RP 22/2026 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om genomförande av kreditinstitutsdirektivet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om Finansinspektionen, kreditinstitutslagen, lagen om investeringstjänster, lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, sparbankslagen, lagen om placeringsfonder, lagen om Finlands Banks tjänstemän, lagen om verkställighet av böter samt lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag ändras.

Syftet med propositionen är att nationellt genomföra direktivet om ändring av kreditinstitutsdirektivet och komplettera genomförandet av tidigare ändringsdirektiv. Genom förslagen genomförs dessutom direktivet om ändring av direktivet om centrala motparter samt utfärdas bestämmelser om kompletterar förordningen om ändring av förordningen om centrala motparter. Det förslag som gäller Finlands Banks tjänstemän baserar sig på nationell prövning.

Enligt propositionen ska ändringarna gäller Finansinspektionens rätt att återkalla ett kreditinstituts koncession, informationsutbyte mellan Finansinspektionen och skatteförvaltningen, nya bestämmelser som gäller kryptotillgångar, holdingföretags skyldighet att ansöka om tillstånd för sin verksamhet, skyldigheten för vissa stora värdepappersföretag att ansöka om koncession för kreditinstitutsverksamhet, nya bestämmelser som gäller hållbarhet, Finansinspektionens tillsynsbefogenheter, administrativa påföljder och viten som Finansinspektionen förelägger, filialer från tredjeländer, buffertkrav, tillsyn över tillförlitligheten samt kompetensen och behörigheten hos kreditinstitutets ledning och nyckelpersoner, förvärv av ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut samt tillsyn över företagsomstruktureringar, avyttring av betydande tillgångar eller skulder och förvärv av ett kvalificerat innehav i ett annat företag. Dessutom gäller ändringarna Finansinspektionens respektive Finlands Banks oberoende.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL 1
MOTIVERING....7
1 Bakgrund och beredning....7
1.1 Bakgrund....7
1.2 Beredning....8
1.2.1 Beredning av EU-rättsakten....8
1.2.2 Beredningen av regeringens proposition 9
2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll....10
2.1 Direktivet om ändring av kreditinstitutsdirektivet....10
2.1.1 Allmänt 10
2.1.2 Återkallelse av auktorisationen för ett kreditinstitut som fallerar eller sannolikt kommer att fallera....10
2.1.3 Förvärv av kvalificerat innehav i kreditinstitut 10
2.1.4 Tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder....11
2.1.5 Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter 11
2.1.6 Nya bestämmelser om kryptotillgångar....12
2.1.7 Holdingföretags tillståndsplikt....12
2.1.8 Värdepappersföretags auktorisation för kreditinstitut 13
2.1.9 Krav som gäller ledningen vid ett kreditinstitut 13
2.1.10 Nya bestämmelser om hållbarhet....14
2.1.11 Översyn av kreditinstitut....15
2.1.12 Buffertkrav....17
2.1.13 Administrativa sanktioner och vite....18
2.1.14 Filial till ett tredjelands kreditinstitut 19
2.1.15 Karens....20
2.1.16 Tillsynsmyndighetens funktionella oberoende 21
2.1.17 Oberoende i fråga om ledamöter i tillsynsmyndighetens styrande organ....21
2.1.18 Intresseförklaring....22
2.1.19 Handelsbegränsningar....22
2.2 Medlemsstatsoptioner som ingår i förordningen om ändring av EU:s tillsynsförordning....22
2.3 EMIR 23
3 Nuläge och bedömning av nuläget 23
3.1 Direktivet om ändring av kreditinstitutsdirektivet....23
3.1.1 Återkallelse av auktorisationen för ett kreditinstitut som fallerar eller sannolikt kommer att fallera....23
3.1.2 Förvärv av kvalificerat innehav i kreditinstitut 24
3.1.3 Tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder....25
3.1.4 Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter 26
3.1.5 Nya bestämmelser om kryptotillgångar....26
3.1.6 Holdingföretags tillståndsplikt....27
3.1.7 Värdepappersföretags auktorisation för kreditinstitut 27

3.1.8 Krav som gäller ledningen vid ett kreditinstitut 28
3.1.9 Nya bestämmelser om hållbarhet....29
3.1.10 Tillsyn över kreditinstitut 30
3.1.11 Buffertkrav....32
3.1.12 Administrativa sanktioner och vite....32
3.1.13 Filial till ett tredjelands kreditinstitut 36
3.1.14 Karens....37
3.1.15 Tillsynsmyndighetens funktionella oberoende....40
3.1.16 Oberoende i fråga om ledamöter i tillsynsmyndighetens styrande organ....43
3.1.17 Intresseförklaring....44
3.1.18 Handelsbegränsningar....44
3.2 EMIR....45
4 Förslagen och deras konsekvenser....45
4.1 De viktigaste förslagen....45
4.1.1 Sammanfattning av de nationella spelrum som utnyttjas....45
4.1.2 Återkallelse av auktorisationen för ett kreditinstitut som fallerar eller sannolikt kommer att fallera....46
4.1.3 Förvärv av kvalificerat innehav i kreditinstitut....46
4.1.4 Tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder....47
4.1.5 Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter....47
4.1.6 Nya bestämmelser om kryptotillgångar....48
4.1.7 Holdingföretags tillståndsplikt....48
4.1.8 Värdepappersföretags auktorisation för kreditinstitut....48
4.1.9 Krav som gäller ledningen vid ett kreditinstitut....48
4.1.10 Nya bestämmelser om hållbarhet....50
4.1.11 Tillsyn över kreditinstitut....51
4.1.12 Buffertkrav....52
4.1.13 Administrativa sanktioner och vite....53
4.1.14 Filial till ett tredjelands kreditinstitut....55
4.1.15 Karens....55
4.1.16 Tillsynsmyndighetens funktionella oberoende....60
4.1.17 Oberoende i fråga om ledamöter i tillsynsmyndighetens styrande organ....60
4.1.18 Anmälan om intressekonflikt....61
4.1.19 Handelsbegränsningar....62
4.1.20 Utnyttjande av det nationella spelrummet enligt EU:s tillsynsförordning....62
4.1.21 EMIR....63
4.1.22 Andra tekniska ändringar....63
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna....64
4.2.1 Sammanfattning över konsekvenserna....64
4.2.2 Återkallande av verksamhetstillstånd för kreditinstitut som är oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet....66
4.2.3 Förvärv av kvalificerat innehav i kreditinstitut....67
4.2.4 Tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder....67

4.2.5 Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter 68
4.2.6 Nya bestämmelser om kryptotillgångar 68
4.2.7 Holdingföretags tillståndsplikt 69
4.2.8 Värdepappersföretags koncession för kreditinstitut 69
4.2.9 Krav som gäller ledningen vid ett kreditinstitut 70
4.2.10 Nya bestämmelser om hållbarhet 70
4.2.11 Tillsyn över kreditinstitut 71
4.2.12 Buffertkrav 72
4.2.13 Administrativa sanktioner och vite 72
4.2.14 Filial till ett tredjelands kreditinstitut 72
4.2.15 Karens 73
4.2.16 Tillsynsmyndighetens funktionella oberoende 76
4.2.17 Oberoende i fråga om ledamöter i tillsynsmyndighetens styrande organ 76
4.2.18 Anmälan om intressekonflikt 77
4.2.19 Handelsbegränsningar 77
4.2.20 Nationellt spelrum enligt EU:s tillsynsförordning 78
4.2.21 EMIR 81
5 Alternativa handlingsvägar 81
5.1 Allmänt om de alternativa handlingsvägarna 81
5.2 Handlingsalternativen och deras konsekvenser 81
5.2.1 Tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder 81
5.2.2 Krav som gäller ledningen vid ett kreditinstitut 82
5.2.3 Nya bestämmelser om hållbarhet 82
5.2.4 Administrativa sanktioner och vite 83
5.2.5 Filial till ett tredjelands kreditinstitut 84
5.2.6 Karens 84
5.2.7 Tillsynsmyndighetens funktionella oberoende 87
5.2.8 Oberoende i fråga om ledamöter i tillsynsmyndighetens styrande organ 88
5.2.9 Anmälan om intressekonflikt 88
5.2.10 Handelsbegränsningar 88
5.2.11 Utnyttjande av det nationella spelrummet enligt EU:s tillsynsförordning 89
5.3 Handlingsmodeller som används eller planeras i andra medlemsstater 90
6 Remissvar 92
6.1 Allmänt 92
6.2 Återkallande av verksamhetstillstånd för kreditinstitut som är oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet 92
6.3 Förvärv av kvalificerat innehav i kreditinstitut 93
6.4 Tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av ett kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder 93
6.5 Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter 93
6.6 Nya bestämmelser om kryptotillgångar 95
6.7 Holdingföretags tillståndsplikt 95
6.8 Värdepappersföretags auktorisation för kreditinstitut 95
6.9 Krav som gäller ledningen vid ett kreditinstitut 95

6.10 Nya bestämmelser om hållbarhet....97
6.11 Tillsyn över kreditinstitut....98
6.12 Buffertkrav....99
6.13 Administrativa sanktioner och vite....99
6.14 Filialer till tredjelands kreditinstitut....101
6.15 Karens....101
6.15.1 Finansinspektionen....101
6.15.2 Finlands Bank....104
6.16 Tillsynsmyndighetens funktionella oberoende och oberoende i fråga om ledamot i ledningsorgan....104
6.17 Anmälan om intressekonflikt....105
6.18 Insideranmälan....106
6.19 Handelsbegränsningar....107
6.20 Medlemsstatsoptioner som ingår i förordningen om ändring av EU:s tillsynsförordning....108
6.21 EMIR....109
6.22 Övriga....110
6.23 Utlåtande av rådet för bedömning av lagstiftningen....111
7 Specialmotivering....112
7.1 Lagen om Finansinspektionen....112
7.2 Kreditinstitutslagen....144
7.3 Lagen om investeringstjänster....195
7.4 Lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform....199
7.5 Lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform....199
7.6 Sparbankslagen....200
7.7 Lagen om placeringsfonder....200
7.8 Lagen om Finlands Banks tjänstemän....201
7.9 Lagen om verkställighet av böter....205
7.10 Lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag....205
8 Bestämmelser på lägre nivå än lag....206
9 Ikraftträdande....208
10 Verkställighet och uppföljning....209
10.1 Kreditinstitutsdirektivet....209
10.1.1 Genomförandestandarder och tillsynsstandarder i anslutning till verkställigheten samt anvisningar....209
10.1.2 Översynsklausuler och rapporter....209
11 Förhållande till andra propositioner....210
12 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning....211
12.1 Kravet på bestämmelser i lag (80 § i grundlagen)....211
12.2 Rättsskydd (21 § i grundlagen)....213
12.3 Näringsfrihet (18 § i grundlagen)....221
12.4 Skydd för privatlivet och personuppgifter (10 §)....227
12.5 Egendomsskydd (15 § i grundlagen)....234
12.6 Myndigheternas prövningsrätt och delegering av lagstiftningsbehörighet (80 § i grundlagen)....240
12.7 Sammandrag....242

LAGFÖRSLAG....243
1. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen....243
2. Lag om ändring av kreditinstitutslagen....264
3. Lag om ändring av om investeringstjänster....311
4. Lag om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform....315
5. Lag om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform....316
6. Lag om ändring av sparbankslagen....317
7. Lag om ändring av lagen om placeringsfonder....318
8. Lag om ändring av lagen om Finlands Banks tjänstemän....320
9. Lag om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter....322
10. Lag om ändring av 8 kap. 7 e § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag....322
BILAGOR....324
PARALLELLTEXT....324
1. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen....324
2. Lag om ändring av kreditinstitutslagen....366
3. Lag om ändring av lagen om investeringstjänster....453
4. Lag om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform....460
5. Lag om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform....462
6. Lag om ändring av sparbankslagen....464
7. Lag om ändring av lagen om placeringsfonder....466
8. Lag om ändring av lagen om Finlands Banks tjänstemän....468
9. Lag om ändring av lagen om verkställighet av böter....472
10. Lag om ändring av 8 kap. 7 e § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag....472
FÖRORDNINGSUTKAST....474
Finansministeriets förordning om tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av kvalificerat innehav samt avyttring av betydande tillgångar och skulder i anslutning till kreditinstitutsverksamhet....474

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Den inhemska och europeiska banklagstiftningen har sedan slutet av 1980-talet i stor utsträckning baserat sig på de Baselstandarder som lanserats av Baselkommittén för banktillsyn som verkar i anslutning till Banken för internationell betalningsutjämning. Syftet med standarderna är att samordna världsdelarnas och staternas banklagstiftningar för att stävja de globala hoten mot den finansiella stabiliteten och främja jämförbarheten sinsemellan särskilt i fråga om banker som verkar på internationella marknader. Baselstandarderna är inte statsfördrag, och är inte som sådana förpliktande för staterna. De fastställs dock genom medverkan av G20-länderna, och iakttagandet och genomförandet av dem följs upp. Standarderna är minimikrav till sin natur, och medlemmarna i kommittén har förbundit sig att tillämpa dem inom den fastställda tidsfristen.

Den gällande Baselstandarden kallas Basel III, och arbetet med att revidera denna inleddes genast efter den globala finanskrisen 2008. Basel III-reformen färdigställdes stegvis under åren 2010–2017. Basel III-standarderna utgör en åtgärdshelhet som har utvecklats av Baselkommittén för banktillsyn som ett svar på de problem som uppkom i och med finanskrisen. Genom åtgärderna strävar man efter att stärka den reglering, tillsyn och riskhantering som gäller banker. Grunden för den gällande kreditinstitutslagstiftningen i EU utgörs till centrala delar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU från 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, genom vilka i synnerhet de första skedena av Basel III-reformen samt andra ändringar för att förbättra den finansiella stabiliteten efter den globala finanskrisen genomfördes. Det sista skedet av Basel III-reformen som blev färdigt 2017 har satts i kraft i EU genom ändringarna i kreditinstitutsdirektivet och tillsynsförordningen.

Till grund för beredningen av propositionen ligger Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1619 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller tillsynsbefogenheter, sanktioner, filialer från tredjeland och miljö, samhällsansvar och bolagsstyrningsrisker, nedan *direktivet om ändring av kreditinstitutsdirektivet* eller *kreditinstitutsdirektivet,* som förutsätter nationellt genomförande. Direktivet i fråga innehåller förutom genomförandet av Basel III-standarderna även nya bestämmelser om hanteringen av ESG-risker och tillsynen av kreditinstitut, som baserar sig på ett identifierat behov av en adekvat hantering av ESG-risker och effektivisering av tillsynen av kreditinstituten. Utöver ändringsdirektivet antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1623 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller krav avseende kreditrisk, kreditvärdighetsjusteringsrisk, operativ risk, marknadsrisk och golvet för riskvägda tillgångar, nedan *förordningen om ändring av EU:s tillsynsförordning.* En del av artiklarna i ändringsförordningen innehåller bestämmelser som möjliggör nationell prövningsrätt, vars införande även bedöms i propositionen.

Dessutom baserar sig propositionen även på Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/2994 om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2013/36/EU och (EU) 2019/2034 vad gäller behandlingen av koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter och av motpartsrisk i centralt clearade derivattransaktioner, nedan *EMIR-direktivet.* I och med denna proposition genomförs även ändringarna i direktivet i fråga som gäller kreditinstitutsdirektivet och värdepappersföretagsdirektivet, dvs. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU)

2019/2034 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU. I denna proposition ges även förslag till nationell reglering som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/2987 om ändring av förordningarna (EU) nr 648/2012, (EU) nr 575/2013 och (EU) 2017/1131 vad gäller åtgärder för att minska alltför stora exponeringar mot centrala motparter i tredjeland och effektivisera unionens clearingmarknader, nedan *förordningen om ändring av EMIR-förordningen.* Syftet med EMIR-direktivet och förordningen om ändring av EMIR-förordningen är att säkerställa att EU har säkra, kriståliga och konkurrensmässiga marknader för central clearing, vilket främjar kapitalmarknadsunionen och förstärker EU:s strategiska autonomi.

Utöver genomförandet av direktivet om ändring av kreditinstitutsdirektivet samt EMIR-direktivet och -förordningen har man identifierat behov av vissa nationella ändringar av mer teknisk karaktär i kreditinstitutslagen (610/2024) samt i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

1.2 Beredning

1.2.1 Beredning av EU-rättsakten

Europeiska kommissionen publicerade ett förslag till ett nytt bankpaket den 27 oktober 2021. Lagstiftningsförslaget innehöll ett förslag till ändring av kreditinstitutsdirektivet (2013/36/EU), ett förslag till ändring av EU:s tillsynsförordning (förordning (EU) nr 575/2013) och ett separat lagstiftningsförslag om ändring av tillsynsförordningen i fråga om resolution. I lagstiftningsförslaget ingår en omfattande konsekvensbedömning som utarbetats av kommissionen. Dessutom har bland annat Europeiska bankmyndigheten, Europeiska centralbanken, nedan *ECB*, och Finansinspektionen gjort sina konsekvensbedömningar, som har anknutit till ikraftsättandet av Basel III-standarderna och helheten som ingår i kommissionens lagstiftningsförslag. Bedömningarna uppdaterades vartefter förhandlingarna framskred. Lagstiftningsförslaget behandlades i rådets arbetsgrupp för finansiella tjänster.

Kommissionens förslag till förordning och direktiv samt utkastet till statsrådets skrivelse till riksdagen om kommissionens förslag var på remiss i sektionen för finansiella tjänster och kapitalrörelser (beredningssektionen EU-10), som lyder under kommittén för EU-ärenden. Det kom in sammanlagt 14 yttranden. De kompletterande skrivelserna var också ute på remiss i beredningssektionen. Dessutom ordnade finansministeriet en tillställning om lagpaketets framskridande för intressentgrupperna i mars 2023.

Riksdagen informerades om kommissionens lagstiftningsförslag genom statsrådets redogörelse E 125/2021 rd och statsrådets skrivelse med samma innehåll U 72/2021 rd. I dessa beskrevs det centrala innehållet i lagstiftningsförslaget och statsrådets ståndpunkt. Riksdagens ekonomiutskott gav sitt utlåtande (EkUU 55/2021 rd) till stora utskottet. Stora utskottet tog i detta skede ställning till (StoUU 6/2021 rd) revideringen av resolutionslagstiftningen som var mest brådskande i fråga om behandlingsordningen och konstaterade att utskottet tar ställning till de huvudsakliga förslagen efter statsrådets kompletterande skrivelse.

Statsrådet överlämnade en kompletterande skrivelse till riksdagen UJ 3/2022 vp, där man preciserade statsrådets ståndpunkt och framförde ytterligare utredningar om konsekvenserna av kommissionens lagstiftningsförslag. Stora utskottet mottog utlåtanden av finansutskottet (FiUU 6/2022 rd) och ekonomiutskottet (EkUU 18/2022 rd). I sitt utlåtande StoUU 7/2022 rd tog stora utskottet ställning till lagstiftningsförslaget i huvudsak.

Statsrådet informerade riksdagen om förhandlingsläget, det kompromissperspektiv som är under förhandling och de uppdaterade nationella konsekvensbedömningarna med en kompletterande skrivelse UJ 25/2022 vp. Finansutskottet (FiUU 16/2022 rd) och ekonomiutskottet (EkUU 47/2022 rd) gav utlåtanden om statsrådets skrivelse till stora utskottet. Stora utskottet tog ställning till statsrådets skrivelse i sin ståndpunkt SuVEK 133/2022 vp som godkänts av utskottet.

Direktivet om ändring av kreditinstitutsdirektivet samt förordningen om ändring av EU:s tillsynsförordning antogs den 31 maj 2024. Medlemsstaterna ska senast den 10 januari 2026 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

Europeiska kommissionen publicerade sitt lagstiftningsförslag som gäller EMIR-direktivet och förordningen om ändring av EMIR-förordningen den 7 december 2022. Kommissionens förslag till förordning och direktiv samt utkastet till statsrådets skrivelse till riksdagen om kommissionens förslag var på remiss i sektionen för finansiella tjänster och kapitalrörelser (beredningssektionen EU-10), som lyder under kommittén för EU-ärenden. En skrivelse av statsrådet U 121/2022 rd om kommissionens förslag lämnades till riksdagen. Riksdagens ekonomiutskott gav sitt utlåtande (EkUU 9/2023 rd) till stora utskottet. Stora utskottet tog ställning till statsrådets skrivelse i sin ståndpunkt SuVEK 39/2023 vp som godkänts av utskottet. EMIR-direktivet och förordningen om ändring av EMIR-förordningen antogs den 27 november 2024. Medlemsstaterna ska senast den 25 juni 2026 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

1.2.2 Beredningen av regeringens proposition

Den 22 augusti 2024 tillsatte finansministeriet en arbetsgrupp att bereda de ändringar som krävs i den nationella lagstiftningen på grund av ändringarna i kreditinstitutslagstiftningen på EU-nivå. Dessutom ska arbetsgruppen utarbeta förslag för att i den nationella lagstiftningen beakta andra observerade behov av ändringar i kreditinstitutslagstiftningen. Till arbetsgruppen utsågs medlemmar från finansministeriet, Finlands Bank, Verket för finansiell stabilitet, Finansinspektionen och Finanssiala ry. Ordförande och sekreterare för arbetsgruppen utsågs från finansministeriet. Arbetsgruppens mandatperiod fastställdes till 1 september 2024–31 december 2025. Arbetsgruppen kallade sig luottolaitoslainsäädäntötyöryhmä [arbetsgruppen för revidering av kreditinstitutslagstiftningen]. Arbetsgruppens uppdrag omfattar inte lagändringar baserade på kreditinstitutsdirektivet som behandlar organisatoriska frågor och tjänstemannarättsliga aspekter inom Finansinspektionen som har beretts separat som tjänsteuppdrag vid finansministeriet.

Arbetsgruppens första betänkande, som utarbetats som en regeringsproposition, om de ändringar som krävs på grund av ändringarna i kreditinstitutslagstiftningen på EU-nivå överlämnades till finansministeriet den 24 maj 2025 (Finansministeriets publikationer 2025:24). Till betänkandet har fogats Finanssiala ry:s avvikande åsikt.

Arbetsgruppens betänkande samt utkastet till regeringsproposition som beretts som tjänsteuppdrag var ute på remiss under tiden 26 maj–16 juli 2025. Utlåtanden begärdes av totalt 39 myndigheter och organisationer. Remissvaren kommenteras nedan i avsnitt 6 i propositionen.

Som stöd för arbetet med att genomföra kreditinstitutsdirektivet ordnade Europeiska kommissionen genomförandesammanträden, i vilka deltog sakkunniga från myndigheter i EU- och Eftaländerna. Sammanträdena hölls i oktober 2024 och februari 2025. Dessutom

samarbetade man under beredningen med de övriga nordiska länderna. När det gällde de frågor som beretts som tjänsteuppdrag erbjöds Finansinspektionen, Finlands Bank och Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry möjlighet att kommentera utkastet utöver remissbehandlingen.

Handlingarna i remissförfarandet finns tillgängliga på valtioneuvosto.fi/sv/projekt med identifieringskoden VM188:00/2024.

2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll

2.1 Direktivet om ändring av kreditinstitutsdirektivet

2.1.1 Allmänt

De centrala målen med de ändringar som gjorts i kreditinstitutsdirektivet och tillsynsförordningen är att främja den finansiella stabiliteten och stöda den finansiella verksamheten i återhämtningen efter den ekonomiska krisen i samband med coronapandemin. Genom ändringarna har det sista skedet av Basel III-standarderna genomförts, med vilka man har eftersträvat att stärka kreditinstitutens resiliens utan någon betydande ökning av kapitalkraven. Med ändringarna som gäller tillsynen av kreditinstitut enligt ändringsdirektivet har man eftersträvat harmonisering av tillsynsmetoderna och -befogenheterna i olika medlemsländer. Med de nya bestämmelserna om hållbarhet i direktivet har man eftersträvat ett bättre beaktande av risker som anknyter till hållbarhet i identifieringen, övervakningen och hanteringen av risker.

Direktivet om ändring av kreditinstitutsdirektivet ska verkställas senast den 10 januari 2026, och de bestämmelser som ska utfärdas för dess genomförande ska börja tillämpas den 11 januari 2026. En del av de ändringar som gäller filialer från tredjeland ska tillämpas först från och med den 11 januari 2027. En del av bestämmelserna om buffertkrav för andra systemviktiga institut och bestämmelserna om fastställande av systemriskbuffertkrav ska tillämpas redan från och med den 29 juli 2024.

2.1.2 Återkallelse av auktorisationen för ett kreditinstitut som fallerar eller sannolikt kommer att fallera

Till artikel 18 i kreditinstitutsdirektivet har fogats ett nytt led g för att förtydliga att den behöriga tillsynsmyndigheten har befogenheter att återkalla en auktorisation som beviljats ett kreditinstitut om den behöriga tillsynsmyndigheten eller resolutionsmyndigheten har fastställts att kreditinstitutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera. Genom ändringen avser man säkerställa att det är möjligt att återkalla en auktorisation då ett kreditinstitut uppfyller de övriga förutsättningarna som föreskrivs för att ställa det under resolutionsförvaltning förutom kravet på allmänt intresse, dvs. banken ställs inte under resolutionsförvaltning. I den nationella lagstiftningen används begreppet oförmögen eller sannolikt oförmögen att fortsätta sin verksamhet i stället för begreppet fallera. Bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet är minimikrav till sin natur och innehåller inga specialbestämmelser som ger nationellt spelrum.

2.1.3 Förvärv av kvalificerat innehav i kreditinstitut

Artiklarna 22 och 23 i kreditinstitutsdirektivet som gäller förvärv av kvalificerat innehav i ett kreditinstitut har ändrats. Bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet är minimikrav till sin natur och innehåller inga specialbestämmelser som ger nationellt spelrum. Artikel 22 i direktivet har preciserats så att tidsfristen för det mottagningsbevis som skickas av den myndighet som tar emot en underrättelse om ett tilltänkt förvärv förlängs från två arbetsdagar till tio arbetsdagar.

Kriterierna för bedömning av tilltänkta förvärv som föreskrivs i artikel 23 i direktivet har ändrats i fråga om bedömningen av risker som anknyter till penningtvätt eller finansiering av terrorism. I och med ändringen i direktivet har den behöriga banktillsynsmyndigheten bland annat uttrycklig behörighet att motsätta sig det tilltänkta förvärvet om den som underrättar om förvärvet befinner sig i ett högrisktredjeland med avseende på penningtvätt eller finansiering av terrorism. I den nya artikel 23.6 i direktivet föreskrivs det att Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn, som fastställs av Europeiska kommissionen, för att upprätta en förteckning över vilka uppgifter som den tilltänkta förvärvaren minst ska lämna till den behöriga myndigheten.

2.1.4 Tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder

I de nya artiklarna 27a–27e i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det om förfarandet för anmälan och bedömning när ett kreditinstitut eller ett tillståndspliktigt holdingföretag förvärvar en ägarandel som är kvalificerad i ett annat företag. Artiklarna innehåller bestämmelser om anmälningsplikt, anmälningsförfarande, tröskelvärde för kvalificerat innehav, bedömningskriterier, myndighetssamarbete, principer för att motsätta sig förvärv av innehav och sanktioner för försummelse av anmälningsplikten. I artikel 27d i direktivet föreskrivs om anmälningsförfarande vid avyttring av ett väsentligt innehav.

I den nya artikel 27f i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs om anmälningsförfarande som gäller betydande överföring av tillgångar eller skulder då förvärvaren är ett kreditinstitut eller ett tillståndspliktigt holdingföretag. Anmälningsförfarandet tillämpas när de tröskelvärden som det föreskrivs närmare om i nämnda artikel uppfylls, beroende på om det är fråga om en åtgärd inom koncernen. Anmälningsförfarandet omfattar inte överföringar av nödlidande tillgångar, överföringar av tillgångar där syftet är att de ska ingå i en säkerhetsmassa, överföringar av tillgångar som ska värdepapperiseras samt överföringar i samband med användningen av mekanismer för resolution. Den nya artikel 27g i direktivet förutsätter att medlemsstaterna ska kräva att den behöriga myndigheten vidtar lämpliga åtgärder om enheterna underlåter att anmäla den föreslagna transaktionen i förväg.

I de nya artiklarna 27h–27l i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det om anmälnings- och tillsynsförfaranden som gäller fusioner och delningar då ett kreditinstitut eller ett tillståndspliktigt holdingföretag är part i omstruktureringen. Bestämmelserna tillämpas på alla fusioner och delningar som definieras närmare i artikel 27h i direktivet, oberoende av deras ekonomiska värde. Artiklarna innehåller bestämmelser om anmälningsplikt, anmälningsförfarande, bedömningskriterier, myndighetssamarbete, principer för att motsätta sig omstrukturering och sanktioner för försummelse av anmälningsplikten.

Ovannämnda bestämmelser i kreditinstitutsdirektivet är minimikrav.

2.1.5 Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter

I artikel 53 i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det om tillsynsmyndighetens tystnadsplikt. Artikeln har ändrats så att kravet på tystnadsplikt inte längre begränsar behandlingen av fall vid en annan myndighet när det gäller såväl brottmål som fall som omfattas av skatterätt. Dessutom har bestämmelsen om informationsutbyte i artikel 56 i kreditinstitutsdirektivet kompletterats med en ny punkt där det konstateras att artikel 53.1 och artikel 54 inte i enlighet med nationell lagstiftning hindrar utbyte av information mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter som är belägna i samma medlemsstat. Enligt den nya punkten måste man dock få ett medgivande av myndigheten i den andra medlemsstaten för att lämna ut informationen om

informationen ursprungligen kommer från en annan medlemsstat. Enligt de EU-sammanträden som behandlat genomförandet är avsikten med ändringarna att tystnadsplikt inte längre kan anses vara en grund för att information inte ska kunna delas med skattemyndigheten. Bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet är minimikrav till sin natur och innehåller inga specialbestämmelser som ger nationellt spelrum.

2.1.6 Nya bestämmelser om kryptotillgångar

En definition av kryptotillgång fogades till artikel 3.1.70 i kreditinstitutsdirektivet. Med kryptotillgång avses i denna lag en kryptotillgång enligt artikel 3.1.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937, nedan *EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar* eller *MiCA-förordningen*, som inte är en digital centralbanksvaluta.

Artikel 79 om kreditrisk och motpartsrisk har ändrats genom att lägga till ett krav som gäller kryptotillgångar. Enligt den nya bestämmelsen ska instituten göra en förhandsbedömning av alla exponeringar mot kryptotillgångar som de avser att ingå och av lämpligheten i befintliga processer och förfaranden för att hantera motpartsrisker. Dessutom ska instituten rapportera om dessa bedömningar till sin behöriga myndighet. I artikel 83 i kreditinstitutsdirektivet som gäller marknadsrisker har det också införts ett motsvarande krav på att instituten ska göra en förhandsbedömning av alla exponeringar mot kryptotillgångar.

Artikel 81 i kreditinstitutsdirektivet som gäller koncentrationsrisker har ändrats. Till artikeln fogades en bestämmelse om att koncentrationsrisken ska beaktas vad beträffar exponeringen mot kryptotillgångar med liknande egenskaper när det gäller kryptotillgångar utan en identifierbar utgivare.

Dessutom har artikel 85 i kreditinstitutsdirektivet som gäller operativa risker ändrats genom att man lagt till ett uttryckligt omnämnande av risker som följer av direkta eller indirekta exponeringar mot kryptotillgångar och leverantörer av kryptotillgångstjänster, som ska bedömas och hanteras som en del av de operativa riskerna.

Ovan angivna bestämmelser är minimikrav till sin natur och innehåller inga specialbestämmelser som ger nationellt spelrum.

2.1.7 Holdingföretags tillståndsplikt

Enligt artikel 21a i kreditinstitutsdirektivet ska finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag (holdingföretag) med vissa undantag ansöka om myndighetsgodkännande för sin verksamhet. Artikeln har ändrats så att kravet även omfattar sådana holdingföretag som har utsetts till ansvariga för att säkerställa gruppens efterlevnad av tillsynskraven på gruppnivå såsom avses i direktivet.

Den behöriga myndigheten fick även nya skyldigheter i anknytning till processen. Myndigheten ska kontrollera att de företag som uppfyller kriterierna för holdingföretag har identifierats korrekt. Dessutom ska myndigheten upprätthålla en offentlig förteckning över dem som godkänts. Myndigheten gavs även möjlighet att från fall till fall tillåta att holdingföretag som är undantagna från godkännande inte omfattas av konsolideringen. Till artikeln fogades dessutom bestämmelser om samordning av processer som pågår samtidigt och om myndighetssamarbete.

Ovan angivna bestämmelser är minimikrav till sin natur och innehåller inga

specialbestämmelser som ger nationellt spelrum.

2.1.8 Värdepappersföretags auktorisation för kreditinstitut

Enligt artikel 8a i kreditinstitutsdirektivet ska medlemsstaterna kräva att stora företag, där det samlade värdet av de konsoliderade tillgångarna överstiger 30 miljarder euro och som har en auktorisation för värdepappersföretag som gäller handel för egen räkning eller säkerhet för emission enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, nedan *direktivet om marknader för finansiella instrument,* ansöker om auktorisation för kreditinstitutsverksamhet. Artikelns tillämpningsområde har utvidgats så att man i beräkningen av tröskelvärdet på 30 miljarder beaktar dotterföretag och filialer i tredjeland både i det företagsvisa och gruppvisa beräkningssättet. Genom ändringen korrigeras den inkonsekvens som upptäckts i tillämpningspraxisen när det gäller fastställande av tröskelvärdet, där en del av företagen inte har omfattats av tillämpningsområdet. Inkonsekvensen har lett till att företags filialer och dotterföretag i tredjeland inte har beaktats i beräkningen i alla fall. För att göra auktorisationsskyldigheten proportionerlig har i artikel 8a införts en ny befogenhet för den behöriga tillsynsmyndigheten att baserat på en helhetsbedömning bevilja undantag från kravet som gäller auktorisation för kreditinstitut.

Dessutom föreskrivs det i den nya artikel 110a i kreditinstitutsdirektivet att 3 kap. i kreditinstitutsdirektivet tillämpas på värdepappersföretagskoncerner om åtminstone ett värdepappersföretag i koncernen tillämpar EU:s tillsynsförordning med stöd av artikel 1.2 eller 1.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

Ovan angivna bestämmelser är minimikrav till sin natur och innehåller inga specialbestämmelser som ger nationellt spelrum.

2.1.9 Krav som gäller ledningen vid ett kreditinstitut

Till definitionerna i artikel 3 i kreditinstitutsdirektivet har fogats nya definitioner i fråga om ledningsorganen och organisationen i kreditinstitut. Till artikel 3.1 har fogats följande nya led: i led 8a ingår en definition av ledningsorgan med ledningsfunktion (*management body in its management function*), i led 9a definieras personer som innehar nyckelfunktioner, i led 9b definieras interna kontrollfunktioner, i led 9c definieras chefer för interna kontrollfunktioner och i led 9d definieras finansdirektör. Dessutom har definitionen av verkställande ledning (*senior management*) i punkt 9 i artikeln i fråga ändrats så att till den verkställande ledningen hör de fysiska personer som är ansvariga för den dagliga ledningen av institutet, men som inte är ledamöter av ledningsorganet.

Artikel 91 i direktivet som gäller bedömning av kreditinstitutets lednings lämplighet (*fit and proper*) har förnyats i sin helhet. Den nämnda artikeln gäller bedömning av huruvida de personer som hör till ledningsorganet har ett gott anseende och besitter tillräckliga kunskaper. Artikeln har ändrats till sitt tillämpningsområde så att den i fortsättningen gäller både kreditinstitut och tillståndspliktiga holdingföretag. Bedömningsprocessen har preciserats i ändringsdirektivet bland annat vad gäller när bedömningen ska utföras. Dessutom ska de kreditinstitut som närmare anges i direktivet i fortsättningen lämna en ansökan till banktillsynsmyndigheten om utförande av en lämplighetsbedömning 30 dagar innan en person inleder vissa centrala uppgifter, såsom styrelseordförande eller verkställande direktör. I artikel 91.1a andra stycket i direktivet ingår en medlemsstatsoption, enligt vilken de kan tillåta att kreditinstitutet gör

lämplighetsbedömningen av ledamöterna i ett ledningsorgan med många ledamöter om majoriteten av ledamöterna i ledningsorganet ska bytas ut mot nyutsedda ledamöter samtidigt och lämplighetsbedömningen av de tillträdande ledamöterna skulle göras av de avgående ledamöterna. Enligt direktivet är banktillsynsmyndighetens lämplighetsbedömning ingen förutsättning för att inleda uppgiften, utan kreditinstitutet ska göra bedömningen själv. Samtidigt förbjuder direktivet inte heller att medlemsstaterna reglerar om krav på en myndighetsbedömning innan en uppgift inleds (en så kallad ex ante-bedömningsprocess).

I den nya artikel 91a i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det om lämplighetsbedömning av personer som innehar nyckelfunktioner vid kreditinstitut. Den nämnda artikeln är ny till sitt sakinnehåll, eftersom lämplighetsbedömning av ledningen vid kreditinstitut hittills har gällt ledningsorganet enligt direktivet. I tolkningspraxisen som gäller lämplighetskraven har kraven ändå tillämpats på vissa andra centrala ledningsuppgifter utöver de som hör till de lagstadgade organen.

Artikel 92.2 e och 92.2 f samt 92.3 b som gäller allmänna krav på ersättningspolicyer har preciserats så att vissa krav gäller alla som arbetar i interna kontrollfunktioner (dvs. riskkontroll, compliance och intern kontroll) och dem som svarar för dessa funktioner.

Ovannämnda bestämmelser utgör minimiharmonisering, med undantag för den ovannämnda medlemsstatsoption som ingår i artikel 91.1a andra stycket i direktivet. Bestämmelserna om ledningen vid kreditinstitut är dock sådana till sin karaktär att de ska samordnas med de nationella bolagsrättsliga strukturerna.

2.1.10 Nya bestämmelser om hållbarhet

Definition. En definition av risk avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning fogades till artikel 3.1.68 i kreditinstitutsdirektivet. Den förkortade versionen av definitionen är ESG-risk. I definitionen hänvisas det till tillsynsförordningen, enligt vilken definitionen avser en risk för negativa finansiella konsekvenser för ett institut till följd av nuvarande eller framtida effekter av faktorer som rör miljö, samhällsansvar eller bolagsstyrning (ESG-faktorer) på det institutets motparter eller investerade tillgångar. I definitionen konstateras det att ESG-risker förverkligas genom de traditionella kategorierna av finansiella risker. Ovan angivna bestämmelser är minimikrav till sin natur.

Utvärdering av det interna kapitalets tillräcklighet. I artikel 73 i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det om internt kapital. Artikelns första punkt kompletterades med ett tillägg, enligt vilket ESG-riskerna ska vara en del av de ekonomiska risker som specificeras i artikeln, och som ska beaktas då instituten värderar beloppet av det interna kapitalet. Instituten ska beakta det korta, medellånga och långa tidsperspektivet för täckningen av ESG-risker. Ovan angivna bestämmelser är minimikrav till sin natur.

Styrningsformer. I artikel 74 i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det om allmänna krav för styrningsformer. Artikel 74.1 b har ändrats så att styrningssystemen även omfattar effektiva processer för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera ESG-risker. Riskhanteringssystemen som ingår i styrningsformerna ska alltså utvecklas så att de även beaktar ESG-risker. Enligt den ändrade artikel 74.1 d ska styrningsformerna även omfatta nätverks- och informationssystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2554 om digital operativ motståndskraft för finanssektorn och om ändring av förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 909/2014 och (EU) 2016/1011, nedan *DORA-förordningen.* Ovan angivna bestämmelser är minimikrav till sin natur.

Riskhantering. Artikel 76 i kreditinstitutsdirektivet som gäller riskhantering har ändrats. Den ändrade artikeln förutsätter att kreditinstitutets ledningsorgan ser över riskhanteringssystemen regelbundet och uttryckligen åtminstone vartannat år. Den ändrade artikel 76.1 innehåller en specialbestämmelse som ger ett nationellt spelrum, dvs. en option för medlemsstaterna att de får tillåta att bedömningsintervallet för små och icke-komplexa institut fastställs till endast vartannat år, utan kriteriet åtminstone. Dessutom har artikeln preciserats genom att i strategierna och riktlinjerna även inkludera risker som följer av verkningarna av miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer i dagsläget samt på kort, medellång och lång sikt. Enligt artikeln ska instituten utarbeta särskilda planer för att hantera de finansiella risker som orsakas av hållbarhetsfaktorer. Direktivet kräver att kraven som gäller planerna ska tillämpas proportionerligt på små och icke-komplexa institut, vilket genomförs genom att ett förenklat förfarande eller undantag anvisas för små och icke-komplexa institut. Med undantag för medlemsstatsoptionen är ovan angivna bestämmelser minimikrav till sin natur.

ESG-risker som en ny riskkategori. I den nya artikel 87a i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det om ESG-risker. Enligt artikeln ska den behöriga tillsynsmyndigheten säkerställa att instituten har en ram för riskhantering, robusta strategier, riktlinjer, processer och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av ESG-risker på kort, medellång och lång sikt. Ett kreditinstituts strategier, riktlinjer, processer och system ska stå i proportion till omfattningen, arten och komplexiteten hos de ESG-risker som hänför sig till kreditinstitutets affärsmodell och omfattningen av institutets verksamhet. Tillsynsmyndigheten ska säkerställa att instituten mäter sin förmåga att anpassa sig till negativa effekter av hållbarhetsfaktorer, både i ett grundscenario och i ett negativt scenario, med början med klimatrelaterade faktorer. Ovan angivna bestämmelser är minimikrav till sin natur.

Ersättning. I artikel 74 i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det förutom om allmänna krav för styrningsformer även om allmänna krav för ersättningspolicyn. Artikel 74.1 har inte tidigare haft några separata stycken, men texten har nu omstrukturerats till stycken och till artikel 74.1 e har det i fråga om ersättning fogats att ersättningspolicyerna även ska ta hänsyn till institutets riskbenägenhet när det gäller ESG-risker. Artikel 94.1 a i direktivet om ersättning har även ändrats så att om ersättningen är prestationsbaserad ska totalbeloppet uttryckligen även baseras på hanteringen av alla väsentliga risker. Ovan angivna bestämmelser är minimikrav till sin natur.

2.1.11 Översyn av kreditinstitut

Tillsynsmyndighetens utvärderingsprocess. Artikel 97.4 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet som gäller översyn och utvärdering av institut har förnyats. Till artikeln fogades förutsättningar, vars uppfyllande tillsynsmyndigheten kan kontrollera för att utföra översynen och utvärderingen och genomföra proportionalitetsprincipen.

I artikel 98 i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det om de tekniska kraven för översynen och utvärderingen. Artikel 98.1 har ändrats genom att till den foga led k, enligt vilken översynen och utvärderingen som utförs av tillsynsmyndigheten utöver de befintliga kraven även åtminstone ska innehålla information om i vilken utsträckning instituten har infört lämpliga strategier och operativa åtgärder rörande kvantifierbara mål och milstolpar som anges i de planer som ska utarbetas i enlighet med artikel 76.2.

Enligt den nya 9 punkten i artikel 98 i kreditinstitutsdirektivet ska de behöriga myndigheterna överse och utvärdera institutens processer för styrning och riskhantering för att hantera ESG-risker samt institutens exponeringar mot ESG-risker. För att fastställa om institutens processer och exponeringar är adekvata ska de behöriga myndigheterna beakta institutens affärsmodeller. Institutens exponeringar mot ESG-risker ska bedömas även på grundval av institutens planer

som ska utarbetas i enlighet med artikel 76.2 i kreditinstitutsdirektivet. Institutens processer för styrning och riskhantering när det gäller ESG-risker ska anpassas till målen i dessa planer.

Enligt artikel 98.9 ska den översyn och utvärdering som utförs av de behöriga myndigheterna dessutom inbegripa en bedömning av institutens planer som ska utarbetas i enlighet med artikel 76.2 i kreditinstitutsdirektivet samt av de framsteg som gjorts i hanteringen av de ESG-risker som uppstår till följd av processen med anpassning för att uppnå klimatneutralitet och andra relevanta regleringsmål i unionen avseende ESG-faktorer.

En 10 punkt om kryptotillgångar har fogats till artikel 98, och enligt den ska den översyn och utvärdering som utförs av de behöriga myndigheterna innefatta en bedömning av institutens processer för styrning och riskhantering rörande exponeringar mot kryptotillgångar och tillhandahållande av kryptotillgångstjänster. Översynen ska inbegripa en bedömning av riktlinjerna och processerna samt i fråga om marknadsrisken och motpartsrisken en bedömning av huruvida resultaten av den förhandsbedömning som genomförs är tillräckliga.

Stresstester. När det gäller stresstester som utförs av den behöriga myndigheten har man ändrat artikel 100 i kreditinstitutsdirektivet. Till artikeln har fogats en bestämmelse för att säkerställa att kreditinstituten och tredje parter som agerar i egenskap av rådgivare till instituten ska avstå från verksamheter som kan äventyra ett stresstest. Bestämmelsen kräver till exempel att man avstår från optimering av deras inlämningar i stresstest samt överenskommelser om gemensamma tillvägagångssätt. Dessutom innehåller den nya 4 punkten i artikel 100 ett bemyndigande för de europeiska tillsynsmyndigheterna att utarbeta riktlinjer om stresstestning av ESG-risker.

Tillsyn över praxis i samband med ESG-risker. Enligt artikel 87a i kreditinstitutsdirektivet de behöriga myndigheterna bedöma och övervaka utvecklingen av institutens strategier avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning samt av riskhanteringspraxis, såsom institutens planer som innefattar mål och processer för att övervaka och hantera ESG-risker.

Användning av interna metoder. Artikel 101 som gäller kontroll av tillstånd för användning av interna metoder har preciserats. Enligt den gällande artikeln ska de behöriga myndigheterna återkalla tillståndet att använda den interna modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att modellen snarast förbättras om det för en intern marknadsriskmodell konstateras att modellen inte, eller inte längre, är tillräckligt exakt. Enligt den reviderade utformningen ska myndigheten i vissa situationer se över villkoren för tillståndet att använda den interna modellen, eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att modellen snarast förbättras. Den direkta skyldigheten att återkalla tillståndet har alltså ersatts med översyn av villkoren för tillståndet.

Artikel 78 i kreditinstitutsdirektivet om jämförelse av metoderna har ändrats genom att till punkt 1 foga situationer då resultaten av de metoder som använts ska meddelas till tillsynsmyndigheten. Tidigare gällde anmälningsplikten endast interna metoder, men i och med ändringarna ska man även anmäla användning av schablonmetoder i vissa situationer. Dessutom har tekniska preciseringar gjorts i punkterna 3, 5 och 6. Kompletteringar har även gjorts i artikel 78.8 om de tekniska standarder för tillsyn som Europeiska bankmyndigheten utvecklar.

Tillsynsbefogenheter. Till artikel 104 i kreditinstitutsdirektivet, där det föreskrivs om den behöriga myndighetens tillsynsbefogenheter, fogades genom en ändring av punkt 1 hänvisningar till ESG-risker och risker som hänför sig till kryptotillgångar. I och med hänvisningen omfattar de befintliga befogenheterna nu även dessa risker. Till befogenheterna enligt artikeln fogades dessutom en befogenhet för myndigheten att kräva att instituten minskar

de risker på kort, medellång och lång sikt som följer av ESG-faktorer genom att de anpassar sina affärsstrategier, sin bolagsstyrning och sin riskhantering eller genomför målen, åtgärderna och insatserna i deras planer. Den behöriga myndigheten fick även befogenhet att kräva att instituten genomför stresstestning eller scenarioanalys när det gäller kryptotillgångar och tillhandahållande av kryptotillgångstjänster.

Dessutom har de särskilda kraven på offentliggörande enligt artikel 106 i kreditinstitutsdirektivet ändrats genom att lägga till befogenheter som gäller Europeiska bankmyndighetens nya webbplats, där uppgifter som omfattas av kravet på offentliggörande publiceras centraliserat.

Buffertkrav enligt prövning. I artikel 104a i kreditinstitutsdirektivet som gäller krav på ytterligare kapitalbas har flera ändringar gjorts. I artikel 104a.3 andra stycket har det gjorts en teknisk precisering. Dessutom har en punkt 6 fogats till artikeln, där det föreskrivs om det nominella beloppet för den ytterligare kapitalbasen som krävs i en situation då institutet blir bundet av kapitalgolvet enligt EU:s tillsynsförordning. Enligt bestämmelsen i artikeln får beloppet för den ytterligare kapitalbas som krävs inte öka enbart till följd av att kapitalgolvet har blivit bindande för kreditinstitutet. I dessa situationer förpliktar artikeln tillsynsmyndigheten att se över den ytterligare kapitalbas som krävdes och avlägsna alla delar av denna som skulle leda till dubbelräkning på grund av kapitalgolvet. När tillsynsmyndigheten har genomfört denna översyn kan beloppet för den ytterligare kapitalbas som krävs öka till följd av kapitalgolvet. I artikel 104a.8 föreskrivs det dessutom att något ytterligare kapitalbaskrav inte får införas som skulle leda till dubbelräkning av riskerna på grund av kapitalgolvet. Nationellt används begreppet buffertkrav enligt prövning för kravet på ytterligare kapitalbas. När det gäller riktlinjer om ytterligare kapitalbas föreskrivs det i en ny punkt 4a i artikel 104b i kreditinstitutsdirektivet att om ett institut blir bundet av kapitalgolvet får dess behöriga myndighet se över sin riktlinje för ytterligare kapitalbas som meddelats det institutet för att säkerställa att dess kalibrering fortfarande är lämplig.

Uppmuntran att använda interna metoder. Artikel 77 i kreditinstitutsdirektivet som gäller interna metoder har ändrats. Genom ändringarna har man preciserat att instituten ska uppmuntras att bygga upp intern kapacitet för bedömning av marknadsrisk och öka användningen av de interna modeller som används för beräkning av kapitalbaskraven uttryckligen för portföljer av positioner i handelslagret. Tidigare ingick det ingen hänvisning till direkta marknadsrisker i artikeln, utan till specifika risker.

Kapitalkonserveringsplan. Preciseringar har gjorts i fråga om kapitalkonserveringsplanen enligt artikel 142 i kreditinstitutsdirektivet för att säkerställa att de krav som ställs på planen även gäller buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden. I artikeln har dessutom utövandet av tillsynsbefogenheterna preciserats. I en situation där den behöriga myndigheten inte godkänner kapitalkonserveringsplanen ska strängare restriktioner för utdelning användas än vad som krävs enligt artiklarna 141 och 141b.

Ovan angivna bestämmelser är minimikrav till sin natur och innehåller inga specialbestämmelser som ger nationellt spelrum.

2.1.12 Buffertkrav

Artikel 131 i kreditinstitutsdirektivet som gäller buffertkrav för andra systemviktiga institut och artikel 133 som gäller krav på att upprätthålla en systemriskbuffert har preciserats i fråga om förfarandet för fastställandet av kraven. Till nämnda artiklar har fogats bestämmelser om ett förfarande för att beakta ikraftträdandet av kravet som gäller kapitalgolvet enligt EU:s

tillsynsförordning i översynen av kraven på ytterligare kapitalbas. Bestämmelsen om krav på att upprätthålla en systemriskbuffert har preciserats så att risker som beror på klimatförändringen kan vara systemrisker som fastställandet av kravet på ytterligare kapitalbas grundar sig på. I och med ändringen av direktivet ska alla medlemsstater i sin lagstiftning inkludera en möjlighet att fastställa en systemriskbuffert, medan det hittills har varit en medlemsstatsoption. Ovan angivna bestämmelser är minimikrav till sin natur och innehåller inga specialbestämmelser som ger nationellt spelrum.

2.1.13 Administrativa sanktioner och vite

Vite. Artikel 65 i kreditinstitutsdirektivet som gäller tillsynsmyndighetens rätt att ålägga administrativa sanktioner har reviderats. Enligt artikeln ska kreditinstitut och i artikeln avsedda fysiska personer kunna åläggas administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder, men också kumulativa viten enligt artikeln för att effektivera fullgörandet av de skyldigheter som anges i nationell lag som stiftats för att genomföra direktivet, EU:s tillsynsförordning eller myndighetsbeslut som meddelats med stöd av dessa.

Till förteckningen om tillsynsmyndighetens befogenheter i artikel 66.2 och artikel 67.2 i kreditinstitutsdirektivet har fogats ett omnämnande av vite och en bestämmelse om det maximala vitesbeloppet. Ett vite kan uppgå till högst 5 procent av kreditinstitutets eller koncernens, om kreditinstitutet hör till en koncern, genomsnittliga dagliga nettoomsättning och högst 50 000 euro i fråga om en fysisk person. Vitet kan åläggas att betalas för varje dag som överträdelsen pågår för en period på upp till sex månader. I artikel 66.2 andra stycket och artikel 67.2 andra stycket i direktivet föreskrivs det om en medlemsstatsoption som ger nationellt spelrum att fastställa ett högre maximibelopp för vitet. I det tredje stycket i samma artiklar föreskrivs det även om ett nationellt spelrum att tillämpa vitena vecko- eller månadsvis under förutsättning att användningen av optionen inte leder till större maximibelopp än de högsta vitesbelopp som skulle vara tillämpliga per dag. Syftet med användningen av vite är att uppmuntra kreditinstituten att så snabbt som möjligt rätta fel och brister som de observerat i sin verksamhet samt att ge tillsynsmyndigheten medel att ingripa i lagstridiga förfaranden.

Precisering av tillämpningsområdet för sanktioner. Artikel 65.2 i direktivet har ändrats så att myndigheterna vid överträdelse av bestämmelserna kan tillämpa administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder på ledamöter i ledningsorganet, den verkställande ledningen, personer som innehar nyckelfunktioner och annan personal vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil enligt artikel 92.3 i detta direktiv och på andra fysiska personer, förutsatt att de ansvarar för överträdelsen enligt den nationella lagstiftningen. Tidigare gällde bestämmelsen endast ledamöter i ledningsorganet och andra personer som är ansvariga för överträdelsen. I artikeln har dessutom gjorts en del tekniska preciseringar när det gäller bestämmelserna om tillgången till information.

Genom ändringarna i artiklarna 66 och 67 i kreditinstitutsdirektivet utvidgas även regleringen av vilka överträdda bestämmelser eller beslut som kan förenas med en administrativ sanktion, ett vite eller någon annan administrativ åtgärd. I och med ändringen av artikel 65 och den nya artikel 67.1 s kan ovannämnda sanktion fastställas för överträdelse av den behöriga myndighetens beslut som fattats i enlighet med nationella bestämmelser för införlivande av kreditinstitutsdirektivet eller i enlighet med EU:s tillsynsförordning.

Artikel 66 i kreditinstitutsdirektivet om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder för överträdelser av auktoriseringskrav och krav för förvärv av kvalificerade innehav har även reviderats. Till förteckningen i artikel 66.1 om bestämmelser för vars överträdelse sanktioner eller vite kan fastställas har det fogats bestämmelser om anmälningsplikt som gäller

förvärv eller avyttring av väsentliga innehav, betydande överföringar av tillgångar och skulder samt fusioner eller delningar. Dessutom har punkten preciserats. Till artikel 66.2, där sanktioner och åtgärder räknas upp, har som åtgärd fogats en tillfällig avstängning av en ledamot i ledningsorganet eller annan fysisk person som hålls ansvarig för överträdelsen från hans eller hennes uppdrag vid instituten.

Till artikel 67 i kreditinstitutsdirektivet har dessutom fogats vissa handlingar och underlåtenheter som kan utgöra grund för fastställande av administrativa sanktioner.

Uppdatering av definitionen av omsättning. Definitionerna av omsättning i artiklarna 66.3 och 67.3 i kreditinstitutsdirektivet har uppdaterats.

Tillämpning av administrativa sanktioner. Artikel 70 i kreditinstitutsdirektivet föreskriver om faktorer som ska beaktas i fastställandet av de maximala beloppen för sanktioner. Till artikeln har också fogats bestämmelser om samarbete mellan olika myndigheter, tillgång till information i anknytning till straffrättsliga förfaranden samt dubbel straffbarhet.

Ovan angivna bestämmelser är minimikrav till sin natur och innehåller inga specialbestämmelser som ger nationellt spelrum. När det gäller vite utgör ovan sagda medlemsstatsoptioner ett undantag.

2.1.14 Filial till ett tredjelands kreditinstitut

Avdelning VI i kreditinstitutsdirektivet har reviderats i fråga om krav som gäller filialer från tredjeländer och nya kapitel, avsnitt och nya artiklar har lagts till. I den reviderade artikel 47 i det första kapitlet föreskrivs det om tillämpningsområdet. Vissa funktioner och tjänster som tillhandahålls av värdepappersföretag omfattas inte av tillämpningsområdet. De bestämmelser som anges i detta kapitel är minimikrav till sin natur och innehåller inga specialbestämmelser som ger nationellt spelrum. Artikel 48a i kreditinstitutsdirektivet ger dock nationellt spelrum genom en medlemsstatsoption, som möjliggör att medlemsstaten får besluta att på filialer från tredjeland som är auktoriserade inom deras territorium tillämpa samma krav som är tillämpliga för kreditinstitut som auktoriserats enligt detta direktiv, i stället för de krav som anges i denna avdelning.

Till kreditinstitutsdirektivet fogades en ny artikel 21c, enligt vilken kreditinstitut i tredjeländer som har för avsikt att bedriva mottagande av inlåning eller andra återbetalbara medel, kreditgivning eller utfärdande av säkerheter och förbindelser ska etablera en filial och ansöka om auktorisation för att bedriva verksamhet i någon EU-medlemsstat. Även andra sådana företag i tredjeländer ska ansöka om auktorisation enligt ovan och etablera en filial om företaget i fråga som grundat i EU anses vara ett kreditinstitut eller ett stort värdepappersföretag i enlighet med EU:s lagstiftning och därmed ha skyldighet att ansökan om auktorisation för kreditinstitut.

Kravet som gäller filial och auktorisation ska ändå inte vara tillämpligt i situationer där kunden är ett kreditinstitut eller ett företag i samma grupp som det företag som är etablerat i ett tredjeland. Skyldigheten gäller inte heller situationer där ett kreditinstitut i tredjeland eller ett annat företag inte aktivt erbjuder sina tjänster inom Europeiska unionens territorium, utan endast erbjuder sina tjänster på initiativ av kunder som finns inom EU (*reverse solicitation*). Skyldigheten avses inte heller gälla för tjänster, verksamheter eller produkter som är nödvändiga för, eller har nära anknytning till, tillhandahållandet av den tjänst, produkt eller verksamhet som ursprungligen begärdes av kunden eller motparten.

Artikel 48c i kreditinstitutsdirektivet innehåller bestämmelser om klara minimivillkor för

beviljande av auktorisation och artikel 48d innehåller bestämmelser om klara villkor för avslag eller återkallande av en auktorisation. Bestämmelserna är delvis samma som de som tillämpas på kreditinstitut som är etablerade i EU enligt kreditinstitutsdirektivet.

Enligt artiklarna 48a och 48b i kreditinstitutsdirektivet klassificeras filialer i två olika klasser samt i filialer som uppfyller kraven (*qualifying third-country branches*). Enligt artikel 48a klassificeras filialer i två olika klasser enligt hur viktig filialen är till sin finansiella karaktär. Filialer som överskrider de ekonomiska tröskelgränserna klassificeras som klass 1. I enlighet med artikel 48b bedöms det om en filial uppfyller kraven, dvs. är huvudföretaget etablerat i ett tredjeland med lagstiftning som är likvärdig med den lagstiftning som ska tillämpas i EU. Kommissionen antar beslut om huruvida tredjeländers lagstiftning överensstämmer med direktivet. De filialer som inte anses uppfylla kraven klassificeras i klass 1. På klass 1 tillämpas strängare materiella krav till exempel för kapitalkravet och likviditetskravet.

I den reviderade artikel 48 föreskrivs det om förbud mot diskriminering, enligt vilket bestämmelser som medför att filialer i tredjeland ges en förmånligare behandling än filialer till institut med huvudkontor i en annan EES-stat inte får tillämpas.

I artiklarna 48e–48h i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det om minimikrav för filialer till kreditinstitut i tredjeland. I artikel 48e föreskrivs det om krav för särskilt tillskjutet kapital samt med hurdana tillgångar kravet ska uppfyllas. I artikel 48f föreskrivs det om likviditetskrav. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland sätter in de likvida tillgångar som innehas för uppfyllande av kapitalkravet och likviditetskravet på ett konto i den medlemsstat där filialen är auktoriserad hos ett kreditinstitut. I artikel 48g föreskrivs om krav som gäller intern styrning och riskhantering. I artikel 48h föreskrivs det om bokföringskrav som gäller tillgångar och skulder. Utöver dessa innehåller artikel 48k i kreditinstitutsdirektivet bestämmelser om rapporteringskrav. För rapporteringen föreskrivs det i artikel 48l om standardformulär och mallar samt rapporteringsfrekvens.

I artikel 48i i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det om tillsynsmyndighetens befogenhet att kräva att filialer ändras till dotterföretag under vissa förutsättningar. Ändring till dotterföretag kan krävas om filialen bedöms vara systemviktig eller om det totala beloppet av filialens tillgångar inom Europeiska unionen uppgår till eller överstiger 40 miljarder euro eller om beloppet av de bokförda tillgångarna i filialen i den medlemsstat där den är etablerad uppgår till eller överstiger 10 miljarder euro. I stället för etablering av ett dotterföretag när det gäller en filial som ska klassificeras som systemviktig kan det även bli fråga om omstrukturering, där betydelsen med avseende på finansieringssystemet likvideras, eller fastställande av buffertkrav enligt prövning (ett så kallat pelare 2-krav).

I artiklarna 48m–49r i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det om tillsyn och samarbete mellan behöriga myndigheter. I artikel 48 i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det om tillsynsmyndighetens befogenheter att till exempel kräva att en filial överskrider minimibeloppet för kapitalkravet, begränsar sin affärsverksamhet eller lämnar in ytterligare rapporter. Bestämmelserna om samarbete mellan tillsynsmyndigheterna säkerställer ett fungerande samarbete mellan olika medlemsländers tillsynsmyndigheter.

2.1.15 Karens

I den nya artikel 4a.3 första stycket led b i som fogats till kreditinstitutsdirektivet ingår en karensbestämmelse enligt vilken det under en viss period är förbjudet för tillsynsmyndighetens personal och ledamöter i ledningsorganet att ingå anställning hos ett sådant institut som övervakas, i vars tillsynsuppgifter eller beslutsfattande tjänstemannen direkt har deltagit.

Karensen omfattar även övergång till sådana institutioners moderföretag, dotterföretag eller anknutna företag. Karensbestämmelsen gäller även situationer där tillsynsmyndighetens personal eller ledamöter i ledningsorganet övergår till enheter som tillhandahåller tjänster till någon av ovannämnda direkt övervakade enheter. Dessutom gäller karensen övergång till enheter som bedriver lobbyverksamhet och påverkansarbete riktad till den behöriga myndigheten i frågor som den anställde eller ledamoten av den behöriga myndighetens styrande organ ansvarade för under sin anställning eller mandatperiod. Bestämmelserna i direktivet utgör minimiharmonisering, dvs. i dessa ovannämnda situationer är det obligatoriskt att tillämpa karens, och prövningsrätt finns endast i fråga om längden på karensen. Genom dessa karensbestämmelser strävar man efter att förebygga intressekonflikter och begränsa svängdörrsproblematik.

I artikeln föreskrivs det dessutom om spelrum i form av två medlemsstatsoptioner. Enligt den första medlemsstatsoptionen kan karenstiden på 3 månader även tillämpas vid anställning hos direkta konkurrenter till den som tillsynen gäller.

Enligt direktivet är karensperioden minst 12 månader för ledamöterna i den behöriga myndighetens styrande organ och minst 6 månader för övriga anställda. I fråga om enheter som bedriver lobbyverksamhet tillämpas dock en minimitid på 3 månader. Vid övergång till en konkurrent tillämpas en minimitid på 6 månader även för ledamöter i den behöriga myndighetens styrande organ. Den andra medlemsstatsoptionen möjliggör dock tillämpning av en kortare karensperiod om karensperioden på ett otillbörligt sätt skulle begränsa den behöriga myndighetens möjligheter att anställa ny personal med hänsyn till den inhemska arbetsmarknadens begränsade storlek eller om karensperioden skulle utgöra en överträdelse av en relevant grundläggande rättighet som erkänns i den berörda medlemsstatens författning, Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna eller av relevanta arbetstagarrättigheter enligt nationell arbetsrätt.

Enligt direktivet ska dessutom en lämplig ersättning betalas för karensperioden.

2.1.16 Tillsynsmyndighetens funktionella oberoende

I artikel 4a.2 i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det om den behöriga myndighetens institutionella oberoende. Enligt artikeln ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att behöriga myndigheter kan utöva sina tillsynsbefogenheter på ett oberoende och objektivt sätt utan att söka eller ta emot instruktioner från övervakade institut, något organ i unionen eller regeringen i någon medlemsstat eller från något annat offentligt eller privat organ. Enligt artikeln ska behöriga myndigheters styrande organ vara funktionellt oberoende av andra offentliga och privata organ. I artikeln konstateras det dock att dessa arrangemang inte får påverka de arrangemang enligt nationell rätt som gör behöriga myndigheter offentligt och demokratiskt ansvarsskyldiga.

I artikel 4a krävs det dessutom att medlemsstaterna säkerställer att de behöriga myndigheterna offentliggör sina mål och är ansvariga för fullgörandet av sina åligganden i förhållande till dessa mål. De behöriga myndigheterna ska också vara föremål för finansiell kontroll på ett sätt som inte påverkar deras oberoende.

2.1.17 Oberoende i fråga om ledamöter i tillsynsmyndighetens styrande organ

I den nya artikel 4a.2 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det om oberoende i fråga om ledamöter i en behörig myndighets styrande organ. Enligt stycket ska ingen ledamot i en behörig myndighets styrande organ sitta kvar på sin post i mer än 14 år. I stycket föreskrivs det

även att ledamöterna ska utses på grundval av offentliggjorda kriterier som är objektiva. Enligt stycket ska dessa ledamöter dessutom kunna entledigas om de inte längre uppfyller kriterierna för utnämning eller har dömts för ett allvarligt brott. Skälen för entledigande ska offentliggöras, såvida inte den entledigade ledamoten motsätter sig offentliggörandet. Enligt definitionen i den nya artikel 4a.1 gäller dessa nya bestämmelser ledamöter i den behöriga myndighetens gemensamma beslutsfattande organ på högsta nivå, dvs. i det nationella systemet medlemmarna i Finansinspektionens direktion.

2.1.18 Intresseförklaring

I artikel 4a.7 i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det om en intresseförklaring som tjänstemän och ledamöter i en behörig myndighets styrande organ ska lämna. Anmälan ska innehålla information om innehav i form av aktier, obligationer, värdepappersfonder, investeringsfonder, blandade fonder, hedgefonder och börshandlade fonder som kan ge upphov till intressekonflikter. Bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet är minimikrav till sin natur och innehåller inga specialbestämmelser som ger nationellt spelrum.

2.1.19 Handelsbegränsningar

I artikel 4a.3 första stycket led a i kreditinstitutsdirektivet ingår bestämmelser som förbjuder tillsynsmyndighetens anställda och ledamöter av styrande organ att handla med finansiella instrument relaterade till de institut som övervakas. Undantag utgör dock handel med instrument som förvaltas av tredje part samt investeringar i företag för kollektiva investeringar. I artikel 4a.8 föreskrivs det dessutom om tillsynsmyndighetens befogenhet att från fall till fall tillåta försäljning eller avyttring av finansiella instrument.

2.2 Medlemsstatsoptioner som ingår i förordningen om ändring av EU:s tillsynsförordning

I EU:s tillsynsförordning föreskrivs det om krav som ställs på kreditinstituts finansiella ställning och riskhantering. Eftersom förordningen är direkt tillämplig lagstiftning i medlemsstaterna behandlas i detta avsnitt den ändringsförordning som gäller lagstiftningshelheten endast i den mån den innehåller nationellt spelrum eller förutsätter åtgärder av medlemsstaterna.

En av de viktigaste ändringarna i anknytning till EU:s tillsynsförordning är införandet av ett golv för riskvägda tillgångar (*output floor*) som det föreskrivs om i artikel 92 i förordningen. Det handlar om en beräkningsbestämmelse, enligt vilken det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt interna riskmodeller (*internal risk based models*, IRB) för kreditinstitut som använder interna riskmodeller ska vara minst 72,5 procent av enhetens totala riskvägda exponeringsbelopp beräknat enligt schablonmetoden. Golvet för riskvägda tillgångar är en av de viktigaste åtgärderna i Basel III-reformen och det syftar till att begränsa omotiverade variationer i de kapitalbaskrav som tas fram genom interna modeller och alltför stora sänkningar av kapitalet som ett institut som använder interna modeller kan komma fram till, jämfört med ett institut som använder schablonmetoderna.

Golvet för riskvägda tillgångar träder stegvis i kraft under åren 2025–2030 så att golvet stiger stegvis från och med 50 procent från ingången av 2025 och uppnår sin fullständiga nivå 72,5 procent från ingången av 2030. Enligt artikel 465.3 tillämpas en övergångstid till utgången av 2032 för företagskrediter som inte har värderats av ett externt kreditvärderingsinstitut, men som har en hög intern kreditvärdering.

I den ändrade artikel 92.3 b och artikel 465.5 i förordningen ingår ett nationellt spelrum som gäller golvet för riskvägda tillgångar. Spelrummet gäller tillämpningsnivån för golvet för

riskvägda tillgångar och möjligheten att tillfälligt tillämpa en lägre golvnivå för bostadskrediter.

Enligt den ändrade artikel 92.3 b kan medlemsstaterna besluta om att endast tillämpa golvet för riskvägda tillgångar på gruppnivå när det gäller kreditinstitut som är etablerade i staten, i stället för att golvet även tillämpas på individuell nivå för kreditinstituten. Optionen är ett permanent arrangemang till sin karaktär. Användningen av denna medlemsstatsoption har beretts separat. Ibruktagandet av optionen har behandlats i regeringens proposition 155/2024 rd, och därför behandlas optionen inte desto mer i den aktuella regeringspropositionen.

I artikel 465.5 föreskrivs det om en medlemsstatsoption för att tillämpa den särskilda övergångstiden för bostadskrediter när det gäller golvet för riskvägda tillgångar. Optionen gör det möjligt att använda en lägre golvnivå i beräkningen av golvet för riskvägda tillgångar för hypotekslån med en låg kreditförlusthistorik till utgången av 2032. Användning av optionen innebär en lättnad i kapitalkraven under denna tidsperiod så att kravet som höjer kapitalkraven skjuts upp. Enligt nämnda artikel 465.11 och artikel 465.12 kan Europeiska kommissionen på grundval av Europeiska bankmyndighetens rapport lägga fram ett lagstiftningsförslag om att förlänga övergångstiderna med högst fyra år.

2.3 EMIR

Förordningen om ändring av EMIR-förordningen ändrar bland annat avdelning II i EMIR-förordningen om definitionen av OTC-derivat samt anmälan och minskning av risker i anknytning till dem. I enlighet med artikel 12 i EMIR-förordningen ska medlemsstaterna fastställa påföljder för överträdelse av bestämmelserna i avdelningen i fråga och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de verkställs, varför ändringarna i avdelning II kräver ändringar i de administrativa påföljderna.

Förordningen om ändring av EMIR-förordningen ändrar Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), nedan *investeringsfondsdirektivet,* kreditinstitutsdirektivet och värdepappersföretagsdirektivet. I investeringsfondsdirektivet fastställs begränsningar som gäller motpartsrisken, vilka i och med ändringarna beror på om derivatet har bestämts centraliserat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, nedan *EMIR-förordningen,* av en auktoriserad eller godkänd central motpart. På grund av ändringarna i kreditinstitutsdirektivet och värdepappersföretagsdirektivet krävs det åtgärder av dessa för att främja identifiering, hantering och övervakning av koncentrationsrisker som orsakas av exponeringar som anknyter till den centrala motparten, samtidigt som hänsyn även tas till den skyldighet som fastställs i artikel 7a i EMIR-förordningen om att inneha ett aktivt konto hos en auktoriserad central motpart och cleara minst ett representativt antal transaktioner genom det aktiva kontot. Övervakningen avses även bli effektiviserad i fråga om alltför stora koncentrationsrisker som orsakas av exponeringar som anknyter till den centrala motparten.

3 Nuläge och bedömning av nuläget

3.1 Direktivet om ändring av kreditinstitutsdirektivet

3.1.1 Återkallelse av auktorisationen för ett kreditinstitut som fallerar eller sannolikt kommer att fallera

Bestämmelser om återkallande av verksamhetstillstånd finns i 26 § i lagen om

Finansinspektionen. Enligt 2 mom. 2 punkten i paragrafen får Finansinspektionen får återkalla ett verksamhetstillstånd eller framställa till ECB att det återkallas om tillsynsobjektet har försatts i likvidation. Enligt paragrafens 5 mom. ska Finansinspektionen återkalla ett verksamhetstillstånd som den beviljat ett tillsynsobjekt eller föreslå att verksamhetstillståndet återkallas, om tillsynsobjektet har försatts i konkurs, försatts i likvidation genom registermyndighetens eller en domstols lagakraftvunna beslut eller om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen. Återkallande av verksamhetstillståndet på grundval av 5 mom. gäller alltså enbart situationer där kreditinstitutet redan har försatts i konkurs, vilket innebär att det inte är möjligt att återkalla verksamhetstillståndet medan konkursansökan ännu är anhängig. Det kan ändå vara möjligt att återkalla verksamhetstillståndet medan konkursansökan är anhängig bland annat på grundval av 26 § 1 mom. 1 punkten om kreditinstitutet inte längre uppfyller de väsentliga förutsättningarna för beviljande av verksamhetstillstånd.

I 23 a § 2 mom. i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), 33 § 2 mom. i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013), i 120 a § 3 mom. i Sparbankslagen (1502/2001) samt i 19 kap. 1 a § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014) föreskrivs det att Verket för finansiell stabilitet ska besluta att försätta ett kreditinstitut i likvidation eller hos domstol ansöka om försättande av kreditinstitutet i konkurs, om villkoren för ställande av kreditinstitutet under resolutionsförvaltning är uppfyllda, men inga resolutionsåtgärder behövs för att säkerställa ett viktigt allmänt intresse. Nationellt finns det ingen gällande uttrycklig bestämmelse om möjlighet att återkalla verksamhetstillståndet när Verket för finansiell stabilitet har beslutat att försätta ett kreditinstitut i likvidation eller ansökt om att försätta kreditinstitutet i konkurs. Bestämmelserna i 26 § 5 mom. i lagen om Finansinspektionen gäller på ovannämnda sätt endast försättande i likvidation genom registermyndighetens eller en domstols lagakraftvunna beslut. Genom beslut av Verket för finansiell stabilitet kan verksamhetstillståndet för den som försatts i likvidation återkallas på grundval av 26 § 2 mom. 2 punkten. När det gäller konkurs kan ett verksamhetstillstånd återkallas enligt 26 § 5 mom. först när kreditinstitutet har försatts i konkurs. Den gällande lagstiftningen möjliggör i praktiken återkallande av verksamhetstillstånd då ett kreditinstitut uppfyller de övriga förutsättningarna som föreskrivs för att ställa det under resolutionsförvaltning förutom kravet på allmänt intresse. Bestämmelsen om återkallande i dessa situationer är dock inte tydlig och uttrycklig. Dessutom saknas det en uttrycklig bestämmelse om återkallande av verksamhetstillstånd medan konkursansökan är anhängig, och i stället tillämpas andra allmänna bestämmelser på en sådan situation.

Till sin struktur är 26 § i lagen om Finansinspektionen ganska lång och komplicerad. Den ifrågavarande paragrafens struktur bör granskas närmare i samband med de kommande ändringarna.

3.1.2 Förvärv av kvalificerat innehav i kreditinstitut

Bestämmelser om förfarandet för förvärv av och tillsynen över kvalificerat innehav i kreditinstitut ingår i kreditinstitutslagen och lagen om Finansinspektionen. Genom bestämmelserna har artiklarna 22 och 23 i kreditinstitutsdirektivet verkställts.

I 3 kap. i kreditinstitutslagen föreskrivs det om förvärv av kvalificerat innehav och förfarandet för detta. På grundval av det bemyndigande att utfärda förordning som ingår i 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska fogas till anmälningar om förvärv genom förordning av statsrådet. I statsrådets gällande förordning om de anmälningar som gäller förvärv och överlåtelse av ägarandelar i kreditinstitut, fondbolag, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag, finans- och

försäkringskonglomerats holdingsammanslutningar och förvaltare av alternativa investeringsfonder (208/2014) föreskrivs det närmare om detaljer som gäller förvärv av ägarandelar såväl för kreditinstitut som även för vissa andra tillståndspliktiga organisationer inom finanssektorn.

Bestämmelser om grunder för förbud mot förvärv av ägarandelar samt om myndighetsbefogenheter ingår i lagen om Finansinspektionen. I 32 a § i lagen föreskrivs det om grunder för förbud mot förvärv av ägarandelar. I 32 b § i lagen föreskrivs det om tidsfristen för myndighetens behandling av anmälan om förvärv av en betydande ägarandel samt om övrigt förfarande. I 32 c § i lagen föreskrivs det om begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar i situationer som anknyter till förvärv av ägarandelar. I nämnda bestämmelser regleras tillsynen över förvärv av ägarandelar och tillsynsbefogenheterna enhetligt för alla tillståndspliktiga aktörer inom finanssektorn.

Bestämmelserna i lagen om Finansinspektionen som gäller förvärv av kvalificerat innehav i kreditinstitut är av en mer allmän karaktär och därmed en aning mer vittgående än vad direktivet kräver. I princip är ändringarna som anknyter till artikel 23 i kreditinstitutsdirektivet preciserande till sin natur. Avvikande från direktivet ger bestämmelserna i 32 a § i lagen om Finansinspektionen dock inte möjlighet enligt sin ordalydelse att förbjuda förvärv av ägarandelar om förvärvet av ägarandelar leder till en förhöjd risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism. I paragrafen anges det inte heller på det sätt som ändringsdirektivet förutsätter att Finansinspektionen har en uttrycklig skyldighet att höra den myndighet som övervakar förebyggandet av penningtvätt i fråga om övervakningen av kvalificerade innehav i kreditinstitut. Tidsfristen enligt 32 b § i lagen om Finansinspektionen att skriftligt bekräfta mottagandet av anmälan senast den andra vardagen efter mottagandet av anmälan är i enlighet med det gällande direktivet och därmed mer långtgående än ändringsdirektivet. Således uppfyller den redan i sin nuvarande form kravet enligt ändringsdirektivet.

Enligt artikel 15 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, nedan *SSM-förordningen,* faller förfarandet för godkännande av förvärv av kvalificerat innehav i kreditinstitut under ECB:s behörighet när det gäller medlemsländer som hör till den gemensamma tillsynsmekanismen även till den del det inte är fråga om kreditinstitut som står under ECB:s direkta tillsyn. Enligt nämnda artikel ska den nationella behöriga myndigheten bedöma det föreslagna förvärvet och lämna ett förslag till beslut till ECB. Befogenhetsbestämmelser som motsvarar dessa ingår i den nationella lagstiftningen i 3 kap. 2 § i kreditinstitutslagen och i 32 a–32 c § i lagen om Finansinspektionen. I samband med direktivet om ändring av kreditinstitutsdirektivet har uppgiftsfördelningen mellan ECB och den nationella banktillsynsmyndigheten i fråga om banktillsynen inte ändrats.

3.1.3 Tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder

I den gällande kreditinstitutslagstiftningen ingår det inga bestämmelser om tillsyns- och anmälningsförfarande i enlighet med de nya artiklarna 27a–27g i kreditinstitutsdirektivet, om ett kreditinstitut eller ett holdingföretag förvärvar ett kvalificerat innehav i ett annat företag eller om ett kreditinstitut avyttrar betydande tillgångar eller skulder. De gällande bestämmelserna i affärsbanks-, andelsbanks- och sparbankslagarna förutsätter dock en anmälan om alla omstruktureringar som ska anses vara överlåtelse av affärsverksamhet. Hit hör också Finansinspektionens rätt att motsätta sig omstruktureringarna. Genomförandet av direktivet förutsätter i detta avseende nya bestämmelser för att utvidga banktillsynsbefogenheterna.

Bestämmelser om den anmälningsplikt som gäller kreditinstituts fusioner, delningar och överlåtelse av affärsverksamhet ingår i affärsbankslagen, andelsbankslagen och sparbankslagen, men dessa bestämmelser motsvarar inte innehållsmässigt till alla delar de närmare förutsättningar som föreskrivs i artiklarna 27h–27l i kreditinstitutsdirektivet. Befogenheterna inom banktillsynen att motsätta sig en omstrukturering som gäller överlåtelse av affärsverksamhet är lägre än miniminivån enligt direktivet. Likaså är anmälningsplikten som gäller överlåtelse av affärsverksamhet enligt de nationella bestämmelserna såtillvida lägre än den miniminivå som krävs enligt direktivet att dessa bestämmelser förutsätter anmälan till Finansinspektionen i fråga om all överlåtelse av affärsverksamhet, medan det i kreditinstitutsdirektivet har fastställts ett tröskelvärde för anmälningsplikten som gäller avyttring av betydande tillgångar och skulder.

3.1.4 Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter

I 24 § 1 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) föreskrivs det om väsentliga sekretessgrunder med avseende på Finansinspektionen. I 71 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs det dock om undantag när det gäller att lämna ut information till en annan myndighet utan hinder av sekretessbestämmelserna, dvs. i lagen föreskrivs det om ett undantag till lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, som är en allmän lag. I fråga om Skatteförvaltningen gäller undantaget dock enbart sådan information som kommit fram vid tillsynen över efterlevnaden av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism (444/2017) och som är av betydelse för Skatteförvaltningens tillsyn över fullgörandet av de skyldigheter som anges i 17 a–17 d § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). I lagen om beskattningsförfarande ingår också en bestämmelse om en allmän skyldighet att lämna uppgifter i 18 och 20 §, men 71 § i lagen om Finansinspektionen ska tillämpas i stället för skattelagstiftningens bestämmelser om utlämnande av information (RP 32/2012 rd, s. 276). Således motsvarar inte den gällande lagen de ändrade artiklarna 53 och 56 i kreditinstitutsdirektivet, utan undantaget från sekretessen bör utvidgas. Den gällande lagen uppfyller dock den andra bestämmelsen i den ändrade artikel 56.4 om medgivande av medlemsstatens myndighet, eftersom det föreskrivs i 71 § 5 mom. i lagen om Finansinspektionen om skyldighet att begära uttryckligt samtycke av myndigheten i det andra landet.

Bestämmelserna i 71 § i lagen om Finansinspektionen motsvarar till sina utgångspunkter 19 § i den upphävda lagen om finansinspektionen, genom vilken man i sinom tid genomförde artikel 12 i rådets första direktiv 77/780/EEG om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (ändrad genom direktiv 89/646/EEG). Direktiven gällande försäkringsbranschen och branschen för investeringstjänster fick motsvarande bestämmelser om informationsutbyte vid sekelskiftet till 2000-talet. Utformningen av paragrafen 71 § i lagen om Finansinspektionen motsvarar till sin grundläggande lösning den ändring som gjordes i 19 § i lagen om finansinspektionen år 2002 (RP 165/2001 rd). Under årens lopp har 71 § kompletterats enligt nationella behov och EU-rättsakter, vilket har gjort paragrafen lång och mycket svåröverskådlig till grunden. Paragrafen i fråga är dock inte en helt uttömmande bestämmelse om hur Finansinspektionen lämnar ut information, eftersom det numera ingår motsvarande bestämmelser om informationsutbyte i en del EU-förordningar som är direkt tillämpliga. Lagens 71 § har till sin struktur stått sig ganska bra genom tiderna och många ändringar. I paragrafen ingår dock sådana särdrag och punkter som försämrar tydligheten och rättssäkerheten. Dessutom är utformningen av bestämmelserna i paragrafen inte längre helt enhetliga med grundlagsutskottets etablerade tolkningspraxis när det gäller hur bestämmelserna om utlämnande av information bör vara bundna till behövlighets- och nödvändighetskriteriet. Detta har medfört utmaningar under de senaste åren vid ändring av paragrafen i fråga.

3.1.5 Nya bestämmelser om kryptotillgångar

Nationellt föreskrivs det inte separat om risker som orsakas av kryptotillgångar eller exponeringar mot kryptotillgångar i kreditinstitutslagen. Endast i 5 kap. 1 § i kreditinstitutslagen ingår en informativ hänvisningsbestämmelse om inlåningsbankers rätt att tillhandahålla kryptotillgångstjänster i enlighet med EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar. Ett flertal ändringar behöver alltså göras i den gällande lagen för att verkställa kreditinstitutsdirektivet. Bestämmelserna i 9 kap. 10 § i kreditinstitutslagen om kreditrisk och motpartsrisk bör ändras för att verkställa artikel 79 i kreditinstitutsdirektivet. För att verkställa artiklarna 81 och 83 i kreditinstitutsdirektivet bör bestämmelserna om koncentrationsrisk i 9 kap. 12 § i kreditinstitutslagen samt bestämmelserna om marknadsrisk i 14 § ändras. Dessutom bör bestämmelserna i 9 kap. 16 § i kreditinstitutslagen om operativ risk ändras. Den nya definitionen av kryptotillgångar i artikel 3 i kreditinstitutsdirektivet ska också fogas till definitionerna i 1 kap. i kreditinstitutslagen.

3.1.6 Holdingföretags tillståndsplikt

Nationellt används termen tillstånd för holdingföretag för det godkännande som avses i kreditinstitutsdirektivet och bestämmelser om detta ingår i 2 a kap. i kreditinstitutslagen. År 2021 trädde ändringar i kreditinstitutslagen i kraft, genom vilka kravet enligt kreditinstitutsdirektivet som gäller tillstånd för holdingföretag som uppfyller kriterierna samt regleringen enligt kreditinstitutslagen och EU:s tillsynsförordning om tillämpning av krav på gruppnivå på holdingföretag verkställdes. Den gällande lagstiftningen innehåller inga motsvarande bestämmelser om myndigheternas skyldigheter och förfaranden, som de som fogats till artikel 21a i kreditinstitutsdirektivet, eller om uteslutande från konsolidering av dem som är undantagna från godkännande, varför kreditinstitutslagen ska ändras för att verkställa de nya bestämmelserna i artikel 21a.

Ändringen i artikel 21a.1 första stycket i kreditinstitutsdirektivet kräver inget nationellt genomförande, eftersom ordalydelsen i 2 a kap. 1 § 1 mom. i kreditinstitutslagen om holdingföretag som ska ansöka om tillstånd är mer omfattande och redan innefattar de aktörer som fogats till artikeln i direktivet.

Preciseringen av artikel 21a.2 b i kreditinstitutsdirektivet kräver inga ändringar i den nationella lagstiftningen, eftersom det är fråga om en teknisk hänvisningsändring. I den gällande nationella lagen finns en bestämmelse i enlighet med stycket i artikeln i Finansministeriets förordning om de utredningar som ska fogas till vissa ansökningar om tillstånd för kreditinstitutsverksamhet (871/2023), där det finns en hänvisning i fråga om detta till kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/2580 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder, som specificerar de uppgifter som ska lämnas i ansökan om auktorisation som kreditinstitut och de faktorer som kan hindra behöriga myndigheter från att utöva en effektiv tillsyn.

Preciseringen i artikel 21a.3 c i kreditinstitutsdirektivet kräver inget verkställande, eftersom det är fråga om en teknisk ändring och den gällande 2 a kap. 2 § 1 mom. 3 punkten i kreditinstitutslagen i sin nuvarande form täcker den tekniska ändringen.

Ändringen som gäller undantag i artikel 21a.4 första stycket i kreditinstitutsdirektivet kräver inget verkställande, eftersom motsvarande bestämmelse ingår i den första meningen i 2 a kap. 1 § 2 mom. i kreditinstitutslagen. Nationellt används dock termen bekräftelse och inte undantag.

Bestämmelsen i artikel 21a.8 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet om tillämpning av

gemensamma beslut kräver inget nationellt genomförande, eftersom bestämmelserna i förvaltningslagen (434/2003) om verkställbarheten i fråga om förvaltningsbeslut tillämpas på detta. Ett beslut som myndigheter fattar tillsammans kan tillämpas direkt till exempel med stöd av det som överenskommits i samförståndsavtalet eller Finansinspektionen kan fastställa beslutet, varefter det tillämpas nationellt.

3.1.7 Värdepappersföretags auktorisation för kreditinstitut

I artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen samt i artikel 8a.1 i kreditinstitutsdirektivet definieras tröskelvärdet per företag, enligt vilket auktorisation för kreditinstitutsverksamhet ska ansökas om det samlade värdet av värdepappersföretagets konsoliderade tillgångar uppgår till eller överstiger 30 miljarder. Det företagsspecifika tröskelvärdet beaktar inte om företaget har dotterföretag eller filialer i tredjeland. I samma artiklar definieras även tröskelvärdet per grupp, som endast tillämpas i situationer där genomsnittet av de samlade månatliga tillgångarna för enskilda värdepappersföretag som ingår i en grupp understiger 30 miljarder EUR, men där genomsnittet av det samlade värdet av gruppens konsoliderade tillgångar uppgår till eller överstiger 30 miljarder. Således har man observerat när artikeln tillämpats att situationer där gruppen innehåller företag där de samlade tillgångarna enskilt uppgår till eller överstiger 30 miljarder oavsiktligen har fallit utanför tillämpningen. Sådana värdepappersföretag som inte har omfattats av tillämpningen behöver inte ansöka om koncession för kreditinstitut. I samband med bankpaketet tillades av denna anledning en precisering om att beräkningen av tröskelvärden ska inkludera företagets filialer och dotterföretag i tredjeland. För att säkerställa proportionaliteten inkluderades dessutom en befogenhet i artikel 8a för den behöriga tillsynsmyndigheten att besluta att bevilja undantag från kravet på auktorisation som kreditinstitut, även om förutsättningarna skulle uppfyllas.

Den gällande nationella lagstiftningen motsvarar dock inte till alla delar den ändrade artikel 8a i kreditinstitutsdirektivet, varför ändringar ska göras i lagen om investeringstjänster (747/2012).

Nationellt behöver ändringarna i artikel 8a.1 i kreditinstitutsdirektivet inte verkställas separat, eftersom det ingår en hänvisning i 3 kap. 1 a § i lagen om investeringstjänster till artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen, där ändringar har gjorts som motsvarar ändringarna i artikel 8a i kreditinstitutsdirektivet. Rättsläget ändras dock i och med ändringen av tillsynsförordningen på så sätt att man i beräkningen av tröskelvärdet på 30 miljarder beaktar dotterföretag och filialer i tredjeland både i det företagsvisa och gruppvisa beräkningssättet.

I 6 kap. 2 b § i lagen om investeringstjänster föreskrivs det nationellt om att bestämmelserna i kreditinstitutslagen och lagen om Finansinspektionen tillämpas på sådana värdepappersföretag som uppfyller de förutsättningar som fastställs i artikel 1.2 eller 1.5 i tillsynsförordningen. Nationellt har det dock inte reglerats om att bestämmelserna om konsoliderad tillsyn även ska tillämpas på värdepappersföretagsgrupper. Lagen om investeringstjänster ska alltså kompletteras i detta avseende för att verkställa artikel 110a i kreditinstitutsdirektivet.

3.1.8 Krav som gäller ledningen vid ett kreditinstitut

Krav. Bestämmelser om krav på tillförlitlighet och kompetens för ledningen vid ett kreditinstitut ingår i 7 kap. 4 § i kreditinstitutslagen. Kreditinstituts styrelse och verkställande ledning omfattas av kraven enligt nämnda paragraf. Den gällande bestämmelsen är omfattande till sitt tillämpningsområde och täcker därmed största delen av de ansvariga enligt den ändrade artikel 91 och den nya artikel 91a i direktivet. Bestämmelsen behöver ändå preciseras så att den närmare beaktar de preciserade kraven som gäller ledningen och nyckelpersoner vid kreditinstitut jämte de nya definitionerna.

I den ändrade artikel 91 och den nya artikel 91a i kreditinstitutsdirektivet ingår nya och noggrannare tillvägagångskrav i fråga om bedömningen av behörighetsvillkoren för ledningen och myndighetstillsynen över kraven. Genomförandet av bestämmelserna förutsätter till denna del noggrannare bestämmelser än de gällande bestämmelserna såväl i kreditinstitutslagen som i lagen om Finansinspektionen.

Bestämmelserna i den reviderade artikel 91.3–91.5 och 91.13 om tidsanvändningen för kreditinstitutets ledning motsvarar i huvudsak det gällande direktivet. Bestämmelserna ska ändå preciseras så att de noggrannare beaktar det ledningsorgan med ledningsfunktion som avses i artikel 3.1.8a i kreditinstitutsdirektivet i de fall där den ledning som svarar för kreditinstitutets affärsverksamhet inkluderar andra personer utöver verkställande direktören.

Kräver inte verkställande. Finlands lagstiftning känner inte till de åtgärder som avses i artikel 91.14 i kreditinstitutsdirektivet, varför artikeln i fråga inte kräver verkställighetsåtgärder. Det mångfaldsmål som krävs i artikel 91.8 i kreditinstitutsdirektivet ingår i 7 kap. 2 § 2 mom. i den gällande kreditinstitutslagen. Ändringarna i artikel 161 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom artikeln i fråga reglerar översyn och rapportering som förpliktar kommissionen och Europeiska bankmyndigheten.

3.1.9 Nya bestämmelser om hållbarhet

Definition. Den nationella lagstiftningen innehåller ingen definition av ESG-risker, varför kreditinstitutslagen ska kompletteras med en definition av ESG-risker.

Utvärdering av det interna kapitalets tillräcklighet. I 9 kap. 1 § i kreditinstitutslagen föreskrivs det om utvärdering av det interna kapitalets tillräcklighet. Bestämmelsen innehåller en allmän skyldighet för kreditinstitut att se till att de har en tillräcklig kapitalbas och att den är rätt fördelad med hänsyn till riskexponeringen i kreditinstitutet och dess externa verksamhetsmiljö. Enligt bestämmelsen ska man ha en tillräcklig kapitalbas med hänsyn till riskexponeringen i enlighet med denna lag och i EU:s tillsynsförordning. Nationellt finns det inga gällande uttryckliga bestämmelser om bedömning av ESG-risker eller tillräcklig täckning av dessa. Bestämmelserna i 9 kap. i kreditinstitutslagen ska ändras för att verkställa artikel 73 i direktivet på så sätt att kreditinstitut ska beakta ESG-riskerna och täckningen av riskerna med en tillräcklig kapitalbas.

Förvaltnings- och styrningssystem. Riskhanteringssystem utgör en del av helheten av kreditinstitutets förvaltnings- och styrningssystem. Bestämmelser om förvaltnings- och styrningssystem ingår i 7 kap. i kreditinstitutslagen, men artikel 74 i kreditinstitutsdirektivet har genomförts nationellt genom 9 kap. i lagen som innehåller de övriga bestämmelserna om riskhantering. Nationellt ingår det alltså allmänna bestämmelser om förvaltnings- och styrningssystem för riskhantering i 9 kap. 2 § i lagen. I den gällande lagstiftningen ingår inga uttryckliga skyldigheter att beakta ESG-risker inom förvaltnings- och styrningssystemen. För att verkställa den ändrade artikel 74.1 i direktivet ska dessa kriterier inkluderas i bestämmelserna i 9 kap. i kreditinstitutslagen.

Ersättning. I den gällande lagen ingår inga bestämmelser som motsvarar bestämmelserna i ändringsdirektivet när det gäller beaktande av risker som anknyter till hållbarhet i samband med ersättning. Krav på ersättningssystem ingår i 8 kap. i kreditinstitutslagen. För att genomföra ändringarna i artikel 74 i direktivet ska bestämmelserna i nämnda kapitel preciseras så att även riskbenägenheten i fråga om ESG-risker beaktas i ersättningssystemen. Riskbenägenheten är emellertid ett affärsmässigt beslut av kreditinstitutet. Bestämmelser om krav som gäller rörliga ersättningar ingår i 8 kap. 9 §. Paragrafen ska även kompletteras så att vid bedömning av den

rörliga ersättningen ska hänsyn tas uttryckligen till hanteringen av alla väsentliga risker för verkställande av artikel 94.1 a i kreditinstitutsdirektivet.

Riskhantering. Den ändrade artikel 76 i kreditinstitutsdirektivet förutsätter att bestämmelserna i 9 kap. i kreditinstitutslagen om de allmänna krav som ska ställas på riskhanteringen preciseras så att man i dessa även ska beakta risker som följer av verkningarna av miljö-, samhällsansvars- eller bolagsstyrningsfaktorer i dagsläget och på kort, medellång och lång sikt. I den gällande lagstiftningen är dessa faktorer inte uttryckligen angivna som riskfaktorer som ska beaktas, men de är inte heller uteslutna. Dessutom kräver den gällande lagstiftningen inte några särskilda planer för att övervaka och hantera ekonomiska risker. För att främja ett ändamålsenligt genomförande av direktivet anses det vara nödvändigt att inkludera uttryckliga omnämnanden av ovannämnda risker i lagstiftningen. Avsikten är dock inte att förminska andra riskfaktorers betydelse i riskhanteringen.

ESG-risker som en ny riskkategori. I den gällande lagstiftningen ingår det inga uttryckliga bestämmelser om identifiering, hantering eller övervakning av ESG-risker. I den gällande lagstiftningen finns det inte heller några bestämmelser om testning av resiliensen när det gäller hållbarhet. Den nya artikel 87a i kreditinstitutsdirektivet förutsätter att det till 9 kap. i kreditinstitutslagen fogas bestämmelser om hantering av ESG-risker.

Kräver inte verkställande. Artikel 87a.5 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom punkten i fråga innehåller bestämmelser om riktlinjer som utfärdas av Europeiska bankmyndigheten.

3.1.10 Tillsyn över kreditinstitut

Tillsynsmyndighetens utvärderingsprocess. Bestämmelser om den bedömning som Finansinspektionen gör ingår i 11 kap. 2 § i kreditinstitutslagen. I 3 mom. i paragrafen ingår bestämmelser om de förfaranden och principer som ska tillämpas i tillsynsmyndighetens bedömning. I omfattningen av bedömningen och i bedömningsfrekvensen ska enligt momentet beaktas arten, omfattningen och komplexiteten av kreditinstitutets verksamhet samt dess betydelse för finansmarknadens stabilitet. I den gällande lagen föreskrivs det ändå inte separat om förutsättningar som närmare skulle kunna bedömas för att genomföra proportionalitetsprincipen, varför förutsättningarna enligt artikel 97 i kreditinstitutsdirektivet ska fogas till paragrafen för att genomföra artikeln.

I den gällande 2 § om tillsynsmyndighetens bedömning ingår det inte heller bestämmelser om bedömning av exponeringar mot ESG-risker eller kryptotillgångar. För genomförandet av artikel 98 i kreditinstitutsdirektivet bör bestämmelser om ESG-risker och kryptotillgångar fogas till lagen.

Stresstester. I 11 kap. 4 § i kreditinstitutslagen föreskrivs det om stresstester. Den gällande lagen innehåller inga krav för kreditinstitut och tredje parter som agerar i egenskap av rådgivare till instituten att avstå från verksamheter som kan äventyra ett stresstest, i enlighet med den nya artikel 100.3 i kreditinstitutsdirektivet. För genomförandet av artikel 100 i kreditinstitutsdirektivet bör ett krav om att avstå från vissa verksamheter infogas i kreditinstitutslagen. Den finska språkdräkten bör ändras och termen *kuormituskoe* som används i kreditinstitutslagen bör ersättas med termen stresstest, som numera är ett mer etablerat och använt begrepp. Artikel 100.4 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga ändringar nationellt, eftersom punkten i fråga innehåller ett bemyndigande för de europeiska tillsynsmyndigheterna att utarbeta riktlinjer om stresstestning av ESG-risker.

Tillsyn över praxis i samband med ESG-risker. Nationellt finns det inga gällande bestämmelser om tillsyn över praxis i samband med ESG-risker, varför tillägg bör göras i den gällande kreditinstitutslagen för att genomföra artikel 87a.4 i kreditinstitutsdirektivet.

Interna metoder. Bestämmelser om tillsyn över interna metoder ingår nationellt i 11 kap. 5 § i kreditinstitutslagen. Enligt den gällande formuleringen kan Finansinspektionen i vissa situationer kräva att kreditinstitut gör ändringar i metoderna eller återkalla tillståndet för interna metoder. Bestämmelsen i kreditinstitutsdirektivet kräver för sin del att tillsynsmyndigheten antingen kräver de nödvändiga ändringarna i metoderna eller ser över förutsättningarna för auktorisationen. Formuleringen i 11 kap. 5 § i kreditinstitutslagen bör ändras från möjliggörande till tvingande för att genomföra artikel 101 i kreditinstitutsdirektivet. Den gällande 5 § har observerats vara bristfällig också i det tidigare genomförandet av artiklarna 78 och 101 i kreditinstitutsdirektivet.

Genom bestämmelserna i 9 kap. 23 § och 11 kap. 5 § i kreditinstitutslagen har artikel 78 om riktmärkning av metoder genomförts. I 9 kap. 23 § i kreditinstitutslagen föreskrivs det om en anmälningsplikt endast för kreditinstitut som använder interna klassificeringsmetoder för beräkning av riskvägda exponeringar eller kapitalbaskrav. Den gällande lagen bör kompletteras så att den även innehåller de nya punkter som fogats till artikel 78 i kreditinstitutsdirektivet.

Ändringarna i artikel 78.6 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom punkten gäller Europeiska bankmyndighetens riktlinjer. Inte heller kräver ändringarna i artikel 78.8 några nationella åtgärder, eftersom punkten gäller tekniska standarder för tillsyn som Europeiska bankmyndigheten utvecklar.

Tillsynsbefogenheter. Bestämmelser om Finansinspektionens tillsynsbefogenheter i olika situationer ingår i 11 kap. 6, 6 d och 8–10 § samt i 3 kap. i lagen om Finansinspektionen. Tillsynsbefogenheterna i 10 § i den gällande lagen kan tillämpas på ESG-risker och kryptotillgångar, men endast om förutsättningen enligt ingressen i 1 mom. uppfylls, där det anges att befogenheterna endast utövas om det inte på något annat ändamålsenligt sätt är möjligt att säkerställa att ett kreditinstituts kapitalbas eller likviditet är tillräcklig i förhållande till den totala exponeringen. En sådan förutsättning är inte förenlig med bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet som anger när tillsynsbefogenheterna bör kunna utnyttjas. Kreditinstitutslagen bör ändras vad gäller tillsynsbefogenheterna så att utövandet av tillsynsbefogenheter motsvarar de situationer som anges i artikel 104 i kreditinstitutsdirektivet. I sak behöver den gällande lagen inte ändras i övrigt vad gäller de allmänna förutsättningarna för att utöva befogenheter, vilket innebär att de allmänna förvaltningsrättsliga principerna fortfarande gäller för befogenheterna, särskilt den allmänna proportionalitetsprincipen inom förvaltningen, som bland annat förutsätter att myndigheten ska dimensionera sin verksamhet till den lägsta nivån som ger den effekt som behövs. Nationellt finns det inte heller några gällande bestämmelser om nya tillsynsbefogenheter som gäller ESG-risker och kryptotillgångar i enlighet med artikel 104 i kreditinstitutsdirektivet, varför nya tillsynsbefogenheter behöver fogas till 11 kap. 10 § i kreditinstitutslagen. Ändringarna i artikel 106.1 i kreditinstitutsdirektivet bör också fogas till 10 §. Artikel 104.4 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga ändringar nationellt, eftersom punkten gäller Europeiska bankmyndigheten och de riktlinjer som den utfärdar.

Buffertkrav enligt prövning. Nationella bestämmelser om buffertkrav enligt prövning ingår i 11 kap. 6 och 6 a–6 c §. De gällande paragraferna innehåller ännu inga bestämmelser om situationer där ett kreditinstitut för vilket ett buffertkrav fastställts är bundet av kapitalgolvet enligt EU:s tillsynsförordning. Lagen bör kompletteras med bestämmelser för sådana situationer som motsvarar artiklarna 104a och 104b i kreditinstitutsdirektivet. Artikel 104a.7 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga ändringar nationellt, eftersom punkten i fråga innehåller

bestämmelser om befogenheter för europeiska tillsynsmyndigheter att utfärda riktlinjer i situationer där kreditinstitutet är bundet av buffertkrav enligt prövning samt kapitalgolvet.

Uppmuntran att använda interna metoder. Bestämmelser om användning av interna metoder för beräkning av kreditrisker och motpartsrisker ingår i 9 kap. 9 § 2 mom. i kreditinstitutslagen. Enligt momentet ska systemviktiga kreditinstitut sträva efter att använda interna metoder för beräkning av kapitalbaskraven, vissa väsentliga kreditrisker och vissa väsentliga motpartsrisker för skuldinstrument i handelslagret. I den gällande lagen är kravet inte helt i enlighet med bestämmelsen i direktivet när det uttryckligen gäller marknadsrisker, varför 9 kap. 9 § i kreditinstitutslagen bör preciseras i detta avseende för att genomföra artikel 77 i kreditinstitutsdirektivet.

Ändringen i artikel 77.4 första stycket i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom punkten i fråga reglerar utveckling av tekniska standarder för tillsyn som utarbetas av Europeiska bankmyndigheten.

Plan för att öka kapitalbasen. Genom 10 kap. 10 b § i kreditinstitutslagen har artikel 142 om en plan för att öka kapitalbasen i kreditinstitutsdirektivet genomförts. Den gällande 10 b § motsvarar de preciseringar som gjorts i artikel 142 i kreditinstitutsdirektivet, eftersom kraven gällande vad som ska ingå i planen för att öka kapitalbasen nationellt även kan tillämpas för buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden. I 4 mom. i paragrafen föreskrivs det att om Finansinspektionen inte godkänner planen för att öka kapitalbasen ska Finansinspektionen utöva sin tillsynsbefogenhet enligt 11 kap. 10 § 14 punkten för att begränsa kreditinstitutets utdelning. Av bestämmelsen eller dess motiveringar framgår det inte tydligt att begränsningen av utdelningen ska vara mer strikt än den begränsning som anges i 10 kap. 10 och 10 a §. För att förtydliga bestämmelsen i 10 b § bör det infogas ett uttryckligt omnämnande av en begränsning av utdelningen i högre grad än vad som anges i 10 och 10 a §.

3.1.11 Buffertkrav

Bestämmelser om buffertkrav ingår nu i 10 kap. i kreditinstitutslagen. Ändringarna i kreditinstitutsdirektivet i fråga om buffertkrav för andra systemviktiga institut och så kallade systemriskbuffertkrav (dvs. buffertkrav som fastställs på basis av det finansiella systemets strukturella egenskaper) är preciserande eller mer ingående i förhållande till den nuvarande regleringen. Dessa förutsätter mindre ändringar i bestämmelserna om buffertkrav i 10 kap. i kreditinstitutslagen.

Den uttryckliga precisering som gjorts i artikel 133.1 i kreditinstitutsdirektivet om att systemriskbuffertkrav även kan fastställas på grundval av risker som orsakas av klimatförändringen kräver inga ändringar i kreditinstitutslagen med avseende på Finansinspektionens behörighet. Bestämmelsen i kreditinstitutsdirektivet är ett icke-uttömmande förtydligande till direktivet. Grunderna för fastställande av systemriskbuffertkrav enligt 10 kap. 4 b § 2 mom. i den gällande kreditinstitutslagen är såtillvida vittgående att de redan som sådana omfattar fastställande av systemriskbuffertkrav för hantering av systemrisker orsakade av klimatförändringen. Det har emellertid ansetts att en uttrycklig bestämmelse i enlighet med direktivet skapar tydlighet och ökar således rättssäkerheten. I finansministeriets förordning om systemriskbuffertkrav för kreditinstitut och värdepappersföretag (409/2021) beaktas inte möjligheten att fastställa systemriskbuffertkrav på grundval av systemrisker som orsakas av klimatförändringen, eftersom i enlighet med förordningen kan buffertkrav fastställas endast på grundval av de i förordningen uttryckligen angivna indikatorer som beskriver systemrisker eller andra motsvarande indikatorer. Eftersom beräkningen av risker orsakade av klimatförändringen till sin natur avviker från analysen av makroekonomins status bör

finansministeriets förordning om fastställande systemriskbuffert ändras så att det blir möjligt att även fastställa systemriskbuffertkrav på grundval av risker orsakade av klimatförändringen.

3.1.12 Administrativa sanktioner och vite

Vite. Bestämmelser om vite ingår i 3 kap. 33 a § i lagen om Finansinspektionen, i 22 kap. 2 § i kreditinstitutslagen och i 16 a kap. 2 § i lagen om investeringstjänster. Bestämmelsen i 33 a § i lagen om Finansinspektionen är en allmän bestämmelse i förhållande till bestämmelserna i sektorslagstiftningen. De gällande bestämmelserna i 16 a kap. 2 § i lagen om investeringstjänster samt i 22 kap. 2 § i kreditinstitutslagen uppfyller inte i alla avseenden bestämmelserna om vite i artikel 65–67 i kreditinstitutsdirektivet, eftersom det i lagparagraferna endast föreskrivs om vite förenat med iakttagande av förbuds- eller rättelsebeslut som fattats på grundval av nationell lag. Bestämmelserna i 33 a § i lagen om Finansinspektionen uppfyller för sin del bestämmelserna i direktivet, eftersom vite kan utdömas med stöd av paragrafen även på grundval av bestämmelserna i EU:s tillsynsförordning och Finansinspektionens föreskrifter och beslut. Bestämmelserna i 33 a § i lagen om Finansinspektionen är betydligt mer omfattande till sitt tillämpningsområde än bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet, eftersom paragrafen är en allmän bestämmelse som gäller Finansinspektionens alla tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer.

Bestämmelser om fastställande av vite och andra förfaranden i anknytning till det ingår i viteslagen (1990/1113). I lagen om Finansinspektionen, kreditinstitutslagen och lagen om investeringstjänster konstateras det att viteslagen tillämpas i fråga om vite. Enligt nämnda lag finns det två typer av viten: vite till ett visst belopp eller så att dess storlek bestäms på basis av tid, dvs. löpande vite. Löpande vite motsvarar till sin natur bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet, eftersom vitet kan fastställas för en viss tidsperiod, som kan basera sig på dagar, veckor eller månader. Nationellt föreskrivs det ändå inte om någon viss maximitid eller något maximibelopp för vite. För genomförandet av artiklarna 65–67 i kreditinstitutsdirektivet bör det föreskrivas nationellt om en maximilängd och ett maximibelopp på vite.

Utvidgning av tillämpningsområdet för påföljder. Bestämmelser om administrativa påföljder finns i 4 kap. i lagen om Finansinspektionen. De gärningar och överträdelser som faller inom tillämpningsområdet för påföljdsavgifter finns dock separat angivna i sektorslagarna, så att påföljdens förenlighet med bestämmelserna i fråga ska framgå så tydligt som möjligt av respektive lag. I och med de tillägg som gjorts i artiklarna 66 och 67 i kreditinstitutsdirektivet bör motsvarande tillägg även göras i 20 kap. i kreditinstitutslagen.

Ändringarna i artikel 65 i kreditinstitutsdirektivet som gäller precisering av den personkrets som sanktionerna kan gälla ingår delvis nationellt i den gällande lagen. I fråga om vite är personkretsen större enligt 33 a § i lagen om Finansinspektionen än enligt kreditinstitutsdirektivet. När det gäller administrativa åtgärder är personkretsen motsvarande även enligt bestämmelserna i 32 c och 33 § i lagen om Finansinspektionen, 22 kap. 1 § i kreditinstitutslagen och 16 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster. En offentlig varning kan dock endast meddelas tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer i enlighet med 39 § i lagen om Finansinspektionen, varför en offentlig varning inte kan ges direkt till en viss fysisk person vid ett kreditinstitut. Även bestämmelsen om begränsning av verksamheten i 28 § i lagen om Finansinspektionen tillämpas endast på ledningen, dvs. personkretsen är inte lika omfattande som enligt kreditinstitutsdirektivet.

När det gäller påföljdsavgifter ingår det bestämmelser om personkretsen i 40 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen, 20 kap. 1 § 3 mom. i kreditinstitutslagen samt i 15 kap. 2 § 4 mom. i

lagen om investeringstjänster. Enligt dessa bestämmelser kan påföljdsavgift endast påföras en sådan fysisk person som hör till bolagets ledning. Enligt de gällande definitionerna omfattar de personer som ingår i ledningen inte alla de personer vid kreditinstitut eller holdingföretag som anges i artikel 65.2 i kreditinstitutsdirektivet. De gällande bestämmelserna bör ändras så att påföljdsavgift även kan påföras nyckelpersoner och personer vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil, samt andra personer om de har varit ansvariga för överträdelsen.

Bestämmelserna i 20 kap. i kreditinstitutslagen gäller enbart överträdelse av bestämmelser, varför påföljdsavgift, offentlig varning eller andra administrativa åtgärder inte kan användas för överträdelse av Finansinspektionens beslut i nuläget. Enligt kreditinstitutsdirektivet kan man dock fastställa administrativa påföljder, vite eller andra administrativa åtgärder om ett kreditinstitut försummar en föreskrift eller ett förbud som meddelats av Finansinspektionen på grundval av en nationell lag genom vilken kreditinstitutsdirektivet verkställts eller på grundval av EU:s tillsynsförordning. Kreditinstitutslagen och lagen om Finansinspektionen bör kompletteras i detta avseende för genomförande av kreditinstitutsdirektivet genom att i tillämpningsområdet även inkludera de beslut av Finansinspektionen som det hänvisas till i artikel 65.2 och 67.1 s i kreditinstitutsdirektivet.

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att få uppgifter samt granskningsrätt finns i 3 kap. i lagen om Finansinspektionen. Bestämmelserna i lagen motsvarar bestämmelserna i den reviderade artikel 65 i kreditinstitutsdirektivet, varför inga ändringar krävs i den nationella lagstiftningen i detta avseende.

Uppdatering av definitionen av omsättning. Definitionen av omsättning ingår i 41 och 41 a § i lagen om Finansinspektionen vad gäller påföljdsavgift. De gällande definitionerna motsvarar inte helt den nya definition som anges i kreditinstitutsdirektivet, och därför bör definitionerna uppdateras i lagen om Finansinspektionen.

Dubbel straffbarhet. Enligt 42 § 3 mom. i lagen om Finansinspektionen kan en ordningsavgift eller påföljdsavgift inte påföras en person som misstänks för samma gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller ett brottmål som behandlas i domstol. Ordningsavgift eller påföljdsavgift kan inte heller påföras den som har dömts för samma gärning genom en lagakraftvunnen dom. Bestämmelsen har fogats till lagen år 2012 (RP 32/2012 rd). Bestämmelsen avses motsvara två avgöranden av Högsta domstolen (HD:2010:45, HD:2010:46) enligt den så kallade ne bis in idem-principen (förbud om att åtala eller döma två gånger för samma ärenden), i vilka Högsta domstolen bedömde ett beslut om efterbeskattning som vunnit laga kraft innan åtal om grovt skattebedrägeri väcktes. Högsta domstolen ansåg att väckande av åtal i brottmålet efter att beslutet om efterbeskattningen vunnit laga kraft hade stridit mot ne bis in idem-principen.

Enligt 40 § 3 mom. i lagen om Finansinspektionen kan en påföljdsavgift inte påföras en fysisk person för en gärning eller försummelse som enligt lag är straffbar. Finansinspektionen får dock påföra påföljdsavgift och avstå från att anmäla ärendet till förundersökningsmyndigheten, om gärningen eller försummelsen med hänsyn till dess menlighet, gärningsmannens skuld sådan den framgår av gärningen, den vinning som erhållits och övriga omständigheter i anslutning till gärningen eller försummelsen anses vara ringa bedömd som en helhet. Syftet med bestämmelsen är att ge Finansinspektionen rätt att påföra påföljdsavgift för ringa gärningar och försummelser i stället för anmälan till förundersökningsmyndigheten. I en sådan situation kan en påföljdsavgift anses vara en tillräcklig påföljd. Syftet med bestämmelsen är att undvika inledande av domstolsförfarande i ärenden som kan avgöras mer kostnadseffektivt i en administrativ process, men ändå utan att kränka rättsskyddet för den som påförs påföljden. Det

är alltså fråga om en undantagsmöjlighet som föreskrivs för tillsynsmyndigheten.

År 2014 försökte man förtydliga bestämmelsen i 40 § 3 mom. i lagen i fråga om tillämpningsområdet genom att till början av momentet foga en bestämmelse, enligt vilken påföljdsavgift generellt inte kan påföras en fysisk person för en gärning eller försummelse som enligt lag är straffbar. Bestämmelsen överlappar delvis bestämmelserna i 42 § 3 mom. I lagberedningshandlingarna förblir det öppet vilket förhållandet är mellan 42 § 3 mom. och 40 § 3 mom.

Bestämmelserna i lagen om Finansinspektionen vad gäller förbudet mot dubbel straffbarhet överensstämmer med den etablerade lagstiftningspraxisen i Finland. Finlands lagstiftningspraxis baserar sig på ett avgörande, enligt vilket en administrativ påföljd inte får påföras den som är misstänkt för samma gärning i en förundersökning, åtalsprövning eller i ett brottmål som behandlas vid en domstol, eller den som åtalats för samma gärning och åtalet har avgjorts i domstol genom ett beslut som vunnit laga kraft. Europeiska människorättsdomstolens och Europas rättspraxis har emellertid utvecklats så att förbudet mot dubbel straffbarhet inte kategoriskt anses hindra att samma aktör får både en administrativ påföljd och en brottspåföljd för samma gärning.

Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna har i sin beslutspraxis (till exempel A och B mot Norge 2016) under vissa omständigheter godkänt att både en administrativ påföljd och en straffrättslig påföljd kan påföras för samma gärning, utan att detta bryter mot ne bis in idem-principen. Förutsättningar för ett undantag är till exempel förfarandenas samband med varandra och påföljdernas proportionalitet. Europeiska unionens domstol har för sin del i fallen C-524/15, C-596/16 och C-597/16 behandlat tillämpning av ne bis in idem-principen i situationer där samma person påförs både en administrativ påföljd och en brottspåföljd för samma gärningar. Europeiska unionens domstol ansåg att ne bis in idem-principen inte hindrar att medlemsstaterna påför samma person både en administrativ påföljd och en straffrättslig påföljd för samma gärningar bara vissa förutsättningar uppfylls i fråga om det allmänna intresset, myndigheternas samarbete och påföljdernas proportionalitet.

I artikel 70 i kreditinstitutsdirektivet identifieras ne bis in idem-principen i enlighet med den utvecklade rättspraxisen. I artikeln föreskrivs det uttryckligen om en möjlighet för tillsynsmyndigheterna att påföra en påföljdsavgift i situationer där en straffrättslig påföljd har påförts samma person för samma gärning. Påföljdsavgift kan dock påföras endast om vissa villkor uppfylls. I och med att bestämmelserna i lagen om Finansinspektionen baserar sig på det kategoriska förbudet mot dubbel straffbarhet är en sådan situation inte möjlig enligt nationell lag. På förhand kan man inte heller uttömmande utesluta möjligheten till en sådan situation som uppfyller förutsättningarna för undantag, där personens gärning uppfyller grunden för påföljdsavgift enligt nationell lag samt rekvisitet för något brott. Således bör ett undantag till bestämmelsen i lagen om Finansinspektionen läggas till när det gäller de påföljdsavgifter som föreskrivs i 20 kap. 1 § i kreditinstitutslagen. Avsikten med undantaget är att möjliggöra en administrativ påföljd och en straffrättslig påföljd när förutsättningarna uppfylls i enlighet med kreditinstitutsdirektivet.

Nationella ändringsbehov. I 4 kap. i lagen om Finansinspektionen som gäller administrativa påföljder har det också observerats behov av nationella lagtekniska ändringar. Bestämmelserna i kapitlet har delvis blivit svårtolkade genom de ändringar som gjorts under många år, vilket har försämrat rättssäkerheten i regleringen. Ursprungligen har man i fråga om den lagtekniska lösningen i kapitlet utgått från att de allmänna bestämmelserna om administrativa påföljder ska finnas i lagen om Finansinspektionen. I huvudsak har de bestämmelser, för vars överträdelse en påföljdsavgift kan påföras, tagits in i sektorslagarna för finansmarknadens olika sektorer. Detta

har genomförts genom en sådan hänvisningsteknisk lösning att bestämmelserna i ovannämnda sektorslagar har räknats upp i 40 § i lagen om Finansinspektionen.

Under många år har dock otaliga EU-rättsakter genomförts. EU-rättsakterna har kunnat skilja sig från bestämmelserna i lagen om Finansinspektionen till exempel i fråga om maximibeloppet för en fastställd påföljdsavgift eller vilka omständigheter som ska beaktas när avgiften fastställs. En del av påföljdsavgifterna baserar sig i dag också direkt på en EU-förordning. Bestämmelser om en del av de påföljdsavgifter som baserar sig på EU-förordningar ingår direkt i lagen om Finansinspektionen. Orsaken till en sådan lösning har i vissa fall varit att det har saknats en lämplig sektorslag i den nationella lagstiftningen och det har funnits behov av att endast föreskriva om påföljder, eftersom EU-förordningen till övriga delar är direkt tillämplig rätt.

Bestämmelser som baserar sig på olika EU-rättsakter, såsom bestämmelser om maximibeloppet av en påföljdsavgift, skiljer sig också från varandra. Detta har lett till att de nationella bestämmelserna har blivit ännu mer komplicerade. Till exempel innehåller paragraferna i kapitlet på ett inkonsekvent sätt procedurbestämmelser samt bestämmelser enligt vilka en påföljd kan fastställas. Paragraferna i kapitlet innehåller ett flertal hänvisningar både till sektorslagar och inom kapitlet, vilket kräver noggrannhet när lagen läses samt i samband med lagberedning. Den mest utmanande paragrafen vad gäller hänvisningstekniken och strukturen är 41 a § i lagen, där det föreskrivs om påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall. Paragrafen i fråga har över 20 moment och innehåller hänvisningar till sektorslagar, andra paragrafer i kapitlet och inom paragrafen.

Svårbegripligheten och inkonsekvensen i 4 kap. i lagen om Finansinspektionen har framträtt både i samband med lagberedning och i riksdagen. Ekonomiutskottet har fått expertutlåtanden om lagbestämmelsernas svårläslighet. Ekonomiutskottet har även konstaterat i sitt betänkande att det anser anmärkningen vara befogad och anser att bestämmelserna i lagen om Finansinspektionen delvis är så svårläsliga och inkonsekventa att det finns en reell risk för felaktiga tolkningar. Utskottet anser att det med tanke på företagens rättssäkerhet är nödvändigt att bestämmelserna om administrativa påföljder i lagen om Finansinspektionen omarbetas omsorgsfullt till en tydlig och konsekvent helhet och att en proposition om dem föreläggs riksdagen för behandling. Utskottet har ansett att i synnerhet 41 a § om påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall är svårbegriplig. (EkUB 8/2024 rd s. 12).

I fråga om 4 kap. i lagen om Finansinspektionen har man alltså upptäckt sådana problem som behöver åtgärdas för att förbättra rättssäkerheten, lagens begriplighet, lagberedningen och tillämpningen av lagen. Lagen om Finansinspektionen behöver också ändras i viss mån i fråga om andra kapitel på grund av att lagen är svårbegriplig eller har en inkonsekvent lagteknik. Hänvisningstekniken i 41 a § i lagen om Finansinspektionen kräver ändring i brådskande ordning.

Kräver inte verkställande. Artikel 65.3 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella ändringar, eftersom den nationella viteslagstiftningen baserar sig på principen om att fastställande av vite inte hindrar påförande av administrativa sanktioner, såsom påföljdsavgifter. När vite fastställs nationellt är det inte fråga om en påföljd av straffkaraktär som faller under förbudet mot dubbel straffbarhet. Vite handlar om ett indirekt administrativt tvångsmedel som syftar till att säkerställa att huvudförpliktelsen iakttas och att ett lagenligt rättsläge därmed uppnås.

Artikel 65.4 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga ändringar nationellt, eftersom bestämmelserna i direktivet redan motsvarar 18, 19, 22, 24 och 64 § i den gällande lagen om Finansinspektionen. Artikel 65.5 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder,

eftersom punkten i fråga gäller medlemsstater som har ett rättssystem där det inte regleras om administrativa påföljder. Ändringen i artikel 67.1 d i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom stycket i fråga har genomförts som sig bör genom den gällande 20 kap. 1 § 2 mom. 3 punkten i kreditinstitutslagen, där det hänvisas till de bestämmelser som gäller ersättningssystem. Den nya artikel 67.1 t i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom stycket i fråga har genomförts som sig bör genom den gällande 20 kap. 1 § 2 mom. 3 punkten i kreditinstitutslagen, där det hänvisas till de bestämmelser som gäller ersättningssystem. Artikel 66.2 c led ii samt artikel 67.2 c led ii i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella ändringar, eftersom den allmänna bestämmelsen i 33 § i lagen om Finansinspektionen, 22 kap. 1 § i kreditinstitutslagen samt 16 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster motsvarar bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet. Artikel 67.2 c led iii i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella ändringar, eftersom bestämmelsen i fråga redan har genomförts genom 26 § i lagen om Finansinspektionen samt de ändringar av paragrafen i fråga om föreslås i denna proposition. Artikel 66.2 c led iii i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella ändringar, eftersom bestämmelsen i fråga redan har genomförts genom 32 a § i lagen om Finansinspektionen. Artikel 70.5 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom punkten i fråga innehåller bestämmelser om den rapport som ska läggas fram av Europeiska bankmyndigheten.

3.1.13 Filial till ett tredjelands kreditinstitut

Filialetablering. I 17 kap. i kreditinstitutslagen föreskrivs det om verksamheten i tredjeländers kreditinstitut. Enligt bestämmelserna i kapitlet ska tredjelands kreditinstitut etablera filial i Finland och ansöka om koncession för filialetablering. Undantagsvis kan ett tredjelands kreditinstitut dock tillhandahålla vissa investeringstjänster utan att etablera en filial i Finland. Till sina utgångspunkter motsvarar den gällande nationella lagstiftningen den nya skyldigheten enligt kreditinstitutsdirektivet att etablera en filial och ansöka om auktorisation. Bestämmelserna om filialetablering samt beviljande och återkallande av koncession bör dock revideras så att de helt och hållet motsvarar de nya bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet. Den gällande lagen innehåller inte heller någon klassificering av filialer eller bedömning av filialers systemviktighet. Således bör 17 kap. i kreditinstitutslagen även kompletteras till denna del.

Krav som gäller filialer. I 18 kap. i kreditinstitutslagen ingår särskilda bestämmelser om tredjeländers kreditinstituts filialer. För filialer har det fastställts krav som gäller riskhantering, likviditet, kundinformationssystem, undantagsförhållanden, marknadsföring och andra förfaranden, tystnadsplikt, kundkontroll, behandling av personuppgifter, bokslut och rapportering och filialens ledning samt vissa andra krav. De nya bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet innehåller dock noggrannare krav än den gällande lagen, såsom exakta kapitalkrav och likviditetskrav. Dessutom innehåller de nya bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet särskilda tillsynsbefogenheter som inte ingår i den gällande lagen. Bestämmelserna i 18 kap. i kreditinstitutslagen bör kompletteras med närmare bestämmelser om minimikapitalkrav, likviditetskrav, rapporteringskrav, intern förvaltning och bokföring. Dessutom bör kapitlet kompletteras med nya bestämmelser om tillsynsmyndigheternas befogenheter samt tillsynsmyndigheternas samarbete.

Kräver inte verkställande. Artikel 48b.2–48b.4 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom punkterna i fråga innehåller bestämmelser om kommissionens genomförandeakter och det register som Europeiska bankmyndigheten upprätthåller. Artikel 48c.7 och 48c.8 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom punkterna i fråga innehåller bestämmelser om Europeiska bankmyndighetens rapport och riktlinjer. Artikel 48e.4 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom punkten i fråga

innehåller bestämmelser om Europeiska bankmyndighetens riktlinjer. Artikel 48g.9 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom punkten i fråga innehåller bestämmelser om Europeiska bankmyndighetens riktlinjer. Artikel 48h.4 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom punkten innehåller bestämmelser om tekniska standarder för tillsyn. Artikel 48j.5 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom punkten innehåller bestämmelser om Europeiska bankmyndighetens rapport. Artikel 48l.1 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom punkten innehåller bestämmelser om tekniska genomförandestandarder. Artikel 48n.6 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom punkten innehåller bestämmelser om Europeiska bankmyndighetens riktlinjer. Artikel 48p.6 och 48p.7 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom punkterna innehåller bestämmelser om tekniska standarder för tillsyn samt om Europeiska bankmyndighetens skyldighet att främja och övervaka tillsynskollegiernas arbete. Artikel 48r i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom punkten innehåller bestämmelser om en möjlighet för Europeiska unionen att ingå överenskommelser med tredjeländer.

3.1.14 Karens

Finansinspektionen

Om tystnadsplikt för tjänsteman gäller vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999, nedan *offentlighetslagen*) och i någon annan lag. Tystnadsplikten och förbudet mot utnyttjande av sekretessbelagda uppgifter som gäller tjänstemän omfattar delvis även tiden efter tjänsteförhållandet. Bestämmelser om tystnadspliktens tidsmässiga omfattning finns i 23 § 1 mom. i offentlighetslagen. En uppgift för vilken tystnadsplikt gäller får inte heller röjas efter det att verksamheten hos myndigheten har upphört eller det uppdrag som utförts för myndighetens räkning har avslutats. I motiveringarna i regeringens proposition om offentlighetslagen (RP 30/1998 rd) preciseras detta genom att konstatera att tystnadsplikten fortsätter även efter att anställningen, förtroendeuppdraget, utförandet av ett uppdrag eller verksamheten hos myndigheten har avslutats. Bestämmelser om förbud mot att utnyttja uppgifter finns i 23 § 3 mom. i offentlighetslagen. En person med tystnadsplikt får inte använda sekretessbelagda uppgifter för att skaffa sig själv eller någon annan fördel eller för att skada någon annan. Utöver dessa föreskrivs det om jävsgrunder för tjänsteman i 5 kap. 28 § i förvaltningslagen.

Dessutom föreskrivs det i 16, 30, 40 och 51 kap. i strafflagen (39/1889) om givande av muta, näringsbrott, företagsspioneri och tjänstebrott samt missbruk av insiderinformation. I 40 kap. 5 § i strafflagen föreskrivs det till exempel om brott mot tjänstehemlighet och brott mot tjänstehemlighet av oaktsamhet under den tid anställningen varar eller därefter. En tjänsteman ska för brott mot tjänstehemlighet dömas till böter eller fängelse i högst två år. En tjänsteman kan även dömas till avsättning, om brottet visar att han eller hon är uppenbart olämplig för sitt uppdrag. För brott mot tjänstehemlighet av oaktsamhet kan en tjänsteman dömas till böter eller fängelse i högst sex månader. I ett tjänsteförhållande kan man även hamna i situationer som omfattas av 30 kap. 5 § i strafflagen som gäller brott mot företagshemlighet. I 4 § i lagen om otillbörligt förfarande i näringsverksamhet (1061/1978) föreskrivs det även om att utan laga rätt anskaffa uppgift om affärshemlighet och utnyttja eller yppa på detta sätt anskaffad uppgift.

De befintliga bestämmelserna om tystnadsplikt och förbud mot utnyttjande av sekretessbelagda uppgifter har inte i alla situationer ansetts vara tillräckliga för att förebygga situationer där sekretessbelagda uppgifter som man fått i egenskap av tjänsteman eller uppgifter som skyddas

av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten kan användas i en ny anställning eller verksamhet för att skaffa sig själv eller någon annan fördel eller för att skada någon annan. År 2016 utfärdades nationella bestämmelser om karens för tjänstemän i 44 a § i statstjänstemannalagen (750/1994). Enligt statstjänstemannalagen kan myndigheten före utnämningen till en tjänst eller ett tjänsteförhållande med den person som föreslås bli utnämnd eller med en tjänsteman under pågående tjänsteförhållande före övergången till en ny uppgift ingå ett skriftligt avtal genom vilket tjänstemannens rätt att övergå till en annan arbetsgivare eller att inleda närings- eller yrkesutövning eller någon annan motsvarande verksamhet begränsas för viss tid. Den anställande myndigheten har alltså rätt att avgöra om den ingår karensavtal med den person som ska anställas. Bland finansmarknadsmyndigheterna har till exempel Verket för finansiell stabilitet ingått karensavtal med alla som utför arbete som sakkunnig vid ämbetsverket.

Syftet med karens är att hindra situationer där sekretessbelagda uppgifter som man fått i egenskap av tjänsteman eller uppgifter som skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten kan användas i en ny anställning eller verksamhet för att skaffa sig själv eller någon annan fördel eller för att skada någon annan. I samband med att bestämmelserna om karensen utfärdades ansågs det att ovannämnda situationer inte kan förebyggas effektivt enbart genom tystnadsplikt eller förbud mot utnyttjande av sekretessbelagda uppgifter. Målet med karensens restriktionstid är således att när tjänstemannen efter karenstiden inleder andra uppgifter har sådan information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten, som tjänstemannen känner till, förlorat den betydelse som innebär att informationen på ett väsentligt sätt skulle kunna användas i den nya anställningen eller verksamheten till egen eller någon annans fördel eller för att skada någon annan. Bestämmelser om konkurrensförbudsavtal, som motsvarar karensavtal enligt statstjänstemannalagen, ingår för privata aktörer i 3 kap. 5 § i arbetsavtalslagen (55/2001). Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om karens i anslutning till uppdraget som medlem av statsrådet 90/2024 rd är under behandling i riksdagen.

Ovannämnda statstjänstemannalag tillämpas inte på Finansinspektionen. Lagen om Finlands Banks tjänstemän tillämpas förutom på Finlands Banks tjänstemän även på tjänstemännen vid Finansinspektionen till tillämpliga delar enligt 2 § i lagen om Finansinspektionen. Lagen om Finlands Banks tjänstemän innehåller motsvarande bestämmelser som statstjänstemannalagen. Lagen om Finlands Banks tjänstemän innehåller dock inga bestämmelser om tiden efter anställningen. För Finansinspektionens tjänstemän finns det alltså inga bestämmelser om karens. Den gällande lagen uppfyller således inte bestämmelserna enligt artikel 4a i kreditinstitutsdirektivet om karens som ska tillämpas på personalen vid tillsynsmyndigheten. Det att sådan reglering saknas som effektivt hindrar felaktig användning av information under tiden efter anställningen kan anses vara en brist i skyddet av det allmänna intresset och en opartisk tjänsteutövning och i hindrandet av eventuell korruption när tjänstemän övergår till den privata sektorn. Således bör karensbestämmelser som gäller Finansinspektionen fogas till den nationella lagstiftningen.

Finlands Bank

I samband med genomförandet av kreditinstitutsdirektivet granskades även behovet av bestämmelser om karens för Finlands Banks tjänstemän på grund av den administrativa kopplingen mellan Finansinspektionen och Finlands Bank, trots att kreditinstitutsdirektivet inte gäller Finlands Bank. Den gällande lagen om Finlands Banks tjänstemän innehåller inga bestämmelser enligt vilka Finlands Bank skulle kunna begränsa en tjänstemans näringsfrihet genom att begränsa tjänstemannens rätt att övergå till andra uppgifter efter att anställningen

upphört utan en lagstadgad grund. I och med granskningen upptäcktes ett behov av att uppdatera bestämmelserna som gäller Finlands Bank.

Bestämmelser om tystnadsplikten för centralbankspersonal ingår i stadgan på unionsrättslig nivå. Enligt artikel 37 i stadgan ska ledamöterna av de beslutande organen och personalen i ECB och de nationella centralbankerna även sedan deras uppdrag har upphört vara förpliktade att inte lämna ut upplysningar som omfattas av tystnadsplikt. På Finlands Banks tjänstemän tillämpas även bestämmelserna i offentlighetslagen och strafflagen som anges ovan.

I utförandet av uppgifter som hör till Europeiska centralbankssystemet verkar Finlands Bank i enlighet med Europeiska centralbankens riktlinjer och anvisningar. ECB har identifierat ett behov i fråga om den egna centralbanken och centralbankerna inom euroområdet som gäller att centralbankerna inom eurosystemet bör ha en mekanism i bruk för att bedöma och undvika sådana eventuella intressekonflikter som beror på de arbetsuppgifter som deras anställda och medlemmarna i deras organ börjar utföra efter att deras uppgifter hos centralbanken upphört, inklusive befogade krav på anmälan och karenstider.

ECB:s högsta ledning omfattas av den gällande uppförandekoden för medlemmar i organ på hög nivå inom Europeiska centralbanken (2019/C 89/03). Uppförandekoden tillämpas på medlemmarna i ECB-rådet och tillsynsnämnden samt deras ersättare. Artikel 17 i uppförandekoden gäller de regler som ska tillämpas efter anställningens utgång. Uppförandekoden förpliktar medlemmar till att informera om sin avsikt att utöva någon form av avlönad yrkesverksamhet i vissa organisationer och begränsar en medlems övergång till andra uppgifter under en period på sex månader eller upp till ett år beroende på till vilken typ av organisation medlemmen avser övergå. Restriktionstiderna som fastställts för ersättare varierar mellan tre och sex månader. På vissa tjänstemän hos ECB kan det dessutom tillämpas en karenstid på upp till två år. På Finlands Banks direktionsmedlemmar tillämpas karenstiderna enligt uppförandekoden för medlemmar i organ på hög nivå inom Europeiska centralbanken.

Vid Finlands Bank har även andra än direktionsmedlemmarna uppgifter där det behandlas viktiga sekretessbelagda uppgifter eller uppgifter som annars skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten, till exempel när det gäller penningpolitiskt beslutsfattande och uppgifter i anslutning till genomförandet av penningpolitiken samt makrotillsyn över penningförsörjningen och finansmarknaden. Sådan information kan användas på ett väsentligt sätt i en ny anställning eller verksamhet för att skaffa sig själv eller någon annan fördel eller för att skada någon annan. Liksom när det gäller statstjänstemannalagen och såsom ovan beskrivits i fråga om Finansinspektionen, även när det gäller Finlands Bank, det att sådan reglering saknas som effektivt hindrar felaktig användning av information under tiden efter anställningen kan anses vara en brist i skyddet av det allmänna intresset och en opartisk tjänsteutövning och i hindrandet av eventuell korruption när tjänstemän övergår till den privata sektorn. Med hänsyn till den administrativa kopplingen mellan Finansinspektionen och Finlands Bank skulle det vara inkonsekvent samt äventyra jämlikheten om karensbestämmelser endast skulle tillämpas på den ena myndigheten. Med avseende på de aspekter som lagts fram i detta avsnitt behöver det utfärdas bestämmelser om karens i lagen även när det gäller Finlands Banks tjänstemän.

3.1.15 Tillsynsmyndighetens funktionella oberoende

Administrativ koppling. Den nationella tillsynsmyndigheten och den nationella centralbanken har en administrativ koppling. Den behöriga tillsynsmyndigheten i Finland, dvs. Finansinspektionen, är juridiskt en del av Finlands Bank. Finansinspektionen verkar även administrativt i samband med Finlands Bank, men fungerar som en självständig myndighet när det gäller beslutsfattandet i tillsynsfrågor. Bestämmelser om finansinspektion ingår i lagen om

Finansinspektionen. När Finansinspektionen grundades ansågs förvaltningsmodellen stödja det oberoende som krävs för tillsyn enligt internationellt godkända tillsynsprinciper, eftersom fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen förutsätter att en centralbank är ekonomiskt och politiskt oberoende. Utöver denna grundläggande lösning skapas oberoende genom de bestämmelser som gäller Finansinspektionens förvaltning och beslutssystem, såsom bestämmelserna om oberoende i 9 § och 15 § i lagen om Finansinspektionen.

När Finansinspektionen inrättades (RP 66/2008 rd) ansågs förvaltningsmodellen underlätta fastställandet av anställningsvillkoren för tillsynsmyndighetens personal på en sådan nivå att en hög nivå på tillsynen kan säkerställas. Tillsynsmyndigheten ansågs gynnas i sitt beslutsfattande av den uppdaterade information som centralbanken har om penningmarknadens tillstånd och likviditet på grund av sin ställning. En snabb och flexibel informationsförsörjning är viktig framför allt med tanke på krishanteringsberedskapen. Dessutom ansågs ett nära samarbete mellan centralbanken och finansinspektionen vara naturligt särskilt på koncentrerade marknader där ett fåtal enskilda aktörer har en avgörande betydelse för hela systemets stabilitet. På en sådan marknad är det svårt att särskilja myndighetens tillsyn över enskilda tillsynsobjekt från tillsynen över hela systemets stabilitet, vilket anses vara en av centralbankens centrala uppgifter. Den information om finansmarknadens tillstånd och risker som erhållits genom tillsynsarbetet ansågs å ena sidan gynna centralbanken i dess övervakning av finans- och betalningssystemets stabilitet som helhet och även förbättra centralbankens förutsättningar att agera vid eventuella krissituationer. Numera grundar sig informationsutbytet mellan myndigheterna på uttryckliga bestämmelser i gällande lagar.

Den administrativa kopplingen har alltså ingen inverkan på Finansinspektionens funktionella oberoende eller på utövandet av tillsynsbefogenheterna. I många medlemsländer i Europeiska unionen är banktillsynsmyndigheten en del av centralbanken. En del av Finansinspektionens organ har dock en egen koppling till ett annat offentligt organ, varför dessa organs ställning ska bedömas med avseende på deras oberoende. Detta bedöms i de följande styckena.

Direktionens oberoende. När det gäller tillsynsbefogenheterna utövar direktören och direktionen beslutanderätten vid Finansinspektionen. Direktionen uppställer målen för Finansinspektionens verksamhet, beslutar om riktlinjerna för verksamheten samt styr och övervakar måluppfyllelsen och iakttagandet av riktlinjerna. Direktionen fattar beslut om utövandet av vissa tillsynsbefogenheter i enlighet med 10 § i lagen om Finansinspektionen. Dessutom föreskrivs det i paragrafen att direktionen ska ha befogenhet att avgöra de vittsyftande och principiellt viktiga ärenden som direktören hänskjuter till direktionen. Direktionen bestämmer även om administrativa påföljder enligt 4 kap. i lagen om Finansinspektionen. Enligt kreditinstitutsdirektivet förutsätts det uttryckligen ett oberoende och objektivt utövande av tillsynsbefogenheterna.

Finansinspektionens direktion, som det föreskrivs om i 8 § i lagen om Finansinspektionen, har kopplingar såväl till finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet som till Finlands Bank. Av direktionsmedlemmarna utnämns tre på förslag av de övriga finansmarknadsmyndigheterna, dvs. finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och Finlands Bank. I praktiken har de föreslagna direktionsmedlemmarna varit tjänstemän vid ministerierna och Finlands Bank, eftersom den krets av personer som kan föreslås inte har avgränsats. Direktionens övriga medlemmar kan också ha koppling till något privat eller offentligt organ, till exempel genom arbets- eller tjänsteförhållandet. I 9 § i lagen om Finansinspektionen ingår bestämmelser om oberoende, enligt vilka direktionsmedlemmar och ersättare inte får höra till ett tillsynsobjekts, ett utländskt tillsynsobjekts eller en pensionsanstalts styrelse, representantskap, principaler eller revisorer eller vara anställda hos ett tillsynsobjekt, ett utländskt tillsynsobjekt eller en sådan pensionsanstalt. På direktionsmedlemmar tillämpas dessutom rättsprinciperna inom

förvaltningen som det föreskrivs om i 6 § i förvaltningslagen, och dessa stärker en direktionsmedlems oberoende ställning, eftersom principen om opartiskhet förutsätter objektivitet och oberoende i myndighetsverksamheten. Jävsbestämmelserna i förvaltningslagen tillämpas också på direktionsmedlemmar.

Direktionens nuvarande sammansättning ökar bredden och mångsidigheten i tillsynsmyndighetens beslutsfattande samt säkerställer att sakkunskapen om finansmarknaden som alla finansmarknadsmyndigheter har tillgång till kanaliseras till beslutsfattandet. En tjänsteman vid ett ministerium svarar i sitt direktionsuppdrag för lagligheten och ändamålsenligheten i direktionens beslut endast inom ramen för de bestämmelser som gäller tillsynsmyndigheten. En tjänsteman vid ett ministerium är alltså självständig i sitt uppdrag som direktionsmedlem och inte underställd politisk styrning. Således är beslutsfattandet i enlighet med oberoendemålet som fastställts i de internationella rekommendationerna om finansiell tillsyn inte till någon del underställt statsrådet, utan direktionsmedlemmarnas arbete baserar sig enbart på den personliga sakkunskap som de fått i sin ordinarie tjänst. Därmed är det inte problematiskt med tanke på oberoendet att ministeriers tjänstemän är medlemmar i direktionen.

För genomförande av kreditinstitutsdirektivet bör bestämmelsen om oberoende i 9 § i lagen om Finansinspektionen förtydligas med en uttrycklig bestämmelse om att en direktionsmedlem i sitt uppdrag ska vara oberoende och inte får begära eller ta emot instruktioner eller föreskrifter av offentliga eller privata organ eller aktörer. Tolkningen av de nya bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet är förknippad med en viss grad av osäkerhet när det gäller hur starkt och kategoriskt oberoende som krävs av direktionsmedlemmar i förhållande till andra offentliga och privata organ. Den nationella lagen bör kompletteras i framtiden ifall tolkningen av EU-rätten kräver ännu starkare oberoende.

Behovet av förtydligande motiveras också av en rekommendation från Internationella valutafonden. Internationella valutafonden, nedan IMF, genomförde 2023 en FSAP-analys av Finlands finansmarknadssystem, och som en del av den analyserades även lagstiftningen som gäller tillsynsmyndigheten. Enligt IMF:s andra rekommendation ska det även säkerställas att en direktionsmedlem inte är tjänsteman vid ett ministerium. Enligt rekommendationen ska det även säkerställas att direktionsmedlemmarna har en mångsidig bakgrund och erfarenhet. Angående rekommendationerna konstaterar IMF att det inte är samstämmigt med de internationella standarderna att inkludera tjänstemän vid ministerier i direktionen och att det kan utsätta tillsynsmyndigheten för anklagelser i fråga om oberoendet och för intressekonflikter mellan Finansinspektionen och ministerierna. I sin tidigare FSAP-analys har IMF framfört samma iakttagelse.

IMF konstaterar att avlägsnandet av ministeriernas tjänstemän från direktionen påverkar förvaltningen av makrotillsynspolitiken. IMF konstaterar också att den nuvarande förvaltningsstrukturen har fungerat bra och att den är i linje med bästa praxis. Finansministeriet har en central roll när man beaktar behovet av lagstiftningsåtgärder för ändring av verktygslådan för makrotillsyn eller regelverket. IMF konstaterar att det skulle strida mot tjänstemännens roll som myndigheter inom makrotillsynspolitiken att ta bort dem ur direktionen. Som lösning föreslår IMF ett separat förvaltningsråd för makrotillsyn eller ett råd för finansiell stabilitet utanför Finansinspektionen, som har de gällande befogenheterna.

Direktörens oberoende. I den gällande lagen föreskrivs det inte uttryckligen om direktörens oberoende i fråga om uppgiften vid Finansinspektionen. I 11 § 5 mom. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs det dock om direktörens oberoende vid skötseln av uppdrag som medlem i tillsynsstyrelsen eller förvaltningsstyrelsen för en europeisk tillsynsmyndighet. När det gäller direktören tillämpas även rättsprinciperna inom förvaltningen och

jävsbestämmelserna enligt förvaltningslagen. Således uppfyller den gällande lagen redan nu de allmänna krav om oberoende utövande av tillsynsbefogenheter som anges i kreditinstitutsdirektivet.

Oberoende som gäller tjänsteman vid Finansinspektionen. Enligt 15 § i lagen om Finansinspektionen ska Finansinspektionens tjänstemän i sitt uppdrag inta en oberoende ställning i förhållande till tillsynsobjekt, utländska tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer och de får inte heller höra till tillsynsobjekts, utländska tillsynsobjekts eller andra finansmarknadsaktörers förvaltningsråd, styrelse, representantskap, principaler eller revisorer eller vara anställda hos tillsynsobjekt, utländska tillsynsobjekt eller andra finansmarknadsaktörer. När det gäller tjänstemännen tillämpas även rättsprinciperna inom förvaltningen och jävsbestämmelserna enligt förvaltningslagen. Kreditinstitutsdirektivet förutsätter inga särskilda krav på oberoende i fråga om personalen, varför den gällande lagen redan nu uppfyller de allmänna krav om oberoende som anges i kreditinstitutsdirektivet.

Bankfullmäktiges roll. Bestämmelser om bankfullmäktige finns i 8 kap. i lagen om Finansinspektionen. Bankfullmäktige definieras närmare i 10 § i lagen om Finlands Bank (214/1998), eftersom bankfullmäktige också är ett organ inom Finlands Bank. Till bankfullmäktige hör nio bankfullmäktigeledamöter som tillsätts av riksdagen. I praktiken är bankfullmäktigeledamöterna riksdagsledamöter.

Enligt 8 § i lagen om Finansinspektionen ska bankfullmäktige, dvs. de riksdagsledamöter som riksdagen utnämnt till bankfullmäktigeledamöter, övervaka den allmänna ändamålsenligheten och effektiviteten i Finansinspektionens verksamhet. Trots att riksdagen tillsätter bankfullmäktige är den ett organ inom Finlands Bank. De berättelser som ska ges till bankfullmäktige enligt 10 § i lagen om Finansinspektionen utgör redskap i genomförandet av tillsynsuppgiften. På grundval av den tillsyn som bankfullmäktige utför lämnar den en årlig berättelse som behandlar Finansinspektionens verksamhet och uppfyllandet av målen under berättelseåret samt en bedömning av ändringarna i tillsynen och deras effekter på tillsynsavgifterna. Bankfullmäktiges berättelse behandlas årligen i riksdagens ekonomiutskott, och i samband med detta är det möjligt att följa upp utvecklingen av Finansinspektionens tillsynsavgifter och kostnader. Bankfullmäktiges berättelse gör det även möjligt för statsrådet att följa upp utvecklingen av Finansinspektionens avgifter.

Bankfullmäktiges roll som tillsynsmyndighet motsvarar det arrangemang baserat på nationell lagstiftning som avses i artikel 4 i kreditinstitutsdirektivet, som förutsätter en offentlig och demokratisk ansvarsskyldighet av de behöriga myndigheterna.

Tillsyn av användning av tillgångar. Finansinspektionens verksamhet och ekonomi övervakas av Finansinspektionens direktion. Enligt 10 § i lagen om Finansinspektionen behandlar Finansinspektionens direktion Finansinspektionens årliga budget och underställer den Finlands Banks direktion för fastställelse. Bestämmelser om Finansinspektionens tillsynsavgifter ingår i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter (1209/2023), enligt vilken Finansinspektionen kan uppbära tillsynsavgifter endast i enlighet med det lagstadgade maximibeloppet.

Enligt 10 § i lagen om Finansinspektionen ska Finansinspektionens direktion vid behov, dock minst en gång om året, också lämna bankfullmäktige en berättelse över målen för Finansinspektionens verksamhet och måluppfyllelsen, inklusive en bedömning av vilka förändringar som väntas ske i tillsynen och deras inverkan på avgiftsinkomsterna samt vilka åtgärder de väntade förändringarna kräver. Dessutom fastställer bankfullmäktige på förslag av Finlands Banks direktion grunderna för bankens bokslut och beslutar på grundval av revisorernas utlåtande om fastställande av bankens resultaträkning och balansräkning.

Ovannämnda tillsammans med den tillsyn som bankfullmäktige utför kan anses motsvara kravet på tillsyn av användningen av tillgångar som avses i artikel 4a i kreditinstitutsdirektivet. I detta avseende behöver den gällande lagen inte kompletteras eller ändras.

3.1.16 Oberoende i fråga om ledamöter i tillsynsmyndighetens styrande organ

Bestämmelser om Finansinspektionens högsta kollektiva förvaltningsorgan, direktionen, finns i 9 kap. i lagen om Finansinspektionen. I lagen anges dock inga begränsar för hur länge en direktionsmedlem kan inneha ett uppdrag. I detta avseende motsvarar den gällande lagen inte begränsningen enligt den nya artikel 4a.2 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet, varför lagen bör kompletteras med en bestämmelse om en maximitid för hur länge en direktionsmedlem får inneha sitt uppdrag för att genomföra kreditinstitutsdirektivet. I detta sammanhang behöver det också föreskrivas om en motsvarande maximitid för Finansinspektionens direktör.

I 9 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs det om kompetenskrav för direktionsmedlemmar, enligt vilket direktionsmedlemmarna ska vara väl förtrogna med finansmarknadens funktionssätt. I lagen anges inget uttryckligt krav på att utnämningsgrunderna ska vara objektiva och offentliga. På Finansinspektionens verksamhet tillämpas allmänna förvaltningslagar, såsom förvaltningslagen, offentlighetslagen, diskrimineringslagen (1325/2014) och lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986), genom vilka det säkerställs att utnämningen bland annat till direktionsmedlem sker offentligt och opartiskt. I detta avseende behöver inga ändringar göras i den nationella lagstiftningen. Nationellt föreskrivs det dock inte om att Finansinspektionen ska offentliggöra grunderna för utnämningarna av direktionsmedlemmar till exempel på sin webbplats. I detta avseende bör en bestämmelse fogas till lagen om att grunderna i princip ska offentliggöras för allmänheten.

I 9 § 6 mom. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs det om avstängning av direktionsmedlem från uppdraget under tiden som denne står åtalad för brott eller är föremål för utredning av brott. Beslut om avstängning från uppdraget fattas av bankfullmäktige i enlighet med 8 § i lagen. Bestämmelsen i fråga täcker även andra brott än tjänstebrott. I den nationella lagen föreskrivs det dock inte separat om möjlighet att avsätta en direktionsmedlem permanent om denne inte längre uppfyller kompetenskraven eller om denne har dömts för ett allvarligt brott. Således bör en bestämmelse om möjligheten att avsätta en direktionsmedlem fogas till lagen om Finansinspektionen. På offentligheten gällande beslut om avsättande tillämpas förvaltningslagen samt offentlighetslagen om förvaltningsbeslut, varför det inte krävs någon separat ändring i den nationella lagen i fråga om dessa grunders offentlighet. Nationellt föreskrivs det dock inte i nuläget om att Finansinspektionen ska offentliggöra grunderna för avsättande av direktionsmedlem till exempel på sin webbplats. I detta avseende bör en bestämmelse fogas till lagen om att grunderna i princip ska offentliggöras för allmänheten.

Kravet enligt den nya artikel 4a.2 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet, enligt vilken medlemmar ska utnämnas på opartiska grunder, kräver inte genomförande. Enligt 6 § 2 mom. i Finlands grundlag får ingen utan godtagbart skäl särbehandlas på grund av kön, ålder, ursprung, språk, religion, övertygelse, åsikt, hälsotillstånd eller handikapp eller av någon annan orsak som gäller hans eller hennes person. På verksamheten i Finlands Banks bankfullmäktige tillämpas förvaltningslagen, där det föreskrivs i 6 § att myndigheternas åtgärder ska vara opartiska. Tillämpliga är även diskrimineringslagen och lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män när ett utnämningsbeslut fattas. De gällande bestämmelserna säkerställer redan nu att ett utnämningsbeslut fattas på opartiska grunder.

Artikel 4a.9 i kreditinstitutsdirektivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom punkten

innehåller bestämmelser om Europeiska bankmyndighetens riktlinjer.

3.1.17 Intresseförklaring

Enligt 16 § i lagen om Finansinspektionen ska direktionsmedlemmarna, ersättarna och direktören samt de tjänstemän som utnämns genom direktionens beslut före utnämningen lämna en redogörelse för sin näringsverksamhet, sina innehav i företag och betydande annan förmögenhet, sina skulder, borgensförbindelser och övriga ansvarsförbindelser, sina bisysslor enligt 14 § i lagen om Finlands Banks tjänstemän, sina övriga bindningar som kan vara av betydelse för bedömningen av hans eller hennes förutsättningar att sköta de uppgifter som hör till tjänsten, om krediter som de har fått av tillsynsobjekt eller utländska tillsynsobjekt och om borgen och andra ansvarsförbindelser som tillsynsobjekt eller utländska tillsynsobjekt har ställt för dem. I enlighet med 16 a § ska man dessutom anmäla innehav av aktier och sådana finansiella instrument vars värde bestäms utifrån aktierna i fråga, när de i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform.

Den anmälningsskyldighet som gäller nationellt är till vissa delar mer omfattande och till vissa delar snävare än kravet enligt artikel 4a.7 i kreditinstitutsdirektivet. För genomförande av artikel 4a.7 i kreditinstitutsdirektivet bör anmälningsskyldigheten revideras så att personkretsen för anmälningsskyldigheten utvidgas. Dessutom bör de gällande bestämmelserna inskränkas till den del det vid tillämpningen av bestämmelserna har konstaterats vara onödigt att samla in uppgifter. Bestämmelserna om insideranmälan i 16 a § i lagen om Finansinspektionen och om anmälningsskyldighet i 16 § är bundna till varandra på ett sätt som försämrar lagens tydlighet. Av denna anledning bör också förhållandet mellan 16 § och 16 a § i lagen förtydligas.

3.1.18 Handelsbegränsningar

Den gällande nationella lagen innehåller inga bestämmelser om handelsbegränsningar. I finansinspektionen har man dock tillämpat bestämmelser om handelsbegränsningar baserade på myndighetens interna riktlinjer som delvis motsvarar kreditinstitutsdirektivet.

I bestämmelserna enligt riktlinjerna ingår ett förbud mot att förvärva sådana aktieinstrument eller omsatta skuldinstrument eller derivat som hänför sig till dem som emitterats av Finansinspektionens tillsynsobjekt eller organisationer som är reglerade inom eurosystemet. Enligt riktlinjerna ska tillstånd begäras av Finansinspektionen för köp eller försäljning av finansiella instrument. Vidare enligt riktlinjerna ska Finansinspektionens personal iaktta de allmänna principerna enligt ECB:s riktlinjer i sin handel och sina försäkringsinvesteringar.

Lagen om Finansinspektionen bör kompletteras med bestämmelser om handel för att genomföra artikel 4a.3 första stycket led a och andra stycket samt artikel 4a.8.

3.2 EMIR

Bestämmelserna om administrativa påföljder i EMIR-förordningen har genomförts i lagen om Finansinspektionen. Dessa påföljdsbestämmelser bör ses över på nytt särskilt i ljuset av de ändrade bestämmelserna i EMIR.

EMIR-ändringsdirektivet ändrar investeringsfondsdirektivet, kreditinstitutsdirektivet och värdepappersföretagsdirektivet och förutsätter ändringar i den nationella lagen om placeringsfonder, kreditinstitutslagen och lagen om investeringstjänster när det gäller hantering av motpartsrisker och utveckling av tillsynen.

Ändringen i artikel 100 i kreditinstitutsdirektivet som följer av artikel 2 i EMIR-direktivet kräver inga nationella åtgärder, eftersom ändringen i fråga gäller Europeiska bankmyndighetens riktlinjer.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

4.1.1 Sammanfattning av de nationella spelrum som utnyttjas

Det föreslås att spelrummet ska utnyttjas i fråga om karens, kompetenskraven som gäller ledningen vid kreditinstitut och vite genom att utnyttja de medlemsstatsoptioner som erbjuds i kreditinstitutsdirektivet.

När det gäller karens föreslås det att två medlemsstatsoptioner enligt kreditinstitutsdirektivet tas i bruk. På basis av den ena medlemsstatsoptionen utvidgas tillämpningsområdet för karensen till att även omfatta situationer där en person övergår till en konkurrent till ett företag som omfattas av tillsynen. Enligt den andra medlemsstatsoptionen kan karensen vara 6 månader kortare för personalens del. I fråga om karensen utnyttjas dessutom spelrummet så att det nationellt utfärdas bestämmelser som går utöver minimikraven, för att regleringen i hög grad ska motsvara karensen enligt statstjänstemannalagen och grundlagsutskottets riktlinjer. Mer information om karens finns i avsnitt 4.1.15.

I fråga om vite som gäller kreditinstitut föreslås det att den medlemsstatsoption som kreditinstitutsdirektivet erbjuder i fråga om att tillämpa vite vecko- eller månadsvis ska tas i bruk. Mer information om vite finns i avsnitt 4.1.13.

I fråga om de krav som gäller ledningen vid kreditinstitut föreslås ibruktagande av den medlemsstatsoption som möjliggör att personer bedöms i efterhand om majoriteten av ledamöterna i ett kreditinstituts ledningsorgan ska bytas ut samtidigt och situationen leder till att lämplighetsbedömningen av de tillträdande ledamöterna skulle göras av de avgående ledamöterna. Mer information om de krav som gäller ledningen finns i avsnitt 4.1.9.

Kreditinstitutsdirektivet erbjuder ytterligare två andra medlemsstatsoptioner som inte tas i bruk enligt förslaget. Den ena av dessa möjliggör att intervallet för bedömningen av ett kreditinstituts strategier och riktlinjer får fastställas till endast vartannat år för små och icke-komplexa institut, utan kriteriet åtminstone. Optionen tas inte i bruk, eftersom den är av ringa betydelse och det inte anses föreligga behov för den. Enligt den andra optionen får medlemsstaten besluta att på filialer från tredjeland tillämpa exakt samma krav som är tillämpliga för kreditinstitut som auktoriserats, i stället för de krav som anges i kreditinstitutsdirektivet. Enligt förslaget tas optionen inte i bruk, eftersom den skulle leda till svåra tolkningssituationer, eftersom en filial inte är en självständig juridisk person. Ett ibruktagande skulle också öka regleringsbördan avsevärt för sådana tredjelands filialer.

Det nationella spelrummet utnyttjas också till vissa delar så att det nationellt föreslås bestämmelser som går utöver minimikraven enligt kreditinstitutsdirektivet. Spelrummet utnyttjas på detta sätt när det gäller anmälan om intressekonflikt och handelsbegränsningar. Anmälan om intressekonflikt föreslås vara mer omfattande nationellt än vad som krävs enligt kreditinstitutsdirektivet. Anmälningsskyldighetens omfattning baserar sig i hög grad på den gällande lagstiftningen, och i beredningen har det inte ansetts föreligga några grunder för att inskränka denna. Mer information om anmälan om intressekonflikt finns i avsnitt 4.1.18. Vår nationella lagstiftning innehåller även bestämmelser om insiderinformation i fråga om

Finansinspektionens personal. I kreditinstitutsdirektivet ingår det inga bestämmelser om insiderinformation. När det gäller handelsbegränsningar har det nationella spelrummet utnyttjats för att utvidga tillämpningsområdet, så att förbudet föreslås omfatta alla sådana finansiella instrument som är väsentliga med avseende på Finansinspektionens oberoende. Mer information om handelsbegränsningar finns i avsnitt 4.1.19.

4.1.2 Återkallelse av auktorisationen för ett kreditinstitut som fallerar eller sannolikt kommer att fallera

För genomförande av den nya artikel 18 g i kreditinstitutsdirektivet föreslås det att till 26 § i lagen om Finansinspektionen fogas en uttrycklig bestämmelse om att Finansinspektionen ska kunna återkalla ett verksamhetstillstånd i situationer där ett kreditinstituts verksamhet läggs ned vederbörligen i enlighet med den nationella insolvenslagstiftningen då villkoren för ställande av kreditinstitutet under resolutionsförvaltning uppfylls men detta inte anses vara behövligt för att säkerställa ett viktigt allmänt intresse. Den uttryckliga bestämmelsen avses förtydliga återkallandet av verksamhetstillstånd när det gäller konkurs och likvidation. Bestämmelsen motsvarar minimikraven i kreditinstitutsdirektivet.

De gällande bestämmelserna i 26 § i lagen om Finansinspektionen föreslås till vissa delar bli omstrukturerade för att förtydliga paragrafen, men materiellt avses paragrafen i huvudsak förbli oförändrad.

4.1.3 Förvärv av kvalificerat innehav i kreditinstitut

Enligt förslaget ska 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen och i 32 a–32 b § i lagen om Finansinspektionen preciseras till följd av ändringarna i artiklarna 22 och 23 i kreditinstitutsdirektivet. Preciseringarna motsvarar minimikraven i kreditinstitutsdirektivet. Den gällande 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen är emellertid mer omfattande till sitt tillämpningsområde, dvs. nationellt spelrum har använts när paragrafen i sinom tid utfärdades. I denna proposition föreslås inga ändringar i fråga om tillämpningsområdet. I och med ändringarna bekräftar Finansinspektionen mottagandet av en anmälan om förvärv av en ägarandel inom tio vardagar från mottagandet i stället för inom två dagar som gällde tidigare. Dessutom föreslås en ny bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen ska samråda med den behöriga tillsynsmyndighet som för kreditinstitutets del svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism. I praktiken fullgörs samrådsskyldigheten genom Finansinspektionens interna arrangemang då Finansinspektionen svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism.

Enligt den nya artikel 23.6 i kreditinstitutsdirektivet ska Europeiska kommissionen anta tekniska standarder som gäller vilka närmare uppgifter och utredningar som ska fogas till underrättelsen om förvärv av kvalificerat innehav i kreditinstitut. Tidsfristen som föreskrivs för Europeiska bankmyndigheten i fråga om beredningen av förslagen till standarder är den 10 januari 2026. Det är ändamålsenligt att separat i ett senare skede bedöma behoven av ändring i statsrådets gällande förordning om de anmälningar som gäller förvärv och överlåtelse av ägarandelar i kreditinstitut, fondbolag, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag, finans- och försäkringskonglomerats holdingsammanslutningar och förvaltare av alternativa investeringsfonder (208/2014) utifrån det slutliga innehållet i de tekniska standarderna.

4.1.4 Tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder

För genomförande av artiklarna 27a–27l i kreditinstitutsdirektivet föreslås det ett nytt 3 a kap. i kreditinstitutslagen, som föreslås innehålla bestämmelser om företagsomstruktureringar, förvärv av kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder som anknyter till kreditinstituts anmälningsskyldighet och bedömningen av förvärv inom banktillsynen. Med företagsomstruktureringar avses fusion och delning enligt bestämmelserna i kapitlet. Till den del det gäller påföljder föreslås bestämmelserna bli genomförda genom lagen om Finansinspektionen. Genomförandet av artiklarna 27e, 27g och 27l kräver dock inga nya påföljdsbestämmelser, eftersom bestämmelserna om påföljder i 20 kap. 1 §, 22 kap. 1 och 2 § i kreditinstitutslagen samt i 32 a–32 c § i lagen om Finansinspektionen kan tillämpas.

En del av bestämmelserna i de nämnda artiklarna föreslås bli genomförda genom förordning av finansministeriet. Detta beskrivs närmare i avsnitt 8.

De föreslagna bestämmelserna motsvarar minimikraven i direktivet. De nationella bestämmelserna föreslås förbli i kraft i den mån anmälningsskyldigheten och Finansinspektionens befogenhet att motsätta sig dessa omstruktureringar är mer omfattande enligt affärsbanks-, andelsbanks- och sparbankslagen än vad direktivet kräver. I samband med beredningen av regeringens proposition har man dock identifierat ett behov av att bedöma bestämmelserna om kreditinstituts företagsomstruktureringar som helhet, även med beaktande av borgenärsskyddsförfarandet som faller utanför direktivets tillämpningsområde. Denna helhet kan inte tidsmässigt bedömas inom ramen för genomförandet av direktivet.

4.1.5 Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter

För genomförande av artikel 53.1 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet föreslås det att 71 § 1 mom. 16 punkten i lagen om Finansinspektionen ändras så att Finansinspektionens rätt att lämna ut information till Skatteförvaltningen utvidgas på det sätt som ändringsdirektivet möjliggör så att bestämmelsen även gäller information som är nödvändig för att förrätta beskattning. Nödvändighetskriteriet anses vara en specialbestämmelse i förhållande till 71 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen, enligt vilken Finansinspektionen har rätt att lämna ut endast den information som Skatteförvaltningen behöver för att kunna utföra sina uppgifter. Således kräver utlämnande av information att nödvändighetskriteriet uppfylls, varför det inte anses tillräckligt att enbart behövlighetskriteriet enligt 2 mom. uppfylls. Bestämmelsen i fråga avses endast gälla sådan information som konstaterats i tillsynen över efterlevnaden av kreditinstitutsdirektivet och tillsynsförordningen. Informationen som utlämnas innehåller även uppgifter som konstaterats i tillsynen av EU:s tillsynsförordning, eftersom Finansinspektionens tillsynsdata i huvudsak baserar sig på bestämmelserna i förordningen. Den nya bestämmelse som föreslås i 16 punkten motsvarar minimikraven i kreditinstitutsdirektivet.

Den andra bestämmelsen i den nya artikel 56.4 i kreditinstitutsdirektivet om medgivande av medlemsstatens myndighet kräver endast en språklig ändring, eftersom det föreskrivs i 71 § 5 mom. i lagen om Finansinspektionen om skyldighet att begära uttryckligt samtycke av myndigheten i det andra landet då information vidarebefordras. Genom en språklig ändring säkerställs det att EU:s myndigheter inkluderas i den gällande bestämmelsen. Mest typiskt gäller det information som fås från ECB eller ESA-myndigheter.

4.1.6 Nya bestämmelser om kryptotillgångar

För genomförande av artiklarna 79, 81, 83 och 85 i kreditinstitutsdirektivet föreslås det

ändringar i 9 kap. 10, 12, 14 och 16 § i kreditinstitutslagen, varigenom det krävs att kreditinstitut har riskhanteringsprinciper, -processer och praxis för att på lämpligt sätt hantera risker som orsakas av deras exponeringar mot kryptotillgångar. Dessutom föreslås det att definitionen av kryptotillgång fogas till 1 kap. i kreditinstitutslagen. Bestämmelsen motsvarar minimikraven i kreditinstitutsdirektivet.

4.1.7 Holdingföretags tillståndsplikt

För genomförande av artikel 21a i kreditinstitutsdirektivet föreslås ändringar i 1 kap. 15 § i kreditinstitutslagen samt i flera paragrafer i 2 a kap. Bestämmelser om myndighetens skyldighet att identifiera ett holdingföretag föreslås bli fogade till 1 kap. 15 §, medan bestämmelser om nya processer som gäller holdingföretag föreslås bli fogade till 2 a kap. 1–5 § i lagen. Bestämmelsen motsvarar minimikraven i kreditinstitutsdirektivet.

4.1.8 Värdepappersföretags auktorisation för kreditinstitut

För genomförande av den ändrade artikel 8a i kreditinstitutsdirektivet föreslås en komplettering av 3 kap. 1 a § i lagen om investeringstjänster genom att till den foga nya bestämmelser för att utvidga tillämpningsområdet för verksamhetstillstånd samt ge Finansinspektionen möjlighet att utifrån en helhetsbedömning bevilja undantag från kravet på koncession för kreditinstitut. De nya bestämmelserna motsvarar minimikraven i direktivet.

Enligt förslaget fogas till 6 kap. 2 b § i lagen om investeringstjänster en bestämmelse om de bestämmelser i kreditinstitutslagen och lagen om Finansinspektionen som ska tillämpas på värdepappersföretagsgrupper. Genom tillägget genomförs artikel 110a i kreditinstitutsdirektivet. Den nya bestämmelsen motsvarar minimikraven i kreditinstitutsdirektivet.

4.1.9 Krav som gäller ledningen vid ett kreditinstitut

I propositionen föreslås det att definitionerna på ledning som ingår i 1 kap. 20 § i kreditinstitutslagen och behörighetsvillkoren för ledningen som ingår i 7 kap. i lagen ses över på det sätt som miniminivån enligt direktivet förutsätter.

Enligt artikel 3.1.7 i direktivet avses med ledningsorgan (*management body*) ett instituts organ, som utses enligt den nationella lagstiftningen och som har befogenhet att fastställa institutets strategi, mål och allmänna inriktning och som kontrollerar och övervakar ledningens beslutsfattande, och de personer som i praktiken leder institutets verksamhet. Med ledningsorgan med tillsynsfunktion (*management body in its supervisory function*) avses enligt artikel 3.1.8 i direktivet ledningsorganet i dess roll att kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande. Enligt den nya definitionen i ändringsdirektivet (artikel 3.1.8a) avses med ledningsorgan med ledningsfunktion (*management body in its management function*) ledningsorganet i dess roll att leda institutet, inbegripet de personer som i praktiken leder ett instituts verksamhet.

Direktivet syftar således till att funktionellt skilja centrala affärsledningsuppgifter och affärsledningstillsyn från varandra. Syftet med direktivet är att tillämpa de centrala krav som gäller ledningsorganet på hela den personkrets som i praktiken svarar för ledningen av kreditinstitutet och affärsledningstillsynen oberoende av till vilket formellt bolagsrättsligt organ dessa hör.

Enligt den nationella bolagslagstiftningen ska ett organ med många ledamöter inte tillsättas för

den av bolaget anställda ledning som svarar för ett bolags affärsverksamhet, utan verkställande direktören svarar för bolagets affärsledning och denne har enligt praxis ansetts vara ett enmansorgan. Lösningen enligt den nationella bolagslagstiftningen är således snävare än definitionen av ett ledningsorgan med ledningsfunktion enligt direktivet, till vilken ska räknas de personer som i praktiken svarar för ledningen av kreditinstitutets affärsverksamhet. Direktivet förutsätter dock inte att ett nytt styrelselikt kollegialt organ inrättas för en fungerande ledning.

I beredningen av propositionen har det framkommit att begreppet ledningsorgan har kunnat tolkas olika i olika saksammanhang. Till exempel i Europeiska bankmyndighetens riktlinjer EBA/GL/2021/05 och EBA/GL/2021/06 konstateras det att uppgifter av ledningsgruppstyp kan omfattas av definitionen av ledningsorgan med ledningsfunktion oberoende av vilken bolagsrättslig ställning de har i organisationen.

I propositionen föreslås det att definitionerna i 1 kap. 20 § i kreditinstitutslagen och bestämmelserna i 7 kap. i lagen ändras så att ett kreditinstituts ledningsorgan med ledningsfunktion i den nationella lagstiftningen anses vara den ledning som svarar för affärsverksamheten, dvs. i princip verkställande direktören. Enligt förslaget omfattar ledningen som svarar för affärsverksamheten förutom verkställande direktören även alla de direkt under verkställande direktören verksamma som anges i kreditinstitutets förvaltnings- och styrningssystem och som de facto leder kreditinstitutets verksamhet vid sidan om verkställande direktören. Även om verkställande direktören svarar för kreditinstitutets operativa ledning i bolagsrättslig mening kan betydande ansvar och ledningsuppgifter delegeras till vissa personer som är direkt under verkställande direktören, i synnerhet i större kreditinstitut. Begreppet ledning som svarar för affärsverksamheten föreslås omfatta även sådana personer. Enbart det att en person är direkt under verkställande direktören organisationshierarkiskt innebär dock inte att denne ska räknas höra till den ledning som svarar för affärsverksamheten. Avgörande är det faktiska innehållet i uppgiften, såsom delegerad beslutanderätt, och betydelsen av de beslut som ingår i uppgiften med avseende på kreditinstitutet.

I beredningen av propositionen har man även bedömt hurdana följdverkningar den föreslagna definitionen av ledning som svarar för affärsverksamheten medför till exempel för gemenskapsrättsliga makt- och ansvarsförhållanden samt för det gemenskapsrättsliga skadeersättningssystemet. I propositionen föreslås det inga ändringar av sådana gemenskapsrättsliga bestämmelser, utan ur gemenskapsrättslig synvinkel definieras makt- och ansvarsförhållanden samt skadeersättningsskyldigheten även i fortsättningen i enlighet med aktiebolagslagen, lagen om andelslag, sparbankslagen och lagen om hypoteksföreningar. I definitionen av ledning som svarar för affärsverksamheten beaktas det att ett kreditinstituts affärsledningsfunktioner kan organiseras på många olika sätt men ändå utan att minska verkställande direktörens bolagsrättsliga ansvarsställning. De gemenskapsrättsliga bestämmelserna anger till exempel inte uttömmande på vilket sätt bolagets högsta affärsledning konkret ska organiseras mellan verkställande direktören och den övriga ledningen och på vilket sätt beslutanderätten är fördelad mellan styrelsen och den operativa ledningen. Dessa ska bestämmas av respektive bolag från fall till fall.

Definitionerna som ingår i 1 kap. 20 § i kreditinstitutslagen och 7 kap. i lagen föreslås dessutom bli granskade så att bestämmelserna motsvarar de preciserade behörighetsvillkoren enligt artiklarna 91 och 91a i kreditinstitutsdirektivet. Preciseringarna leder inte till väsentliga ändringar i behörighetsvillkoren. I propositionen föreslås ibruktagande av medlemsstatsoptionen enligt artikel 91.1a andra stycket i direktivet om möjligheten att tillåta att lämplighetsbedömningen av en styrelsemedlem sker först i efterhand om majoriteten av ledamöterna i ledningsorganet ska bytas ut samtidigt.

4.1.10 Nya bestämmelser om hållbarhet

Definition. För genomförande av artikel 3.1.68 i kreditinstitutsdirektivet föreslås det att en ny 17 a § med en definition av ESG-risker fogas till 9 kap. i kreditinstitutslagen. Bestämmelsen motsvarar därmed minimikravet i direktivet.

Utvärdering av det interna kapitalets tillräcklighet. För genomförande av artikel 73 första stycket i kreditinstitutsdirektivet föreslås det att 9 kap. 1 § 1 mom. i kreditinstitutslagen kompletteras med en bestämmelse enligt vilken institutet i utvärderingen av det interna kapitalets tillräcklighet ska beakta ESG-riskerna på kort, medellång och lång sikt. Bestämmelsen motsvarar minimikravet i direktivet.

Förvaltnings- och styrningssystem. För genomförande av artikel 74.1 b i kreditinstitutsdirektivet föreslås det bestämmelser i den nya 17 a § i 9 kap. om att ESG-riskerna ska beaktas i riskhanteringsprocesserna. Dessutom föreslås 9 kap. 2 § bli kompletterad för att komplettera det tidigare genomförandet av artikel 74. Bestämmelsen motsvarar minimikravet i direktivet.

Ersättning. För genomförande av artikel 74.1 e i kreditinstitutsdirektivet föreslås 8 kap. 3 § i kreditinstitutslagen bli kompletterad med en bestämmelse om att hänsyn ska tas till institutets och dess finansiella företagsgrupps riskbenägenhet när det gäller de ESG-risker. För genomförande av artikel 94.1 a i kreditinstitutsdirektivet föreslås 8 kap. 9 § i kreditinstitutslagen bli ändrad. Bestämmelsen motsvarar minimikravet i direktivet.

Riskhantering. För genomförande av ändringarna i artikel 76 i kreditinstitutsdirektivet föreslås 9 kap. 3 § bli ändrad så att ett kreditinstituts strategier och riktlinjer ska ses över åtminstone vartannat år. Kreditinstituten fastställer själva den regelbundna cykeln för översynen inom gränserna för minimikravet. Kriteriet åtminstone innebär att översynen ska genomföras förutom enligt kreditinstitutets cykel även då det sker betydande förändringar i institutets affärsverksamhet eller verksamhetsmiljö. Till paragrafen fogas enligt förslaget dessutom ett konstaterande om att dessa risker även omfattar sådana risker som är en följd av det makroekonomiska klimat i vilket kreditinstitutet verkar samt sådana risker i dagsläget samt på kort, medellång och lång sikt som följer av verkningarna av faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning. Det spelrum som möjliggörs genom medlemsstatsoptionen i artikel 76.1 och innebär att bedömningsintervallet för små och icke-komplexa institut fastställs till endast vartannat år föreslås inte bli inkluderat i lagen, eftersom spelrummet i praktiken skulle vara av mycket ringa betydelse. Till övriga delar motsvarar bestämmelsen minimikravet i direktivet.

För genomförande av artikel 76.2 i kreditinstitutsdirektivet föreslås det att en ny 3 a § fogas till 9 kap. i kreditinstitutslagen med bestämmelser om planer som kreditinstitutets styrelse ska anta för att övervaka och hantera de ekonomiska risker som följer av faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning. Bestämmelserna motsvarar minimikraven i direktivet.

ESG-risker som en ny riskkategori. För genomförande av artikel 87a i kreditinstitutsdirektivet föreslås det att en ny paragraf fogas till 9 kap. i kreditinstitutslagen, där det föreskrivs om definitionen av ESG-risker, krav på ledningssystem när det gäller ESG-risker samt proportionalitet i fråga om ESG-risker. Dessutom föreslås det att paragrafen ska innehålla bestämmelser om testning av motståndskraften i fråga om hållbarhet. Bestämmelserna motsvarar minimikraven i direktivet.

4.1.11 Tillsyn över kreditinstitut

Tillsynsmyndighetens utvärderingsprocess. Enligt förslaget ska 11 kap. 2 § i kreditinstitutslagen revideras för att genomföra artikel 97 och 98 i kreditinstitutsdirektivet. För att förtydliga lagen föreslås det att 2 § i den gällande lagen delas upp i tre paragrafer. De nya paragraferna i förhållande till den gällande lagen är 2 a § om proportionaliteten hos tillsynsmyndighetens bedömning samt 2 b § om åtgärder som grundar sig på tillsynsmyndighetens bedömning. Tekniskt införs en ny 2 § i 11 kap., men den föreslås till sitt innehåll motsvara innehållet i 2 § i den gällande lagen, men med tillägg som genomför de nya kraven i artikel 98 i kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att till den nya 2 a § flyttas innehållet i 2 § 3 mom. i den gällande lagen och att till den fogas förutsättningarna enligt artikel 97.4 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet vars uppfyllande tillsynsmyndigheten kan kontrollera genom bedömning av kapitaltäckningen med beaktande av proportionalitetsprincipen. Till den nya 2 a § 1 mom. 3 punkten fogas dessutom ett nationellt tillägg om att det även ska beaktas om institutet ingår i en sammanslutning av inlåningsbanker. Bestämmelsen i fråga säkerställer att det typiska draget på den finländska marknaden beaktas i genomförandet av proportionalitetsprincipen. Till den nya 2 b § flyttas enligt förslaget innehållet i 2 § 4–6 mom. i den gällande lagen.

Stresstester. Till 11 kap. 4 § i kreditinstitutslagen föreslås en bestämmelse om att kreditinstituten och tredje parter som agerar i egenskap av rådgivare till instituten i samband med stresstestning ska avstå från verksamheter som kan äventyra ett stresstest. Genom tillägget genomförs artikel 100.3 i kreditinstitutsdirektivet. Ändringar föreslås i den finska språkdräkten i 9 kap. 19 och 20 § samt i 11 kap. 2–4 och 5 a § i kreditinstitutslagen för att ersätta *kuormituskoe* och *kuormitustilanne* med *stressitesti* och *stressitilanne*.

Tillsyn över praxis i samband med ESG-risker. Enligt förslaget fogas 4 a § till 11 kap. i kreditinstitutslagen, där det föreskrivs om tillsyn över praxis i samband med ESG-risker. Enligt bestämmelsen ska Finansinspektionen bedöma och övervaka utvecklingen av kreditinstitutens praxis vad gäller deras ESG-strategier och riskhantering. Dessutom ska Finansinspektionen övervaka kreditinstitutens planer som avses i 9 kap. 3 a § och som gäller ekonomiska risker i anknytning till hållbarhet.

Interna metoder. En ändring föreslås i 11 kap. 5 § i kreditinstitutslagen för genomförande av artikel 101.3 i kreditinstitutsdirektivet, genom vilken Finansinspektionen ska kräva att kreditinstitut gör behövliga ändringar i de interna metoderna när det gäller marknadsrisken eller granska förutsättningarna för det tillstånd som den beviljat om kreditinstitutet inte har gjort de ändringar som behövs i metoderna inom den tidsfrist som Finansinspektionen fastställt. Dessutom föreslås tillägg till 5 § för att genomföra preciseringarna i artikel 78.3 och artikel 78.5 samt komplettera det tidigare genomförandet av artiklarna 78 och 101 i kreditinstitutsdirektivet.

Det föreslås att 9 kap. 23 § i kreditinstitutslagen ändras så att till paragrafen fogas punkter som motsvarar de nya punkterna i artikel 78.1 i kreditinstitutsdirektivet.

Tillsynsbefogenheter. Enligt förslaget ska 11 kap. 10 § i kreditinstitutslagen ändras så att den nationellt föreskrivna tilläggsförutsättningen för utövande av tillsynsbefogenheter slopas. I det inledande stycket i 1 mom. i paragrafen föreslås det att man skriver ut de situationer som motsvarar artikel 104 i kreditinstitutsdirektivet och där Finansinspektionen kan utöva tillsynsbefogenheterna. Till 10 § i fråga fogas enligt förslaget även nya tillsynsbefogenheter angående ESG-risker och kryptotillgångar. De nya befogenheterna enligt artikel 106.1 i kreditinstitutsdirektivet avses också bli fogade till 10 §. Dessutom avses den befintliga förteckningen över tillsynsbefogenheter bli kompletterad i syfte att precisera det tidigare

genomförandet av direktivet till den del 10 § innehåller brister i genomförandet av artikel 104 i kreditinstitutsdirektivet.

Buffertkrav enligt prövning. För genomförande av artikel 104a.6 i kreditinstitutsdirektivet föreslås ett tillägg till 11 kap. 6 c § i kreditinstitutslagen. Genom tillägget utfärdas bestämmelser om att storleken på buffertkravet inte får öka till följd av att golvet för det totala riskvägda exponeringsbeloppet blir bindande för kreditinstitutet. Det föreslås även en skyldighet för Finansinspektionen att granska buffertkravet och avlägsna alla delar av kravet som har beaktats dubbelt i och med golvet för det totala riskvägda exponeringsbeloppet. För genomförande av artikel 104.8 i kreditinstitutsdirektivet föreslås det dessutom en bestämmelse till 6 a § i kreditinstitutslagen, enligt vilken buffertkrav inte får ställas om riskerna täcks dubbelt på grund av att institutet är bundet av golvet för det totala riskvägda exponeringsbeloppet. När det gäller riktgivande tilläggskapital föreslås det ett tillägg till 6 d § i kreditinstitutslagen om att Finansinspektionen i enlighet med artikel 104b.4a i kreditinstitutsdirektivet kan justera nivån på det riktgivande tilläggskapitalet och säkerställa att dess dimensionering fortfarande är ändamålsenlig om golvet för det totala riskvägda exponeringsbeloppet som avses i artikel 92.3 blir bindande för kreditinstitutet.

Uppmuntran att använda interna metoder. För genomförande av artikel 77 i kreditinstitutsdirektivet föreslås det att en precisering fogas till 9 kap. 9 § i kreditinstitutslagen om att kreditinstitut ska sträva efter att utveckla sina interna bedömningsmetoder när det gäller marknadsrisker och att använda interna metoder för beräkning av kapitalbaskraven i fråga om positioner i handelslagret. Enligt den gällande 9 § gäller bestämmelsen endast beräkning av väsentliga motpartsrisker för skuldinstrument i handelslagret, om dessa motpartsrisker hänför sig till ett stort antal olika motparter.

Kapitalkonserveringsplan. I 10 kap. 10 b § i kreditinstitutslagen föreslås ett tillägg, där det preciseras att om Finansinspektionen inte godkänner planen för att öka kapitalbasen och begränsar ett kreditinstituts utdelning ska begränsningen göras i högre grad än vad som anges i 10 kap. 10 och 10 a §. Genom preciseringen genomförs ändringen i artikel 142.4 i kreditinstitutsdirektivet.

Ovan angivna förslag till bestämmelser motsvarar minimikraven i kreditinstitutsdirektivet.

4.1.12 Buffertkrav

Enligt förslaget ska 10 kap. 4 b § 2 mom. i kreditinstitutslagen preciseras för att motsvara den ändrade artikel 133.1 i kreditinstitutsdirektivet så att även systemrisker på grund av klimatförändringar kan föranleda ett större kapitalbehov som fastställs på grundval av det finansiella systemets strukturella egenskaper (dvs. en systemriskbuffert). Dessutom föreslås det att preciseringar görs i bestämmelserna om buffertkrav i 10 kap. i kreditinstitutslagen när det gäller genomförandet av tidigare versioner av kreditinstitutsdirektivet. Dessa gäller de maximala beloppen för buffertkrav och förfaranden för fastställande av buffertkrav. I propositionen föreslås det bland annat att den gällande övre gränsen på fem procent i fråga om systemriskbuffertar slopas eftersom den strider mot kreditinstitutsdirektivet. De föreslagna bestämmelserna motsvarar minimikraven i kreditinstitutsdirektivet.

Även efter de föreslagna ändringarna är det Finansinspektionen som svarar för fastställandet av buffertkrav, och de föreslagna bestämmelserna har ingen direkt inverkan på kreditinstitutens kapitalbaskrav. I propositionen föreslås ett förtydligande om att en systemriskbuffert vid behov även kan fastställas för att täcka systemrisker på grund av klimatförändringar. I detta avseende är ändringen delvis preciserande och förtydligande, eftersom inte heller den gällande

regleringen har uteslutit fastställande av en systemriskbuffert på sådana grunder.

4.1.13 Administrativa sanktioner och vite

Vite. För genomförande av artikel 66.2 första stycket led b och artikel 67.2 första stycket led b i kreditinstitutsdirektivet föreslås ändringar i 22 kap. 2 § i kreditinstitutslagen och 16 a kap. 2 § i lagen om investeringstjänster, som gäller vite. I de ändrade paragraferna föreslås bestämmelser om undantag från den allmänna bestämmelsen i 33 a § i lagen om Finansinspektionen i vissa situationer, dvs. Finansinspektionen ska förelägga vite i enlighet med 22 kap. 2 § i kreditinstitutslagen och 16 a kap. 2 § i lagen om investeringstjänster i stället för enligt 33 a § i lagen om Finansinspektionen. I dessa ändrade paragrafer föreskrivs det om tillämpning av vite på vissa personer och gärningar samt om det maximala beloppet och den maximala tiden för vitet. Dessutom föreslås det att man tar i bruk det spelrum som möjliggörs i artikel 66.2 tredje stycket och som gäller att vite kan tillämpas vecko- eller månadsvis. Således uppfyller löpande vite enligt viteslagen kraven enligt direktivet i praktiken, och inga separata förfaranderegler behöver utfärdas. Ändringarna ändrar rättsläget så att Finansinspektionen kan förelägga vite mer begränsat än enligt den gällande regleringen. Dessutom kan vite föreläggas mer begränsat för vissa gärningar än vad vite kan föreläggas andra tillsynsobjekt eller andra aktörer på finansmarknaden enligt den mer omfattande allmänna bestämmelsen i 33 a § i lagen om Finansinspektionen.

Bestämmelser om ett motsvarande tillämpningsområde som för den exakt fastställda personkrets som anges i artikel 65.2 i kreditinstitutsdirektivet föreslås ingå i 22 kap. 2 § i kreditinstitutslagen och 16 a kap. 2 § i lagen om investeringstjänster. Det gällande tillämpningsområdet enligt 33 a § i lagen om Finansinspektionen är mer omfattande än kraven enligt kreditinstitutsdirektivet vad gäller personkretsen, eftersom enligt paragrafen kan vite av särskilda skäl föreläggas också anställda hos tillsynsobjekt eller andra finansmarknadsaktörer samt andra som handlar för deras räkning. I och med att en mer exakt personkrets anges på grund av ändringarna innebär det att vite kan föreläggas mer begränsat än enligt den gällande regleringen.

För att undvika ytterligare nationella bestämmelser föreslås det att det nationella spelrum som föreskrivs i artikel 66.2 andra stycket och artikel 67.2 andra stycket om att fastställa maximibeloppet för vitet högre än maximibeloppet enligt direktivet inte ska tas i bruk.

Utvidgning av tillämpningsområdet för påföljder. De ändringar som krävs enligt artikel 65 i kreditinstitutsdirektivet som gäller precisering av den personkrets som sanktionerna kan gälla genomförs enligt förslaget delvis i lagen om Finansinspektionen. För genomförande av artikel 66.2 c i och artikel 67.2 c i i kreditinstitutsdirektivet föreslås en ändring i 39 § som gäller offentlig varning. För genomförande av artikel 66.2 c iv och artikel 67.2 c iv i kreditinstitutsdirektivet föreslås en ändring i 28 § som gäller begränsning av ledningens verksamhet.

I fråga om personkretsen när det gäller påföljdsavgifter föreslås nya bestämmelser bli fogade till 20 kap. 1 § i kreditinstitutslagen och 15 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster. I och med ändringarna kan påföljdsavgift även påföras en större personkrets när det gäller fysiska personer.

På grund av ändringarna i artiklarna 66.1 och 67.1 och de nya punkterna i kreditinstitutsdirektivet föreslås ändringar i 20 kap. 1 § i kreditinstitutslagen. Ändringarna innebär att tillämpningsområdet för påföljdsavgiften utvidgas då ytterligare bestämmelser börja gälla för påföljdsavgiften, och påföljdsavgift kan påföras för försummelse eller överträdelse av

dessa. Ändringen i artikel 67.1 j i kreditinstitutsdirektivet föreslås bli genomförd genom att till förteckningen i 20 kap. 1 § 4 mom. i kreditinstitutslagen foga en ny punkt om krav på stabil finansiering. Ändringen innebär att en påföljdsavgift kan påföras även för överträdelse eller försummelse av bestämmelserna om stabil finansiering enligt artikel 413 och artikel 428b i EU:s tillsynsförordning. Utöver de ändrade och tillagda punkterna utvidgar kreditinstitutsdirektivet även påföljdsavgifterna till att omfatta överträdelse eller försummelse av Finansinspektionens beslut. Enligt förslaget ska 20 kap. 1 § i kreditinstitutslagen och 15 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster ändras genom att till dem foga bestämmelser om Finansinspektionens beslut, för vars överträdelse en påföljdsavgift kan påföras, en offentlig varning meddelas eller andra administrativa åtgärder fastställas.

Uppdatering av definitionen av omsättning. För genomförande av artikel 66.3 och artikel 67.3 i kreditinstitutsdirektivet föreslås det att definitionerna av omsättning enligt 41 och 41 a § i lagen om Finansinspektionen uppdateras och flyttas till en separat ny paragraf.

Dubbel straffbarhet. För genomförande av artikel 70 i kreditinstitutsdirektivet föreslås det att en bestämmelse om undantag till förbudet mot dubbel straffbarhet fogas till 42 § i lagen om Finansinspektionen. Undantagsbestämmelsen avses göra det möjligt att påföra en administrativ påföljd för samma gärning för vilken samma person har fått eller kan få en brottspåföljd. Avsikten är att i enlighet med Europadomstolens och Europeiska unionens domstols rättspraxis identifiera att det är möjligt med en sådan undantagssituation i nationell lag.

Utifrån en grundrättighetsvänlig tolkning begränsas undantagsbestämmelsen till att endast gälla överträdelse och försummelse av de bestämmelser som avses i 20 kap. 1 § i kreditinstitutslagen. När det gäller andra finansmarknadsaktörer tillämpas alltså inte bestämmelsen om undantag från förbudet mot dubbel straffbarhet.

Dessutom föreslås en ny 44 § med bestämmelser om Finansinspektionens samarbete med polisen, åklagarmyndigheten och domstolsväsendet. Genom bestämmelsen säkerställs att informationsutbytet och samordningen i fråga om administrativa påföljder och straffrättsliga påföljder sker på ett ändamålsenligt sätt.

Nationella ändringsbehov. Enligt förslaget ska 41 a § i lagen om Finansinspektionen delas i tre olika paragrafer så att den svårläsliga hänvisningstekniken upplöses. I den förnyade 41 a § föreslås bestämmelser om påföljdsavgiftens maximibelopp i situationer där det alternativa maximibeloppet kan vara högst dubbelt så stort som den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen. I den förnyade 41 b § föreslås bestämmelser om påföljdsavgiftens maximibelopp i situationer där det alternativa maximibeloppet kan vara högst tre gånger så stort som den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen. Enligt förslaget ska paragraferna lagtekniskt utformas så att de inte blir svårläsliga om de kompletteras med nya punkter. Maximibeloppen för de påföljdsavgifter som baserar sig på EU-rättsakter fördelar sig huvudsakligen på 41 a och 41 b §. I den reviderade 41 c § föreslås det bestämmelser om påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa andra situationer.

Dessutom föreslås det preciseringar i de tolkningsbara bestämmelserna i den gällande lagen när det gäller att bestämmelserna om påföljdsavgiftens maximibelopp även är tillämpliga på överträdelse och försummelse av författningar på lägre nivå än lagen, såsom föreskrifter eller kommissionens förordningar. Genom den föreslagna lösningen förtydligas tolkningen. Den valda regleringstekniska lösningen medför ändå att det återstår överlappningar med enstaka bestämmelser i sektorslagen för finansmarknaden, vilket bör korrigeras när lagen eller påföljdsregleringen revideras i större utsträckning.

4.1.14 Filial till ett tredjelands kreditinstitut

För genomförande av artiklarna 21 c, 47, 48 och 48 a–48 d i kreditinstitutsdirektivet föreslås 17 kap. i kreditinstitutslagen bli reviderad. Strukturen på kapitlet motsvarar strukturen i 17 kap. i den gällande lagen och en del av bestämmelserna förblir oförändrade, såsom bestämmelserna om ett tredjelands kreditinstituts representation. För genomförande av kreditinstitutsdirektivet revideras paragraferna om etablering av filial och koncession för en filial. Bestämmelserna om återkallande av koncession hämtas även från 26 § i lagen om Finansinspektionen till 17 kap. i kreditinstitutslagen. Ytterligare för att genomföra artikel 48i och artikel 48j i kreditinstitutsdirektivet infogas bestämmelserna om ändring av tredjelands kreditinstituts filial till dotterföretag samt om bedömning av en filials systemviktighet i 17 kap. i kreditinstitutslagen. Kreditinstitutsdirektivet ställer minimikraven, men nationellt föreslås det en mer omfattande minimibestämmelse när det gäller återkallande av koncession för en filial, så att tredjelands kreditinstitut inte får en fördelaktigare behandling än kreditinstitut som verkar med koncession för kreditinstitut i Finland.

Artikel 48a i kreditinstitutsdirektivet ger medlemsstaterna möjlighet till ett spelrum. Spelrummet gör det möjligt att i stället för kraven enligt den nya avdelning VI i kreditinstitutsdirektivet tillämpa samma bestämmelser enligt kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning som tillämpas på företag med koncession för kreditinstitut. Enligt förslaget används inte spelrummet, eftersom det nationellt inte finns behov av att utfärda mer omfattande bestämmelser än vad som ingår i avdelning VI när det gäller finansiell stabilitet. Den mer omfattande reglering som spelrummet möjliggör skulle i onödan kunna begränsa konkurrensen på den finländska marknaden genom att höja tröskeln för inträde på marknaden.

Det föreslås att 18 kap. i kreditinstitutslagen ändras för att genomföra artiklarna 48e–48h och artiklarna 48k–48q i kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att närmare bestämmelser fogas till paragraferna i kapitlet och att nya paragrafer läggs till om krav som gäller filialer, Finansinspektionens befogenheter och tillsynsmyndigheternas samarbete.

4.1.15 Karens

Finansinspektionen

Det föreslås att till lagen om Finansinspektionen fogas ett nytt 2 a kap. med bestämmelser om karens för genomförande av artikel 4a.3 b samt artikel 4a.4–6 i kreditinstitutsdirektivet. Karensen föreslås gälla Finansinspektionens tjänstemän, direktionsmedlemmar och deras ersättare samt direktören. Det föreslås att bestämmelser om karens införs direkt i lag, dvs. med tjänstemännen ingås inga separata karensavtal. Även om regleringens tekniska lösning och en del av de enskilda bestämmelserna skiljer sig från karensen enligt statstjänstemannalagen har strävan varit att nå en så likadan reglering som möjligt. Detta innebär att tillämpningspraxis för de föreslagna bestämmelserna bör vara så enhetlig som möjlig med karensbestämmelserna i statstjänstemannalagen.

Bestämmelserna om karens i kreditinstitutsdirektivet är minimikrav, dvs. nationellt kan man använda det spelrum som ges att fastställa strängare krav. Enligt bestämmelsen i direktivet gäller karensen den behöriga myndigheten enligt kreditinstitutsdirektivet, dvs. den myndighet som utför banktillsyn. Tillsynsmyndigheten i Finland är Finansinspektionen. Nationellt har man gått in för ett system där Finansinspektionen är den allmänna tillsynsmyndigheten för finansmarknaden och inte enbart för aktörer inom bankbranschen, utan även till exempel för försäkringsbranschen, betaltjänstbranschen och aktörer som tillhandahåller investeringstjänster.

Fastän minimikravet enligt direktivet endast gäller banktillsynens område föreslås det att man nationellt använder spelrummet och föreskriver om ett mer omfattande tillämpningsområde för karensbestämmelsen. Enligt förslaget ska karensbestämmelserna gälla Finansinspektionens tjänstemän, direktionsmedlemmarna och deras ersättare samt direktören oberoende av om de utför uppgifter i anknytning till banktillsyn eller tillsyn av andra typer av finansmarknadsaktörer eller motsvarande uppgifter. Det anses motiverat att använda spelrummet, eftersom även andra än de som utför banktillsyn får tillgång till sådan information inom sitt eget tillsynsansvarsområde som behöver skyddas genom karensbestämmelserna. Om karensen enbart skulle gälla personer som utför banktillsyn skulle det även kunna orsaka problem med gränsdragning och tolkning rörande när en person anses utföra banktillsyn. Avsikten är också att säkerställa en jämlik behandling av Finansinspektionens tjänstemän samt ett allmänt förtroende för tillsynens och myndighetsverksamhetens oberoende genom att förhindra eventuella intressekonfliktsituationer med avseende på hela Finansinspektionen.

Enligt minimibestämmelsen i kreditinstitutsdirektivet gäller karensen myndigheternas personal samt medlemmarna i ledningsorganet, dvs. för Finansinspektionens del gäller karensen tjänstemännen och direktionsmedlemmarna. Karensen enligt direktivet gäller alla direktionsmedlemmar, eftersom direktionen fattar sina beslut som ett kollektiv med enkel majoritet enligt de nationella bestämmelserna. I direktivet ingår dock ett undantag, enligt vilket minimibestämmelserna om karens inte gäller cheferna för de nationella centralbankerna. I Finland har det inte varit praxis att Finlands Banks chefdirektör är direktionsmedlem i Finansinspektionen. Således föreslås det i enlighet med minimikravet i direktivet att karensbestämmelserna gäller Finansinspektionens alla direktionsmedlemmar och Finansinspektionens tjänstemän.

På ovannämnda sätt gäller karensen enligt minimikravet i direktivet endast personalen och direktionsmedlemmarna. Direktören för Finansinspektionen är emellertid inte medlem i direktionen, varför den karens som tillämpas på direktionsmedlemmar inte skulle tillämpas på direktören enligt bestämmelsen i direktivet. När det gäller karens för direktören föreslås det att spelrummet används så att direktören jämställs med direktionsmedlemmarna i fråga om karensbestämmelserna. I och med detta gäller de längre restriktionstiderna som tillämpas på direktionsmedlemmarna även för direktören. Det är ändamålsenligt att jämställa direktören med direktionsmedlemmarna, eftersom direktören i sin uppgift deltar i beslutsfattande som gäller tillsyn angående Finansinspektionens hela behörighet och får sådan information som denne skulle kunna utnyttja efter tjänsteförhållandet.

I artikel 4a.4 första stycket led b fastställs det att karensen tillämpas på personer som har medverkat direkt i institutets tillsyn respektive beslutsfattande. Karens tillämpas även vid övergång till ovannämnda företags moderföretag, dotterföretag eller anknutna företag eller vid tillhandahållande av tjänster till dessa samt vid övergång eller tillhandahållande av tjänster till en organisation som tillhandahåller tjänster (till exempel revision, juridisk rådgivning eller konsultering) till ovannämnda institut. Dessutom tillämpas karens vid övergång till organisationer som bedriver intressegrupps- eller intressebevakningsverksamhet i ärenden som personen har ansvarat för under sitt tjänsteförhållande eller sin mandatperiod. Kreditinstitutsdirektivet reglerar ovannämnda situationer, på vilka karens ska tillämpas, som minimikrav. Genom propositionen föreslås det att motsvarande situationer även ska inkluderas i de nationella karensbestämmelserna. Genom att använda det nationella spelrummet inkluderas i bestämmelsen dessutom systerföretag som ingår i samma koncern som tillsynsobjektet.

I artikel 4a.4 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det förutom om minimikraven även om ett nationellt spelrum. Enligt spelrummet kan medlemsstaterna utvidga tillämpningen av karensen till att omfatta situationer där en person övergår till en konkurrent till ett sådant

företag vars tillsyn eller beslutsfattande personen har deltagit i. Det föreslås att detta spelrum som möjliggörs i direktivet tas i bruk. Tillämpning av bestämmelsen även vid övergång till konkurrenter säkerställer att den information som erhållits genom ett tjänsteförhållande eller en uppgift inte kan användas till fördel för konkurrenten eller för att skada tillsynsobjektet. Övergång till en konkurrent är en typisk situation där karensen även kan tillämpas på basis av ett karensavtal som upprättats enligt 44 a § i statstjänstemannalagen.

Dessutom förslås det att karensen på grundval av prövning från fall till fall även ska tillämpas på alla andra situationer där en person i sin tjänst, uppgift eller ställning har tillgång till sådan information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten, och som på ett väsentligt sätt kan utnyttjas i ett nytt anställningsförhållande eller en ny verksamhet för att skaffa sig själv eller någon annan fördel eller för att skada någon annan. Det är då fråga om en nationell reglering som är striktare än minimikraven i direktivet. Även om minimibestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet på det föreslagna sättet börjar gälla hela Finansinspektionen är det ändå en del av Finansinspektionens verksamhet som inte kommer att omfattas av de obligatoriska karensbestämmelserna. Detta beror på att tillämpningsområdet för karensen enligt kreditinstitutsdirektivet inte omfattar sådana personer som inte direkt medverkar i tillsynen. Sådana personer kan till exempel vara de som deltar i tillsynen över aktörer enligt 5 § i lagen om Finansinspektionen, de som deltar i horisontell tillsyn samt de som utför biträdesuppgifter om det behövs en karens för att säkerställa informationsskyddet. Syftet med de striktare nationella bestämmelserna är att säkerställa att karens tillämpas i alla de situationer där det finns behov av informationsskydd. Avsikten med denna nationella tilläggsbestämmelse är att harmonisera bestämmelserna som gäller Finansinspektionens karens med det karensavtal som anges i 44 a § i statstjänstemannalagen. Denna tilläggsreglering gäller uttryckligen karens som baserar sig på Finansinspektionens prövning.

Karenstiden. Längderna på karenstiderna fastställs i hög grad enligt minimikraven i kreditinstitutsdirektivet. Enligt förslaget ska man nationellt använda det nationella spelrum enligt artikel 4a.5 i kreditinstitutsdirektivet som ger möjlighet att tillämpa karenstider som är kortare än minimikraven. Det är motiverat att använda spelrummet, eftersom minimikraven skulle begränsa rätten till arbete och näringsfriheten som tryggas i grundlagen. Enligt den gällande statstjänstemannalagen kan en karens vara högst 6 månader eller 12 månader. Den längre karenstiden tillämpas på tjänstemän inom statens högsta ledning samt på dem som utnämnts till tjänster som specificeras i statsbudgeten vid Försvarsmakten.

Det föreslås att direktören för Finansinspektionen ska jämställas med direktionsmedlemmarna på grund av sin ställning, vilket innebär att längden på direktörens karens blir längre än personalens karens. Medlemmarna i ledningsgruppen är tjänstemän vid Finansinspektionen, varför de kortare karenstiderna som gäller personalen i princip tillämpas på dessa. Medlemmarna i ledningsgruppen har dock i hög grad tillgång till information som skyddas genom karens, varför det föreslås att den maximala längden på karensen för medlemmar i ledningsgruppen ska vara enhetlig med den karenstid som tillämpas på direktionsmedlemmarna. Detta ger möjlighet att vid behov fastställa en karenstid på högst 12 månader för en medlem i ledningsgruppen.

Vid övergång eller tillhandahållande av tjänster till:	Tjänsteman	Medlem i ledningsgruppen	Direktionsmedlem och direktör
1) sådana i 4 § avsedda tillsynsobjekt i vilkas direkta tillsyn eller beslutsfattande personen har deltagit	3–6 månader	3–12 månader	12 månader
2) företag eller anknutna företag som ingår i samma koncern som i 1 punkten avsedda tillsynsobjekt	3–6 månader	3–12 månader	12 månader
3) organisationer som tillhandahåller tjänster till i 1 punkten avsedda tillsynsobjekt	3–6 månader	3–12 månader	12 månader
4) organisationer som bedriver intressegrupps- eller intressebevakningsverksamhet	3–6 månader	3–12 månader	3–12 månader
5) organisationer som är konkurrenter till i 1 punkten avsedda tillsynsobjekt	3–6 månader	3–12 månader	6–12 månader
6) övriga organisationer om Finansinspektionen anser att karens behövs	högst 6 månader	högst 12 månader	högst 12 månader

Enligt bestämmelsen i direktivet har personen rätt till en lämplig ersättning om karens tillämpas. Direktivet överlåter åt medlemsstaterna att avgöra vad som är en lämplig ersättning. Som en lämplig ersättning föreslås en ersättning som motsvarar lönen. Då är ersättningen i linje med redan gällande nationella karensbestämmelser och i enlighet med grundlagstolkningar.

När det gäller det praktiska genomförandet av karensen föreslås en anmälningsskyldighet, enligt vilken en tjänsteman, en direktionsmedlem, en ersättare eller direktören vid Finansinspektionen utan dröjsmål ska anmäla sin avsikt att övergå i tjänst eller ta emot ett uppdrag hos eller yrkesmässigt tillhandahålla tjänster till en sådan organisation. Dessutom föreslås det att myndigheten ska pröva om karensbestämmelsen ska tillämpas, dvs. Finansinspektionen ska bedöma från fall till fall om det är fråga om en situation som omfattas av tillämpningsområdet för karensbestämmelsen och hur länge restriktionstiden behöver vara.

I propositionen föreslås det bestämmelser om en administrativ sanktion, dvs. överträdelseavgift, som i sak är jämställd med avtalsvite enligt 44 a § i statstjänstemannalagen, för situationer där en person underlåter att iaktta anmälningsskyldigheten enligt lagförslaget eller bryter mot karensen. Om en person avsiktligt eller av grov oaktsamhet bryter mot eller försummar sin anmälningsskyldighet eller skyldighet att inte inleda en ny uppgift under den karenstid som fastställts för denne kan en påföljdsavgift påföras personen. Påföljdsavgiftens belopp får uppgå

till högst det belopp som personen betalas i ersättning för karenstiden. Påföljdsavgiften kallas överträdelseavgift för att den ska kunna separeras från andra påföljdsavgifter som föreskrivs i samma lag. Enligt förslaget ska det nationella spelrummet alltså utnyttjas i det avseende att det nationellt föreslås bestämmelser som går utöver minimikraven som gäller kreditinstitut.

Genom påföljdsavgiften säkerställs den förebyggande effekten som ett karensavtal syftar till och strävan är att säkerställa att bestämmelsernas verkningsfullhet är i enlighet med målen under hela karenstiden. Avsikten är att å ena sidan försöka förebygga lagstridig verksamhet och å andra sidan hindra att verksamhet som strider mot bestämmelserna upprepas eller fortsätter. Vid beredningen har det bedömts att kravet på proportionalitet uppfylls i fråga om sanktioneringen. Det har ansetts vara nödvändigt att ta i bruk en administrativ sanktion för att säkerställa regleringens verkningsfullhet och funktionalitet och därmed uppnå målet med regleringen. Vid beredningen har det bedömts att målet med regleringen inte kan uppnås på något annat sätt som i mindre grad ingriper i de grundläggande fri- och rättigheterna. Vid beredningen har det också ansetts vara motiverat att det föreslagna karenssystemet och karenssystemet enligt 44 a § i statstjänstemannalagen även bildar en logisk helhet i fråga om påföljderna.

Åt Finansinspektionen föreslås en särskild skyldighet att informera Finansinspektionens tjänstemän och direktionsmedlemmar om karensen. Syftet är att främja att tjänstemännen och direktionsmedlemmarna är medvetna om och kommer ihåg sina skyldigheter i anknytning till karensen. Finansinspektionens skyldighet får en betydande roll eftersom karensen är förknippad med möjlighet att påföra påföljdsavgifter.

Enligt förslagen avses det vara möjligt att överklaga Finansinspektionens beslut om karens.

Finlands Bank

Det föreslås att till lagen om Finlands Banks tjänstemän fogas bestämmelser om en möjlighet att avtala om en tidsfrist som infaller under tiden efter anställningen (karensavtal) och som begränsar tjänstemannens rätt att övergå till en annan arbetsgivare eller till en uppgift utanför Finlands Bank eller att inleda närings- eller yrkesutövning eller någon annan motsvarande verksamhet. Finlands Bank föreslås kunna ange ett karensavtal som en förutsättning för utnämning till en ny tjänst eller ett nytt tjänsteförhållande eller övergång till en ny uppgift. Genom ikraftträdandebestämmelsen blir det också möjligt att upprätta ett karensavtal med personer som redan är i ett tjänsteförhållande.

Karensavtal ingås endast om personen i sin tjänst, uppgift eller ställning har tillgång till sådan information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten, och som på ett väsentligt sätt kan utnyttjas i ett nytt anställningsförhållande eller en ny verksamhet för att skaffa sig själv eller någon annan fördel eller för att skada någon annan. Avtalsvillkoret om karenstid kan åberopas endast när tjänstemannen övergår eller informerar om sin avsikt att övergå till uppgifter där informationen på ett väsentligt sätt kan utnyttjas i ett nytt anställningsförhållande eller en ny verksamhet för att skaffa sig själv eller någon annan fördel eller för att skada någon annan.

Som varaktighet för karenstiden föreslås högst 6 månader. Karenstiden får dock enligt avtalet omfatta högst 12 månader efter det att anställningsförhållandet har upphört, om avtalet ingås med en person som utnämnts eller föreslås bli utnämnd till en tjänst som direktionsmedlem eller direktör eller till ett tjänsteförhållande. Dessutom föreslås en bestämmelse om att ersättning som motsvarar lön betalas för karenstiden.

När det gäller det praktiska genomförandet av karensen föreslås en anmälningsskyldighet, enligt vilken en tjänsteman vid Finlands Bank ska anmäla sin avsikt att övergå i andra uppgifter eller att tillhandahålla tjänster till en organisation som omfattas av karensbestämmelsen. Tjänstemannen ska göra anmälan under tjänsteförhållandet eller inom en tid som motsvarar karenstiden, om tjänsteförhållandet redan har upphört.

I ett karensavtal kan det tas in villkor om avtalsvite, vars belopp får uppgå till högst det belopp som betalas i ersättning för karenstiden. Genom avtalsvitet och maximibeloppet för avtalsvitet enligt förslaget säkerställs den förebyggande effekten som ett karensavtal syftar till och strävan är att säkerställa att avtalsvitets verkningsfullhet är i enlighet med målen under hela karenstiden. Om man inte har avtalat om avtalsvite bestäms en eventuell skadeståndsskyldighet som följer av överträdelse av avtalet i enlighet med bestämmelserna om skadestånd.

4.1.16 Tillsynsmyndighetens funktionella oberoende

För genomförande av artikel 4a.2 i kreditinstitutsdirektivet föreslås det att bestämmelsen om direktionens oberoende enligt 9 § i lagen om Finansinspektionen ska kompletteras. Enligt den nya bestämmelsen ska direktionen och var och en av dess medlemmar i sitt uppdrag vara oberoende i förhållande till tillsynsobjekt, utländska tillsynsobjekt och andra aktörer på finansmarknaden och varken direktionen eller någon av dess medlemmar får begära eller ta emot instruktioner eller föreskrifter av offentliga eller privata organ eller aktörer. Bestämmelsen avser stärka oberoendet ytterligare i fråga om direktionsmedlemmar, som ofta har en koppling till en annan offentlig eller privat aktör. Den uttryckliga bestämmelsen avser säkerställa att Finansinspektionen utövar sina tillsynsbefogenheter på ett oberoende och opartiskt sätt utan att begära eller ta emot instruktioner av andra aktörer och att Finansinspektionens förvaltningsorgan är funktionellt oberoende av andra offentliga och privata organ.

4.1.17 Oberoende i fråga om ledamöter i tillsynsmyndighetens styrande organ

För genomförande av artikel 4a.2 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet föreslås det att till 9 § i lagen om Finansinspektionen fogas en maximitid för hur många år en direktionsmedlem kan inneha ett uppdrag. Maximitiden föreslås vara 14 år, dvs. lika många år som enligt minimikravet i direktivet. Om Finlands Banks chefdirektör är medlem i direktionen omfattas denne inte av dessa krav enligt undantagsbestämmelsen i kreditinstitutsdirektivet. Enligt nationell praxis är Finlands Banks chefdirektör vanligtvis inte medlem i Finansinspektionens direktion. När det gäller direktören för Finansinspektionen föreslås det dessutom att det spelrum som ges genom minimiharmoniseringen ska användas på så sätt att till 11 § i lagen om Finansinspektionen fogas en bestämmelse, enligt vilken direktören får inneha sitt uppdrag i högst 15 år, dvs. tre hela mandatperioder.

För genomförande av bestämmelsen om entledigande av en ledamot enligt artikel 4a.2 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet föreslås det att till 8 och 9 § i lagen om Finansinspektionen fogas en bestämmelse om avsättande. I och med bestämmelsen avses det vara möjligt att avsätta en direktionsmedlem om medlemmen döms för brott eller inte längre uppfyller kompetenskraven för uppdraget. För genomförande av kreditinstitutsdirektivet föreslås det dessutom att grunderna för utnämning och avsättande också ska offentliggöras.

4.1.18 Anmälan om intressekonflikt

För genomförande av artikel 4a.7 i kreditinstitutsdirektivet föreslås det att 16 § i lagen om Finansinspektionen ska revideras. I den reviderade paragrafen föreskrivs det om en anmälan om intressekonflikt som avses ersätta anmälningarna om bindningar och krediter. Bestämmelserna

om insideranmälan föreslås bli flyttade till 16 a och 16 b § för tydlighetens skull. Till tillämpningsområdet för anmälningsskyldigheten fogas alla Finansinspektionens tjänstemän, dvs. i lagen räknas det inte längre upp närmare vilka tjänstemän som ska lämna en anmälan. På grund av denna ändring blir även de gällande 16 § 2 och 3 mom. onödiga och bankfullmäktige behöver inte separat fastställa vilka personer som ytterligare omfattas av anmälan. Genom det mer omfattande tillämpningsområdet genomförs ett sådant tillämpningsområde som avses i kreditinstitutsdirektivet, som kräver att alla tillsynsmyndighetens anställda och direktionsmedlemmar lämnar en anmälan.

Det föreslås att de uppgifter som ska anmälas ändras så att uppgiften ska vara sådan som kan orsaka intressekonflikter. Avsikten är att inskränka omfattningen av de uppgifter som samlas in till den del det har konstaterats vara onödigt att samla in uppgifter i tillämpningspraxisen. Det föreslås en komplettering av de uppgifter som ska anmälas så att anmälan även ska lämnas om sådana ägarandelar i finansiella instrument som kan orsaka intressekonflikter. Med intressekonflikt avses en situation där någon av jävsgrunderna enligt förvaltningslagen uppfylls. Enligt den gällande lagen och Finansinspektionens interna anvisningar ska de som är skyldiga att anmäla bindningar som sådana anmäla finansiella instrument, som anmäls med en insideranmälan, samt betydande annan förmögenhet, såsom betydande fondandelar. Således har man redan nu anmält finansiella instrument med anmälan om bindningar, men skyldigheten att anmäla bindningar har inte omfattat Finansinspektionens hela personal. Detta innebär att det är nytt att anmäla finansiella instrument endast för de personer som inte tidigare har omfattats av tillämpningsområdet.

Anmälningsskyldigheten enligt den föreslagna paragrafen är mer omfattande än minimikraven enligt direktivet, eftersom det vid beredningen inte ansågs föreligga grunder för att begränsa de gällande bestämmelserna. Direktivet innehåller ett krav som delvis motsvarar den föreslagna 16 § 1 mom. 1 punkten. Enligt direktivet krävs endast anmälan av vissa finansiella instrument, men nationellt ansågs det vara ändamålsenligare att anmälan gäller alla finansiella instrument och inte bara vissa, eftersom alla typer av finansiella instrument kan leda till intressekonfliktsituationer. De övriga punkterna i momentet är nationella bestämmelser som i hög grad motsvarar bestämmelser som redan gäller.

Enligt förslaget ska 16 a § i lagen om Finansinspektionen som gäller insideranmälan ändras så att bestämmelserna om insideranmälan överförs till paragrafen. Det föreslås också att det ska preciseras vilka som är skyldiga att lämna en insideranmälan. Avsikten är att skyldigheten att lämna en insideranmälan även ska börja omfatta personer som på grundval av ett utläggnings- eller serviceavtal kan få tillgång till system eller filer som innehåller insiderinformation. Enligt förslaget ska det dessutom preciseras att i anmälan också ska nämnas sådana personer som har intressebevakning, men som inte är omyndiga. I den nya 16 b § föreskrivs det för sin del om det insiderregister som Finansinspektionen upprätthåller. Under beredningen konstaterades det att ändamålsenligheten och nödvändigheten av insideranmälan och insiderregistret bör bedömas närmare och i större utsträckning i framtiden.

4.1.19 Handelsbegränsningar

Enligt förslaget ska till lagen om Finansinspektionen fogas en ny 16 c och 16 d § för att genomföra artikel 4a.3 första stycket led a och andra stycket samt artikel 4a.8 i kreditinstitutsdirektivet. Enligt den nya 16 c § är det förbjudet för direktionsmedlemmarna, ersättarna och direktören samt Finansinspektionens tjänstemän att förvärva och överlåta vissa finansiella instrument. Förbudet avses dock inte gälla handel med sådana finansiella instrument som förvaltas av tredje parter och vars portföljförvaltning innehavaren av det finansiella instrumentet inte har tillgång till, eller placeringar i placeringsfonder. I paragrafen föreslås

dessutom bestämmelser om Finansinspektionens befogenhet att från fall till fall tillåta försäljning eller avyttring av ett finansiellt instrument. I den nya 16 d § föreskrivs det om Finansinspektionens befogenhet att från fall till fall kräva försäljning eller avyttring av ett finansiellt instrument. De nya bestämmelserna uppfyller minimikraven i kreditinstitutsdirektivet.

Spelrummet som möjliggör en minimiharmonisering föreslås nationellt bli utnyttjat för tillämpningsområdet. Enligt kreditinstitutsdirektivet förbjuds handel endast angående vissa finansiella instrument. Nationellt föreslås förbudet ändå gälla alla finansiella instrument enligt lagen om investeringstjänster. Dessutom föreslås det att spelrummet ska utnyttjas så att förbudet inte endast gäller finansiella instrument som emitterats av kreditinstitut, utan finansiella instrument som emitterats av Finansinspektionens alla tillsynsobjekt. Det föreslås också att det nationella spelrummet utnyttjas så att bestämmelsen dels är harmoniserad med ECB:S etiska riktlinjer, som även innehåller ett liknande förbud. I praktiken innebär detta att man i tillämpningsområdet även har inkluderat tillsynsobjekt inom ramen för ECB:s gemensamma banktillsynsmekanism. Dessutom har till förbudet fogats en punkt, enligt vilken det är förbjudet att förvärva eller överlåta finansiella instrument som har emitterats av en aktör som omfattas av grupptillsyn. Avsikten med punkten är att bestämmelsen ska motsvara det förbud enligt kreditinstitutsdirektivet som gäller moderföretag, dotterföretag och andra anknutna företag när det gäller andra än kreditinstitut. Tillämpningsområdet föreslås bli utvidgat nationellt så att det även omfattar kreditinstituts placeringar i form av eget kapital. Sådana placeringar, såsom avkastningsandelar och grundfondsandelar, kan vara betydande till sina belopp och således påverka tillsynens oberoende.

Förbudet föreslås även bli tillämpat på sådana arrangemang där en person är part i en fondförsäkring, ett kapitaliseringsavtal eller något annat försäkringsarrangemang och personen själv kan bestämma om placeringsobjektet. Syftet med detta är att hindra att man kringgår förbudet genom att utnyttja vissa arrangemang. Dessutom föreslås det att spelrummet även används i det avseende att en person som omfattas av handelsförbudet inte heller får bedriva handel för en sådan persons räkning vars intressebevakare han eller hon är och inte fatta beslut om handel för en sådan organisations räkning där han eller hon har bestämmande inflytande eller på något annat sätt för egen räkning genom en annan person eller organisation.

Det nationella spelrummet har även använts så att Finansinspektionens tjänstemän eller direktionsmedlemmar är berättigade till full ersättning enligt grundlagen om Finansinspektionen kräver att de ska sälja finansiella instrument.

4.1.20 Utnyttjande av det nationella spelrummet enligt EU:s tillsynsförordning

I propositionen föreslås det att man utnyttjar medlemsstatsoptionen enligt artikel 465.5 i EU:s tillsynsförordning om en tidsbestämd övergångstid för kreditinstitut som använder interna riskmodeller när det gäller ikraftträdandet av golvet för riskvägda tillgångar i fråga om riskvikten för bostadskrediter. Optionen gör det möjligt för en del av de kreditinstitut som använder interna riskmodeller att få en fördelaktigare tillsynsbehandling till utgången av 2032 än om optionen inte används. Enligt regeringsprogrammet ska man minimera nationell tilläggsreglering som överskrider EU:s kommande finansmarknadsreglering. Utnyttjandet av det nationella spelrummet stöder målet enligt regeringsprogrammet som gäller att undvika nationell tilläggsreglering, eftersom optionen gör det möjligt att under en viss tid ha en lättare tillsynsbehandling än om EU-regleringen tillämpas som sådan utan någon nationell option.

4.1.21 EMIR

I och med förordningen om ändring av EMIR-förordningen föreslås det ändringar i bestämmelserna om tillsynsbefogenheter och administrativa påföljder i 3 och 4 kap. i lagen om Finansinspektionen. Enligt 33 a § i lagen kan vite föreläggas för försummelse eller överträdelse av skyldigheterna enligt artikel 7a och artikel 9 i EMIR-förordningen. Paragrafen innehåller även bestämmelser om detaljer som gäller fastställande av vite, såsom beräkningssättet och maximibeloppet. Dessutom föreslås det att Finansinspektionen ska kunna förelägga en ordningsavgift eller en påföljdsavgift för försummelse eller överträdelse av vissa bestämmelser i artiklarna 4a, 4b, 7b, 7c, 7e och 10 i EMIR-förordningen.

EMIR-ändringsdirektivet ändrar investeringsfondsdirektivet, kreditinstitutsdirektivet och värdepappersföretagsdirektivet och förutsätter ändringar i lagen om placeringsfonder, kreditinstitutslagen och lagen om investeringstjänster.

Det föreslås att lagen om placeringsfonder ska ändras så att definitionen som gäller koncentrationsrisker ska fogas till lagen samt att placeringsfonders krav på minimal diversifiering ska ändras. I investeringsfondsdirektivet fastställs begränsningar som gäller motpartsrisken, vilka i och med ändringarna beror på om derivatet har bestämts centraliserat enligt EMIR-förordningen av en auktoriserad eller godkänd central motpart.

Enligt förslaget ska kreditinstitutslagen ändras genom att bestämmelserna om koncentrationsrisken kompletteras samt genom att Finansinspektionen ges en befogenhet att kräva att kreditinstituten minskar sina exponeringar mot centrala motparter eller omfördelar exponeringar. På grund av ändringarna i artikel 2 i EMIR-direktivet föreslås 9 kap. 12 § i kreditinstitutslagen bli kompletterad. Dessutom utfärdas en ny 3 b § om planer för att hantera koncentrationsrisker i 9 kap. i lagen. Bestämmelserna i 11 kap. 10 § i lagen föreslås bli kompletterade och i samma kapitel infogas bestämmelser om tillsyn över praxis i samband med koncentrationsrisker i en ny 4 b §.

Enligt förslaget ska lagen om investeringstjänster ändras så att det förutsätts vissa åtgärder av värdepappersföretag för att främja identifiering, hantering och övervakning av koncentrationsrisker som orsakas av exponeringar som anknyter till den centrala motparten, samtidigt som hänsyn även tas till den skyldighet som fastställs i artikel 7a i EMIR-förordningen om att inneha ett aktivt konto hos en auktoriserad central motpart och cleara minst ett representativt antal transaktioner genom det aktiva kontot. Övervakningen avses även bli effektiviserad i fråga om alltför stora koncentrationsrisker som orsakas av exponeringar som anknyter till den centrala motparten.

4.1.22 Andra tekniska ändringar

I slutet av 2024 genomfördes (RP 92/2024 rd) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1174 om ändring av direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller vissa aspekter av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, nedan *Daisy Chain 2-direktivet*. I genomförandet av direktivet i fråga har det observerats en brist som kräver korrigering. I Daisy Chain 2-direktivet ändrades artikel 45f.1 fjärde stycket led a ii i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012. I den gällande nationella bestämmelse varmed denna punkt har genomförts har definitionen av en

avvecklingsenhet, som även föreskrivs i artikel 2.1.83aa, inte beaktats i tillräcklig grad som en helhet. För att precisera det tidigare genomförandet av Daisy Chain 2-direktivet föreslås en teknisk ändring av 8 kap. 7 e § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

4.2.1 Sammanfattning över konsekvenserna

I detta avsnitt presenteras en sammanfattning av de sammantagna konsekvenserna av olika bestämmelser. Merparten av de ändringar som föreslås i propositionen motsvarar minimikraven enligt direktivet, eftersom man i beredningen inte ansåg det finnas grunder för en nationell reglering som överskrider miniminivån i EU-rättsakten. I följande underavsnitt behandlas mer detaljerade konsekvenser per målgrupp.

Konsekvenser för företag. Med konsekvenser för företag avses i avsnitt 4.2 konsekvenser för företag inom kreditinstitutsektorn, dvs. i huvudsak kreditinstitut som bedriver verksamhet på grundval av koncession för kreditinstitut. Ändringarna som anknyter till det nyaste bankpaketet genomförs både genom direkt tillämpliga EU-rättsakter och genom nationella lagstiftningsåtgärder som krävs på grund av ändringarna i kreditinstitutsdirektivet. De viktigaste konsekvenserna av ändringarna i bankpaketet beror i första hand på ändringarna i EU:s tillsynsförordning, som syftar till att främja den finansiella stabiliteten och en stabil finansiering av ekonomin. De konsekvenser som anknyter till ändringarna i EU:s tillsynsförordning har bedömts i de U-skrivelser som nämns i avsnitt 1.2. I den nationella arbetsgruppen strävade man efter att utreda konsekvenserna av de ändringar som föreslås i den nationella lagstiftningen på grund av ändringarna i kreditinstitutsdirektivet med avseende på aktörerna inom kreditinstitutssektorn.

Direktivet om ändring av kreditinstitutsdirektivet som nu ska genomföras och förordningen om ändring av EU:s tillsynsförordning, som hör till samma sakhelhet, bildar en delreform av bankregleringen. En betydande reform av bankregleringen gjordes senast 2013 genom det fjärde kreditinstitutsdirektivet (CRD4) och tillsynsförordningen (CRR1). De ändringar som därefter har gjorts i regelverket har varit delreformer, inklusive den helhet som nu ska genomföras. Genom det nyaste bankpaketet blir konsekvenserna av de ändringar som föreslås i den nationella lagstiftningen mindre totalt sett jämfört med de tidigare bankpaketen. Som helhet är ändringarna relativt begränsade med hänsyn till den gällande regleringen och den nuvarande tillsynspraxisen. De föreslagna ändringarna bedöms särskilt ha konsekvenser för regleringsbördan för företagen inom kreditinstitutssektorn. Ändringarna ökar den administrativa bördan till exempel genom nya förfaranden samt orsakar kostnader av att regleringen ska iakttas när det gäller fullgörandet av de nya skyldigheterna. Det förväntas till exempel ändringar i kreditinstitutens förvaltnings- och styrningssystem, såsom utveckling av riskhanteringssystem och utveckling av nya system. Det saknas dock uppskattningar av kreditinstituten om de kostnader i euro som ändringarna orsakar och räknaren för regleringsbördan kan inte utnyttjas i detta sammanhang. De sammantagna konsekvenserna av enskilda ändringar bedöms variera per kreditinstitut, eftersom bördans omfattning påverkas till exempel av kreditinstitutens befintliga praxis och affärsbeslut. Ökningen i regleringsbördan kan vara väsentlig för kreditinstitut.

Förslagen som gäller företag har också betydelse med avseende på de grundläggande rättigheterna, såsom näringsfriheten. En del av ändringarna begränsar företagen från att bedriva en viss verksamhet utan behövliga tillstånd. Ändringarna har emellertid ingen betydande inverkan, eftersom det inte finns holdingföretag för kreditinstitut och stora värdepappersföretag på den finländska marknaden, vilka påverkas mest av ändringarna. De lämplighetskrav som

ställs på kreditinstitutens ledning och nyckelpersoner kan i och för sig begränsa valet av personer till sådana uppgifter. Samtidigt kräver kreditinstitutsverksamhet redan till sin allmänna karaktär att ledningen och nyckelpersonerna har särskild sakkunskap och är pålitliga. I förhållande till nuläget ändrar de föreslagna ändringarna inte avsevärt den nuvarande tillsynspraxisen. I sin helhet påverkar de föreslagna ändringarna inte avsevärt förverkligandet av de grundläggande fri- och rättigheterna, eftersom ändringarna är mindre tillägg eller rättelser till redan befintliga begränsningar.

Konsekvenser för myndigheter. Propositionen bedöms inte ha några betydande konsekvenser för verksamheten eller kostnaderna hos andra myndigheter än för Finansinspektionen. Utöver Finansinspektionen berörs dock Finlands Bank av ekonomiska konsekvenser i och med karensbestämmelserna. De ändringar som föreslås i propositionen ökar mängden tillsynsarbete för Finansinspektionen på flera olika delområden inom tillsynen. Förslagen om nya förfaranden ökar också den administrativa bördan. De ändringar som gäller Finansinspektionens oberoende kräver arrangemang av Finansinspektionens förvaltning samt utbildning av personalen. Vad gäller de kostnader som ändringarna orsakar finns det varken någon uppskattning i euro eller någon uppskattning av årsverken att tillgå. Ändringarna kräver dock att Finansinspektionens resurser omfördelas eller att omkostnaderna ökas. Finansinspektionen bedöms klara av eventuella ökade omkostnader på medellång sikt, eftersom det maximibelopp som Finansinspektionen kan ta ut som tillsynsavgifter höjdes år 2023. I höjningen förutsågs den kommande ökningen i arbetsmängden så att höjningen säkerställer resursallokeringen för Finansinspektionens tillsyn på medellång sikt. I regeringens proposition i fråga bedöms höjningen av tillsynsavgifterna närmare.

Ändringarna som gäller Finansinspektionens oberoende, såsom anmälan om intressekonflikt, handelsbegränsningar och karens, påverkar Finansinspektionen som arbetsgivare. Betydelsen av konsekvenserna till exempel för rekryteringen och arbetsgivarbilden beror dock i hög grad på hur man anpassar sig till ändringarna.

Konsekvenser för samhällsekonomin och finansmarknaden. De ändringar som föreslås i den aktuella propositionen bedöms inte har några betydande makroekonomiska konsekvenser. Aktörerna inom kreditinstitutssektorn orsakas operativa kostnader på grund av de nya direktivbaserade skyldigheterna, men kostnaderna bedöms inte vara särskilt betydande samhällsekonomiskt eller med avseende på finansmarknadens verksamhet när regleringens totala omfattning beaktas. Ändringarna rörande riskhantering och tillsyn som föreslås i propositionen (såsom uttryckligt beaktande av risker som hänför sig till kryptotillgångar och hållbarhetsrisker samt en mer omfattande tillsyn över företagsomstruktureringar relaterade till kreditinstitut) effektiviserar för sin del kreditinstitutens riskhantering och myndighetstillsynen över risker, och förbättrar på så sätt stabiliteten inom finansieringssystemet. Kapitalkraven för kreditinstitut regleras huvudsakligen genom direkt tillämplig EU-reglering. Buffertkrav som baserar sig på nationell lagstiftning grundar sig på kreditinstitutsdirektivet. Det nationella spelrummet är ringa när det gäller regleringen av kapitalkrav. I enlighet med den närmare bedömningen nedan i avsnitt 4.2.20 är konsekvenserna ringa med hänsyn till hela finanssektorn när det gäller den nationella regleringsoptionen för kreditinstitut som använder interna metoder för riskberäkning, och huruvida optionen används eller inte används bedöms inte i sig ha några konsekvenser för finansieringen av realekonomin.

De förslagna ändringarna bedöms inte ha några konsekvenser för de offentliga finanserna.

Konsekvenser för enskilda. De föreslagna ändringarna har betydelse med avseende på de grundläggande fri- och rättigheterna, såsom egendomsskyddet, rätten till arbete, näringsfriheten och skyddet för privatlivet. Konsekvenserna gäller Finansinspektionens och Finlands Banks

personal samt personer i ett kreditinstituts ledning.

Kraven som gäller anmälan om intressekonflikt, insideranmälan och handelsbegränsningar påverkar skyddet för privatlivet och skyddet av personuppgifter när det gäller Finansinspektionens tjänstemän och direktionsmedlemmar. Målet har varit att precisera de gällande bestämmelserna så att onödig avgränsning av information bättre kan förebyggas i fortsättningen. Anmälningsskyldigheten utvidgas dock till att gälla Finansinspektionens hela personal, men utvidgningen har en liten inverkan eftersom merparten redan nu omfattas av anmälningsskyldigheten. Handelsbegränsningarna, dvs. förbudet mot förvärv och avyttring, begränsar egendomsskyddet för Finansinspektionens tjänstemän och direktionsmedlemmar genom att hindra förvärv av vissa typer av finansiella instrument från och med den tidpunkt då personen utnämns till en tjänst eller uppgift.

Förslagen som gäller karens påverkar sysselsättningen för personer som är tjänstemän eller medlemmar i direktionen efter att de lämnat Finansinspektionen. Bestämmelserna är begränsande så att en person under en viss tid inte kan övergå till bestämda företag eller själv tillhandahålla bestämda yrkesmässiga tjänster. De föreslagna ändringarna påverkar alltså näringsfriheten för enskilda.

Handelsbegränsningarna definierar hur tjänstemän vid Finansinspektionen kan idka handel med vissa finansiella instrument. De föreslagna ändringarna påverkar egendomsskyddet för enskilda.

Dessa förslag tillsammans påverkar i hög grad förverkligandet av de grundläggande fri- och rättigheterna för tjänstemännen vid Finansinspektionen. Effekten dämpas dock i förhållande till den gällande regleringen. Effekten dämpas av att den gällande lagen redan innehåller anmälningsskyldigheter, och därtill är även handeln i nuläget begränsad genom Finansinspektionens egna riktlinjer. Begränsningen av förverkligandet av de grundläggande fri- och rättigheterna är också tidsmässigt avgränsad samt avgränsad eller kompenserad i fråga om sitt tillämpningsområde.

De lämplighetskrav som gäller ledningen vid kreditinstitut samt kraven på oberoende och den maximala tiden i ett uppdrag som gäller Finansinspektionens direktionsmedlemmar begränsar enskildas möjligheter att sysselsätta sig i ledningen av ett kreditinstitut eller vara medlem i Finansinspektionens direktion. Ändringarna bedöms dock inte vara betydande i förhållande till den gällande regleringen som redan nu begränsar enskildas tillträde till dessa uppdrag.

Miljökonsekvenser. Utarbetande av planer som gäller hållbarhet i förhållande till Finlands, EU:s och Pariskonventionens klimatmål hjälper kreditinstitut att bedöma sin verksamhet som en del av mer omfattande samhälleliga mål. De föreslagna bestämmelserna stöder även kreditinstitutens anpassning till klimatförändringen, eftersom kreditinstituten ska identifiera och hantera risker relaterade till hållbarheten. Det bedöms att när riskhanteringen utvecklas sker det även utveckling i beaktandet av naturens mångfald. Effekterna varierar emellertid enligt kreditinstitut, eftersom en del av kreditinstituten redan nu har identifierat och bedömt ESG-risker på ett progressivt sätt.

4.2.2 Återkallande av verksamhetstillstånd för kreditinstitut som är oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet

Konsekvenser för myndigheter. Finansinspektionen bedöms inte få någon börda av bedömningen av återkallande av verksamhetstillstånd, eftersom detta föreslås ske i enlighet med beslut av Verket för finansiell stabilitet. Finansinspektionen har ändå egen prövningsrätt, i likhet med andra bestämmelser som ger möjlighet till återkallande. En tydlig och uttrycklig

bestämmelse förenklar lagtolkningen och kan således underlätta det praktiska arbetet för Finansinspektionen när beslut fattas om återkallande. Ändringen bedöms inte heller öka eller ändra uppgifterna för Verket för finansiell stabilitet eller dess möjligheter att ansöka om konkurs eller försätta i likvidation.

Konsekvenser för företag. Den uttryckliga bestämmelsen har ingen betydande inverkan på kreditinstitut, eftersom den gällande rätten redan ger möjlighet att återkalla ett verksamhetstillstånd i samband med konkursansökan och likvidation. Den uttryckliga och tydliga bestämmelsen hjälper emellertid också kreditinstitut att tydligare tolka när ett tillstånd kan återkallas.

Konsekvenser för samhället. Återkallande av verksamhetstillstånd genast på grund av försättande i likvidation eller medan konkursansökan är anhängig kan behövas för att upprätthålla den allmänna tilltron till finansmarknadens verksamhet. Om verksamheten fortsätter i ett institut som håller på att stjälpa kan det orsaka osäkerhet i verksamheten hos andra institut och leda till bankrusning. Återkallande av verksamhetstillståndet och det påföljande upphörandet av kreditinstitutsverksamheten och lösgörandet ur finansmarknadsinfrastrukturen förebygger spridningseffekter i större utsträckning till finansmarknaden som orsakas av institutets fall. En tydlig bestämmelse som gör det möjligt för myndigheten att återkalla institutets verksamhetstillstånd genast när det konkurs- eller likvidationsförfarande som hotar institutet blir offentligt behövs för att hantera de negativa spridningseffekterna som orsakas av institutets fall, eftersom en likvidation eller en konkursprocess kan vara länge innan den upphör och bolaget avvecklas.

4.2.3 Förvärv av kvalificerat innehav i kreditinstitut

Konsekvenser för företag och myndigheter. I propositionen föreslås det att det maximala spelrummet enligt kreditinstitutsdirektivet ska användas så att Finansinspektionen inom tio vardagar från mottagandet av en anmälan om förvärv av betydande ägarandelar skriftligt ska bekräfta mottagandet, medan bestämmelserna i det gällande direktivet och den gällande nationella lagstiftningen kräver att detta bekräftas redan på den andra vardagen. En förlängning av tidsfristen för att bekräfta mottagandet ger möjlighet att undersöka anmälningarna om förvärv redan i mottagningsskedet och således kan onödiga begäranden om tilläggsutredningar minskas. I beredningen av propositionen har det dock lyfts fram att en förlängning av tidsfristen som helhet sett kan förlänga myndighetsförfarandena som gäller förvärv av betydande ägarandelar och i viss mån öka transaktionskostnaderna. Dessa verkningar bedöms ändå vara ringa när man beaktar hur mycket tidsfristen förlängs (8 vardagar) samt att förlängningen av tidsfristen ger Finansinspektionen möjlighet till en noggrannare undersökning av anmälningarna om förvärv redan i mottagningsskedet.

4.2.4 Tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder

Konsekvenser för företag och myndigheter. Enligt kreditinstitutsdirektivet ska kreditinstitut i större utsträckning än enligt den gällande nationella lagstiftningen anmäla om olika arrangemang som påverkar balansräkningen. Enligt den gällande nationella lagstiftningen ska anmälan lämnas till Finansinspektionen enbart i fråga om överlåtelse av affärsverksamhet samt om fusion och delning. Finansinspektionen har också befogenhet att motsätta sig dessa omstruktureringar om kapitaltäckningen äventyras. Anmälningsskyldigheter som är helt nya anknyter till förvärv av ägarandelar i ett annat företag som överskrider tröskelvärdet enligt direktivet samt till avyttring av betydande tillgångar eller skulder. De bestämmelser som förutsätts enligt direktivet i fråga om anmälningsskyldighetens innehåll och bedömningsgrunder

är mycket mer detaljerade än nu.

De nya anmälningsskyldigheterna och bedömningsförfarandena samt de närmare kriterierna i anslutning till dessa medför en administrativ börda för kreditinstituten och Finansinspektionen samt för ECB när den utför banktillsynsuppgifter. Den förbättrade täckningen när det gäller skyldigheter att anmäla omstruktureringar och de uppgifter som ska bifogas till anmälningarna, som är mer detaljerade än nu, bedöms förbättra banktillsynsmyndigheternas tillgång till information om olika företagsomstruktureringar och balansarrangemang i anslutning till kreditinstitut, och därmed även förutsättningarna för att bedöma riskerna i fråga om dessa. De uttryckliga skyldigheterna som gäller myndighetssamarbete och informationsutbyte med myndigheter som till exempel svarar för tillsyn för att hindra penningtvätt och finansiering av terrorism förbättrar likaså riskbedömningen inom banktillsynen. Detta kan i viss mån även minska den mängd uppgifter som krävs av kreditinstituten. Banktillsynsmyndigheterna kan ingripa i arrangemangen på grundval av bedömningskriterier som fastställs utifrån direktivet, vilket kan öka transparensen och förutsägbarheten i bedömningsförfarandena.

I beredningen av propositionen har det bedömts att de nya anmälnings- och bedömningsförfaranden som förutsätts enligt direktivet endast omfattar en mycket liten mängd olika omstruktureringar som genomförs av kreditinstitut. Ett undantag utgör dock fusioner som genomförs inom sammanslutningar av inlåningsbanker, som har blivit vanligare i och med sammanslutningarnas interna konsolideringsutveckling. I propositionen föreslås det bestämmelser i enlighet med miniminivån i direktivet så att det inte ska krävas något regelmässigt bedömningsförfarande vid en intern fusion mellan koncernen och sammanslutningen, utan att Finansinspektionen kan ta upp omstruktureringen till bedömning efter prövning. När regeringens proposition utarbetades gjordes bedömningen att bedömningsförfarandet ska tillämpas på de omstruktureringar som med avseende på sammanslutningen och koncernen är mest betydande till sin storlek, struktur och riskprofil i sådana fall där ett separat bedömningsförfarande behövs trots koncernens eller sammanslutningens konsoliderade tillsyn. Av denna anledning omfattas den antalsmässigt största delen av koncernernas och sammanslutningarnas interna fusioner inte i praktiken av bedömningsförfarandet.

4.2.5 Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter

Konsekvenser för myndigheter. Möjligheterna att utnyttja information som finns hos myndigheter i situationer där det är nödvändigt förbättras genom att ett mer omfattande informationsutbyte än nu möjliggörs mellan tillsynsmyndigheten och skattemyndigheten. Det informationsutbyte som bestämmelsen möjliggör kan säkerställa fullgörandet av skyldigheterna enligt skattelagstiftningen till exempel i situationer där skattemyndigheten inte får den information den behöver och skulle bli tvungen att förrätta beskattning utifrån bristfälliga uppgifter.

Konsekvenser för företag och enskilda. Den nya bestämmelsen om informationsutbyte har ingen betydande inverkan på förverkligandet av de grundläggande fri- och rättigheterna för företag eller enskilda, eftersom det informationsinnehåll som avses i bestämmelsen om informationsutbyte i princip inte innehåller sådana personuppgifter som avses i 10 § i grundlagen.

4.2.6 Nya bestämmelser om kryptotillgångar

Konsekvenser för företag och myndigheter. Förhandsbedömning av risker i samband med exponeringar mot kryptotillgångar och beaktande av riskerna säkerställer att bankerna

identifierar och hanterar riskerna som hänför sig till kryptotillgångar på ett lämpligt sätt. Rapporteringskravet förbättrar bankernas tillsyn över riskerna och ökar tillsynsmyndighetens tillgång till information om bankernas risker som hänför sig till kryptotillgångar. Riskerna som hänför sig till kryptotillgångar kan till och med vara mycket betydande, eftersom många kryptotillgångar är förknippade med till exempel betydande värdeväxlingar.

Ett nytt krav som gäller bedömning av exponeringar mot kryptotillgångar samt rapporteringen orsakar en administrativ börda för kreditinstituten och Finansinspektionen. Omfattningen eller betydelsen av den administrativa bördan kan dock inte bedömas exakt på förhand. Konsekvenserna av regleringen gäller emellertid bara de kreditinstitut som har förvärvat exponeringar mot kryptotillgångar. Detta är ett affärsbeslut för respektive bank, som den fattar efter att ha bedömt fördelarna och riskerna. Regleringen har ingen direkt inverkan på de kreditinstitut som inte förvärvar exponeringar mot kryptotillgångar. Den administrativa bördan minimeras ändå genom att ingen förhandsrapportering krävs till tillsynsmyndigheten, utan rapporteringen ska ske utifrån den gällande praxisen.

EU:s förordning om kryptotillgångar som blev tillämplig fullt ut vid utgången av december 2024 ger möjlighet för finansiella enheter att tillhandahålla sådana kryptotillgångstjänster som anges i artikel 60 i förordningen, om de gör en anmälan om de tjänster som tillhandahålls i enlighet med artikeln. Ett kreditinstitut kan tillhandahålla alla kryptotillgångstjänster i enlighet med EU:s förordning om kryptotillgångar om den underrättar den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om de uppgifter som krävs minst 40 arbetsdagar innan dessa tjänster tillhandahålls för första gången. I samband med regeringens proposition om det nationella genomförandet av EU:s förordning om kryptotillgångar (RP 31/2024 rd) bedömdes finansiella enheters deltagande i kryptotillgångsverksamhet. Flera av de tillhandahållare av virtuella valutor som intervjuades i samband med lagberedningen ansåg det sannolikt att EU:s förordning om kryptotillgångar ökar intresset för kryptotillgångsmarknaden bland traditionella finansiella enheter. Kundernas efterfrågan ansågs främst gälla tjänster för förvaring av kryptotillgångar. I bedömningen konstaterades det också att det är svårt att bedöma i hur hög grad möjligheten enligt förordningen att tillhandahålla kryptotillgångstjänster med stöd av anmälan ökar finansiella enheters intresse gentemot kryptotillgångsmarknaden. Det kan antas att de finansiella enheternas beslut påverkas förutom av regleringens utveckling även av den allmänna utvecklingen på kryptotillgångsmarknaden. Först genom tillämpningen av EU:s förordning om kryptotillgångar ser vi de facto hur de finländska bankerna inleder affärsverksamhet som möjliggörs genom förordningen eller i övrigt ingår exponeringar mot kryptotillgångar. I ett så här tidigt skede är det svårt att bedöma de finländska bankernas intresse. Det finns inte heller någon tillgänglig bedömning av hur mycket exponeringar mot kryptotillgångar bankerna har i nuläget och hurdana riskerna som hänför sig till dessa är, eftersom de uppgifter som bankerna nu rapporterar inte innehåller några uppgifter om kryptotillgångar och i tillsynen har det inte heller annars framkommit några risker som hänför sig till kryptotillgångar.

4.2.7 Holdingföretags tillståndsplikt

Konsekvenser för företag och myndigheter. Ändringarna i tillståndsförfarandet som gäller holdingföretag samt de nya förfarandena förbättrar samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna, säkerställer en adekvat tillsyn av holdingföretag och ger flexibilitet i tillämpningen av bestämmelser på grundval av myndighetsprövning. Ändringarna och de nya bestämmelserna medför ändå inga konsekvenser för den finländska finansmarknaden eller andra ekonomiska konsekvenser, eftersom det i Finland inte finns några sådana holdingföretag som omfattas av regleringen.

4.2.8 Värdepappersföretags koncession för kreditinstitut

Konsekvenser för företag och myndigheter. I och med de ändringar som föreslås i lagen om investeringstjänster utvidgas kravet på en skyldighet för stora värdepappersföretag att ansöka om koncession för kreditinstitut på grund av den ändring som gäller beräkningen av tröskelvärdet för stora värdepappersföretag. Genom ändringen effektiviseras tillsynen över den finansiella stabiliteten på europeisk nivå genom att systemviktiga värdepappersföretag börjar omfattas av koncession för kreditinstitut på ett sätt som beaktar olika strukturer på ett bättre sätt än hittills. När denna proposition lämnades fanns det inga aktörer på den finländska marknaden som omfattas av förutsättningarna för koncession på grundval av de gällande bestämmelserna eller ens utifrån de ändringar som föreslås för att genomföra direktivet.

4.2.9 Krav som gäller ledningen vid ett kreditinstitut

Konsekvenser för företag och myndigheter. I propositionen föreslås det att definitionerna som gäller ledningen vid kreditinstitut ska harmoniseras i enlighet med bestämmelserna i det reviderade kreditinstitutsdirektivet. Samtidigt föreslås det att bestämmelserna om ledningen ska preciseras och specificeras på det sätt som direktivet förutsätter. I beredningen av propositionen har det bedömts att den personkrets som ledningens behörighetsvillkor ska tillämpas på inte väsentligt ändras genom de ändringar som föreslås.

I propositionen föreslås nya, mer exakta bestämmelser än nu i fråga om processen för bedömning av ledningens behörighetsvillkor. Dessutom föreslås det att centrala kreditinstitut senast 30 dagar innan personen tillträder befattningen eller mandatperioden inleds ska lämna en anmälan om bedömningen av behörighetsvillkoren. Förfarandet med förhandsanmälan och bestämmelserna om ett bedömningsförfarande som är noggrannare än i den gällande regleringen medför en ökad administrativ börda såväl för kreditinstituten som för Finansinspektionen än för närvarande när det gäller systemviktiga kreditinstitut (s.k. SI-kreditinstitut), eftersom genomförandet av direktivet innebär att merparten av bedömningsbesluten ska börja fattas av ECB. I beredningen av propositionen har det bedömts att ECB:s bedömningsprocess i praktiken är mer komplicerad än den bedömningsprocess som genomförs under ledning av Finansinspektionen på grund av den multinationella karaktären av ECB:s verksamhet. Den ökade administrativa bördan har bedömts bero främst på detta orsakssamband, och inte i någon betydande utsträckning på ändringarna i bestämmelsernas sakinnehåll.

4.2.10 Nya bestämmelser om hållbarhet

Konsekvenser för företag. De nya bestämmelser som gäller ESG-risker säkerställer att ESG-risker beaktas på lämpligt sätt i bedömningen av det interna kapitalets tillräcklighet och i fråga om förvaltnings- och styrningssystemen och ersättningar. Bestämmelserna säkerställer alltså att kreditinstitut identifierar, hanterar och övervakar ESG-risker, vilket ökar kreditinstitutens förståelse av och kunnande om ESG-risker.

En del av de kreditinstitut som verkar i Finland har varit aktiva med att utveckla produkter eller tjänster relaterade till hållbarhet och att särskilt beakta klimataspekter i sin verksamhet. En del av kreditinstituten har redan nu identifierat och bedömt ESG-risker på ett progressivt sätt. Alla kreditinstitut har ändå inte hanterat ESG-risker på ett lika avancerat sätt. Skillnaden mellan kreditinstituten beror på att en del av kreditinstituten står under ECB:s direkta tillsyn, där man redan nu har krävt mer avancerade riskhanteringsåtgärder av bankerna. Finansinspektionen har också i tillsynen av kreditinstitut som står under direkt tillsyn till tillämpliga delar tillämpat tillsynsförväntningarna enligt ECB:s vägledning om klimat- och miljörelaterade risker (2020). Vägledningen ger delvis närmare praktiska anvisningar om väsentlighetsbedömningen och

hanteringen av klimat- och miljörisker, och kompletterar därmed Europeiska bankmyndighetens riktlinjer. En del av skillnaderna mellan kreditinstituten beror på deras resurser.

Beaktandet av ESG-risker i kreditinstitutets förvaltning och riskhantering har dock inte varit lika omfattande som kraven på kreditinstituten enligt de nya bestämmelserna. Därför kräver de nya bestämmelserna att kreditinstituten utvecklar sin verksamhet. Bestämmelserna kräver ändringar i kreditinstitutens förvaltnings- och styrningssystem, såsom utveckling av riskhanteringssystem och utveckling av nya system. Till exempel en detaljerad reglering av ett nytt riskslag kräver att den nya risken passas in i det övriga ramverket av risker och bedömning av det interna kapitalet kräver bedömning av omfattande ESG-risker i förhållande till kapitalnivån. Täckande av en ny risk kan också kräva en ytterligare kapitalbas. Det kan vara utmanande att göra ändringar och förnyelser, eftersom bedömningen av ESG-risker fortfarande är under utveckling och på många håll framhävs klimataspekterna till en början i beaktandet av ESG-riskerna, eftersom mätningen och bedömningen av de övriga delområdena, såsom naturens mångfald, har utvecklats långsammare och därför finns det inte ännu etablerad praxis för dessa. Allt detta kräver tillsammans med de gällande kraven på hållbarhetsrapportering att kreditinstituten gör betydande investeringar i mätverktyg och -system och utökar resurserna, vilket skapar en ökad administrativ börda. Resursbehovet beror på kreditinstitutens utgångsläge och varierar enligt kreditinstitut.

Den administrativa bördan för små och icke-komplexa kreditinstitut minskas i utarbetandet av planerna genom att kreditinstituten kan tillämpa förenklade förfaranden i fråga om innehållet i planerna, uppställningen av mål och scenarioanalysen. När det gäller översyn av strategier och riktlinjer föreslås det emellertid att spelrummet som erbjuds i kreditinstitutsdirektivet inte ska användas, vilket innebär att den administrativa bördan som beror på bedömningen är på samma nivå för alla kreditinstitut. Den valda lösningen gör det möjligt även för små och icke-komplexa kreditinstitut att i sina strategier och riktlinjer beakta om det sker väsentliga förändringar i affärsverksamheten eller i verksamhetsmiljön. Enligt nuvarande praxis behandlas strategierna och riktlinjerna årligen i kreditinstituten, varför kravet på en översyn vartannat år inte ökar den administrativa bördan jämfört med den nuvarande praxisen, utan kan till och med innebära en minskad börda.

Konsekvenser för myndigheter. De nya bestämmelsernas konsekvenser för Finansinspektionen presenteras i nästa avsnitt 4.2.11.

Miljökonsekvenser. De nya bestämmelserna ökar kreditinstitutens insikt i ESG-riskerna och säkerställer att riskerna identifieras, hanteras och övervakas. Kreditinstituten ska också utarbeta planer och ställa upp mål, vilket hjälper kreditinstituten att ställa konkreta mål med tanke på hållbarhet, till exempel konkreta mål för att uppnå klimatmålen. Detta hjälper i sin tur kreditinstituten att uppnå sina mål som enskilda företag samt som en del av samhället.

4.2.11 Tillsyn över kreditinstitut

Konsekvenser för myndigheter. Ändringarna som gäller tillsynen ökar eller ändrar inte tillsynsarbetet vid Finansinspektionen på något betydande sätt. De nya bestämmelserna om ESG-risker inverkar dock på tillsynsarbetet. Redan nu har Finansinspektionen utfört tillsynsarbete i enlighet med tilläggen för en del kreditinstitut baserat på Europeiska centralbankens riktlinjer angående klimatrisker. I och med ändringarna i kreditinstitutsdirektivet har Finansinspektionens tillsynsuppgifter som gäller ESG-risker dock ökat avsevärt. Inom översyns- och utvärderingsprocessen (SREP) ska Finansinspektionen säkerställa att instituten har tillräckliga strategier, riktlinjer, processer och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av ESG-risker på kort, medellång och lång sikt. Dessutom ska

Finansinspektionen övervaka och bedöma tillräckligheten och genomförandet av kreditinstitutens planer för att hantera ekonomiska risker så att i dessa beaktas de åtgärder som krävs för klimatmålen och förändringarna i verksamhetsmiljön även på lång sikt. Bedömningen omfattar även ESG-stresstester som utförs av tillsynsmyndigheten samt bedömning av scenarier utifrån kreditinstitutens egna stresstester.

Bedömningen av ESG-risker kräver specialkunnande och resurser av Finansinspektionen särskilt för bedömningen av riskfaktorer som anknyter till ESG-risker, deras konsekvenser och utveckling (klimatförändringens konsekvenser på makronivå och på nivån för enskilda institut) samt för utveckling av bedömnings- och tillsynsmetoder, också med beaktande av en lång tidshorisont. Utvecklingsarbetet fortsätter och tillsynen över ESG-risker utvidgas och fördjupas ännu i flera år allteftersom regleringen och bedömningsmetoderna blir preciserade i fråga om andra miljörisker än klimatet samt i fråga om risker som gäller samhället och styrningen. Detta kräver en betydande tilläggssatsning av Finansinspektionen ännu under flera år.

4.2.12 Buffertkrav

Konsekvenser för företag och myndigheter. Ändringsförslagen som berör buffertkraven enligt 10 kap. i kreditinstitutslagen, såsom slopandet av de gällande maximibegränsningarna för buffertkrav, anses inte ha några direkta konsekvenser för kreditinstitutens eller myndigheternas verksamhet. För fastställandet av buffertkrav svarar fortsättningsvis Finansinspektionen i egenskap av nationell makrotillsynsmyndighet. De föreslagna ändringarna ändrar inte väsentligt de befogenheter som Finansinspektionen redan har. Slopandet av maximivärdena för buffertkrav ger dock möjlighet att fastställa buffertkrav som är högre än hittills. Krav som är högre än maximivärdena enligt den gällande lagstiftningen kan dock fastställas endast med godkännande av Europeiska kommissionen och med iakttagande av ett särskilt förfarande för fastställandet, och inte enbart genom beslut av Finansinspektionen.

4.2.13 Administrativa sanktioner och vite

Konsekvenser för företag och myndigheter. I enlighet med förslaget ändras rättsläget en aning genom ändringarna i lagen om Finansinspektionen, kreditinstitutslagen och lagen om investeringstjänster som gäller vite och påföljdsavgift. Det maximala vitesbeloppet begränsar beloppet av ett eventuellt vite. De nya situationer för överträdelse och försummelse som inkluderas i påföljdsavgiften utvidgar i viss mån den grupp av gärningar för vilka en påföljdsavgift kan föreläggas. När det gäller både vite och påföljdsavgift utvidgas dessutom den grupp av fysiska personer som kan påföras vite eller påföljdsavgift. Ändringarna medför dock inga direkta och väsentliga ekonomiska konsekvenser för Finansinspektionen eller aktörerna inom kreditinstitutssektorn, såsom att den administrativa bördan eller behovet av resurser för tillsynsarbetet skulle öka.

Samhällskonsekvenser. Upplösandet av den svårlästa hänvisningstekniken i 41 a § i den gällande lagen om Finansinspektionen förbättrar rättssäkerheten då tydligheten i lagen ökar. Upplösandet av den svårlästa hänvisningstekniken gör även lagberedningen smidigare.

Den riktade revideringen av 41 a § i lagen om Finansinspektionen undanröjer inte den strukturella inkonsekvens eller svårläslighet som förekommer på andra håll i 4 kap.

4.2.14 Filial till ett tredjelands kreditinstitut

På den finländska kreditinstitutsmarknaden finns det för närvarande inga filialer till tredjelands kreditinstitut eller stora värdepappersföretag som skulle tillhandahålla tjänster på grundval av

en koncession för filial enligt 17 kap. 2 § i kreditinstitutslagen. De ändringar som i denna proposition föreslås i 17 och 18 kap. i kreditinstitutslagen bedöms inte ha några väsentliga konsekvenser för den finländska marknaden. Harmoniseringen av bestämmelserna kan ha en inverkan som allmänt ökar konkurrensen en aning då kraven i olika EU-länder i princip motsvarar varandra, med undantag för de länder där spelrummet enligt artikel 48a i kreditinstitutsdirektivet har utnyttjats för att föreskriva om mer omfattande krav.

4.2.15 Karens

Ekonomiska konsekvenser och andra konsekvenser för myndigheter. Finansinspektionen och Finlands Bank orsakas i viss mån ekonomiska konsekvenser på grund av tillämpningen av karensbestämmelserna enligt förslaget och de ersättningar som ska betalas för karenstiden. Antalet tjänstemän med vilka ett karensavtal kan ingås eller som kan omfattas av den karens som tillämpas direkt med stöd av lagen är i princip ganska stort. Därför är det möjligt att beloppet av de ersättningar som ska betalas på basis av karensavtal till och med kan bli betydande. När det gäller karensen som baserar sig på statstjänstemannalagen genomförde finansministeriet (FM) en enkät om hur karensbestämmelserna har tillämpats under åren 2017–2023. Enkäten skickades till 176 mottagare, varav 78 aktörer besvarade enkäten. Av respondenterna konstaterade 10 att de hade ingått karensavtal med en tjänsteman inom den högsta ledningen. Av respondenterna konstaterade 7 att de hade ingått karensavtal med en annan tjänsteman. Enligt enkäten varierar antalet karensavtal i hög grad bland respondenterna samt även per år. Statsrådets kansli, Huvudstaben och Verket för finansiell stabilitet har ingått flest karensavtal. När alla 11 respondenters tal räknats ihop fanns det 115 gällande karensavtal år 2023. Av detta antal hade Huvudstaben 29 gällande avtal, Verket för finansiell stabilitet 24 gällande avtal och statsrådets kansli 13 gällande avtal.

Finansinspektionen bedömer att karensbestämmelserna medför en betydande administrativ börda för Finansinspektionen och kräver tilläggsresurser för detta till Finansinspektionens olika avdelningar. Till exempel ska arbetssökande och personalen informeras, vägledas och utbildas. Dessutom ska ett beslut tas för varje karensanmälan. Uppföljningen av karenser, en eventuell återkravsprocess och processen som gäller påföljdsavgiften ökar också det administrativa arbetet.

Finlands Bank bedömer att den orsakas kostnader för upprättande av karensavtal och att den måste reservera tillräckliga medel till exempel för att betala ersättningar i anknytning till karensen och för att upprätthålla den utökade förvaltningen. Dessutom anser Finlands Bank att den måste reservera tillräckliga personalresurser bland annat för utveckling av processerna som gäller karensen, utförande av bedömningar i anknytning till karensavtal samt för informering och utbildning av personalen angående lagstiftningen. Karensavtalsbestämmelsens personella omfattning av tjänstemännen vid Finlands Bank avses vara bunden till den typ av uppgifter tjänstemännen utför. Vid Finlands Bank arbetar i stor utsträckning även personal som inte får sådan information i sin uppgift som kan anses vara förknippad med risk för missbruk. Finlands Bank bedömer att det inte är ändamålsenligt att begränsa sådana tjänstemäns rätt att övergå till andra uppgifter efter att tjänsteförhållandet upphört. Uppgifter där ett karensavtal kan komma i fråga är enligt Finlands Bank uppgifter som anknyter till penningpolitiskt beslutsfattande och genomförande av penningpolitiken. Finlands Bank bedömer att karensavtal kan upprättas för uppskattningsvis färre än 40 personer, dvs. för direktionsmedlemmarna, direktörerna, avdelningscheferna, enhetscheferna, direktionens rådgivare och vissa kommittémedlemmar i ECBS. Karensavtal ska dock kunna ingås med alla om Finlands Bank bedömer det nödvändigt.

I detta skede är det svårt att tillförlitligt bedöma de exakta ekonomiska konsekvenserna av karensbestämmelserna. Beloppet av de betalda ersättningarna beror från fall till fall på

karensens längd, anställdas rörlighet samt om Finansinspektionen kan överföra personer till andra uppgifter under karenstiden. Enligt finansministeriets enkät har karenstider i enlighet med den gällande statstjänstemannalagen fastställts endast vid fyra ämbetsverk under åren 2017–2023. Det har även fastställts få karenser antalsmässigt. Utifrån enkäten kan man inte dra några direkta slutsatser om hur många karenser som behöver fastställas vid Finansinspektionen eller Finlands Bank, men det verkar inte vara alldeles typiskt att en tjänsteman övergår till en ny uppgift som kräver karens. Det väsentliga med avseende på finansmarknaden är att man vid Verket för finansiell stabilitet har fastställt karens för två personer, vilket är nämnvärt i proportion till ämbetsverkets personalmängd. Enligt Finansinspektionens bedömning behöver karens fastställas för cirka 20 personer per år som lämnar Finansinspektionen med beaktande av den genomsnittliga personalomsättningen. Beräknat enligt medellönen för en tjänsteman vid Finansinspektionen uppskattas karensersättningarna uppgå till cirka 500 000 euro per år. I dessa tal har man inte beaktat att ledningsgruppsmedlemmar eller direktionsmedlemmar och ersättare eller direktören eventuellt skulle avgå, och således inte karensersättningar till dessa. På grund av de längre karenstiderna och den större karensersättningen ökar ersättningsbeloppet redan av en eventuell övergång till en arbetsgivare som medför karens.

Finansinspektionen och Finlands Bank ska budgetera för de kostnader som orsakas av karensbestämmelserna. För de tillsynsavgifter som Finansinspektionen tar ut föreslås inga ändringar i samband med denna proposition. Det är ändå bra att följa upp de kostnader som orsakas av karensen under de första åren.

Karensbestämmelserna kan minska Finansinspektionens och Finlands Banks attraktionskraft som arbetsgivare om arbetssökandena förhåller sig negativa till karensen. För Finlands Banks del bedöms effekten vara mer moderat, eftersom karensavtal inte nödvändigtvis ingås med hela personalen, utan till exempel med tjänstemän i vissa uppgifter. För Finlands Banks del beror effekten alltså på i hur stor utsträckning man ingår karensavtal med tjänstemän. I synnerhet kan alltså Finansinspektionens attraktionskraft minska sett ur synvinkeln för arbetssökande som är i början av karriären. Dessutom kan synen på ifrågavarande myndighets attraktionskraft som arbetsgivare försämras hos tjänstemän som redan arbetar vid Finansinspektionen och Finlands Bank, om karensen upplevs som en betydande försämring av anställningsvillkoren.

Uppgiften att verkställa den föreslagna påföljdsavgiften föreslås tillfalla Rättsregistercentralen, liksom även andra överträdelseavgifter som Finansinspektionen förelägger. Enligt finansministeriets enkät förelades inget vite för överträdelse av karensbestämmelser vid något ämbetsverk under åren 2017–2023. Även om några direkta slutsatser om påföljdernas antal inte kan dras av enkätsvaren kan man förvänta sig att antalet påföljder som föreläggs kommer att vara ringa. Eftersom antalet överträdelseavgifter som påförs bedöms bli ytterst litet och de påförs enskilda, medför verkställigheten av överträdelseavgifterna endast en mindre mängd extra arbete för Rättsregistercentralen. Det föreskrivs dock fortlöpande om nya påföljdsavgifter och ofta är antalet nya påföljdsavgifter som årligen ska verkställas ringa. De sammantagna konsekvenserna av flera avgifter och den ökade totala arbetsmängden märks med fördröjning i Rättsregistercentralens arbetsmängd och ett eventuellt behov av tilläggsresurser klarnar först efter att lagen trätt i kraft. I verkställandet av påföljdsavgifter inom olika förvaltningsområden handlar det om en uppgift av permanent karaktär. De tilläggsanslag som behövs för att täcka det merarbete som Rättsregistercentralen orsakas av påföljdsavgifterna behandlas i det årliga ram- och budgetförfarandet.

Konsekvenser för företag. Med tanke på finansmarknadsaktörerna är det betydelsefullt att genom de föreslagna bestämmelserna kunna förebygga en eventuell ojust konkurrensfördel som fås av att man i sådana övergångssituationer som avses i lagförslaget utnyttjar uppgifter man fått genom tillsynsuppgifter. Regleringen bedöms således även indirekt ha konsekvenser som

förbättrar jämlikheten mellan aktörerna på finansmarknaden.

Regleringen kan i viss mån öka osäkerheten hos aktörer inom privata sektorn när de rekryterar tjänstemän från Finansinspektionen och Finlands Bank till nya uppgifter, eftersom karensen till exempel påverkar när den som rekryteras kan börja i sin nya uppgift. Vid rekrytering kan detta leda till olika slutresultat för sådana personer som kan påbörja de nya uppgifterna tidigare än en arbetstagare som begränsas av en karens. Förslaget påverkar ändå inte nödvändigtvis på något avgörande sätt benägenheten att rekrytera personer som har arbetat vid Finansinspektionen och Finlands Bank.

Konsekvenser för enskilda. Den föreslagna karensregleringen har konsekvenser för tillgodoseendet av de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna. Regleringen är således av betydelse för tjänstemän och direktionsmedlemmar som omfattas av lagens tillämpningsområde med tanke på den näringsfrihet och rätt till arbete som föreskrivs i 18 § i grundlagen. Den föreslagna påföljdsavgiften är också av betydelse för jämlikheten enligt 6 § i grundlagen. Förslagets konsekvenser för de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna har bedömts närmare ur rättslig synpunkt i avsnitt 12 om lagstiftningsordning.

I fråga om personantalet gäller förslagen en stor grupp av Finansinspektionens tjänstemän samt direktionsmedlemmarna, som är högst sex. Vilka arbetsuppgifter som uppfyller grunderna för karens bedöms dock från fall till fall, varför man inte på förhand exakt kan uppskatta alla de personer för vilka det är mycket sannolikt med en karens. Enligt Finansinspektionens bedömning behöver karens fastställas för cirka 20 personer per år som lämnar Finansinspektionen med beaktande av den genomsnittliga personalomsättningen. Finlands Bank bedömer att karensavtal upprättas för uppskattningsvis färre än 40 personer.

Karensbestämmelserna kan påverka tjänstemännens eller direktionsmedlemmarnas sysselsättning. Karensbestämmelsernas effekter på sysselsättningen kan vara kraftigare under de första åren efter att lagen trätt i kraft. Effekterna kan även variera från fall till fall. Det kan till exempel hända att en person inte väljs till en uppgift på grund av karensen. En sådan effekt kan uppstå särskilt för dem som är i början av karriären och som inte kan konkurrera med erfarenhet mot andra sökande. Den föreslagna regleringens syfte är dock inte att förhindra att tjänstemän eller direktionsmedlemmar övergår i anställning inom den privata sektorn eller att på något annat sätt begränsa arbetskraftens rörlighet mellan den offentliga och den privata sektorn, utan att med hjälp av en karens avvärja risken att eventuella förtroendebrister uppstår till följd av intressekonflikter i samband med övergången. Karensen avses endast begränsa tidpunkten för när en ny uppgift inleds. Regleringen bedöms således inte ha några betydande konsekvenser för möjligheterna att få ny sysselsättning för personer som har arbetat vid Finansinspektionen eller Finlands Bank, även om den kan öka osäkerheten i någon mån åtminstone i början för aktörer inom den privata sektorn när de rekryterar personer som söker nya uppgifter.

När det gäller tjänstemännen vid Finansinspektionen kan effekten på övergång till den privata sektorn dock bero på om tjänstemannen har arbetat i tillsynsuppgifter som gäller ett stort företag som verkar inom många olika sektorer inom finansbranschen eller ett litet företag inom en begränsad bransch. För en tjänsteman vid Finansinspektionen som har övervakat ett stort företag som verkar inom många olika sektorer inom finansbranschen är tillämpningsområdet för karensen mer omfattande, eftersom personen till exempel inte kan övergå till företagets dotterföretag eller konkurrent. För tjänstemännen vid Finlands Bank bedöms effekten vara avsevärt mer begränsad, eftersom karensen tillämpas enligt prövning från fall till fall på grundval av ett karensavtal.

Genom förslaget avser man inte ens i princip begränsa övergången till en annan uppgift inom den offentliga förvaltningen eller till exempel till ett politiskt förtroendeuppdrag. Karensbestämmelsen kan däremot öka rörligheten mellan Finansinspektionen och Finlands Bank samt övergången till andra myndigheter eller till andra uppgifter inom statsförvaltningen.

Samhällskonsekvenser. Syftet med den föreslagna regleringen är att förebygga uppkomsten av intressekonfliktsituationer och hot om förtroendekris som eventuellt orsakas av att tjänstemän och direktionsmedlemmar vid Finansinspektionen och Finlands Bank övergår till nya uppgifter. Genom förebyggande bestämmelser kan intressekonfliktsituationer minskas och förtroendet ökas för myndighetsverksamhetens opartiskhet. I bestämmelserna kan det åtminstone indirekt anses vara fråga om att även förebygga korruption och annan oetisk påverkan. I den föreslagna regleringen kan det dock inte anses vara fråga om att avhjälpa ett omfattande samhälleligt problem, eftersom det inte har observerats några allvarliga situationer där en tjänsteman i sin nya uppgift till nytta för sig själv eller någon annan eller till skada för någon annan skulle ha utnyttjat sekretessbelagd information som denne fått i sitt arbete.

Den föreslagna regleringen kan som helhet bedömas skydda det allmänna intresset, såsom den offentliga maktens opartiskhet samt skyddet av företagshemligheter och konfidentiella uppgifter, samt stärka allmänhetens tilltro till den demokratiska rättsstatens strukturer, den offentliga förvaltningen och ansvarsfullheten i myndighetens maktutövning. Genom regleringen ökas även tilltron till myndighetsverksamhetens opartiskhet mer allmänt, som är ett centralt element i god förvaltning som tryggas genom 21 § i grundlagen.

4.2.16 Tillsynsmyndighetens funktionella oberoende

Konsekvenser för myndigheter och samhället. Då direktionsmedlemmarnas oberoende fastställs genom en uttrycklig bestämmelse stärks Finansinspektionens opartiskhet. Genom bestämmelserna om oberoende ökas även den allmänna tilltron till myndighetsverksamhetens opartiskhet.

4.2.17 Oberoende i fråga om ledamöter i tillsynsmyndighetens styrande organ

Ekonomiska konsekvenser och andra konsekvenser för myndigheter. Förslagen som gäller den maximala mandatperioden för direktionsmedlemmar och direktören ökar rörligheten till uppdragen i fråga och främjar därmed den yrkesmässiga utvecklingen och tillgängligheten. De föreslagna maximitiderna ger möjlighet att sköta uppdraget tillräckligt långsiktigt. Förslagen enligt propositionen om att begränsa direktörens och direktionsmedlemmarnas mandatperioder till ett visst antal år kan dock utgöra en begränsning av antalet personer som kan inneha uppdragen i fråga. Bestämmelsen om en maximitid för direktionsmedlemmar kan tillsammans med behörighetsvillkoren för medlemmarna öka effekten av de föreslagna maximitiderna, eftersom antalet behöriga personer är begränsat på den finländska finansmarknaden. Enligt nuvarande praxis verkar det ändå som att maximitiden sällan skulle begränsa en persons möjlighet att inneha ett uppdrag som direktionsmedlem. Av de nuvarande medlemmarna i Finansinspektionens direktion har en innehaft sitt uppdrag i 14 år. Således kan maximitiderna inte anses nämnvärt försvåra för Finansinspektionen att hitta behöriga personer för att sköta uppdragen som direktionsmedlem eller direktör.

Konsekvenser för enskilda. De föreslagna bestämmelserna om maximitider har konsekvenser för tillgodoseendet av de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna. Regleringen är således av betydelse för direktörer och direktionsmedlemmar som omfattas av lagens tillämpningsområde med tanke på näringsfriheten och rätten till arbete som tryggas i 18 § i grundlagen. Maximitiden begränsar direkt att en person inte kan vara medlem av direktionen

längre än 14 år eller mer än 15 år som direktör för Finansinspektionen. Begränsningen gäller dock endast dessa särskilda uppgifter, och maximitiden möjliggör också långvarigt arbete i uppgiften i fråga. Uppdraget som direktionsmedlem motsvarar dock inte helt lönearbete, varför direktionsmedlemmarna i regel arbetar på heltid någon annanstans eller är pensionerade. Effekten av maximitiden är således begränsad. Förslagets konsekvenser för de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna har bedömts närmare i avsnitt 12 om lagstiftningsordningen.

Samhällskonsekvenser. Genom förslagen om maximitider skyddas den allmänna tilltron till myndighetsverksamhetens opartiskhet, eftersom maximitiden främjar omsättningen på ledningen inom myndigheten, och den myndighetsmakt som hör ihop med uppgifterna koncentreras inte till vissa personer på medellång sikt.

4.2.18 Anmälan om intressekonflikt

Ekonomiska konsekvenser och andra konsekvenser för myndigheter. De föreslagna ändringarna i 16 § om anmälan om intressekonflikt och 16 a § om insideranmälan och insiderregister i lagen om Finansinspektionen förtydligar informationsinsamlandet. Förtydligandet kan för sin del minska Finansinspektionens administrativa börda. I övrigt kan den administrativa bördan öka, eftersom tillämpningsområdet för anmälan om intressekonflikt ändrar en aning, vilket för Finansinspektionens del till exempel förutsätter vägledning av tjänstemännen och direktionsmedlemmarna när det gäller upprättande av anmälan samt behandling av nya tolkningssituationer. Bestämmelserna om insiderregistret säkerställer bättre än hittills att Finansinspektionen får information av tjänsteleverantören.

Konsekvenser för enskilda. Paragraferna som gäller anmälan om intressekonflikt och insiderinformation påverkar förverkligandet av tjänstemännens och direktionsmedlemmarnas grundläggande fri- och rättigheter, eftersom de måste lämna ut uppgifter om privatlivet till Finansinspektionen. Uppgifterna gäller i huvudsak personens ekonomiska situation och de kan kopplas till en viss identifierbar person. Av uppgifterna kan man även dra slutsatser om personens ekonomiska situation. Utifrån anmälan om intressekonflikt samlas även information in om personens övriga bindningar, såsom bisyssla, styrelsemedlemskap eller betydande personliga relationer. Uppgifter samlas in redan med stöd av den gällande lagen.

Det föreslås att de uppgifter som ska anmälas med anmälan om intressekonflikt ändras så att uppgiften ska vara sådan som kan orsaka intressekonflikter. Då de uppgifter som ska anmälas binds till uppkomsten av en intressekonflikt avgränsas insamlandet av uppgifter om enskilda och blir snävare. Genom ändringarna strävar man efter att förebygga insamlande av onödig information. Ändringen kan till en början orsaka osäkerhet om innehållet i anmälningsskyldigheten i och med att det ändras. Samtidigt utvidgas anmälningsskyldigheten, eftersom skyldigheten att anmäla intressekonflikter i framtiden kommer att gälla Finansinspektionens hela personal.

4.2.19 Handelsbegränsningar

Ekonomiska konsekvenser och andra konsekvenser för myndigheter. Begränsningarna enligt 16 c § utvidgar omfattningen av förvärvsförbudet i förhållande till det förbud som Finansinspektionen nu tillämpar. Ändringen ökar Finansinspektionens administrativa börda. Finansinspektionen bedömer till exempel att det att förvärvsförbudet börjar omfatta koncernbolag kommer att väcka frågor samt behov av vägledning och utbildning inom Finansinspektionen. Handelsbegränsningarna kan för sin del påverka Finansinspektionens attraktionskraft som arbetsgivare.

Enligt Finansinspektionens uppgifter behandlades följande antal handelstillstånd som gällde andra finansiella instrument än sådana om omfattas av förvärvsförbudet: år 2021 totalt 197, år 2022 totalt 459, år 2023 totalt 255 och år 2024 totalt 226.

Konsekvenser för enskilda. Handelsbegränsningarna medför konsekvenser för tjänstemännens och direktionsmedlemmarnas egendomsskydd som tryggas enligt 15 § i grundlagen. Förbudet mot förvärv och avyttring hindrar på förhand förvärv av vissa typer av finansiella instrument från och med den tidpunkt då personen utnämns till en tjänst eller uppgift. Ett sådant förbud begränsar vad en person kan använda sin nuvarande förmögenhet till. Handelsbegränsningen hindrar alltså inte förvärv av finansiella instrument som omfattas av begränsningen före den tidpunkt då personen utnämns till tjänsten eller uppgiften. Begränsningarna gäller dock delvis även sådana finansiella instrument som har förvärvats före utnämningen, eftersom begränsningarna hindrar försäljning eller avyttring av sådana innehav under den tid då personen innehar en tjänst eller uppgift vid Finansinspektionen. Dessutom ges Finansinspektionen befogenhet att kräva försäljning eller avyttring av ett finansiellt instrument om det kan leda till en intressekonflikt. Förbudet innebär att en person noggrant ska bedöma sina innehav innan denne tillträder en tjänst eller inleder en uppgift, om personen inte vill riskera att inte kunna sälja sitt innehav under åren i anställning eller riskera att Finansinspektionen kan kräva avyttring av innehavet. Denna konsekvens bedöms även i avsnitt 12.

Förbudet mot förvärv och avyttring kan utöver ovannämnda konsekvenser även påverka Finansinspektionens tjänstemäns och direktionsmedlemmars investeringsbeteende. En del kan till exempel helt avhålla sig från investeringsverksamhet på grund av begränsningarna.

Samhällskonsekvenser. Genom de förslag som gäller begränsning av handeln skyddas den allmänna tilltron till myndighetsverksamhetens opartiskhet när det säkerställs att de som utför tillsynsarbetet inte utnyttjar de uppgifter de fått genom tillsynen till nytta för sig själv inom handeln.

4.2.20 Nationellt spelrum enligt EU:s tillsynsförordning

I propositionen föreslås det att man utnyttjar medlemsstatsoptionen enligt artikel 465.5 i EU:s tillsynsförordning om en tidsbestämd övergångstid för kreditinstitut som använder interna riskmodeller när det gäller ikraftträdandet av golvet för riskvägda tillgångar i fråga om riskvikten för bostadskrediter.

Konsekvenser för kreditinstitut. Genom medlemsstatsoptionen kan man skjuta upp höjningen av kreditinstitutens kapitalkrav som följer av lagstiftningsändringarna på EU-nivå som stegvis träder i kraft från och med den 1 januari 2025. Ändringarna träder i kraft i sin helhet från början av 2033. Ikraftträdandet av alla de senaste ändringarna i lagstiftningen som fastställts på EU-nivå innebär i Finland en lätt höjning av kapitalkraven för stora kreditinstitut och institut som använder interna riskmodeller, medan kapitalkraven typiskt sänks för små kreditinstitut och institut som använder schablonmetoden. Lagstiftningshelheten har således ingen åtstramande effekt vad gäller kapitalkraven över hela linjen, utan regleringen påverkar åt båda hållen beroende på kreditinstitutens affärsmodeller, de metoder för beräkning av riskvikt som används samt riskprofilerna. Enligt Finansinspektionens uppskattning ökar ikraftträdandet av den nya regleringen de sammanräknade kapitalkraven för de finländska kreditinstituten endast med cirka 3,9 procent (inte procentenheter) för hela sektorn. Merparten av ökningen av kraven orsakas först efter att alla övergångstider upphört i början av 2033.

Lagstiftningshelhetens konsekvenser som ökar kapitalkraven kan anses vara ringa i jämförelse med till exempel banktillsynens prövningsbaserade krav och de åtgärder som

banktillsynsmyndigheterna kräver, vilka redan har genomförts på grundval av den gällande lagstiftningen till exempel i samband med utvecklingen av interna riskmodeller. I synnerhet ECB har vidtagit sådana åtgärder när det gäller kreditinstitut under dess direkta tillsyn, men även inom EU kan det finnas olikheter mellan dem som hör till den gemensamma tillsynsmekanismen och länder utanför denna.

Finansinspektionen har bedömt att alla finländska kreditinstitut uppfyller dessa krav, som träder i kraft i sin helhet i början av 2033, redan enligt den nuvarande kapitalbasnivån, också utan att optionen används. Om lönsamheten inom Finlands banksektor förblir på ungefär samma nivå som under de föregående fyra åren i genomsnitt kan de finländska bankerna kompensera den uppskattade ökningen av kapitalkraven på sektorsnivå i stort sett med resultatet från en räkenskapsperiod, även om de skulle dela ut i genomsnitt 70 procent av sina vinster som dividend eller annan utdelning av medel (Finansinspektionen 2024 (på finska): EU:ssa sovellettava Basel III -vakavaraisuusuudistus vaikuttaa maltillisesti suomalaispankkien pääomavaatimuksiin, s.7).

Golvet för det totala riskvägda exponeringsbeloppet och därigenom även medlemsstatsoptionen lämpar sig endast för kreditinstitut som använder interna riskmodeller. Den gynnsammare tillsynsbehandling som är möjlig till utgången av 2032 genom medlemsstatsoptionen gäller endast kreditinstitut som använder interna riskmodeller och för hela sektorn kan optionen endast i mycket ringa grad lätta på bankernas kapitalkrav under övergångsperioden till utgången av 2032. Tillsynslättnaden har endast inverkan på sådana kreditinstitut vars riskvikter är på en lägre nivå än golvet för det totala riskvägda exponeringsbeloppet. Användningen av medlemsstatsoptionen leder således inte direkt till tillsynslättnader i alla kreditinstitut som använder interna riskmodeller. I beredningen av propositionen har det bedömts att effekten som lättar på kapitalkraven för hela sektorn som högst är cirka 70–80 miljoner euro under övergångsperioden enligt Finansinspektionens uppskattning, vilket motsvarar högst cirka 0,17 procent (inte procentenheter) jämfört med bankernas uppskattade kapitalkrav i eurobelopp efter att alla övergångstider har upphört. Således bedöms det att användningen av medlemsstatsoptionen knappt har någon inverkan i praktiken på kreditinstitutens tillsynskrav på sektorsnivå. Syftet med medlemsstatsoptionen är att den ska möjliggöra en anpassning till den nya lagstiftningsmiljön för kreditinstituten genom att fördela effekterna av ikraftträdandet av bestämmelserna jämnare under åren 2025–2033. Enligt Finansinspektionens bedömning avmattas den i sig ringa höjningen av tillsynskraven genom att optionen används, men blir brantare precis i samband med att övergångsperioden går ut när man jämför med att inte använda optionen.

Nordea Bank Abp har bedömt konsekvenserna av regleringen som baserar sig på EU:s tillsynsförordning och träder i kraft 2025–2033 vara större än enligt Finansinspektionens bedömning, och därmed ansett att det är viktigt att ta i bruk medlemsstatsoptionen med avseende på affärsverksamheten. Nordea Bank Abp:s bedömning baserar sig på dess egna bedömningar av utvecklingen av affärsverksamheten och mikrotillsynskraven. Finansinspektionens bedömning baserar sig för sin del på information som samlats in av kreditinstituten, och bedömningen utgår från en oförändrad balansräkning under hela övergångstiden samt oförändrade mikro- och makrotillsynskrav.

Om optionen används får de kreditinstitut som använder interna riskmodeller tilläggstid för att genomföra kapitaloptimering och planera lösningar för affärsverksamheten innan golvet för det totala riskvägda exponeringsbeloppet höjer kapitalkraven, om golvet för det totala riskvägda exponeringsbeloppet överhuvudtaget har en kapitalkravshöjande effekt för kreditinstitutet i fråga.

Användningen av medlemsstatsoptionen gör bestämmelserna som gäller tillsynskraven mer komplicerade, eftersom dess genomförande förutsätter nya nationella bestämmelser som ska tillämpas vid sidan om EU:s tillsynsförordning. Användningen av optionen förutsätter en mindre mängd tilläggsrapportering av alla kreditinstitut som använder interna riskmodeller, oberoende av om den särskilda övergångstid som optionen ger möjlighet till underlättar tillsynskraven för kreditinstitutet i fråga eller inte.

Konsekvenser för finansmarknaden och den finansiella stabiliteten. Med beaktande av ovan nämnda relativt små effekter för kreditinstitutens kapitalkrav på sektorsnivå bedöms användningen av optionen inte äventyra den finansiella stabiliteten. Den potentiella effekten av att använda medlemsstatsoptionen som tillfälligt lättar på kapitalkraven gäller framför allt stora kreditinstitut som använder interna riskmodeller. Denna kategori av kreditinstitut är exceptionellt viktig med tanke på systemriskerna inom den finländska finanssektorn.

Målet med golvet för det totala riskvägda exponeringsbeloppet är ur en strukturell synvinkel att minska den ogrundade variationen av riskvägda poster som observerats på EU-nivå och internationell nivå mellan banker som använder interna riskmodeller. Användningen av medlemsstatsoptionen skjuter upp dessa effekter. Samtidigt har banktillsynsmyndigheterna under de senaste åren med de tillgängliga tillsynsåtgärderna ingripit i den ogrundade variationen i de interna riskmodellerna och på detta sätt har man kunnat ingripa i missförhållandena som anknyter till interna riskmodeller, vilket för sin del kan minska det konkreta behovet av en revidering i fråga om golvet för det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

Ikraftträdandet av golvet för det totala riskvägda exponeringsbeloppet främjar en utjämning av konkurrensförhållandena mellan större och mindre kreditinstitut, eftersom det vanligtvis är stora kreditinstitut som använder interna riskmodeller. På den finländska centraliserade marknaden för bostadskrediter bedöms den konkurrensutjämnande effekten delvis vara positiv, eftersom även verksamheten vid små kreditinstitut har betydelse när det gäller tillgången på krediter. Utjämningen av konkurrensförhållandet har sannolikt även en positiv inverkan på den finansiella stabiliteten, eftersom en viktig sårbarhet i det finländska finansieringssystemet är att bankmarknaden är centraliserad till stora aktörer. Genom att utnyttja medlemsstatsoptionen på det föreslagna sättet kan dessa konsekvenser skjutas upp. Samtidigt bör det beaktas att det inte är meningsfullt att bedöma tillgången och prissättningen på bostadskrediter eller bankernas verksamhetsförutsättningar totalt sett endast genom kapitalkraven, eftersom ur den synvinkeln påverkar utjämningen av konkurrensskillnaderna genom ändringarna i kapitalkraven sannolikt en aning begränsat.

Enbart användningen av optionen medför sannolikt inga konsekvenser för kreditgivningen när hela den finländska finanssektorn och dess kreditgivningskapacitet granskas. Vid beredningen av propositionen har det bedömts om användningen av medlemsstatsoptionen medför positiva effekter för tillgången till och utbudet av bostadskrediter eller annan finansiering genom att användningen av optionen leder till en tillfällig lättnad i fråga om kapitalkraven för en del av kreditinstituten jämfört med en situation där medlemsstatsoptionen inte används, eller om det krävs att optionen används för att säkerställa funktionen på den finländska bostadskreditmarknaden. Vid sidan om kapitalkraven är bland annat konkurrenssituationen, priset på stabil finansiering för kreditinstituten, affärsmässiga val och provisionsintäkter från försäljning av kringprodukter allmänt taget av betydelse för tillgången till och prissättningen av krediter. Därmed råder det inget direkt orsakssamband mellan ändringarna i kapitalkraven och kreditgivningen, utan förhållandet påverkas av många olika aspekter. Denna slutsats stöds även av erfarenheter från tidigare lagstiftningsreformer. Även med beaktande av den mycket begränsade lättnad i fråga om tillsynskraven som fås genom användning av optionen anses inte användningen av optionen i sig i praktiken ha någon inverkan på tillgången till och utbudet av

bostadskrediter.

Den medlemstatsoption som gäller riskviktbehandlingen av bostadskrediter är temporär och den kan gälla högst till utgången av 2032 inom ramen för den gällande regleringen. Återbetalningstiderna för bostadskrediter är avsevärt mycket längre än detta och den faktiska genomsnittliga maturiteten för bostadskrediter, som bland annat beaktar bostadsbyten och konkurrensutsättning av banker, är cirka 7–8 år. Vid nyutlåning ska kreditinstituten även beakta utvecklingen av kapitalkraven på längre sikt. Av denna anledning har de temporära lättnaderna som endast gäller en del av kreditinstituten sannolikt i varje fall en mycket begränsad inverkan på nyutlåningen.

Användningen av medlemsstatsoptionen bedöms inte ha någon inverkan på processerna för bostadskreditgivning i kundgränssnittet eller för bankernas kundtjänst. Den ökade myndighetsrapporteringen som följer av användningen av medlemsstatsoptionen bedöms inte förutsätta insamling av ytterligare uppgifter i samband med beviljande eller omläggning av krediter.

Medlemsstatsoptionen är till sin art ett undantag från de internationella Basel III-standarderna för tillsyn som föreskrivits på EU-nivå. Finländska kreditinstitut är vid granskning på Europanivå i likhet med de andra nordiska kreditinstituten tydligt beroende av marknadsfinansiering, varvid de är parter på den internationella finansmarknaden. Allmänt taget bedöms enhetliga regler internationellt stödja kreditinstitutens möjligheter till marknadsfinansiering. Detta förhållande framhäver att i finansmarknadspolitiska val som gäller banksektorn ska man i Finland i princip sträva efter en så enhetlig reglering som möjligt internationellt och med de viktigaste referensländerna och att följa de standarder för tillsyn som lanserats internationellt – inte som ett värde i sig, utan med avseende på en fungerande finansmarknad på längre sikt.

Konsekvenser för myndigheternas verksamhet. Användningen av medlemsstatsoptionen förutsätter att Finansinspektionen och ECB som behöriga banktillsynsmyndigheter övervakar förutsättningarna för att använda optionen. De ytterligare tillsynsuppgifter som följer av användningen av optionen har som helhet bedömts vara obetydliga. Det bedöms att uppgifterna kan utföras inom ramen för Finansinspektionens nuvarande resurser.

4.2.21 EMIR

Generellt ökar förordningen om ändring av EMIR-förordningen och EMIR-ändringsdirektivet EU:s centrala motparters attraktionskraft och säkerställer EU:s finansiella stabilitet. Förslagen minskar även det för stora beroendet av tredjeländers centrala motparter och medverkar till en fördjupning av kapitalmarknadsunionen. Regleringen är kalibrerad så att inga oskäliga kostnader ska uppstå för marknadsparterna, de centrala motparterna och myndigheterna.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Allmänt om de alternativa handlingsvägarna

Det finns ett visst nationellt spelrum i genomförandet av direktivet om ändring av kreditinstitutsdirektivet. Ändringsdirektivet tillåter ett antal valfria möjligheter i den nationella lagstiftningen, men delvis också stramare nationell lagstiftning. I propositionen har man bland alternativen i ändringsdirektivet valt dem som bäst främjar verksamheten på den finländska finansmarknaden och uppfyllandet av målen i regeringsprogrammet.

5.2 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

5.2.1 Tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder

Enligt artikel 27.2 i kreditinstitutsdirektivet krävs det inte att den behöriga banktillsynsmyndigheten utför en bedömning inom banktillsynen enligt nämnda artikel om det är fråga om en intern fusion inom en koncern eller sammanslutning. Som en lösning för genomförandet av bestämmelsen har det bedömts att helt utesluta nämnda fusion från bedömningen inom banktillsynen och därmed även från banktillsynsbefogenheterna. Detta har inte ansetts vara i enlighet med direktivet, eftersom direktivet inte ger möjlighet att helt utesluta befogenheterna. Enligt direktivet får en regelrätt bedömning av en sådan fusion inte krävas i den nationella lagstiftningen, men i övrigt utesluter inte direktivet banktillsynsbefogenheter för tillsyn över fusioner. Det måste dessutom anses vara problematiskt att utesluta tillsynsförfaranden rörande fusioner inom sammanslutningar och koncerner, eftersom konsolideringsutvecklingen i fråga om kreditinstitutsgrupper har lett till att det genom fusioner har uppkommit kreditinstitut inom grupperna som är relativt betydande till sin storlek. Att utesluta tillsynsförfarandena i dessa fall är inte ändamålsenligt med avseende på tillsynen över den finansiella stabiliteten.

5.2.2 Krav som gäller ledningen vid ett kreditinstitut

Vid beredningen av propositionen har övervägdes en lösning där det ledningsorgan med ledningsfunktion som avses i artikel 3.1.8a i kreditinstitutsdirektivet endast skulle avse verkställande direktören. Lösningen ansågs dock inte vara i enlighet med direktivet, eftersom den ovannämnda bestämmelsen i direktivet förutsätter att definitionen omfattar de personer som i praktiken leder kreditinstitutets affärsverksamhet oberoende av deras bolagsrättsliga ställning, vilket innebär ett vidare begrepp än enbart uppgiften som verkställande direktör. Åsikter har också utbytts med Europeiska kommissionen angående direktivets tolkning. Det anses inte heller vara ändamålsenligt att definitionen av det ledningsorgan med ledningsfunktion som avses i direktivet endast ska omfatta verkställande direktören med hänsyn till att ett kreditinstituts interna organisation kan ordnas på många olika sätt.

Man har också övervägt ett alternativ där ledningsorganet med ledningsfunktion skulle omfatta de högsta ledningsuppgifterna i ett kreditinstitut som är direkt underställda verkställande direktören (dvs. uppgifter på ledningsgruppsnivå). Denna lösning ansågs överskrida minimikraven enligt direktivet och vara onödigt vidsträckt särskilt med hänsyn till att det i kreditinstitutens ledningsgrupper även kan ingå vissa uppgifter som kräver specialkunnande (såsom personal- och kommunikationsdirektörer), på vilka det inte behöver tillämpas likadana omfattande krav som till exempel på verkställande direktören och direktörerna för de centrala affärsverksamhetsområdena. Att kategoriskt anse att uppgifter på ledningsgruppsnivå är jämställda med verkställande direktören även i mindre kreditinstitut motsvarar dessutom inte i praktiken det ansvar som hör ihop med dessa uppgifter.

Myndighetstillsynen över behörighetsvillkoren för ledningen vid kreditinstitut föreslås kvarstå som tillsyn i efterhand (ex post), dock med beaktande av de bestämmelser som förutsätts enligt direktivet om en förhandsanmälan om val av styrelseordförande och personer som hör till den ledning som svarar för affärsverksamheten. Enligt kreditinstitutsdirektivet krävs det ingen föregripande myndighetstillsyn (ex ante), varvid ett positivt beslut av tillsynsmyndigheten är en förutsättning för att inleda uppgiften. Bland EU-länderna använder de flesta ex ante-förfarandet (inklusive Sverige, Belgien, Nederländerna, Irland och Spanien). Ex post-förfaranden tillämpas förutom av Finland även av Österrike, Tyskland, Estland, Frankrike, Grekland, Italien,

Danmark och Polen. Vid beredningen av genomförandet av direktivet har man kort undersökt möjligheten att övergå till ex ante-förfarandet, men det nuvarande ex post-förfarandet har ansetts vara mer flexibelt både ur tillsynsmyndighetens och branschens synvinkel. Ex ante-förfarandet bedöms även binda tillsynsmyndighetens resurser på ett ojämnt sätt, eftersom myndighetsprocesserna för bedömningen då behöver bli klara före utgången av bolagsstämmoperioden. En utdragen obligatorisk myndighetsbedömningsprocess kan även fördröja processerna för utnämnande av ansvarspersoner.

5.2.3 Nya bestämmelser om hållbarhet

Artikel 76.1 i kreditinstitutsdirektivet innehåller en medlemsstatsoption om att medlemsstaterna får tillåta att intervallet för bedömningen av strategier och riktlinjer får fastställas till endast vartannat år för små och icke-komplexa institut, utan kriteriet åtminstone. Om spelrummet tas i bruk minskar den administrativa bördan för små och icke-komplexa kreditinstitut. Minskningen av bördan skulle dock vara mycket liten, eftersom spelrummet redan i sig är mycket snävt. I praktiken skulle ibruktagandet av spelrummet innebära att små och icke-komplexa kreditinstitut inte skulle ha någon skyldighet att bedöma strategierna och riktlinjerna oftare än vartannat år, även om det skulle ske betydande förändringar i institutets affärsverksamhet eller verksamhetsmiljö. Detta skulle kunna leda till att kreditinstitutet inte har förberett sig för konsekvenser orsakade av betydande förändringar.

5.2.4 Administrativa sanktioner och vite

Dubbel straffbarhet. I fråga om genomförandet av artikel 70 i kreditinstitutsdirektivet bedömdes även ett annat alternativ. Man övervägde att skjuta upp genomförandet av artikel 70.3 i kreditinstitutsdirektivet till en senare tidpunkt, eftersom bestämmelsen om undantag i fråga om förbud mot dubbel straffbarhet skulle ändra Finlands etablerade lagstiftningspraxis. I Finland är det inte sannolikt med situationer som uppfyller förutsättningarna för undantagsbestämmelsen, där det skulle vara nödvändigt att förelägga en påföljdsavgift utöver en brottspåföljd, men möjligheten av en sådan situation kan inte heller helt uteslutas utan en omfattande bedömning av grunderna för föreläggande av påföljdsavgifter och eventuella överlappningar av rekvisiten för brotten samt av vilket delområde av det allmänna intresset som skyddas. Det skulle vara ändamålsenligt att ändra denna etablerade lagstiftningspraxis i samband med ett sådant projekt där man i större utsträckning bedömer innehållet i förbudet mot dubbel straffbarhet. Ett sådant projekt kan dock inte beredas så att den lag där bestämmelsen ingår skulle träda i kraft vid den tidpunkt för genomförandet som föreskrivs i kreditinstitutsdirektivet, varför lösningen kan utsätta Finland för Pilot-förfarandet, dvs. ett inofficiellt och administrativt förfarande mellan Europeiska kommissionen och EU-medlemsstaten som syftar till att avgöra eventuella överträdelser av EU-rätten i ett tidigt skede utan ett formellt överträdelseförfarande. Dessutom medför lösningen att ett överträdelseförfarande kan inledas gentemot Finland. Således ansågs det vara ett ändamålsenligare alternativ att föreslå en undantagsbestämmelse till lagen om Finansinspektionen enbart i fråga om överträdelse och försummelse av bestämmelserna i kreditinstitutslagen.

Nationella ändringsbehov. Eftersom det i den grundläggande lösningen i 4 kap. i den gällande lagen om Finansinspektionen har observerats sådana problem som gör att en mer omfattande reform kan vara behövlig var ett av de alternativ som bedömdes vid beredningen en strukturell reform av 4 kap., där bestämmelserna skulle delas upp i allmänna procedurbestämmelser och bestämmelser som kan utgöra grund för en påföljd. Reformen skulle kunna genomföras till exempel genom att överföra bestämmelserna om påföljder till de olika sektorslagarna inom finansbranschen så att endast allmänna procedurbestämmelser skulle finnas i lagen om Finansinspektionen. Alternativt skulle man inom 4 kap. kunna till exempel dela upp

bestämmelserna i fungerande helheter så att paragraferna blir mer lättbegripliga när de förkortas till egna helheter. Genom en reform av kapitlet skulle lagens tydlighet och konsekvens samt rättssäkerheten kunna förbättras.

Vid beredningen av regeringens proposition konstaterades det att det utvärderade alternativet skulle kräva tid, betydande resurser samt omfattande och heltäckande kunnande såväl om Finansinspektionens befogenheter, finansmarknadens olika sektorer som lagteknik. Vad gäller lagtekniken skulle en revidering av den grundläggande lösningen i 4 kap. eventuellt kräva till exempel stiftande av nya lagar så att även påföljdsavgifter som direkt baserar sig på EU-förordningar skulle vara en konsekvent del av helheten. Av dessa anledningar är det inte möjligt att genomföra en mer omfattande reform i samband med denna proposition på grund av tidsplanen för genomförandet av direktivet, eftersom en reform skulle kräva särskilda resurser samt tid för lagberedning. Inom ramen för tidsplanen och resurserna för denna proposition ansågs det ändamålsenligaste alternativet vara en riktad revidering av 41 a § som mest brådskande kräver åtgärder.

Nationellt spelrum som gäller vite. I artikel 66.2 andra stycket och artikel 67.2 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det om en medlemsstatsoption som ger nationellt spelrum att fastställa ett högre maximibelopp för vitet. I det tredje stycket i samma artiklar föreskrivs det även om ett nationellt spelrum att tillämpa vitena vecko- eller månadsvis under förutsättning att användningen av optionen inte leder till större maximibelopp än de högsta vitesbelopp som skulle vara tillämpliga per dag.

I beredningen har det föreslagits att spelrummet som medger ett högre maximibelopp för vite inte ska tas i bruk. Vid beredningen bedömdes det ändå om det skulle finnas ett högre maximibelopp än det som anges i direktivet, eftersom det i den gällande vitesbestämmelsen i lagen om Finansinspektionen eller i viteslagen inte har fastställts någon gräns i euro för vite, utan vitesbeloppet bedöms i förhållande till huvudförpliktelsens art och omfattning, den förpliktades betalningsförmåga och andra omständigheter som inverkar på saken. Bestämmelserna i förvaltningslagen är också naturligt tillämpliga på föreläggande av vite. Finansinspektionen har fastställt viten vars maximibelopp har överskridit maximibeloppet enligt kreditinstitutsdirektivet. I den nationella arbetsgruppen ansågs det ändå vara tillräckligt med maximigränserna enligt direktivet. Finansinspektionen har också möjlighet att förelägga en påföljdsavgift om ett kreditinstitut bryter mot de skyldigheter som det ålagts. Det föreslås att spelrummet som gäller föreläggande av vite vecko- eller månadsvis tas i bruk. Det vite som avses i kreditinstitutsdirektivet (periodic penalty payments) motsvarar de nationella bestämmelserna i viteslagen. Ur förfaringssynpunkt motsvarar löpande vite enligt viteslagen inte helt bestämmelserna i direktivet, om inte spelrummet tas i bruk. Detta innebär att om spelrummet inte används bör det nationellt föreskrivas om förfarandet gällande vite i de situationer där det handlar om vite som föreläggs en aktör inom kreditinstitutssektorn. Därmed ansågs det inte vara ändamålsenligt att utfärda procedurbestämmelser, eftersom det redan finns gällande bestämmelser om detta nationellt.

5.2.5 Filial till ett tredjelands kreditinstitut

Artikel 48a i kreditinstitutsdirektivet ger medlemsstaterna möjlighet till ett spelrum att föreskriva om mer omfattande krav för filialer till tredjeländers kreditinstitut än de krav som anges i direktivet. Om spelrummet tas i bruk kräver det ett separat nationellt regelverk för filialer till tredjeländers kreditinstitut, i vilket det föreskrivs hur bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning ska tillämpas på filialer. I praktiken skulle detta innebära strängare krav än vad som föreskrivs i kreditinstitutsdirektivet. Användning av spelrummet skulle kräva ett omfattande utredningsarbete i lagberedningsskedet. Den mer

omfattande reglering som spelrummet möjliggör skulle i onödan kunna begränsa konkurrensen på den finländska marknaden genom att höja tröskeln för inträde på marknaden.

5.2.6 Karens

Finansinspektionen

Avtalsbaserad modell. Vid beredningen har man som alternativ handlingsväg bedömt förutsättningarna att föreskriva att karensavtal enligt 44 a § i statstjänstemannalagen eller någon annan därmed jämförbar avtalsbaserad modell ska tillämpas. Ett karensavtal är till sin karaktär ett offentligrättsligt avtal som motsvarar ett konkurrensförbudsavtal som kan användas i privaträttsliga anställningsförhållanden enligt 3 kap. 5 § i arbetsavtalslagen (RP 90/2016 rd, s. 24). Om de villkor som förskrivs för upprättande av ett avtal uppfylls överväger och beslutar myndigheten om uppgifterna i praktiken kräver att ett karensavtal upprättas. En myndighet kan med stöd av 44 a § 2 mom. i statstjänstemannalagen fastställa att ett karensavtal utgör en förutsättning för utnämning till en tjänst eller ett tjänsteförhållande.

En av fördelarna med avtalsbaserad karens är i synnerhet den behovsprövning som den möjliggör. Strävan har varit att karensavtalets inverkan på rätten att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som man valt fritt, som tryggas i 18 § i grundlagen, blir så liten som möjligt och att avtalet endast används då myndigheten i ett specifikt fall har övervägt och konstaterat att tjänstemannen övergår till uppgifter som omfattas av karens. Förslaget om en karens som gäller Finansinspektionen baserar sig emellertid på kraven enligt kreditinstitutsdirektivet, som inte ger en likadan prövningsrätt från fall till fall, utan är kategoriska till sin karaktär. Kraven enligt direktivet innehåller detaljerade bestämmelser om när karens ska tillämpas. Således när det gäller avtalsbaserade karens bör det föreskrivas noggrant i lagen vilka villkor ett avtal ska innehålla.

Den avtalsbaserade modellen är förknippad med osäkerhet om huruvida man kan anse att bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet har genomförts som sig bör. För att säkerställa genomförandet borde det finnas till exempel ett avtalstvång som gäller enskilda i fråga om den avtalsbaserade modellen, så att kraven enligt direktivet tillämpas på alla. Upprättande av karensavtal medför även en särskild administrativ börda för Finansinspektionen. Finansinspektionen borde på förhand identifiera alla personer som kan omfattas av tillämpningsområdet för karens enligt kraven i direktivet eller alternativt ingå avtal med alla för säkerhets skull. Således ansågs det vara ändamålsenligare med en karensreglering som direkt baserar sig på lag.

Omfattningen av tillämpningsområdet för karens. Ett av de alternativ som bedömdes i fråga om omfattningen av tillämpningsområdet var tillämpning av karensbestämmelserna endast på Finansinspektionens myndigheter som arbetar med banktillsyn. Ett snävare tillämpningsområde skulle vara i enlighet med minimikraven i kreditinstitutsdirektivet. Karens skulle alltså inte tillämpas till exempel på tjänstemän vid försäkringsanstalter eller de som utför tillsyn av betalningsinstitut. Ett sådant snävare tillämpningsområde skulle begränsa konsekvenserna av inskränkningen av de grundläggande fri- och rättigheterna till en mindre grupp tjänstemän. Sådana tjänstemän som utför annan tillsyn än banktillsyn får ändå tillgång till sådan information i sin uppgift som likaså behöver skyddas genom karensbestämmelserna. Karensbestämmelser som motsvarar bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet kan i framtiden även tas med i EU-rättsakter för andra sektorer inom finansbranschen. En karens som endast tillämpas på personer som utför tillsyn av vissa företag skulle försämra jämlikheten mellan Finansinspektionens tjänstemän. Karensen skulle då fastställas enligt tillsynens tematiska område och inte enligt om

det i uppgiften i fråga är möjligt att få sådan information som behöver skyddas genom karens. Karensbestämmelserna enligt statstjänstemannalagen gäller alla tjänstemän som omfattas av lagens tillämpningsområde, eftersom det är omöjligt att på förhand fastställa alla de arbetsuppgifter som ger tillgång till information som skyddas genom karens.

En snävare avgränsning av tillämpningsområdet skulle enbart delvis stärka den allmänna tilltron till statsförvaltningens oberoende. Dessutom skulle kostnaderna som Finansinspektionen orsakas genom karensbestämmelserna vara lägre, till exempel genom att det betalas antalsmässigt färre karensersättningar. Av ovannämnda orsaker ansågs det ändamålsenligaste alternativet vara att karensbestämmelserna jämlikt omfattar alla tjänstemän vid Finansinspektionen. Proportionaliteten ökades genom en lösning som innebär att en tjänsteman som utför annat än direkt tillsynsarbete kan åläggas karens endast på basis av prövning från fall till fall om denne i sina arbetsuppgifter har haft tillgång till information som ska skyddas genom karens.

När det gäller tillämpningsområdets omfattning bedömdes även alternativet att avgränsa grunderna för karens i enlighet med minimikraven i kreditinstitutsdirektivet. Detta skulle innebära att karens inte tillämpas vid övergång till en konkurrent eller till bolagets systerföretag. Till exempel en tjänsteman som har övervakat ett visst kreditinstitut skulle utan karens kunna övergå till en hypoteksbank som är systerföretag till kreditinstitutet i fråga eller till ett annat konkurrerande kreditinstitut. Karens skulle inte heller tillämpas i andra situationer trots att man vid utförandet av uppgiften får tillgång till sekretessbelagd information. Karens skulle inte kunna meddelas ens på basis av prövning från fall till fall när det till exempel gäller personer som utför biträdande uppgifter där denne i stor utsträckning får tillgång till olika sekretessbelagda uppgifter. Detta skulle leda till att tillämpningsområdet för karensen inte skulle omfatta sådana situationer där karensens förebyggande effekt mot intressekonflikter typiskt sett skulle vara betydande. Dessutom skulle detta alternativ försämra jämlikheten mellan tjänstemän och eventuellt uppmuntra tjänstemän uttryckligen att övergå till en konkurrent till tillsynsobjektet. Av dessa orsaker är det ändamålsenligast att inkludera nämnda situationer i tillämpningsområdet så att målen med karensbestämmelserna uppfylls på bästa möjliga sätt.

Karenstiden. Under beredningen bedömdes ett alternativ, enligt vilket karensens längd skulle motsvara minimitiderna enligt kreditinstitutsdirektivet utan att använda det spelrum som förkortar längden. I enlighet med minimikraven skulle längden på karensen vara minst 6 månader för personalen och minst 12 månader för ledamöterna i ledningsorganet. Nationellt har grundlagsutskottet och förvaltningsutskottet bedömt det vara lämpligt med en karenslängd på högst 6 månader och högst 12 månader. Spelrummet är mycket litet mellan kreditinstitutsdirektivet och den nationella grundrättighetssynvinkeln. Den karens på minst 6 månader som föreskrivs i kreditinstitutsdirektivet begränsar tjänstemännens grundläggande rättigheter, varför det ändamålsenligaste alternativet ansågs vara att ta i bruk spelrummet, vilket ger möjlighet till en prövning av karensens längd mellan 3 och 6 månader från fall till fall. Konsekvenserna av karensens längd för de grundläggande fri- och rättigheterna har bedömts närmare i avsnitt 12.

Finlands Bank

Ett alternativ som utvärderades var att inte föreskriva om någon möjlighet att ingå karensavtal i lagen om Finlands Banks tjänstemän. I bedömningen konstaterades att en tjänsteman vid Finlands Bank emellertid kan få sekretessbelagd information när denne utför sina arbetsuppgifter. Finlands Banks uppgift är förutom att fastställa och genomföra unionens monetära politik även att vidta valutamarknadsåtgärder, inneha och förvalta medlemsstaternas

officiella valutareserver samt främja betalningssystemens oklanderliga funktion. Enligt 3 § i lagen om Finlands Bank innefattar uppgiften även att för sin del svara för penningförsörjningen och sedelutgivningen, för sin del inneha och förvalta valutareserven samt för sin del sörja för betalningssystemets och det övriga finansiella systemets tillförlitlighet och effektivitet samt delta i utvecklandet av systemet. Genom dessa uppgifter kan en tjänsteman få vetskap om sådan information som han eller hon skulle kunna utnyttja till nytta för sig själv eller någon annan eller till skada för någon annan. Sådan information kan till exempel vara information som anknyter till beredskapen i fråga om finansmarknadens betalningssystem.

Europeiska centralbanken har identifierat ett behov i fråga om den egna centralbanken och centralbankerna inom euroområdet som gäller att centralbankerna inom eurosystemet bör ha en mekanism i bruk för att bedöma och undvika sådana eventuella intressekonflikter som beror på de arbetsuppgifter som deras anställda och medlemmarna i deras organ börjar utföra efter att deras uppgifter hos centralbanken upphört, inklusive befogade krav på anmälan och karenstider. Uppförandekoden för medlemmar i organ på hög nivå inom Europeiska centralbanken (2019/C 89/03) innehåller även en karensbestämmelse. Därmed ansågs det vara behövligt att foga bestämmelser om karens till lagen om Finlands Banks tjänstemän för att ytterligare stärka Finlands Banks oberoende.

5.2.7 Tillsynsmyndighetens funktionella oberoende

Ett av de alternativ som bedömdes för att stärka Finansinspektionens oberoende var att revidera direktionens sammansättning och bankfullmäktiges uppgifter. Direktionens sammansättning skulle kunna ändras på så sätt att ministeriernas tjänstemän eller andra som har någon form av koppling till ett annat offentligt eller privat organ inte kan utses som medlem. IMF har rekommenderat för Finland att ministeriernas tjänstemän ska uteslutas ur direktionen. De europeiska tillsynsmyndigheternas kriterier om tillsynens oberoende rekommenderar även att representanter för ministerier och andra motsvarande aktörer ska uteslutas ur tillsynsmyndighetens förvaltning. Till exempel Island har uteslutit ministeriernas representanter ur Finansinspektionens ledningsorgan. En ändring av direktionens sammansättning kan göras på flera olika sätt, till exempel genom att kategoriskt utesluta vissa personer eller genom att avgränsa vissa medlemmars rättigheter i fråga om arbetsuppgifter och beslutanderätt. En sådan lösning kan kräva en tyngre administrativ struktur om Finansinspektionen behöver inrätta till exempel ett förvaltningsråd eller om direktionen behöver sammanträda i olika sammansättningar för att behandla vissa ärenden.

Om det av direktionsmedlemmarna krävs fullständigt och kategoriskt oberoende från offentliga och privata organ stärker det Finansinspektionens oberoende och säkerställer att direktionsmedlemmarna inte kan ha kopplingar till andra organ. Direktionens sammansättning uppfyller då även ovannämnda rekommendationer. Att kategoriskt utesluta vissa personer, som till exempel har sin huvudsyssla i ett annat offentligt eller privat organ, ur Finansinspektionens direktion kan avsevärt minska antalet personer som är behöriga för uppdraget som medlem i direktionen. Direktionsmedlemmarna ska vara väl förtrogna med finansmarknadens funktionssätt. I Finland finns det begränsat med sådana personer, eftersom personen i fråga inte heller får ha någon koppling till företag som övervakas och är verksamma på finansmarknaden. I praktiken kan till exempel akademiska forskare och pensionärer utses till medlemmar i direktionen.

Om vissa personer kategoriskt utesluts som direktionsmedlemmar kan det alltså bli svårare att hitta behöriga personer, men oberoendet stärks inte nödvändigtvis nämnvärt. Orsaken till detta är att till exempel ministeriernas tjänstemän redan i princip handlar självständigt under eget tjänsteansvar. Denna grundläggande utgångspunkt framgår till exempel i ministeriernas

normala tjänstemannaarbete. Således är beslutsfattandet i direktionen inte i något avseende underställt statsrådet, utan direktionsmedlemmarnas arbete baserar sig enbart på den personliga sakkunskap som tjänstemannen fått i sin ordinarie tjänst. Därmed ansågs det vara ett ändamålsenligare alternativ att enligt förslaget stärka de nuvarande direktionsmedlemmarnas oberoende genom en uttrycklig bestämmelse.

Under beredningen bedömdes även ett alternativ enligt vilket tillsynen av Finansinspektionen skulle ökas. Finansinspektionen verkar i anslutning till Finlands Bank, som i enlighet med 91 § i grundlagen övervakas av bankfullmäktige som väljs av riksdagen. Det bedömdes om Statens revisionsverk (SRV) kunde ges granskningsrätt eller om Statens revisionsverk kunde åläggas att ge en separat redogörelse till bankfullmäktige som stöd för tillsynen. År 2020 rekommenderade Statens revisionsverk i revisionsberättelsen som gällde Verket för finansiell stabilitet att finansministeriet, i syfte att öka omfattningen av bankunionens externa granskning i Finland, utreder möjligheten att med stöd av artikel 59.2 i kreditinstitutsdirektivet utvidga Statens revisionsverks befogenheter till att omfatta granskning av tillsynen över kreditinstitut. I samband med uppföljningen i efterhand har finansministeriet besvarat rekommendationen med att ministeriet inte ännu har haft möjlighet att inleda någon djupare utredning eller bedöma förutsättningarna för att inleda ett projekt för ändring av lagstiftningen som krävs för utvidgande av granskningsbefogenheterna.

I samband med detta projekt försökte man reda ut om Statens revisionsverks granskningsrätt eller berättelse skulle kräva ändringar i grundlagen, vilket skulle leda till lagstiftning i grundlagsordning som förlänger projektförfarandet. I samband med beredningen konstaterades att bedömningen av eventuella behov av ändringar i grundlagen kräver en djupare utredning, vilket inte heller kunde genomföras inom tidsplanen för detta projekt. Även om det i Statens revisionsverks rekommendation endast var fråga om en begränsad ändring av granskningsbefogenheterna gällande Finansinspektionen förutsätter genomförandet av dessa ändringar en noggrann och omsorgsfull utredning i samarbete med Finansinspektionen, Statens revisionsverk och justitieministeriet.

5.2.8 Oberoende i fråga om ledamöter i tillsynsmyndighetens styrande organ

I enlighet med kreditinstitutsdirektivet får en ledamot i ledningsorganet inneha sitt uppdrag i högst 14 år. Finansinspektionens direktör är inte medlem i direktionen. Ett alternativ var också att inte föreskriva om någon maximitid för Finansinspektionens direktör. Då skulle personen kunna inneha uppdraget som direktör under så många mandatperioder som denne utses till uppdraget. Om uppdraget innehas väldigt länge kan det minska utvecklingen och förnyelsen av kunnandet genom att begränsa rörligheten i direktörsuppgiften. I beredningen bedömdes det att en maximitid på 15 år, dvs. 3 fulla mandatperioder, är tillräcklig för att säkerställa att Finansinspektionen hittar behöriga personer att utföra direktörsuppgifterna, men förebygger eventuella negativa konsekvenser av att ett uppdrag innehas under en mycket lång tid.

5.2.9 Anmälan om intressekonflikt

Vid beredningen bedömdes olika alternativ till ändring av 16 § i lagen om Finansinspektionen. Den gällande 16 § innehåller bestämmelser om en redogörelse av bindningar och skulder samt även om insideranmälan. Ett av alternativen var att låta de gällande bestämmelserna förbli gällande och endast komplettera dem i enlighet med kravet enligt kreditinstitutsdirektivet som gäller anmälan om intressekonflikt. I tillämpningspraxis har det dock konstaterats att man med redogörelsen över bindningar delvis samlar in onödig information av tjänstemännen och skuldförteckningen är numera onödig. Den gällande 16 § var delvis administrativt tung och otydlig. Bestämmelserna i 16 a § i lagen om Finansinspektionen krävde också förtydligande,

eftersom de otydliga bestämmelserna skulle ha kunnat leda till att Finansinspektionen inte får information i anknytning till insideranmälan av tjänsteleverantören. Det ändamålsenligaste alternativet var därför att revidera 16 och 16 a § så att de bli enklare och tydligare. Genom revideringen avgränsades de uppgifter som ska samlas in till situationer med en befintlig intressekonflikt eller omständigheter som kan leda till en intressekonflikt.

5.2.10 Handelsbegränsningar

Bestämmelserna om handelsbegränsningar i kreditinstitutsdirektivet är minimibestämmelser. Vid beredningen bedömdes alternativet att endast föreskriva om handelsbegränsningar i enlighet med minimibestämmelserna, dvs. att inte föreskriva om begränsningar i fråga om alla andra Finansinspektionens tillsynsobjekt och att begränsningen inte ska utsträckas till alla finansiella instrument. Dessutom inte föreskriva uttryckligen om att bestämmelserna inte kan kringgås genom särskilda arrangemang eller genom att utnyttja en annan aktör. Därmed skulle begränsningarna utan grund utesluta situationer där det är lika motiverat att stärka oberoendet som i fråga om de tillsynsunderställda kreditinstituten. Redan i nuläget är de handelsbegränsningar som följer av Finansinspektionens anvisningar omfattande. Avsaknaden av en uttrycklig bestämmelse skulle kunna göra det möjligt att kringgå handelsbegränsningar, eller åtminstone lämna oklarhet kring huruvida de kan kringgås, genom att utnyttja något arrangemang. Av denna anledning ansågs det behövas uttryckliga bestämmelser för att förebygga kringgående av bestämmelserna.

5.2.11 Utnyttjande av det nationella spelrummet enligt EU:s tillsynsförordning

I propositionen föreslås det att man i Finland tar i bruk medlemsstatsoptionen enligt artikel 465.5 i EU:s tillsynsförordning om en tidsbestämd övergångstid i fråga om riskvikten för bostadskrediter när det gäller kreditinstitut som använder interna riskmodeller, och därför är en alternativ lösning för genomförandet att inte utnyttja medlemsstatsoptionen, vilket rekommenderas av majoriteten i den arbetsgrupp som tillsatts för lagberedningen i gruppens betänkande.

Genom att inte utnyttja medlemsstatsoptionen tillämpas golvet för det totala riskvägda exponeringsbeloppet i enlighet med EU-lagstiftningen och utan nationella övergångstider på finländska hypotekslåneportföljer när det gäller kreditinstitut som använder interna riskmodeller. Såsom det bedöms ovan i avsnitt 4.2.19 bedömer Finansinspektionen att kapitalkraven på sektorsnivå i detta alternativ inte avviker nämnvärt från det alternativ där optionen används. Finansinspektionens bedömning av konsekvenserna för hela finanssektorn och Nordea Bank Abp:s uppfattning om konsekvenserna skiljer sig dock från varandra på grund av olikheterna i de antaganden som använts i bedömningarna.

På kreditgivningen för bostäder och annan kreditgivning inverkar förutom kapitalkraven även ett flertal andra aspekter, såsom priset på marknadsfinansiering, konkurrensläget och affärsmässiga val. Måttfulla ändringar i kapitalkraven har således sannolikt endast en begränsad inverkan på kreditgivningen. Enligt bedömningen ovan i avsnitt 4.2.19 påverkar användningen av medlemsstatsoptionen sannolikt inte kreditgivningen för bostäder eller annan kreditgivning då redan en granskning av optionen anger att användningen av optionen sannolikt har ringa inverkan på bankernas tillsynskrav på sektorsnivå. På motsvarande sätt kan man bedöma att det sannolikt inte heller medför några konsekvenser för kreditgivningen om optionen inte används. Dessutom gäller optionen till sina konsekvenser endast en del av de kreditinstitut som använder interna riskmodeller i Finland, medan optionen inte alls är tillämplig på kreditinstitut som använder schablonmetoden. Hänsyn ska också tas till att optionen är tidsbestämd, och sannolikt beaktar kreditinstituten utvecklingen av kapitalkraven på längre sikt i sin kreditgivningspolitik.

Lagstiftningsändringarna som trädde i kraft vid ingången av 2025 är inte alls sådana över hela linjen att de till sina konsekvenser skärper kapitalkraven, utan kraven lättar för en del kreditinstitut, särskilt institut som använder schablonmetoden. Således kan man bedöma att tillämpning av den grundläggande lösningen enligt EU-lagstiftningen utan den nationella optionen sannolikt inte avviker från en situation där optionen tillämpas när det gäller konsekvenserna för kreditgivningen.

Det skulle vara en regleringstekniskt tydligare lösning att inte använda medlemsstatsoptionen, eftersom i detta alternativ skulle bestämmelserna om golvet för det totala riskvägda exponeringsbeloppet följa EU:s tillsynsförordning utan något nationellt regleringsskikt. Genom att inte använda medlemsstatsoptionen kan man således hindra att finansmarknadslagstiftningen kompliceras. Lösningen orsakar inte heller kreditinstituten och myndigheterna någon administrativ börda eller rapporteringsbörda för tillsynen över användningen av optionen.

När man granskar de lagstiftningslösningar som antagits i andra medlemsstater skulle det vara i linje med Sveriges och Norges lagstiftningslösningar att inte använda medlemsstatsoptionen, och dessa är centrala referensländer med tanke på Finlands finanssektor. Genom att inte använda medlemsstatsoptionen skulle det således vara möjligt att föra lagstiftningen närmare de centrala referensländernas lagstiftning. Fastän optionen inte används förblir bestämmelserna om riskvikter ännu på en mildare nivå än i Sverige och Norge på grund av det separata riskviktsgolv som gäller i dessa stater och som har fastställts på makrotillsynsgrunder genom myndighetsbeslut.

Allmänt taget har internationella standarder ansetts främja verksamheten på den internationella finansmarknaden. Kreditinstitut som verkar i Finland deltar också i den internationella finansmarknaden: ett väsentligt särdrag för de finländska kreditinstituten, liksom även för kreditinstituten i de andra nordiska länderna, är att de är beroende av internationell marknadsfinansiering. Att inte använda medlemsstatsoptionen differentierar den finska lagstiftningen i förhållande till de internationella Basel III-standarderna i mindre grad än om optionen används.

Medlemsstatsoptionen som gäller kreditinstitutens kapitalkrav är till sin karaktär lagstiftning som gäller kreditinstitutens kapitalförvaltning, trots att den kalkylmässigt hänför sig till bostadskrediter. Huruvida optionen används eller inte används har ingen inverkan till exempel på säkerhetsvärderingar eller bostadskreditprocesser på detaljnivå.

5.3 Handlingsmodeller som används eller planeras i andra medlemsstater

I detta avsnitt presenteras åtgärder som planeras av andra länder i den mån kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning ger ett nationellt spelrum genom specialbestämmelser, dvs. medlemsstatsoptioner. Genomförandet av ändringsdirektivet pågår som bäst i olika medlemsstater, varför heltäckande information ännu inte har erhållits om de åtgärder för genomförande av EU-rättsakten som andra medlemsstater planerar eller genomför. Under beredningen försökte man reda ut hurdana lösningar som planeras i de andra medlemsstaterna, men det var begränsat med information som erhölls. I synnerhet försökte man reda ut vilka åtgärder de nordiska länderna genomför, eftersom de är de mest centrala referensländerna med avseende på den finländska finansmarknaden. Bland de nordiska länderna erhölls information från beredningsskedet från Norge, Sverige och Island.

Krav som gäller ledningen vid ett kreditinstitut. I bestämmelserna om ledningsorganet (management body) ska den nationella bolagsrätten beaktas. Det finns olikheter mellan medlemsstaterna i fråga om de bolagsrättsliga systemen. Till exempel Sverige har ett system

som i väsentlig grad motsvarar det bolagsrättsliga systemet i Finland, där det föreslås att kraven som gäller ledningsorgan med ledningsfunktion (management body in its management function) i enlighet med direktivet endast ska tillämpas på verkställande direktören. Den föreslagna lösningen är ändå inte den slutliga lagstiftningslösningen. Avvikande från den lösning som föreslås i Sverige föreslås det i den aktuella propositionen att kraven som gäller ledningsorgan med ledningsfunktion i kreditinstitut ska tillämpas förutom på verkställande direktören även på de av kreditinstitutet fastställda övriga uppgifter inom den högsta ledningen, till vilka det har delegerats en betydande beslutanderätt i ledningen av kreditinstitutets affärsverksamhet.

När det gäller myndighetsbedömningar om behörighetsvillkoren för ett kreditinstituts ledning tillämpar merparten av EU-länderna ett förfarande där myndigheten ska ta ett bedömningsbeslut om uppfyllandet av behörighetsvillkoren innan en person utnämns till en uppgift (*ex ante*). Dessa länder är bland annat Sverige, Belgien, Nederländerna, Irland och Spanien. Däremot tillämpas tillsyn i efterhand, där uppfyllandet av behörighetsvillkoren övervakas av tillsynsmyndigheten genom tillsyn i efterhand (*ex post*) förutom av Finland även av Österrike, Tyskland, Estland, Frankrike, Grekland, Italien, Danmark och Polen.

Nya bestämmelser om hållbarhet. Den ändrade artikel 76.1 innehåller en specialbestämmelse som ger ett nationellt spelrum, dvs. en option för medlemsstaterna att de får tillåta att intervallet för bedömningen av ett kreditinstituts strategier och riktlinjer får fastställas till endast vartannat år för små och icke-komplexa institut, utan kriteriet åtminstone. I Norge anser den norska tillsynsmyndigheten, dvs. Finanstilsynet, i det utkast till lagförslag som varit på offentlig remissbehandling att det är tillräckligt att små och icke-komplexa företag ser över sina strategier och riktlinjer vartannat år, under förutsättning att det i företaget inte uppstår situationer som kräver en tidigare översyn. Finanstilsynet konstaterar att detta motsvarar kravet på god förvaltning av affärsverksamheten som regleras i lag (finansforetaksloven § 13-5). Finanstilsynet föreslår alltså en ny bestämmelse, enligt vilken små och icke-komplexa företag kan se över sina strategier och riktlinjer vartannat år, dvs. medlemsstatsoptionen tas i bruk i Norge. I utkastet till det svenska lagförslaget som varit på offentlig remissbehandling föreslås det att styrelsen för ett kreditinstitut minst vartannat år ska utvärdera och se över de skriftliga interna riktlinjer och instruktioner genom vilka kraven som ställs på institutet och den övriga rörelsen förvaltas. I utkastet konstateras det att när det gäller små och icke-komplexa institut är granskningsintervallet i enlighet med granskningsintervallet för de övriga instituten, och bestämmelser om proportionalitetsprincipen ingår redan i Sveriges lag, varför ingen separat åtgärd behövs (6 kap. 4a och 5 § LBF). Sverige tar alltså inte i bruk medlemsstatsoptionen. I Island har man inte publicerat något utkast till lagförslag. I Island konstaterade man att utvärdering av ibruktagande av medlemsstatsoptionen ännu pågår hos dem. Från Danmark bekräftades ingen information om medlemsstatsoptionen.

Vite. I artikel 66.2 andra stycket och artikel 67.2 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs det om en medlemsstatsoption som ger nationellt spelrum att fastställa ett högre maximibelopp för vitet. I det tredje stycket i samma artiklar föreskrivs det även om ett nationellt spelrum att tillämpa vitena vecko- eller månadsvis under förutsättning att användningen av optionen inte leder till större maximibelopp än de högsta vitesbelopp som skulle vara tillämpliga per dag. I utkastet till lagförslag som varit på offentlig remissbehandling i Norge anser den norska tillsynsmyndigheten, dvs. Finanstilsynet, att det inte finns behov av att använda möjligheten att förelägga vite vecko- eller månadsvis. Finanstilsynet anser också att maximibeloppet enligt kreditinstitutsdirektivet är tillräckligt högt, varför det inte föreslås att medlemsstatsoptionen om högre maximibelopp ska tas i bruk. Från Sverige bekräftades ingen information om medlemsstatsoptionen. Island har inte publicerat något utkast till lagförslag. I Island konstaterade man att det inte planeras något ibruktagande av medlemsstatsoptionen. Från Danmark bekräftades ingen information om medlemsstatsoptionen.

Filial till ett tredjelands kreditinstitut. Artikel 48a i kreditinstitutsdirektivet ger nationellt spelrum genom en medlemsstatsoption, som möjliggör att medlemsstaten får besluta att på filialer från tredjeland som är auktoriserade inom deras territorium tillämpa samma krav som är tillämpliga för kreditinstitut som auktoriserats enligt detta direktiv, i stället för de krav som anges i denna avdelning. I utkastet till lagförslag som varit på offentlig remissbehandling i Norge anser den norska tillsynsmyndigheten, dvs. Finanstilsynet, att användning av medlemsstatsoptionen kan leda till flera svåra tolkningsfrågor, eftersom en filial inte är en självständig juridisk person. Finanstilsynet rekommenderar därför inte att man i den norska lagstiftningen ska använda den medlemsstatsoption som är möjlig enligt artikel 48a.4. Finanstilsynet föreslår att bestämmelserna i artikel 48a i direktivet om klassificering av tredjeländers filialer genomförs nationellt (finansforetaksforskriften ny § 5A-5). I det utkast till lagförslag som varit på offentlig remissbehandling i Sverige föreslås det att möjligheten enligt medlemsstatsoptionen att tillämpa samma bestämmelser på filialer från tredjeland som på kreditinstitut inte bör användas. I förslaget konstateras det att det inte har framkommit något konkret behov baserat på nationella förhållanden eller tillräckliga orsaker till att avvika från den nuvarande regleringen och utnyttja möjligheten enligt kreditinstitutsdirektivet att kräva att tredjeländers filialer tillämpar samma bestämmelser som kreditinstitut. I Island har man inte publicerat något utkast till lagförslag. I Island konstaterade man att utvärdering av ibruktagande av medlemsstatsoptionen ännu pågår hos dem. I lagförslaget som är under behandling i det danska parlamentet konstateras det att ändringen av kapital-, likviditets- och ledningsbestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet kan inkluderas i den nationella förordningen (bekendtgørelse nr. 1616). I Danmark har alltså medlemsstatsoptionen inte tagits i bruk.

Karens. Kreditinstitutsdirektivet erbjuder ett nationellt spelrum med två medlemsstatsoptioner. Den ena optionen möjliggör en kortare längd på karensen och den andra optionen gör det möjligt att tillämpa karensen även när en person övergår till en konkurrent. I Norge tar man inte i bruk optionen om en kortare karenstid. Enligt Finanstilsynet utnyttjas inte denna möjlighet, eftersom de grunder som krävs enligt direktivet är strama och ett sådant undantag skulle ytterligare försvåra regleringen. I Norge tar man inte heller i bruk optionen som gäller tillsynsobjektets konkurrent. I Sverige tar man i bruk optionen om en kortare karenstid. I Sverige tar man inte i bruk optionen som gäller tillsynsobjektets konkurrent. Från Danmark bekräftades ingen information om medlemsstatsoptionerna. I Island konstaterade man att utvärdering av ibruktagande av medlemsstatsoptionerna ännu pågår hos dem.

Medlemsstatsoptioner som ingår i förordningen om ändring av EU:s tillsynsförordning. I artikel 465.5 föreskrivs det om en medlemsstatsoption för att tillämpa den särskilda övergångstiden för bostadskrediter när det gäller golvet för riskvägda tillgångar. Optionen gör det möjligt att använda en lägre golvnivå i beräkningen av golvet för riskvägda tillgångar för hypotekslån med en låg kreditförlusthistorik till utgången av 2032. Bland de nordiska länderna avser Sverige och Norge inte ta i bruk den nämnda medlemsstatsoptionen. När det gäller lagstiftningslösningarna i Danmark saknas det ännu bekräftad information. I Sverige och Norge har man som makrotillsynsåtgärd tagit i bruk riskviktsgolv för bostadskrediter som baserar sig på artikel 458 i EU:s tillsynsförordning och är fastställda av finansinspektionsmyndigheten, och dessa kan göra det verkningslöst att använda medlemsstatsoptionen under den tid som riskviktsgolven hålls i kraft med stöd av EU:s tillsynsförordning.

6 Remissvar

6.1 Allmänt

Utkastet till regeringens proposition var på remiss den 26 maj–16 juli 2025. Utlåtanden begärdes av 39 olika remissinstanser. Det kom in sammanlagt 18 utlåtanden. Utlåtanden gavs av

Finansinspektionen, Finlands Bank, Verket för finansiell stabilitet, Europeiska centralbanken, social- och hälsovårdsministeriet, justitieministeriet, biträdande justitiekansler, Finanssiala ry, Företagarna i Finland rf, Suomen Asianajajat, Finlands Hypoteksförening, Finlands näringsliv rf, Suomen Vuokranantajat ry, Nordea Bank Abp, Byggnadsindustrin RT rf, Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry, OP Gruppen samt Arbetslöshetskassornas Samorganisation rf.

6.2 Återkallande av verksamhetstillstånd för kreditinstitut som är oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet

Finansinspektionen konstaterade att den inte har något att anmärka på det som framställts i betänkandet. Verket för finansiell stabilitet konstaterade att det understöder att 26 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen ändras enligt förslaget. Genom ändringen förtydligas befogenheterna för Verket för finansiell stabilitet och Finansinspektionen i en situation där ett kreditinstitut håller på att fallera och det allmänna intresset inte förutsätter att institutet ställs under resolutionsförvaltning, utan Verket för finansiell stabilitet ansöker om att försätta institutet i konkurs. Verket för finansiell stabilitet anser att det är motiverat att Finansinspektionen i en sådan situation vid behov omedelbart kan återkalla institutets verksamhetstillstånd. På så sätt kan man hindra att det uppstår en situation där institutet är insolvent men fortsätter sin verksamhet till dess att domstolen har avgjort konkursansökan gällande institutet.

6.3 Förvärv av kvalificerat innehav i kreditinstitut

I arbetsgruppens betänkande föreslogs det att banktillsynsmyndighetens tidsfrist för bekräftelse av mottagandet av anmälan om förvärv av ägarandelar ska förlängas från två vardagar till tio vardagar. Finansinspektionen hade inget att anmärka på det som framställdes i arbetsgruppens betänkande. Enligt utlåtandet av Suomen Asianajajat kan detta förlänga processerna för förvärv av ägarandelar och därmed medföra extra kostnader för parterna. Suomen Asianajajat föreslog att tidsfristen ska förbli två vardagar och att spelrummet enligt direktivet som tillåter tio vardagar inte ska användas. Vid den fortsatta beredningen har man dock hållit fast vid tio vardagar, som arbetsgruppen ursprungligen föreslog, eftersom en tidsfrist på två vardagar även i större utsträckning har ansetts vara en för kort reaktionstid i vissa fall, vilket ändringen i direktivet också grundar sig på. Bekräftelsen av mottagandet är inte enbart en mekanisk bekräftelse av att anmälan mottagits, utan den är även förknippad med en bedömning av huruvida anmälan är tillräcklig till sitt innehåll. Dessutom handlar det om en maximitid, varvid det är sannolikt att mottagandet i varje fall bekräftas redan tidigare än vid den föreslagna maximitiden på tio vardagar.

6.4 Tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av ett kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder

Finanssiala ry och OP Gruppen föreslog att sammanslutningars interna fusionsförfaranden helt ska uteslutas ur bedömningen inom banktillsynen. Båda remissinstanserna ansåg att det är fråga om nationell tilläggsreglering när det gäller förhållningssättet som arbetsgruppen gått in för i sitt betänkande vad gäller att bedömning inom banktillsynen inte är obligatorisk vid sammanslutningars interna fusioner, utan att Finansinspektionen kan tillämpa den när de kriterier som fastställs närmare i bestämmelsen uppfylls. Det tillvägagångssätt som Finanssiala ry och OP Gruppen föreslog kan dock inte anses vara i enlighet med direktivet, eftersom direktivet inte tillåter att bedömning inom banktillsynen utesluts helt och hållet. Dessutom ska lösningen inte anses vara ändamålsenlig med avseende på tillsynen över den finansiella stabiliteten, eftersom bankgruppernas strukturella utveckling har lett till att förhållandevis stora kreditinstitut har bildats inom grupperna, varför det även i övrigt är motiverat att det finns en

möjlighet enligt lagen att övervaka interna fusioner inom grupperna.

Nordea Bank Abp föreslog en precisering av behandlingen av avyttring av kvalificerade ägarandelar enligt det föreslagna 3 a kap. i kreditinstitutslagen. Preciseringar har gjorts i bestämmelserna på basis av remissvaren.

Finansinspektionen hade inget att anmärka på arbetsgruppens betänkande i detta avseende. Verket för finansiell stabilitet understödde den lösning för de ändringar som direktivet åtminstone kräver som lades fram i arbetsgruppens betänkande, men ansåg det vara nödvändigt att så snart som möjligt revidera regelverket om associationslagar som berör kreditinstitut.

6.5 Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter

Finansinspektionen konstaterade att den inte har något att anmärka på den föreslagna ändringen i 71 § i lagen om Finansinspektionen. Finansinspektionen fäster även vikt vid att det förutom i kreditinstitutsdirektivet även i ett flertal andra EU-rättsakter för finanssektorn finns bestämmelser som gäller informationsutbytet mellan finansinspektionsmyndigheten och skattemyndigheten. Enligt Finansinspektionen omfattar dessa åtminstone direktivet om marknader för finansiella instrument (MiFID), EMIR-förordningen, förordningen om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning (SFTR) och förordningen om marknader för kryptotillgångar (MiCAR). Enligt Finansinspektionen har behovet av eventuell nationell lagstiftning i anknytning till dessa bestämmelser inte bedömts särskilt.

Justitieministeriet har i sitt utlåtande kommenterat noggrannheten och avgränsningen av bestämmelsen om informationsutbyte samt regleringens godtagbarhet och bedömningen av dataskyddet. Justitieministeriet fäste särskild vikt vid vagheten i informationsinnehållet och användningsändamålet. I sitt utlåtande lyfte ministeriet fram grundlagsutskottets riktlinje som anger att om informationsinnehållet inte har förtecknats i bestämmelsen ska kravet på informationens nödvändighet för något syfte inkluderas i bestämmelserna. Justitieministeriet konstaterar att det inte framgår av den föreslagna bestämmelsen och dess motiveringar från vilka uppgifters sekretess man avser avvika när uppgifterna lämnas ut eller om uppgifterna kan innehålla känsliga uppgifter. Justitieministeriet anser även att det användningsändamål som föreslås är exceptionellt vagt, eftersom uppgifternas sekretess dessutom kan brytas proaktivt för att hindra kommande försummelser. Justitieministeriet anser att det vid den fortsatta beredningen finns skäl att ännu noggrant överväga precisering av de föreslagna bestämmelserna genom att specificera informationsinnehållet och avgränsa ändamålen för vilka den information som observerats i tillsynen över efterlevnaden av kreditinstitutsdirektivet och tillsynsförordningen behöver lämnas ut, samt att komplettera motiveringarna till denna del. Av motiveringarna ska det dessutom framgå varför informationsinnehållet även avses omfatta uppgifter som observerats i tillsynen över efterlevnaden av tillsynsförordningen.

Justitieministeriet anser även att det finns skäl att vid den fortsatta beredningen ännu bedöma innehållet i de föreslagna bestämmelserna och inkludera en bedömning av den föreslagna regleringens godtagbarhet i motiveringarna till lagstiftningsordningen i propositionsutkastet. Justitieministeriet konstaterar dessutom att det tydligt ska framgå av specialmotiveringen till vilka delar det nationella spelrummet används och på vilken artikel i dataskyddsförordningen användningen av spelrummet baserar sig, och varför den föreslagna regleringen anses vara proportionerlig, i enlighet med det allmänna intresset och nödvändig.

Vid den fortsatta beredningen har de föreslagna bestämmelserna ändrats genom att till dem foga nödvändighetskriteriet och ett inskränkt användningsändamål. I specialmotiveringen har det

förklarats närmare vilket informationsinnehåll bestämmelsen gäller och om informationsinnehållet kan innehålla känsliga personuppgifter. I motiveringarna har det dessutom förklarats vilka sekretessbestämmelser man avviker från genom bestämmelsen om utlämnande av information. Avsnittet om dataskyddsförordningen i specialmotiveringen har också kompletterats. Vid den fortsatta beredningen har det också lagts till motiveringar till lagstiftningsordningen, såsom det redan konstaterades i arbetsgruppens promemoria som är ute på remiss i samband med avsnitt 12.

Justitieministeriet ansåg dessutom att bestämmelserna i artikel 56.4 i kreditinstitutsdirektivet inte verkar kräva att kravet på samtycke ska omfatta unionsmyndigheter, och det har inte angetts några andra grunder för utvidgningen i propositionsutkastet. Vid den fortsatta beredningen har förslaget att ändra ordalydelsen från ”en annan stats” till ”i en annan stat” bedömts vara ett mycket behövligt förtydligande och basera sig på direktivet. När direktivet tolkas är det viktigt att förstå hur tillsynen över finansmarknaden är organiserad. Till exempel Europeiska centralbanken har fått i uppgift att övervaka vissa kreditinstitut, varför Europeiska centralbanken hör till de behöriga myndigheter som avses i direktivet. Således är det viktigt att Europeiska unionens myndigheter som har fått en viss tillsynsuppgift också ingår i den nationella bestämmelsen som sig bör. Om dessa unionsmyndigheter inte inkluderas försätter det enskilda aktörer i olika ställning vad gäller utlämnande av uppgifter beroende på om aktören övervakas av en nationell tillsynsmyndighet eller unionens behöriga tillsynsmyndighet. Justitieministeriet konstaterar även att förslaget inte uppfyller kravet på exakthet och noggrann avgränsning som gäller bestämmelserna. Vid den fortsatta beredningen har det emellertid bedömts att kraven i fråga uppfylls på samma sätt som för den gällande punkten.

6.6 Nya bestämmelser om kryptotillgångar

Finansinspektionen konstaterade att den inte har något väsentligt att anmärka om det som lagts fram i betänkandet. Finansinspektionen föreslår emellertid att det fogas ett förtydligande till definitionen av kryptotillgång som anges i kreditinstitutslagen angående omfattningen av tillämpningsområdet för kraven i förhållande till förordning (EU) 2023/1114, dvs. MiCA-förordningen. Finansinspektionen konstaterar att även om definitionen av kryptotillgång motsvarar definitionen i artikel 3.1.5 i MiCA-förordningen finns det skäl att beakta att ur definitionen av kryptotillgång i kreditinstitutslagen och därmed lagens tillämpningsområde har endast uteslutits digitala centralbankspengar i form av kryptotillgångar. Ur MiCA-förordningens tillämpningsområde har uteslutits förutom digitala centralbankspengar även de produkter i form av kryptotillgångar som avses i artiklarna 2.3 och 2.4 i förordningen. Finansinspektionen konstaterar att definitionen av kryptotillgång enligt lagförslaget överensstämmer med det sjätte kreditinstitutsdirektivet. Den anser dock att ett förtydligande ändå behövs så att man förstår att tillämpa de nya bestämmelserna även då kryptotillgångarna uppfyller till exempel definitionen av ett finansiellt instrument eller en insättning, så att bestämmelserna tillämpas till exempel när det handlar om tokeniserade finansiella instrument eller insättningar. Vid den fortsatta beredningen har man lagt till en preciserande punkt i specialmotiveringen vad gäller definitionen och tillämpningsområdet.

Finansinspektionen fäster dessutom vikt vid ändringen av kreditinstitutslagen som gäller koncentrationsrisken i fråga om kryptotillgångar. Även här konstaterar Finansinspektionen att den föreslagna ändringen motsvarar bestämmelserna i artikel 81 i det sjätte kreditinstitutsdirektivet. Finansinspektionen konstaterar att det i kreditinstitutsdirektivet och det betänkande som är ute på remiss inte har preciserats vad som möjligtvis avses med ”liknande egenskaper” när det gäller kryptotillgångar utan en identifierbar utgivare. Finansinspektionen anser att det kan vara utmanande att tillämpa den nya bestämmelsen utan preciseringar. Finansinspektionen anser att internationell jämförelse i mån av möjlighet ska utnyttjas i

bedömningen så att kravet tillämpas enhetligt i olika länder. Vid den fortsatta beredningen har det bedömts att det allmänspråkliga uttrycket ”liknande egenskaper” inte kräver någon särskild specificering och att jämförelsen kan vara olika från fall till fall. Specialmotiveringen har ändå kompletterats med att bedömningen till exempel kan basera sig på internationell jämförelse.

6.7 Holdingföretags tillståndsplikt

Finansinspektionen konstaterade att den inte har något att anmärka om det som lagts fram i betänkandet och inte heller uttalade sig de övriga remissinstanserna om förslagen som gällde holdingföretags tillståndsplikt.

6.8 Värdepappersföretags auktorisation för kreditinstitut

Finansinspektionen konstaterade att den inte har något att anmärka om det som lagts fram i betänkandet och inte heller uttalade sig de övriga remissinstanserna om förslagen som gällde holdingföretags tillståndsplikt.

6.9 Krav som gäller ledningen vid ett kreditinstitut

Finanssiala ry har trots den enhälliga ståndpunkten om arbetsgruppens betänkande ansett det i princip vara problematiskt med den lösning som man gått in för i betänkandet om att bestämmelserna om ledningsorgan med ledningsfunktion (*management body in its management function*) enligt direktivet under vissa förutsättningar även ska tillämpas på annan operativ ledning utöver verkställande direktören. Nordea Bank Abp uttalade sig också på motsvarande sätt. Finlands näringsliv rf förhöll sig återhållsam till undantagen från de allmänna bolagsrättsliga ramarna i sitt utlåtande. I utlåtandena föreslogs det att sättet för genomförandet av direktivet ska harmoniseras med Finlands associationslagstiftning, enligt vilken den operativa ledningen endast hör till verkställande direktören. I utlåtandena ansågs de särskilda krav som gäller ledningen i regleringen av kreditinstitut vara problematiska i den mån de avviker från organiseringen av verksamheten i enlighet med den allmänna associationslagstiftningen. Finansinspektionen och Verket för finansiell stabilitet understödde för sin del det tillvägagångssätt som föreslogs i arbetsgruppens betänkande i enlighet med arbetsgruppens ståndpunkt.

Vid den fortsatta beredningen har man hållit sig till den grundläggande lösningen enligt arbetsgruppens betänkande om att kraven som gäller den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet även tillämpas på andra centrala ledningsuppgifter utöver verkställande direktören under de närmare förutsättningar som anges i propositionen. Lagstiftningen om kreditinstitut innehåller redan nu flera särskilda krav som gäller organiseringen av ledningen och förvaltningen, och dessa är mer omfattande än den allmänna associationslagstiftningen. Allmänt taget fastställer associationslagstiftningen relativt vida ramar för organiseringen av organisationernas verksamhet, varvid den inte ska anses vara en tillräcklig måttstock för organiseringen av ett kreditinstituts verksamhet. I propositionen föreslås dock varken tillsättande av nya associationsrättsliga organ eller åläggande av kollegialitet vid beslutsfattande inom den operativa ledningen, utan de bestämmelser som genomför direktivet anknyter till vissa ansvarsuppgifter på personnivå. Arbetsgruppen som beredde propositionen hörde centrala sakkunniga inom såväl Finansinspektionen som kreditinstitutssektorn, och i detta sammanhang framkom det olikheter mellan kreditinstituten i fråga om organiseringen av kreditinstitutens verksamhet. Den lösning man gått in för i arbetsgruppens betänkande möjliggör organisering av verksamheten i kreditinstitut på olika sätt – antingen utpräglat lett av verkställande direktören eller så att uppgifterna delegeras i större utsträckning till den övriga högsta operativa ledningen. På dessa grunder har regleringssättet

som antagits i arbetsgruppens betänkande ansetts vara ändamålsenligare ur perspektivet för både banktillsynen och på längre sikt även för aktörerna inom kreditinstitutssektorn.

Finanssiala ry föreslog att förvaltningsrådets roll ska beaktas på regleringsnivå så att de bestämmelser som tillämpas på styrelsen ska tillämpas på förvaltningsrådet om betydande styrelseuppgifter har överförts till det. I propositionen kvarstår principen enligt den gällande lagen om att kraven som gäller styrelsen tillämpas på förvaltningsrådet i den utsträckning förvaltningsrådet har anvisats uppgifter som annars hör till styrelsen. Tillägget ”i betydande utsträckning” som Finanssiala ry föreslår ger möjlighet att utvidga förvaltningsrådens uppgifter och ansvar utan att granska behörighetsvillkoren. Förvaltningsrådens ställning har bedömts kräva så mycket ytterligare beredningsarbete att inga ändringar i förhållande till arbetsgruppens betänkande har gjorts i propositionen med anledning av remissvaren.

Finanssiala ry och Nordea Bank Abp lade alternativt fram vissa förslag till preciseringar av definitionen av och kraven för den ledning som ansvarar för affärsverksamheten. Dessa förslag har beaktats delvis vid den fortsatta beredningen.

Finansinspektionen föreslår att den nya 35 b § som föreslås i lagen om Finansinspektionen och som anknyter till tillsynen över behörighetsvillkoren enligt 7 kap. i kreditinstitutslagen för tydlighetens skull ska överföras till kreditinstitutslagen.

6.10 Nya bestämmelser om hållbarhet

Finansinspektionen konstaterade att den inte har något att anmärka om det som lagts fram i betänkandet.

Finlands Hypoteksförening konstaterar att direktivet kräver att kraven som gäller planerna ska tillämpas proportionerligt på små och icke-komplexa institut, vilket genomförs genom att ett förenklat förfarande eller undantag anvisas för små och icke-komplexa institut. Finlands Hypoteksförening anser det vara viktigt att den nya 3 a § som föreslås i 9 kap. i kreditinstitutslagen beaktar proportionaliteten som förutsätts i direktivet. Små och icke-komplexa institut har därmed möjlighet att tillämpa förenklade förfaranden när de utarbetar planer. Utifrån denna anmärkning gjordes inga ändringar i propositionen, eftersom det redan ingår bestämmelser om ett förenklat förfarande för små och icke-komplexa institut i 9 kap. 3 a § 5 mom. i kreditinstitutslagen.

Finlands Hypoteksförening konstaterar att det även anges i 9 kap. 3 a § i kreditinstitutslagen att planerna ska vara förenliga med de planer som i enlighet med 7 kap. 4 § i bokföringslagen (1336/1997) presenteras i hållbarhetsrapporten. Föreningen konstaterar att det därefter har beretts ändringar i tidsplanen för ibruktagande av och innehållet i hållbarhetsrapporteringen enligt bokföringslagen (s.k. Green Omnibus), vilka bör beaktas till tillämpliga delar även i genomförandet av hållbarhetskraven enligt kreditinstitutsdirektivet. Finlands Hypoteksförening fäster vikt vid att hållbarhetsrapporteringen kommer att inledas två år senare än avsett och till exempel för de kreditinstitut som hör till andra vågen utförs den för första gången först i början av 2028 på basis av uppgifterna för 2027. Utifrån dessa anmärkningar har man vid den fortsatta beredningen emellertid gjort ett förtydligande tillägg till propositionen om att bestämmelsen om förenliga planer gäller de kreditinstitut som utarbetar en plan antingen på grund av en lagenlig skyldighet eller frivilligt. Omnibus I-projektets ändringar strider alltså inte mot kravet på förenlighet. Bestämmelser om de skyldigheter som gäller hållbarhetsrapportering ingår i bokföringslagen. De ändringar som träder i kraft i och med Omnibus I-projektet genomförs genom ett separat lagberedningsförfarande.

Finlands Hypoteksförening konstaterar att en proportionerlig hantering av ESG-risker bäst främjar hållbarhetsmålen. Finlands Hypoteksförening understöder den riktlinje som föreslås i 3 mom. i den nya 17 a § i 9 kap. i kreditinstitutslagen om att strategier, riktlinjer, processer och system som används i hanteringen av ESG-risker ska stå i proportion till omfattningen, arten och komplexiteten hos de ESG-risker som hänför sig till kreditinstitutets affärsmodell och omfattningen av institutets verksamhet, och anser detta vara viktigt. Föreningen konstaterar att hanteringen av ESG-risker och övriga krav som gäller hållbarhet utgör en stor och komplex administrativ börda för kreditinstituten, som bör minimeras genom att så effektivt som möjligt anpassa den till institutets verksamhet och dess omfattning.

Finanssiala ry och Nordea Bank Abp konstaterar att beaktandet av ESG-risker på medellång och lång sikt i bedömningen av om kreditinstitutets interna kapital är tillräckligt kommer att vara mycket utmanande och dyrt för kreditinstituten, då det tidigare har varit tillräckligt att reservera ekonomiskt kapital för alla ekonomiska risker på ett års sikt. Nordea Bank Abp och Finanssiala ry anser att det åtminstone bör konstateras i motiveringarna till 9 kap. 1 § i kreditinstitutslagen att kravet att beakta ESG-risker på kort, medellång och lång sikt inte gäller fastställande av externt (normativt) kapital enligt artikel 92 i EU:s tillsynsförordning. Vid den fortsatta beredningen gjordes inga ändringar i propositionen utifrån utlåtandena, eftersom ESG-riskerna fogas till den befintliga bedömningen av det interna kapitalets tillräcklighet. Artiklarna 73 och 92 i kreditinstitutsdirektivet reglerar olika krav och det har inte observerats sådana tolkningsproblem mellan dessa två artiklar att en precisering skulle behövas.

Nordea Bank Abp och Finanssiala ry anser att ordalydelsen i den föreslagna nya 16 punkten i 11 kap. 10 § 1 mom. i kreditinstitutslagen inte till sitt innehåll motsvarar den finska versionen av bestämmelsen i artikel 104 i kreditinstitutsdirektivet, enligt vilken tillsynsmyndigheterna ska kunna begära förstärkning av målen, åtgärderna och insatserna i de planer som ska utarbetas (”vaatia vahvistamaan […] suunnitelmiin sisältyviä tavoitteita, toimenpiteitä ja toimia”). De konstaterar även att de olika språkversionerna av det ändrade kreditinstitutsdirektivet skiljer sig från varandra i fråga om innehållet i de tillsynsbefogenheter som föreskrivs i artikel 104. Nordea och Finanssiala ry konstaterar att tillsynsmyndigheten bör ha befogenhet att uppmana kreditinstitut att förstärka målen, åtgärderna och insatserna i planerna. Nordea Bank Abp och Finanssiala ry konstaterar vidare att den ordalydelse som föreslås i propositionen utökar Finansinspektionens befogenheter nationellt i förhållande till ordalydelsen i direktivet och strider således mot regeringen Orpos regeringsprogram.

Vid den fortsatta beredningen har ordalydelsen ändrats i den nya 16 punkten i 11 kap. 10 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, så att den finska versionen bättre motsvarar både ordalydelsen och syftet i den engelska versionen av direktivet. Innehållet i direktivet innebär att myndigheten kan kräva att kreditinstitut minskar ESG-riskerna. Minskningen avses ske genom att de anpassar sina affärsstrategier, sin bolagsstyrning och sin riskhantering, och för detta kan det krävas att de förstärker de mål, åtgärder och insatser som ingår i planerna. Det handlar alltså inte enbart om en befogenhet att kräva förstärkning av de mål, åtgärder och insatser som ingår i planerna. Bestämmelsen är uttrycklig och kan inte inskränkas i genomförandet. Det ingår alltså inget nationellt spelrum i 11 kap. 10 § 1 mom. 16 punkten i kreditinstitutslagen, utan det är fråga om en bestämmelse som motsvarar minimikravet enligt direktivet.

6.11 Tillsyn över kreditinstitut

Finansinspektionen konstaterade att den inte har något väsentligt att anmärka om det som lagts fram i betänkandet.

Finlands Hypoteksförening anser att ordalydelsen i den föreslagna nya 2 a § i 11 kap. i

kreditinstitutslagen är en aning otydlig och att man av den också kan få uppfattningen att den förteckning som anges i 1–4 punkten är uteslutande, dvs. att proportionalitetsprincipen endast kan tillämpas om dessa villkor uppfylls. Finlands Hypoteksförening konstaterar att förteckningen är utformad ur perspektivet för sammanslutningar och att den inte omfattar alla små och icke-komplexa kreditinstitut som proportionalitetsprincipen typiskt har kunnat tillämpas på när omfattningen av och bedömningsintervallet för tillsynsmyndighetens bedömning har fastställts. Finlands Hypoteksförening anser att ordalydelsen i motiveringen till paragrafen bör förtydligas i detta avseende till exempel genom att orden ”erityisesti kaikkien” (särskilt alla) ersätts med ordet ”esimerkiksi” (till exempel). Utifrån anmärkningarna preciserades det i motiveringen till bestämmelsen i fråga att förteckningen över villkor inte är en uttömmande förteckning över alla de aspekter som Finansinspektionen kan bedöma och att den inte heller uttömmande fastställer när proportionalitetsprincipen kan tillämpas. Dessutom utformades punkten i fråga ännu noggrannare för att motsvara utformningen i kreditinstitutsdirektivet.

Finlands Hypoteksförening konstaterar att det linjeras i 9 kap. 23 § 1 mom. 3 punkten i kreditinstitutslagen att även kreditinstitut som tillämpar schablonmetoden ska rapportera resultaten av beräkningarna enligt de metoder som använts för att fastställa beloppet för förväntade kreditförluster, om något av villkoren i punkterna a–c är uppfyllt. Föreningen anser att förslaget i praktiken leder till att alla kreditinstitut omfattas av rapporteringsskyldigheten, eftersom definitionen av ett viktigt kreditinstitut inte har använts i punkten. Vid den fortsatta beredningen preciserades både paragrafen och motiveringen i propositionen utifrån anmärkningen, vilket medförde att kravet tydligt endast gäller sådana viktiga kreditinstitut som anges i den tekniska genomförandestandarden.

6.12 Buffertkrav

I arbetsgruppens betänkande som varit ute på remiss ingick ett förslag om att slopa den nationella övre gränsen (5 procentenheter) i bestämmelsen om systemriskbuffert och harmonisera regleringen i enlighet med direktivet så att det sammanlagda buffertkravet inte får ställas till en nivå som överstiger denna gräns utan Europeiska kommissionens godkännande. Dessutom föreslogs det att vissa preciseringar ska göras bland annat rörande uttryckligt beaktande av hållbarhetsrisker när systemriskbuffertkrav fastställs samt vissa preciseringar av teknisk karaktär.

Finanssiala ry, Finansinspektionen, Finlands Bank och Verket för finansiell stabilitet yttrade sig i fråga om buffertkraven. Finansinspektionen och Finlands Bank ansåg att de lösningar som lagts fram i arbetsgruppen betänkande var ändamålsenliga. I sitt utlåtande motsatte sig Finanssiala ry slopandet av den nationella övre gränsen för systemriskbuffertar och föreslog att skyldigheten att motivera beslut om fastställande av kravet ska preciseras ytterligare. I detta avseende gav remissvaren ingen anledning till ändringar, eftersom den gällande övre gränsen inte var i enlighet med kreditinstitutsdirektivet. Dessutom finns ingen fastställd övre gräns till exempel för det buffertkrav enligt prövning som fastställs med stöd av 11 kap. i kreditinstitutslagen. Motiveringsskyldigheten gäller redan nu med stöd av de allmänna bestämmelser som styr myndighetsverksamheten och fastställandet av systemriskbuffertkrav styrs av relativt detaljerade normer på förordningsnivå. I sitt utlåtande har Finanssiala ry bland annat föreslagit en skyldighet att kvantifiera systemrisken. Bedömningen av systemrisker är emellertid en helhetsbedömning till sin karaktär, varför det tillvägagångssätt som föreslås i utlåtandet överhuvudtaget inte är en möjlig regleringslösning.

Verket för finansiell stabilitet konstaterade i sitt utlåtande att det stöder slopandet av den nationella övre gränsen för systemriskbuffertar, eftersom ämbetsverket har uppfattningen att det

skulle strida mot kreditinstitutsdirektivet att hålla kvar den övre gränsen. Finansinspektionen och Finlands Bank föreslog vissa preciseringar av teknisk karaktär och preciseringar som ger större smidighet i bestämmelserna om processen för fastställande av kravet, och dessa har beaktats i den fortsatta beredningen.

6.13 Administrativa sanktioner och vite

Definition av koncernomsättning. Finansinspektionen anser att definitionen av koncernomsättning som gäller organisationer inom försäkringssektorn enligt 40 b § 2 mom. 3 punkten är bristfällig och att även definitionerna av omsättning i 8 kap. 4 § i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism och i 18 § i lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna bör ändras i enlighet med lagförslaget för att säkerställa konsekvensen inom lagstiftningen. Vid den fortsatta beredningen konstaterades det att definitionen av omsättning som gäller försäkringssektorn samt konsekvensen i förhållande till definitionerna i andra lagar bör bedömas noggrant tillsammans med sakkunniga inom försäkringssektorn, hindrande av penningtvätt och konsumentskydd, eftersom ändringen i fråga konkret påverkar beloppet av en eventuell påföljdsavgift. En sådan bedömning är inte längre möjlig i samband med den fortsatta beredningen inom tidsplanen för detta projekt.

Finansinspektionen anser det även vara viktigt att man i det andra skedet av arbetet i arbetsgruppen för revidering av kreditinstitutslagstiftningen bedömer behoven av ändring av definitionen av koncernomsättning när det gäller sammanslutningar av inlåningsbanker. Finansinspektionen konstaterar att när det gäller sammanslutningar ska man sträva efter att använda omsättningen för den ekonomiska helhet som de utgör, även om det inte bildas någon egentlig koncern. Vid den fortsatta beredningen konstaterades den brist som Finansinspektionen lyfte fram vara grundad. Ärendet bör dock bedömas noggrant, vilket inte kan göras inom ramen för tidsplanen för detta projekt. Förslaget bör dock bedömas i framtiden.

Vite. När det gäller vite lyfte Finansinspektionen fram ett behov av att precisera den hänvisning till 40 b § i lagen om Finansinspektionen som används i 22 kap. 2 § 4 mom. i kreditinstitutslagen och i 16 a kap. 2 § i lagen om investeringstjänster. Vid den fortsatta beredningen har hänvisningarna till 40 b § kompletterats så att hänvisningarna motsvarar kreditinstitutsdirektivet även när det gäller koncernomsättning.

Finanssiala ry och Nordea Bank Abp ansåg i sina utlåtanden att det bör utfärdas bestämmelser om ett förbud, enligt vilka Finansinspektionen inte kan förelägga vite på grundval av 22 kap. 1 § i kreditinstitutslagen eller 33 a § i lagen om Finansinspektionen i situationer där rådets förordning (EG) 2432/98 om Europeiska centralbanken är tillämplig. Vid den fortsatta beredningen föreslogs ingen separat bestämmelse om Europeiska centralbanken. Nationellt preciserades tillämpningen av paragraferna om vite i lagen om Finansinspektionen och kreditinstitutslagen med en särskild bestämmelse så att tillsynsobjektens rättssäkerhet ska förbättras genom tydlighet. Vite omfattas inte av dubbel straffbarhet, dvs. det handlar alltså inte om en bestämmelse med anknytning till dubbel straffbarhet.

I fråga om vite lyfte Nordea Bank Abp och Finanssiala ry fram att det bör förtydligas i motiveringarna till regeringens proposition hur man kan förfara för att separera huvudförpliktelserna från varandra så att de blir självständiga och om man genom att separera huvudförpliktelserna samtidigt kan förelägga flera viten. I fråga om vite konstaterade Nordea Bank Abp och Finanssiala ry ytterligare att det dessutom i motiveringarna bör förtydligas och fastställas att det beslut som gäller huvudförpliktelsen och som förenas med vite ska ha vunnit laga kraft. Finanssiala ry ansåg dessutom att det behöver fogas en bestämmelse om vitets skälighet till lagen. Utifrån utlåtandena gjordes inga ändringar i propositionen i den fortsatta

beredningen, eftersom det föreskrivs i 22 kap. 1 § i kreditinstitutslagen att viteslagen tillämpas på föreläggande av vite. Viteslagen anger när en huvudförpliktelse är självständig och när det krävs att beslutet har vunnit laga kraft för att vite ska kunna föreläggas. När det gäller vitets skälighet tillämpas likaså viteslagen samt förvaltningens rättsprinciper om proportionalitet enligt förvaltningslagen på vite enligt 22 kap. 1 § i kreditinstitutslagen.

Förtydligande av lagen. Finansinspektionen understöder de bestämmelser som föreslås i 40 § 6 mom., 41 a och 41 b § 3 mom. och 41 c § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen, vilkas syfte är att förtydliga att även överträdelse av bestämmelser på lägre nivå omfattas av påföljdsavgift. Finansinspektionen föreslår en förtydligande ändring i 40 § 6 mom. Justitieministeriet ansåg för sin del att grundlagsutskottets utlåtanden i fråga om blancostraff även bör beaktas i fråga om 40 § 6 mom. samt likaså målet att fullmaktskedjorna ska vara exakta. Vid den fortsatta beredningen kompletterades specialmotiveringen och fullmaktskedjan i 40 § 6 mom. preciserades.

Dubbel straffbarhet. Justitieministeriet fäste vikt vid att det är igenkännligt även i utkastet till propositionen att 42 § 4 mom. i första lagförslaget avviker från utgångspunkterna i ne bis in idem-principen. Enligt justitieministeriets ståndpunkt ska man i utkastet till proposition sträva efter att så noggrant som möjligt beskriva eventuella nationella spelrum som direktivet medger, i synnerhet eftersom det är fråga om bestämmelser som avsevärt avviker från det etablerade rättsläget även i nationellt hänseende. Justitieministeriet anser det vara viktigt att frågan i detta avseende bedöms noggrannare i den fortsatta beredningen, och dessutom bör ytterligare motiveringar läggas fram för den föreslagna regleringen, även ur perspektivet för regleringens nödvändighet och godtagbarhet. Vid den fortsatta beredningen kompletterades motiveringarna och strävan var att genom rättsfall ta upp situationer för att tydliggöra eventuella exempelsituationer.

Övriga anmärkningar. Finansinspektionen ansåg i sitt utlåtande att tillämpligheten av den ändring som föreslås i 39 § bör säkerställas i fråga om juridiska personer. Dessutom föreslog Finansinspektionen en teknisk ändring i 39 §. Vid den fortsatta beredningen fogades en precisering till motiveringarna och en teknisk ändring gjordes i 39 §. Dessutom ansåg Nordea Bank Abp och Finanssiala ry det vara viktigt med en precisering i regeringens proposition angående vad som avses med den grupp av befattningshavare enligt direktivet som möjligheten att förelägga vite kan tillämpas på. Vid den fortsatta beredningen preciserades vad som avses med denna grupp av befattningshavare.

6.14 Filialer till tredjelands kreditinstitut

Finansinspektionen yttrar att den inte har något väsentligt att anmärka om det som lagts fram i betänkandet. Finansinspektionen konstaterar emellertid att det föreskrivs om kapitalkrav för filialer till tredjelands kreditinstitut i 18 kap. 4 b § i lagförslaget. Europeiska bankmyndigheten kommer att anta riktlinjer om godtagbara poster för uppfyllandet av kapitalkravet. Finansinspektionen anser att en hänvisning till riktlinjerna i de detaljerade motiveringarna i regeringens proposition skulle ge lagskiparna värdefull tilläggsinformation.

6.15 Karens

6.15.1 Finansinspektionen

Tillämpningsområde. Finansinspektionen konstaterar att man har förståelse för behovet av karens, men man vill framföra flera kritiska anmärkningar till innehållet i och motiveringarna till bestämmelserna. Social- och hälsovårdsministeriet (SHM) konstaterar att det är förståeligt med den motivering som läggs fram i regeringens proposition i fråga om tillämpningsområdet

för karensen, enligt vilken förslaget avser säkerställa en jämlik behandling av de tjänstemän som arbetar vid Finansinspektionen.

Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry konstaterar att de föreslagna karensbestämmelserna berör Finansinspektionens tjänstemäns rättigheter på ett betydande sätt och retroaktivt när det gäller pågående tjänsteförhållanden, varför de inte i onödan ska utvidgas. Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry har svårt att se kopplingen mellan jämlik behandling av tjänstemännen eller allmänt förtroende och tillämpningsområdet för karensbestämmelserna, vars mål är att hindra tjänstemän från att utnyttja information de har fått i tjänsteuppgifterna i ett nytt anställningsförhållande. Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry anser att man inte genom nationell tilläggsreglering ska göra karensbestämmelserna mer vittgående än kraven enligt direktivet.

Finansinspektionen anser att det inte behövs någon bestämmelse om karens enligt prövning, eftersom karenserna som gäller Finansinspektionen i praktiken kommer att vara de mest omfattande inom hela den offentliga sektorn enbart genom de karensbestämmelser som följer av direktivet, och ur grundrättighetssynpunkt ingriper karensen mer i rättigheterna för Finansinspektionens tjänstemän. Vid den fortsatta beredningen bedömdes dessutom bestämmelsen om karens enligt prövning. Bestämmelsen bedömdes fortfarande vara behövlig, eftersom man inte på förhand heltäckande på lagnivå kan fastställa alla de uppgifter där karens kan behövas. Av denna anledning gick man i sinom tid in för att 44 a § i statstjänstemannalagen ska gälla alla olika tjänstemän oberoende av uppgiftens nivå eller karaktär.

Europeiska centralbanken (ECB) lyfter i sitt utlåtande fram Europeiska centralbankens etiska regelverk som innehåller en uppförandekod. ECB konstaterar i sitt utlåtande att ändringarna i kreditinstitutsdirektivet inte innebär att det etiska regelverket ändras, vilket ECB har satt i kraft för att säkerställa nationella behöriga myndigheters oberoende i samband med den gemensamma tillsynsmekanismen, eftersom båda regelverken har ett eget tillämpningsområde och en egen rättslig grund. ECB påpekar att tillämpning av de mindre strikta bestämmelserna enligt lagförslaget inte begränsar tillämpningen av de striktare bestämmelserna i den gemensamma uppförandekoden på de personer på vilka den gemensamma uppförandekoden ska tillämpas. I och med utlåtandet kompletterades förslaget med informativa bestämmelser som lyfter fram att ECB:s uppförandekod ska tillämpas trots de nationella bestämmelserna.

Karens enligt avtal. Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry anser att karens som fastställs på basis av denna punkt ska motsvara den karens som föreslås för Finlands Banks tjänstemän i propositionen, dvs. vara avtalsbaserad.

I biträdande Justitiekanslerns utlåtande konstateras det att orsakerna till två mycket olika lösningar i viss mån har förklarats i motiveringarna till propositionsutkastet och i synnerhet med hänvisning till de krav som EU-rätten ställer, men det klargörs inte helt varför det är motiverat att reglera så här olika för olika tjänstemän. Biträdande justitiekansler konstaterar också att man naturligtvis ska undvika onödig administrativ börda, men motiveringen väcker ändå frågan om hur stort arbete identifieringen skulle innebära med beaktande av att den avtalsbaserade modellen redan har tagits i bruk vid (nästan) alla statliga myndigheter genom bestämmelserna i tjänstemannalagen. Allmänt taget är det önskvärt att en konsekvent regleringsstrategi iakttas i all karensreglering när det gäller på vilken grund karens kopplas till lagen och på vilken grund den kopplas till avtal.

Karenstiden. Finansinspektionen anser att det är nödvändigt att utnyttja det nationella spelrum som medger en kortare karenstid. Enligt Verket för finansiell stabilitet leder förslaget i sin framlagda form sannolikt till en situation där merparten av Finansinspektionens tjänstemän

berörs av en karenstid som är kännbart kortare än för andra statstjänstemän.

Social- och hälsovårdsministeriet anser det vara motiverat att tillämpa kreditinstitutsdirektivets spelrum som medger kortare karenstider än minimikraven i direktivet.

Verket för finansiell stabilitet anser att den föreslagna regleringen är problematisk med tanke på jämlikheten mellan olika personalgrupper inom staten. Verket för finansiell stabilitet konstaterar att det inte verkar vara så entydigt att en lagstadgad karens som föreskrivs med stöd av en uttrycklig bestämmelse i direktivet utgör ett så betydande problem med avseende på systemet med de grundläggande fri- och rättigheterna att det skulle vara motiverat att tillämpa den nationella optionen enligt direktivet. Verket för finansiell stabilitet anser att man i den fortsatta beredningen av propositionen ska omvärdera grunderna för att avvika från karensbestämmelserna enligt statstjänstemannalagen, särskilt vad gäller Finansinspektionens tjänstemän. Med tanke på den praktiska tillämpningen av karensbestämmelserna konstaterar Verket för finansiell stabilitet att det förutsätter ett karensavtal i enlighet med statstjänstemannalagen av alla sina sakkunniga på det sätt som anges i utkastet. Praxisen har ansetts vara motiverad för att säkerställa ämbetsverkets opartiskhet och oberoende. Den restriktionstid som krävs i karensavtalen har i praktiken varit 6 månader. Verksamhetsmodellen med karensavtal har inte noterats orsaka några problem för ämbetsverkets rekrytering eller övriga verksamhet.

Påföljdsavgift. Finansinspektionen stöder inte förslaget om en påföljdsavgift som påföljd för underlåtenhet att iaktta karensbestämmelserna. Finansinspektionen anser att med beaktande av regleringens tolkningsbarhet har påförande av en påföljdsavgift för underlåtenhet att iaktta karensbestämmelserna en betydande inverkan på rättssäkerheten för Finansinspektionens tjänstemän. Finansinspektionen anser att påföljdsavgiften endast ska omfatta situationer där ett beslut om karens inte har iakttagits och det bör säkerställas att det inte kvarstår någon anteckning om den administrativa påföljden i en enskild persons registeruppgifter. Finansinspektionen konstaterar att det inte kan anses vara skäligt att det för Finansinspektionens tjänstemän, som dessutom har mer vittgående karenser än den övriga offentliga sektorn, kan föreläggas en administrativ påföljd vars verkningar sträcker sig flera år framåt. Verket för finansiell stabilitet anser att det inte har motiverats i förslaget varför det föreslås bestämmelser om ett maximibelopp för påföljden för Finansinspektionens och Finlands Banks tjänstemän och ledning som är hälften mindre än för de statstjänstemän vars avtalsvite fastställs enligt statstjänstemannalagen.

Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry anser att propositionen inte alls behandlar andra möjliga följder av att avgiften fastställs än dess ekonomiska belopp. Enligt Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry tar propositionen inte ställning till om det handlar om en avgift av skattenatur, för vilket det kvarstår en anteckning i bötesregistret i fem år. Enligt Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry kan en sådan anteckning typiskt försvåra sysselsättning inom finansbranschen för en betydligt längre tid än karensen. Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry anser att det i propositionen även bör bedömas eventuella andra alternativa påföljder som kan föreskrivas för överträdelse av karensen än påföljdsavgiften, med beaktande av proportionalitetsprincipen i fråga om påföljdspraxis.

Ersättning. Finansinspektionen anser att grunderna för fastställande av ersättningen bör beskrivas i regeringens proposition när det gäller direktionsmedlemmarna. Social- och hälsovårdsministeriet anser dessutom att förslaget, enligt vilket en ersättning som motsvarar lönen är en adekvat ersättning för karenstiden, är viktigt. Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry konstaterar att karensersättningen enligt förslaget inte avses vara en löneinkomst, utan det är fråga om ersättning på vilken förskottsinnehållning ska verkställas. Suomen Pankin

Henkilöstöyhdistys ry konstaterar att detta innebär att det för dem som får ersättningen inte ackumuleras semester eller pension under karenstiden, vilket de facto är en betydande försämring av tjänstemannens utkomst. Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry anser det vara viktigt att ersättningen för karenstiden kompenserar denna försämring.

Karensbeslut. Finansinspektionen framför att det bör finnas möjlighet att använda ett lättare administrativt förfarande i de situationer där karens inte meddelas och att ett överklagbart förvaltningsbeslut endast ska fattas om karens meddelas. Suomen Asianajajat anser att Finansinspektionen alltid ska fatta beslut om karens inom tjänsteinnehavarens uppsägningstid, så att tjänsteinnehavaren inte för säkerhets skull behöver vänta en månad på Finansinspektionens beslut innan denne börjar arbeta hos tillsynsobjektet. Suomen Asianajajat konstaterar att de olika längderna på uppsägningstiden och Finansinspektionens behandlingstid de facto begränsar tjänsteinnehavarens näringsfrihet och rätt till arbete som tryggas i 18 § i grundlagen. Suomen Asianajajat anser att eftersom det föreslås att tjänsteinnehavare ska få ersättning endast för karenstiden får tjänsteinnehavaren i princip ingen ersättning för två veckor i en sådan situation som i exemplet, om karens inte meddelas. Om tjänsteinnehavaren inte känner till längden på karenstiden från början av tjänsteförhållandet anser Suomen Asianajajat det vara sannolikt att en sådan osäkerhet till och med kännbart försämrar tjänsteinnehavarnas ställning på arbetsmarknaden i jämförelse med övriga kandidater.

Karensens konsekvenser. Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry anser att karensbestämmelserna kommer att ha en negativ effekt på Finansinspektionens attraktionskraft som arbetsgivare. Enligt Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry kan detta försvåra rekryteringen och orsaka kompetensbrist, varvid tillsynsarbetet lider. Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry konstaterar att karensbestämmelserna särskilt påverkar arbetssökande som är i början av sin karriär och som inte kan konkurrera med arbetserfarenhet, vilket kan leda till att de inte väljs till en ledig uppgift till vilken det i övrigt finns jämbördiga andra sökande som kan inleda arbetet i uppgiften i fråga genast eller mycket snabbt utan någon belastning motsvarande karenstiden. Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry konstaterar också att karensbestämmelserna upplevs vara en betydande försämring av arbets- och tjänstevillkoren bland den nuvarande personalen, särskilt när de föreslagna bestämmelserna avses bli tillämpade retroaktivt på dem som redan är i ett tjänsteförhållande. Enligt Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry kan förslaget medföra uppsägningar innan ändringarna träder i kraft om det genomförs i sin nuvarande form.

6.15.2 Finlands Bank

Finlands Bank känner igen behovet av att föreskriva om karens på lagnivå i lagen om Finlands Banks tjänstemän, särskilt i och med utvecklingen av regleringen som gäller Europeiska centralbanken och eftersom karensen begränsar tjänstemännens grundläggande rättigheter, i synnerhet näringsfriheten. Finlands Bank anser det vara viktigt att man i propositionen tydligt åtskiljer genomförandet av kreditinstitutsdirektivet från den helt nationella lagstiftning som gäller Finlands Bank samt Finansinspektionen och Finlands Bank som självständiga och helt separata myndigheter i förhållande till varandra. Finlands Bank anser att det finns skäl att konstatera skillnaderna mellan en centralbanks och en tillsynsmyndighets uppgifter, varför karensbestämmelserna är olika.

Enligt Finlands Bank bör lagförslagen öppnas upp i större utsträckning än i den nuvarande texten i propositionens motiveringar när det gäller de bestämmelser som berör statstjänstemännen för att man ska förstå rättsläget i fråga om ställningen och rättssäkerheten för Finlands Banks tjänstemän. Finlands Bank lyfter fram att karensbestämmelserna som gäller Finlands Banks tjänstemän inte enligt förslaget till exempel innehåller någon motsvarande bestämmelse som i statstjänstemannalagen om att karensavtalet inte binder tjänstemannen om

tjänsteförhållandet har upphört av skäl som beror på myndigheten.

Enligt Finlands Banks bedömning i detta nu är uppgifter där ett karensavtal klart kan komma i fråga närmast uppgifter som anknyter till penningpolitiskt beslutsfattande och genomförande av penningpolitiken samt vissa ledningsuppgifter. Finlands Bank konstaterar att således behöver det inte i propositionen läggas fram exempel angående penningförsörjning, makrotillsyn av finansmarknaden eller beredskap i fråga om finansmarknadens betalningssystem när det gäller tillämpning av karensavtal inom Finlands Bank.

Finlands Bank anser att propositionen i vissa avseenden innehåller sådan tolkningsbarhet som man skulle kunna överväga att precisera i den fortsatta beredningen. Hit hör bestämmelserna om anmälningsskyldighet i 32 c § i lagen enligt utlåtandet. Dessutom framförde Finlands Bank vissa mer detaljerade korrigeringsförslag och lagtekniska anmärkningar.

6.16 Tillsynsmyndighetens funktionella oberoende och oberoende i fråga om ledamot i ledningsorgan

Finansinspektionen har inget att anmärka på det som föreslås i utkastet till regeringsproposition.

Verket för finansiell stabilitet har inget att anmärka på den föreslagna bestämmelsen. Dessutom anser Verket för finansiell stabilitet att det i den fortsatta beredningen skulle vara motiverat att precisera vilka problem som eventuellt har framkommit i verksamheten hos Finansinspektionens direktion och som gör att ändringarna i de nuvarande bestämmelserna om direktionen anses vara nödvändiga med tanke på tillämpningen av kraven enligt direktivet. Verket för finansiell stabilitet lyfter även fram punkter ur nulägesbeskrivningen av den administrativa kopplingen som behöver förtydligas enligt verket. Verket för finansiell stabilitet betonar att samarbetet och informationsutbytet mellan Finansinspektionen och centralbanken baserar sig på uttryckliga bestämmelser i lagstiftningen, inte på myndigheternas administrativa ställning. Verket för finansiell stabilitet anser det vara viktigt att det inte felaktigt skapas förutsättningar för en annorlunda tolkning i motiveringarna till regeringens proposition.

Biträdande justitiekansler anser att de föreslagna bestämmelserna om grunderna för utnämning av direktionen i sig torde motsvara 4 a § i kreditinstitutsdirektivet, även om det där inte exakt anges att informationen måste publiceras på webbplatsen. Biträdande justitiekansler konstaterar att det dock inte framgår av motiveringarna till regeringens proposition vilka alla uppgifter som ska inkluderas i grunderna för utnämning och avsättning. Biträdande justitiekansler konstaterar vidare att även om de föreslagna bestämmelserna har bedömts riktigt bra i ljuset av grundlagsutskottets praxis i propositionsutkastet är bedömningen inte fullständig med tanke på att det inte går att avgöra hurdana uppgifter som ska publiceras. Biträdande justitiekansler höjer även frågan vilket förhållande förslaget har till offentlighetsprincipen.

Justitieministeriet anser för sin del att det utifrån det föreslagna regelverket och de begränsade motiveringarna till propositionsutkastet förblir oklart om avsikten är att endast de allmänna grunderna för utnämning av direktionsmedlemmar eller ett dokument som innehåller personuppgifter om de enskilda direktionsmedlemmarna ska publiceras på Finansinspektionens webbplats och om de föreslagna bestämmelserna motsvarar regleringen i kreditinstitutsdirektivet. Justitieministeriet konstaterar att motiveringarna i propositionsutkastet dessutom bör kompletteras i den fortsatta beredningen så att det tydligt framgår till vilka delar det nationella spelrummet i dataskyddsförordningen används och på vilken artikel i dataskyddsförordningen användningen av spelrummet baserar sig, och varför den föreslagna regleringen anses vara proportionerlig, i enlighet med det allmänna intresset och nödvändig.

6.17 Anmälan om intressekonflikt

Finansinspektionen understöder ett förtydligande av 16 § och 16 a § i lagen om Finansinspektionen. Finansinspektionen konstaterar att anmälningar om intressekonflikt, behandlingen av anmälningarna hos Finansinspektionen och fallspecifika tolkningssituationer kommer att öka bland annat chefernas arbete, och dessutom behövs det anvisningar och rådgivning som preciserar lagstiftningen. Finansinspektionen önskade preciseringar i 16 § i lagen om Finansinspektionen i fråga om när innehav kan anses vara betydande och när exempelvis en kundrelation till banken ännu räknas som sedvanlig. Dessutom anser Finansinspektionen att det bör preciseras i regeringens proposition vilken roll Europeiska bankmyndighetens riktlinjer har i förhållande till nationell lag, till exempel i en situation där Europeiska bankmyndighetens riktlinjer avviker från det som beskrivs i motiveringarna till regeringens proposition.

Justitieministeriet anser att tillämpningen av jävsbestämmelsen i förvaltningslagen på 16 och 16 a § i lagen om Finansinspektionen ännu bör bedömas och att det närmare behöver redas ut vad som i praktiken avses med tillämpning. Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry anser det vara viktigt att till propositionen fogas praktiska exempel på intressekonfliktsituationer för att underlätta den bedömning som tjänstemännen gör och att de termer som används i propositionen klargörs. Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry konstaterar också att det inte framgår av propositionen om det medför påföljder för en tjänsteman om denne av någon anledning inte anmäler en intressekonflikt.

Justitieministeriet anser att det i fråga om 16 § i lagen om Finansinspektionen är oklart vad som avses med begreppet finansiella instrument. Justitieministeriet konstaterar att lösningen inte verkar vara lyckad med hänsyn till de vaga bestämmelserna i 16 §, då man med den insideranmälan som avses i 16 a § samlar in åtminstone delvis samma uppgifter som förutsätts av anmälan om intressekonflikt enligt kreditinstitutsdirektivet. Vid den fortsatta beredningen bör det ännu övervägas att precisera informationsinnehållet i de föreslagna bestämmelserna och att komplettera motiveringarna. I bestämmelserna och motiveringarna bör det också specificeras närmare till vilka delar det är fråga om bestämmelser som baserar sig på direktivet och till vilka delar förmögenhetsuppgifter om personer samlas in med anmälan om intressekonflikt på grund av nationella behov.

I propositionsutkastet föreslås ett nytt 16 § 5 mom. där det föreslås att området av sekretessbelagda uppgifter ska utvidgas så att det utöver uppgifter om den anmälningsskyldiges ekonomiska ställning även omfattar uppgifter om andra bindningar som denne har. Justitieministeriet anser att det ändå inte har lagts fram några motiveringar för den föreslagna utvidgningen av sekretessområdet i propositionsutkastet. Enligt justitieministeriet bör man ännu i den fortsatta beredningen noggrant bedöma varför det är nödvändigt och godtagbart att begränsa offentlighetsprincipen samt komplettera motiveringarna till propositionsutkastet i detta avseende.

Vid den fortsatta beredningen har kompletteringar och preciseringar gjorts i fråga om de begrepp som använts, informationsinnehållet i regleringen, sekretessgrunderna, grunderna för jävsbestämmelserna enligt förvaltningslagen samt utnyttjandet av spelrummet i dataskyddsförordningen.

6.18 Insideranmälan

Finansinspektionen konstaterar att de ändringar som föreslås i 16 a § om insideranmälan i lagen om Finansinspektionen huvudsakligen motsvarar Finansinspektionens nuvarande praxis.

Finansinspektionen föreslår att i 16 a § 3 mom. 1 punkten ska även beaktas fastställda intressebevakningsfullmakter och den närmaste kretsen ska även anses omfatta den person som den anmälningsskyldige är intressebevakningsfullmäktig för. Vid den fortsatta beredningen kompletterades insideranmälan med intressebevakningsfullmakt.

Justitieministeriet fäste vikt vid att bestämmelserna om insiderregister som föreslås i propositionsutkastet, som enligt motiveringen syftar till att ge Finansinspektionen rätt att få information om det värdeandelssystem som värdepapperscentralen upprätthåller, till sitt innehåll och sin utformning avviker från grundlagsutskottets praxis i fråga om bestämmelser om informationsutbyte. Justitieministeriet anser att man i den fortsatta beredningen ännu ska bedöma den föreslagna regleringens förhållande till det som föreskrivs i 8 kap. 1 och 2 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017) och vid behov precisera den föreslagna regleringen i enlighet med grundlagsutskottets praxis om myndigheters rätt att få information. Vid den fortsatta beredningen har nödvändighetskriteriet fogats till bestämmelsen och regleringens förhållande till lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet har förtydligats.

Justitieministeriet anser att man i den fortsatta beredningen ännu noggrant ska bedöma behövligheten av de bestämmelser som föreslås i 16 a § 8 mom. angående utdrag och kopior. Biträdande justitiekansler ansåg även att momentets förhållande till bestämmelserna i offentlighetslagen bör förklaras närmare. Vid den fortsatta beredningen konstaterades bestämmelsen i 8 mom. vara onödig och slopades enligt förslag. Motiveringen kompletterades dessutom med en redogörelse över förhållandet till offentlighetslagen.

Justitieministeriet yttrade även att enligt 80 § 1 mom. i grundlagen ska bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter utfärdas genom lag, varför det i den fortsatta beredningen finns skäl att ännu noggrant bedöma de föreslagna bestämmelserna om Finansinspektionens befogenhet att utfärda föreskrifter när det gäller den subjektiva dimensionen och innehållet i anmälningsskyldigheten. Biträdande justitiekansler ansåg också att omfattningen av bemyndigandet att utfärda förordning och dess förenlighet med 80 § i grundlagen bör granskas mer ingående i den fortsatta beredningen för att säkerställa att det inte föreskrivs om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter genom förordning. Biträdande justitiekansler ansåg det vara i viss mån betänkligt att fastställande av personkretsen ska regleras genom förordning. Vid den fortsatta beredningen har bestämmelsen i fråga bedömts vara ändamålsenlig samt möjlig ur grundlagssynpunkt. I dagens läge preciseras tillämpningsområdet genom beslut av Finansinspektionens organ, dvs. bankfullmäktige. Genom ändringen att överföra preciseringsbefogenheten till föreskrifter strävar man uttryckligen efter att se till att 80 § 1 mom. genomförs bättre.

Dessutom gav justitieministeriet ett yttrande om bestämmelsens samband med bestämmelserna i dataskyddsförordningen och ansåg att det bör redogöras närmare för utnyttjandet av spelrummet i motiveringarna. Justitieministeriet konstaterar också att möjligheterna att förtydliga de föreslagna bestämmelserna och vid behov dela upp bestämmelserna i separata paragrafer ännu bör bedömas vid den fortsatta beredningen. Vid den fortsatta beredningen beslutade man att dela upp paragrafen i två separata paragrafer.

6.19 Handelsbegränsningar

Enligt den föreslagna 16 b § 1 punkten är det förbjudet att bedriva handel med finansiella instrument som har emitterats av ett av Finansinspektionens tillsynsobjekt, dvs. tillsynsobjekt enligt 4 §, eller av ett av Europeiska centralbankens tillsynsobjekt, dvs. tillsynsobjekt inom ramen för Europeiska centralbankens gemensamma banktillsynsmekanism. Finansinspektionen

anser att det bör preciseras i specialmotiveringen från vilken bestämmelse definitionen av Europeiska centralbankens tillsynsobjekt härleds, dvs. vad som konkret avses med detta.

Enligt Finansinspektionen bör intressebevakningsfullmakt beaktas i fråga om handelsbegränsningar på motsvarande sätt som för insideranmälan enligt 16 a §. Således bör det vara förbjudet att bedriva handel i enlighet med paragrafen för en persons räkning om den som förbudet gäller är intressebevakare eller intressebevakningsfullmäktig för personen i fråga och beslutar om köpet.

I det föreslagna 16 b § 6 mom. ingår en ny bestämmelse om rätt för Finansinspektionen att kräva försäljning eller avyttring av ett sådant finansiellt instrument vars innehav kan ge upphov till intressekonflikter. Enligt motiveringarna kan jäv inte utan särskilda skäl anses uppkomma av sedvanligt innehav av ett finansiellt instrument. Enligt Finansinspektionen bör det ännu närmare beskrivas i motiveringarna när det är fråga om sedvanligt innehav och vilka sådana särskilda skäl kan vara som gör att försäljning kan krävas. Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry anser också att det bör redogöras i motiveringen i hurdana situationer det till exempel uppstår en intressekonflikt av tillsynsobjektets innehav av aktier och hurdan ägarandel som orsakar en intressekonfliktsituation.

Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry lyfter frågan om det krävs att en tjänsteman förlustbringande säljer de aktier som denne ägt tidigare i ett tillsynsobjekt. Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry anser att det förblir oklart i propositionen vem som ersätter den förlust som uppstår för tjänstemannen i en sådan situation. Dessutom konstaterar Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry att det i propositionen inte heller tas ställning till vilka påföljder tjänstemannen kan få om denne vägrar sälja aktierna trots Finansinspektionens krav.

Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry anser att om förslaget genomförs i sin nuvarande form begränsar det kännbart tjänstemännens investeringsverksamhet, eftersom det är mycket besvärligt för en tjänsteman att reda ut om ett visst finansiellt instrument är ett förbjudet investeringsobjekt. Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry konstaterar att en del tjänstemän helt och hållet kan avstå från investeringsverksamhet på grund av detta. Suomen Pankin Henkilöstöyhdistys ry anser att handelsbegränsningarnas grundlagsenlighet bör hänföras till grundlagsutskottet för bedömning.

Vid den fortsatta beredningen har man försökt komplettera motiveringarna och precisera de använda begreppen. Vid den fortsatta beredningen kompletterades dessutom förbudet så att det även omfattar intressebevakare som bemyndigats genom en intressebevakningsfullmakt. Vid den fortsatta beredningen har man även kompletterat bestämmelsen om ersättning, enligt vilken en person får full ersättning om Finansinspektionen kräver att denne ska sälja ett finansiellt instrument.

6.20 Medlemsstatsoptioner som ingår i förordningen om ändring av EU:s tillsynsförordning

Yttranden om den tidsbestämda medlemsstatsoptionen som gäller riskviktbehandling av bostadskrediter och har samband med uppskjutandet av effekterna av ikraftträdandet av golvet för det totala riskvägda exponeringsbeloppet lämnades av Finlands Bank, Finansinspektionen, Verket för finansiell stabilitet, Finanssiala ry, Finlands näringsliv rf, Nordea Bank Abp, Suomen Vuokranantajat ry, Företagarna i Finland rf och Byggnadsindustrin RT rf.

Finlands Bank, Finansinspektionen och Verket för finansiell stabilitet understödde den lösning som föreslogs i arbetsgruppens betänkande om att inte ta i bruk optionen i Finland. Finansinspektionen hade inget att anmärka på det som framställdes i arbetsgruppens

betänkande. Verket för finansiell stabilitet ansåg att lösningen var motiverad med avseende på jämlik behandling av kreditinstituten samt för att Sverige och Norge som centrala referensländer redan har kommit till samma slutsats. Verket för finansiell stabilitet betonade att utifrån den tillgängliga utredningen blir effekterna av kapitallättnaden som fås genom utnyttjandet av det nationella spelrummet i varje fall ringa och gäller enstaka kreditinstitut som använder interna riskmodeller. Verket för finansiell stabilitet lyfte dessutom i sitt utlåtande fram den ökade osäkerheten i finanssektorns verksamhetsmiljö, vilken talar för ett återhållsamt förhållningssätt gentemot tillfälliga kapitallättnader.

Enligt Finlands Banks utlåtande är det motiverat att inte utnyttja medlemsstatsoptionen för att undvika en splittrad lagstiftning, även i förhållande till internationella standarder. Enligt Finlands Bank avspeglar den branta konjunkturnedgången på bostadsmarknaden som noterats under de senaste åren att den finländska bostadsmarknaden och därmed bostadskreditmarknaden inte är immuna för störningar på marknaden. Enligt Finlands Bank talar denna omständighet för återhållsamhet i riskvikts- och tillsynslättnader ens som tillfälliga lösningar. I sitt utlåtande hänvisar Finlands Bank också till de åtgärder som regeringen linjerade upp i halvtidsöversynen på våren 2025 i fråga om bostadskreditgivning, med strävan till att lätta upp bestämmelser som dämpar hushållens överskuldsättning (inklusive förlängningar av maximala återbetalningstider för bostadskrediter och bostadsaktiebolags krediter, ökning av den maximala kreditandelen i fråga om krediter för bostadsaktiebolag och höjning av marginalen för den maximala belåningsgraden). Enligt Finlands Bank kan bostadsmarknadens konjunkturkänslighet öka på längre sikt om nämnda åtgärder genomförs, vilket talar för att upprätthålla tillräckliga tillsynskrav för bankerna. Angående konsekvenserna på grund av ikraftträdandet av de föreslagna bestämmelserna anser Finlands Bank att sådana banker som berörs av skärpta krav har rikligt med tid att förbereda sig för de kommande ändringarna, och att de finländska bankerna redan med nuvarande kapitalbasnivåer utan svårigheter uppfyller de krav som träder i kraft fullt ut först år 2033.

De aktörer som representerar finanssektorn, näringslivet och fastighetssektorn ansåg för sin del att det är viktigt att medlemsstatsoptionen tas i bruk i Finland. Dessa remissinstanser ansåg det vara viktigt att ta i bruk medlemsstatsoptionen för att undvika nationell tilläggsreglering, vilket är i enlighet med regeringsprogrammet och i enlighet med de förhandlingsståndpunkter som uppkom angående EU-lagstiftningen under den föregående valperioden. Flera av dessa remissinstanser framförde också att utnyttjandet av medlemsstatsoptionen inte äventyrar Finlands finansiella stabilitet, varför äventyrande av den finansiella stabiliteten inte kan användas som en motivering till att inte använda optionen.

Finanssiala ry och Nordea Bank Abp konstaterade i sina utlåtanden att internationellt skulle det vara lönsammare för kreditinstituten att rikta sin kreditgivning till andra centrala länder som tillämpar optionen, om optionen inte tas i bruk i Finland. I sitt utlåtande har Nordea Bank Abp även hänvisat till vad länder utanför Norden (såsom Holland, Tyskland och Frankrike) har beslutat om tillämpningen av optionen. Enligt Nordea Bank Abp är effekten av att utnyttja eller inte utnyttja optionen betydande för Nordea Bank Abp:s finländska hypotekslåneportfölj.

Enligt Företagarna i Finland rf är det sannolikt att företagsfinansieringen skärs ned om medlemsstatsoptionen inte utnyttjas. Byggnadsindustrin RT rf har ansett det vara viktigt att ta i bruk medlemsstatsoptionen med avseende på målen för bostadsbyggandet. Byggnadsindustrin RT rf lyfter fram situationen för bostadsbyggandet och konstaterar att tillgången till finansiering är viktig för att målet för bostadsbyggandet ska uppfyllas och att lagstiftningen som gäller finansiering måste vara förutseende och möjliggöra tillgång till finansiering. Suomen Vuokranantajat ry anser det vara en kortsynt lösning att inte utnyttja optionen och skadligt med tanke på den finländska finansmarknadens konkurrenskraft. Suomen Vuokranantajat ry

konstaterar att arbetsgruppens förslag om att inte utnyttja optionen inte i tillräcklig grad beaktar särdragen inom det finländska finansieringssystemet. Suomen Vuokranantajat ry anser dessutom att man genom optionen skulle kunna dämpa effekterna av lagstiftningsändringen och ge kreditinstituten tid att anpassa sina kapitalstrukturer på ett kontrollerat sätt. I utlåtandet av Suomen Vuokranantajat ry framförs även vissa synpunkter om konsekvenserna av att inte utnyttja medlemsstatsoptionen för den finländska kreditinstitutssektorn. I utlåtandet konstateras till exempel att om optionen inte utnyttjas leder det till att kapitalkraven skärps snabbare i Finland än i många andra EU-länder, kreditinstitutens kreditgivningsförmåga försämras, priset på finansiering höjs, Finlands ställning i EU försvagas och bostadsproduktionen, investeringarna och den privata konsumtionen bromsas upp. Vid den fortsatta beredningen har en del av de synpunkter som lagts fram i utlåtandet inte kunnat beaktas, eftersom det inte har lagts fram tillräckliga grunder för synpunkterna om konsekvenserna och en del av synpunkterna innehåller felaktiga uppgifter. Största delen av synpunkterna motsvarar inte de konsekvenser som observerats i Finansinspektionens konsekvensbedömningar, i arbetsgruppen eller i övrigt under beredningen.

Utifrån remissvaren har konsekvensbedömningsdelen förtydligats och kompletterats vid den fortsatta beredningen. Vid den fortsatta beredningen har propositionen reviderats så att den avvikande från det som föreslagits i arbetsgruppens betänkande baserar sig på utnyttjande av medlemsstatsoptionen. Eftersom man genom att utnyttja optionen i vissa fall för en viss tid kan dämpa trycket på att höja kapitalkraven som baserar sig på EU-lagstiftningen har det ansetts vara en berättigad åtgärd att utnyttja optionen för att fullfölja strävandena att undvika nationell tilläggsreglering i enlighet med regeringsprogrammet.

6.21 EMIR

Finansinspektionen ansåg att försummelse eller överträdelse av rapporteringsskyldigheten enligt artikel 9 i EMIR-förordningen, som det i dagens läge föreskrivs om i 38 § om ordningsavgift i lagen om Finansinspektionen, ska överföras till 40 § om påföljdsavgift i lagen. Enligt Finansinspektionen är påföljdssystemet i lagen om Finansinspektionen klart inkonsekvent i sin nuvarande form. Finansinspektionen ansåg att rapporteringsskyldigheten som gäller derivat enligt artikel 9 i EMIR-förordningen är helt jämförbar med rapporteringsskyldigheten enligt SFTR-förordningen i reglerings- och tillsynshänseende, och till och med är mer betydelsefull med tanke på tillsynen, varför överträdelse av artikel 9 i EMIR-förordningen även borde vara sanktionerad med en påföljdsavgift. Finansinspektionen konstaterar vidare att den övre gräns (100 000 euro) som föreskrivs för ordningsavgifter i framtiden även kan begränsa möjligheterna att korrekt skilja åt olika fall av försummelse eller överträdelse av rapporteringsskyldigheten enligt artikel 9 i EMIR-förordningen och i praktiken har man redan varit tvungen att förelägga ordningsavgifter i närheten av den lagstadgade övre gränsen (se ordningsavgift för försummelser vid rapporteringen av derivatkontrakt FIVA/2023/1482 (på finska)). Vid den fortsatta beredningen gjordes inte den ändring som Finansinspektionen föreslog i propositionen, eftersom det skulle vara fråga om en ny och betydande ändring som behöver bedömas och beredas vederbörligen, till exempel genom att möjliggöra remissbehandling om ändringen. I den fortsatta beredningen av denna regeringsproposition är det inte längre möjligt att bereda detta på det sätt som ändringen förutsätter.

Finansinspektionen konstaterar att den inte anser det vara motiverat att aktörer inom finansbranschen och motparter utanför finansbranschen inte behandlas likvärdigt när det gäller påföljderna. Således föreslår Finansinspektionen att bestämmelserna som gäller positionsberäkningar för båda motpartsriskklasserna ska utfärdas i anknytning till påföljdsavgiften, såsom övriga bestämmelser som gäller clearingtröskelberäkning i den

gällande lagen. Vid den fortsatta beredningen har Finansinspektionens ståndpunkt bedömts vara grundad, och propositionen har ändrats i enlighet med den.

Finansinspektionen föreslår dessutom att den finska benämningen ”markkinarakennetoimija-asetus” som används om EMIR-förordningen i lagen om Finansinspektionen och i vissa punkter på annat håll i den nationella lagstiftningen ska ändras till formen ”markkinarakenneasetus”. Vid den fortsatta beredningen bedömdes det att den nuvarande termen är ändamålsenlig, men att den ändå kan bedömas i framtiden. I samband med detta projekt går det ändå inte att bedöma en ändring av termen på grund av tidsplanen, eftersom det skulle kräva en omfattande genomgång av den nationella lagstiftningen för att termen ska kunna bytas ut på alla ställen som sig bör.

Dessutom föreslår Finansinspektionen att man slopar ordningsavgiften enligt 38 § 1 mom. 4 punkten i lagen om Finansinspektionen som gäller försummelse eller överträdelse av artikel 5 i EMIR-förordningen om ett förfarande för clearingkrav. Finansinspektionen bedömer att ordningsavgiften är onödig. Vid den fortsatta beredningen konstaterades ordningsavgiften vara onödig i enlighet med Finansinspektionens motiveringar och i propositionen gjordes en ändring för att slopa ordningsavgiften som anknyter till artikel 5 i EMIR-förordningen.

När det gäller vite föreslår Finansinspektionen att 33 a § 4 och 5 mom. i lagen om Finansinspektionen förtydligas åtminstone i motiveringen samt att ett tekniskt fel rättas. Bestämmelsen i 33 a § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen baserar sig på förordning och det har vid den fortsatta beredningen ansetts vara korrekt att lämna detta åt Finansinspektionens tolkningspraxis. Vid den fortsatta beredningen gjordes ett förtydligande i 33 a § 5 mom.

6.22 Övriga

Justitieministeriet konstaterade i sitt utlåtande att arbetsgruppens betänkande mycket begränsat behandlar det nationella spelrum som direktivet medger och de regleringsalternativ som detta möjliggör. Orsaken till detta är att kreditinstitutsdirektivet huvudsakligen inte innehåller något särskilt nationellt spelrum, utan bestämmelserna är minimikrav. I avsnitten om betänkandets nuläge och de viktigaste förslagen har man presenterat det spelrum som direktivet tillhandahåller. Utifrån utlåtandet har man vid den fortsatta beredningen för tydlighetens skull lagt till konstateranden om att bestämmelserna inte innehåller något särskilt nationellt spelrum.

Företagarna i Finland rf har i sitt utlåtande förhållit sig kritisk till konsekvensbedömningen enligt arbetsgruppens betänkande och har ansett den vara bristfällig. Företagarna i Finland rf anser att konsekvensbedömningen bör utvidgas kännbart och även omfatta till exempel sektorsspecifika bedömningar för samhällsekonomin och olika finanstjänster. Företagarna i Finland rf hänvisar också till att konsekvenserna inte har bedömts i enlighet med anvisningen för utarbetande av regeringspropositioner. Konsekvensbedömningarna har preciserats och strukturerats bättre på grund av remissvaren generellt och även allmänt taget vid den fortsatta beredningen, till exempel för att de bättre ska motsvara anvisningen för utarbetande av regeringspropositioner. Vid den fortsatta beredningen har det inte ansetts behövligt att avsevärt utvidga konsekvensbedömningarna, eftersom den helhet som nu ska genomföras är mycket begränsad i förhållande till banklagstiftningen som helhet. Såväl arbetsgruppens betänkande som regeringens proposition innehåller omfattande bedömningar av varje lagstiftningshelhet som föreslås. Bedömningarna har gjorts utifrån den tillgängliga informationen och både myndigheter och aktörer som berörs av regleringen har hörts inför bedömningarna. Konsekvensbedömningarna har huvudsakligen bibehållits oförändrade i den slutliga propositionen, eftersom de remissvar som inkommit inte annars heller har föranlett några betydande ändringar.

6.23 Utlåtande av rådet för bedömning av lagstiftningen

Rådet för bedömning av lagstiftningen gav sitt utlåtande den 17 november 2025. I utlåtandet konstateras det att utkastet till proposition om kreditinstitutsdirektivet ger en uppfattning om beredningen av ärendet samt de centrala målen i den EU-lagstiftning som det grundar sig på. En sammanfattning har gjorts av konsekvenserna av förslagen, vilket är positivt. Utifrån propositionsutkastet är det ändå svårt att avgöra vilka av förslagen som är de viktigaste för Finlands del. Propositionens konsekvenser bör också preciseras.

Rådet för bedömning av lagstiftningen framförde följande utvecklingsområden: 1) I propositionsutkastet bör omfattningen av den ökade regleringsbördan beskrivas åtminstone i grova drag. Utifrån remissvaren bedöms till exempel ESG-rapporteringen orsaka en betydande regleringsbörda. 2) Det är svårt att få en helhetsuppfattning av utnyttjandet av det nationella spelrummet, trots att det nationella spelrummet nämns många gånger i propositionsutkastet. Propositionen skulle bli tydligare om det fanns en tabell eller någon annan sammanställning över utnyttjandet av det nationella spelrummet till exempel i konsekvensbedömningsavsnittet. Framför allt därför att det dominerande målet är att lätta på regleringen och göra den smidigare. 3) I propositionsutkastet har konsekvenserna för de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna med avseende på tjänstemännen behandlats till vissa delar, men det är svårt att få en helhetsbild av deras betydelse.

Rådet för bedömning av lagstiftningen anser att regeringens proposition på ett tillfredsställande sätt iakttar anvisningarna om konsekvensbedömning vid lagberedning. Rådet för bedömning av lagstiftningen rekommenderar att propositionsutkastet korrigeras i enlighet med rådets utlåtande innan regeringens proposition överlämnas.

Propositionen har kompletterats på grund av utlåtandet. Ett komprimerat stycke har gjorts om utnyttjandet av spelrummet i avsnitt 4. Dessutom har man strävat efter att förtydliga och komplettera konsekvenserna för de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna. En del av anmärkningarna, såsom en tydligare struktur på presentationen, har diskuterats med rådet för bedömning av lagstiftningen. Utifrån diskussionen konstaterades det att det inte behövs ändringar. Propositionen har inte kunnat kompletteras i enlighet med det första utvecklingsområdet som rådet för bedömning av lagstiftningen framförde. Det är inte möjligt att beskriva omfattningen av regleringsbördan ens i grova drag, eftersom information om konsekvenserna inte har erhållits under arbetsgruppens arbete eller därefter. Detta beror på att sådan information om konsekvenser kan vara känslig information med tanke på konkurrens och företagshemligheter. ESG-rapporteringen som rådet för bedömning av lagstiftningen hänvisar till är inte heller en skyldighet som följer av kreditinstitutsdirektivet, utan direkt av EU:s tillsynsförordning som redan är i kraft och ska tillämpas.

7 Specialmotivering

7.1 Lagen om Finansinspektionen

8 §. *Bankfullmäktige.* Enligt förslaget ska till *3 punkten* i paragrafen fogas en bestämmelse, enligt vilken bankfullmäktige kan besluta om att avsätta direktionsmedlemmar och deras ersättare från uppdraget. Grunderna för avsättandet föreslås ingå i 9 § 6 mom. som gäller direktionen. Genom ändringen genomförs delvis bestämmelsen om entledigande enligt artikel 4a.2 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

I *9 punkten* föreslås en teknisk ändring från punkt till kommatecken.

Det föreslås att till paragrafen fogas *en ny 10 punkt*, enligt vilken bankfullmäktige beslutar om karens som meddelas direktören, direktionsmedlemmarna och ersättarna enligt 17 b § och om ersättning för karens enligt 17 d §.

Det föreslås att till paragrafen fogas *en ny 11 punkt*, enligt vilken bankfullmäktige beslutar om överträdelseavgift som påförs direktören, direktionsmedlemmarna och ersättarna enligt 17 e §.

9 §. *Direktion.* Enligt förslaget fogas till *2 mom.* i paragrafen en bestämmelse om att grunderna för utnämningarna ska offentliggöras på Finansinspektionens webbplats. Genom tillägget genomförs bestämmelsen om offentliggörande av grunderna enligt artikel 4a.2 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

Enligt kreditinstitutsdirektivet ska medlemmarna utnämnas på offentliggjorda objektiva och transparenta grunder. I förvaltningslagen, jämställdhetslagen och diskrimineringslagen ingår det allmänna bestämmelser om utnämning på lika grunder. Detta moment innehåller även ett allmänt kompetenskrav, enligt vilket direktionsmedlemmarna ska vara väl förtrogna med finansmarknadens funktionssätt. Kreditinstitutsdirektivet strävar till ökad transparens och förstärkt oberoende. Uppfyllande av kompetenskravet kan anses vara en grund för utnämning. Det faktiska innehållet i kompetenskravet konkretiseras dock först i praktiska tillämpningssituationer då det motiveras varför just en viss person utnämns till direktionen. Av denna anledning anses det bäst uppfylla kreditinstitutsdirektivets syfte att utnämningsgrunderna publiceras offentligt i en konkret utnämningssituation. Således avses med publicering av utnämningsgrunderna i denna paragraf att offentliga uppgifter om grunderna för utnämning av medlemmar publiceras på webbplatsen. En del av uppgifterna som anknyter till grunderna kan vara sekretessbelagda, särskilt vad gäller känsliga uppgifter eller uppgifter som gäller integritet. Avsikten med bestämmelsen i momentet är inte att sådana sekretessbelagda uppgifter ska publiceras på webbplatsen. I praktiken innebär detta att det offentliga utnämningsbeslutet publiceras på webbplatsen.

Behandlingen av personuppgifter baserar sig på dataskyddsförordningen, dataskyddslagen samt offentlighetslagen. Artikel 86 i dataskyddsförordningen föreskriver om behandling av personuppgifter och allmänna handlingars offentlighet. I 28 § i dataskyddslagen ingår bestämmelser om offentlighetsprincipen. I 20 § i offentlighetslagen föreskrivs det om myndigheternas skyldighet att producera och sprida information. Den primära rättsliga grunden för behandlingen av personuppgifter är artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen, enligt vilken den registrerades rättigheter fastställs. Spelrummet i fråga om dataskyddsförordningen beskrivs närmare i avsnitt 12.4.

Till *3 mom.* fogas enligt förslaget en bestämmelse om oberoende. Enligt den nya bestämmelsen ska direktionen och var och en av dess medlemmar i sitt uppdrag vara oberoende i förhållande till tillsynsobjekt, utländska tillsynsobjekt och andra aktörer på finansmarknaden och varken direktionen eller någon av dess medlemmar får begära eller ta emot anvisningar eller föreskrifter av offentliga eller privata organ eller aktörer. Genom den uttryckliga bestämmelsen förtydligas det gällande rättsläget i fråga om direktionsmedlemmarnas oberoende. Genom tillägget genomförs bestämmelsen om oberoende enligt artikel 4a.2 första stycket i kreditinstitutsdirektivet.

Enligt förslaget fogas till *4 mom.* i paragrafen en bestämmelse enligt vilken uppdraget som direktionsmedlem eller ersättare får innehas i högst 14 år. Bestämmelsen föreslås bli tillämpad på de medlemmar och ersättare som utnämns efter lagens ikraftträdande. Därmed tas inte de år då personen har innehaft uppdraget innan lagens ikraftträdande med i beräkningen av den maximala tiden. Den maximala tiden beräknas kumulativt, varför det saknar betydelse om man

innehaft uppdraget oavbrutet eller inte. Genom ändringen genomförs den nya bestämmelsen om maximitid enligt artikel 4a.2 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

Enligt förslaget fogas till *6 mom.* i paragrafen en bestämmelse om att en direktionsmedlem eller ersättare kan avsättas från sitt uppdrag om han eller hon döms för brott eller inte längre uppfyller kompetenskraven för uppdraget. Grunderna för avsättande ska offentliggöras på Finansinspektionens webbplats om den avsatta personen inte motsätter sig detta. Med kompetenskrav avses kravet som gäller att vara väl förtrogen med finansmarknadens funktionssätt enligt den sista meningen i 2 mom. i paragrafen. Det beslut som avses i momentet fattas av bankfullmäktige med stöd av den föreslagna 8 § 3 punkten. Genom ändringen genomförs den nya bestämmelsen om entledigande av ledamot enligt artikel 4a.2 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

Med offentliggörande av grunderna för avsättande avses att offentlig information om grunderna för avsättande offentliggörs på webbplatsen. En del av uppgifterna som anknyter till grunderna kan vara sekretessbelagda, särskilt vad gäller känsliga uppgifter eller uppgifter som gäller integritet. Avsikten med bestämmelsen i momentet är inte att sådana sekretessbelagda uppgifter ska publiceras på webbplatsen. I praktiken innebär detta att det offentliga beslutet om avsättande publiceras på webbplatsen.

Behandlingen av personuppgifter baserar sig på dataskyddsförordningen, dataskyddslagen samt offentlighetslagen. Artikel 86 i dataskyddsförordningen föreskriver om behandling av personuppgifter och allmänna handlingars offentlighet. I 28 § i dataskyddslagen ingår bestämmelser om offentlighetsprincipen. I 20 § i offentlighetslagen föreskrivs det om myndigheternas skyldighet att producera och sprida information. Den primära rättsliga grunden för behandlingen av personuppgifter är artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen, enligt vilken den registrerades rättigheter fastställs. Spelrummet i fråga om dataskyddsförordningen beskrivs närmare i avsnitt 12.4.

När det gäller *paragrafen* bör det beaktas att bestämmelserna om oberoende enligt artikel 4a.1 i kreditinstitutsdirektivet inte gäller chefdirektörer vid nationella centralbanker. Enligt etablerad praxis i Finland är Finlands Banks chefdirektör inte medlem i Finansinspektionens direktion. Bestämmelserna som gäller direktionsmedlemmar är således inte tillämpliga på Finlands Banks chefdirektör. Det föreskrivs dock inte i lagen att Finlands Banks chefdirektör inte får vara medlem i direktionen. Med andra ord om den etablerade praxisen i Finland ändras bör det införas en undantagsbestämmelse i lagen om Finansinspektionen som anger att vissa bestämmelser om oberoende inte gäller Finlands Banks chefdirektör.

10 §. *Direktionens uppgifter.* Det föreslås att *2 mom.* i paragrafen ska ändras. I *13 punkten* i momentet föreslås en teknisk ändring från punkt till kommatecken.

Det föreslås att till momentet fogas *en ny 14 punkt*, enligt vilken direktionen beslutar om karens enligt 17 b § för tjänstemän som direktionen utnämnt och om ersättning för karens enligt 17 d §. Enligt denna punkt ska det också beslutas om återkrav av ersättning.

Det föreslås att till momentet fogas *en ny 15 punkt*, enligt vilken direktionen beslutar om överträdelseavgift som påförs tjänsteman vid Finansinspektionen enligt 17 e §. Direktionen avses alltså besluta om överträdelseavgift både för de högsta tjänstemännen och även de andra tjänstemännen vid Finansinspektionen. Avsikten är att överträdelseavgiften ska föreläggas av ett organ med många ledamöter.

11 §. *Direktör.* Enligt förslaget fogas till *1 mom.* i paragrafen en bestämmelse enligt vilken

uppdraget som direktör får innehas i högst 15 år. Bestämmelsen föreslås bli tillämpad på direktörer som utnämnts till sitt uppdrag efter lagens ikraftträdande.

12 §. *Direktörens uppgifter.* Det föreslås att *1 mom.* i paragrafen ska ändras. I *7 punkten* i momentet föreslås en teknisk ändring från punkt till kommatecken. I övrigt motsvarar 7 punkten det som föreslås i regeringens proposition RP 46/2025 rd.

Det föreslås att till momentet fogas *en ny 8 punkt*, enligt vilken direktionen beslutar om karens enligt 17 b § för tjänstemän som direktionen utnämnt och om ersättning för karens enligt 17 d §. Med ersättning avses även beslut om återkrav av ersättning.

16 §. *Anmälan om intressekonflikt.* Enligt förslaget ska paragrafen ändras i sin helhet så att de bestämmelser som har blivit onödiga stryks ur paragrafen och den kompletteras för genomförande av kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att paragrafens *rubrik* ska ändras från anmälningsskyldighet till anmälan om intressekonflikt. Således föreskrivs det i den reviderade paragrafen om en anmälan om intressekonflikt som avses ersätta anmälningarna om bindningar och krediter. Bestämmelserna om insideranmälan föreslås bli flyttade till 16 a och 16 b §. Insideranmälan har helt klart sitt eget syfte och sin egen bakgrund i den reglering som gäller marknadsmissbruk. Syftet med anmälan om intressekonflikt är däremot att Finansinspektionen ska få information om omständigheter som eventuellt medför en intressekonflikt när det gäller personer med uppdrag vid Finansinspektionen. Utifrån de uppgifter som anmäls i anmälan om intressekonflikt kan Finansinspektionen övervaka och bedöma huruvida det föreligger en intressekonfliktsituation eller en möjlighet till en sådan i förhållande till personen eller dennes uppgifter. I propositionen föreslås det inga administrativa påföljder för överträdelse av anmälningsskyldigheten. Finansinspektionen kan dock till exempel vidta åtgärder baserade på direktionsrätten, om en intressekonflikt upptäcks. Finansinspektionens möjlighet att bedöma och övervaka intressekonfliktsituationer ur myndighetens synvinkel påverkar inte tjänstemannens skyldigheter enligt 27–29 § i förvaltningslagen.

Syftet med paragrafen är att genomföra artikel 4a.7 i kreditinstitutsdirektivet. Anmälningsskyldigheten enligt den föreslagna paragrafen är mer omfattande än minimikraven enligt direktivet, eftersom det vid beredningen inte ansågs finnas grunder för att begränsa de gällande bestämmelserna. Direktivet innehåller ett krav som delvis motsvarar 1 mom. 1 punkten. Enligt direktivet krävs endast anmälan av vissa finansiella instrument, men nationellt ansågs det vara ändamålsenligare att anmälan gäller alla finansiella instrument och inte bara vissa, eftersom alla typer av finansiella instrument kan leda till intressekonfliktsituationer. De övriga punkterna i momentet är nationella bestämmelser som i hög grad motsvarar bestämmelser som redan gäller.

Den primära rättsliga grunden för behandlingen av personuppgifter är artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen, enligt vilken den registrerades rättigheter fastställs. Spelrummet i fråga om dataskyddsförordningen beskrivs närmare i avsnitt 12.4. Behandlingen av personuppgifter har bedömts med avseende på de mänskliga och grundläggande rättigheterna i avsnitt 12.4.

Enligt förslaget motsvarar det inledande stycket i *1 mom.* i paragrafen delvis det inledande stycket i 16 § 1 mom. i den gällande lagen, men det föreslås bli ändrat så att till det inledande stycket fogas alla Finansinspektionens tjänstemän, dvs. direktionen avses inte längre besluta vilka tjänstemän som ska lämna en anmälan. På grund av denna ändring blir de gällande 16 § 2 och 3 mom. onödiga och bankfullmäktige behöver inte separat fastställa vilka personer som omfattas av anmälan. Genom ändringen genomförs delvis artikel 4a.7 i kreditinstitutsdirektivet, enligt vilken alla anställda ska lämna en anmälan. Det inledande stycket kompletteras också så

att anmälan ska lämnas varje år. Genom ändringen genomförs kravet enligt artikel 4a.7 i kreditinstitutsdirektivet om en anmälan som ska lämnas varje år. Enligt förslaget avses *1 punkten* delvis motsvara 2 punkten i det gällande momentet. Det föreslås dock att punkten ska kompletteras med att anmälan även ska lämnas om sådana ägarandelar i finansiella instrument som kan leda till intressekonflikter. Med finansiella instrument avses sådana finansiella instrument som anges i 14 § i lagen om investeringstjänster. De uppgifter som anmäls kan vara samma som personen anmäler i den insideranmälan som avses i den nya 16 a §. När det gäller uppgifterna i 1 punkten har det emellertid betydelse om innehavet potentiellt kan leda till en intressekonflikt. Genom punkten genomförs delvis artikel 4a.7 i kreditinstitutsdirektivet.

Enligt den gällande lagen och Finansinspektionens interna anvisningar ska de som är skyldiga att anmäla bindningar som sådana anmäla finansiella instrument, som anmäls med en insideranmälan, samt betydande annan förmögenhet, såsom betydande fondandelar. Således har man redan nu anmält finansiella instrument med anmälan om bindningar, men skyldigheten att anmäla bindningar har inte omfattat Finansinspektionens hela personal. Detta innebär att enligt den ändrade 16 § är det nytt att anmäla finansiella instrument endast för de personer som inte tidigare har omfattats av tillämpningsområdet.

Enligt förslaget motsvarar *2 punkten* delvis 2 punkten i det gällande momentet, dvs. anmälan om innehav av betydande annan förmögenhet överförs till en separat punkt. Punkten föreslås även bli ändrad så att endast sådan betydande annan förmögenhet som kan leda till intressekonflikter ska anmälas. Sådan förmögenhet kan till exempel vara betydande placeringsförsäkringar, pensionsförsäkringar, andelar i andelslag och grundfondsandelar samt kryptotillgångar som inte räknas som finansiella instrument.

Enligt förslaget motsvarar *3 punkten* i momentet delvis 3 punkten i det gällande momentet, men ordalydelsen föreslås bli förtydligad så att punkten nu omfattar sådana skulder, borgensförbindelser och övriga ansvarsförbindelser som personen själv har ställt samt sådana som personen själv har tagit eller någon har tagit för personens räkning. Även i fråga om dessa anmäls endast sådana som kan leda till intressekonflikter.

Den föreslagna *4 punkten* motsvarar 5 punkten i det gällande momentet. Enligt denna punkt ska alla övriga bindningar anmälas som kan vara av betydelse för bedömningen av personens förutsättningar att sköta de uppgifter som hör till tjänsten. Enligt denna punkt ska till exempel direktionsmedlemmarna anmäla sin näringsverksamhet eller bisyssla, om de är av betydelse på det sätt som avses i punkten. När det gäller tjänstemän föreskrivs det om anmälan av bisyssla i lagen om Finlands Banks tjänstemän. Enligt denna punkt kan anmälan även omfatta till exempel styrelsemedlemskap eller politiska uppdrag, om de är av betydelse på det sätt som avses i punkten. Bindningar som dessutom ska anmälas kan till exempel vara personliga relationer eller tidigare arbetsgivare. Den tidigare arbetsgivaren är särskilt viktig i situationer där en person har övergått från Finansinspektionens tillsynsobjekt till Finansinspektionen.

Med uppgifter som ska anmälas enligt detta moment avses endast direktionsmedlemmarnas, ersättarnas och direktörens samt tjänstemännens egna uppgifter. Enligt detta moment anmäls inte närståendes uppgifter. Detta påverkar dock inte hur direktionsmedlemmarna, ersättarna, direktören eller tjänstemän kan vara jäviga på grund av en närstående i enlighet med förvaltningslagen.

I *2 mom*. föreskrivs det om intressekonflikt. Enligt momentet avses med intressekonflikt en situation där en person som avses i 1 mom. är jävig på det sätt som anges i 28 § i förvaltningslagen.

I förarbetena till förvaltningslagen konstateras det att de uttryck som används i den föreslagna bestämmelsen i fråga om deltagande i och närvaro vid behandlingen av ett ärende är innehållsmässigt omfattande. Enligt förarbetena avses med dem inte endast själva beslutsfattandet, utan också åtgärder som omedelbart föregår avgörandet. Dessa är beredning och föredragning av ärendet. Enligt förarbetena ska en jävig tjänsteman inte på något sätt få delta i sådana åtgärder som hänför sig till behandlingen av ett ärende och som påverkar avgörandet i ärendet. Sådana är till exempel begäran om utlåtanden, hörande av parter och inhämtande av utredningar. Vanligt kontorsarbete och därmed jämförbara åtgärder saknar däremot betydelse med tanke på jäv. Jävsgrunderna enligt förvaltningslagen är således redan nu tillämpliga på sådant tillsynsarbete (beredningsfasen) hos Finansinspektionen som leder till avgörande av ett förvaltningsärende.

I rättslitteraturen har det ansetts att jävsbestämmelsernas omfattning när det gäller olika typer av administrativ verksamhet inte är helt klar till alla delar. I rättslitteraturen har det ansetts att jävsbestämmelserna sträcker sig längre än enbart till att fatta förvaltningsbeslut, även om de i första hand har föreskrivits med tanke på skriftliga förvaltningsbeslut. I rättslitteraturen har det även ansetts att bestämmelserna i förvaltningslagen som gäller behandling av förvaltningsärenden kan tillämpas när förvaltningsbeslut de facto fattas och även på bland annat produktion av offentliga tjänster och andra faktiska åtgärder. Biträdande justitiekanslern (OKV/111/10/2020) har även konstaterat att begreppet förvaltningsärende inte har definierats fullständigt och att det inte är uteslutet att procedurbestämmelserna i förvaltningslagen och därmed bland annat jävsbestämmelserna även kan tillämpas på annan verksamhet än behandling av förvaltningsärenden som leder till förvaltningsbeslut. Biträdande justitiekanslern ansåg att procedurbestämmelserna snarare till tillämpliga delar även ska tillämpas i den faktiska verksamheten genom en bred tolkning av begreppet förvaltningsärende för att förverkliga rättssäkerhet och god förvaltning. I och med ovannämnda kan man redan nu tolka att jävsbestämmelserna ska tillämpas även på annat arbete än sådant som anknyter till att fatta förvaltningsbeslut som utförs hos Finansinspektionen. När det gäller det tillsynsarbete som utförs vid Finansinspektionen är det över lag svårt med en exakt gränsdragning i fråga om beredning av förvaltningsbeslut eller andra förvaltningsåtgärder, eftersom det löpande tillsynsarbetet och de omständigheter som upptäcks i samband med det i allmänhet utgör en grund för ett eventuellt förvaltningsbeslut.

Bestämmelsen i detta moment om innehållet i en intressekonflikt innebär att personen måste bedöma sina egna eventuella intressekonflikter, dvs. sina jävsförhållanden i relation till det arbete som personen deltar i. Momentet förtydligar alltså att personer måste bedöma sina egna arbetsuppgifter med avseende på jävsgrunderna enligt förvaltningslagen när det gäller det arbete som utförs vid Finansinspektionen. I och med den nu föreslagna anmälan om intressekonflikt ska en person till Finansinspektionen anmäla de omständigheter som denne bedömer potentiellt kan leda till jäv. Tröskeln för anmälan enligt paragrafen är alltså lägre än tröskeln för jäv enligt förvaltningslagen.

Sammanfattningsvis kan det konstateras att en person ska bedöma sitt arbete i förhållande till jävsbestämmelserna enligt förvaltningslagen och till Finansinspektionen anmäla sådana omständigheter som kan få sådan betydelse att de uppfyller någon jävsgrund. Vid behov kan Finansinspektionen på basis av direktionsrätten göra sådana arrangemang som hindrar att en jävssituation uppstår. Om jävsgrunderna enligt förvaltningslagen uppfylls ska personen dock själv i sista hand upplösa jävigheten i enlighet med förvaltningslagen, till exempel genom att anmäla jäv i fråga om vissa arbetsuppgifter. Jäv enligt förvaltningslagen ska enligt förvaltningslagen avgöras av personen själv.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska en anmälan alltså lämnas om sådana omständigheter som kan

leda till en intressekonflikt, dvs. en tjänsteman, direktionsmedlem eller ersättare eller direktören har bedömt möjligheten att omständigheten i fråga närmar sig jävsgrunderna eller är väsentlig vid bedömning av jäv. I praktiken kan situationen till exempel innebära att beloppet av ett finansiellt instrument eller en kredit är väsentligt när det gäller en sådan sektor eller aktör, vars tillsynsarbete personen utför vid Finansinspektionen. Anmälan ska även omfatta de uppgifter som har lett till att personen redan har konstaterat att det föreligger en intressekonflikt.

Utan särskilda skäl kan det inte anses uppstå jäv i enlighet med förvaltningslagen på grund av sedvanliga kundrelationer till banker, medlemsandelar i banker eller bostadskrediter och andra krediter som är sedvanliga till belopp och villkor samt typiska produkter för långsiktigt sparande. Likaså kan sedvanligt innehav av en ägarandel i ett finansiellt instrument inte anses leda till jäv i enlighet med förvaltningslagen. När det gäller de uppgifter som ska anmälas är det väsentliga kopplingen till det tillsynsobjekt eller andra finansmarknadsaktörer som personen i fråga övervakar.

Enligt förslaget motsvarar *3 mom.* i huvudsak 16 § 4 mom. i den gällande lagen, dvs. i momentet föreskrivs om skyldigheten att meddela förändringar i uppgifterna. Det föreslås dock att momentet ändras så att skyldigheten i fråga gäller alla personer som avses i 1 mom. och inte enbart Finansinspektionens tjänstemän. Bestämmelsen om komplettering av anmälan stryks vid behov från första meningen, eftersom den dels överlappar den andra meningen i momentet, dels är överflödig då det föreslås en årlig anmälningsskyldighet i 1 mom. Dessutom föreslås det att bemyndigandet att meddela föreskrifter som ingår i momentet överförs till ett separat moment.

Enligt förslaget motsvarar *4 mom.* delvis det bemyndigande att meddela föreskrifter som föreskrivs i 16 § 4 mom. i den gällande lagen. Enligt momentet meddelar Finansinspektionen närmare föreskrifter om de uppgifter som avses i 1 mom., de väsentliga ändringar som avses i 3 mom. och på vilket sätt anmälan ska göras.

Enligt förslaget motsvarar *5 mom.* i huvudsak 16 § 7 mom. i den gällande lagen. Bestämmelsen avses dock bli ändrad så att alla uppgifter som avses i 1 mom. är sekretessbelagda. Genom en särskild bestämmelse i förhållande till offentlighetslagen säkerställs det att uppgifterna om en persons verksamhet i privatlivet och uppgifterna om den finansiella ställningen är sekretessbelagda. Ändringen innebär att även uppgifterna i 1 mom. 4 punkten om övriga bindningar omfattas av sekretess. På behandlingen av de uppgifter som anmäls tillämpas bestämmelserna om sekretessbelagd information i offentlighetslagen.

Enligt artikel 4a.9 i kreditinstitutsdirektivet säkerställs en proportionell tillämpning av dessa bestämmelser som gäller anmälan genom Europeiska bankmyndighetens riktlinjer om förebyggande av intressekonflikter vid de behöriga myndigheterna. Riktlinjerna föreslås dock inte bli tillämpade om de strider mot nationell lagstiftning, till exempel om riktlinjerna innehåller begränsningar med avseende på de grundläggande fri- och rättigheterna som är mer vittgående än i den nationella regleringen.

16 a §. *Insideranmälan.* Enligt förslaget ska paragrafen ändras i sin helhet, men den avses i huvudsak motsvara 16 a § i den gällande lagen.

Det föreslagna *1 mom.* motsvarar 16 a § 1 mom. i den gällande lagen. För tydlighetens skull föreslås det att till momentet fogas uttryckligen direktör, även om denne är i tjänsteförhållande till Finansinspektionen.

Enligt förslaget föreskrivs det i *2 mom*. om en skyldighet att lämna insideranmälan även för de personer som utför arbetsuppgifter på Finansinspektionens vägnar. Momentet är nytt i

förhållande till den gällande 16 a §, men till sitt innehåll motsvarar det delvis 16 § 2 mom. i den gällande lagen. Enligt bestämmelsen tillämpas det som föreskrivs i 1 mom. också på personer som genom sina arbetsuppgifter på Finansinspektionens vägnar regelbundet får tillgång till i 3 mom. 3 punkten avsedda aktier eller annan insiderinformation om finansiella instrument. Avsikten är att skyldigheten att lämna en insideranmälan även ska börja omfatta personer som på grundval av ett utläggnings- eller serviceavtal kan få tillgång till system eller filer som innehåller insiderinformation. Det kan till exempel gälla vissa tjänstemän vid Finlands Bank. Insideranmälan behöver dock endast lämnas om personen fortlöpande har åtkomsträtt till system eller filer som innehåller insiderinformation, dvs. anmälningsskyldigheten avses inte gälla personer som endast sporadiskt har åtkomsträtt till uppgifterna.

Det föreslagna *3 mom.* motsvarar i huvudsak 16 a § 2 mom. i den gällande lagen. Det föreslås dock att till 1 punkten i momentet också fogas andra personer vars intressebevakare eller fastställd intressebevakningsfullmäktig den anmälningsskyldige är. Med intressebevakningsfullmäktig avses en person som Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata har fastställt som befullmäktigad att sköta en persons ekonomiska angelägenheter. Hänvisningen i 2 punkten i momentet föreslås bli uppdaterad i och med ändringen av 1 punkten. Med hänvisningen i 2 punkten i momentet till den som avses i 1 punkten avses både omyndiga och andra personer.

Den primära rättsliga grunden för behandlingen av personuppgifter är artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen, enligt vilken den registrerades rättigheter fastställs. Spelrummet i fråga om dataskyddsförordningen beskrivs närmare i avsnitt 12.4. Behandlingen av personuppgifter har bedömts med avseende på de mänskliga och grundläggande rättigheterna i avsnitt 12.4.

Det föreslagna *4 mom.* motsvarar i huvudsak 16 a § 3 mom. i den gällande lagen. Momentet avses bli förtydligat genom att lägga till hänvisningar till 3 mom. Med hänvisningen till den som avses i 3 mom. 1 punkten avses både omyndiga och andra personer.

Det föreslagna *5 mom.* motsvarar 16 a § 4 mom. i den gällande lagen. Hänvisningen i momentet föreslås dock bli uppdaterad.

Det föreslagna *6 mom.* motsvarar 16 a § 5 mom. i den gällande lagen. Hänvisningen i 1 punkten i momentet föreslås dock bli uppdaterad.

I *7 mom*. föreslås det bestämmelser om ett bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter. Finansinspektionen får utfärda närmare föreskrifter om hur insiderinformation ska lämnas, om den information som ska anmälas och om vilka personer som är sådana som avses i 2 mom.

16 b §. *Insiderregister.* I paragrafen föreslås det bestämmelser om det insiderregister som Finansinspektionen upprätthåller.

I *1 mom*. föreskrivs det om insiderregistret. Enligt momentet ska Finansinspektionen föra ett insiderregister över den anmälda informationen där det för varje anmälningsskyldig, en i 16 a § 3 mom. 1 punkten avsedd omyndig eller annan person och i 2 punkten avsedda organisationer eller stiftelser, framgår i sagda moment avsedda aktier och finansiella instrument som denne äger samt förändringar i innehavet. Dessutom föreslås momentet innehålla en bestämmelse om att registret kan utgöras av uppgifter från värdeandelssystemet. Om de aktier och finansiella instrument som avses i 16 a § 3 mom. 3 punkten har överförts till värdeandelssystemet, kan insiderregistret enligt bestämmelsen till denna del utgöras av uppgifter från

värdeandelssystemet som är nödvändiga för att övervaka skyldigheterna enligt 16, 16 a och 16 c §. På grundval av bestämmelsen kan Finansinspektionen få uppgifter om den anmälningsskyldige och den närmaste kretsen från värdeandelssystemet och använda uppgifterna för tillsynen över efterlevnaden av anmälningsskyldigheten och handelsbegränsningarna direkt med stöd av lag, dvs. utan separat samtycke.

I enlighet med 8 kap. 1 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017) har värdepapperscentraler trots bestämmelserna om tystnadsplikt rätt att ur värdeandelssystemet lämna ut uppgifter till insiderregister över innehav. Uppgifterna lämnas ut på grundval av paragrafen i fråga och separata bestämmelser om utlämnandet behöver inte utfärdas i lag. Värdepapperscentralerna har fått prövningsrätt i fråga om utlämnandet. Den bestämmelse som i denna proposition föreslås i 16 b § är alltså inte nödvändig. I 8 kap. 2 § 1 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet föreskrivs det dock att värdepapperscentraler trots bestämmelserna om tystnadsplikt är skyldiga att lämna ut uppgifter som avses i 1 § och annan information om värdeandelskonton och värdeandelars ägare till de myndigheter som enligt lag har rätt att få sådan information. Genom den föreslagna bestämmelsen i 16 b § säkerställs det alltså att värdepapperscentraler har skyldighet enligt 2 § att lämna ut information till Finansinspektionen.

Den primära rättsliga grunden för behandlingen av personuppgifter är artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen, enligt vilken den registrerades rättigheter fastställs. Spelrummet i fråga om dataskyddsförordningen beskrivs närmare i avsnitt 12.4. Behandlingen av personuppgifter har bedömts med avseende på de mänskliga och grundläggande rättigheterna i avsnitt 12.4.

I *2 mom*. föreslås det bestämmelser om vissa personuppgifters offentlighet. Enligt momentet är fysiska personers personbeteckning och adress samt namn på andra fysiska personer än den anmälningsskyldige dock inte offentliga. Det är alltså fråga om en särskild bestämmelse i förhållande till offentlighetslagen och dataskyddslagstiftningen. Den särskilda bestämmelsen säkerställer att vissa uppgifter är sekretessbelagda. Enligt bestämmelsen får personuppgifterna som gäller den vars intressebevakning personen sköter ett större skydd.

Med avseende på skyddet av fysiska personers integritet är det proportionerligt att personbeteckningar, adresser och andra motsvarande identifieringsuppgifter är sekretessbelagda. Om dessa uppgifter skulle vara offentliga skulle det leda till en betydande risk för säkerheten och privatlivet för personen och dennes närmaste krets. Dessutom behöver uppgifterna inte vara öppet tillgängliga för att fullfölja registrets syfte eller stärka det allmänna oberoendet. Uppgifterna betjänar i regel den tekniska specificeringen. Sekretessen är i linje med praxis för andra motsvarande register.

16 c §. *Förbud mot förvärv och avyttring.* Paragrafen är ny och i den föreskrivs om förbud mot förvärv och avyttring.

I det föreslagna *1 mom*. föreskrivs det om tillämpningsområdet för förbud mot förvärv och avyttring. Enligt momentet är det förbjudet för direktionsmedlemmarna och ersättarna, direktören samt Finansinspektionens tjänstemän och den som avses i 16 a § 2 mom. att förvärva och avyttra de finansiella instrument som anges i 1–6 punkten. Genom momentet genomförs förbudet enligt artikel 4a.3 första stycket led a i kreditinstitutsdirektivet. I momentet avses med finansiella instrument sådana finansiella instrument som anges i 14 § i lagen om investeringstjänster.

Det föreslås att det nationella spelrummet ska utnyttjas så att även de personer som avses i 16 a

§ 2 mom. ska omfattas av tillämpningsområdet för begränsningarna, eftersom personerna i fråga i sitt arbete får insiderinformation om tillsynsobjekten och även annan konfidentiell information. Den personkrets som omfattas av tillämpningsområdet motsvarar i huvudsak personkretsen enligt Finansinspektionens nuvarande riktlinjer.

Enligt den föreslagna *1 punkten* är det förbjudet att förvärva och avyttra sådana finansiella instrument som har emitterats av ett av Finansinspektionens tillsynsobjekt, dvs. tillsynsobjekt enligt 4 §, eller av ett av Europeiska centralbankens tillsynsobjekt. Enligt *2 punkten* är det förbjudet att förvärva och avyttra sådana finansiella instrument vars underliggande tillgång är ett i 1 punkten avsett finansiellt instrument. I bestämmelserna utnyttjas det nationella spelrummet i den mån att förbudet inte endast gäller kreditinstitut, utan Finansinspektionens alla tillsynsobjekt. Det är lika viktigt att säkerställa en oberoende tillsyn även i fråga om andra än kreditinstitut. Avsikten är att begränsningarna ska omfatta sådana handelssituationer, även i fråga om andra än kreditinstitut, där konfidentiell information som erhållits genom tillsynen kan utnyttjas. Av denna anledning föreslås tillämpningsområdet även omfatta andra som övervakas av Finansinspektionen utöver kreditinstituten. Dessutom avses spelrummet utnyttjas till den del att förbudet gäller alla finansiella instrument och inte enbart vissa finansiella instrument. Det föreslås också att det nationella spelrummet utnyttjas så att bestämmelsen är i enlighet med ECB:S etiska riktlinjer, som även innehåller ett liknande förbud. I praktiken innebär detta att man i tillämpningsområdet även har inkluderat tillsynsobjekt inom ramen för ECB:s gemensamma banktillsynsmekanism. Vissa tjänstemän vid Finansinspektionen har nämligen partiell tillgång till tillsynsuppgifterna för kreditinstitut som står under ECB:s direkta tillsyn.

Enligt den föreslagna *3 punkten* är det förbjudet att förvärva och avyttra sådana finansiella instrument som direkt eller indirekt har emitterats av ett moderföretag, dotterföretag eller anknutet företag (affiliates of those institutions) till ett av Finansinspektionens tillsynsobjekt eller ett av Europeiska centralbankens tillsynsobjekt. Med anknutna företag avses sammanslutningar av inlåningsbanker. Enligt *4 punkten* är det förbjudet att förvärva eller avyttra finansiella instrument vars underliggande tillgång är ett i 3 punkten avsett finansiellt instrument. Det nationella spelrummet har utnyttjats i fråga om ECB:s tillsynsobjekt på samma sätt som för 1 punkten.

I 1 och 3 punkten avses med Europeiska centralbankens tillsynsobjekt sådana aktörer som direkt övervakas inom ramen för Europeiska centralbankens gemensamma banktillsynsmekanism i enlighet med Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 och som har klassificerats som betydande institut. Europeiska centralbanken upprätthåller en förteckning över de kreditinstitut som den övervakar direkt.

Enligt *5 punkten* är det förbjudet att förvärva eller avyttra finansiella instrument som har emitterats av en aktör som omfattas av grupptillsyn. Grupptillsyn har definierats i 6 § i lagen. Avsikten är att förbudet även ska börja omfatta finansiella instrument som emitterats av sådana organisationer som omfattas av grupptillsyn, men som ändå inte övervakas av Finansinspektionen. Sådana organisationer kan ha en betydande inverkan på gruppens verksamhet eller till exempel riskprofil, vilket innebär att organisationerna är betydande även med avseende på en oberoende tillsyn. Denna punkt baserar sig på det nationella spelrummet och avsikten är att den ska motsvara syftet med 3 punkten när det gäller andra än kreditinstitut.

Enligt *6 punkten* är det förbjudet att förvärva och avyttra av kreditinstitut gjorda andra än i 1–5 punkten avsedda placeringar i form av eget kapital. Med sådana avses till exempel avkastningsandelar enligt 12 kap. i lagen om andelslag samt grundfondsandelar enligt 7 § i sparbankslagen (1502/2001). Sådana andelar jämställs redan nu med finansiella instrument i vissa situationer. Andelarna kan vara betydande till sina belopp och således påverka tillsynens

oberoende. Denna punkt baserar sig på det nationella spelrummet.

Förbudet föreslås börja gälla när personen tillträder sin tjänst eller befattning. Tiden för innehavet räknas från datumet för köpet, tecknandet eller bytet av aktier och andra finansiella instrument, vars värde bestäms på basis av aktierna.

I detta moment avses med förvärv och avyttring inte förvärv utan vederlag eller överlåtelse såsom arv, avvittring, gåva eller kostnadsfri emission.

I *2 mom*. föreslås det bestämmelser om att också tillämpa förbudet på vissa arrangemang. Enligt momentet ska det förbud som föreskrivs i 1 mom. även tillämpas på sådana arrangemang där en person är part i en fondförsäkring, ett kapitaliseringsavtal eller något annat försäkringsavtal. Syftet med bestämmelsen är att hindra att man kringgår förbudet genom att utnyttja vissa arrangemang. Momentet baserar sig på det nationella spelrummet.

I *3 mom.* föreslås ett undantag från förbudet enligt 1 och 2 mom. Enligt momentet avses förbudet inte gälla handel med sådana finansiella instrument som förvaltas av tredje parter och vars portföljförvaltning innehavaren av det finansiella instrumentet inte har tillgång till, eller placeringar i placeringsfonder eller alternativa investeringsfonder. En förutsättning är att tredje parter och företag för kollektiva investeringar inte i huvudsak placerar i finansiella instrument som avses i 1 mom. Förutsättningen som gäller huvudsaklig placering kan till exempel bedömas utifrån vad fondbolaget uppger i fondprospektet att fonden investerar i. Genom momentet genomförs artikel 4a.3 första stycket led a i och ii samt artikel 4a.3 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

I *4 mom*. föreslås det bestämmelser om förbud i fråga om dem som hör till den närmaste kretsen. Enligt momentet får en i 1 mom. avsedd person inte genomföra förvärv eller avyttring som avses i 1 eller 2 mom. för en sådan persons räkning vars intressebevakare eller fastställda intressebevakningsfullmäktig han eller hon är eller för en sådan organisationsräkning där han eller hon har bestämmande inflytande, eller på något annat sätt för egen räkning genom en annan person eller organisation. Med intressebevakningsfullmäktig avses en person som Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata har fastställt som befullmäktigad att sköta en persons ekonomiska angelägenheter. Momentet baserar sig på det nationella spelrummet.

I *5 mom*. föreslås det bestämmelser om Finansinspektionens befogenhet att bevilja tillstånd för försäljning eller avyttring av finansiella instrument eller placeringar. Enligt momentet kan Finansinspektionen tillåta försäljning eller avyttring av ett i 1, 2 och 4 mom. avsett finansiellt instrument som en i 1 mom. avsedd person innehade då han eller hon utnämndes till tjänsten eller uppdraget. Med innehav avses alltså både en i 1 mom. avsedd persons och en i 4 mom. avsedd aktörs innehav. Tillstånd för handeln ska då begäras av Finansinspektionen. Med avyttring avses till exempel att ett finansiellt instrument överlåts att förvaltas av tredje parter och att ägarna till instrumenten inte har tillgång till portföljförvaltningen (undantaget enligt 3 mom.). Genom momentet genomförs artikel 4a.8 i kreditinstitutsdirektivet i fråga om tillåtelse.

I *6 mom*. föreslås det bestämmelser om ett bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter. Enligt förslaget utfärdar Finansinspektionen närmare föreskrifter om ansökan om tillstånd.

Enligt artikel 4a.9 i kreditinstitutsdirektivet säkerställs en proportionell tillämpning av dessa bestämmelser genom Europeiska bankmyndighetens riktlinjer om förebyggande av intressekonflikter vid de behöriga myndigheterna. Riktlinjerna föreslås dock inte bli tillämpade om de strider mot nationell lagstiftning, till exempel om riktlinjerna innehåller begränsningar

med avseende på de grundläggande fri- och rättigheterna som är mer vittgående än i den nationella regleringen.

16 d §. *Tvångsförsäljning eller tvångsavyttring av finansiella instrument.* Enligt förslaget föreskrivs det i *1 mom*. om Finansinspektionens befogenhet att kräva försäljning eller avyttring av finansiella instrument. Momentet föreslås alltså inte gälla 16 c § 1 mom. 6 punkten. Momentet föreslås inte heller gälla förvärv och avyttring i enlighet med 16 c § 4 mom. Enligt momentet får Finansinspektionen kräva att en i 16 c § 1 mom. avsedd person som utnämns till en tjänst eller ett uppdrag inom skälig tid ska sälja eller avyttra ett sådant finansiellt instrument som han eller hon innehade vid utnämningen eller därefter, om innehavet av sådana finansiella instrument kan ge upphov till intressekonflikter. Med avyttring avses att ett finansiellt instrument överlåts att förvaltas av en tredje part så att ägaren till det finansiella instrumentet inte har någon möjlighet att delta i portföljförvaltningen (undantaget enligt 16 c § 3 mom.). Enligt förslaget har Finansinspektionen endast rätt att kräva försäljning eller avyttring av finansiella instrument i enlighet med undantaget. Finansinspektionen avses dock inte specificera hur eller till vem finansiella instrument säljs eller avyttras, utan genomförandet av själva försäljningen eller avyttringen bestäms av den person som begränsningen gäller. Genom momentet genomförs artikel 4a.8 i kreditinstitutsdirektivet i fråga om kravet. Med avyttring enligt denna paragraf avses inte gåva eller förskott på arv som en person ger frivilligt.

Utövandet av befogenheten är kopplat till att innehavet av ett finansiellt instrument kan ge upphov till intressekonflikter. Med intressekonflikt avses jäv i enlighet med förvaltningslagen, och bestämmelserna om detta är redan nu till vissa delar tillämpliga på tjänstemännens arbete vid Finansinspektionen. Ordalydelsen ”kan ge upphov till” som används i kreditinstitutsdirektivet avser situationer där tjänstemannen inte ännu är jävig i enlighet med 28 § förvaltningslagen, men jävsgrunderna kan uppfyllas i framtiden. Innehavet av finansiella instrument ska alltså vara sådant att jävsgrunderna kan uppfyllas. Jäv kan inte utan särskilda skäl anses uppkomma av sedvanligt och till betydelsen ringa innehav av ett finansiellt instrument. Finansinspektionen ska från fall till fall bedöma huruvida de föreskrivna förutsättningarna för utövandet av befogenheten uppfylls.

Enligt bestämmelsen i momentet ska Finansinspektionen beakta en eventuell intressekonflikts karaktär och allvarlighet, hur betydande innehavet är och rollen inom Finansinspektionen för den person som avses i 1 mom. Finansinspektionen ska i utövandet av sin befogenhet beakta konsekvenserna av utövandet av befogenheten för en persons grundläggande fri- och rättigheter, såsom egendomsskyddet enligt 15 § i grundlagen. Utövandet av tillsynsbefogenheten ska uppfylla kravet på proportionalitet. I enlighet med 6 § i förvaltningslagen ska utövandet av befogenheten stå i rätt proportion till sitt syfte. Den som är föremål för en begränsning ska också höras i enlighet med förvaltningslagen, så att förekomsten av en intressekonflikt kan bedömas.

I det föreslagna *2 mom*. föreskrivs det att innehavaren av ett finansiellt instrument har rätt till full ersättning. Finansinspektionens krav på försäljning av ett finansiellt instrument kan till sina faktiska konsekvenser jämställas med tvångsinlösen i den mening som avses i grundlagen, varför innehavaren av det finansiella instrumentet är berättigad till full ersättning. Finansinspektionen kan kräva att ett finansiellt instrument säljs eller avyttras. Avyttring föreslås ändå inte bli behandlad såsom tvångsinlösen, eftersom personens ägande kvarstår vid avyttring, om denne överlåter ett finansiellt instrument att förvaltas av en tredje part (undantaget i 16 c § 3 mom.). Det redogörs närmare för undantagsbestämmelsen i fråga om den föreslagna 16 c §.

Enligt den första bestämmelsen i momentet har innehavaren av ett finansiellt instrument rätt att för sådana ekonomiska förluster som föranleds av försäljning enligt 1 mom. få full ersättning som motsvarar egendomens marknadsvärde. Full ersättning består av en ersättning som

motsvarar marknadsvärdet samt i enskilda fall enligt behov av skadeersättning.

Enligt den andra bestämmelsen i momentet ska marknadsvärdet fastställas med en tillförlitlig metod som leder till det högsta värdet på egendomen. Detta innebär att marknadsvärdet ska fastställas enligt bäst och maximal användning för den egendom som ska värderas. Med bäst och maximal användning avses den mest sannolika användningen av ett finansiellt instrument som är ändamålsenligt övervägd, tillåten enligt lag, ekonomiskt genomförbar och leder till det högsta värdet för det finansiella instrument som ska värderas.

Hänsyn kan endast tas till sådana alternativa användningssätt och möjligheter för deras genomförande som finns vid tidpunkten för värderingen. Det finns inget hinder för att beakta en möjlig användning flera år framåt om denna konkret kan konstateras vid tidpunkten för värderingen. Om ett finansiellt instrument till exempel har en återbetalningstid, förfallodag eller motsvarande som infaller senare än försäljningstidpunkten ska marknadsvärdet bedömas enligt den tidpunkt som med den befintliga informationen leder till det högsta värdet. Ingen vikt kan dock läggas vid spekulativa användningsmöjligheter som eventuellt aktualiseras i framtiden, om värdet inte tydligt kan konstateras genom den befintliga informationen vid tidpunkten för försäljningen. Det kan inte krävas att det ska vara absolut säkert att en alternativ användningsmöjlighet förverkligas, men vikt kan inte läggas vid en användningsmöjlighet som är osäker eller rent av spekulativ när det gäller förverkligandet. Det går inte att ge ett entydigt svar på hur stor sannolikheten ska vara för att det alternativa användningsändamålet förverkligas. Detta ska bedömas från fall till fall. Det är nästan omöjligt att i praktiken på förhand bedöma ändringar i prisförhållandena med full säkerhet. En rationell köpare eller säljare tar sannolikt hänsyn till prisändringar vid bedömningen av egendom. Därmed är det onödigt att inkludera en separat bedömning av ändringarna i prisförhållandena i ersättningsgrunderna. Vanligtvis innehåller det försäljningspris som fås på marknaden redan förväntningar på framtiden som också är spekulativa. I princip är det marknadsvärde som motsvarar full ersättning för ett finansiellt instrument det värde till vilket det finansiella instrumentet säljs på en välfungerande marknad, till exempel på en reglerad marknad.

Som bedömningsmetod väljs den etablerade bedömningsmetod som är bäst lämpad för objektet. Bedömningsmetoder är till exempel marknadsbaserade metoder, avkastnings- och kassaflödesanalyser, bokförings- och värderingsmetoder och andra modellbaserade metoder. I varje enskilt fall ska metoden väljas enligt vilken metod som mest tillförlitligt leder till ett marknadsvärde som garanterar full ersättning. Bedömningsmetoden har betydelse särskilt i situationer där det finansiella instrumentet är sådant att det i praktiken inte finns någon marknad för det.

Alternativen utreds av Finansinspektionen utifrån krav och utredningar som läggs fram av parterna. På tjänstens vägnar beaktas åtminstone de alternativa användningssätt som är möjliga enligt den gällande lagstiftningen. Om ett alternativt användningssätt som framställs av en part inte anses vara sannolikt ska avgörandet om detta motiveras i beslutet.

Enligt den tredje bestämmelsen i momentet avdras från den ersättning som ska betalas det belopp som innehavaren av det finansiella instrumentet har fått vid försäljningen av instrumentet. Vanligtvis säljs finansiella instrument till en annan part på marknaden, till exempel på börsen. Finansinspektionen löser alltså inte in finansiella instrument i eget namn. Av denna anledning beaktas i ersättningen redan det belopp som personen har fått vid försäljningen av det finansiella instrumentet. Om det handlar om ett finansiellt instrument som sålts på en välfungerande marknad anses det belopp som personen fått vara en ersättning som motsvarar marknadsvärdet. Detta innebär i praktiken att Finansinspektionen inte betalar separat ersättning för försäljningen utöver det belopp som erhållits.

Det finns emellertid situationer där marknaden inte fungerar i praktiken, dvs. antingen att det inte finns någon marknad alls eller att det inte finns några köpare för det finansiella instrumentet på marknaden inom en skälig tid. Om köpet då genomförs så att innehavaren av det finansiella instrumentet inte får ett pris för försäljningen som motsvarar det verkliga marknadsvärdet för det finansiella instrumentet betalar Finansinspektionen ett belopp till innehavaren som medför att innehavaren sammanlagt får full ersättning i enlighet med marknadsvärdet. Det kan anses vara sällsynt med sådana situationer, eftersom det i regel finns välfungerande marknader för finansiella instrument.

I fråga om ersättningen föreslås det också att ingen ersättning ska betalas till den del innehavaren av det finansiella instrumentet eller en person som hör till innehavarens närmaste krets skulle få oberättigad ekonomisk fördel av försäljningsarrangemangen. Vid bedömningen av ersättningsbeloppet ska försäljningsvillkoren och förhållandet mellan parterna beaktas så att den totala ersättningen inte överstiger egendomens verkliga marknadsvärde. Syftet med bestämmelserna är att hindra att det uppkommer situationer där en person säljer ett finansiellt instrument till exempel till sin närmaste krets till ett pris som är lägre än marknadsvärdet och av Finansinspektionen får en ersättning som motsvarar skillnaden mellan försäljningspriset och marknadsvärdet. Då gynnas säljaren av att denne säljer det finansiella instrumentet till underpris, eftersom innehavaren av det finansiella instrumentet får det belopp som saknas av Finansinspektionen och den nya innehavaren av det finansiella instrumentet kan ändå sälja instrumentet vidare till fullt marknadsvärde. I en sådan situation skulle arrangemanget utan någon jämlik grund leda till en situation som är fördelaktigare än full ersättning.

Momentet föreslås innehålla en bestämmelse enligt vilken skadan ska ersättas om försäljningen medför förluster, kostnader eller annan skada för innehavaren av det finansiella instrumentet. En ersättning som motsvarar marknadsvärdet anses i princip motsvara full ersättning. I enskilda fall kan det dock finnas behov av att ersätta ekonomisk skada som orsakats på grund av försäljningskravet. Med förlust avses till exempel förlust av sådan avkastning som personen skulle ha fått om försäljningen inte skulle ha genomförts enligt Finansinspektionens krav. Med detta avses sådan förlorad avkastning som klart kan verifieras och har ett direkt orsakssamband med försäljningen. Avkastning som är osäker, hypotetisk eller spekulativ kan inte anses vara ersättningsbar. Ersättningen omfattar således inte kalkylmässiga eller på antagande baserade värdeökningar, utan avgränsas endast till konkreta ekonomiska förluster som kan bedömas objektivt. Med kostnader avses sådana kostnader i direkt anknytning till försäljningen som personen inte skulle ha åsamkats utan försäljning. Till exempel skatt på försäljningsvinst anses inte vara en sådan kostnad. Skadeersättning kräver ett orsakssamband mellan förlusten och försäljningen.

Enligt artikel 4a.9 i kreditinstitutsdirektivet säkerställs en proportionell tillämpning genom Europeiska bankmyndighetens riktlinjer om förebyggande av intressekonflikter vid de behöriga myndigheterna. Riktlinjerna föreslås dock inte bli tillämpade om de strider mot nationell lagstiftning, till exempel om riktlinjerna innehåller begränsningar med avseende på de grundläggande fri- och rättigheterna som är mer vittgående än i den nationella regleringen.

Enligt det föreslagna *3 mom.* fattar Finansinspektionen beslut om storleken på ersättningen på ansökan av innehavaren av det finansiella instrumentet.

2 a kap. Karens

Det föreslås att till lagen fogas *ett nytt 2 a kap.* med bestämmelser om karens.

17 a §. *Tillämplig lagstiftning.* Paragrafen är ny och i dess *1 mom.* föreslås bestämmelser om att

på Finansinspektionens tjänstemän ska tillämpas det som föreskrivs i det nya 2 a kap., i stället för lagen om Finlands Banks tjänstemän. Det föreslagna 2 a kap. utgår från samma syften och principer som karensavtalet i statstjänstemannalagen. En del av bestämmelserna skiljer sig från ordalydelserna eller bestämmelserna i statstjänstemannalagen på grund av minimikraven enligt kreditinstitutsdirektivet. Avsikten är dock att tillämpningspraxis som gäller karensen i princip ska vara så nära tillämpnings- och tolkningspraxis för statstjänstemannalagen som möjligt, när det är möjligt på grund av enhetliga bestämmelser.

I *2 mom.* föreslås en informativ bestämmelse, enligt vilken bestämmelser om rättigheter och skyldigheter för myndigheter inom internationella eller europeiska system för finansiell tillsyn ingår i förordning (EU) nr 1093/2010, SSM-förordningen och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010. Detta innebär i praktiken till exempel att Europeiska centralbankens bestämmelser och riktlinjer tillämpas på personer som har sådana uppgifter vid Finansinspektionen på vilka tillämpas Europeiska centralbankens procedurbestämmelser om karens. En sådan uppgift är till exempel att vara representant eller ersättare för den nationella tillsynsmyndigheten i ECB:s tillsynsorgan.

Det finns inga särskilda bestämmelser om ikraftträdandet, vilket innebär att karensbestämmelserna gäller alla som står i tjänsteförhållande eller är medlemmar av direktionen. Detta innebär att de också gäller personer som har sagt upp sig före lagens ikraftträdande, men uppsägningstiden har ännu inte löpt ut.

17 b §. *Förutsättningar för meddelande av karens.* Paragrafen är ny och i den föreslås bestämmelser om karens, dvs. om ett förbud enligt vilket en person under en viss restriktionstid efter att tjänsteförhållandet upphört inte får övergå i en annan arbetsgivares tjänst eller tillhandahålla yrkesmässiga tjänster. Paragrafens tillämpningsområde omfattar alla Finansinspektionens tjänstemän, direktionsmedlemmar och ersättare samt direktör. Karens föreslås dock endast bli tillämpad om personen i fråga övergår eller tillhandahåller tjänster till en sådan aktör som anges i 1 mom. Genom paragrafen genomförs artikel 4a.3 delvis samt artikel 4a.4–4a.6 i kreditinstitutsdirektivet, men en del av bestämmelserna ska införlivas i den nationella lagstiftningen, utöver minimikraven.

Enligt förslaget föreskrivs det i *1 mom.* att Finansinspektionens tjänstemän, direktionsmedlemmarna, ersättarna eller direktören inte under en viss restriktionstid, dvs. den karenstid som anges i 17 b § 4 mom., får övergå i en annan arbetsgivares tjänst eller tillhandahålla yrkesmässiga tjänster genom att under karenstiden inleda närings- eller yrkesutövning eller någon annan motsvarande verksamhet för tillhandahållande av yrkesmässiga tjänster till vissa aktörer, exempelvis verka som verkställande direktör eller styrelseproffs. I 1–6 punkten i momentet räknas aktörerna i fråga upp.

Genom momentet genomförs artikel 4a.3 första stycket led b i kreditinstitutsdirektivet. Det nationella spelrummet föreslås bli utnyttjat så att karensen gäller alla tjänstemän vid Finansinspektionen samt Finansinspektionens alla tillsynsobjekt. Karensen avses alltså inte enbart gälla tjänstemän som utför tillsyn av kreditinstitut, eftersom det finns likvärdiga karensgrunder även för andra tillsynsobjekt.

En tjänsteman som avses i paragrafen kan inneha ett tidsbestämt eller ordinarie tjänsteförhållande.

Enligt *1 punkten* tillämpas karenstiden på sådana i 4 § avsedda tillsynsobjekt i vilkas direkta tillsyn eller beslutsfattande tjänstemannen, direktionsmedlemmen, ersättaren eller direktören har deltagit. Aktörer som deltar i beslutsfattandet anses även vara de som de facto deltar i beslutsfattandet eller i beredningen eller föredragningen av beslut, till exempel de medlemmar i ledningsgruppen enligt Finansinspektionens arbetsordning som deltar i beslutsfattandet.

Enligt *2 punkten* tillämpas karens på företag som ingår i samma koncern som i 1 punkten avsedda tillsynsobjekt eller anknutna företag. Med företag som ingår i samma koncern avses direkta eller indirekta moderföretag, dotterföretag, systerföretag och holdingföretag. Med anknutna företag avses till exempel sammanslutningar.

Enligt *3 punkten* tillämpas karenstiden på sådana organisationer som tillhandahåller tjänster till i 1 punkten avsedda tillsynsobjekt. Sådana aktörer kan till exempel vara företag som agerar i egenskap av rådgivare eller tillhandahåller bokföringstjänster eller juridisk rådgivning och som är väsentliga med avseende på oberoendet i det utförda tillsynsarbetet.

Enligt *4 punkten* tillämpas karenstiden på sådana organisationer som bedriver intressegrupps- eller intressebevakningsverksamhet i ärenden som tjänstemannen, direktionsmedlemmen, ersättaren eller direktören har ansvarat för under sitt tjänsteförhållande eller sin mandatperiod. Intressegrupps- eller intressebevakningsverksamheten ska anknyta till det tillsynsarbete som Finansinspektionen utför i fråga om finansmarknaden. Tillämpningen av denna punkt omfattar inte till exempel aktörer som endast utför tjänstemannarättslig intressebevakning och vars intressebevakningsarbete inte anknyter till innehållet i tillsynen.

Enligt *5 punkten* tillämpas karenstiden på organisationer som är konkurrenter till i 1 punkten avsedda tillsynsobjekt. Genom 5 punkten tas det nationella spelrummet enligt artikel 4a.4 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet i nationellt bruk.

Enligt *6 punkten* tillämpas karens i andra situationer, om det anses att karens behövs, då en person övergår eller tillhandahåller tjänster till organisationer i en situation där personen i sin tjänst, uppgift eller ställning har tillgång till sådan information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten, och som på ett väsentligt sätt kan utnyttjas i ett nytt anställningsförhållande eller en ny verksamhet för att skaffa sig själv eller någon annan fördel eller för att skada någon annan, såsom ett annat tillsynsobjekt eller Finansinspektionen. Enligt denna punkt kan karens till exempel utifrån Finansinspektionens prövning tillämpas på alla andra situationer utöver dem som anges i 1–5 punkten, om det anses att karens behövs.

Vid bedömningen av om det är fråga om en sådan situation som avses i 1 mom. 1–6 punkten bör det beaktas om personen exempelvis kan utnyttja information om konkurrerande företag eller om ifrågavarande sektors förhållanden eller marknad. Avsikten är att karensens tillämpningsområde ska omfatta alla de situationer där en person i sin tjänst, uppgift eller ställning har tillgång till sådan information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten och som kan användas för att skaffa sig själv eller någon annan fördel eller för att skada någon annan. Till den del Finansinspektionen har prövningsrätt ska riktlinjer som motsvarar tillämpningspraxis för den karens som föreskrivs i statstjänstemannalagen eftersträvas i tillämpningspraxis.

Enligt artikel 4a.9 i kreditinstitutsdirektivet säkerställs en proportionell tillämpning genom Europeiska bankmyndighetens riktlinjer om förebyggande av intressekonflikter vid de behöriga myndigheterna. Riktlinjerna föreslås dock inte bli tillämpade om de strider mot nationell lagstiftning, till exempel om riktlinjerna innehåller begränsningar med avseende på de

grundläggande fri- och rättigheterna som är mer vittgående än i den nationella regleringen.

I det föreslagna *2 mom.* föreskrivs det om ett undantag från 1 mom. 3 punkten. Enligt momentet tillämpas ingen karens om en person som är tjänsteman, direktionsmedlem eller ersättare eller direktör vid Finansinspektionen är fullständigt förhindrad att delta i tillhandahållande av tjänster som avses i 3 punkten. En person kan till exempel vara förhindrad om personen avtalar med den nya arbetsgivaren att han eller hon inte utför vissa arbetsuppgifter eller arbetsuppgifter som gäller vissa aktörer, om ett av Finansinspektionens tillsynsobjekt råkar vara kund hos företaget i fråga, under en tid som motsvarar den maximala karenstiden. För att anses vara förhindrad enligt detta moment krävs det inte att företaget yppar information som räknas som företagshemligheter angående vilka aktörer som är kunder hos dem. En tjänsteman, direktionsmedlem, ersättare och direktör vid Finansinspektionen ska lägga fram bevis åt Finansinspektionen om att denne är fullständigt förhindrad att delta i tillhandahållande av tjänster.

Om personen under en tid som motsvarar den maximala karenstiden utför uppgifter som denne har uppgett sig vara förhindrad att delta i bedöms personens agerande som en överträdelse av 1 mom. 3 punkten, vilket kan leda till en överträdelseavgift i enlighet med 17 e §. Genom momentet genomförs artikel 4a.3 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

Enligt förslaget föreskrivs det i *3 mom.* om att karensen inträder om Finansinspektionen bedömer att det är fråga om en situation i enlighet med 1 mom. Finansinspektionen ska göra en bedömning och fatta beslut om karens inom en månad från det att en anmälan enligt 17 c § 1 mom. har tagits emot. I beslutet ska det konstateras att den person som meddelats karens har rätt till ersättning enligt 17 d §. Finansinspektionen ska även fatta beslut ifall den inte anser att förutsättningarna för meddelande av karens uppfylls. Enligt 34 § i förvaltningslagen ska den person som karensbeslutet gäller ges tillfälle att framföra sin åsikt om ärendet innan ärendet avgörs. Bestämmelser om myndigheternas utredningsansvar finns i 31 § i förvaltningslagen. Enligt den bestämmelsen ska myndigheten se till att ärendet utreds tillräckligt och på behörigt sätt och skaffa den information och den utredning som behövs för att ärendet ska kunna avgöras.

Enligt förslaget föreskrivs det om karenstidens längd i *4 mom*. Finansinspektionen fastställer längden på karenstiden utifrån en bedömning från fall till fall. Genom momentet genomförs artikel 4a.4 i kreditinstitutsdirektivet delvis, och dessutom föreslås det att det nationella spelrummet om en kortare karenstid enligt artikel 4a.5 ska tas i bruk.

Karenstiden är i situationer som avses i 1 mom. 1–3 punkten minst 3 och högst 6 månader för tjänstemän, minst 3 och högst 12 månader för medlemmar i ledningsgruppen och 12 månader för direktionsmedlemmar, ersättare för dem och direktören. Karenstiden är i situationer som avses i 1 mom. 4 punkten minst 3 och högst 6 månader för tjänstemän, minst 3 och högst 12 månader för medlemmar i ledningsgruppen och minst 3 och högst 12 månader för direktionsmedlemmar, ersättare för dem och direktören. Karenstiden är i situationer som avses i 1 mom. 5 punkten minst 3 och högst 6 månader för tjänstemän, minst 3 och högst 12 månader för medlemmar i ledningsgruppen och minst 6 och högst 12 månader för direktionsmedlemmar, ersättare för dem och direktören. I situationer som avses i 1 mom. 6 punkten är karenstiden högst 6 månader för tjänstemän samt högst 12 månader för medlemmar i ledningsgruppen, direktionsmedlemmar, ersättare och direktören. I avsnitt 4.1.15 i propositionen presenteras karenstiderna i tabellform.

Enligt momentet får karens inte meddelas för en längre tid än nödvändigt för att uppnå syftet med karensen. Vid bedömningen av karenstidens längd ska det beaktas om personen kan utnyttja information om till exempel konkurrerande företag eller om ifrågavarande sektors

förhållanden eller marknad för att skaffa sig själv en fördel eller för att skada någon annan, och om personen har sådan information som företag med verksamhet inom sektorn inte allmänt har tillgång till. När karenstidens längd bedöms ska hänsyn även tas till i vilket skede information som tjänstemannen känner till, som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten, har förlorat den betydelse som innebär att informationen på ett väsentligt sätt skulle kunna användas i den nya anställningen eller verksamheten till egen eller någon annans fördel eller för att skada någon annan. Vid bedömningen av karenstiden ska hänsyn även tas till rätten till arbete och näringsfriheten som tryggas i 18 § 1 mom. i grundlagen.

Enligt förslaget föreskrivs det om karenstidens beräkning i *5 mom*. Enligt momentet räknas karensen med början från den dag då deltagandet i den direkta tillsynen eller beslutsfattandet eller tillgången till information som ligger till grund för karensen har upphört. Till exempel i fråga om en ersättare i direktionen räknas karensen med början från den dag då ersättaren aktivt har deltagit som direktionsmedlem i stället för en ordinarie medlem. Karenstiden kan alltså börja redan innan tjänsteförhållandet eller mandatperioden har upphört, men det förutsätts att personen övergår inom Finansinspektionen till en sådan annan uppgift eller till exempel på semester eller tjänstledighet, där det inte längre finns någon grund för karens. Personen kan till exempel arbeta med andra uppgifter under hela karenstiden eller övergå till en annan enhet inom Finansinspektionen och därefter övergå eller tillhandahålla tjänster till en sådan aktör som avses i 1 mom. genast då tjänsteförhållandet har upphört. I momentet föreslås det dessutom en bestämmelse om att personen inte under karenstiden får ha tillgång till konfidentiella eller känsliga uppgifter som är väsentliga med tanke på den fastställda karensen eller som kan leda till en ny karenssituation. Om personen övergår till andra uppgifter inom Finansinspektionen under karenstiden får denne alltså inte längre ha tillgång till information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten och är väsentlig med tanke på karensen eller information som kan leda till en ny karensgrund. Genom momentet genomförs artikel 4a.4 i kreditinstitutsdirektivet delvis.

17 c §. *Skyldighet att anmäla övergång till ett nytt uppdrag eller yrkesmässigt tillhandahållande av tjänster.* Enligt förslaget föreskrivs det i *1 mom.* att en tjänsteman, en direktionsmedlem, en ersättare eller direktören till Finansinspektionen ska anmäla sin avsikt att övergå i någon annans tjänst eller ta emot ett uppdrag hos någon annan eller att inleda närings- eller yrkesutövning eller någon annan motsvarande verksamhet. Anmälan ska göras utan dröjsmål räknat från den tidpunkt då personen vet att han eller hon kommer att övergå till någon annans tjänst eller inleda tillhandahållande av tjänster. Med detta avses till exempel den tidpunkt då personen har beslutat att ta emot ett jobberbjudande eller att lämna in meddelande om uppsägning i avsikt att övergå till en aktör som faller inom tillämpningsområdet för karens. Personen kan också anmäla om detta vid en tidigare tidpunkt.

Enligt *2 mom.* föreslås det att anmälan ska göras under tjänsteförhållandet eller mandatperioden eller inom en tid som motsvarar karenstiden, om tjänsteförhållandet eller mandatperioden redan har upphört. Momentet möjliggör också ett undantag, enligt vilket Finansinspektionen ändå kan fastställa en kortare anmälningstid än den maximala karenstiden. Utgångspunkten är att anmälningstiden är densamma som den maximala karenstiden. Finansinspektionen föreslås dock från fall till fall kunna fastställa en kortare anmälningstid om en anmälningstid som motsvarar den maximala tiden blir oskälig i förhållande till grunden för karensen. Syftet med undantaget är att skapa proportionalitet, eftersom de karensgrunder som tillämpas direkt till vissa delar är kategoriska och i enskilda fall kan leda till situationer där en anmälningstid som motsvarar den maximala tiden är oskäligt lång med beaktande av hurdan information personen har tagit del av vid Finansinspektionen.

I det föreslagna *3 mom*. föreskrivs det om de uppgifter som ska anmälas. Anmälan ska innehålla

de kontaktuppgifter som behövs för behandlingen av ärendet och information om en i 1 mom. avsedd organisation, utredning om tidpunkten för övergången till det nya uppdraget och det nya uppdragets huvudsakliga innehåll.

I *4 mom*. föreslås en bestämmelse om en skyldighet att anmäla förändringar i omständigheterna. Den som meddelats karens i enlighet med 17 b § 3 mom. i lagen om Finansinspektionen ska utan dröjsmål till Finansinspektionen anmäla sådana väsentliga förändringar i omständigheterna som kan påverka den karens som meddelats denne eller den ersättning som betalas för karenstiden. En sådan förändring är till exempel uppsägningssituationer.

17 d §. *Ersättning för karenstiden.* Enligt förslaget föreskrivs det i *1 mom.* att åt den som meddelats karens ska en ersättning som motsvarar lönen för den ordinarie arbetstiden betalas. Enligt momentet ska ersättning som motsvarar lönen upp till ett skäligt belopp betalas åt en medlem eller ersättare i direktionen. Medlemmarna eller ersättarna i direktionen är inte i tjänsteförhållande till Finansinspektionen och får inte lön av Finansinspektionen. För medlemmarnas del ska man sträva efter att fastställa en ersättning som motsvarar lönen till exempel utifrån den lön som medlemmen får på basis av det gällande tjänste- eller arbetsförhållandet eller utifrån den lön som personen har fått senast eller den lön som personen skulle få i sitt nya arbete. Syftet med bestämmelsen är att ändå fastställa ersättningen på en skälig nivå i situationer där Finansinspektionen blir tvungen att fall för fall bedöma vilken ersättning som motsvarar lönen. Med ett skäligt belopp avses ett belopp som står i rätt proportion till personens kompetens och erfarenhet bedömd på en allmän nivå samt som motsvarar beloppet av en lön som normalt betalas åt personer med kompetensen och erfarenheten i fråga. Skälighetsbestämmelsen anger även ett tak för det belopp som betalas.

Ersättningen föreslås bli betalad från och med den tidpunkt då tjänsteförhållandet eller mandatperioden har upphört eller personen avslutar sitt uppdrag. Ersättningen betalas i månadsrater enligt förslaget. Med ersättning avses ersättning som betalas och det är inte fråga om avlöning som betalas, men ersättningen ska ändå anses vara ersättning för minskade inkomster. Vid ersättning för karens handlar det således om ersättning på vilken förskottsinnehållning ska verkställas, men för vilken det ändå inte betalas arbetsgivarens sjukförsäkringsavgift. Om en person har överförts till andra uppgifter inom Finansinspektionen för karenstiden på basis av anmälan får personen lön i enlighet med sitt tjänsteförhållande för denna tid, och inte ersättning enligt detta moment. Rätt till ersättning för karens gäller för hela karenstiden oberoende av när karensen har fastställts. Om karenstiden har börjat löpa när ersättningen fastställs beviljar Finansinspektionen ersättningen retroaktivt. Ersättningen betalas retroaktivt även till exempel för den tid då personen är arbetslös efter att ett tidsbestämt eller ordinarie tjänsteförhållande har upphört. Genom denna bestämmelse genomförs artikel 4a.6 i kreditinstitutsdirektivet.

I momentet föreslås det även bestämmelser om vilka poster som ska dras av från ersättningen som betalas. Det föreslås att från ersättningen avdras lön, arvode, förmån eller annan ersättning som motsvarar lön som personen får under karenstiden eller på basis av arbete som utförts under karenstiden, om lönen, arvodet eller annan ersättning betalas först efter att karenstiden upphört. Med annan ersättning som motsvarar lön kan till exempel avses ersättning som personen får på basis av karens på grundval av ett karensavtal eller bestämmelser om karens någon annanstans i lag (situationer med så kallad dubbel karens).

I det föreslagna *2 mom*. föreskrivs det om återkrav av ersättning. Om ersättning för karenstiden har betalats utan grund eller till ett alltför stort belopp, kan Finansinspektionen bestämma att utbetalningen av ersättningen ska upphöra samt att den ersättning som redan betalats ut helt eller delvis ska återkrävas.

Det föreslås att *3 mom.* dessutom ska innehålla en bestämmelse om jämkning av återkravet. Enligt det kan Finansinspektionen låta bli att återkräva ersättningen eller en del av den, om det som helhet betraktat är oskäligt att återkräva det fulla beloppet eller om det belopp som ska återkrävas är litet. Bedömningen styrs i synnerhet av proportionalitetsprincipen som framgår av 6 § i förvaltningslagen.

Det föreslås att *4 mom.* dessutom ska innehålla en bestämmelse om preskription av återkravet. Enligt momentet får Finansinspektionen inte vidta åtgärder för återkrav efter att fem år har förflutit från det att ersättningen betalades ut.

Enligt förslaget föreskrivs det i *5 mom*. om ränta som ska betalas för återkravsbeloppet. På det belopp som återkrävs ska det från och med den dag då ersättningen betalats betalas en årlig ränta enligt 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982) ökad med tre procentenheter. Ränta ska betalas till och med den förfallodag som Finansinspektionen bestämt. Om det återkrävda beloppet inte betalas senast på den förfallodag som Finansinspektionen bestämt, ska det på beloppet betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen. Räntesatsen för dröjsmålsränta är det allmänna beloppet för dröjsmålsränta enligt räntelagen.

17 e §. *Överträdelseavgift som gäller karens*. Enligt förslaget föreskrivs det i paragrafen om en befogenhet för Finansinspektionen att i administrativt förfarande påföra överträdelseavgift vid försummelse eller överträdelse av anmälningsskyldigheten eller skyldigheten att inte övergå i en annan arbetsgivares tjänst eller yrkesmässigt tillhandahålla tjänster. De föreslagna bestämmelserna om överträdelseavgift är framför allt avsedda att vara förebyggande och avsikten med att fastställa avgiftens maximibelopp på en tillräckligt hög nivå är att styra personer som omfattas av lagens tillämpningsområde till att iaktta de skyldigheter som anges i lagen. Överträdelseavgiften är en sådan annan administrativ påföljd som avses i 67 § i förvaltningslagen.

Enligt förslaget föreskrivs det i *1 mom.* att Finansinspektionen får påföra den tjänsteman, direktionsmedlem eller ersättare eller direktören överträdelseavgift som avsiktligt eller av grov oaktsamhet underlåter att iaktta anmälningsskyldigheten enligt 17 c § eller bryter mot skyldigheten enligt 17 b § 1 mom. att under karenstiden inte övergå i en annan arbetsgivares tjänst eller yrkesmässigt tillhandahålla tjänster genom att inleda närings- eller yrkesutövning.

I fastställandet av administrativa sanktioner iakttas bestämmelserna om handläggning av förvaltningsärende i förvaltningslagen. Tillämpningen av förvaltningslagen när beslut meddelas innebär att de allmänna förvaltningsrättsliga principerna och förfarandena följs. För att överträdelseavgift ska kunna påföras förutsätts det i princip i enlighet med 34 § 1 mom. i förvaltningslagen att personen hörs, varvid han eller hon kan lägga fram de orsaker som påverkat förfarandet och andra omständigheter som inverkar på saken. Också de övriga bestämmelserna i förvaltningslagen ska tillämpas. Exempelvis ett beslut om överträdelseavgift ska motiveras i enlighet med 45 § 1 mom. i förvaltningslagen. Kraven på förvaltningsverksamhetens proportionalitet och ändamålsenlighet ska uppfyllas och kraven som gäller god förvaltning och rättssäkerhet ska beaktas när avgiften fastställs. Beslutet delges personen på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen.

I det föreslagna *2 mom*. föreslås det bestämmelser om överträdelseavgiftens maximibelopp. Påföljdsavgiften belopp får uppgå till högst det belopp som personen i enlighet med 17 d § betalas i ersättning, om personen underlåter att iaktta anmälningsskyldigheten enligt 17 c § eller bryter mot skyldigheten enligt 17 b § 1 mom. att under karenstiden inte övergå i en annan arbetsgivares tjänst eller yrkesmässigt tillhandahålla tjänster. Beloppet föreslås alltså högst få uppgå till det totala belopp som personen betalas i ersättning, och inte till det belopp som man

redan hunnit betala till personen.

Vid beredningen har storleken på administrativa påföljder i nuvarande reglering av motsvarande typ granskats. När det gäller karens som direkt baserar sig på lag är avtalsvite inte ett möjligt verktyg, dvs. då måste administrativa påföljder användas. I propositionen har man gått in för en lösning där den administrativa påföljden för överträdelse av en karens eller anmälningsskyldigheten består av återkrav och en påföljdsavgift. Avtalsvite enligt statstjänstemannalagen är två gånger det belopp som skulle betalas på grund av karensen till den berörda personen. Det dubbla beloppet baserar sig på tanken att vitet inte är en tillräcklig sanktion om personen endast återbetalar det ersättningsbelopp som denne fått. Detta skulle också möjliggöra en situation där personen i början av karensen bara återbetalar det erhållna ersättningsbeloppet och ingen annan sanktion följer av överträdelsen av karensen. I de nu föreslagna bestämmelserna ville man tydligt åtskilja att den ogrundade ersättningen återkrävs och därtill finns det en separat sanktion för överträdelsen. Det sammanlagda beloppet av återkravet och överträdelseavgiften motsvarar i regel det dubbla avtalsvitet enligt statstjänstemannalagen. I enskilda fall är det dock möjligt att det sammanlagda beloppet blir lägre än det maximala avtalsvitet, om karensen överträds i ett tidigt skede och det inte har uppstått något belopp att återkräva. Även när det gäller karensavtal enligt statstjänstemannalagen bedöms det separat från fall till fall i karensbeslutet huruvida avtalsvite ska krävas. Därmed bedömdes det vid beredningen att påföljderna för överträdelse av karens enligt dessa två separata lagar är tillräckligt samstämmiga i enskilda situationer.

I det föreslagna *3 mom*. föreslås det bestämmelser om helhetsbedömning av överträdelseavgiftens belopp. Storleken på överträdelseavgiften ska basera sig på en helhetsbedömning. Vid bedömningen av avgiftens belopp ska hänsyn tas till förfarandets art, omfattning och skadlighet. Avgiften behöver inte påföras eller kan påföras till ett mindre belopp än minimibeloppet, om förfarandet kan anses vara ringa eller om det med tanke på förfarandets art, planmässighet och andra omständigheter är skäligt att det inte påförs någon avgift eller att avgiften är lägre än minimibeloppet.

Arten och omfattningen innefattar både vilken typ av försummelse eller överträdelse det är fråga om och hur klandervärt beteendet har varit. Vid bedömningen av arten kan hänsyn även tas till förfarandets avsiktlighet och omfattningen kan även bedömas tidsmässigt. Till exempel kan delvis överträdelse av karensen vara mindre klandervärt till sin art än att helt och hållet underlåta att iaktta karensen.

Överträdelseavgiften ska vara proportionerlig i förhållande till gärningens klandervärdhet. Påföljdsavgiftens maximibelopp ska vara högre om personen i fråga inte iakttar den karens som förelagts honom eller henne. Överträdelse av meddelad karens har bedömts vara mer klandervärt än försummelse av anmälningsskyldigheten. Den påföljdsavgift som påförs för försummelse av anmälningsskyldigheten ska dock vara tillräckligt nära den påföljdsavgift som påförs för överträdelse av karensen, så att regleringen verkningsfullt styr iakttagandet av vardera skyldigheten.

I det föreslagna *4 mom*. föreskrivs det om förbud mot dubbel straffbarhet. Momentet föreslås innehålla bestämmelser om förbud mot dubbel straffbarhet, enligt vilket en fysisk person inte får påföras flera påföljder av straffkaraktär för en och samma gärning. Förbudet omfattar även administrativa påföljder av straffkaraktär för en och samma gärning. Förbudet mot dubbel straffbarhet som fastställs i artikel 4 i sjunde tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter har i enlighet med etablerad lagstiftningspraxis beaktats i bestämmelser om påföljdsavgift genom att till lagen foga bestämmelser om förhållandet mellan straffrättsliga och administrativa påföljder.

I det föreslagna *5 mom.* ingår en bestämmelse om preskription. Överträdelseavgift får enligt förslaget inte påföras, om inte det ärende som gäller påförande av avgift har blivit anhängigt inom två år från det att personen påbörjade den nya uppgiften som omfattas av anmälningsskyldigheten eller karensen. Bestämmelser om verkställighet av överträdelseavgifter föreslås ingå i lagen om verkställighet av böter (672/2002).

17 f §. *Finansinspektionens skyldighet att informera om karens.* Enligt förslaget innehåller paragrafen bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att informera om karens. Finansinspektionen ska i samband med utnämningen ge sina tjänstemän, direktionsmedlemmar och ersättare samt direktören information om karens. Finansinspektionen ska också ge information om karens i samband med ett meddelande om uppsägning eller senast när ett tjänsteförhållande eller en mandatperiod upphör.

26 §. *Återkallande av verksamhetstillstånd och registrering samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet.* Enligt förslaget ska paragrafen ändras i sin helhet. De gällande bestämmelserna föreslås bli omstrukturerade till vissa delar, men materiellt avses paragrafen i huvudsak förbli oförändrad. Paragrafens rubrik föreslås motsvarar rubriken på den gällande 26 §.

Enligt förslaget motsvarar *1 mom.* bestämmelserna i 26 § 1 mom. i den gällande lagen, men i det inledande stycket stryks bestämmelsen om att Finansinspektionen får framställa för ECB eller någon annan tillståndsmyndighet att denna ska återkalla tillståndet då ECB eller någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet. Bestämmelsen föreslås bli överförd till ett separat moment. I detta moment föreskrivs det om återkallande av verksamhetstillstånd då det förutsätts att uppnåendet av de i 1 § uppställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom andra åtgärder.

Enligt förslaget motsvarar *2 mom.* i huvudsak 26 § 2 mom. i den gällande lagen, men det inledande stycket ändras på motsvarande sätt som i 1 mom. Det föreslås att till momentet fogas en ny *5 punkt*, där det föreskrivs om återkallande av ett kreditinstituts verksamhetstillstånd om kreditinstitutet inte uppfyller de tillsynskrav som anges i del tre, fyra eller sex i förordning (EU) nr 575/2013 eller buffertkravet enligt prövning enligt 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen eller de tilläggskrav på likviditeten som avses i 11 kap. 9 § i den lagen. Genom tillägget till punkten preciseras genomförandet av artikel 18.d i kreditinstitutsdirektivet.

Det föreslås att till momentet fogas *en ny 6 punkt* som motsvarar den andra bestämmelsen i 26 § 2 mom. 2 punkten. För tydlighetens skull lösgörs alltså bestämmelsen om likvidation till en separat punkt.

Enligt förslaget fogas det även en ny 7 och 8 punkt till momentet. I *7 punkten* föreskrivs det att Finansinspektionen får återkalla verksamhetstillståndet om Verket för finansiell stabilitet har beslutat att inte ställa ett kreditinstitut under resolutionsförvaltning, i en situation där villkoren enligt 4 kap. 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag för ställande av kreditinstitutet under resolutionsförvaltning uppfylls men detta inte i enlighet med 3 punkten i det momentet anses vara behövligt för att säkerställa ett viktigt allmänt intresse. I stället för ställande under resolutionsförvaltning ska Verket för finansiell stabilitet i sådana situationer besluta att försätta ett kreditinstitut i likvidation eller hos domstol ansöka om försättande av kreditinstitutet i konkurs enligt 23 a § 2 mom. i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, 33 § 2 mom. i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, 120 a § 3 mom. i Sparbankslagen samt 19 kap. 1 a § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag. Genom att foga en 7 punkt till Finansinspektionens befogenheter att återkalla verksamhetstillstånd säkerställs att ett

kreditinstitut upphör med sin verksamhet då det är oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet och det kommer att behandlas i ett nationellt insolvensförfarande. Vid återkallandet av verksamhetstillstånd föreslås Finansinspektionen ha en prövningsrätt som ger möjlighet att också fortsätta kreditinstitutsverksamheten till exempel i situationer där ett kreditinstitut som är i likvidation själv klarar av att återbetala depositionerna i stället för att använda insättningsskyddsersättningar. Prövningsrätten föreslås vara i enlighet med det som gäller de övriga bestämmelserna i 26 § 1 och 2 mom.

Jämfört med det gällande rättsläget förtydligas återkallandet av verksamhetstillstånd så att det direkt gäller de som försatts i likvidation genom beslut av Verket för finansiell stabilitet samt situationer där konkursansökan ännu är anhängig, om ansökan har inletts på grundval av ett beslut av Verket för finansiell stabilitet i enlighet med ovan angivna förutsättningar. Enligt den gällande lagen ska verksamhetstillstånd återkallas först när institutet försatts i konkurs. Det är emellertid möjligt att återkalla verksamhetstillståndet i motsvarande skede enligt den gällande lagen om någon annan av förutsättningarna enligt 26 § uppfylls. Den uttryckliga bestämmelse som föreslås i denna proposition innebär även att ett verksamhetstillstånd kan återkallas direkt om Verket för finansiell stabilitet har fattat beslut om att inte ställa kreditinstitutet under resolutionsförvaltning, eftersom kreditinstitutet uppfyller villkoren för ställande av kreditinstitutet under resolutionsförvaltning men detta inte anses vara behövligt för att säkerställa ett viktigt allmänt intresse.

Enligt förslaget föreskrivs det i *8 punkten* kan Finansinspektionen också återkalla ett verksamhetstillstånd om den gemensamma resolutionsnämnden har fattat ett beslut som motsvarar det som anges i 7 punkten i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010.

I det föreslagna *3 mom.* föreskrivs det om situationer där Finansinspektionen ska återkalla ett verksamhetstillstånd. Bestämmelsen i *1 punkten* motsvarar innehållet i 26 § 4 mom. i den gällande lagen. Det föreslås att tredjelands kreditinstituts filialer stryks som överflödiga ur *1 punkten* i momentet, eftersom det föreskrivs om återkallande av koncession för tredjelands kreditinstituts filialer i 17 kap. 7 § i kreditinstitutslagen. Bestämmelsen i *2 punkten* i momentet motsvarar 26 § 10 mom. i den gällande lagen. Bestämmelsen i *3–5 punkten* i momentet motsvarar 26 § 5 mom. i den gällande lagen, men bestämmelsen föreslås bli omändrad i punktform för att förtydliga lagen.

Det föreslagna *4 mom.* motsvarar 26 § 9 mom. i den gällande lagen.

Det föreslagna *5 mom.* motsvarar 26 § 3 mom. i den gällande lagen.

Enligt förslaget motsvarar *6 mom.* bestämmelserna i 26 § 1 och 2 mom. i den gällande när det gäller att om ECB eller någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet ska Finansinspektionen i stället för att återkalla verksamhetstillståndet framställa att denna ska återkalla verksamhetstillståndet.

Det föreslagna *7 mom.* motsvarar 26 § 6 mom. i den gällande lagen.

Enligt förslaget motsvarar *8 mom.* i huvudsak innehållet i 26 § 8 mom. i den gällande lagen till den del där hänvisas till de gällande 1–3 mom. Hänvisningen föreslås bli uppdaterad till samma bestämmelse som i den gällande 26 §. I 8 mom. föreslås ett omnämnande av att vad som i denna

paragraf föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd tillämpas även på återkallelse av registrering för registreringsskyldiga kreditförmedlare. Ändringen har ursprungligen föreslagits i regeringens proposition RP 120/2025 rd. Samordning av regeringspropositioner behandlas ytterligare i avsnitt 11.

Enligt förslaget motsvarar *9 mom.* de informativa hänvisningarna i 26 § 4 mom. i den gällande lagen.

Enligt förslaget motsvarar *10 mom.* den informativa hänvisningen i 26 § 7 mom. i den gällande lagen. Till momentet fogas även en undantagsbestämmelse om återkallande av verksamhetstillstånd för tredjelands kreditinstituts filial. Enligt bestämmelsen ska med avvikelse från vad som föreskrivs i 1–3 mom. på återkallelse av en koncession för ett tredjelands kreditinstituts filial tillämpas bestämmelserna i 17 kap. 7 § i kreditinstitutslagen. På återkallelse av en koncession för ett tredjelands kreditinstituts filial tillämpas 26 § i enlighet med bestämmelserna i 17 kap. 7 § i kreditinstitutslagen.

Enligt förslaget motsvarar *11 mom.* den informativa hänvisningen i 26 § 11 mom. i den gällande lagen.

28 §. *Begränsning av ledningens verksamhet.* Enligt förslaget ska *ett nytt 15 mom.* fogas till paragrafen. Enligt momentet kan Finansinspektionen utöver vad som föreskrivs i 1 mom. för viss tid förbjuda en person i kreditinstitutets högsta ledning eller verkställande ledning, en nyckelperson, en person vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil eller någon annan fysisk person, eller en person i motsvarande ställning i ett holdingföretag eller värdepappersföretag, som har varit ansvarig för överträdelse eller försummelse av en bestämmelse eller ett beslut att sköta sina uppgifter i det företag som hålls ansvarigt för överträdelsen eller försummelsen. Personen ska ha varit ansvarig för överträdelse eller försummelse av en bestämmelse eller ett beslut som avses i 20 kap. 1 § 1, 2, 4 och 5 mom. i kreditinstitutslagen eller i 15 kap. 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om investeringstjänster för att personens verksamhet ska kunna begränsas. En situation där Finansinspektionen har beviljat ett undantag i enlighet med 1 a § 4 mom. anses inte vara en överträdelse eller försummelse av 3 kap. 1 a § 1 mom. i lagen om investeringstjänster.

Genom momentet genomförs artikel 66.2 c iv och artikel 67.2 c iv i kreditinstitutsdirektivet.

32 a §. *Förbud mot förvärv av ägarandelar.* Det föreslås att *1 mom. 4 punkten* ändras så att den bättre motsvarar den ändrade strecksatsen e i artikel 23.1 första stycket i kreditinstitutsdirektivet. Den nämnda strecksatsen förutsätter att myndigheten ska kunna förbjuda förvärv av en ägarandel också då det finns grundad anledning att misstänka en högre risk för penningtvätt och finansiering av terrorism. Det föreslås inga andra ändringar i punkten, eftersom den gällande ordalydelsen ”förvärvet har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism” är vittsyftande och heltäckande omfattar de omständigheter som anknyter till penningtvätt och finansiering av terrorism som avses i nämnda punkt i direktivet. I punkten föreslås ingen uttrycklig hänvisning till penningtvättsdirektivet i och med att det är onödigt då lagstiftningen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism är harmoniserad inom EU, varvid penningtvätt i varje fall granskas så att kraven enligt lagstiftningen på EU-nivå uppfylls. Genom den föreslagna utförligare ordalydelsen beaktas även de direktiv som är nyare än det femte penningtvättdirektivet; det sjätte penningtvättdirektivet, dvs. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1640 om de mekanismer som medlemsstaterna ska inrätta för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och om ändring och upphävande av direktiv (EU) 2015/849 samt den nya

penningtvättförordningen, dvs. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1624 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Ordalydelsen i den föreslagna paragrafen omfattar även de krav som föreskrivs i det nya tredje stycket i artikel 23.1 i kreditinstitutsdirektivet. Dessa punkter förutsätter att de behöriga myndigheterna ska ha rätt att invända mot det tilltänkta förvärvet om den tilltänkta förvärvaren är belägen i ett tredjeland som är förtecknat som ett högrisktredjeland med avseende på bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism eller i ett tredjeland som är föremål för unionens restriktiva åtgärder, och den behöriga myndigheten gör bedömningen att detta försämrar den tilltänkte förvärvarens förmåga att fullgöra sina skyldigheter för bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism. Det föreslås ingen uttrycklig bestämmelse för att genomföra det nämnda stycket, eftersom den föreslagna 1 mom. 4 punkten är såtillvida vittsyftande att den även omfattar dessa situationer som direktivet uttryckligen förutsätter.

32 b §. *Förfarandet vid bedömning av förvärv av ägarandel.* Enligt förslaget ska tidsfristen för bekräftelse av mottagandet av anmälan om förvärv av ägarandelar enligt *1 mom.* ändras så att den motsvarar det ändrade första stycket i artikel 22.2 i kreditinstitutsdirektivet, så att bekräftelsen ska skickas inom tio vardagar. Enligt de gällande bestämmelserna ska bekräftelsen skickas senast den andra vardagen.

Det föreslås att *2 mom.* ändras så att Finansinspektionen för ECB ska lägga fram ett förslag till beslut så att ECB kan fatta beslut om förvärv av ägarandelar inom den behandlingstid som anges i momentet, dvs. inom 60 vardagar. Enligt det gällande momentet ska förslag till beslut läggas fram inom 60 dagar, vilket även är tidsfristen för beslutsfattandet. Eftersom förslaget till beslut i praktiken ska lämnas avsevärt tidigare än detta föreslås det att momentet ändras enligt förslaget. Dessutom föreslås en teknisk språkändring i momentet.

Det föreslås att till paragrafen fogas *ett nytt 6 mom.*, genom vilket det nya andra stycket i artikel 23.1 och det nya andra stycket i artikel 23.2 i kreditinstitutsdirektivet genomförs. I momentet föreslås bestämmelser om ett samrådsförfarande, som motsvarar de nämnda styckena, mellan banktillsynsmyndigheten och den tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism, om inte Finansinspektionen är behörig myndighet i båda fallen. Eftersom ECB är behörig myndighet i fråga om beslut som gäller förvärv av ägarandelar gäller momentet Finansinspektionens uppgifter i beredningen av beslutsförslaget till ECB. Om Finansinspektionen svarar för båda dessa tillsynsuppgifter ska Finansinspektionen internt ordna ett behövligt förfarande för informationsutbyte mellan olika tillsynsfunktioner. Det anses inte vara behövligt att separat föreskriva om när Finansinspektionen utför båda dessa uppgifter. Om den myndighet som svarar för förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism anser att man bör invända mot förvärvet av ägarandel ska Finansinspektionen underrättas om invändningen inom 30 vardagar från det att Finansinspektionen sände begäran om samråd till den andra myndigheten. Enligt det föreslagna momentet ska Finansinspektionen uttryckligen beakta underrättelsen om invändning mot förvärvet i sin bedömning av huruvida grunderna för förbud mot förvärv av ägarandelar uppfylls. Enligt direktivet kan ett utlåtande om förbud mot förvärv av den myndighet som svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism utgöra en grund för att förbjuda förvärv av ägarandelar. Det föreslås ingen uttrycklig bestämmelse om detta i lagstiftningen, eftersom de föreslagna lagändringarna och de befintliga bestämmelserna redan i sig innehåller en möjlighet att förbjuda förvärv av ägarandelar på en sådan grund utan några begränsningar.

33 a §. *Vite.* Enligt förslaget ska ett nytt 4 och 5 mom. fogas till paragrafen. I *4 mom.* föreslås

det bestämmelser om föreläggande av vite för överträdelse av skyldigheterna enligt artikel 7a i EMIR-förordningen och om hur vitet ska beräknas. I *5 mom.* föreslås det bestämmelser om föreläggande av vite för överträdelse av anmälningsskyldigheten enligt artikel 9 i EMIR-förordningen och om hur vitet ska beräknas. I enlighet med artikel 12.1a i EMIR-förordningen ska den behöriga myndigheten ålägga administrativa sanktioner eller viten för överträdelse av rapporteringsskyldigheten enligt artikel 9 om de uppgifter som rapporteras upprepade gånger innehåller systematiska uppenbara fel.

Genom de nya momenten ändras det nuvarande 4 mom. till 6 mom.

Genom ändringarna utfärdas nationella bestämmelser som kompletterar förordningen om ändring av EMIR-förordningen. Kompletteringen gäller artikel 7a.9.2–7a.9.4 i EMIR-förordningen som avses i artikel 1.7 i förordningen om ändring av EMIR-förordningen samt artikel 12.1a i EMIR-förordningen som avses i artikel 1.11 i förordningen om ändring av EMIR-förordningen.

Till 3 kap. i lagen före den föreslagna 35 b § fogas en ny mellanrubrik; *Särskilda uppgifter och tillsynsbefogenheter i anslutning till tillsynen över kreditinstitut.*

35 b §. *Tillsyn över att de behörighetsvillkor som gäller kreditinstitutsverksamhet uppfylls samt tillsynsbefogenheter.* Paragrafen är ny. Enligt förslaget föreskrivs det i *1 mom.* om en uttrycklig uppgift att övervaka behörighetsvillkoren som gäller ledningen vid kreditinstitut och holdingföretag i enlighet med artikel 91.1f i kreditinstitutsdirektivet. Skyldigheterna att lämna en förhandsanmälan och information i enlighet med den nämnda artikeln föreslås ingå i 7 kap. 4 b § i kreditinstitutslagen. I momentet föreskrivs det dessutom om en skyldighet enligt artikel 91.1g att bedöma om ledningen uppfyller behörighetsvillkoren ifall Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka penningtvätt eller finansiering av terrorism eller om denna risk är förhöjd.

Enligt förslaget föreskrivs det i *2 mom.* om tillsynsmyndighetens rätt att få information i enlighet med den reviderade artikel 91.1f andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

I *3 mom.* föreslås det bestämmelser om särskilda tillsynsuppgifter i tillsynen över vissa nyckelpersoners behörighetsvillkor enligt artikel 91a.5 i kreditinstitutsdirektivet.

I *4 mom.* föreslås det bestämmelser om tillsynsbefogenheter som krävs enligt artikel 91.1h och artikel 91a.6 i kreditinstitutsdirektivet. De bestämmelser som ingår i nämnda artiklar och tillämpas på förhandsbedömning (*ex ante*) föreslås inte bli genomförda, eftersom det inte föreslås bestämmelser om förhandsbedömning av behörighetsvillkor i denna proposition.

Genom *5 mom.* genomförs banktillsynsmyndighetens uppgift att jämföra metoderna för mångfald och den tillhörande skyldigheten att lämna informationen till Europeiska bankmyndigheten enligt artikel 91.9 i kreditinstitutsdirektivet.

38 §. *Ordningsavgift.* Det föreslås att *1 mom. 4 punkten* ska ändras. En ordningsavgift kan föreläggas för överträdelse av bestämmelsen i artikel 4b.4 i EMIR-förordningen om de skyldigheter som gäller leverantörer av tjänster för riskreducering vid efterhandel, bestämmelsen i artikel 7c.1–7c.3 i den förordningen om skyldigheten att informera och offentliggöra, bestämmelsen i artikel 7d.1 i den förordningen om rapporteringskravet samt bestämmelsen i artikel 7e.1 i den förordningen om rapporteringskravet. På grund av att dessa bestämmelser är så viktiga kan det inte anses vara tillräckligt att det endast finns möjlighet att förelägga vite för överträdelse av dem, utan det behöver också göras möjligt att förelägga en

ordningsavgift som en administrativ påföljd. Genom ändringarna utfärdas nationella bestämmelser som kompletterar förordningen om ändring av EMIR-förordningen. Kompletteringen gäller artikel 12 i EMIR-förordningen till de delar det är ändamålsenligt att beakta de ändringar som orsakas genom förordningen om ändring av EMIR-förordningen.

Enligt förslaget ska hänvisningen till artikel 5 i EMIR-förordningen strykas från 1 mom. 4 punkten. Artikeln i fråga föreskriver skyldigheter endast för Finansinspektionen, som är den behöriga myndigheten i Finland, och den europeiska värdepappersmarknadsmyndigheten, och därför är det inte ändamålsenligt att fastställa påföljder.

39 §. *Offentlig varning.* Enligt förslaget ska ett nytt *2 mom.* fogas till paragrafen. Enligt momentet kan Finansinspektionen utöver vad som föreskrivs i 1 mom. meddela en offentlig varning även till en person i kreditinstitutets högsta ledning eller verkställande ledning, en nyckelperson, en person vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil eller någon annan fysisk person, eller en person i motsvarande ställning i ett holdingföretag eller värdepappersföretag. Personen ska ha varit ansvarig för överträdelse eller försummelse av en bestämmelse eller ett beslut som avses i 20 kap. 1 § 1, 2, 4 och 5 mom. i kreditinstitutslagen eller i 15 kap. 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om investeringstjänster för att en varning ska kunna meddelas.

Ett sådant offentligt utlåtande som avses i artiklarna 66 och 67 i kreditinstitutsdirektivet kan alltså ges till en juridisk person, dvs. till exempel till ett kreditinstitut eller ett holdingföretag på grundval av 39 § 1 mom. i den gällande lagen. Till en fysisk person, såsom en person som hör till kreditinstitutets högsta ledning, kan en offentlig varning meddelas på grundval av det föreslagna nya 2 mom.

En situation där Finansinspektionen har beviljat ett undantag i enlighet med 1 a § 4 mom. anses inte vara en överträdelse eller försummelse av 3 kap. 1 a § 1 mom. i lagen om investeringstjänster. Genom momentet genomförs artikel 66.2 c i och artikel 67.2 c i samt delvis artikel 65.2 i kreditinstitutsdirektivet. I och med det nya momentet ändras det gällande 2 mom. till 3 mom.

40 §. *Påföljdsavgift.* Enligt förslaget ska *2 mom. 1 punkten* ändras så att påföljdsavgift också kan påföras för överträdelse av bestämmelserna om beräkning av positioner i artikel 4a.3 i EMIR-förordningen, skyldigheterna som gäller aktivt konto enligt artikel 7a.1–7a.4 i den förordningen, de beräkningar som krävs och rapporteringskraven enligt artikel 7b.1 eller 7b.2 i den förordningen eller skyldigheterna som gäller beräkning av positioner enligt artikel 10.3 i den förordningen. Skyldigheterna som gäller aktivt konto enligt artiklarna 7a och 7b utgör den viktigaste delen av förordningen om ändring av EMIR-förordningen, varför det bör finnas möjlighet att påföra en påföljdsavgift för överträdelse av dessa.

Genom ändringarna utfärdas nationella bestämmelser som kompletterar förordningen om ändring av EMIR-förordningen. Kompletteringen gäller artikel 12 i EMIR-förordningen till de delar det är ändamålsenligt att beakta de ändringar som orsakas genom förordningen om ändring av EMIR-förordningen. Enligt artikel 12 i EMIR-förordningen ska bestämmelser om påföljder, särskilt administrativa påföljdsavgifter, utfärdas i fråga om överträdelse av de bestämmelser som fogats till ändringsförordningen.

Det föreslås att *3 mom.* upphävs och att innehållet i bestämmelsen överförs till 42 §.

Det föreslås att *6 mom.* ska ändras och att till den även fogas föreskrifter och beslut som får meddelas med stöd av bestämmelserna. Avsikten är att det tydligt ska framgå av lagen att

påföljdsavgift även kan påföras för överträdelse eller försummelse av Finansinspektionens föreskrifter eller tillsynsmyndighetens beslut. Den nya bestämmelsen i momentet överlappar delvis de motsvarande bestämmelserna i sektorslagarna. Genom denna förtydligande bestämmelse säkerställs det att 41 a § och 41 b § kan utformas så tydligt som möjligt med tanke på att bestämmelserna om påföljdsavgiftens maximibelopp även gäller föreskrifter, förordningar och beslut som utfärdats med stöd av bestämmelserna.

40 b §. *Definition av omsättning.* Enligt förslaget ska det fogas en ny 40 b § till lagen, i vilken det föreskrivs om definitionen av omsättning. Definitionerna av omsättning överförs från 41 och 41 a § till samma paragraf för att förtydliga lagen. I 41 § i den gällande lagen föreskrivs det om påföljdsavgifternas maximibelopp och sättet att beräkna omsättningen för de överträdelser som kan regleras nationellt. I den gällande 41 a § föreskrivs det däremot om påföljdsavgifternas maximibelopp och sättet att beräkna omsättningen i enlighet med EU-lagstiftningen. EU-lagstiftningen förutsätter att påföljdsavgiften utgår från koncernomsättningen, om det företag som begått överträdelsen ingår i en koncern. Av denna anledning har den föreslagna 40 b § två olika moment som skiljer från varandra när det gäller bestämmelsen om koncernomsättning.

Det föreslagna *1 mom.* motsvarar 41 § 7 mom. i den gällande lagen, som har ändrats genom lag 1279/2015. Momentet i fråga har därefter ändrats genom lagarna 524/2021 och 954/2021. Enligt förslaget ska det förtydligas i momentets inledande stycke att definitionerna i momentet tillämpas när Finansinspektionen påför en påföljdsavgift vars maximibelopp fastställs i enlighet med 41 §. Definition av omsättning i *1 punkten* föreslås bli uppdaterad. Genom uppdateringen av 1 punkten genomförs artikel 66.3 och artikel 67.3 i kreditinstitutsdirektivet.

Det föreslagna *2 mom.* motsvarar i huvudsak 41 a § 26 mom. i den gällande lagen, som ursprungligen har ändrats genom lag 524/2021. Momentet i fråga har därefter ändrats genom lag 954/2021. Enligt förslaget ska det förtydligas i momentets inledande stycke att definitionerna i momentet tillämpas när Finansinspektionen påför en påföljdsavgift vars maximibelopp fastställs i enlighet med 41 a–41 c §. Definition av omsättning i *1 punkten* föreslås bli uppdaterad. Genom uppdateringen av 1 punkten genomförs artikel 66.3 och artikel 67.3 i kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att till *2 punkten* överförs den sista delen av 26 mom. 1 punkten som gäller aktörer som hör till koncernen. Momentets 3 *punkt* motsvarar den gällande 24 mom. 2 punkten. Momentets 4 *punkt* motsvarar den gällande 26 mom. 2 punkten.

41 §. *Påförande av påföljdsavgift.* Enligt förslaget fogas till *3 mom.* en bestämmelse enligt vilken hänsyn även ska tas till straffrättsliga påföljder då en påföljdsavgift påförs, om det är fråga om överträdelse av bestämmelserna i 20 kap. 1 § i kreditinstitutslagen.

Det föreslås att *7 mom.* upphävs som överflödig, eftersom definitionen överförs till den nya 40 b §.

41 a §. *Påföljdsavgiften högst dubbelt så stor som den erhållna vinningen.* Enligt förslaget ska 41 a § i den gällande lagen ändras i sin helhet och därtill ska rubriken ändras. I paragrafen föreslås bestämmelser om påföljdsavgiftens maximibelopp i situationer där det alternativa maximibeloppet kan vara högst dubbelt så stort som den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen.

I *1 mom.* föreskrivs det att med avvikelse från vad som föreskrivs i 41 § tillämpas de maximibelopp för påföljdsavgiften som föreskrivs i denna paragraf i sådana fall som avses i 2 och 3 mom. Den påföljdsavgift som avses i paragrafen får dock utan hinder av 2 och 3 mom. vara högst dubbelt så stor som den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om vinningen kan bestämmas. Detta innebär att om den bestämbara vinning som erhållits

genom gärningen eller försummelsen eller den förlust som undgåtts genom denna ändå överskrider gränserna för de maximala påföljderna som fastställts i 2 och 3 mom. kan detta beaktas när påföljdsavgiften fastställs. Momentet motsvarar 41 a § 12 mom. i den gällande lagen.

Det föreslagna *2 mom.* motsvarar 41 a § 1–11 mom. i den gällande lagen. Bestämmelsen i 1 punkten motsvarar 41 a § 1 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lagarna 1279/2015, 352/2017 och 192/2023). Bestämmelsen i 2 punkten motsvarar 41 a § 2 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lagarna 1279/2015 och 524/2021). Bestämmelsen i 3 punkten motsvarar 41 a § 3 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lagarna 176/2016 och 524/2021). Bestämmelsen i 4 punkten motsvarar 41 a § 4 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lagarna 241/2018 och 524/2021). Bestämmelsen i 5 punkten motsvarar 41 a § 5 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lagarna 228/2017 och 524/2021). Bestämmelsen i 6 punkten motsvarar 41 a § 6 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lag 524/2021). Bestämmelsen i 7 punkten motsvarar 41 a § 7 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lag 214/2022). Bestämmelsen i 8 punkten motsvarar 41 a § 8 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lag 205/2022). Bestämmelsen i 9 punkten motsvarar 41 a § 9 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lag 403/2024). Bestämmelsen i 10 punkten motsvarar 41 a § 10 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lag 403/2024). Bestämmelsen i 11 punkten motsvarar 41 a § 11 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lag 697/2024).

I det föreslagna *3 mom.* anges det att vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs ska också tillämpas på överträdelse eller försummelse av bestämmelser, föreskrifter och beslut som preciserar eller specificerar ifrågavarande bestämmelser. Med andra ord avses bestämmelserna i 1 och 2 mom. i denna paragraf även bli tillämpade på de bestämmelser, föreskrifter och beslut som avses i 40 § 6 mom., om de har utfärdats med stöd av de bestämmelser som avses i 1 och 2 mom. i denna paragraf.

41 b §. *Påföljdsavgiften högst tre gånger så stor som den erhållna vinningen.* Enligt förslaget ska paragrafen ändras i sin helhet och även rubriken ändras. I paragrafen föreslås bestämmelser om påföljdsavgiftens maximibelopp i situationer där det alternativa maximibeloppet kan vara högst tre gånger så stort som den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen.

I det föreslagna *1 mom.* föreskrivs det att med avvikelse från vad som föreskrivs i 41 § tillämpas de maximibelopp för påföljdsavgiften som föreskrivs i denna paragraf i sådana fall som avses i 2 och 3 mom. Den påföljdsavgift som avses i paragrafen får dock utan hinder av 2 och 3 mom. vara högst tre gånger så stor som den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om vinningen kan bestämmas. Detta innebär att om den bestämbara vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen eller den förlust som undgåtts genom denna ändå överskrider gränserna för de maximala påföljderna som fastställts i 2 och 3 mom. kan detta beaktas när påföljdsavgiften fastställs. Momentet motsvarar 41 a § 23 mom. i den gällande lagen.

Det föreslagna *2 mom.* motsvarar 41 a § 13–22 mom. i den gällande lagen. Bestämmelsen i 1 punkten motsvarar 41 a § 13 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lagarna 520/2016 och 524/2021). Bestämmelsen i 2 punkten motsvarar 41 a § 14 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lagarna 520/2016 och 524/2021). Bestämmelsen i 3 punkten motsvarar 41 a § 15 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lag 520/2016 och RP 184/2025 rd). Bestämmelsen i 4 punkten motsvarar 41 a § 16 mom. i den gällande lagen (ändrad RP 184/2025 rd). Bestämmelsen i 5 punkten motsvarar 41 a § 17 mom. i den gällande lagen (ändrad RP 184/2024 rd). Bestämmelsen i 6 punkten motsvarar 41 a § 18 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lag 524/2021). Bestämmelsen i 7 punkten motsvarar 41 a § 19 mom. i den gällande lagen (ändrad

genom lag 697/2024 och RP 184/2025 rd). Bestämmelsen i 8 punkten motsvarar 41 a § 20 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lag 524/2021). Bestämmelsen i 9 punkten motsvarar 41 a § 21 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lag 403/2024). Bestämmelsen i 10 punkten motsvarar 41 a § 22 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lag 403/2024).

I det föreslagna *3 mom.* anges det att vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs ska också tillämpas på överträdelse eller försummelse av bestämmelser, föreskrifter och beslut som preciserar eller specificerar ifrågavarande bestämmelser. Med andra ord avses bestämmelserna i 1 och 2 mom. i denna paragraf även bli tillämpade på de bestämmelser, föreskrifter och beslut som avses i 40 § 6 mom., om de har utfärdats med stöd av de bestämmelser som avses i 1 och 2 mom. i denna paragraf.

41 c §. *Påföljdsavgiftens maximibelopp i andra fall.* Enligt förslaget ska paragrafen ändras i sin helhet. Det föreslås att rubriken ska ändras. Innehållet i paragrafen motsvarar i huvudsak den gällande paragrafen. Det föreslagna *1 mom.* motsvarar 41 a § 25 mom. i den gällande lagen (ändrad genom lag 83/2025).

I det föreslagna *2 mom.* anges det att vad som i 1 mom. föreskrivs ska också tillämpas på överträdelse eller försummelse av bestämmelser, föreskrifter och beslut som preciserar eller specificerar ifrågavarande bestämmelse. Med andra ord avses bestämmelserna i 1 mom. i denna paragraf även bli tillämpade på de bestämmelser, föreskrifter och beslut som avses i 40 § 6 mom., om de har utfärdats med stöd av de bestämmelser som avses i 1 mom. i denna paragraf.

41 d §. *Gemensam påföljdsavgift.* Paragrafen är ny, men den motsvarar 41 b § i den gällande lagen.

41 e §. *Administrativa påföljder i samband med företagsarrangemang.* Paragrafen är ny, men den motsvarar 41 c § i den gällande lagen. Hänvisningarna i momentet föreslås dock bli uppdaterade.

42 §. *Avstående från administrativ påföljd.* Enligt förslaget ska paragrafen ändras i sin helhet.

Det föreslagna *1 mom.* motsvarar 42 § 1 mom. i den gällande lagen (RP 32/2012 rd).

Det föreslagna *2 mom.* motsvarar 42 § 2 mom. i den gällande lagen (RP 32/2012 rd).

Det föreslagna *3 mom.* motsvarar 40 § 3 mom. i den gällande lagen (RP 39/2014 rd). Den överförda bestämmelsen gäller undantagsmöjligheten för Finansinspektionen att påföra påföljdsavgift och avstå från att anmäla ärendet till förundersökningsmyndigheten, om gärningen eller försummelsen med hänsyn till dess menlighet, gärningsmannens skuld sådan den framgår av gärningen, den vinning som erhållits och övriga omständigheter i anslutning till gärningen eller försummelsen anses vara ringa bedömd som en helhet.

Det föreslagna *4 mom.* motsvarar 42 § 3 mom. i den gällande lagen (RP 32/2012 rd).

Enligt förslaget är *5 mom.* nytt vad gäller innehållet. Det nya momentet föreslås innehålla ett undantag till förbudet mot dubbel straffbarhet enligt 4 mom. Enligt undantagsbestämmelsen kan en påföljdsavgift för överträdelse eller försummelse av bestämmelserna i 20 kap. 1 § i kreditinstitutslagen av Finansinspektionen påföras den som misstänks för samma gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller ett brottmål som är anhängigt vid en domstol eller som har dömts för samma gärning genom en lagakraftvunnen dom. Påföljdsavgift kan påföras endast om följande villkor är uppfyllda: 1) påförande av påföljdsavgift är absolut nödvändigt för att

skydda allmänintresset, 2) det allmänintresse som ska skyddas är något annat än det allmänintresse som ska skyddas genom en straffrättslig påföljd, 3) det allmänintresse som ska skyddas kompletterar det allmänintresse som ska skyddas genom en straffrättslig påföljd, 4) påförandet av påföljdsavgift är en proportionerlig åtgärd, 5) förfarandet för påförande av påföljdsavgift har samordnats med behandlingen av brottmålet.

Genom undantagsbestämmelsen i momentet genomförs artikel 70.3 i kreditinstitutsdirektivet. Undantagsbestämmelsen motsvarar Europeiska unionens domstols och Europeiska människorättsdomstolens utvecklade rättspraxis om att ne bis in idem-principen inte under vissa förutsättningar hindrar att en administrativ påföljd och en straffrättslig påföljd fastställs för samma gärning. Europeiska unionens domstol har behandlat frågan i sina fall C-524/15 (Menci) samt C-596/16 och C-597/16 (Di Puma och Zecca). Europeiska människorättsdomstolen har behandlat frågan till exempel i sina fall A and B v. Norway (2016) och Tsonyo Tsonev v. Bulgaria (2021).

I denna proposition är det inte möjligt att mer ingående redogöra för de situationer i vilka undantaget skulle kunna bli tillämpligt. Förbudet mot dubbelbestraffning har varit mycket etablerat i Finland, och man har inte identifierat något särskilt behov av att föreskriva om undantag från det. Undantaget är dock nödvändigt för att genomföra kreditinstitutsdirektivet. Enskilda exempel kan begränsat presenteras. En situation som avses i undantagsbestämmelsen kan exempelvis föreligga när en aktör bedriver kreditinstitutsverksamhet utan tillstånd. För sådan verksamhet föreskrivs en straffrättslig påföljd, men Finansinspektionen har också möjlighet att påföra en administrativ sanktion för förfarande i strid med ett fattat beslut. I sådana fall ska de rättsgoder som ligger till grund för den administrativa sanktionen och den straffrättsliga påföljden även skilja sig åt. Enbart en tidsmässig skillnad mellan påföljderna innebär inte att rättsgodena ska anses olika.

Ett annat exempel kan vara en situation där ett företag bryter mot bestämmelser om ett kreditinstituts styrning och kontroll på så sätt att kapitalkravet inte kan beräknas. Det är möjligt att samma gärning skulle uppfylla rekvisitet för exempelvis bokföringsbrott. I en sådan situation skulle det rättsgode som ligger till grund för den straffrättsliga påföljden betonas i fråga om tillgången till tillförlitlig ekonomisk information och exempelvis investerarskydd. Det rättsgode som ligger till grund för den sanktion som Finansinspektionen meddelar skulle däremot betonas i fråga om efterlevnaden av regleringen för kreditinstitut och stabiliteten i det finansiella systemet.

Det föreslagna *6 mom.* motsvarar 42 § 4 mom. i den gällande lagen (RP 39/2014 rd).

44 §. *Samarbete med nationella myndigheter.* Paragrafen är ny och i den föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att samarbeta med myndigheterna inom straffprocessen. Enligt paragrafen ska Finansinspektionen samarbeta med polisen, åklagaren och domstolsväsendet för att säkerställa att dessa myndigheter i god tid får den information de behöver om pågående administrativa förfaranden och Finansinspektionen på motsvarande sätt får information om straffrättsliga förfaranden. Det är viktigt med informationsutbyte särskilt då administrativa förfaranden eller straffrättsliga förfaranden inleds mot samma fysiska eller juridiska person och samma person kan anses vara ansvarig för samma handlingar i båda förfarandena. Finansinspektionen kan fullgöra sin skyldighet till exempel genom att upprätta ett samförståndsavtal med myndigheterna i fråga. Genom paragrafen genomförs artikel 70.4 i kreditinstitutsdirektivet.

Genom paragrafen säkerställs förverkligandet av ne bis in idem-principen, eftersom ett tillräckligt informationsutbyte om förfarandena med de administrativa och straffrättsliga

påföljderna säkerställs genom det samordnade samarbetet. Genom samarbetet säkerställs i princip att överlappande förfaranden undviks i enlighet med förbudet mot dubbel straffbarhet. Samarbetet och samordningen mellan myndigheterna är viktig särskilt då samma gärning kan leda till både administrativa och straffrättsliga förfaranden eller påföljder i enlighet med undantagsbestämmelsen.

I paragrafen skulle det också föreskrivas om rätten att få och lämna ut uppgifter mellan de myndigheter som ingår i samarbetet. Utlämnandet av uppgifter är knutet till ett nödvändighetskriterium. Utbytet av information möjliggör att administrativa och straffrättsliga sanktionsförfaranden verkligen kan samordnas. Den primära rättsliga grunden för behandlingen av personuppgifter skulle vara artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen, utifrån vilken den registrerades rättigheter fastställs. Det handlingsutrymme som dataskyddsförordningen medger samt behandlingen av personuppgifter i förhållande till de grundläggande och mänskliga rättigheterna beskrivs närmare i avsnitt 12.4.

71 §. *Rätt och skyldighet att lämna ut information.* Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har Finansinspektionen rätt att lämna ut sekretessbelagd information till andra myndigheter i enlighet med de närmare bestämmelserna i 71 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen. Bestämmelserna i 71 § i lagen om Finansinspektionen ska tillämpas i stället för skattelagstiftningens bestämmelser om utlämnande av information.

Det föreslås att till *1 mom. 16 punkten* fogas en bestämmelse, enligt vilken Finansinspektionen till Skatteförvaltningen utan hinder av sekretessbestämmelserna även kan lämna ut uppgifter som är nödvändiga för verkställande av beskattningen. De uppgifter som lämnas ut måste alltså vara nödvändiga för tillsynen över andra skyldigheter enligt lagen om beskattningsförfarande. Vad gäller användningsändamålet får uppgifter endast lämnas ut för tillsyn enligt lagen om beskattningsförfarande. Nödvändighetskriteriet anses vara en specialbestämmelse i förhållande till 71 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen, enligt vilken Finansinspektionen har rätt att lämna ut endast den information som Skatteförvaltningen behöver för att kunna utföra sina uppgifter. Således kräver utlämnande av information att nödvändighetskriteriet uppfylls, varför det inte anses tillräckligt att enbart behövlighetskriteriet enligt 2 mom. uppfylls.

De uppgifter som lämnas ut får endast vara sådana som Finansinspektionen har observerat i tillsynen över efterlevnaden av kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning. Kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning kompletterar varandra på ett betydande sätt och skapar därmed en sådan helhet att det är omöjligt att avgränsa informationsutbytet endast till tillsynen över bestämmelserna i direktivet. Till sitt informationsinnehåll är de uppgifter som avses i förslaget i princip inte sådana personuppgifter som avses i 10 § i grundlagen.

Genom bestämmelsen genomförs artikel 53.1 andra stycket och artikel 56.4 i kreditinstitutsdirektivet. Den gällande bestämmelsen om utlämnande av information till Skatteförvaltningen gäller endast uppgifter som anknyter till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism. Således föreslås tillämpningsområdet för 16 punkten bli utvidgat till att även omfatta alla andra skyldigheter enligt lagen om beskattningsförfarande.

Enligt artikel 6.1 e i dataskyddsförordningen ska det föreskrivas nationellt om behandlingsgrunden. Det anses inte finnas behov av speciallagstiftning, eftersom behandlingen av personuppgifter inte är förknippad med särskilt stora risker. Således baserar sig behandlingen av personuppgifter i fråga om utlämnande på 4 § 2 punkten i dataskyddslagen. Behandlingen kan också grunda sig på artikel 6 c, om det någon annanstans i lagstiftningen föreskrivs om utlämningsskyldighet.

Det föreslås att *5 mom.* ska ändras så att Finansinspektionen inte utan samtycke får vidarebefordra sekretessbelagd information som den fått av tillsynsmyndigheter eller andra myndigheter i en annan stat. Enligt den gällande ordalydelsen får sekretessbelagd information som fåtts av tillsynsmyndigheter eller andra myndigheter i andra stater inte vidarebefordras utan samtycke. Ordalydelsen ”i andra stater” föreslås bli ändrad till ”i en annan stat”, vilket säkerställer att bestämmelsens tillämpningsområde även omfattar information som fåtts av EU:s myndigheter utöver den information som fåtts av statens egna myndigheter. Mest typiskt gäller det information som fås från ECB eller ESA-myndigheter.

71 e §. *Utlämnande av information till vissa internationella organ*. Den föreslagna paragrafen är ny och genom den genomförs nationellt artikel 58a i kreditinstitutsdirektivet som gäller utlämnande av information till Internationella valutafonden, Världsbanken, Banken för internationell betalningsutjämning och Rådet för finansiell stabilitet. Enligt förslaget föreskrivs det i paragrafen på motsvarande sätt som i direktivet om villkoren för utlämnande av information till dessa internationella organ. Paragrafen avses komplettera 30 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och 71 § i lagen om Finansinspektionen. För genomförandet av artikel 58a i direktivet föreslås en ny bestämmelse, eftersom villkoren för utlämnande av information i den avviker i viss mån från övriga situationer där information lämnas ut.

I det föreslagna *1 mom.* föreskrivs det i enlighet med artikel 58a.1 i direktivet om de organ till vilka information lämnas ut som omfattas av de ytterligare villkor som gäller nämnda artikel. I paragrafen föreslås det att begreppet utlämnande av information ska användas, vilket omfattar situationer med överlämnande och utbyte av information enligt ordalydelsen i den nämnda artikeln. I den föreslagna paragrafen föreskrivs det om villkor för utlämnande av information då informationen annars är sekretessbelagd. Paragrafen avses inte begränsa utlämnande av sådan information som är offentlig till sin natur.

I det föreslagna *2 mom.* föreskrivs det i enlighet med artikel 58a.2 i direktivet om villkoren för utlämnande av information. Enligt det inledande stycket i momentet kräver utlämnande av information alltid en uttrycklig begäran. Den föreslagna *1 punkten* motsvarar artikel 58a.2 a i direktivet. Enligt den ska informationsbegäran bedömas enligt om begäran är vederbörligen motiverad mot bakgrund av de särskilda uppgifter som det begärande organet utför. Organets uppgifter bedöms enligt hurdant lagstadgat mandat organet har tilldelats till exempel i ett fördrag eller grundfördrag eller i organets stadgar. Den föreslagna *2 punkten* motsvarar artikel 58a.2 b och innehåller ett krav på att informationsbegäran ska vara tillräckligt exakt. Huruvida begäran är tillräckligt exakt bedöms enligt arten, omfattningen och formatet hos den information som anges i informationsbegäran. I informationsbegäran ska det även specificeras på vilket uttryckligt sätt informationen kommer att användas. Den föreslagna *3 punkten* motsvarar artikel 58a.2 c och innehåller ett krav på nödvändighet som förutsätts i nämnda artikel. Enligt denna ska den begärda informationen vara strikt nödvändig för det begärande organets utförande av de särskilda uppgifterna och får inte gå utöver de lagstadgade uppgifter som det begärande organet har tilldelats. Den föreslagna *4 punkten* motsvarar artikel 58a.2 d och innehåller ett krav på att informationen endast ska lämnas ut till personer i vars uppgifter det ingår att behandla den begärda informationen. Den föreslagna *5 punkten* motsvarar artikel 58a.2 e och innehåller ett villkor om motsvarande tystnadsplikt som tillämpas då Finansinspektionen innehar informationen. Den föreslagna *6 punkten* motsvarar artikel 58a.4. I punkten anges det att vid behandlingen av personuppgifter iakttas krav som är likvärdiga med kraven enligt dataskyddsförordningen och dataskyddslagen i den organisation som begär information.

Behandlingen av personuppgifter vid Finansinspektionen baserar sig på artikel 6.1 e i dataskyddsförordningen. Enligt artikel 6.1 e i dataskyddsförordningen ska det föreskrivas

nationellt om behandlingsgrunden. Det anses inte finnas behov av speciallagstiftning, eftersom behandlingen av personuppgifter inte är förknippad med särskilt stora risker. Således baserar sig behandlingen av personuppgifter i fråga om utlämnande på 4 § 2 punkten i dataskyddslagen. Behandlingen kan också grunda sig på artikel 6 c, om det någon annanstans i lagstiftningen föreskrivs om utlämningsskyldighet. Den aktör som har fått uppgifter på grundval av denna paragraf är enligt 2 mom. 6 punkten skyldig att behandla uppgifterna i enlighet med EU:s dataskyddsförordning samt enligt bestämmelserna i dataskyddslagen. Då är behandlingsgrunden i princip artikel 6 c i dataskyddsförordningen.

Det föreslagna *3 mom.* motsvarar artikel 58a.3 i direktivet. Det föreslås endast vara möjligt att lämna uppgifter som är generaliserade (dvs. aggregerade) samt statistisk information till de internationella organ som avses i paragrafen. Uppgifter i annan form som avses i paragrafen får endast studeras i Finansinspektionens lokaler.

73 §. *Överklagande.* Enligt det gällande momentet gäller särskilda bestämmelser för sökande av ändring i beslut som berör direktionsmedlemmar samt tjänstemäns tjänsteförhållanden. Överklagande av sådana beslut beror på vad som föreskrivs om dessa i lagstiftningen om Finlands Bank. I denna proposition föreslås det nya bestämmelser i lagen, enligt vilka Finansinspektionen fattar beslut som är väsentliga med avseende på direktionsmedlemmarna, direktören och tjänstemännen.

Enligt den första momentet får Finansinspektionens beslut som gäller en direktionsmedlem eller ersättare, direktören eller en i 16 a § 2 mom. avsedd person eller tjänsteman vid Finansinspektionen överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Sådana beslut är till exempel beslut om karens enligt 2 a kap. samt beslut som gäller 16 c och 16 d §. Enligt den gällande bestämmelsen har alltså Finansinspektionens direktör, direktionsmedlem och ersättare, Finansinspektionens tjänsteman samt den som avses i 16 a § 2 mom. rätt att ansöka om ändring i beslut som gäller honom eller henne, vilket föreslås i denna proposition. Bestämmelser om överklagande av beslut som gäller tjänsteförhållanden, såsom utnämningar, ingår fortsättningsvis i lagen om Finlands Banks tjänstemän.

Det föreslås att *3 mom*. ändras så att det till momentet fogas en bestämmelse enligt vilken ett ärende ska behandlas skyndsamt i förvaltningsdomstolen, om det gäller Finansinspektionens beslut enligt 17 b § genom vilket karens har meddelats. Syftet är att säkerställa att ett beslut med stöd av vilket en persons näringsfrihet har begränsats kan behandlas snabbare. Behandlingstiderna för reella ärenden är några månader, vilket innebär att den mest betydande effekten i brådskande fall är särskilt i fråga om långa karenstider. Bestämmelsen bedöms inte förlänga behandlingen av andra brådskande ärenden, eftersom antalet nya brådskande ärenden enligt den föreslagna bestämmelsen uppskattas vara enstaka per år.

Enligt den andra bestämmelsen i momentet får ändring inte sökas i ett sådant beslut av Finansinspektionen som avses i 17 b §, enligt vilket Finansinspektionen inte fastställer någon karens för en tjänsteman, direktionsmedlem och ersättare eller för direktören. Det handlar om en undantagsbestämmelse som fastställer förbud mot besvär i fråga om ett negativt karensbeslut. I propositionen konstateras det i samband med 17 b § att Finansinspektionen även fattar beslut då karens inte fastställs för en person. Det innebär att Finansinspektionen bedömer och fattar beslut om karens för tjänstemän som arbetar hos dem. Ett beslut om att ingen karens fastställs anses vara viktigt ur en enskild tjänstemans synvinkel. Ett sådant beslut är dock inte förknippat med något genuint rättssäkerhetsintresse ur tjänstemannens synvinkel.

Den tredje bestämmelsen i momentet är en informativ hänvisning, enligt vilken bestämmelser om rättssäkerhet i ärenden som gäller tjänsteförhållanden dessutom ingår i lagen om Finlands

Banks tjänstemän. Till sitt innehåll motsvarar hänvisningen 3 mom. i den gällande paragrafen.

7.2 Kreditinstitutslagen

1 kap. Allmänna bestämmelser

3 §. *Tillsyn.* Enligt förslaget ska 2 mom. kompletteras med ett nytt 3 a kap., eftersom ECB är tillsynsmyndighet i sådana situationer som avses i kapitlet då det gäller institut under ECB:s direkta tillsyn.

4 §. *Myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen.* Enligt förslaget ska paragrafen ändras i sin helhet för att precisera genomförandet av artikel 111 i kreditinstitutsdirektivet. Genom de ändringar som föreslås i paragrafen preciseras värdepappersföretagens ställning tillsynen över den finansiella företagsgruppen då både kreditinstitut och värdepappersföretag ingår i samma företagsgrupp.

Det föreslagna *1 mom.* motsvarar artikel 111.1 första stycket i kreditinstitutsdirektivet.

För genomförandet av artikel 111.1 andra stycket i direktivet föreslås det inga uttryckliga bestämmelser i kreditinstitutslagen, eftersom nämnda stycke gäller situationer där ingen av organisationerna i företagsgruppen är ett kreditinstitut. I 6 c kap. 12 § i lagen om investeringstjänster ingår det bestämmelser om fastställande av den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen med anknutna värdepappersföretag, och dessa bestämmelser är tillräckliga med tanke på genomförandet av det nämnda stycket.

Det föreslagna *2 mom.* motsvarar till sitt sakinnehåll artikel 111.1 tredje stycket samt artikel 111.2 och artikel 111.3 i kreditinstitutsdirektivet. I den mån artikel 111.2 och artikel 111.3 endast gäller värdepappersföretag tillämpas 6 c kap. 12 § i lagen om investeringstjänster på fastställandet av den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen, och till denna del föreslås inga bestämmelser i kreditinstitutslagen.

Det föreslagna *3 mom.* motsvarar artikel 111.4 i direktivet och det föreslagna *4 mom.* motsvarar artikel 111.5 första stycket i direktivet. Det föreslagna *5 mom.* motsvarar artikel 111.6 i direktivet.

Det föreslagna *6 mom.* innehåller en hänvisning till lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker när det gäller tillsynen över sammanslutningen av inlåningsbanker. Momentet motsvarar den andra meningen i 4 § 1 mom. i den gällande lagen.

15 §. *Holdingföretag.* Enligt förslaget ska *2 mom.* upphävas som överflödig, eftersom det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till 3 § i kapitlet med en förteckning som även omfattar aktörerna i den förteckning som stryks. Definitionen i momentet som gäller EES-tillsynsmyndigheten överförs till den nya 1 kap. 22 §.

20 §. *Definitioner som gäller kreditinstituts ledning.* Det föreslås att paragrafen revideras i sin helhet. Paragrafens *rubrik* föreslås avvikande från den gällande paragrafen ha ordalydelsen *definition av ledningen*, eftersom det föreskrivs om flera olika definitioner i paragrafen.

Enligt förslaget ska *1 mom.* ändras terminologiskt så att begreppet *ledning* ändras till formen *högsta ledning*, som bättre beskriver sakinnehållet i den föreslagna definitionen. Med ett kreditinstituts högsta ledning avses kreditinstitutets styrelse och den ledning som ansvarar för affärsverksamheten, som definieras närmare i 2 mom. Avvikande från den gällande definitionen

anses förvaltningsrådet höra till den högsta ledningen vid tillämpningen av kreditinstitutslagen endast då det har anförtrotts uppgifter som ankommer på styrelsen. Motsvarande princip har emellertid redan ingått i flera gällande bestämmelser i kreditinstitutslagen.

Definitionen av verkställande ledning som ingår i det gällande 2 mom. föreslås bli uppdelad i ledning som ansvarar för affärsverksamheten, verkställande ledning och nyckelperson. Ändringen anses behövlig, eftersom dessa olika ledningskategorier har definierats noggrannare än tidigare i och med direktivet om ändring av kreditinstitutsdirektivet. Dessutom har tolkningen och tillämpningen av det gällande begreppet verkställande ledning visat sig vara problematiska i praktiken.

I det föreslagna *2 mom.* ingår en definition av ledning som ansvarar för affärsverksamheten. Den föreslagna definitionen är ny och genom den genomförs definitionen av ledningsorgan med ledningsfunktion i den nya artikel 3.1.8a i kreditinstitutsdirektivet. Enligt definitionen ska ett sådant organ inkludera de personer som i praktiken ansvarar för ledningen av kreditinstitutets affärsverksamhet. Direktivet kräver inte att ett sådant organ ska vara ett kollektivt organ i likhet med styrelsen, utan det är fråga om fastställande av en personkrets. Det föreslås inte heller bestämmelser om något separat kollektivt organ för den ledning som ansvarar för affärsverksamheten. Utnämning av övrig ledning som ansvarar för affärsverksamheten, såsom verkställande direktören, till sina uppdrag är inte en obligatorisk uppgift för styrelsen enligt den gällande associationsrätten, och inte heller avses styrelsens lagstadgade skyldigheter i detta avseende bli utvidgade i kreditinstitutslagstiftningen. Ledningen som ansvarar för affärsverksamheten föreslås inte vara ett kollegialt organ, utan med detta definieras endast den personkrets som hör till ledningen som ansvarar för affärsverksamheten.

Enligt definitionen hör kreditinstitutets verkställande direktör alltid till ledningen som ansvarar för affärsverksamheten. Detta ska anses vara utgångspunkten även med avseende på den bolagsrättsliga uppgiftsfördelningen, där verkställande direktören ansvarar för bolagets operativa ledning (dvs. sköter bolagets löpande förvaltning) i enlighet med de anvisningar som styrelsen gett. Definitionen av ledningsorgan med ledningsfunktion enligt kreditinstitutsdirektivet förutsätter dock att i denna inkluderas de personer som de facto leder kreditinstitutets verksamhet, vilket gör den mer vittgående än det bolagsrättsliga angreppssättet. Därför föreslås det att ledningen som ansvarar för affärsverksamheten även ska inkludera sådana direkt under verkställande direktören verksamma personer som i kreditinstitutets förvaltnings- och styrningssystem har fastställts höra till den ledning som ansvarar för affärsverksamheten och som vid sidan av verkställande direktören de facto leder kreditinstitutets verksamhet.

Alla direkt under verkställande direktören verksamma personer som typiskt utgör kreditinstitutets ledningsgrupp ska enligt förslaget inte anses höra till ledningen som ansvarar för affärsverksamheten enbart på basis av sin organisationshierarkiska ställning. Uppgifter inom den högsta ledningen som typiskt inte ingår den ledning som ansvarar för affärsverksamheten enligt momentet är till exempel kommunikationsdirektör och personaldirektör. Beroende på innehållet och ansvaret i uppgifterna kan sådana uppgifter falla inom definitionen av nyckelpersoner som föreslås i 4 mom.

De personer som hör till ledningen som ansvarar för affärsverksamheten samt deras uppgifter och ansvarsområden ska definieras i kreditinstitutets förvaltnings- och styrningssystem på det sätt som anges i 7 kap. 4 e §. Målet med den föreslagna definitionen av ledning som ansvarar för affärsverksamheten är förutom att genomföra direktivet även att säkerställa att kreditinstitut har möjlighet att ordna sin operativa verksamhet genom att vid behov delegera ansvar som hör till affärsverksamhetsledningen också till andra personer som hör till den högsta ledningen.

Definitionen av ledning som ansvarar för affärsverksamheten är inte avsedd att tillämpas så att den minskar befogenheterna och ansvaret som hör till verkställande direktören enligt bolagsrätten. Om en person som hör till ledningen som ansvarar för affärsverksamheten, såsom verkställande direktören, antingen på grundval av stadgarna eller bolagsordningen samtidigt hör till styrelsen eller är utnämnd till styrelseledamot ska en sådan person vid tillämpningen av lagen anses höra till ledningen som ansvarar för affärsverksamheten oberoende av att denne samtidigt är ledamot i styrelsen, i stället för att dennes behörighet bedöms som en del av det övriga styret.

Alla direkt under verkställande direktören verksamma personer som typiskt utgör kreditinstitutets ledningsgrupp ska enligt förslaget inte anses höra till ledningen som ansvarar för affärsverksamheten enbart på basis av sin organisationshierarkiska ställning. Uppgifter inom den högsta ledningen som typiskt inte ingår den ledning som ansvarar för affärsverksamheten enligt momentet är till exempel kommunikationsdirektör och personaldirektör. Beroende på innehållet och ansvaret i uppgifterna kan sådana uppgifter falla inom definitionen av nyckelpersoner som föreslås i 4 mom.

Ledningen som ansvarar för affärsverksamheten föreslås inte vara ett kollegialt organ, utan med detta definieras endast den personkrets som hör till ledningen som ansvarar för affärsverksamheten. Eftersom det inte ska tillsättas något organ med många ledamöter för ett bolags operativa ledning enligt Finlands associationslagstiftning föreslås det inte nu heller bestämmelser om att göra detta obligatoriskt. Olika uppgifter ska kunna fördelas ansvarsområdesvis mellan personer som hör till ledningen som ansvarar för affärsverksamheten utan att det förutsätts att ledningen som ansvarar för affärsverksamheten ska fatta besluten kollegialt. När det till exempel gäller det som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning om rapportering till ett sådant ledningsorgan som avses i artikel 3.1.8 i kreditinstitutsdirektivet uppfyller rapportering till vederbörande person som hör till ledningen som ansvarar för affärsverksamheten i princip dessa krav i den mån rapporteringen görs till ett sådant ledningsorgan med ledningsfunktion som avses i artikel 3.1.8a i direktivet. Om ett kreditinstitut har organiserat sin verksamhet på så sätt att den operativa ledningen är koncentrerad till styrelsen och styrelsens centrala uppgifter däremot har överförts till förvaltningsrådet tillämpas kollegialt beslutsfattande för styrelsens del även när det gäller ledningen av den operativa verksamheten. Sådana förvaltningsstrukturer har tidigare varit vanliga i andelsbanks- och sparbanksgrupperna, men för närvarande har man i hög grad slopat dessa inom den finländska kreditinstitutsektorn.

I det föreslagna *3 mom.* ingår en definition av verkställande ledning. Den motsvarar definitionen av verkställande ledning enligt artikel 3.1.9 i kreditinstitutsdirektivet. Med verkställande ledning avses andra personer som är verksamma direkt under ledningen som ansvarar för affärsverksamheten och som svarar för den dagliga ledningen av kreditinstitutet på samma sätt som ledningen som ansvarar för affärsverksamheten.

I det föreslagna *4 mom.* ingår en definition av nyckelperson i enlighet med den nya artikel 3.1.9a i kreditinstitutsdirektivet. I den andra meningen i momentet föreskrivs det om de uppgifter enligt definitionen i direktivet som åtminstone ska ingå i definitionen. Dessa är kreditinstitutets ekonomidirektör samt de personer som svarar för de interna tillsynsfunktionerna (funktionen för regelefterlevnad och iakttagande av de interna riktlinjerna, riskkontrollfunktionen samt internrevisionen). Om en sådan person emellertid anses höra till den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet på grundval av sin uppgift och det uppgiftsrelaterade ansvaret anses nyckelpersonen vid tillämpningen av lagen höra till ledningen som ansvarar för affärsverksamheten. Som nyckelperson räknas närmast sådana uppgifter på ledningsgruppsnivå som inte kan anses höra till uppgifterna för ledningen som ansvarar för affärsverksamheten.

Definitionen av nyckelperson överlappar delvis definitionen av verkställande ledning. En nyckelperson skiljer sig dock från den verkställande ledningen på så sätt att det tillhörande ledningsansvaret är mer centralt än när det gäller den övriga verkställande ledningen. Bland den verkställande ledningen föreslås endast nyckelpersonerna omfattas av de lagstadgade kraven på tillförlitlighet och kompetens på det sätt som förutsätts enligt direktivet och om vilka det föreskrivs i 4 och 4 a §.

De definitioner som föreslås i 2 och 3 mom. omfattar tillsammans i sak merparten av definitionen av verkställande ledning i enlighet med 20 § 2 mom. i den gällande lagen, men specificeras dock närmare. Definitionen av nyckelperson enligt det föreslagna 4 mom. preciserar att personer som svarar för interna tillsynsfunktioner alltid ska betraktas som kreditinstitutets nyckelpersoner och därmed bland annat anses omfattas av kraven på tillförlitlighet och kompetens. Detta motsvarar dock redan den nuvarande tillämpningspraxisen för definitionen av verkställande ledning. Avsikten med de föreslagna bestämmelserna är således inte att utöka de skyldigheter som gäller den gällande ledningen, utan definitionerna är avsedda att förtydliga kraven som är förknippade med olika ansvarsuppgifter. Dessutom är avsikten att kraven ska tillämpas utifrån de faktiska rollerna och uppgifterna oberoende av deras formella bolagsrättsliga eller organisationshierarkiska ställning.

21 §. *Kryptotillgång.* Enligt förslaget ska *en ny 21 §* med en definition av kryptotillgång fogas till 1 kap. Med kryptotillgång avses en kryptotillgång enligt artikel 3.1.5 i EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar, som inte är en digital centralbanksvaluta. Genom definitionen i den nya paragrafen genomförs den nya artikel 3.1.70 i kreditinstitutsdirektivet. EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar innehåller en separat bestämmelse om tillämpningsområde, enligt vilken förordningens tillämpningsområde inte omfattar bland annat ECB och offentligrättsliga internationella organisationer. Förordningen tillämpas inte på kryptotillgångar som är unika och som inte är fungibla med andra kryptotillgångar. Förordningen tillämpas inte heller på kryptotillgångar som till exempel räknas som finansiella instrument, insättningar, strukturerade insättningar eller skade- eller livförsäkringsprodukter i enlighet med EU:s gällande regelverk. I kreditinstitutsdirektivet har motsvarande avgränsningar inte gjorts, utan definitionen i kreditinstitutsdirektivet innehåller endast en avgränsning av tillämpningsområdet, enligt vilken man med kryptotillgångar inte avser sådana som är digital centralbanksvaluta.

22 §. *EES-tillsynsmyndighet.* Paragrafen är ny och i den föreskrivs om definitionen av EES-tillsynsmyndighet. Med EES-tillsynsmyndighet avses en sådan utländsk EES-tillsynsmyndighet som avses i 6 § 5 punkten i lagen om Finansinspektionen. Definitionen motsvarar definitionen i 1 kap. 15 § 2 mom. i den gällande lagen.

2 a kap. Holdingföretag

Enligt förslaget ska *kapitlets rubrik* ändras till formen holdingföretag för att förbättra informationsvärdet, eftersom kapitlet även innehåller bestämmelser om andra krav som ställs på holdingföretags verksamhet än enbart tillståndsplikten.

1 §. *Tillståndsplikt för holdingföretag.* Enligt förslaget fogas till *2 mom. 3 punkten* även holdingföretag som utgör ett dotterföretag och genom detta genomförs artikel 21a.4 c i kreditinstitutsdirektivet. Vid ansökan om bekräftelse för att avvika från kravet på tillstånd för holdingföretag i enlighet med momentet föreslås en förutsättning vara att ett kreditinstitut eller ett holdingföretag som utgör ett dotterföretag och som har erhållit tillstånd för holdingföretag har utsetts att svara för att kraven på gruppnivå uppfylls. För att precisera genomförandet av det gällande kreditinstitutsdirektivet föreslås det dessutom att till punkten fogas ett krav på att det

utsedda företaget ska få alla medel och befogenheter som behövs för att fullgöra dessa skyldigheter på ett ändamålsenligt sätt.

Bestämmelsen i *3 mom.* om Finansinspektionens samordning i fråga om den samtidiga behandlingen ska kompletteras. Kravet avses gälla situationer där tillstånd för ett holdingföretag behandlas samtidigt med ett kreditinstituts koncessionsansökan, en anmälan som gjorts med stöd av anmälningsskyldigheten enligt 3 kap. eller en anmälan som avses i 3 a kap. 1 § 2 punkten. Kravet gäller också situationer där ett holdingföretag har etablerat sig i en annan medlemsstat. I dessa situationer ska Finansinspektionen vid behov samordna sin verksamhet med den samordnande tillsynsmyndigheten eller med den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat. I den gällande lagen finns det ingen bestämmelse om samordning av förfarandena med andra myndigheter.

Dessutom föreslås det att bestämmelsen i 3 mom. om avbrytande av behandlingstiden för förfarandet för bedömning av förvärv av ägarandel ska utvidgas till att även omfatta koncessionsansökan och anmälan om företagsomstruktureringar. Det föreslås att bestämmelsen även ska ändras så att avbrytandet inleds genast och inte först efter 20 vardagar. Genom ändringarna genomförs artikel 21a.2 andra stycket i det nya kreditinstitutsdirektivet.

2 §. *Förutsättningar för beviljande av tillstånd för holdingföretag.* Det föreslås att *1 mom. 1 punkten* ska ändras för att komplettera det tidigare genomförandet av artikel 21a.3 a i kreditinstitutsdirektivet. Enligt förslaget fogas en precisering till *2 mom.*, enligt vilken kravet på att beslut ska fattas om tillstånd för holdingföretag inom fyra månader även ska gälla den bekräftelse om att tillstånd inte behövs som avses i 1 § 2 mom. Genom preciseringen genomförs den precisering som fogats till artikel 21a.10 i det nya kreditinstitutsdirektivet.

3 §. *Tillsyn över tillståndsförutsättningar.* Enligt förslaget ska 1 mom. preciseras för att precisera genomförandet av andra meningen i artikel 21a.6 första stycket i kreditinstitutsdirektivet genom att infoga en bestämmelse om att effekterna på gruppens verksamhet ska beaktas vid tillsynsåtgärder. Med grupp avses ett finansiellt konglomerat i enlighet med den nämnda bestämmelsen i direktivet.

Enligt förslaget ska *ett nytt 3 mom*. fogas till paragrafen, där det föreskrivs om att Finansinspektionen på sina webbsidor ska föra en förteckning över holdingföretag som har erhållit ett tillstånd för holdingföretag eller en bekräftelse om att tillstånd för holdingföretag inte behövs. I förteckningen ska i fråga om de företag som erhållit en bekräftelse anges vilket företag som har utsetts till ansvarigt för att säkerställa gruppens efterlevnad av tillsynskraven på gruppnivå. Förteckningen ska uppdateras åtminstone årligen. Genom momentet genomförs artikel 21a.1 fjärde stycket i det nya kreditinstitutsdirektivet.

Enligt förslaget ska *ett nytt 4 mom.* fogas till paragrafen, genom vilket artikel 21a.1 andra stycket i det nya kreditinstitutsdirektivet genomförs. Enligt det nya momentet ska Finansinspektionen åtminstone årligen granska moderföretagen till institut för att säkerställa att kreditinstitut, organisationer som ansöker om koncession för kreditinstitutsverksamhet med stöd av kreditinstitutslagen och företag som avses i 2 a kap. 1 § 2 mom. 3 punkten korrekt har identifierat alla företag som uppfyller kriterierna för att betraktas som ett holdingföretag. Genom bestämmelsen säkerställs att företag som ska betraktas som holdingföretag och som ska ansöka om tillstånd för holdingföretag har identifierats korrekt. I momentet föreskrivs det dessutom i enlighet med kravet i artikel 21a.1 tredje stycket i det nya kreditinstitutsdirektivet om de behöriga myndigheternas samarbete i genomförandet av granskningen, om moderföretagen är belägna i andra medlemsstater. Finansinspektionen ska ha ett tätt samarbete med de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna för att utföra granskningen.

4 §. *Bestämmelser som ska tillämpas på holdingföretag. Enligt förslaget ska paragrafen ändras i sin helhet.* Enligt förslaget ska *1 mom.* utvidgas vad gäller tillämpningsområdet så att bestämmelserna om krav på gruppnivå tillämpas på holdingföretag med tillstånd, kreditinstitut som är dotterföretag till ett holdingföretag och som har utsetts till ansvarigt för att säkerställa gruppens efterlevnad av tillsynskraven på gruppnivå, samt på kreditinstitut eller andra holdingföretag som utsetts som tillsynsåtgärd. Enligt det gällande momentet tillämpas kraven endast på tillståndspliktiga holdingföretag som är moderföretag samt på kreditinstitut och andra holdingföretag som utsetts som tillsynsåtgärd. Således motsvarar det föreslagna momentet direktivets tillämpningsområde enligt artikel 3.3 i kreditinstitutsdirektivet. Genom den föreslagna ändringen kompletteras genomförandet av kreditinstitutsdirektivet.

Det föreslagna *2 mom.* motsvarar 4 § 2 mom. i den gällande lagen.

Enligt förslaget ska *ett 3 mom.* fogas till paragrafen, genom vilket artikel 21a.4a i det nya kreditinstitutsdirektivet genomförs. I momentet föreskrivs om tillåtande av att ett holdingföretag inte ska omfattas av konsolideringen. För att inte omfattas av konsolideringen förutsätts det att uteslutandet från konsolideringen inte påverkar effektiviteten i tillsynen över dotterkreditinstitutet eller över gruppen, holdingföretaget inte har andra placeringar i form av eget kapital än placeringen i form av eget kapital i dotterkreditkreditinstitutet eller i det intermediära moderholdingföretag som kontrollerar dotterkreditinstitutet, holdingföretaget inte i betydande grad använder lånefinansiering och inte har sådana tillgångar som inte hänför sig till dess ägande i det kreditinstitutet eller i det intermediära moderholdingföretag som kontrollerar dotterkreditinstitutet.

5 §. *En finansiell företagsgrupps gemensamma beslut om holdingföretag.* Enligt förslaget ska paragrafen ändras i sin helhet. Paragrafen motsvarar i huvudsak innehållet i 5 § i den gällande lagen. I förhållande till den gällande lagen genomförs artikel 21a.8 första och andra stycket i det nya kreditinstitutsdirektivet genom de ändringar och tillägg som gjorts i paragrafen. Termen hemstat som används i paragrafen i den gällande lagen föreslås bli utbytt till etableringsstat för att öka tydligheten. Med etableringsstat avses en stat där holdingföretaget är etablerat.

Det föreslagna *1 mom.* motsvarar i huvudsak 5 § 1 mom. i den gällande lagen. I momentet föreskrivs det om samarbetet mellan den som svarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen och tillsynsmyndigheten i den stat där det holdingföretaget är etablerat när det gäller tillstånd, bekräftelse och tillsynsåtgärder angående holdingföretag. I förhållande till den gällande lagen föreslås det att till samarbetsskyldigheten enligt momentet även fogas uteslutande från konsolidering i enlighet med artikel 21a.8 första stycket i kreditinstitutsdirektivet.

För tydlighetens skull föreskrivs det i det föreslagna *2 mom.* att parterna ska sträva efter att nå ett gemensamt beslut inom två månader från det att tillsynsmyndigheten i den stat där holdingföretaget är etablerat har tagit emot bedömningen. I egenskap av den myndighet som svarar för tillsynen av företagsgruppen meddelar Finansinspektionen beslutet till holdingföretaget i enlighet med förvaltningslagen. Rättsläget motsvarar 5 § 2 mom. i den gällande lagen, men för tydlighetens skull föreslås det att tiden för beslutsfattande ska ingå i ett separat moment. Det gemensamma beslutet tillsammans kan tillämpas direkt till exempel med stöd av det som överenskommits i samförståndsavtalet eller Finansinspektionen kan fastställa beslutet, varefter det tillämpas nationellt. Förvaltningslagen tillämpas i fråga om detta.

I det föreslagna *3 mom.* föreskrivs det om att samtycke för gemensamt beslutsfattande vid behov ska fås av den tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över finans- och försäkringsföretagsgruppen. Momentet motsvarar den sista meningen i 5 § 1 mom. i den

gällande lagen.

I det föreslagna *4 mom.* föreskrivs det att ärendet ska hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten om ett gemensamt beslut inte har fattats inom två månader mellan den myndighet som svarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen och tillsynsmyndigheten i den stat där det holdingföretaget är etablerat. Det föreslagna momentet motsvarar till sitt innehåll 5 § 2 mom. i den gällande lagen. Enligt förslaget ska momentets hänvisningar emellertid revideras så att de motsvarar det utvidgade innehållet i gemensamma beslut. Dessutom föreslås momentet bli ändrat genom ett konstaterande att Finansinspektionens och etableringsstatens tillsynsmyndighets gemensamma beslut ska motsvarar det beslut som Europeiska bankmyndigheten fattat i ärendet. Genom ändringen kompletteras det tidigare genomförandet av artikel 21a.8.3 kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *5 mom.* föreskrivs det att bestämmelserna om gemensamma beslut också tillämpas om Finansinspektionen på motsvarande sätt är tillsynsmyndighet i den stat där ett holdingföretag är etablerat och en annan medlemsstats myndighet svarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen. Genom momentet genomförs bestämmelserna om den behöriga myndigheten i den medlemsstat där holdingföretaget är etablerat enligt artikel 21a.8 första stycket i kreditinstitutsdirektivet och det tidigare genomförandet av andra stycket i den artikeln kompletteras.

3 kap. Rätt att äga aktier eller andelar i kreditinstitut

1 §. *Anmälningsskyldighet vid förvärv och avyttring av aktier och andelar.* Enligt förslaget ska *7 mom.* ändras så att där beaktas de tekniska standarder som avses i den nya artikel 23.6 i kreditinstitutsdirektivet.

3 a kap. Tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av ett kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder

Kapitlet är nytt och i det föreslås bestämmelser om tillsynen över företagsomstruktureringar och andra betydande arrangemang som gäller affärsverksamheten och balansposter i enlighet med kravet i kreditinstitutsdirektivet.

1 §. *Skyldighet att rapportera till Finansinspektionen.* Paragrafen är ny. Genom det föreslagna *1 mom.* genomförs de allmänna bestämmelserna om skyldighet att anmäla företagsomstruktureringar och andra centrala affärsverksamhetsarrangemang som baserar sig på artikel 27a.1, artikel 27f.1 och artikel 27i.1 första stycket i kreditinstitutsdirektivet. Skyldigheten till skriftlig underrättelse om man avstår från ett innehav som är kvalificerat enligt den föreslagna 2 punkten baserar sig på artikel 27d i direktivet. Avyttring av betydande tillgångar eller skulder föreslås endast omfattas av skyldigheten att underrätta Finansinspektionen, medan såväl rapporteringsförfarandet som bedömningsförfarandet och beslutsförfarandet inom banktillsynen, som det föreskrivs om nedan, tillämpas på förvärv av kvalificerat innehav samt fusion eller delning. Avyttring av tillgångar och skulder i enlighet med 1 punkten i momentet avser alla typer av avyttring oberoende av om det är fråga om handel eller någon annan form av avyttring. I enlighet med artikel 27f.1 andra stycket i direktivet omfattar rapporteringsskyldigheten även koncerners och inlåningsbanks sammanslutningars avyttring av interna tillgångar och skulder, eftersom dessa inte har exkluderats från rapporteringsskyldigheten. Rapporteringsskyldigheten enligt 1 punkten gäller både det avyttrande och det förvärvande kreditinstitutet, varvid kravet enligt artikel 27f.1 tredje stycket samtidigt uppfylls.

Det föreslås inga särskilda bestämmelser om överlåtelse av affärsverksamhet, utan eftersom det vid överlåtelse av affärsverksamhet handlar om överlåtelse av tillgångar och skulder utan någon fusions- eller delningsprocess är det fråga om avyttring av tillgångar och skulder i enlighet med 1 punkten i momentet, som omfattas av rapporteringsskyldigheten om arrangemanget till sin natur är betydande i enlighet med de tröskelvärden som det föreskrivs om nedan.

I det föreslagna *2 mom.* ingår en precisering enligt artikel 27i.1 om att godkännande av en fusions- eller delningsplan i kreditinstitutets styrelse innebär att Finansinspektionen ska underrättas. Underrättelsen ska göras innan kallelse på borgenärerna söks. När det gäller fusioner och delningar ska offentlig kungörelse sökas i enlighet med 16 kap. 6 § och 17 kap. 6 § i aktiebolagslagen (624/2006), 20 kap. 6 § och 21 kap. 6 § i lagen om andelslag (421/2013) samt 65 och 85 § i sparbankslagen. Ovannämnda bestämmelse i direktivet förutsätter alltid underrättelse innan omstruktureringen slutförs. Offentlig kungörelse enligt aktiebolagslagen, lagen om andelslag och sparbankslagen föregår i varje fall verkställandet av fusionen eller delningen, och registermyndigheten får inte verkställa omstruktureringen innan ärendet har kungjorts offentligt. Skyldigheten att underrätta Finansinspektionen före kungörelse i enlighet med förslaget uppfyller också de krav som ställs i direktivet. Den föreslagna tidpunkten är också enhetlig med de nuvarande bestämmelserna om rapporteringsskyldigheten i affärsbanks-, andelsbanks- och sparbankslagen.

I det föreslagna *3 mom.* föreskrivs det i enlighet med artikel 27a.6 andra stycket i direktivet om att då ett kreditinstitut förvärvar ett kvalificerat innehav i ett annat kreditinstitut tillämpas dessutom de särskilda bestämmelser som ska tillämpas på nämnda arrangemang och som nationellt har genomförts i 3 kap. i lagen.

Det föreslagna *4 mom.* innehåller en hänvisningsbestämmelse till de tekniska standarder som antas med stöd av artikel 27b.7 i kreditinstitutsdirektivet. Dessutom innehåller momentet ett bemyndigande att utfärda förordning, enligt vilket närmare bestämmelser om rapporteringsförfarandet och de tidsfrister som ska iakttas vid rapporteringsförfarandet utfärdas genom förordning av finansministeriet. I artikel 27a, artikel 27f och artikel 27i i kreditinstitutsdirektivet ingår det relativt detaljerade bestämmelser om rapporteringsförfarandet. Det anses vara ändamålsenligare att genomföra dessa bestämmelser på förordningsnivå i stället för i lag.

2 §. *Tillämpning av bestämmelserna på holdingföretag och centralinstitut.* Paragrafen föreslås innehålla en bestämmelse om att vad som i kapitlet föreskrivs om kreditinstitut också ska tillämpas på holdingföretag med tillstånd och på centralinstitutet i sammanslutningar av inlåningsbanker. Tillämpningsområdet baserar sig på artikel 27a.1, artikel 27f.1 och artikel 27j.1 första stycket i direktivet. Av tydlighetsskäl föreslås det att tillämpningen av bestämmelserna på holdingföretag och centralinstitut i sammanslutningar av inlåningsbanker överförs till en separat bestämmelse.

Bestämmelserna om kreditinstitut ska enligt den föreslagna paragrafen tillämpas såväl på holdingföretag som på centralinstitut i sammanslutningar av inlåningsbanker. Lösningen anses vara i enlighet med kravet i direktivet när det gäller särdragen i Finlands nationella lagstiftning, eftersom en sammanslutnings styrnings- och tillsynsuppgifter enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010) är jämförelsevis omfattande och till och med mer vittgående än vad tillståndsplikten för holdingföretag förutsätter. Med avseende på tillsynen av kreditinstitut är centralinstitut dessutom moderföretag inom den konsoliderade tillsynen, och sammanslutningen ska upprätta ett sammanfogat bokslut för sammanslutningen som i hög grad motsvarar ett koncernbokslut.

3 §. *Betydande tillgångar och skulder.* Genom paragrafen genomförs de noggrannare kriterier enligt artikel 27f.2 i kreditinstitutsdirektivet som gäller när avyttring av tillgångar eller skulder ska betraktas som betydande inom banktillsynen och därmed som sådan att det uppstår en anmälningsskyldighet för kreditinstitutet. I paragrafen, liksom i övrigt i detta kapitel, används begreppen tillgångar och skulder. Med detta avses i hög grad olika tillgångar och förpliktelser i den mening som avses i artikel 27f i direktivet. Enligt förslaget ska artikel 27f.3 inte genomföras genom lag, utan genom förordning av finansministeriet i enlighet med det föreslagna 1 § 4 mom.

4 §. *Kvalificerat innehav.* Genom den första meningen i paragrafen genomförs de viktighetskriterier som föreskrivs i artikel 27a.2–27a.3 i kreditinstitutsdirektivet. Genom den andra meningen i paragrafen genomförs bestämmelsen om fastställande av viktigheten då det gäller holdingföretag som ingår i artikel 27a.4 i direktivet. I det nationella genomförandet av bestämmelsen föreslås det att detta utvidgas till att även omfatta centralinstitut i sammanslutningar av inlåningsbanker.

5 §. *Förfarandet för bedömning av förvärv av kvalificerat innehav.* I det föreslagna *1 mom.* föreskrivs det om bedömningskriterier i enlighet med artikel 27b.1 i kreditinstitutsdirektivet. Bedömningen ska endast tillämpas på förvärv av kvalificerade innehav. På avyttring av innehav tillämpas endast rapporteringsförfarandet enligt artikel 27d i direktivet. I 1 mom. 1 punkten används begreppet krav som ställs på institutets finansiella ställning, riskhantering och organisation. Med detta avses vittsyftande alla sådana särskilda krav som anknyter till kreditinstitutsverksamhet. Definitionen motsvarar de tillsynskrav (*prudential requirements*) som avses i led a i ovannämnda artikel i direktivet.

Det föreslagna *2 mom.* baserar sig på artikel 27b.2 och artikel 27b.3 andra stycket.

Det föreslagna *3 mom.* innehåller en hänvisning till de tekniska standarder som föreskrivs i artikel 27b.7 i direktivet samt ett bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser. Momentet föreslås dessutom innehålla ett bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter och en skyldighet att offentliggöra bedömningskriterierna som baserar sig på artikel 27b.5 i direktivet. Finansinspektionens normativa behörighet är underordnad befogenheterna att utfärda förordning på högre nivå, vilket begränsar Finansinspektionens befogenheter att meddela närmare föreskrifter i ärendena i fråga. Bedömningskriterierna som offentliggörs ska stå i proportion till och vara lämpliga med hänsyn till förvärvets karaktär på det sätt som direktivet kräver. Den nämnda bestämmelsen i direktivet förutsätter att sådan information som inte behövs för att bedöma förvärv av innehav inte får begäras. Denna förutsättning anses redan ingå som sådan i kravet på proportionalitet och lämplighet samt i de allmänna rättsprinciperna inom förvaltningen enligt 6 § i förvaltningslagen, utan någon uttrycklig bestämmelse.

6 §. *Förfarandet för bedömning av företagsomstruktureringar.* I den föreslagna paragrafen föreskrivs det om förfarandet för bedömning av företagsomstruktureringar (fusioner och delningar) som krävs enligt kreditinstitutsdirektivet.

Det föreslagna *1 mom.* motsvarar artikel 27j.1 första stycket i kreditinstitutsdirektivet inklusive strecksatsen. I 3 punkten i momentet används begreppet krav som ställs på institutets finansiella ställning, riskhantering och organisation. Med detta avses vittsyftande alla sådana särskilda krav som anknyter till kreditinstitutsverksamhet. Definitionen motsvarar de tillsynskrav (*prudential requirements*) som avses i led c i ovannämnda artikel i direktivet.

Det föreslagna *2 mom.* motsvarar artikel 27j.1 andra stycket i direktivet.

Det föreslagna *3 mom.* motsvarar artikel 27j.2 och artikel 27j.3 andra stycket.

I det föreslagna *4 mom.* ingår det undantag från förfarandet för bedömning av interna fusioner inom koncerner eller sammanslutningar som det föreskrivs om i artikel 27i.2 i direktivet. Enligt nämnda bestämmelse i direktivet ska den behöriga myndigheten inte vara skyldig att utföra en bedömning om den föreslagna transaktionen endast inbegriper finansiella aktörer från samma grupp, inbegripet en grupp av kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ och som står under tillsyn som en grupp. Direktivet utesluter dock inte kategoriskt myndighetens bedömningsförfarande. Eftersom direktivet i detta avseende förutsätter minimiharmonisering är det inte heller möjligt att nationellt helt utesluta bedömning inom banktillsynen när det gäller fusioner inom koncerner och sammanslutningar. I och med fusioner kan det inom sammanslutningar och koncerner uppstå kreditinstitut eller andra företag som är systemviktiga i fråga om sin finansiella ställning eller sin riskprofil, varför det inte har ansetts vara ändamålsenligt att helt utesluta sådana arrangemang från banktillsynsbefogenheterna, trots att den finansiella ställningen även övervakas på gruppnivå. För genomförandet av direktivet föreslås det därför att fusioner inom koncerner och sammanslutningar i princip ska genomföras utan något bedömningsförfarande. Finansinspektionen kan dock göra en bedömning av en fusion om myndigheten utifrån tillgänglig förhandsinformation har grundad anledning att misstänka att fusionen skulle äventyra den finansiella ställningen eller andra verksamhetsförutsättningar.

I den sista meningen i det föreslagna *4 mom.* ingår det ett undantag från de arrangemang som krävs för en koncession för ett kreditinstitut eller ett tillstånd för holdingföretag som det föreskrivs om i artikel 27i.3 i direktivet. Därvid tillämpas inte förfarandet för bedömning av företagsomstruktureringar, utan i stället görs bedömningen i samband med koncessionsprocessen med iakttagande av de förutsättningar som gäller för beviljande av koncession.

Det föreslagna *5 mom.* innehåller en hänvisning till de tekniska standarderna och ett bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser genom förordning. Momentet föreslås dessutom innehålla ett bemyndigande för Finansinspektionen att utfärda föreskrifter. Finansinspektionens normativa behörighet är underordnad befogenheterna att utfärda förordning på högre nivå, vilket begränsar Finansinspektionens befogenheter att meddela närmare föreskrifter i ärendena i fråga. Den sista meningen i momentet innehåller ett krav i enlighet med artikel 27j.5 i direktivet att offentliggöra bedömningskriterierna. Skyldigheten att offentliggöra kriterierna föreslås bli en uttrycklig föreskriven uppgift för Finansinspektionen. Bedömningskriterierna ska vara proportionerliga och lämpliga. I fråga om sakinnehållet omfattar detta även förbudet enligt artikel 27j.5 att använda bedömningskriterier som inte är relevanta.

7 §. *Myndighetssamarbete*. Genom paragrafen genomförs delvis artikel 27c och artikel 27k i kreditinstitutsdirektivet. I det föreslagna *1 mom*. föreskrivs det på en allmän nivå om skyldigheten för myndigheter att samarbeta.

I det föreslagna *2 mom.* föreskrivs det om skyldigheten att lämna ut uppgifter mellan myndigheterna på det sätt som anges i artikel 27c.4 första stycket och artikel 27k.2 första stycket i direktivet. Uppgifter som är väsentliga eller betydelsefulla med tanke på bedömningen eller som påverkar ärendet ska lämnas ut. Den rättsliga grunden för behandlingen av personuppgifter är artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen, enligt vilken den registrerades rättigheter bestäms. Spelrummet i fråga om dataskyddsförordningen beskrivs närmare i avsnitt 12.4.

I det föreslagna *3 mom.* föreskrivs det om skyldigheten att sträva efter konsekvens i beslutsfattandet i enlighet med artikel 27c.4 andra stycket och artikel 27k.2 andra stycket i

direktivet.

Det föreslagna *4 mom.* innehåller ett bemyndigande att utfärda förordning som syftar till att genomföra de mer detaljerade bestämmelser som ingår i de nämnda artiklarna. Med hänsyn till hur detaljerade direktivets bestämmelser är i detta avseende anses det var ändamålsenligare för genomförandet av direktivet med bestämmelser på en lägre nivå. Dessutom föreslås paragrafen innehålla en hänvisning till de tekniska standarder som baserar sig på artikel 27c.5 och artikel 27k.3 i direktivet.

8 §. *Finansinspektionens behörighet att motsätta sig förvärv av ett kvalificerade innehav eller företagsomstruktureringar.* Enligt förslaget föreskrivs det i paragrafen om de grunder enligt artikel 27b.3 första stycket och artikel 27j.3 första stycket med stöd av vilka Finansinspektionen kan motsätta sig omstruktureringar. Ett beslut om att motsätta sig kan enligt förslaget endast basera sig på vissa risker i anknytning till omstruktureringen, men inte till exempel på behovsprövning relaterad till marknaden. Bestämmelsen omfattar således i sak även kravet enligt artikel 27j.4 som gäller förbud mot att använda behovsprövning som grund för beslut om att motsätta sig en företagsomstrukturering. Paragrafen föreslås vara tillämplig på en koncerns eller sammanslutnings interna fusion endast då denna har bedömts i enlighet med det föreslagna 6 § 4 mom.

9 §. *Beslut om bedömningsförfarandet.* I paragrafen föreslås bestämmelser om förvärv av ett kvalificerat innehav samt beslut om företagsomstrukturering i enlighet med kreditinstitutsdirektivet. I det föreslagna 1 mom. föreskrivs det i enlighet med artikel 27a.13 och 27a.14 i direktivet om en skyldighet att fatta beslut om förvärv. Enligt bestämmelsen ska beslut fattas inom två dagar från avslutad bedömning, men senast före slutet av bedömningsperioden. I den sista meningen föreslås det dessutom i enlighet med artikel 27a.15 i kreditinstitutsdirektivet att Finansinspektionen i ett positivt beslut får fastställa en giltighetstid och vid behov förlänga giltighetstiden.

I det föreslagna *2 mom.* föreskrivs det om en skyldighet enligt artikel 27i.7 och 27i.8 i direktivet att meddela ett beslut om företagsomstrukturering samt att en företagsomstrukturering inte får verkställas förrän Finansinspektionen har meddelat ett positivt beslut om den. Enligt bestämmelsen ska beslut fattas inom två dagar från avslutad bedömning, men senast före slutet av bedömningsperioden, om bedömningen inte har avslutats inom tidsfristen. Den sista meningen i momentet baserar sig på artikel 27i.10 i direktivet, enligt vilken tillsynsmyndigheten får fastställa en giltighetstid för ett positivt beslut, under vilken tid företagsomstruktureringen ska genomföras.

I det föreslagna *3 mom.* föreskrivs det om en presumtionsbestämmelse i enlighet med artikel 27.9 i direktivet.

6 kap. Filialetablering, tillhandahållande av tjänster samt flyttning av säte till utlandet

5 §. *Rätten för ett finansiellt institut som är dotterföretag eller holdingföretag till ett kreditinstitut att etablera sig och tillhandahålla tjänster.* Det föreslås att paragrafen ska förnyas i sin helhet för att precisera genomförandet av artikel 34 i kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att paragrafens *rubrik* ska ändras så att den bättre motsvarar sakinnehållet. Jämfört med den gällande bestämmelsen föreslås finansiella instituts rätt att fritt etablera sig i andra medlemsstater vara mer inskränkt, och motsvarar då bättre miniminivån enligt direktivet än den nuvarande bestämmelsen.

Det föreslagna *1 mom.* motsvarar i huvudsak inledningsfrasen till artikel 34.1 första stycket i direktivet.

Det föreslagna *2 mom.* motsvarar leden a–c och e i artikel 34.1 första stycket i direktivet. Enligt förslaget motsvarar 1 punkten leden a och c i nämnda artikel, 2 punkten motsvarar led b i nämnda artikel och 3 punkten motsvarar led e i nämnda artikel.

Det föreslagna *3 mom.* motsvarar artikel 34.1 första stycket led c i direktivet. Den sista meningen i momentet motsvarar den bestämmelse som ingår i inledningsfrasen till artikel 34.1 första stycket i direktivet om att den verksamhet som bedrivs ska vara tillåten i det finansiella institutets stadgar eller bolagsordning.

Det föreslagna *4 mom.* motsvarar artikel 34.1 andra stycket i direktivet.

Det föreslagna *5 mom.* motsvarar artikel 34.2 i direktivet.

I det föreslagna *6 mom.* föreskrivs det att på tillhandahållande av tjänster eller etablering av filial i en annan EES-stat tillämpas samma förfarande som föreskrivs för kreditinstitut. Momentet motsvarar inledningsfrasen till artikel 34.1 första stycket i direktivet till den del där hänvisas till artiklarna 35, 36.1–36.3, 39.1 och 39.2. Hänvisningarna till artiklarna 40–46 som ingår i inledningsfrasen till artikel 34.1 första stycket i direktivet har genomförts nationellt genom 16 kap. 1 § 2 mom. i den gällande lagen.

Det föreslagna *7 mom.* motsvarar artikel 34.3 i direktivet.

7 kap. Förvaltnings- och styrningssystem

1 §. *Allmänna krav på förvaltnings- och styrningssystem.* Enligt förslaget ska den sista meningen i *1 mom.* strykas och flyttas till 9 kap. 3 § som redan delvis överlappar 7 kap. 1 §. Det är fråga om en teknisk överföring. Det föreslås att möjligheten att kombinera uppgifterna som kreditinstitutets styrelseordförande och verkställande direktör med undantagstillstånd av tillsynsmyndigheten ska strykas ur *3 mom*. I och med den föreslagna ändringen ska det inte längre alls vara tillåtet att kombinera dessa uppgifter. Ändringen baserar sig kreditinstitutsdirektivet. Den nämnda uppgiftskombinationen har förbjudits helt och hållet i och med ändringen i artikel 88.1 andra stycket led e i kreditinstitutsdirektivet. Möjligheten till ett undantagstillstånd av banktillsynsmyndigheten har strukits ur den nämnda punkten.

2 §. *Krav som gäller styrelsens sammansättning och arbete.* Enligt förslaget ska den sista meningen i *1 mom.* ändras i enlighet med den reviderade artikel 91.7 i kreditinstitutsdirektivet så att där uttryckligen nämns även risker som anknyter till ESG-faktorer samt informationssystemrisker. Med de resurser som anges i meningen avses finansiella resurser och personalresurser i enlighet med bestämmelsen i direktivet. Enligt förslaget ska de tidigare meningarna i momentet strykas, eftersom det föreslås närmare bestämmelser om behörighetsvillkor nedan i 4 och 4 a §.

Det föreslås att den sista meningen i *3 mom.* ska preciseras så att styrelsen övervakar ledningens verksamhet. Enligt den gällande bestämmelsen ska styrelsen övervaka den verkställande ledningen. Eftersom det föreslås att definitionerna i 1 kap. 20 § ska revideras i sin helhet blir den tillsynsuppgift som föreskrivs i meningen för snäv om begreppet verkställande ledning används. Enligt förslaget gäller styrelsens övervakning ledningen, som ska anses vara ett allmänt begrepp för beskrivning av den operativa ledningen. Bestämmelsen motsvarar artikel 91.2a i kreditinstitutsdirektivet. I den nämnda bestämmelsen i direktivet används ingen närmare

definition för att beskriva vilken exakta personkrets styrelsens övervakning berör, utan det är fråga om en flexibel norm. Det är inte en ändamålsenlig lösning att närmare koppla övervakningen till exempelvis de definitioner som föreslås i 1 kap. 20 §, eftersom det skulle kategorisera styrelsens tillsynsuppgift till på förhand bestämda medlemmar av ledningen. Ledning i enlighet med bestämmelsen ska åtminstone anses vara verkställande direktören och personer inom kreditinstitutets högsta ledning som är verksamma direkt under verkställande direktören på motsvarande sätt som i den gällande lagstiftningen. Bestämmelsen betonar tillsynen av ett kreditinstituts centrala operativa verksamhet oberoende av på vilken organisationshierarkisk nivå ledningen sker, dock utan att påverka de ansvarsförhållanden och rapporteringsförhållanden som är närmare fastställda i förvaltnings- och styrningssystemet.

3 §. *Nomineringskommitté.* Det föreslås att *3 mom. 2 punkten* ska preciseras för att säkerställa genomförandet av artikel 88.2 andra stycket led c i kreditinstitutsdirektivet. Enligt nämnda bestämmelse i direktivet ska nomineringskommittén åtminstone en gång per år bedöma styrelsens sammansättning samt enskilda styrelsemedlemmars kunskaper, färdigheter och erfarenheter. Dessa krav har tidigare ansetts ingå i bedömningen av styrelsens sammansättning enligt den gällande punkten, men det föreslås att punkten ska preciseras så att uppgifterna uttryckligen omfattar bedömning av styrelsen och dess enskilda medlemmars kompetens. Med kompetens avses kunskaper, färdigheter och erfarenheter (knowledge, skills and experience) i enlighet med direktivet.

4 §. *Krav på den högsta ledningens och nyckelpersoners tillförlitlighet och oberoende.* Det föreslås att paragrafen ska ändras i sin helhet på grundval av den helt och hållet ändrade artikel 91 och den nya artikel 91a i kreditinstitutsdirektivet. I nämnda artiklar föreskrivs det om yrkeskraven för personer som anses höra till ett kreditinstituts ledningsorgan och nyckelpersoner och om bedömningen av kraven. I den föreslagna paragrafen föreskrivs det endast om krav på tillförlitlighet. Bestämmelser om behörighetsvillkor ingår nedan i den helt nya 4 a §. Tillämpningsområdet för kraven utvidgas likaså till kreditinstitutets nyckelpersoner i enlighet med direktivet.

De krav på tillförlitlighet som föreslås i *första meningen i 1 mom.* motsvarar i sak kraven på att ledamöter i ledningsorgan (*management body*) ska ha gott anseende, agera med ärlighet och integritet i enlighet med den reviderade artikel 91.2a i kreditinstitutsdirektivet. Enligt förslaget i momentet ska dessa krav tillämpas på både styrelsen och den ledning som ansvarar för affärsverksamheten. Samma tillförlitlighetskrav avses även bli tillämpade på nyckelpersoner i kreditinstitut. Enligt den gällande lagen tillämpas kraven på styrelsen och den verkställande ledningen enligt den gällande lagen (dvs. verkställande direktören och de direkt under verkställande direktören verksamma som sköter kreditinstitutets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder kreditinstitutets verksamhet). I tillämpningspraxis har tillförlitlighets- och behörighetskraven tillämpats förutom på styrelsen även på verkställande direktören och uppgifter på ledningsgruppsnivå. Därmed förblir den krets som tillförlitlighetskraven tillämpas på i praktiken i enlighet med den nuvarande lagstiftningen och tillämpningspraxisen.

Kraven föreslås bli tillämpade individuellt på alla ovannämnda ansvariga personer. När det gäller ledningen för kreditinstitut krävs det oberoende verksamhet (*independence of mind*) uttryckligen av styrelsen, vars uppgift det är att som kollegialt organ övervaka verkställande direktörens verksamhet och verksamheten inom den övriga ledningen som ansvarar för affärsverksamheten. En styrelsemedlem ska kunna agera oberoende i sin uppgift och självständigt bedöma kreditinstitutets verksamhet och risker samt vid behov utmana ledningen som ansvarar för affärsverksamheten i de beslut och bedömningar som denna gör. Med oberoende agerande avses även att varje styrelsemedlem har förmåga att föra fram sin egen synvinkel i styrelsearbetet. Kravet på oberoende enligt momentet som också antagits i

direktivet, som har gällt som sådant redan en längre tid, har i tillämpningspraxis delvis ansetts vara mer vittgående än till exempel det formella oberoende i förhållande till bolaget och aktieägarna som gäller för börsbolagens självreglering.

De föreslagna tillförlitlighetskraven omfattar även tillförlitlighetskraven enligt artikel 91a.1 i kreditinstitutsdirektivet som gäller nyckelpersoner. I fråga om nyckelpersonerna är det föreslagna tillförlitlighetskravet en aning striktare än miniminivån enligt artikel 91a.1 i direktivet. Skillnaden mellan tillförlitlighetskraven baserade på direktivet som gäller ledamöter i ledningsorgan och nyckelpersoner är såtillvida av ringa betydelse att det inte för bestämmelsernas tydlighet föreslås några separata tillförlitlighetskrav för dessa kategorier av ansvariga. Kraven som gäller styrelsearbete enligt artikel 91.2a i direktivet genomförs genom 7 kap. 2 §.

I *den sista meningen i 1 mom.* föreslås det allmänna begränsningar för att vara verksam i vissa ansvarsuppgifter i kreditinstitut. Enligt 7 kap. 4 § 1 mom. i den gällande kreditinstitutslagen är begränsningarna även tillämpliga på den verkställande ledningen enligt den gällande lagen och har en större omfattning än enligt den etablerade associationslagstiftningen. I enlighet med den gällande lagstiftningen föreslås kraven bli tillämpade vittgående på olika ansvarsuppgifter inom kreditinstitut, dvs. på alla uppgifter som räknas till den högsta ledningen och på nyckelpersoner. Bestämmelserna ska anses vara behövliga även för genomförandet av de tillförlitlighetskrav som fastställs i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *2 mom.* föreskrivs det för genomförande av den sista meningen i den ändrade artikel 91.2a i kreditinstitutsdirektivet att det i sig inte äventyrar en persons oberoende om denne hör till den högsta ledningen för ett medlemskreditinstitut i en sammanslutning av inlåningsbanker och samtidigt är medlem av sammanslutningens centralinstituts styrelse eller förvaltningsråd. I praktiken behöver medlemskreditinstitut ha representation i centralinstitutets ledningsorgan för att sammanslutningens förvaltning och styrning ska kunna organiseras på ett ändamålsenligt sätt. Det föreslagna momentet är en presumtionsbestämmelse i enlighet med direktivet. Om det i en sådan uppgiftskombination som avses i momentet ändå uppstår en sådan särskild intressekonfliktsituation som inte kan hanteras på något annat ändamålsenligt sätt får den som hör till medlemskreditinstitutets ledning inte heller ingå i centralinstitutets styrelse eller förvaltningsråd. En sådan situation kan till exempel uppstå om ett medlemskreditinstitut har råkat i svårigheter och mer omfattande styrnings- och tillsynsåtgärder än normalt måste vidtas i fråga om medlemskreditinstitutet. I bedömningen ska hänsyn även tas till de allmänna krav som ska ställas på centralinstitutets förvaltningssystem.

I det föreslagna *3 mom.* föreskrivs det i enlighet med den reviderade artikel 91.1 i kreditinstitutsdirektivet om att ett kreditinstitut ska säkerställa att tillförlitlighetskraven uppfylls. Enligt direktivet svarar kreditinstitutet i första hand för att kraven uppfylls. I detta avseende avser direktivet att säkerställandet av att kraven uppfylls inte enbart är en uppgift för kreditinstitutets tillsynsmyndighet, fastän uppfyllandet av kraven omfattas av myndighetstillsyn. Därför föreslås det bestämmelser om att kreditinstitutet själv ska säkerställa att kraven uppfylls. De konkreta åtgärder varmed uppfyllandet av kraven ska säkerställas ska fastställas från fall till fall och beroende på vilken organisatorisk ställning personen som ska utnämnas har. I momentet föreslås det dessutom bestämmelser om undantag enligt artikel 91.1 i kreditinstitutsdirektivet som anknyter till tillsättande av ombud för kreditinstitut vid ställande under tvångsförvaltning eller vid resolutionsåtgärder. I dessa situationer utövar ombudet de befogenheter som hör till ledningen. Eftersom ombudet i dessa situationer tillsätts genom beslut av banktillsyns- eller resolutionsmyndigheten är det även den myndighet som tillsätter ombudet som ska säkerställa att ombudet uppfyller kompetenskraven.

Bestämmelserna i *4 och 5 mom.* om en närmare definition av tillförlitlighet och gott anseende motsvarar 7 kap. 4 § 2 mom. i den gällande lagen med preciseringen att kraven föreslås bli tillämpade såväl på ledningen som på nyckelpersonerna. Bedömningen av tillförlitlighet och gott anseende avses utgöra en helhetsbedömning. Minimikravet för tillförlitlighet och gott anseende föreslås fortsättningsvis vara att de som hör till ledningen och nyckelpersoner inte har dömts för brott på det sätt som avses i 4 mom. 1 punkten. Enligt 2 punkten anses en person inte vara tillförlitlig och ha gott anseende om denne annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig som medlem av kreditinstitutets högsta ledning eller som nyckelperson. Detta innebär att hänsyn i bedömningen även ska tas till andra omständigheter än enbart brottsliga gärningar, och enbart det att personen inte har åtalats eller dömts för brott eller är föremål för förundersökning ska inte som sådant anses vara ett bevis på tillförlitlighet och gott anseende. Således uppfyller momenten i sak även de förutsättningar som föreskrivs i artikel 91.1 och artikel 91a.1 i direktivet om att avsaknad av fällande dom i brottmål eller av pågående åtal för brott inte i sig ska vara tillräckligt för att uppfylla kravet på gott anseende och på agerande med ärlighet och integritet.

4 a §. *Kompetenskrav för den högsta ledningen och nyckelpersoner.* Den föreslagna paragrafen är ny och i den ingår bestämmelser om kompetenskrav för ledningen och nyckelpersoner vid kreditinstitut, dvs. om kunskaper, färdigheter och erfarenheter (*knowledge, skills and experience*) som behövs för uppgiften enligt artiklarna 91 och 91a i kreditinstitutsdirektivet. Av tydlighetsskäl föreslås dessa krav ingå i en separat bestämmelse avvikande från den gällande 4 §.

I *1 mom*. föreskrivs det om kollektiva kompetenskrav som gäller ett kreditinstituts styrelse. Kraven baserar sig på artikel 91.1 och artikel 91.2b i direktivet. I momentet, liksom i paragrafen i övrigt, avses med kunskaper och erfarenheter kunskaper, färdigheter och erfarenheter enligt ordalydelsen i direktivet.

I det föreslagna *2 mom.* föreskrivs det om kompetenskrav för de personer som hör till den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet och för nyckelpersoner i enlighet med artikel 91.1, artikel 91.2b och artikel 91a.1 i direktivet. Den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet, till vilken hör verkställande direktören samt övriga personer som de facto leder kreditinstitutet, ska som helhet betraktat ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att kunna förstå kreditinstitutets verksamhet och de tillhörande risker som kreditinstitutet står inför. I den andra meningen i momentet föreskrivs det att de som hör till den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet samt nyckelpersoner på individuell nivå ska ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter som uttryckligen bedöms med hänsyn till deras uppdrag. När kraven granskas inte bara som helhet, utan även genom den föreslagna kombinationen, beaktas olika organisationsstrukturer och särskilda uppdrag i anknytning till ledningen av kreditinstitutet även på individuell nivå. Till exempel de kunskaper och erfarenheter om kreditinstitutsverksamheten och dess risker som krävs av en verkställande direktör vid ett kreditinstitut berör alla centrala delområden i kreditinstitutsverksamheten, medan till exempel kraven som gäller en personaldirektör vid ett kreditinstitut fortfarande kan fokusera på detta specialområde.

I det föreslagna *3 mom.* föreskrivs det i enlighet med artikel 91.1 och artikel 91a.2 i kreditinstitutsdirektivet om att ett kreditinstitut ska säkerställa att kompetenskraven uppfylls både innan befattningen tillträds och under hela tiden som uppdraget innehas. Enligt ordalydelsen i direktivet ska kreditinstituten ha den primära skyldigheten att se till att kompetenskraven uppfylls. För genomförande av direktivet föreslås det därför att kreditinstituten fastställs ha en skyldighet att se till att kompetenskraven uppfylls. Finansinspektionen (och ECB till tillämpliga delar) ska för sin del inom sin tillsynsverksamhet

och utifrån de nya bestämmelser som föreslås i lagen om Finansinspektionen övervaka att dessa krav uppfylls. På detta sätt är det alltid i första hand kreditinstituten som ska se till att kraven uppfylls, medan banktillsynsmyndigheternas tillsyn utgör verksamhet som bekräftar att kraven uppfylls. När kompetenskraven bekräftas kan dels också den planerade introduktionen i uppgiften beaktas, som syftar till att personen ska tillägna sig den kompetens som krävs i uppgiften efter att denne inlett uppdraget. Ett kreditinstitut ska dock se till att den person som väljs i väsentlig utsträckning har en tillräcklig kompetens redan i samband med att uppdraget inleds. De undantag som gäller ombud som tillsätts i ett kreditinstitut baserar sig på artikel 91.1 i direktivet.

4 b §. *Bedömning av behörighetskraven.* Paragrafen är ny och i den föreskrivs om att kreditinstitutet ska bedöma behörigheten hos personer som hör till den högsta ledningen och hos nyckelpersoner.

Genom *1 mom.* genomförs bestämmelserna om krav på att kreditinstitutet ska genomföra en bedömning enligt artikel 91.1a första stycket och artikel 91a.2 i kreditinstitutsdirektivet. Enligt det föreslagna 4 a § 3 mom. behöver ett kreditinstitut ändå inte säkerställa att ett ombud som tillsatts av tillsynsmyndigheten uppfyller kraven, varför kreditinstitutets egen bedömning inte tillämpas i dessa situationer.

I det föreslagna *2 mom.* föreskrivs det i enlighet med artikel 91.1c och artikel 91a.4 i kreditinstitutsdirektivet om en motsvarande skyldighet att hålla uppgifterna i anknytning till bedömningen av behörighetskraven uppdaterade. Utöver vad som i 18 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få information av tillsynsobjektet föreskrivs det uttryckligen i detta moment att ett kreditinstitut på begäran ska lämna uppgifter om behörighet till Finansinspektionen. För genomförande av nämnda artiklar föreskrivs det i momentet även om en rätt för Finansinspektionen att meddela närmare föreskrifter om lämnande av information.

I det föreslagna *3 mom.* ingår bestämmelser i enlighet med medlemsstatsoptionen enligt artikel 91.1a andra stycket i direktivet för att tillåta att ett kreditinstitut att bedöma en styrelsemedlems behörighet först efter det att personen har inlett uppdraget eller utsetts till befattningen, om majoriteten av styrelsemedlemmarna byts ut samtidigt och bedömningen av behörigheten innan personen inleder uppdraget eller utses till uppdraget skulle göras av de avgående styrelsemedlemmarna.

I det föreslagna *4 mom.* föreskrivs det om ett kreditinstituts skyldighet att på förhand till Finansinspektionen anmäla personer som utses till styrelseordförande eller till ett uppdrag inom den ledning som ansvarar för affärsverksamheten. Kravet baserar sig på den ändrade artikel 91.1d i kreditinstitutsdirektivet. Kravet på förhandsanmälan avses endast gälla de uppgifter som avses i paragrafen. I fråga om andra uppgifter som omfattas av behörighetsbedömningen krävs det ingen förhandsanmälan. I momentet ingår det dessutom bestämmelser om en behörighet för Finansinspektionen som motsvarar artikel 91.1e tredje stycket i kreditinstitutsdirektivet att vid behov skjuta upp tidpunkten då den utsedda personen inleder sitt uppdrag till dess att tillräcklig information har lämnats för bedömning av behörighetskraven. Tidpunkten kan dock inte skjutas upp om Finansinspektionen bedömer att det inte går att lämna sådan information. Begärandet av tillräcklig tilläggsinformation begränsas i synnerhet av förvaltningens rättsprinciper.

I det föreslagna 4 mom. föreskrivs det dessutom ett bemyndigande att utfärda förordning, enligt vilket närmare bestämmelser om anmälningsförfarandet utfärdas genom förordning av finansministeriet. Avsikten är att genom förordning nationellt genomföra de närmare krav som föreskrivs i den reviderade artikel 91.1d och artikel 91.1e i kreditinstitutsdirektivet. Med

beaktande av hur tekniska och detaljerade dessa krav är anses det vara mer ändamålsenligt att inkludera dem i lagstiftning på lägre nivå.

4 c §. *När behörighetskraven inte uppfylls.* Den föreslagna paragrafen är ny och i den föreskrivs det om åtgärder enligt den reviderade artikel 91.1b och den nya artikel 91a.3 i kreditinstitutsdirektivet som kreditinstitutet ska vidta om det observerar att en person som hör till kreditinstitutets ledning eller en nyckelperson inte uppfyller de behörighetskrav som föreskrivs. Paragrafen ersätter den gällande 6 a §.

4 d §. *Behörighetskrav för ett holdingföretags högsta ledning och nyckelpersoner.* Enligt förslaget föreskrivs det i *1 mom.* om krav på att kraven ska gälla holdingföretag med tillstånd och holdingföretag som utsetts i enlighet med den reviderade artikel 91.1 i kreditinstitutsdirektivet. I *2 mom.* föreskrivs det om behörighetskrav för ledningen i andra holdingföretag i enlighet med artikel 121 i kreditinstitutsdirektivet.

4 e §. *Individuella befattningsbeskrivningar samt övergripande kartläggning av roller och ansvarsområden.* Den föreslagna paragrafen är ny och genom den genomförs skyldigheten enligt artikel 88.3 i kreditinstitutsdirektivet att upprätta individuella befattningsbeskrivningar över de centrala ansvarsuppgifterna samt en mer allmän kartläggning av rapporterings- och ansvarsförhållandena. Det föreslås ingen separat bestämmelse om Finansinspektionens rätt att få information, eftersom Finansinspektionens omfattande rätt till information även om dessa omständigheter ingår i 18 § i den gällande lagen om Finansinspektionen.

5 §. *Ledningens tidsdisposition.* Det föreslås att paragrafen revideras så att där beaktas förutom verkställande direktörens uppgift även den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet i enlighet med de ändringar som föreslås i 1 kap. 20 §. Genom ändringarna säkerställs även genomförandet av artikel 91.3 och 91.4 i direktivet.

Det föreslås att *1 mom.* ska ändras terminologiskt så att kraven som gäller tidsdispositionen kan tillämpas på den högsta ledningen enligt 1 kap. 20 § 1 mom. Kraven enligt momentet baserar sig på artikel 91.3 i kreditinstitutsdirektivet.

Enligt förslaget ska motsvarande innehållsmässiga ändring som i 1 mom. även göras i *2 mom.* Den antalsmässiga begränsningen av uppdrag i ledningsorgan som anges i momentet baserar sig på artikel 91.3 i kreditinstitutsdirektivet. I momentet föreslås dessutom ett förtydligande som preciserar genomförandet av kreditinstitutsdirektivet när det gäller bedömningen av maximiantalet ledningsuppdrag inom tidsdispositionskravet, enligt vilket styrelsemedlemskap anses vara den typ av styrelseuppdrag som inte samtidigt omfattar ansvar inom företagsledningen (*non-executive*).

I *3 mom.*, som baserar sig på artikel 91.4 i kreditinstitutsdirektivet, föreslås en precisering av ordalydelsen så att det hänvisas till de ledningsuppdrag som avses i 2 mom.

Enligt förslaget stryks den andra meningen i *6 mom.*, där det föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att underrätta Europeiska bankmyndigheten om Finansinspektionen beviljar tillstånd att ta emot ytterligare ett uppdrag i enlighet med momentet. Ändringen baserar sig på den ändrade artikel 91.6 i kreditinstitutsdirektivet. I direktivet föreskrivs det inte längre om den nämnda anmälningsskyldigheten, varför den motsvarande nationella bestämmelsen behöver upphävas.

6 a §. *Underlåtenhet att uppfylla krav på kreditinstitutets ledning.* Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser med motsvarande sakinnehåll ingår i ovan föreslagna 7 kap. ändrade så

att de motsvarar ändringarna i direktivet.

8 kap. Ersättningar

1 §. *Tillämpning av bestämmelser.* Enligt förslaget ska till *3 mom.* fogas en ny mening för att precisera att tilläggspensionsförmåner omfattas av ersättningssystemen. Ändringen baserar sig på precisering av genomförandet av inledningsfrasen till artikel 92.2 i kreditinstitutsdirektivet.

3 §. *Allmänna krav på ersättningssystem.* Det föreslås att *1 mom.* ska ändras för att genomföra artikel 74 i kreditinstitutsdirektivet. För att förtydliga lagens läsbarhet föreslås det att till slutet av den andra meningen i momentet fogas en informativ hänvisning till 9 kap. 2 §, där det ingår en allmän bestämmelse om förvaltnings- och styrningssystem för riskhantering. För genomförande av artikel 74.1 e i kreditinstitutsdirektivet föreslås det att till slutet av momentet fogas en ny mening, enligt vilken hänsyn ska tas till institutets och dess finansiella företagsgrupps riskbenägenhet när det gäller de ESG-risker. Med ESG-risker avses sådana risker som fastställs i det nya 9 kap. 17 a § 1 mom. Som en sista mening i momentet föreslås även ett krav på att personalen inte får särbehandlas på grund av kön i ersättningssystemen. Genom detta säkerställs genomförandet av artikel 92.2 aa i kreditinstitutsdirektivet, där det föreskrivs att ersättningspolicyn ska vara könsneutral. Materiellt är diskriminering på grund av kön förbjudet enligt lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986). Det föreslås dock att bestämmelsen ska inkluderas i kreditinstitutslagen så att även banktillsynsmyndigheten har befogenhet att övervaka att detta kriterium uppfylls, vilket även förutsätts enligt direktivet. Motsvarande bestämmelse ingår för värdepappersföretag i 6 b kap. 1 a §:n 2 mom. i lagen om investeringstjänster.

9 §. *Krav som gäller rörliga ersättningar.* Till det föreslagna *2 mom.* fogas ett uttryckligt omnämnande av alla väsentliga risker vars hantering (*treatment)* ska beaktas vid bedömningen av den prestation som anknyter till den rörliga ersättningen. Genom ändringen genomförs artikel 94.1 a i kreditinstitutsdirektivet.

9 kap. Riskhantering

1 §. *Utvärdering av det interna kapitalets tillräcklighet.* Till *1 mom.* fogas enligt förslaget en bestämmelse om beaktande av ESG-riskerna vid utvärderingen av kapitalbasens tillräcklighet. Enligt bestämmelsen ska kreditinstituten beakta täckningen av ESG-risker när de utvärderar och upprätthåller en tillräcklig kapitalbas för att täcka riskerna. ESG-riskerna ska därför inkluderas i de strategier och riktlinjer som avses i momentet. ESG-riskernas art och nivå ska beaktas på kort, medellång och lång sikt. Genom ändringen genomförs artikel 73 första stycket i kreditinstitutsdirektivet.

2 §. *Allmänna krav som ska ställas på riskhanteringssystem.* Det föreslås att *1 mom. 2 punkten* ska ändras för att precisera det tidigare genomförandet av artikel 74 i kreditinstitutsdirektivet. Genom de ändringar som föreslås i paragrafen preciseras och utvidgas kravet som gäller effektiva processer så att kravet gäller alla processer genom vilka man kan identifiera, hantera, övervaka och rapportera risker. Med risker avses sådana risker som riktar sig eller kan rikta sig mot kreditinstitutets verksamhet. I fråga om processer gäller kravet enligt den gällande lagen endast rapporteringsprocesserna. I och med de ändringar som görs i 2 punkten avses *det inledande stycket i momentet* bli förtydligat, eftersom det i onödan delvis överlappar 2 punkten.

3 §. *Styrelsens uppgifter i samband med riskhanteringen.* Det föreslagna *1 mom.* ändras så att de strategier och riktlinjer som gäller risker ska ses över åtminstone vartannat år. Kreditinstituten fastställer själva den regelbundna cykeln för översynen inom gränserna för

minimikravet. Kriteriet åtminstone innebär att översynen ska genomföras förutom enligt kreditinstitutets normala cykel även då det sker betydande förändringar i institutets affärsverksamhet eller verksamhetsmiljö.

Till momentet fogas enligt förslaget dessutom en bestämmelse där det konstateras att dessa risker även omfattar sådana risker som är en följd av de makroekonomiska klimat i vilket kreditinstitutet verkar i förhållande till kreditinstitutets konjunkturcykel samt sådana risker i dagsläget samt på kort, medellång och lång sikt som följer av verkningarna av faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning. Det handlar om en icke-uttömmande förteckning i enlighet med artikel 76.1 i kreditinstitutsdirektivet. Europeiska bankmyndighetens riktlinjer angående ESG-risker preciserar till exempel de metoder som ska användas och konsekvensbedömningen. Genom momentet genomförs artikel 76.1 i kreditinstitutsdirektivet.

I momentet infogas dessutom en bestämmelse från 7 kap. 1 §, enligt vilken styrelsen även ska se till att efterlevnaden av målen och strategierna övervakas på ett tillförlitligt sätt, eftersom bestämmelsen i 7 kap. 1 § anses överlappa bestämmelserna i detta moment.

3 a §. *Planer för att hantera hållbarhetsrelaterade ekonomiska risker.* Paragrafen är ny och i den föreslås bestämmelser om särskilda planer för hållbarhetsrelaterade ekonomiska risker. Genom paragrafen genomförs den nya styckena i artikel 76.2 i kreditinstitutsdirektivet.

I *1 mom.* föreslås bestämmelser om krav på att kreditinstitutets styrelse för att övervaka och hantera de ekonomiska risker på kort, lång och medellång sikt som följer av faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning ska anta en eller flera planer som ska innefatta kvantifierbara mål och processer. När lagarna träder i kraft förpliktar bestämmelsen kreditinstituten att utarbeta planer.

I det nya andra stycket till artikel 76.2 i direktivet föreskrivs det att nämnda skyldigheter gäller ledningsorganet (*management body*). Enligt direktivet har ledningsorganet en tillsynsfunktion (*management body in its supervisory function*) som omfattar medlemmar av kreditinstitutets ledning som inte deltar i den dagliga ledningen av kreditinstitutet samt en ledningsfunktion (*management body in its management function*) som omfattar de personer som ansvarar för kreditinstitutets operativa verksamhet på den högsta nivån. Den praktiska beredningen av planerna fastställs på det sätt som anses vara ändamålsenligt i kreditinstituten. Dessutom föreslås det att en bestämmelse fogas till momentet, där det konstateras att dessa risker även omfattar sådana risker som uppstår till följd av anpassningsprocessen och omställningstrender och som föranleds av regleringsmål och författningar, särskilt målet att uppnå klimatneutralitet, och av tredjeländers rättsliga mål och regleringsmål, om de är av relevans för internationellt verksamma institut. Det handlar om en icke-uttömmande förteckning i enlighet med artikel 76.2 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet. Europeiska bankmyndighetens riktlinjer angående ESG-risker preciserar till exempel de metoder som ska användas, konsekvensbedömningen och innehållet i planerna. Genom momentet genomförs artikel 76.2 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

Avsikten är att de planer som avses i denna paragraf ska utarbetas tillsammans med de planer som kreditinstitutet utarbetar i fråga om hållbarhet på grundval av annan lagstiftning, såsom de planer som ingår i hållbarhetsrapporten enligt bokföringslagen. Planerna enligt denna paragraf ska därför åtminstone vara förenliga med de planer som anknyter till hållbarhetsrapporteringen på det sätt som föreskrivs i 3 mom., för att till exempel målen, verksamhetsplanerna och de använda mätarna ska vara samstämmiga i planerna. Förenligheten gäller även de planer som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1760 om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och förordning (EU)

2023/2859. Planerna som hänför sig till kreditinstitutsdirektivet, hållbarhetsrapportering eller företagsansvar har syften som kompletterar varandra samt egna synvinklar, men de anknyter alla väsentligt till hållbarhet, varför kreditinstituten ska säkerställa övergripande interna riktlinjer för att säkerställa förenligheten. Kreditinstituten ska se till att de särskilda kraven för olika planer uppfylls, eftersom olika planer har sin egen särskilda synvinkel.

I utarbetandet av väsentlighetsbedömningen (*financial materiality*) enligt Europeiska banktillsynsmyndighetens riktlinje (EBA GL 2025/01) som utfärdats med stöd av kreditinstitutsdirektivet som utgör grunden för planen kan man utnyttja en dubbel väsentlighetsanalys (*double materiality*) i enlighet med bestämmelserna om hållbarhetsrapportering. Dessa bedömningar ska vara förenliga med varandra. Väsentlighetsbedömningen har dock sin specifika synvinkel och egna krav som skiljer sig från den dubbla väsentlighetsanalysen, varför den plan som avses i denna paragraf inte enbart kan basera sig på resultaten av en dubbel väsentlighetsbedömning.

I det föreslagna *2 mom.* föreskrivs det att de planer som avses i 1 mom. ska innehålla åtgärder som gäller kreditinstitutets affärsmodell och affärsstrategi. Åtgärderna kan fastställas med hänsyn till affärsverksamhetens art och omfattning samt ESG-riskernas art och omfattning. Dessutom innehåller momentet en bestämmelse om att planerna och de anknytande åtgärderna ska vara förenliga med de planer och anknytande åtgärder som ska presenteras i hållbarhetsrapporten. Bestämmelsen om förenliga planer gäller de kreditinstitut som utarbetar en plan i anknytning till hållbarhetsrapporten. Bestämmelser om de planer som ska presenteras i hållbarhetsrapporten ingår i 7 kap. 4 § 1 mom. 3 och 4 punkten i bokföringslagen. Enligt 7 kap. 19 § 2 mom. 1 punkten i bokföringslagen ska även de planer som avses i 4 § presenteras i koncernhållbarhetsrapporten. De planer som avses i 1 mom. i den föreslagna paragrafen ska även vara förenliga med de planer som ska presenteras i koncernhållbarhetsrapporten. Genom momentet genomförs delvis artikel 76.2 tredje stycket i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *3 mom.* föreskrivs det närmare om de kvantifierbara mål och processer som ska beakta de senaste rapporterna från det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar (*European Scientific Advisory Board on Climate Change*) och de åtgärder det föreskriver, särskilt när det gäller uppnåendet av unionens klimatmål. Genom momentet genomförs delvis artikel 76.2 tredje stycket i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *4 mom*. föreskrivs det att kreditinstitutets styrelse ska följa genomförandet av planerna. I det nya andra stycket till artikel 76.2 i direktivet föreskrivs det att nämnda skyldigheter gäller ledningsorganet (*management body*). Enligt direktivet har ledningsorganet en tillsynsfunktion (*management body in its supervisory function*) som omfattar medlemmar av kreditinstitutets ledning som inte deltar i den dagliga ledningen av kreditinstitutet samt en ledningsfunktion (*management body in its management function*) som omfattar de personer som svarar för kreditinstitutets operativa verksamhet på den högsta nivån. Den praktiska uppföljningen av planerna fastställs på det sätt som anses vara ändamålsenligt i kreditinstituten. Genom momentet genomförs delvis artikel 76.2 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *5 mom.* föreskrivs det om förenklade förfaranden som små och icke-komplexa kreditinstitut får tillämpa vid upprättandet av planerna. Genom momentet genomförs artikel 76.2 fjärde stycket i kreditinstitutsdirektivet, som förpliktar medlemsstaterna att ange inom vilka områden ett undantag eller ett förenklat förfarande får tillämpas i fråga om planerna. Tillämpningen av proportionalitet baserar sig i praktiken på de förfaranden som beskrivs i Europeiska bankmyndighetens riktlinjer.

3 b §. *Planer för att hantera koncentrationsrisker.* Den föreslagna paragrafen är ny och genom

den genomförs tillägget enligt artikel 2 i EMIR-direktivet till artikel 76.2 i kreditinstitutsdirektivet. Enligt paragrafen ska kreditinstitutets styrelse anta en eller flera planer, vilka ska innefatta kvantifierbara mål, för att i enlighet med kraven i artikel 7a i EMIR-förordningen övervaka och hantera den koncentrationsrisk som uppstår för Europeiska unionen eller en eller flera av dess medlemsstater till följd av exponeringar mot centrala motparter som erbjuder tjänster av stor systemvikt.

4 §. *Riskkommitté.* Till *3 mom.* fogas enligt förslaget en precisering om att till de risker som ska beaktas hör också sådana risker som följer av verkningarna av faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning. Det handlar om en icke-uttömmande förteckning i enlighet med artikel 76.4 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet. Genom momentet genomförs artikel 76.4 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

9 §. *Interna metoder för bedömning av kreditrisker, motpartsrisker och marknadsrisker.* Enligt förslaget ska paragrafens *rubrik* ändras genom att till den även foga marknadsrisker för tydlighetens skull. Enligt förslaget ska paragrafen ändras i sin helhet.

Det föreslagna *1 mom.* motsvarar 9 § 1 mom. i den gällande lagen.

Det föreslås att *2 mom.* ska ändras så att endast bestämmelsen om kreditrisk lämnas kvar. Formuleringen kompletteras för att komplettera genomförandet av artikel 77.1 i kreditinstitutsdirektivet.

Enligt förslaget ska *ett nytt 3 mom.* fogas till paragrafen med bestämmelser om bedömning av och metoder för risker som anknyter till handelslagret. Genom momentet genomförs den nya formuleringen av artikel 77.3 i kreditinstitutsdirektivet.

10 §. *Kreditrisk och motpartsrisk.* Enligt förslaget ska *ett nytt 4 mom.* fogas till paragrafen för genomförande av artikel 79 i kreditinstitutsdirektivet. I det föreslagna momentet föreskrivs det om en skyldighet att bedöma motpartsrisken i samband med exponeringar mot kryptotillgångar. Bedömningen ska göras innan exponeringar mot kryptotillgångar ingås. Bedömningen görs i fråga om samtliga exponeringar mot kryptotillgångar som kreditinstitutet avser ingå. Enligt momentet ska kreditinstitutet också bedöma om riskhanteringsprocesserna samt verksamhetsprinciperna och förfarandena är tillräckliga för att hantera motpartsrisker. Enligt momentet ska kreditinstituten dessutom rapportera innehållet i båda bedömningarna till den behöriga myndigheten. Rapporteringen omfattar innehållet i bedömningen, såsom använda metoder och antaganden samt bedömningens slutresultat. Rapporteringen ska ske i enlighet med Finansinspektionens föreskrifter som meddelas med stöd av 18 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.

12 §. *Koncentrationsrisk.* Enligt förslaget ska paragrafen ändras i sin helhet. För tydlighetens skull föreslås det att bestämmelserna i den gällande 12 § delas upp på två moment.

Den första meningen i *1 mom.* motsvarar den första meningen i 9 kap. 12 § i den gällande lagen. Det föreslås även att till momentet ska fogas en bestämmelse om identifiering, hantering, övervakning och rapportering av koncentrationsrisker genom sådana processer som avses i 2 § 1 mom. 2 punkten i kreditinstitutslagen.

I det föreslagna *2 mom.* föreskrivs det om faktorer som ska beaktas, och momentet motsvarar i huvudsak den andra och tredje meningen i 9 kap. 12 § i den gällande lagen. Enligt förslaget ska det dock fogas en bestämmelse till momentet enligt vilken kreditinstituten även ska beakta de krav som anges i artikel 7a i EMIR-förordningen.

Genom tilläggen till 1 och 2 mom. genomförs ändringen enligt artikel 2 i EMIR-direktivet i artikel 74.1 b i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *3 mom.* föreskrivs det att för kryptotillgångar utan identifierbar utgivare ska koncentrationsrisken bedömas utifrån kryptotillgångar med liknande egenskaper. Finansinspektionen kan bedöma egenskaperna till exempel genom jämförelse. Genom momentet genomförs artikel 81 i kreditinstitutsdirektivet.

14 §. *Marknadsrisk.* Enligt förslaget ska *ett nytt 5 mom.* fogas till paragrafen för genomförande av artikel 83 i kreditinstitutsdirektivet. I det föreslagna momentet föreskrivs det om en skyldighet att bedöma marknadsrisker i samband med exponeringar mot kryptotillgångar. Bedömningen ska göras innan exponeringar mot kryptotillgångar ingås. Bedömningen görs i fråga om samtliga exponeringar mot kryptotillgångar som kreditinstitutet avser ingå. Enligt momentet ska kreditinstitutet också bedöma om riskhanteringsprocesserna samt verksamhetsprinciperna och förfarandena är tillräckliga för att hantera marknadsrisker, såsom värderingsrisker. Enligt momentet ska kreditinstituten dessutom rapportera innehållet i båda bedömningarna till den behöriga myndigheten. Rapporteringen omfattar innehållet i bedömningen, såsom använda metoder och antaganden samt bedömningens slutresultat. Rapporteringen ska ske i enlighet med Finansinspektionens föreskrifter som meddelas med stöd av 18 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.

16 §. *Operativ risk.* Det föreslås att *1 mom.* ska ändras för att genomföra artikel 85 i kreditinstitutsdirektivet. Till andra meningen i momentet fogas ett omnämnande av kryptotillgångar. I och med ändringarna ska instituten ha beredskap även för risker som följer av direkta eller indirekta exponeringar mot kryptotillgångar och leverantörer av kryptotillgångstjänster inom bedömningen och hanteringen av operativa risker. Sådana risker är bland annat tekniska risker, allmänna risker som anknyter till informations- och kommunikationsteknik och cyberrisker, juridiska risker samt risker som anknyter till penningtvätt och finansiering av terrorism.

17 a §. *ESG-faktorer och ESG-risker.* Den föreslagna paragrafen är ny och i den föreskrivs det om definitionen av ESG-risker, krav på förvaltnings- och styrningssystem i fråga om ESG-risker samt testning av motståndskraften.

I *1 mom*. föreskrivs det om definitionen av ESG-risker. Med ESG-risker avses miljö-, samhällsansvars- eller bolagsstyrningsrisker (ESG-faktorer) enligt artikel 4.1.52d i EU:s tillsynsförordning. Genom momentet genomförs artikel 3.1.68 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *2 mom.* föreskrivs det att kreditinstituten som en del av sina ledningssystem ska ha robusta strategier, riktlinjer, processer och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av ESG-risker. Enligt momentet omfattar dessa också förfaranden för att genom effektiva riskhanteringsprocesser enligt 2 § 1 mom. 2 punkten identifiera, hantera, övervaka och rapportera ESG-risker. Det är fråga om en icke-uttömmande förteckning. Genom momentet genomförs artikel 87a.1 och artikel 74.1 b i kreditinstitutsdirektivet.

I *3 mom*. föreskrivs det om proportionalitet. Enligt momentet ska strategierna, riktlinjerna, processerna och systemen stå i proportion till omfattningen, arten och komplexiteten hos de ESG-risker som hänför sig till kreditinstitutets affärsmodell och omfattningen av institutets verksamhet. Genom momentet genomförs delvis artikel 87a.2 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *4 mom.* föreskrivs det att de ESG-risker som avses i 1–3 mom. ska övervakas, och de ska identifieras, mätas, hanteras, bedömas och beaktas enligt tre olika tidshorisonter, dvs.

kort, medellång och lång sikt. Den långsiktiga horisonten ska vara minst tio år. Genom detta moment genomförs delvis artiklarna 3, 73, 74 och 87a i kreditinstitutsdirektivet, där det krävs att dessa tre olika tidshorisonter används. Europeiska bankmyndighetens riktlinjer preciserar den praktiska tillämpningen av bestämmelserna om ESG-risker.

I *5 mom*. föreslås det bestämmelser om en process för testning av motståndskraften. Enligt bestämmelsen ska kreditinstituten testa sin motståndskraft mot långsiktiga negativa effekter av ESG-faktorer. Testningen ska inledas med faktorer som rör klimatet, tills möjligheten att testa de andra delområdena utvecklas. I momentet föreskrivs det dessutom om villkor som testningen ska utföras enligt. Genom momentet genomförs delvis artikel 87a.3 i kreditinstitutsdirektivet.

Europeiska bankmyndighetens riktlinjer angående ESG-risker preciserar till exempel de metoder som ska användas och konsekvensbedömningen.

19 §. *Metoder för likviditetsriskreducering.* I paragrafen föreslås endast en ändring av den finska språkdräkten så att *kuormitustapahtuma* ersätts med *stressitilanne*, som numera är ett mer etablerat begrepp som används i praktiken.

20 §. *Regelbunden granskning av alternativa scenarier för likviditetspositioner.* I *2 mom.* föreslås endast en ändring av den finska språkdräkten så att *kuormitustilanne* ersätts med *stressitilanne*, som numera är ett mer etablerat begrepp som används i praktiken.

23 §. *Rapportering av beräkningar och beräkningsmetoder till Finansinspektionen.* Enligt förslaget ska paragrafen ändras till punktform och till den fogas nya bestämmelser. I det inledande stycket till *1 mom.* föreskrivs det i enlighet med det gällande momentet att kreditinstituten ska meddela Finansinspektionen resultaten av beräkningar, vilka interna metoder som använts vid beräkningen samt sådan kvalitativ information som Europeiska bankmyndigheten begärt. Nytt i bestämmelsen är att kvalitativ information som Europeiska bankmyndigheten begärt ska meddelas. Undantaget i fråga operativa risker stryks som överflödigt. I 1–3 punkten anges de kreditinstitut som har skyldighet att meddela.

Bestämmelsen i *1 punkten* motsvarar bestämmelsen i den gällande paragrafen, enligt vilken ett kreditinstitut som i enlighet med EU:s tillsynsförordning har fått tillstånd att använda interna klassificeringsmetoder för beräkning av riskvägda exponeringar eller kapitalbaskrav ska rapportera resultaten av sina beräkningar.

Enligt den föreslagna *2 punkten* ska även ett kreditinstitut som använder den alternativa schablonmetoden enligt del tre avdelning IV kapitel 1a i EU:s tillsynsförordning rapportera resultaten av sina beräkningar om storleken på institutets verksamhet inom och utanför balansräkningen som omfattas av marknadsrisk är lika med eller överstiger 500 miljoner euro i enlighet med artikel 325a.1 b i den förordningen.

Enligt den föreslagna *3 punkten* ska ett kreditinstitut som tillåts använda interna metoder enligt del tre avdelning II kapitel 3 i EU:s tillsynsförordning och ett relevant kreditinstitut som tillämpar schablonmetoden enligt del tre avdelning II kapitel 2 i den förordningen rapportera resultaten av beräkningarna enligt de metoder som kreditinstitutet använt för att fastställa beloppet för förväntade kreditförluster i fråga om sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljen, om något av villkoren i punkterna a–c är uppfyllt. Med relevanta kreditinstitut avses kreditinstitut som ingår i förteckningen enligt den tekniska genomförandestandarden som utfärdats med stöd av artikel 78 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *2 mom.* föreskrivs det att informationen i enlighet med 1 mom. ska lämnas

regelbundet, dock minst en gång per år.

Genom ändringarna genomförs tilläggen i artikel 78.1 i kreditinstitutsdirektivet. I och med den föreslagna ändringen stryks även 3 mom. i den gällande 11 kap. 5 § som överflödigt.

10 kap. Finansiella förutsättningar

1 a §. *Det inbördes förhållandet mellan kapitalbaskraven.* I *2 mom.* föreslås en teknisk ändring, enligt vilken hänvisningen till vissa paragrafer i 8 kap. i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014) ändras till en hänvisning till 8 kap. i den lagen, där det föreskrivs om minimikrav för kapitalbasen och godtagbara skulder.

1 c §. *Övergångsarrangemang för ikraftträdande av golvet för riskvägda tillgång.* Den föreslagna paragrafen är ny och i den föreskrivs om en särskild övergångstid vid beräkningen av golvet för den totala riskvägda tillgången för kreditinstitut som tillämpar interna riskmodeller i enlighet med medlemsstatsoptionen i artikel 465.5 i EU:s tillsynsförordning samt om närmare villkor för tillämpning av optionen i enlighet med artikel 465.6–465.9. Övergångstiden enligt paragrafen föreslås endast gälla beräkning av golvet för den totala riskvägda tillgången och avses inte begränsa banktillsynsmyndighetens befogenheter att fastställa buffertkrav i enlighet med 10 eller 11 kap. eller fastställande av separata riskviktsgolv på det sätt som avses i artikel 458 i EU:s tillsynsförordning. Med krediter som är säkrade genom bostadsfastigheter som finns i Finland avses i enlighet med paragrafen och ovannämnda artikel i EU:s tillsynsförordning sådana krediter vars säkerhet utgörs av en bostadsfastighet som finns i Finland.

I det inledande stycket till *1 mom.* föreskrivs om villkor enligt artikel 465.5 och artikel 465.8 i EU:s tillsynsförordning. Bestämmelsen i 1 punkten motsvarar villkoren enligt artikel 465.5 a och artikel 465.6 i den förordningen och bestämmelsen i 2 punkten motsvarar för sin del villkoren enligt artikel 465.5 b och artikel 465.7. I den föreslagna 3 punkten föreskrivs det om villkor enligt artikel 465.9.

I det föreslagna *2 mom.* föreskrivs det om ett villkor enligt artikel 465.8 f, enligt vilket den behöriga tillsynsmyndigheten ska säkerställa att de villkor som föreskrivs närmare i förordningen är säkrade innan den lägre riskvikten enligt övergångsarrangemanget tillämpas. Dessa villkor gäller bland annat tidigare kreditförluster när det gäller krediter som är säkrade genom bostadsfastigheter. Tillämpningen av övergångstiden och övervakningen av den kräver dessutom ytterligare rapportering av kreditinstituten. Det föreslås inga separata bestämmelser om detta, eftersom Finansinspektionen enligt 18 § i den gällande lagen om Finansinspektionen har rätt att av tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer få för utförandet av dess lagstadgade uppdrag relevanta uppgifter och redogörelser som den ber om.

I det föreslagna *3 mom.* föreskrivs det om ömsesidigt erkännande av medlemsstatsoptionen i situationer där ett kreditinstitut som beviljats koncession i Finland har verksamhet i en annan EES-stat. Då tillämpas motsvarande övergångsarrangemang även på krediter som är säkrade genom bostadsfastigheter i EES-staten i fråga under förutsättning att staten i fråga har beslutat att tillämpa motsvarande option.

3 §. *Buffertbelopp.* Enligt förslaget ska bestämmelserna om ett maximibelopp för systemriskbuffertkravet i de två sista meningarna i *5 mom.* strykas för att precisera genomförandet av artikel 133 i kreditinstitutsdirektivet, särskilt eftersom det enligt den ändrade artikeln måste ingå en möjlighet att bestämma systemriskbuffertkrav i alla medlemsstaters lagstiftning. Artikel 133.12 ger uttryckligen möjlighet att fastställa systemriskbuffertkravet på en högre nivå än fem procent, men kräver auktorisation av kommissionen och tillhörande

separata remissförfarande för att kravet ska fastställas till denna nivå. Genom ändringen av momentet möjliggörs således genomförandet av artikel 133.12 i direktivet. Det föreslås närmare bestämmelser om systemriskbuffertar i 4 e § när det gäller reglering av förfarandet. Kommissionens auktorisation och det tillhörande förfarandet med yttranden av Europeiska systemrisknämnden och Europeiska bankmyndigheten begränsar och ställer vissa ytterligare krav på Finansinspektionens exklusiva prövning, varför det med tanke på ett ändamålsenligt genomförande av direktivet inte ska anses vara motiverat med särskilda begränsningar i lagstiftningen.

Det föreslås att *7 mom.* ska ändras för att precisera genomförandet av artikel 131.5a i kreditinstitutsdirektivet. Artikeln i fråga förutsätter en bestämmelse om att buffertkravet för andra systemviktiga institut under vissa förutsättningar får vara högre än 3 procentenheter. Bestämmelser om närmare villkor för tillämpning av nämnda artikel föreslås nedan i 8 §.

4 a §. *Fastställande av systemriskbuffertkrav.* Enligt förslaget ska *2 mom.* ändras så att i den stryks den sista meningen i momentet om att beslut om saken ska fattas inom sex kalendermånader efter utgången av varje år. Tidsgränsen anses vara onödig, eftersom paragrafen innehåller bestämmelser om den minsta frekvensen för ställande av systemriskbuffertkrav, och den angivna tidsgränsen påverkar således i praktiken inte Finansinspektionens tillsynsbefogenheter när det gäller att ställa krav. Enligt förslaget fogas till paragrafen *ett nytt 6 mom.* där det föreskrivs om skyldigheten enligt artikel 133.8 d i kreditinstitutsdirektivet att bedöma vad som är en lämplig nivå på systemriskbuffertkravet då ett kreditinstitut blir bundet av det golv för det totala riskvägda exponeringsbeloppet som avses i artikel 92 i EU:s tillsynsförordning.

4 b §. *Grunderna för fastställande av ett systemriskbuffertkrav.* De ändringar som föreslås i paragrafen syftar till att sakinnehållet i paragrafen bättre ska motsvara artikel 133 i kreditinstitutsdirektivet. Eftersom det buffertkrav, den så kallade systemriskbufferten, som bestäms på grundval av finansieringssystemets strukturella egenskaper i samband med den senaste ändringen av kreditinstitutsdirektivet blir ett obligatoriskt lagstiftningselement för alla medlemsstater genom den tidigare medlemsstatsoptionen bör särskild vikt likaså fästas vid att bestämmelsen har genomförts på det sätt som direktivet förutsätter.

Enligt förslaget ska *det inledande stycket till 2 mom.* ändras så att det bättre motsvarar villkoren enligt artikel 133.1 i kreditinstitutsdirektivet om att det är möjligt att ställa ett buffertkrav om riskerna inte har täckts genom åtgärder enligt EU:s tillsynsförordning eller krav enligt artiklarna 130 eller 131 i direktivet. Genom det inledande stycket genomförs även den ändrade artikel 133.8 c i direktivet.

Enligt förslaget ska *2 mom. 1 punkten* preciseras i enlighet med artikel 133.1 i kreditinstitutsdirektivet så att även makrotillsynsrisker eller systemrisker på grund av klimatförändringar föranleder fastställande av buffertkrav. Dessutom föreslås det att 1 punkten ska ändras till sin ordalydelse så att den bättre motsvarar sakinnehållet i direktivet genom att man i punkten talar om makrotillsynsrisker eller systemrisker i stället för om långsiktiga faktorer som är oberoende av konjunkturväxlingar.

Bestämmelsen i *2 mom. 2 punkten* motsvarar den gällande lagen.

Det föreslås att *2 mom. 3 punkten* ska preciseras för att bättre motsvara artikel 133.8 a i kreditinstitutsdirektivet så att ställandet av buffertkravet bedöms med avseende på negativa effekter som skapar hinder för hela eller delar av det finansiella systemets funktion i andra medlemsstater eller i unionen och att dessa effekter bedöms med tanke på en välfungerande inre

marknad. Ordalydelsen ”ringa negativa effekter” föreslås bli ändrad till ”oproportionella negativa effekter” för att bättre motsvara ordalydelsen i direktivet, så att den nationella bestämmelsen inte till sin ordalydelse utgör ett hinder för en så enhetlig praxis för tillämpning av buffertkravet som möjligt.

Det föreslås att *2 mom. 4 punkten* ska upphävas, eftersom de villkor som ingår i den avses bli inkluderade i momentets inledande stycke.

4 d §. *Erkännande av ett utländskt buffertkrav.* Enligt förslaget fogas som andra mening till *1 mom.* det krav på beaktande av överlappande krav som föreskrivs i artikel 134.4 i kreditinstitutsdirektivet: Om ett buffertkrav som tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat har beslutat om täcker samma risker som ett motsvarande buffertkrav som Finansinspektionen har beslutat om, ska Finansinspektionen till denna del besluta om erkännande av buffertkravet så att endast den högre av dessa kravnivåer tillämpas, eller låta bli att tillämpa det krav som tillsynsmyndigheten i den andra EES-staten har ställt antingen i sin helhet eller till den del det överlappar de kapitalkrav som redan tillämpas på kreditinstitutet, och kraven får inte vara kumulativa när de täcker samma risk. I den sista meningen i 1 mom. föreslås en bestämmelse om de grunder som Finansinspektionen ska beakta i sitt beslutsfattande i enlighet med artikel 134.3 i kreditinstitutsdirektivet.

4 e §. *Underrättelse om och erkännande av buffertkrav.* Enligt förslaget ska *2 mom.* preciseras i enlighet med ändringarna i det första stycket i den ändrade artikel 133.11 i kreditinstitutsdirektivet så att Finansinspektionen i samband med underrättelsen om systemriskbufferten ska begära både kommissionens ståndpunkt och även uttryckligen ett yttrande av Europeiska systemrisknämnden. Det nämnda stycket har preciserats så att förfarandet även ska tillämpas på fastställande eller ändring av ett systemriskbuffertkrav. Denna ändring medför inga ändringar i momentets ordalydelse, eftersom momentet i enlighet med sin ordalydelse omfattar alla beslut om systemriskbuffertar, inklusive beslut om ställande, ändring eller fortsättande av buffertkrav. Enligt förslaget ska anmälningsskyldigheten enligt momentet slopas i de situationer där det är fråga om att helt slopa kravet, eftersom direktivet inte innehåller någon sådan skyldighet, och ett sådant förfarande har inte heller observerats vara behövligt i praktiken. Enligt det andra stycket i nämnda artikel ska Europeiska systemrisknämnden avge ett yttrande till kommissionen, som för sin del enligt prövning i sin egen ståndpunkt beaktar Europeiska systemrisknämndens yttrande. Den sista meningen i momentet motsvarar i sak de två sista meningarna i det gällande momentet, men genom den föreslagna meningen revideras ordalydelsen i bestämmelsen så att den tydligare beskriver innehållet i direktivet. Av meningen framgår skyldigheten enligt artikel 133.11 tredje stycket i direktivet att följa eller inte följa kommissionens negativa ståndpunkt enligt principen följ eller förklara. Enligt sjätte stycket i den ändrade artikel 133.11 i direktivet ska erkännandet av ett systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat inte tas med i beräkningen av tröskelvärdena på tre och fem procent. Bestämmelsen i 2 mom. föreslås endast gälla buffertkrav som ställts i enlighet med 4 a § i samma kapitel. Eftersom det föreskrivs om buffertkrav som erkänts ömsesidigt i en separat bestämmelse beaktas buffertkrav som erkänts ömsesidigt inte i tröskelvärdena enligt 2 mom.

Det föreslås att till *3 mom.* fogas som sista mening ett undantag från förfarandet för erkännande av buffertkrav om nivån på det sammanlagda buffertkravet hålls oförändrad eller nivån på buffertkravet sänks. Ändringen baserar sig på ändringen i artikel 131.15 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet. Momentet föreslås även omfatta genomförandet av artikel 133.12 första stycket i direktivet som gäller det förfarande som ska iakttas när systemriskbuffertkrav som överskrider fem procent ställs. I momentet föreslås dessutom en uttrycklig bestämmelse om att Finansinspektionen inte får ställa det sammanlagda buffertkravet till en nivå som överstiger 5 procent i förhållande till det totala exponeringsbeloppet eller den totala

riskkoncentrationen utan Europeiska kommissionens godkännande. Enligt förslaget ska anmälningsskyldigheten enligt momentet slopas i de situationer där det är fråga om att helt slopa kravet, eftersom direktivet inte innehåller någon sådan skyldighet, och ett sådant förfarande har inte heller observerats vara behövligt i praktiken.

Det föreslås att *6 mom.* ska ändras för att genomföra den ändrade artikel 133.11 femte stycket i kreditinstitutsdirektivet. Det föreslagna momentet avviker från det gällande momentet på så sätt att ärendet kan föras till Europeiska bankmyndigheten för behandling även då Europeiska kommissionens ståndpunkt och Europeiska systemrisknämndens yttrande med avseende på beslutet om buffertkravet är negativt.

7 §. *Buffertkrav för globalt systemviktiga institut.* Enligt förslaget ska *6 mom.* preciseras för tydlighetens skull för att precisera genomförandet av artikel 131.2 och artikel 131.2a i kreditinstitutsdirektivet så att det i momentet uttryckligen hänvisas till nämnda artiklar, som de tekniska standarderna baserar sig på.

Det föreslås att till paragrafen fogas *ett nytt 7 mom.* som baserar sig på artikel 131.10 i kreditinstitutsdirektivet. Det handlar om att precisera en tidigare version av kreditinstitutsdirektivet. Den nämnda bestämmelsen i direktivet har inte tidigare genomförts genom en uttrycklig bestämmelse, eftersom den i fråga om sakinnehållet har ansetts ingå i de tekniska standarder som antas genom förordning eller beslut av Europeiska kommissionen. För att säkerställa ett adekvat genomförande av direktivet föreslås en uttrycklig bestämmelse för den nämnda bestämmelsen i direktivet. Enligt direktivet ska en myndighet som svarar för makrotillsyn ha möjlighet att genom en helhetsbedömning höja klassificeringen för ett kreditinstitut från andra systemviktiga institut till globalt systemviktiga institut samt höja eller sänka klassificeringen från den schablonmässiga klassificering som fastställts enligt klassificeringen i de tekniska standarderna. Det beslut som avses i momentet ska motiveras så att det framgår av beslutet vilka olika faktorer som helhetsbedömningen består av och vilka faktorer som hade en avgörande inverkan på slutresultatet.

Det föreslås att till paragrafen fogas *ett nytt 8 mom.* för genomförande av artikel 131.12 i kreditinstitutsdirektivet till den del den gäller globalt systemviktiga institut.

8 §. *Buffertkrav för andra systemviktiga institut.* Enligt förslaget ska paragrafen kompletteras för att säkerställa genomförandet av artikel 131 i kreditinstitutsdirektivet.

Det föreslås att *6 mom. 2 punkten* ska ändras i enlighet med artikel 131.8 b så att där beaktas möjligheten till ett buffertbelopp som är högre än tre procentenheter som Europeiska kommissionen har godkänt. Genom ändringen preciseras genomförandet av artikel 131.8 b i kreditinstitutsdirektivet.

Det föreslås att *8 mom.* ska kompletteras med den skyldighet att lämna en anmälan till Europeiska systemrisknämnden som anges i artikel 131.7 i kreditinstitutsdirektivet. Ändringen påverkar inte i praktiken den nuvarande praxisen, eftersom anmälan enligt den nämna bestämmelsen i direktivet har lämnats fram till nu och anvisningarna för anmälningsförfarandet har ingått i Finansinspektionens interna anvisningar. Genom de uttryckliga bestämmelserna om anmälningsskyldigheten säkerställs att den nationella lagstiftningen uppfyller de krav som direktivet ställer. Det föreslås att momentet ska ändras för att också bättre motsvara artikel 131.12 i direktivet, där det föreskrivs närmare om att anmäla om beslut till Europeiska systemrisknämnden.

Det föreslås att ett nytt *9 mom.* ska fogas till paragrafen för att säkerställa genomförandet av

artikel 131.5a första stycket i kreditinstitutsdirektivet. I paragrafen föreskrivs det i enlighet med nämnda artikel att det buffertkrav som avses i paragrafen får ställas till en nivå som är högre än 3 procentenheter förutsatt att Europeiska kommissionen har godkänt det. På villkoren för fastställande av buffertkrav tillämpas motsvarande grunder som tillämpas när buffertkrav ställs till normal nivå på grundval av 5 mom. I enlighet med 3 § 8 mom. föreslås kravet kunna ställas på individuell nivå, undergruppsnivå eller gruppnivå. Närmare bestämmelser om remissförfarandet mellan Europeiska kommissionen, Europeiska systemrisknämnden och Europeiska bankmyndigheten och om förutsättningarna för godkännande av buffertkrav som tillämpas på kommissionens beslut om godkännande ingår i artikel 131.5a andra och tredje stycket i kreditinstitutsdirektivet. Till dessa delar kräver direktivet inga åtgärder för nationellt genomförande.

För genomförande av den nya artikel 131.6 c i kreditinstitutsdirektivet föreslås det att till paragrafen fogas ett nytt *10 mom.* där det föreskrivs om skyldigheten att bedöma vad som är en lämplig nivå på buffertkravet då ett kreditinstitut blir bundet av det golv för det totala riskvägda exponeringsbeloppet som avses i artikel 92 i EU:s tillsynsförordning.

10 §. *Utdelningsrestriktioner.* Det föreslås att paragrafen ska ändras för att precisera genomförandet av artikel 141.3 i kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att *1 mom.* upphävs som överflödigt, eftersom de utdelningsrestriktioner som tillämpas på situationer där det sammanlagda buffertkravet underskrids framgår tydligt av det gällande 2 mom. och bestämmelserna därefter.

Det föreslås att 2 mom. preciseras för att precisera genomförandet av ovannämnda artikel så att där uttryckligen hänvisas till det sammanlagda buffertkrav som avses i 3 § 2 mom.

10 a §. *Utdelningsrestriktioner när det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden underskrids.* Enligt förslaget ska *ett nytt 6 mom.* fogas till paragrafen, genom vilket genomförandet av artikel 141b i kreditinstitutsdirektivet preciseras. Genom den första meningen i momentet genomförs anmälningsskyldigheten enligt artikel 141b.2 första stycket, enligt vilken ett kreditinstitut som inte uppfyller det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden alltid ska göra upp en kalkyl över den maximala utdelningen och lämna den till den behöriga myndigheten. Genom den andra och tredje meningen i momentet genomförs artikel 141b.8, enligt vilken kreditinstitutet ska underrätta den behöriga myndigheten om utdelningen och till anmälan foga de uppgifter som specificeras närmare i nämnda punkt. Det föreslås inga bestämmelser om en separat anmälan som gäller beräkningen av den maximala utdelningen, eftersom anmälan och beräkningen de facto kan anses vara samma åtgärd.

Enligt förslaget fogas det dessutom *ett nytt 7 mom.* till paragrafen för genomförande av skyldigheten att vidta åtgärder för att se till att utdelningsrestriktionerna vid behov beräknas på ett riktigt sätt enligt artikel 141b.9 i kreditinstitutsdirektivet. Enligt nämnda punkt ska kreditinstituten även på begäran kunna styrka beräkningens riktighet för den behöriga myndigheten. Det föreslås inga separata bestämmelser om denna skyldighet, eftersom skyldigheten att lämna utredningar som denna bland annat baserar sig på 18 § i lagen om Finansinspektionen, enligt vilken Finansinspektionen har rätt få utredningar av tillsynsobjekten för att utföra den tillsynsuppgift som Finansinspektionen har.

10 b §. *Plan för att öka kapitalbasen.* Enligt förslaget fogas till *4 mom. 2 punkten* en precisering om att ifall Finansinspektionen inte godkänner planen för att öka kapitalbasen ska Finansinspektionen begränsa kreditinstituts utdelning med stöd av 11 kap. 10 § 14 punkten i högre grad än vad som anges i 10 och 10 a §. Restriktionerna för utdelningen av medel ska dock avgränsas till situationer där kreditinstitutet inte uppfyller det lägsta kapitalbaskravet och de

sammanlagda buffertkraven enligt lag och prövning som ska tillämpas på kreditinstitutet (det så kallade Pelare II-kravet i enlighet med 11 kap. och buffertkravet i enlighet med 10 kap.). Genom tillägget genomförs ändringen i artikel 142.4 i kreditinstitutsdirektivet.

11 kap. Tillsyn över kreditinstitut

2 §. *Tillsynsmyndighetens bedömning.* Enligt förslaget ska paragrafen ändras i sin helhet, men den avses i huvudsak motsvara 11 kap. 2 § 1 och 2 mom. i den gällande lagen till sitt innehåll. Det föreslås att en 12 och 13 punkt fogas till 11 kap. 2 § 2 mom. i den gällande lagen. Genom 2 mom. 12 och 13 punkten samt 3 mom. genomförs artikel 98.9 och 98.10 samt delvis artikel 87a.4 i kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att 3–6 mom. i 11 kap. 2 § i den gällande lagen flyttas till den nya 2 a eller 2 b §. Genom uppdelningen av 11 kap. 2 § i den gällande lagen i tre paragrafer eftersträvas förtydligande av lagen.

Paragrafens *1 mom.* motsvarar 11 kap. 2 § 1 mom. i den gällande lagen.

Paragrafens *2 mom.* motsvarar i huvudsak 11 kap. 2 § 2 mom. i den gällande lagen. I *1 punkten* föreslås en ändring av den finska språkdräkten så att *kuormituskoe* ersätts med *stressitesti*, som numera är ett mer etablerat begrepp som används i praktiken.

Enligt förslaget görs en ändring i *2 punkten* som medför att tillsynsmyndigheten i sin bedömning ska beakta alla riskers geografiska spridning och inte enbart den geografiska spridningen för motpartsrisker. Ändringen görs för att precisera det tidigare genomförandet av artikel 98.1 h i kreditinstitutsdirektivet.

Punkten i *11 punkten* ändras till ett kommatecken, eftersom de nya punkterna 12 och 13 fogas till förteckningen.

Genom den nya *12 punkten* genomförs den nya leden k och delvis den nya leden 9 i artikel 98.1 i kreditinstitutsdirektivet, och i den föreskrivs det om de bedömningar och uppgifter i fråga om ESG-faktorer som ska beaktas i tillsynsmyndighetens bedömning. Sådana uppgifter och bedömningar föreslås vara i vilken utsträckning kreditinstitutet har infört lämpliga strategier och operativa åtgärder rörande kvantifierbara mål och milstolpar som anges i de planer som avses i 9 kap. 3 a §, en bedömning av kreditinstitutets processer för styrning och riskhantering för att hantera de ESG-risker som avses i 9 kap. 17 a §, i proportion till de mål för kreditinstitutet som fastställs i de planer som avses i 9 kap. 3 a §, en bedömning av kreditinstitutets exponering mot ESG-risker, där också exponeringen mot ESG-risker har bedömts på grundval av de planer som avses i 9 kap. 3 a §, en bedömning av de planer som avses i 9 kap. 3 a § och av planernas effektivitet *(robustness)* samt en bedömning av kreditinstitutets framsteg i hanteringen av de ESG-risker som uppstår till följd av processen med anpassning för att uppnå klimatneutralitet och andra relevanta regleringsmål i unionen avseende ESG-faktorer.

I *13 punkten* föreskrivs det att tillsynsmyndigheten i sin bedömning ska beakta kreditinstitutens processer för styrning och riskhantering rörande exponeringar mot kryptotillgångar och tillhandahållande av kryptotillgångstjänster, inbegripet genom att beakta kreditinstitutens riktlinjer och processer för att identifiera risker samt huruvida resultaten av de bedömningar som avses i 9 kap. 10 § 4 mom. och 9 kap. 14 § 5 mom. är adekvata. Genom punkten genomförs den nya artikel 98.10 i kreditinstitutsdirektivet.

I *3 mom.* i förslaget föreskrivs det att när Finansinspektionen gör bedömningar enligt 2 mom. 12 punkten ska den beakta kreditinstitutens affärsmodeller när den fastställer om kreditinstitutens processer och exponeringar är adekvata (*adequacy*). Genom momentet

genomförs delvis artikel 98.9 i kreditinstitutsdirektivet.

2 a §. *Proportionaliteten hos tillsynsmyndighetens bedömning.* Paragrafen är ny. Innehållet i paragrafen motsvarar 11 kap. 2 § 3 mom. i den gällande lagen, men det föreslås bli uppdelat i två separata moment, och till det första momentet fogas villkoren enligt artikel 97.4 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet som tillsynsmyndigheten kan bedöma för att förverkliga proportionalitetsprincipen. Genom uppdelningen av 11 kap. 2 § i den gällande lagen i tre paragrafer eftersträvas förtydligande av lagen.

Bestämmelsen i *1 mom.* motsvarar den första meningen i 11 kap. 2 § 3 mom. i den gällande lagen, men det föreslås att till början av den fogas en hänvisning till 2 §. I momentet föreslås en bestämmelse om att bedömningen ska göras med beaktande av proportionalitetsprincipen utifrån de kriterier som Finansinspektionen har offentliggjort i enlighet med 12 § 1 mom. 1 punkten. I momentet föreslås även punkterna 1–4 om de villkor som Finansinspektionen kan granska i samband med bedömningen med beaktande av proportionalitetsprincipen. Enligt bestämmelsen kan Finansinspektionen särskilt granska om samtliga följande villkor uppfylls: 1) Kreditinstitutet är inte ett sådant globalt systemviktigt institut som avses i artikel 4.1.133 i EU:s tillsynsförordning, ett sådant globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU som avses i artikel 4.1.134 i EU:s tillsynsförordning eller en sådan enhet som avses i artikel 4.1.136 i EU:s tillsynsförordning, 2) kreditinstitutet är inte ett sådant annat systemviktigt institut som avses i 10 kap. 8 § 1 mom., 3) kreditinstitutet är en del av en koncern där det institut som är moderföretag och största delen av de institut som är dotterföretag står i förbindelse med varandra på grundval av ett sådant koncernbokslut som avses i 6 kap. i bokföringslagen eller institutet ingår i en sammanslutning av inlåningsbanker, 4) de dotterföretag som avses i 3 punkten uppfyller villkoren i underpunkterna a och b. Enligt villkoret i underpunkt a anses dotterföretagen eller en majoritet av dem vara ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar eller sparbanker enligt artikel 27.1 a i EU:s tillsynsförordning och i lagen fastställs en övre gräns eller en begränsning för deras maximala vinstutdelning. Enligt villkoret i underpunkt b är dotterföretagens totala tillgångar som enskilda företag eller på undergruppsnivå högst 30 miljarder euro. Förteckningen över villkor inte är en uttömmande förteckning över alla de aspekter som Finansinspektionen kan bedöma. Förteckningen anger alltså inte uttömmande när proportionalitetsprincipen kan tillämpas.

Till sitt innehåll motsvarar *2 mom.* den andra, tredje, fjärde och femte meningen i 11 kap. 2 § 3 mom. i den gällande lagen. Det föreslås dock att till texten fogas tekniska hänvisningar till tillsynsmyndighetens bedömning enligt 2 §.

2 b §. *Åtgärder som grundar sig på tillsynsmyndighetens bedömning.* Paragrafen är ny. Innehållet i paragrafen motsvarar 11 kap. 2 § 4–6 mom. i den gällande lagen. Genom uppdelningen av 11 kap. 2 § i den gällande lagen i tre paragrafer eftersträvas förtydligande av lagen.

Det föreslagna *1 mom.* motsvarar 11 kap. 2 § 4 mom. i den gällande lagen, men det föreslås att till den fogas en närmare teknisk hänvisning till tillsynsmyndighetens bedömning som avses i 2 §.

Det föreslagna *2 mom.* motsvarar 11 kap. 2 § 5 mom. i den gällande lagen, men i det korrigeras hänvisningen till det nya momentet.

Det föreslagna *3 mom.* motsvarar 11 kap. 2 § 6 mom. i den gällande lagen, men i det korrigeras hänvisningen till det nya momentet.

3 §. *Tillsynsprogram.* I *2 mom.* föreslås en ändring av den finska språkdräkten så att *kuormituskoe* ersätts med *stressitesti*, som numera är ett mer etablerat begrepp som används i praktiken. Det föreslås att 2 mom. också ska ändras genom att till förteckningen foga tredjelands kreditinstituts filialer. I och med tillägget ska Finansinspektionen inkludera tredjelands kreditinstituts filialer i sitt tillsynsprogram. Genom tillägget genomförs artikel 48m.2 i kreditinstitutsdirektivet.

4 §. *Stresstester.* Enligt förslaget ska den finska språkdräkten ändras i *rubriken* så att *kuormituskoe* ersätts med *stressitesti*, som numera är ett mer etablerat begrepp som används i praktiken.

I *1 mom.* föreslås en ändring av den finska språkdräkten så att *kuormituskoe* ersätts med *stressitesti*, som numera är ett mer etablerat begrepp som används i praktiken.

I *det föreslagna nya 2 mom.* föreskrivs det att kreditinstitut och tredje parter som agerar i egenskap av rådgivare till instituten i samband med stresstestning ska avstå från verksamheter som kan äventyra ett stresstest. I momentet föreslås en förteckning över sådana situationer som man åtminstone ska avstå från. Enligt förteckningen är sådana verksamheter riktmärkning, informationsutbyten sinsemellan, överenskommelser om gemensamma tillvägagångssätt eller optimering av inlämningar i stresstest. Förteckningen är inte uttömmande. Genom paragrafen genomförs artikel 100.3 i kreditinstitutsdirektivet.

4 a §. *Tillsyn över praxis i samband med ESG-risker.* Den föreslagna paragrafen är ny och i den föreskrivs om tillsyn och övervakning av praxis i samband med ESG-risker. Genom paragrafen genomförs artikel 87a.4 i kreditinstitutsdirektivet.

I *1 mom*. föreskrivs det att Finansinspektionen ska bedöma och övervaka 1) utvecklingen av kreditinstitutens praxis vad gäller deras ESG-strategier och hantering av ESG-risker och 2) kreditinstitutens planer som avses i 9 kap. 3 a § och som innefattar kvantifierbara mål och processer. Med strategier avses de strategier som ingår i 9 kap. 3 och 17 a § samt andra ESG-strategier om kreditinstitutet har sådana. Med praxis som gäller riskhantering avses praxis angående de riskhanteringsprocesser som avses i 9 kap. 2 § samt annan praxis för hantering av ESG-risker om kreditinstitutet har sådana.

I det föreslagna *2 mom*. föreskrivs det om de faktorer som Finansinspektionen ska ta hänsyn till i sin bedömning. Sådana faktorer som ska beaktas är institutens hållbarhetsrelaterade produktutbud, deras riktlinjer för finansieringen av omställningen, tillhörande riktlinjer för låneutgivning samt ESG-relaterade mål och gränser.

I det föreslagna *3 mom.* föreskrivs det att Finansinspektionen kan samarbeta med myndigheter eller offentliga organ som ansvarar för tillsyn avseende klimatförändringar och miljö. Med samarbete avses till exempel inhämtande av information i fråga om klimatet och miljön samt rådgivning på allmän nivå som hjälper Finansinspektionen att utföra bedömningen. När det gäller samarbete bestäms Finansinspektionen rätt att lämna ut information i enlighet med 71 § i lagen om Finansinspektionen.

4 b §. *Tillsyn över praxis i samband med koncentrationsrisker.* Den föreslagna paragrafen är ny och i den föreskrivs om tillsyn över praxis i samband med koncentrationsrisker. Enligt paragrafen ska Finansinspektionen bedöma och övervaka utvecklingen av kreditinstitutens praxis vad gäller koncentrationsrisk, kreditinstitutens planer som avses i 9 kap. 3 b § och de kvantifierbara mål som dessa innefattar samt kreditinstitutets framsteg i fråga om anpassningen av deras affärsmodeller till kraven som anges i artikel 7a i EMIR-förordningen. Genom

paragrafen genomförs tillägget enligt artikel 2 i EMIR-direktivet till artikel 81 i kreditinstitutsdirektivet.

5 §. *Löpande tillsyn över interna metoder.* Enligt förslaget ska paragrafen ändras i sin helhet.

Det föreslagna *1 mom.* motsvarar 1 mom. i den gällande paragrafen, men det föreslås att till det fogas en bestämmelse om att Finansinspektionen särskilt ska göra en översyn och utvärdering av att institutet använder väl utvecklade och aktuella tekniker och förfaranden i samband med dessa metoder. Genom tillägget preciseras det tidigare genomförandet av artikel 101.2 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *2 mom.* föreskrivs det om uppföljning och tillsyn över metoderna med avseende på jämförelse av metoder för beräkning av kapitalbaskravet på basis av de erhållna resultaten. Den första meningen i momentet motsvarar den första meningen i 3 mom. i den gällande paragrafen om att kreditinstituten ska beräkna kraven för en referensportfölj som Europeiska bankmyndigheten definierat. I momentet anges det dessutom att resultaten ska meddelas i enlighet med 9 kap. 23 §. I momentet föreslås även en bestämmelse om att Finansinspektionen utifrån de uppgifter som avses i 9 kap. 23 § ska följa upp variationen i riskvägda exponeringar eller kapitalbaskrav samt göra en bedömning av de interna metodernas kvalitet. Vid bedömningen ska särskild uppmärksamhet ägnas åt 1) metoder som uppvisar betydande skillnader i kapitalbaskraven för samma exponering, 2) metoder där det finns särskilt stor eller liten variabilitet, och 3) metoder där det föreligger betydande och systematiska underskattningar av kapitalbaskraven. Genom momentet genomförs ändringen i artikel 78.3 i kreditinstitutsdirektivet och det tidigare genomförandet av artikeln kompletteras.

Enligt det föreslagna *3 mom.* ska Finansinspektionen, om den upptäcker väsentliga brister i hur institutet mäter riskerna med sina interna metoder, se till att kreditinstitutet korrigerar bristerna eller vidtar lämpliga åtgärder för att minska konsekvenserna av bristerna, till exempel genom att höja koefficienterna eller genom att ställa buffertkrav eller vidta andra adekvata och effektiva åtgärder. Genom momentet preciseras det tidigare genomförandet av artikel 101.1 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *4 mom.* föreskrivs det om en situation där resultatet av beräkningen för en referensportfölj avviker från resultaten från motsvarande resultat för andra kreditinstitut eller leder till flera olika resultat. I bestämmelsen anges det att om resultatet av den beräkning som avses i 2 mom. för en referensportfölj som Europeiska bankmyndigheten definierat avviker avsevärt från resultaten från motsvarande resultat för andra kreditinstitut eller skillnader i metoderna leder till flera olika resultat, ska Finansinspektionen undersöka orsakerna till detta och vidta korrigerande åtgärder, om det klart kan fastställas att ett instituts metoder leder till en underskattning av kraven. De lämpliga åtgärderna ska vidtas med beaktande av de allmänna målen för användningen av interna metoder och att åtgärderna inte leder till användning av standardiserade metoder, skapar felaktiga incitament eller ger upphov till flockbeteende på marknaden. Till sitt innehåll motsvarar momentet delvis 2 mom. i den gällande paragrafen. Genom momentet genomförs ändringen i artikel 78.5 i kreditinstitutsdirektivet och det tidigare genomförandet av artikel 78.4 och 78.5 kompletteras.

I det föreslagna *5 mom*. föreskrivs det om en situation där kraven för tillämpning av de interna metoderna inte uppfylls. I momentet anges det att om de interna metoder som avses i denna paragraf inte uppfyller kraven om tillämpning av metoder i EU:s tillsynsförordning ska Finansinspektionen kräva att kreditinstitutet visar att effekterna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga i enlighet med EU:s tillsynsförordning eller lägger fram en plan för att uppnå överensstämmelse med kraven och en tidsfrist för genomförande av planen. Finansinspektionen

ska kräva förbättringar av planen om det är osannolikt att den leder till full efterlevnad av kraven eller om tidsfristen är olämplig. Om kreditinstitutet inte uppfyller kraven efter tidsfristen för planen eller det är sannolikt att det inte kommer att uppfylla kraven inom tidsfristen och kreditinstitutet inte har visat att effekterna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet eller begränsa tillståndet till att gälla endast sådan beräkning där kraven uppfylls eller där det är möjligt att uppfylla dem inom en lämplig tidsfrist. Genom momentet preciseras det tidigare genomförandet av artikel 101.4 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *6 mom*. föreskrivs det om tillsyn över interna metoder när det gäller beräkning av marknadsrisker. Enligt momentet ska Finansinspektionen granska förutsättningarna för det tillstånd som den beviljat eller kräva att kreditinstitutet vidtar lämpliga åtgärder för att förbättra modellerna om de interna metoderna för beräkning av marknadsrisken och modellerna på basis av utfallstest och resultatanalystest enligt EU:s tillsynsförordning inte är tillräckligt exakta. Med detta avses även situationer där modellerna inte längre är tillräckligt exakta. Genom momentet genomförs ändringen i artikel 101.3 i kreditinstitutsdirektivet och det tidigare genomförandet av artikeln kompletteras.

5 a §. *Allmänna förutsättningar för tidigt ingripande.* I *1 mom.* föreslås en ändring av den finska språkdräkten så att *kuormituskoe* ersätts med *stressitesti*, som numera är ett mer etablerat begrepp som används i praktiken. Till det inledande stycket i momentet fogas dessutom en precisering om att Finansinspektionen ska kräva att kreditinstituten vidtar nödvändiga åtgärder. Preciseringen kompletterar det tidigare genomförandet av i artikel 102.1 i kreditinstitutsdirektivet.

5 b §. *Misstanke om eller ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism.* Det föreslås att *1 mom.* ändras för att precisera genomförandet av första och andra meningen i artikel 97.6 i kreditinstitutsdirektivet så att misstanke om eller ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism ska meddelas omedelbart till Europeiska bankmyndigheten. Europeiska bankmyndigheten ska också tillställas en riskbedömning omedelbart efter att en sådan bedömning gjorts.

6 a §. *Förutsättningar för ställande av buffertkrav enligt prövning.* Enligt förslaget ska *ett nytt 3 mom.* fogas till paragrafen för genomförande av artikel 104a.3 första stycket i kreditinstitutsdirektivet samt för komplettering av det tidigare genomförandet. Enligt förslaget förtydligas i momentet på motsvarande sätt som i direktivet den nivå enligt vilken buffertkrav ska fastställas enligt prövning då kravet har ställts på grundval av någon annan risk än risk för alltför låg bruttosoliditet. Enligt den ovannämnda bestämmelsen i direktivet ska buffertkrav enligt prövning fastställas som skillnaden mellan nivån på den kapitalbas som tillsynsmyndigheten bedömt vara tillräcklig och de kapitalbaskrav som anges närmare i EU:s tillsynsförordning samt i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012.

Enligt förslaget ska *ett nytt 4 mom.* fogas till paragrafen för genomförande av det reviderade andra stycket i artikel 104a.3 i kreditinstitutsdirektivet samt för komplettering av det tidigare genomförandet. Enligt förslaget förtydligas i momentet på motsvarande sätt som i direktivet den nivå enligt vilken buffertkrav ska fastställas enligt prövning då kravet har ställts på grundval av risk för alltför låg bruttosoliditet. Enligt den ovannämnda bestämmelsen i direktivet ska buffertkrav enligt prövning fastställas som skillnaden mellan nivån på den kapitalbas som tillsynsmyndigheten bedömt vara tillräcklig och de kapitalbaskrav som anges närmare i EU:s

tillsynsförordning.

Det föreslås att *ett nytt 5 mom.* ska fogas till paragrafen med en bestämmelse om att Finansinspektionen inte får fastställa ett buffertkrav enligt prövning som leder till dubbelräkning av risker som redan i sin helhet är täckta genom att golvet för riskvägda tillgångarenligt artikel 92.3 i EU:s tillsynsförordning binder kreditinstitutet. Denna begränsning tillämpas så länge kreditinstitutet är bundet av golvet för riskvägda tillgångar. Ett kreditinstitut anses vara bundet av golvet för riskvägda tillgångar då institutets totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknats i enlighet med artikel 92.3 första stycket i EU:s tillsynsförordning överskrider det totala riskvägda exponeringsbelopp utan golv som beräknats i enlighet med artikel 92.4 i den förordningen. Genom tillägget genomförs artikel 104a.8 i kreditinstitutsdirektivet.

6 c §. *Täckning av buffertkravet enligt prövning.* Enligt förslaget ska ett nytt 4 och 5 mom. fogas till paragrafen för genomförande av artikel 104a.6 i kreditinstitutsdirektivet. I det föreslagna *4 mom.* föreskrivs det att storleken på ett buffertkrav enligt prövning som ställts för att täcka andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet inte ska öka till följd av att det golv för riskvägda tillgångar som avses i artikel 92.3 i EU:s tillsynsförordning blir bindande för kreditinstitutet.

I det föreslagna *5 mom*. föreskrivs det om Finansinspektionens skyldighet att granska buffertkravet. Bestämmelsen anger att om det golv för riskvägda tillgångarsom avses i artikel 92.3 i EU:s tillsynsförordning blir bindande för kreditinstitutet, ska Finansinspektionen utan dröjsmål och i vilket fall som helst senast den dag då den följande bedömningen av tillsynsmyndigheten upphör granska det buffertkrav enligt prövning som Finansinspektionen ställt och avlägsna alla delar av kravet som skulle leda till dubbelräkning av de risker som redan till fullo omfattas av det faktum att institutet är bundet av golvet för riskvägdatillgångar. Dessutom föreskrivs det att buffertkravet enligt prövning med avvikelse från 4 mom. kan öka i och med golvet för riskvägda tillgångar, när Finansinspektionen har gjort sin bedömning och avlägsnat de delar som dubbelräknats som risker.

När det gäller 4 och 5 mom. avser beloppet det nominella beloppet av buffertkravet. Ett kreditinstitut anses vara bundet av golvet för riskvägda tillgångar då institutets totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknats i enlighet med artikel 92.3 första stycket i EU:s tillsynsförordning överskrider det totala riskvägda exponeringsbelopp utan golv som beräknats i enlighet med artikel 92.4 i den förordningen. Genom tilläggen genomförs artikel 104a.6 i kreditinstitutsdirektivet.

6 d §. *Riktgivande tilläggskapital.* Det föreslås att *1 mom.* ska preciseras för genomförandet av artikel 104b.2 första stycket i kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att momentet ska ändras så att det motsvarar direktivet mer exakt genom att de värden som utgör grund för fastställandet av det riktgivande tilläggskapitalet uttryckligen är värden som gäller tillräckligheten av det interna kapitalet och resultat av eventuella stresstester, och att Finansinspektionen ska bedöma dessa faktorer regelbundet som en del av tillsynsmyndighetens bedömning och den löpande tillsynen över interna metoder. Den översyn och utvärdering som avses i artiklarna 97 och 101 som det hänvisas till i artikel 104b.2 första stycket i direktivet har genomförts genom bestämmelserna om tillsynsmyndighetens bedömning i 11 kap. 2 § i kreditinstitutslagen och genom bestämmelserna om löpande tillsyn över interna metoder i 5 § i det kapitlet. Artikel 100 som det hänvisas till i nämnda bestämmelse i direktivet har för sin del genomförts nationellt genom bestämmelserna om stresstester i 11 kap. 4 § i kreditinstitutslagen.

Det föreslås att ett nytt *5 mom.* ska fogas till paragrafen där det föreskrivs att Finansinspektionen kan justera nivån på det riktgivande tilläggskapitalet och säkerställa att dess dimensionering

fortfarande är ändamålsenlig om golvet för riskvägda tillgångar som avses i artikel 92.3 blir bindande för kreditinstitutet. Ett kreditinstitut anses vara bundet av golvet för riskvägda tillgångar då institutets totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknats i enlighet med artikel 92.3 första stycket i EU:s tillsynsförordning överskrider det totala riskvägda exponeringsbelopp utan golv som beräknats i enlighet med artikel 92.4 i den förordningen. Genom tillägget genomförs artikel 104b.4a i kreditinstitutsdirektivet.

10 §. *Finansinspektionens övriga särskilda befogenheter vid tillsyn över solvens och likviditet.* Det föreslås att det inledande stycket till *1 mom.* ska ändras så att det tilläggsvillkor om utövande av tillsynsbefogenheter som finns i den gällande lagen ska strykas. I det inledande stycket föreslås det att man skriver ut de situationer som motsvarar artikel 104 i kreditinstitutsdirektivet och där Finansinspektionen kan utöva tillsynsbefogenheterna. Enligt bestämmelsen kan Finansinspektionen utöva de tillsynsbefogenheter som anges i förteckningen i 1 mom. om den anser att det är ändamålsenligt utifrån en sådan bedömning som avses i 2 §, tillsynen över interna metoder som avses i 5 §, tidigt ingripande som avses i 5 a §, tillsynen över efterlevnaden av EU:s tillsynsförordning eller ett beslut som avses i 8 a kap. 4 § 4 mom. Finansinspektionen ska utöva befogenheterna från fall till fall i enlighet med 6 § i förvaltningslagen så att den valda befogenheten står i rätt proportion till den brist som observerats. När det gäller lindrigare brister avses Finansinspektionen utöva lindrigare befogenheter, såsom tilläggsrapportering och krav på kvalitativa ändringar i fråga om riskhanteringen. När det gäller allvarligare brister föreslås Finansinspektionen utöva strängare befogenheter, såsom fastställande av kvantitativa krav på likviditeten, begränsning av affärsverksamheten eller ändring av tillsynsobjektets juridiska eller administrativa struktur.

I *2 punkten* föreslås ett tillägg med en precisering om att uppgifter inte kan krävas av ett kreditinstitut om kreditinstitutet redan har lämnat in uppgifter eller om Finansinspektionen utifrån de uppgifter de känner till på ett tillräckligt tillförlitligt och högklassigt sätt kan ta fram de tilläggsuppgifter som den behöver. Genom tillägget preciseras genomförandet av artikel 104.2 i kreditinstitutsdirektivet.

Det föreslås att till *13 punkten* fogas att Finansinspektionen kan kräva att kreditinstitutet tillämpar en särskild reserveringspolitik för att skydda sig mot risker. Genom tillägget preciseras genomförandet av artikel 104.1 d i kreditinstitutsdirektivet.

Det föreslås att till *14 punkten* fogas en komplettering om att den begränsning som avses i punkten även omfattar begränsning av utdelning eller räntebetalning när det gäller kreditinstitutets aktieägare, medlemmar eller innehavare av sådana finansiella instrument som räknas som övrigt primärkapital. Enligt förslaget ska det dessutom utfärdas en bestämmelse om att en situation där man helt eller delvis avstår från utdelning eller räntebetalning begränsas inte kan betraktas som ett kreditinstituts avtalsbrott eller försummelse. Genom tillägget kompletteras det tidigare genomförandet av artikel 104.1 i i kreditinstitutsdirektivet.

Enligt förslaget ska till momentet fogas *en ny 15 punkt* där det föreskrivs om Finansinspektionens befogenhet att begränsa eller inskränka kreditinstitutets affärsverksamhet, inbegripet med avseende på mottagande av insättningar, transaktioner eller nätverk eller kräva avyttring av verksamheter som innebär överdrivna risker för institutets sundhet. Genom tillägget genomförs den reviderade artikel 104.1 e i kreditinstitutsdirektivet.

Det föreslås att till momentet fogas *en ny 16 punkt* där det föreskrivs om Finansinspektionens befogenhet att kräva att kreditinstituten minskar de risker på kort, medellång och lång sikt som följer av ESG-faktorer genom att anpassa sina affärsstrategier, sin bolagsstyrning och sin riskhantering och för detta kunde kreditinstitutet begäras bekräfta de mål, åtgärder och insatser

som ingår i de planer som avses i 9 kap. 3 a §. Bekräftandet av de mål, åtgärder och insatser som ingår i planerna i enlighet med punkten anger inte uttömmande med hurdana metoder anpassningen av affärsstrategier, bolagsstyrning och riskhantering kan genomföras. De risker som avses i denna punkt inbegriper även risker som orsakas av anpassningsprocessen och omställningstrender inom ramen för rättsliga mål och regleringsmål som är av relevans för unionen, medlemsstaterna eller tredje länder. Genom tillägget genomförs artikel 104.1 m i kreditinstitutsdirektivet.

I momentet föreslås *en ny 17 punkt* där det föreskrivs om Finansinspektionens befogenhet att kräva att kreditinstituten genomför stresstestning eller bedömer olika scenarier för att bedöma risker som uppstår till följd av exponeringar mot kryptotillgångar och tillhandahållande av kryptotillgångstjänster. Genom tillägget genomförs artikel 104.1 n i kreditinstitutsdirektivet.

I momentet föreslås *en ny 18 punkt* där det föreskrivs att om Finansinspektionen anser att det föreligger en alltför stor koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot en central motpart har Finansinspektionen befogenhet att kräva att kreditinstituten minskar sina exponeringar mot denna centrala motpart eller omfördelar exponeringar mellan sina clearingkonton i enlighet med artikel 7a i EMIR-förordningen. Genom tillägget genomförs ändringen av kreditinstitutsdirektivet enligt artikel 2 i EMIR-direktivet genom vilken en ny led o fogas till artikel 104.1.

Enligt förslaget ska *ett nytt 2 mom.* fogas till paragrafen och de gällande 2 och 3 mom. ändras till 3 och 4 mom. I det nya 2 mom. föreskrivs det att Finansinspektionen dessutom kan fastställa tidsfrister inom vilka andra kreditinstitut än små och icke-komplexa kreditinstitut ska lämna information om offentliggöranden till Europeiska bankmyndigheten för offentliggörande på Europeiska bankmyndighetens webbplats för centrala offentliggöranden samt kräva att kreditinstitut använder andra specifika medier och platser för offentliggörande än Europeiska bankmyndighetens webbplats för centrala offentliggöranden eller institutens årsredovisningar. Genom den nya bestämmelsen genomförs artikel 106.1 b och 106.1 c i kreditinstitutsdirektivet. Artikel 106.1 a kräver inga ändringar, eftersom bestämmelserna i den ingår i befogenheten enligt 1 mom. 2 punkten.

Enligt förslaget fogas ett nytt *5 mom.* till paragrafen, enligt vilket en situation där man helt eller delvis avstår från utdelning eller räntebetalning enligt 1 mom. 14 punkten inte kan betraktas som ett kreditinstituts avtalsbrott eller försummelse. Genom tillägget kompletteras det tidigare genomförandet av artikel 104.1 i i kreditinstitutsdirektivet.

13 §. *En finansiell företagsgrupps gemensamma beslut om tillsynsbedömning.* Enligt förslaget ska *1 mom.* ändras för att precisera genomförandet av artikel 113.1 a i kreditinstitutsdirektivet på så sätt att där även hänvisas till skyldigheten att utvärdera det interna kapitalets tillräcklighet enligt 9 kap. 1 §, genom vilken artikel 73 i kreditinstitutsdirektivet har genomförts, samt till skyldigheterna att hantera likviditetsrisker enligt 9 kap. 17 §, genom vilken artikel 86 i kreditinstitutsdirektivet har genomförts. Det föreslås även att ett uttryckligt omnämnande av att andra tillsynsmyndigheters bedömningar ska granskas i förfarandet för att uppnå samförstånd i enlighet med artikel 113.2 andra stycket i direktivet ska fogas till 1 mom. Med dessa bedömningar avses bedömningar som gjorts på grundval av motsvarande bestämmelser som ingår i artiklarna 73, 97, 104a och 104b i kreditinstitutsdirektivet. I enlighet med direktivet ska endast bedömningar för företagsgruppens dotterföretag beaktas, men med hänsyn till komplexiteten av företagsgruppernas strukturer föreslås det att ordalydelsen ”kreditinstitut som ingår i den finansiella företagsgruppen” ska användas, eftersom den även omfattar dotterföretag.

Det föreslås att *4 mom.* ska ändras för att precisera genomförandet av artikel 113.4 i

kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att momentet ändras så att det bättre motsvarar den första meningen i nämnda artikel, så att en begäran från en utländsk EES-tillsynsmyndighet ska avse fastställande av buffertkrav enligt prövning (som anknyter till artikel 104.1 a i direktivet), riktgivande tilläggskapital (som anknyter till artikel 104b i direktivet) eller ytterligare likviditetskrav (som anknyter till artikel 105 i direktivet), och att begäran ska vara skriftlig och innehålla en motivering till begäran. Som sista mening i momentet föreslås en bestämmelse i enlighet med artikel 113.4 i direktivet om att fastställandet av ytterligare krav på grundval av begäran kan genomföras bilateralt mellan den myndighet som framställt begäran och den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen och tar emot begäran. Genom den sista meningen i paragrafen om meddelande av beslut preciseras genomförandet av andra meningen i artikel 113.3 tredje stycket i kreditinstitutsdirektivet.

17 kap. Tredjeländers kreditinstituts rätt att etablera filialer och öppna representationer i Finland

Enligt förslaget ska *kapitlet* ändras i sin helhet.

1 §. *Tillämpningsområde.* Enligt förslaget föreskrivs det i *1 mom.* att bestämmelserna i detta kapitel även tillämpas på företag som har sitt säte i ett tredjeland och som har för avsikt att bedriva mottagande av inlåning och andra återbetalbara medel. Dessutom föreslås det att bestämmelserna i kapitlet ska tillämpas på företag som har sitt säte i ett tredjeland och som har för avsikt att bedriva sådan verksamhet som avses i punkterna 2 och 6 i bilaga I till kreditinstitutsdirektivet och som skulle klassificeras som kreditinstitut om det var etablerat i Europeiska unionen. Likaså föreslås det att bestämmelserna ska tillämpas på företag som har sitt säte i ett tredjeland och som har för avsikt att bedriva sådan verksamhet som avses i 2 § 2 och 3 punkten och som skulle uppfylla kriterierna i artikel 4.1.1 b i EU:s tillsynsförordning (skyldighet för stora värdepappersföretag att ansöka om auktorisation för kreditinstitut) om det var etablerat i Europeiska unionen. Genom momentet genomförs delvis artikel 47.1 och artikel 47.3 i kreditinstitutsdirektivet.

Det föreslagna momentet innebär att ovannämnda företag ska etablera en filial i enlighet med 3 § och ansöka om koncession i enlighet med 5 § för att de ska kunna bedriva verksamhet enligt 3 § 1–3 punkten i Finland. Utan filial och koncession kan en sådan aktör inte tillhandahålla tjänster i Finland.

I det föreslagna *2 mom.* föreskrivs det om ett undantag som gäller värdepappersföretag. Enligt momentet tillämpas bestämmelserna i detta kapitel dock inte om ett företag som har etablerats i ett tredjeland erbjuder verksamheter och tjänster som räknas upp i del A i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, eller någon annan sidotjänst som syftar till att tillhandahålla tjänster enligt det direktivet. Sidotjänster avser insättningar eller säkerheter för krediter eller lån. Genom momentet genomförs den nya artikel 47.2 samt artikel 21c.4 i kreditinstitutsdirektivet. På tillhandahållande av investeringstjänster eller bedrivande av investeringsverksamhet tillämpas bestämmelserna i lagen om investeringstjänster och i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument.

2 §. *Definitioner.* I paragrafen föreslås en bestämmelse om definitionen av huvudföretag. Med huvudföretag (*head undertaking*) avses i detta kapitel ett företag vars säte är i ett tredjeland och som har etablerat en filial från det tredjelandet i Finland, samt från fall till fall koncernens moderföretag (ultimate) eller ett intermediärt moderföretag i en underkoncern (*intermediate*). Genom paragrafen genomförs den nya artikel 47.3.2 i kreditinstitutsdirektivet.

3 §. *Filial etablering.* I *1 mom*. föreslås villkor för etablering av filial. Tredjeländers kreditinstitut ska etablera en filial i Finland, om det bedriver verksamhet av följande slag i Finland: mottagande av inlåning och andra återbetalbara medel, utlåning, såsom konsumentkrediter, kreditavtal som rör fast egendom, factoring med eller utan regress, finansiering av handelskrediter *(inbegripet forfaiting-finansiering)* eller borgensförbindelser och garantier. Utan filial kan ett tredjelands kreditinstitut inte tillhandahålla tjänster eller bedriva verksamhet i Finland. Genom bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet binds filialetablering till tillhandahållande av tjänster i enlighet med punkterna 1, 2 och 6 i bilaga I till kreditinstitutsdirektivet. Kravet på etablering av filial motsvarar delvis bestämmelsen i 17 kap. 1 § 1 mom. i den gällande lagen. Det föreslås dock ändringar i paragrafen vad gäller att etableringen av filialer tidigare har bundits till förteckningen över tjänster i 5 kap. 1 § i kreditinstitutslagen. Genom momentet genomförs delvis artikel 21c.1 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *2 mom*. föreskrivs det att tredjeländers kreditinstitut dessutom får öppna representationer i Finland. Momentet motsvarar 17 kap. 1 § 2 mom. i den gällande lagen.

4 §. *Koncession för filial.* I det föreslagna *1 mom*. föreskrivs det om krav på att ansöka om koncession för etablering av filial. I 3 § i detta kapitel föreskrivs det alltså när ett tredjelands kreditinstitut ska etablera en filial i Finland för att kunna tillhandahålla tjänster. För att ett tredjelands kreditinstitut ska kunna etablera en filial i Finland ska det ansöka om koncession för filial av Finansinspektionen i enlighet med denna paragraf. Kravet som gäller koncession motsvarar 17 kap. 2 § 1 mom. i den gällande lagen. Genom momentet genomförs den nya artikel 48c.1 samt delvis artikel 21c.1 i kreditinstitutsdirektivet.

Det föreslagna *2 mom.* motsvarar i huvudsak den andra meningen i 17 kap. 2 § 1 mom. i den gällande lagen. Det föreslås att termen insättningsgarantifonden uppdateras till Verket för finansiell stabilitet.

Det föreslagna *3 mom.* motsvarar 17 kap. 2 § 2 mom. i den gällande lagen. Enligt förslaget ska en ny 7 punkt fogas till förteckningen. Enligt punkten i fråga ska ett tredjelands kreditinstitut bifoga uppgifter om att villkoren i 6 § är uppfyllda.

Det föreslagna *4 mom.* motsvarar 17 kap. 2 § 3 mom. i den gällande lagen.

Det föreslagna *5 mom.* motsvarar i huvudsak 17 kap. 2 § 4 mom. i den gällande lagen, men formuleringen föreslås bli uppdaterad enligt etablerad lagteknik. Med stöd av bemyndigandet att utfärda förordning gäller finansministeriets förordning om de utredningar som ska fogas till vissa ansökningar om tillstånd för kreditinstitutsverksamhet (871/2023).

5 §. *Undantag från kraven för etablerande av filial.* I det föreslagna *1 mom*. föreskrivs det när ett tredjelands kreditinstitut inte behöver etablera en filial. Tredjeländers kreditinstitut får utan att etablera en filial tillhandahålla tjänster i enlighet med den verksamhet som avses i 3 § 1 mom. till en kund eller motpart som är etablerad i Europeiska unionen eller belägen i Europeiska unionen och som är en icke-professionell kund, en godtagbar motpart eller en professionell kund i den mening som avses i bilagan till direktivet om marknader för finansiella instrument om en sådan kund eller motpart uteslutande på eget initiativ tar kontakt med ett kreditinstitut som är etablerat i ett tredjeland för tillhandahållandet av tjänster. Tredjeländers kreditinstitut får utan att etablera en filial tillhandahålla tjänster i enlighet med den verksamhet som avses i 3 § 1 mom. till ett kreditinstitut som är etablerat i Europeiska unionen eller beläget i Europeiska unionen eller till ett företag som hör till samma grupp som ett tredjelands kreditinstitut. Genom momentet genomförs den nya artikel 21c.2 första stycket i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *2 mom.* föreskrivs det att ett tredjelands kreditinstitut utan att etablera filial kan tillhandahålla sådana tjänster eller produkter som är nödvändiga för, eller har nära anknytning till, tillhandahållandet av den tjänst eller produkt som begärdes av kunden eller motparten i enlighet med 1 mom. 1 punkten. Dessa kan också tillhandahållas efter att kunden eller motparten redan har tillhandahållits de tjänster och produkter som denne begärde. Genom momentet genomförs delvis artikel 21c.3 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *3 mom*. ingår bestämmelser om när en annan aktör kontaktar en kund eller en motpart för ett tredjelands kreditinstituts räkning. Enligt momentet ska det inte betraktas som tjänster som tillhandahålls uteslutande på kundens eller motpartens, eller den potentiella kundens eller motpartens, eget initiativ om ett kreditinstitut i tredjeland söker upp en kund eller motpart, eller en potentiell kund eller motpart, som avses i 1 mom. 1 punkten, genom en enhet som agerar för egen räkning eller har nära förbindelser med ett sådant kreditinstitut i tredje land eller genom någon annan person som agerar för en sådan enhets räkning. Genom bestämmelsen begränsas inte tillämpningen av undantaget enligt underpunkt c i 1 mom. Genom momentet genomförs den nya artikel 21c.2 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *4 mom*. föreskrivs det om marknadsföringsförbud. Enligt momentet får ett tredjelands kreditinstitut inte marknadsföra produkter fritt utan filial då en kund eller motpart som avses i 1 mom. 1 punkten på eget initiativ tar kontakt med ett kreditinstitut som är etablerat i ett tredjeland. I en sådan situation får ett tredjelands kreditinstitut endast marknadsföra produkter som den kunden eller motparten har begärt. Genom momentet genomförs delvis artikel 21c.3 i kreditinstitutsdirektivet.

6 §. *Beviljande av koncession för en filial.* I det föreslagna *1 mom*. föreskrivs det om villkor för beviljande av koncession. Alla villkor måste uppfyllas för att koncession ska kunna beviljas. Om villkoren inte uppfylls avslås ansökan om koncession. Enligt 1 punkten ska filialen uppfylla kraven i 18 kap. Enligt 2 punkten ska huvudföretaget ha koncession för sådan verksamhet i tredjelandet för vilken huvudföretaget ansöker om koncession i Finland. Enligt 3 punkten ska den verksamhet som huvudföretaget ansöker om koncession för i Finland vara verksamhet som omfattas av tillsyn i det tredjelandet. Enligt 4 punkten den ska tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över huvudföretaget i tredjelandet ha underrättats om etableringen av filialen och ha försetts med den ansökan om koncession som gäller etablerande av en filial som avses i 5 § 1 mom. och de utredningar som bifogats ansökan enligt 5 § 3–5 mom. Enligt 5 punkten ska Finansinspektionen för att kunna utöva sin tillsynsfunktion ha tillgång till all nödvändig information om huvudföretaget från de tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över huvudföretaget i fråga och effektivt kunna samordna sin tillsyn med den tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheterna i tredjelandet, i synnerhet under kriser eller finansiella nödlägen som påverkar huvudföretaget, dess grupp eller det finansiella systemet i tredjelandet. Enligt 6 punkten ska det inte finnas någon grundad anledning att misstänka att filialen för ett tredjelands kreditinstitut skulle användas för att utöva eller underlätta penningtvätt eller finansiering av terrorism. I 6 punkten föreslås ingen uttrycklig hänvisning till penningtvättsdirektivet i och med att det är onödigt då lagstiftningen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism är harmoniserad inom EU, varvid penningtvätt i varje fall granskas så att kraven enligt lagstiftningen på EU-nivå uppfylls. Genom den föreslagna utförligare ordalydelsen beaktas även det sjätte penningtvättdirektivet (EU) 2024/1640 och den nya penningtvättförordningen (EU) 2024/1624 som båda är nyare än det femte penningtvättdirektivet som det hänvisas till i direktivet. Genom momentet genomförs leden a–c, e och f i den nya artikel 48c.4 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *2 mom*. föreskrivs det att ett utlåtande ska begäras. Finansinspektionen ska begära ett utlåtande av den behöriga tillsynsmyndighet som i Finland svarar för tillsynen över

skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism för bedömning av om villkoret i 1 mom. 6 punkten uppfylls. Om Finansinspektionen svarar för båda dessa tillsynsuppgifter ska Finansinspektionen internt ordna ett behövligt förfarande för informationsutbyte mellan olika tillsynsfunktioner. Det anses inte vara behövligt att separat föreskriva om när Finansinspektionen utför båda dessa uppgifter.

Finansinspektionen kan bevilja koncession endast om det i utlåtandet konstateras att villkoret enligt 1 mom. 6 punkten uppfylls. Genom momentet genomförs artikel 48c.5 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *3 mom.* föreskrivs att det i koncessionen ska ingå ett omnämnande av att filialen till ett tredjelands kreditinstitut får bedriva verksamhet i Finland i enlighet med koncessionen endast i Finland och att det är förbjudet för filialen att tillhandahålla tjänster eller bedriva verksamhet över gränserna i andra medlemsstater i Europeiska unionen. Filialen till ett tredjelands kreditinstitut kan ändå tillhandahålla tjänster eller bedriva verksamhet enligt 5 § 1 mom. Genom momentet genomförs den nya artikel 48c.4 d i kreditinstitutsdirektivet.

7 §. *Förutsättningar för återkallande av koncession eller avslag på ansökan.* I det föreslagna *1 mom*. föreskrivs det om situationer då Finansinspektionen kan återkalla en koncession.

Finansinspektionen ska återkalla koncessionen för en filial till ett tredjelands kreditinstitut om filialen till ett tredjelands kreditinstitut inte uppfyller kraven för koncession enligt 6 §, om huvudföretaget eller huvudföretagets grupp inte uppfyller de tillsynskrav som tillämpas på dem enligt lagstiftningen i tredjelandet eller det finns grundad anledning att misstänka att de inte uppfyller eller att de kommer att bryta mot dessa krav inom de nästkommande 12 månaderna. Genom 1 och 2 punkten genomförs den nya artikel 48d.1 b i kreditinstitutsdirektivet.

Den föreslagna 3 punkten motsvarar den andra meningen i 17 kap. 4 § 1 mom. i den gällande lagen. Enligt punkten ska koncessionen återkallas om en myndighet i ett tredjelands kreditinstituts hemstat har återkallat kreditinstitutets koncession.

I det föreslagna *2 mom*. föreskrivs det om situationer då Finansinspektionen också kan återkalla en koncession. I 1–7 punkten ingår bestämmelser i enlighet med artikel 48d.2 a–48d.2 g i kreditinstitutsdirektivet. I den föreslagna 6 punkten föreskrivs det om sådana situationer i enlighet med 26 § i lagen om Finansinspektionen då koncessionen för ett tredjelands kreditinstituts filial återkallas. I 7 punkten föreslås ingen uttrycklig hänvisning till penningtvättsdirektivet i och med att det är onödigt då lagstiftningen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism är harmoniserad inom EU, varvid penningtvätt i varje fall granskas så att kraven enligt lagstiftningen på EU-nivå uppfylls. Genom den föreslagna utförligare ordalydelsen beaktas även det sjätte penningtvättdirektivet (EU) 2024/1640 och den nya penningtvättförordningen (EU) 2024/1624 som båda är nyare än det femte penningtvättdirektivet som det hänvisas till i direktivet.

I det föreslagna *3 mom*. föreskrivs det om en anmälningsskyldighet för tredjelands kreditinstitut. I momentet anges det att om villkoret i 1 mom. 2 eller 3 punkten uppfylls ska filialen till ett tredjelands kreditinstitut utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om detta. Genom momentet genomförs den nya artikel 48d.1 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *4 mom*. föreskrivs det att ett utlåtande ska begäras. När Finansinspektionen bedömer om villkoret i 2 mom. 7 punkten uppfylls ska den begära utlåtande av den behöriga tillsynsmyndighet som i Finland svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism. Om Finansinspektionen svarar

för båda dessa tillsynsuppgifter ska Finansinspektionen internt ordna ett behövligt förfarande för informationsutbyte mellan olika tillsynsfunktioner. Det anses inte vara behövligt att separat föreskriva om när Finansinspektionen utför båda dessa uppgifter. Genom momentet genomförs den nya artikel 48d.3 i kreditinstitutsdirektivet.

Paragrafens *5 mom.* motsvarar 17 kap. 5 § 1 mom. i den gällande lagen.

Paragrafens *6 mom.* motsvarar 17 kap. 5 § 2 mom. i den gällande lagen.

8 §. *Förfarande som gäller koncession för en filial.* I de föreslagna 1–4 mom. föreskrivs det om förfarandet för beviljande av koncession.

Det föreslagna *1 mom.* motsvarar 17 kap. 3 § 2 mom. i den gällande lagen.

Det föreslagna *2 mom.* motsvarar 17 kap. 3 § 3 mom. i den gällande lagen.

Det föreslagna *3 mom.* motsvarar 17 kap. 3 § 4 mom. i den gällande lagen.

Det föreslagna *4 mom.* motsvarar 17 kap. 3 § 5 mom. i den gällande lagen.

I det föreslagna *5 mom*. föreskrivs det om förfarandet för återkallande av koncession. Finansinspektionen ska meddela beslut om återkallande av koncession till filialen till ett tredjelands kreditinstitut. Genom momentet genomförs den nya artikel 48d.4 i kreditinstitutsdirektivet.

Paragrafens *6 mom.* motsvarar 17 kap. 4 § 2 mom. i den gällande lagen. Europeiska bankkommittén och insättningsgarantifonden uppdateras till Verket för finansiell stabilitet.

9 §. *Samarbete med tredjeländers myndigheter.* I det föreslagna *1 mom*. föreskrivs det om administrativa avtal och andra arrangemang. Enligt momentet ska Finansinspektionen sträva efter att ingå administrativa avtal eller andra arrangemang med det berörda tredjelandets behöriga myndigheter innan en filial från tredjeland inleder sin verksamhet i den berörda medlemsstaten. Sådana avtal bör baseras på de modeller för administrativa avtal som utarbetats enligt artikel 33.5 i Europeiska banktillsynsförordningen.

I det föreslagna *2 mom*. föreskrivs det om en skyldighet att lämna information till Europeiska bankmyndigheten. Enligt momentet ska Finansinspektionen utan dröjsmål lämna information till Europeiska bankmyndigheten om alla administrativa avtal eller andra arrangemang som ingåtts med tredjeländers behöriga myndigheter.

Genom paragrafen genomförs den nya artikel 48c.2 i kreditinstitutsdirektivet.

10 §. *Förbud mot diskriminering.* I paragrafen föreslås det bestämmelser om förbud mot diskriminering. Enligt paragrafen får bestämmelserna om filialer till tredjeländers kreditinstitut inte tillämpas på ett sätt som ger dessa filialer en förmånligare behandling än filialer till ett utländskt EES-kreditinstitut. Genom paragrafen genomförs den nya artikel 48 i kreditinstitutsdirektivet.

11 §. *Klassificering av filialer.* I det föreslagna *1 mom*. föreskrivs det att filialer till tredjeländers kreditinstitut ska klassificeras i två olika klasser: klass I och II.

I det föreslagna *2 mom*. föreskrivs det om klass I. Enligt momentet avses med en filial i klass I

en filial som uppfyller något av följande villkor: 1) det totala värdet av tillgångar som bokförts av eller som har sitt ursprung hos filialen till ett tredjelands kreditinstitut i Finland är minst 5 miljarder euro, enligt redovisningen för den närmast föregående årliga rapporteringsperioden i enlighet med 18 kap. 8 a §, 2) filialen till ett tredjelands kreditinstitut tar i enlighet med koncessionen emot inlåning eller andra återbetalbara medel från privatpersoner och beloppet av dessa är minst 5 procent av de totala skulderna för filialen till ett tredjelands kreditinstitut eller större än 50 miljoner euro, 3) filialen till ett tredjelands kreditinstitut är inte en filial till ett tredjelands kreditinstitut som uppfyller villkoren enligt 11 §. Genom momentet genomförs den nya artikel 48a.1 i kreditinstitutsdirektivet.

I *3 mom*. föreskrivs det om klass II. Till denna klass hör övriga filialer som inte hör till klass I, dvs sådana filialer som inte uppfyller någon av punkterna 1–3 i 2 mom. Genom momentet genomförs den nya artikel 48a.2 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *4 mom*. föreskrivs det om filialer som uppfyller kraven. En filial till ett tredjelands kreditinstitut anses uppfylla kraven för filial, om huvudföretaget har sitt säte i ett land som tillämpar sådana solvensbestämmelser och sådan tillsyn som åtminstone är likvärdiga med kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning, de tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över huvudföretaget omfattas av konfidentialitetskrav som är åtminstone likvärdiga med de krav som fastställs i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i kreditinstitutsdirektivet och om huvudföretaget är etablerat i ett land som inte är förtecknat som ett högrisktredjeland med strategiska brister i sitt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, i enlighet med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG. Genom momentet genomförs artikel 48b.1 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *5 mom.* ingår en informativ bestämmelse om att Europeiska bankmyndigheten för ett offentligt register över de tredjeländer och myndigheter i tredjeländer som uppfyller villkoren i 4 mom. Genom momentet genomförs artikel 48b.4 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *6 mom*. föreskrivs det om klassificeringsförfarandet. När Finansinspektionen tar emot en ansökan om koncession i enlighet med 5 § ska Finansinspektionen bedöma om kraven i 4 mom. för filialer till tredjeländers kreditinstitut uppfylls och om de villkor för klassificering i klass I som föreskrivs i 2 mom. uppfylls. Utifrån bedömningen klassificerar Finansinspektionen tredjelandets kreditinstitut till klass I eller II. Om det tredjeland där huvudföretaget har sitt säte inte finns upptaget i det offentliga registret ska Finansinspektionen be kommissionen bedöma tredjelandets bankregelverk och konfidentialitetskrav, om villkoret i 4 mom. 3 punkten uppfylls. Finansinspektionen ska klassificera filialen från tredjeland i klass I i avvaktan på att kommissionen antar ett beslut. Genom momentet genomförs artikel 48b.5 i kreditinstitutsdirektivet.

Enligt artikel 48b.2 i kreditinstitutsdirektivet kan kommissionen genom genomförandeakter godkänna beslut om huruvida villkoren i artikel 48b.1 a och 48b.1 b uppfylls när det gäller ett tredjelands bankregelverk. Genomförandeakterna godkänns med iakttagande av det bedömningsförfarande som avses i artikel 147.2. Enligt artikel 48b.3 i kreditinstitutsdirektivet kan kommissionen begära stöd för bedömningen från Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010. Europeiska bankmyndigheten publicerar resultaten av sin bedömning på sin webbplats.

I *7 mom*. föreslås det bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att uppdatera

klassificeringen av filialer. I momentet anges det att om en filial från tredjeland i klass I inte längre uppfyller förutsättningarna i 2 mom. ska den omedelbart anses tillhöra klass II. Däremot om en filial från tredjeland i klass II börjar uppfylla någon av förutsättningarna i 2 mom. ska den anses tillhöra klass I först efter en fyramånadersperiod från den dag då den började uppfylla villkoret. Genom momentet genomförs den nya artikel 48a.3 i kreditinstitutsdirektivet.

12 §. *Krav på etablerande av dotterföretag.* I det föreslagna *1 mom.* 1–4 punkten föreskrivs det om Finansinspektionens befogenhet att kräva att en filial till ett tredjelands kreditinstitut ansöker om en sådan koncession som avses i 4 kap. 1 §. Ansökan om koncession förutsätter att ett dotterföretag etableras i Finland. Genom momentet genomförs artikel 48i.1 första stycket i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *2 mom*. föreskrivs det när Finansinspektionen kan kräva att en filial till ett tredjelands kreditinstitut ska ansöka om koncession i enlighet med 1 mom. Finansinspektionen ska innan den framställer ett yrkande enligt 1 mom. tillämpa de åtgärder som föreskrivs i 13 § och 18 kap. 12 §. Om Finansinspektionen på andra grunder än de som anges i 1 mom. kan motivera att dessa åtgärder skulle vara otillräckliga för att hantera de väsentliga tillsynsmässiga betänkligheterna behöver Finansinspektionen inte tillämpa andra åtgärder före yrkandet som avses i 1 mom. Genom momentet genomförs artikel 48i.1 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *3 mom*. föreskrivs det om en samrådsprocess. Innan Finansinspektionen framställer ett sådant yrkande som avses 1 mom. ska de samråda med Europeiska bankmyndigheten och de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den berörda gruppen från tredjeland har etablerat andra filialer från tredjeland eller institut som fungerar som dotterföretag. Genom momentet genomförs artikel 48i.2 första stycket i kreditinstitutsdirektivet.

13 §. *Systemviktiga filialer.* I *1 mom*. föreslås det bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att bedöma systemviktigheten av en filial. Finansinspektionen ska bedöma systemviktigheten av en filial till ett tredjelands kreditinstitut och huruvida filialen i fråga medför betydande risker för den finansiella stabiliteten i Europeiska unionen och Finland, om alla tredjelandsfilialer i Europeiska unionen som tillhör samma grupp från tredjeland har ett totalt belopp av tillgångar i Europeiska unionen såsom rapporterats enligt 18 kap. 8 a § som uppgår till eller överstiger 40 miljarder euro i genomsnitt de tre närmast föregående räkenskapsperioderna eller minst (i absoluta tal) tre av de fem närmast föregående räkenskapsperioderna. Till det totala beloppet av tillgångar räknas inte tillgångar som innehas av filialer till ett tredjelands kreditinstitut i samband med centralbankers marknadstransaktioner med centralbanker som ingår i det Europeiska centralbankssystemet. Genom momentet genomförs artikel 48j.1 och 48j.2 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *2 mom.* 1–10 punkten föreskrivs det om faktorer som Finansinspektionen ska beakta i sin bedömning. Genom momentet genomförs artikel 48i.2 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *3 mom*. föreskrivs det om hörande av Europeiska bankmyndigheten och de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater i Europeiska unionen. Genom momentet genomförs artikel 48j.3 första stycket i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *4 mom*. föreskrivs det om att lämna bedömningen till Europeiska bankmyndigheten och till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater. Genom momentet genomförs artikel 48j.3 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *5 mom.* föreskrivs det om samarbete mellan Finansinspektionen och de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater då en behörig myndighet i en annan medlemsstat motsätter sig Finansinspektionens bedömning och lämnar en avvikande åsikt i fråga om de åtgärder som avses i 18 kap. 12 § 3 mom. Genom momentet genomförs artikel 48j.3 första stycket i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *6 mom.* föreskrivs det att Finansinspektionen ska lämna en underrättelse om Finansinspektionen bedömer att filialen till ett tredjelands kreditinstitut är systemviktigt, men beslutar att inte vidta de tillsynsåtgärder som avses i 18 kap. 12 §. Genom momentet genomförs artikel 48j.4 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

14 §. *Öppnande av en representation samt dess verksamhet.* Paragrafen motsvarar 17 kap. 6 § i den gällande lagen.

15 §. *Återkallande av en representations rätt att bedriva verksamhet.* Paragrafen motsvarar 17 kap. 7 § i den gällande lagen. Hänvisningen i paragrafen föreslås dock bli uppdaterad.

18 kap. Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut

4 §. *Intern förvaltning och kundinformationssystem.* Det föreslås att paragrafen ska ändras i sin helhet så att innehållet i den gällande 4 § delas upp delvis i de nya 4 a–4 c §. I denna paragraf föreskrivs det om intern förvaltning och kundinformationssystem.

I det föreslagna *1 mom.* föreskrivs det att på filialer till tredjeländers kreditinstitut ska tillämpas vad som föreskrivs i 7 kap. 1 §, 8 kap. och 9 kap. 2 §. I fråga om interna kontrollfunktioner tillämpas på filialer i klass I vad som föreskrivs i 9 kap. 8 § och på filialer i klass II samma paragraf till den del det endast är fråga om inrättande av kontrollfunktioner som är oberoende av operativa funktioner. Finansinspektionen kan dock dessutom kräva att en filial i klass II utnämner särskilda ansvarspersoner för kontrollfunktioner som är oberoende av operativa funktioner på det sätt som föreskrivs i 9 kap. 8 §, om Finansinspektionen anser det nödvändigt på basis av filialens storlek, interna organisation samt verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitet. Genom momentet genomförs artikel 48g.2 och 48.3 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *2 mom*. föreskrivs det om rapporteringsvägar, system och tillsyn. Filialer till tredjelands kreditinstitut ska ha rapporteringsvägar till huvudföretagets ledningsorgan som täcker alla väsentliga risker och strategier för riskhantering samt ändringar av dessa. Filialer till tredjelands kreditinstitut ska också ha lämpliga system för informations- och kommunikationsteknik och kontroller för att säkerställa att strategierna tillämpas på vederbörligt sätt. Genom momentet genomförs artikel 48g.4 i kreditinstitutsdirektivet.

Paragrafens *3 mom.* motsvarar 18 kap. 4 § 5 mom. i den gällande lagen. Genom momentet genomförs artikel 48g.5 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *4 mom*. föreskrivs det om kritiska eller viktiga funktioner. I momentet anges det att om kritiska eller viktiga funktioner hos filialen till ett tredjelands kreditinstitut utförs av dess huvudföretag ska dessa funktioner utföras i enlighet med interna arrangemang eller gruppinterna överenskommelser. Finansinspektionen ska ha tillgång till alla uppgifter den behöver för att utöva sin tillsynsuppgift i fråga om dessa funktioner. Genom momentet genomförs artikel 48g.7 i kreditinstitutsdirektivet.

Paragrafens *5 mom.* motsvarar 18 kap. 4 § 4 mom. i den gällande lagen.

4 a §. *Riskhantering.* Paragrafen är ny och i den föreskrivs om riskhantering.

Det föreslagna *1 mom.* motsvarar 18 kap. 4 § 1 mom. i den gällande lagen.

I det föreslagna *2 mom*. föreskrivs det om identifiering och hantering av motpartsrisker. Enligt momentet ska en filial till ett tredjelands kreditinstitut som genomför transaktioner mellan två koncerner (back-to-back-transaktion) eller gruppinterna transaktioner ha tillräckliga resurser för att identifiera och hantera sin motpartsrisk när väsentliga risker kopplade till tillgångar som bokförs av filialen till ett tredjelands kreditinstitut överförs till motparten. Genom momentet genomförs artikel 48g.6 i kreditinstitutsdirektivet.

4 b §. *Kapitalkrav.* Paragrafen är ny och i den föreskrivs om kapitalkrav. I det föreslagna *1 mom*. föreskrivs det om kapitalkravsbeloppet. Paragrafen gäller endast filialer till tredjelands kreditinstitut. Enligt 1 punkten är det 2,5 procent av filialens genomsnittliga skulder för de tre närmast föregående årliga rapportperioderna för filialer i klass I. Om det gäller en filial som nyligen fått sin koncession räknas 2,5 procent av filialens skulder vid tidpunkten för beviljande av koncessionen i enlighet med 8 a §. I båda fallen är kapitalkravet dock minst 10 miljoner euro.

Enligt 2 punkten är det 0,5 procent av filialens genomsnittliga skulder för de tre närmast föregående årliga rapportperioderna för filialer i klass II. Om det gäller en filial som nyligen fått sin koncession räknas 0,5 procent av filialens skulder vid tidpunkten för beviljande av koncessionen i enlighet med 8 a §. I båda fallen är kapitalkravet dock minst 5 miljoner euro.

I det föreslagna *2 mom*. föreskrivs det om med hurdana medel minimikapitalkravet kan uppfyllas. Enligt momentet ska minimikapitalkravet som avses i 1 mom. uppfyllas med kontanter eller kontantliknande instrument enligt definitionen i artikel 4.1.60 i EU:s tillsynsförordning, räntebärande värdepapper som har givits ut av finska staten eller Finlands Bank eller något annat instrument som är tillgängligt för filialen till ett tredjelands kreditinstitut för obegränsad och omedelbar användning för att täcka risker eller förluster så snart dessa risker eller förluster uppkommer.

I det föreslagna *3 mom*. föreskrivs det om insättning av tillgångar. Enligt momentet ska de tillgångar med vilka filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller minimikapitalkravet enligt 1 mom. sättas in på ett konto (escrow account) hos ett sådant kreditinstitut som har koncession för kreditinstitut i Finland och som inte ingår i gruppen för filialens huvudföretag. De medel som satts in på kontot ska vara tillgängliga för användning vid tillämpning av 15 kap. 5 § i resolutionslagen.

Genom paragrafen genomförs artikel 48e i kreditinstitutsdirektivet.

4 c §. *Likviditetskrav.* Paragrafen är ny och i den föreskrivs om likviditetskrav. Det föreslagna *1 mom.* motsvarar i huvudsak 18 kap. 4 § 2 mom. i den gällande lagen så att kravet som gäller de tillgångar som en filial ska ha i Finland flyttas till 2 mom. Genom 2–4 mom. genomförs artikel 48f i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *2 mom*. föreskrivs det om storleken på det likviditetskrav som gäller filialer till tredjelands kreditinstitut. Enligt den andra meningen i 18 kap. 4 § 2 mom. i den gällande lagen ska ett kreditinstitut från tredjeland kontinuerligt ha tillgångar på fem miljoner euro i Finland. Det gällande kravet motsvarar delvis kapitalkravet enligt artikel 48e i kreditinstitutsdirektivet, om vilket det föreskrivs i den nya 4 b §. Genom detta moment genomförs motsvarande likviditetskrav som i artikel 48f i kreditinstitutsdirektivet. Enligt momentet ska filialer till tredjelands kreditinstitut dessutom i Finland fortlöpande ha en volym icke-pantsatta och likvida

tillgångar som är tillräcklig för att täcka likviditetsutflöden under en period på minst 30 dagar. En filial i klass I ska uppfylla likviditetskraven i del sex avdelning I i EU:s tillsynsförordning och i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/6 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut.

I det föreslagna *3 mom*. föreskrivs det om de tillgångar med vilka likviditetskravet uppfylls. De tillgångar med vilka likviditetskravet enligt 2 mom. uppfylls ska sättas in på ett konto hos ett sådant kreditinstitut som har koncession för kreditinstitut i Finland och som inte ingår i gruppen för filialens huvudföretag. Om det återstår likvida tillgångar på kontot efter att de har tillämpats för att täcka likviditetsutflöden ska dessa återstående likvida tillgångar vara tillgängliga för användning av filialen till ett tredjelands kreditinstitut i enlighet med 15 kap. i resolutionslagen.

I det föreslagna *4 mom.* föreskrivs det om ett undantag enligt vilket Finansinspektionen kan besluta att kravet i 2 mom. inte ska tillämpas på filialer till tredjelands kreditinstitut, om filialen anses uppfylla kraven i enlighet med 17 kap. 11 § 4 mom.

Det föreslagna *5 mom.* motsvarar 18 kap. 4 § 3 mom. i den gällande lagen.

Det föreslagna *6 mom*. motsvarar 18 kap. 4 § 6 mom. i den gällande lagen.

8 §. *Bokslut och bokföring.* Enligt förslaget ska paragrafen ändras i sin helhet, men den motsvarar i huvudsak 18 kap. 8 § i den gällande lagen. I denna paragraf föreskrivs det endast om bokslut och bokföringspraxis. Bestämmelserna om rapportering i 2 och 3 mom. i den gällande 8 § flyttas till den nya 8 a §, där det endast föreskrivs om rapportering.

Det föreslagna *1 mom.* motsvarar 18 kap. 8 § 1 mom. i den gällande lagen.

I det föreslagna *2 mom*. föreskrivs det om en skyldighet för tredjelands kreditinstitut att föra bok över tillgångar och skulder. Bokföringen ska innehålla all nödvändig och tillräcklig information om de risker som filialen till ett tredjelands kreditinstitut genererat samt om hur de förvaltas. Genom momentet genomförs artikel 48h.1 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *3 mom.* föreskrivs det att ett tredjelands kreditinstitut för den förvaltning av bokföring som avses i 2 mom. ska utveckla principer för förfarandet som regelbundet ses över och uppdateras. Dessa principer för förfarandet ska dokumenteras och godkännas av huvudföretagets styrande organ. Principerna för förfarandet ska innehålla en tydlig motivering av bokföringspraxis och en beskrivning av hur praxisen i fråga överensstämmer med affärsstrategin för filialen till ett tredjelands kreditinstitut. Genom momentet genomförs artikel 48h.2 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *4 mom*. föreskrivs det om ett skriftligt yttrande. Filialen till ett tredjelands kreditinstitut ska för Finansinspektionen regelbundet utarbeta ett oberoende, skriftligt och motiverat yttrande om genomförandet och den fortlöpande efterlevnaden av kraven i denna paragraf, med resultat och slutsatser. Genom momentet genomförs artikel 48h.3 i kreditinstitutsdirektivet.

8 a §. *Rapporteringskrav.* Paragrafen är ny och i den föreskrivs om rapporteringskrav för filialer till tredjelands kreditinstitut.

Paragrafens *1 mom.* motsvarar i huvudsak 18 kap. 8 § 3 mom. i den gällande lagen och i det föreskrivs om den information som ska lämnas till Finansinspektionen om filialens verksamhet.

Det föreslås att 3 punkten ska ändras så att den gällande ordalydelsen ändras till en bredare ordalydelse som motsvarar ordalydelsen i artikel 48k.1 a i kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att 8 punkten ska ändras så att den gällande bestämmelsen flyttas till 9 punkten och i 8 punkten föreskrivs i enlighet med artikel 48k.1 b i kreditinstitutsdirektivet att filialen ska lämna uppgifter om huruvida filialen till ett tredjelands kreditinstitut följer de krav som föreskrivs dem i denna lag. Enligt förslaget fogas till 9 punkten en precisering som motsvarar artikel 48k.3 i kreditinstitutsdirektivet. Genom ändringarna genomförs alltså artikel 48k.1 delvis samt artikel 48k.3 i kreditinstitutsdirektivet. Genom momentet genomförs artikel 48k.2 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *2 mom.* 1–6 punkten föreskrivs det om uppgifter som en filial till ett tredjelands kreditinstitut ska lämna om sitt huvudföretag. I 7 punkten föreslås motsvarande bestämmelse som i 1 mom. 9 punkten, vilket ger tillgång till andra uppgifter. Genom momentet genomförs artikel 48k.2 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *3 mom*. föreskrivs det hur ofta rapporteringen ska ske. De uppgifter som avses i 1 och 2 mom. ska lämnas till Finansinspektionen minst två gånger per år om det är fråga om en filial i klass I och minst en gång per år om det är en filial i klass II. Genom momentet genomförs artikel 48l.2 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *4 mom.* föreskrivs det om undantag från rapporteringskraven. Enligt momentet kan Finansinspektionen besluta att en filial till ett tredjelands kreditinstitut inte behöver lämna en del eller några alls av de uppgifter som avses i 2 mom., om det är fråga om en filial som uppfyller kraven i 17 kap. 11 § 4 mom. eller Finansinspektionen kan få uppgifterna direkt av kreditinstitutets tillsynsmyndigheter i tredjelandet i fråga. Genom momentet genomförs artikel 48l.3 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *5 mom*. föreskrivs det om tillämpning av bestämmelserna i internationella redovisningsstandarder vid rapportering av uppgifter. I momentet anges det att när en filial till ett tredjelands kreditinstitut lämnar uppgifter om de bokförda tillgångarna och skulderna enligt 1 mom. 3 punkten ska filialen tillämpa bestämmelserna i de internationella redovisningsstandarder som tillämpas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002. Genom momentet genomförs artikel 48l.1 andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

Det föreslagna *6 mom.* motsvarar 18 kap. 8 § 2 mom. i den gällande lagen.

10 §. *Ledningen för ett utländskt kreditinstituts filial.* Enligt förslaget ska till *1 mom.* fogas bestämmelser om att en filial till ett tredjelands kreditinstitut ändå ska ha minst två personer som de facto leder filialens verksamhet. Dessa två personer ska ha ett gott anseende samt tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter, de ska avsätta tillräcklig tid för att kunna fullgöra sina åligganden och Finansinspektionen ska godkänna dem för uppgiften i fråga. Genom tilläggen genomförs artikel 48g.1 i kreditinstitutsdirektivet.

14 §. *Tillsyn och bedömning av filialer till tredjeländers kreditinstitut.* Paragrafen är ny. Enligt *1 mom.* ska Finansinspektionen säkerställa att en oberoende tredje part regelbundet bedömer hur en filial till ett tredjelands kreditinstitut genomför de krav som föreskrivs i 4 § 1–4 mom. och 4 a § 2 mom. och den fortlöpande efterlevnaden av kraven hos filialen till ett tredjelands kreditinstitut och överlämnar en rapport till Finansinspektionen med sina resultat och slutsatser. Genom momentet genomförs artikel 48g.8 i kreditinstitutsdirektivet.

I *2 mom*. föreslås det bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att genomföra översyn

och utvärdering. Finansinspektionen ska se över de arrangemang, strategier, processer och rutiner som en filial till ett tredjelands kreditinstitut har infört för att uppfylla kraven i denna lag. Utifrån översynen ska Finansinspektionen utvärdera huruvida de styrformer, strategier, processer och rutiner som filialer till tredjelands kreditinstitut infört, såväl som det kapital och den likviditet de förfogar över, är tillräckliga för att säkerställa en sund hantering och täckning av deras väsentliga risker samt den ekonomiska bärkraften hos filialerna. Genom momentet genomförs artikel 48n.1 och 48n.2 i kreditinstitutsdirektivet.

Enligt det föreslagna *3 mom.* ska Finansinspektionen utföra den granskning och bedömning som avses i 2 mom. enligt de tillsynsprinciper som de offentliggjort i enlighet med 11 kap. 12 § 1 punkten. Dessutom ska Finansinspektionen fastställa hur ofta och hur ingående den granskning som avses i 2 mom. ska utföras i proportion till klassificeringen som filialer i klass I och klass II och med beaktande av andra relevanta kriterier såsom arten, omfattningen av och komplexiteten hos den verksamhet som bedrivs av filialerna till tredjelands kreditinstitut. Genom momentet genomförs artikel 48n.3 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *4 mom*. föreskrivs det om samarbete med den myndighet som ansvarar för bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism. Finansinspektionen ska omedelbart underrätta Europeiska bankmyndigheten samt den myndighet som ansvarar för bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism om en översyn, särskilt av styrformerna, affärsmodellen eller verksamheten för en filial, ger de behöriga myndigheterna grundad anledning att misstänka att filialen till ett tredjelands kreditinstitut i fråga har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta eller att det finns en ökad risk för detta. Om det finns en ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism ska Finansinspektionen och den myndighet som ansvarar för bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism samarbeta och omedelbart underrätta Europeiska bankmyndigheten om sin gemensamma bedömning. Finansinspektionen ska vid behov vidta tillsynsåtgärder enligt 15 § eller återkalla koncessionen enligt 17 kap. 7 §. Genom momentet genomförs artikel 48n.4 i kreditinstitutsdirektivet.

Enligt det föreslagna *5 mom.* ska Finansinspektionen, centralen för utredning av penningtvätt och den myndighet som ansvarar för bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism ha ett nära samarbete med varandra inom ramen för sina respektive behörigheter och utbyta information som är relevant, förutsatt att detta samarbete och informationsutbyte inte undergräver någon pågående utredning eller undersökning eller något pågående förfarande enligt straffrätten eller förvaltningsrätten. Europeiska bankmyndigheten kan på eget initiativ bistå myndigheterna i fråga om det föreligger meningsskiljaktigheter om samordningen av tillsynsåtgärderna. I sådana fall agerar Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. Genom momentet genomförs artikel 48n.5 i kreditinstitutsdirektivet.

15 §. *Finansinspektionens behörighet vid tillsynen.* Paragrafen är ny. I det föreslagna *1 mom*. föreskrivs det i vilka situationer Finansinspektionen ska vidta åtgärder. Finansinspektionen ska vidta sådana tillsynsåtgärder som avses i 2 mom. för att säkerställa att filialer till tredjelands kreditinstitut i ett tidigt skede vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att filialerna uppfyller de krav som ska tillämpas på dem enligt detta direktiv och enligt nationell rätt eller vidtar åtgärder för att säkerställa att de på nytt uppfyller de kraven, och säkerställa att de väsentliga risker som filialerna är exponerade för täcks och hanteras på ett sunt sätt och i tillräcklig utsträckning och att de bibehåller sin ekonomiska bärkraft. Genom momentet genomförs artikel 48o.1 i kreditinstitutsdirektivet.

I *2 mom*. föreslås det bestämmelser om Finansinspektionens befogenheter. Finansinspektionen

kan kräva av filialer till tredjelands kreditinstitut att de innehar ett kapitalbelopp som överstiger minimikraven i 4 b § eller uppfyller andra ytterligare kapitalkrav som uppfyller kraven i 4 b §, uppfyller andra specifika likviditetskrav utöver kraven i 4 c § så att tillgångarna uppfyller kraven i 4 c §, stärker sina styrformer, riskhantering eller bokföringsarrangemang, begränsar omfattningen av sin affärsverksamhet eller de verksamheter de bedriver, såväl som motparterna i de verksamheterna, minskar den inneboende risken i sina verksamheter, produkter och system, inbegripet verksamhet på entreprenad, och upphör att bedriva sådan verksamhet eller erbjuda sådana produkter, uppfyller de ytterligare rapporteringskraven i enlighet med 8 a § 1 mom. 9 punkten eller 2 mom. 7 punkten eller ökar frekvensen för den regelbundna rapporteringen samt offentliggör information. Genom momentet genomförs artikel 48o.2 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *3 mom.* föreskrivs det om Finansinspektionens befogenheter i situationer där Finansinspektionen bedömer att filialen till ett tredjelands kreditinstitut är systemviktig i enlighet med 13 §. Finansinspektionen kan då kräva att filialen till ett tredjelands kreditinstitut omstrukturerar sina tillgångar eller verksamheter så att den inte längre klassificeras som systemviktig i enlighet med 13 § eller att den upphör att utgöra en otillbörlig risk för den finansiella stabiliteten i Europeiska unionen eller Finland, eller kräva införande av ytterligare tillsynskrav på filialen till ett tredjelands kreditinstitut. Genom momentet genomförs artikel 48j.4 första stycket i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna 4 mom. föreskrivs det om krav på att lämna uppgifter om tillhandahållandet av sådana tjänster som tillhandahålls uteslutande på initiativ av en kund eller motpart. Kreditinstitut och filialer i Finland ska alltså lämna uppgifter om tjänster tillhandahålls av ett tredjelands kreditinstitut som ingår i samma grupp som kreditinstitutet eller filialen. Genom punkten genomförs artikel 21c.2 tredje stycket i kreditinstitutsdirektivet.

16 §. *Samarbete mellan tillsynsmyndigheterna.* Paragrafen är ny. I det föreslagna *1 mom*. föreskrivs det om tillsynssamarbete och avtal om tillsyn. Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta information med de tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över filialer till tredjelands kreditinstitut och institut som verkar som dotterföretag inom samma grupp från tredjeland. Finansinspektionen ska dessutom i enlighet med 67 § i lagen om Finansinspektionen göra upp skriftliga avtal med de andra behöriga myndigheterna om arrangemang för samordning och samarbete. Genom momentet genomförs artikel 48p.1 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *2 mom*. föreskrivs det om ett tillsynskollegium. Finansinspektionen ska delta i tillsynskollegiets arbete eller inrätta ett tillsynskollegium enligt 1–3 punkten i momentet. Genom momentet genomförs artikel 48p.2 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *3 mom*. föreskrivs det om den ledande behöriga myndigheten. I de situationer som avses i 2 mom. 2 och 3 punkten ska myndigheterna säkerställa att det finns en ledande behörig myndighet som antar samma roll som det tillsynskollegium enligt 67 § i lagen om Finansinspektionen som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen. Finansinspektionen är ledande behörig myndighet om filialen till ett tredjelands kreditinstitut i Finland är det största enligt det totala värdet på tillgångarna som tagits upp.

I det föreslagna *4 mom*. 1–3 punkten föreskrivs det om de uppgifter som tillsynskollegiet ska utföra. Tillsynskollegiet ska utarbeta en rapport om strukturen och verksamheterna för gruppen i Europeiska unionen och uppdatera den rapporten årligen, utbyta information om resultaten av den översyns- och utvärderingsprocess som avses i 14 § och sträva efter att harmonisera tillämpningen av de tillsynsåtgärder som avses i 15 §. Genom momentet genomförs artikel 48p.4 i kreditinstitutsdirektivet.

Enligt det föreslagna *5 mom.* ska tillsynskollegiet när så är lämpligt säkerställa lämplig samordning och lämpligt samarbete med berörda tillsynsmyndigheter i tredjeländer. Genom momentet genomförs artikel 48p.5 i kreditinstitutsdirektivet.

17 §. *Meddelande av uppgifter till Europeiska bankmyndigheten.* Paragrafen är ny. I det föreslagna *1 mom.* föreskrivs det att Finansinspektionen ska meddela Europeiska bankmyndigheten om alla koncessioner som beviljats filialer till tredjeländers kreditinstitut och alla efterföljande ändringar av sådana koncessioner, de totala tillgångar och skulder som bokförts av de filialer till tredjeländers kreditinstitut som beviljats koncession, enligt regelbundna rapporter samt namnet på den grupp tredjeländers kreditinstitut som filialen till ett tredjelands kreditinstitut som beviljats koncession tillhör. Genom momentet genomförs artikel 48q.1 i kreditinstitutsdirektivet.

I *2 mom.* föreslås en informativ bestämmelse enligt vilken Europeiska bankmyndigheten på sin webbplats ska offentliggöra en förteckning över alla filialer till tredjeländers kreditinstitut som har beviljats koncession att bedriva verksamhet i Europeiska unionen och uppgift om i vilka medlemsländer filialerna har koncession. Genom momentet genomförs artikel 48q.2 i kreditinstitutsdirektivet.

20 kap. Administrativa påföljder

1 §. *Påföljdsavgift.* Hänvisningarna i *2 mom. 3 punkten* föreslås bli uppdaterade till 7 kap. i och med ändringarna.

Enligt förslaget ska de nya punkterna 8–10 fogas till momentet. I *8 punkten* införs bestämmelserna om holdingföretag i 2 a kap. för att genomföra artikel 66.1 f i kreditinstitutsdirektivet. I *9 punkten* införs bestämmelserna om buffertkrav enligt prövning och tilläggskrav på likviditeten i 11 kap. för att delvis genomföra artikel 67.1 q i kreditinstitutsdirektivet samt för att komplettera det tidigare genomförandet. I *10 punkten* införs de nya bestämmelserna i 3 a kap. för att genomföra artikel 66.1 g–66.1 j i kreditinstitutsdirektivet. På grund av de nya punkterna föreslås en teknisk ändring i *7 punkten*.

Det föreslås att *3 mom.* ska ändras så att hänvisningen till 2 mom. 4 och 6 punkten ska strykas. I 4 punkten stryks hänvisningen för att genomföra artikel 65.2 i kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att 6 punkten ska strykas som överflödig, eftersom 2 mom. 6 punkten har upphävts.

Enligt förslaget ska *4 mom.* 1, 2, 4, 5, 8 och 9 punkten ändras och till momentet fogas de nya punkterna 10–15. Det föreslås att 1 punkten om kapitalbaskrav ska ändras för att genomföra upphävandet av led e och införandet av den nya led r i artikel 67.1 i kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att 2 punkten ska ersättas med en ny bestämmelse för att genomföra upphävandet av led f och införandet av den nya led z i artikel 67.1 i kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att 4 punkten ska ersättas med en ny bestämmelse för att genomföra upphävandet av led k och införandet av den nya led w i artikel 67.1 i kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att 5 punkten ska ersättas med en ny bestämmelse för att genomföra upphävandet av led l och införandet av den nya led y i artikel 67.1 i kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att 8 punkten ska ändras för att genomföra upphävandet av led i och införandet av den nya led x i artikel 67.1 i kreditinstitutsdirektivet. På grund av de nya punkterna föreslås en teknisk ändring i *9 punkten*.

Det föreslås att en ny 10 punkt ska fogas till momentet för att genomföra artikel 67.1 j i kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att en ny 11 punkt ska fogas till momentet för att genomföra artikel 67.1 aa i kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att en ny 12 punkt ska fogas till momentet för att genomföra artikel 67.1 ab i kreditinstitutsdirektivet. Det föreslås att en ny

13 punkt ska fogas till momentet för att genomföra artikel 67.1 n i kreditinstitutsdirektivet så att en del av leden har genomförts även genom 2 mom. 4 punkten. Det föreslås att en ny 14 punkt ska fogas till momentet för att delvis genomföra artikel 67.1 q i kreditinstitutsdirektivet eftersom en del av leden har genomförts genom 2 mom. 9 punkten. Det föreslås att en ny 15 punkt ska fogas till momentet för att genomföra artikel 67.1 v i kreditinstitutsdirektivet.

Det föreslås att *5 mom.* ska ändras så att den struktureras i punktform så att det inledande stycket samt 1 och 2 punkten motsvarar innehållet i det gällande 5 mom. Till 3 punkten fogas även en ny bestämmelse, enligt vilken Finansinspektionens beslut som meddelats med stöd av denna lag eller EU:s tillsynsförordning också är bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. Genom ändringen genomförs artikel 65.1 och den nya artikel 67.1 s i kreditinstitutsdirektivet. Detta innebär att påföljdsavgift även kan påföras för överträdelse eller försummelse av Finansinspektionens beslut.

Enligt förslaget ska *ett nytt 6 mom.* fogas till paragrafen där det föreskrivs om personligt ansvar i vissa situationer. I momentet anges det att utöver det som anges i 40 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen kan påföljdsavgift i de situationer som avses i 1, 2, 4 och 5 mom. påföras en person i kreditinstitutets högsta ledning eller verkställande ledning, en nyckelperson, en person vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil eller någon annan fysisk person som har varit ansvarig för överträdelse enligt den tillämpliga lagen, eller en person i motsvarande ställning i ett holdingföretag.

22 kap. Tillsynsbefogenheter

2 §. *Vite.* Enligt förslaget ska paragrafen ändras i sin helhet. I det föreslagna *1 mom.* föreskrivs det att i vissa situationer enligt 2 mom. föreläggs vite i enlighet med denna paragraf och inte i enlighet med 33 a §. Enligt förslaget kan Finansinspektionen inte längre förelägga vite på grundval av 33 a § i sådana situationer som avses i 2 mom., utan Finansinspektionen har endast behörighet enligt denna paragraf. Finansinspektionen avses dock kunna förelägga vite åt kreditinstitut eller holdingföretag i enlighet med 33 a § i den gällande lagen om Finansinspektionen om ett kreditinstitut till exempel bryter mot Finansinspektionens informations- och granskningsbefogenheter, dvs. till denna del ändras inte rättsläget.

I det föreslagna *2 mom.* föreskrivs det att Finansinspektionen vid vite kan ålägga kreditinstitut eller holdingföretag att fullgöra sina skyldigheter om de bestämmelser som avses i 20 kap. 1 § 1, 2, 4 och 5 mom. försummas eller överträds. Genom momentet genomförs artikel 66.1 samt delvis artikel 67.1 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *3 mom*. föreskrivs det om de fysiska personer som kan påföras vite. Genom momentet genomförs delvis artikel 65.2 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *4 mom*. föreskrivs det om det maximala vitesbeloppet. Det vite som föreläggs för varje dag som överträdelsen pågår får i fråga om en juridisk person uppgå till högst fem procent av den genomsnittliga dagliga nettoomsättningen och i fråga om en fysisk person till 50 000 euro. Den dagliga nettoomsättningen definieras i enlighet med 40 b § 2 mom. 1 eller 2 punkten i lagen om Finansinspektionen beroende på om företaget ingår i en grupp. Genom momentet genomförs artikel 66.2 b och delvis artikel 67.2 b i kreditinstitutsdirektivet. Dessutom genomförs även artikel 66.4 samt artikel 67.4 i kreditinstitutsdirektivet i fråga om definitionen av omsättning.

Det maximala vitesbeloppet räknas alltid enligt det dagliga maximibeloppet, även i de fall då vite föreläggs vecko- eller månadsvis.

I det föreslagna *5 mom*. föreskrivs det om tiden för vitet. Enligt momentet kan vite dömas ut för högst sex månader. Genom momentet genomförs artikel 66.2 b och delvis artikel 67.2 b i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *6 mom*. föreskrivs det om utdömande av vite och tillämpning av viteslagen. Vitet föreläggs i form av löpande vite. På föreläggande av vite tillämpas inte 9 § i viteslagen. Avsikten är alltså att vite ska föreläggas som löpande vite, dvs. en bestämd tidsperiod fastställs inom vilken den skyldighet som anges i vitesföreläggandet ska iakttas. Vite föreläggs dock inte i enlighet med 9 § i viteslagen genom att använda ett fast grundbelopp och ett tilläggsbelopp. Vite kan föreläggas ett visst datum och tillämpningen av det kan börja på ett senare datum.

I momentet anges det ytterligare att Finansinspektionen ska besluta om utdömande av vite. På utdömande av vite tillämpas inte 10 § 2 mom. viteslagen, dvs. bestämmelsen om tilläggsbelopp. På föreläggande och utdömande av vite tillämpas i övrigt bestämmelserna i viteslagen (1113/1990).

Genom tillämpningen av viteslagen utnyttjas spelrummet att tillämpa vite vecko- eller månadsvis enligt artikel 66.2 tredje stycket samt artikel 67.1 tredje stycket i kreditinstitutsdirektivet. Genom momentet genomförs dessutom artikel 66.2 fjärde stycket och artikel 67.2 fjärde stycket i kreditinstitutsdirektivet.

7.3 Lagen om investeringstjänster

1 kap. Allmänna bestämmelser

13 §. *Definitioner som gäller tillhandahållare av investeringstjänster.* Det föreslås att paragrafens *rubrik* ska ändras så att den får en enklare och allmän formulering.

Det föreslås att till *1 mom.* fogas *en ny 12 och 13 punkt* där central motpart och kvalificerad central motpart definieras genom hänvisning till EMIR-förordningen samt förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut och stora värdepappersföretag. På grund av dessa tillägg föreslås en teknisk ändring i *11 punkten.*

Genom ändringarna genomförs artikel 3.1 i EMIR-direktivet.

3 kap. Beviljande och återkallande av verksamhetstillstånd för värdepappersföretag samt betydande ägares tillförlitlighet

1 a §. *Särskild bestämmelse om verksamhetstillstånd för vissa värdepappersföretag.* I det föreslagna *1 mom.* föreskrivs det om skyldigheten för stora värdepappersföretag eller värdepappersföretag som hör till en företagsgrupp av motsvarande storlek att ansöka om koncession för kreditinstitut. I momentet hänvisas det till de villkor som anges i artikel 4.1.1 b i EU:s tillsynsförordning. Nationellt behöver ändringarna i artikel 8a.1 i kreditinstitutsdirektivet inte verkställas separat, eftersom den hänvisning som ingår 1 mom. omfattar ändringen i och med att artikel 4.1.1 b i tillsynsförordningen har ändrats på motsvarande sätt som artikel 8a i kreditinstitutsdirektivet. Rättsläget ändras dock i och med ändringen av tillsynsförordningen på så sätt att man i beräkningen av tröskelvärdet på 30 miljarder beaktar dotterföretag och filialer i tredjeland både i det företagsvisa och gruppvisa beräkningssättet.

Det föreslås att 1 mom. ska ändras så att det närmare framgår av bestämmelserna att företag ska ansöka om koncession för kreditinstitut senast samma dag som dess genomsnittliga samlade månatliga tillgångar, beräknat över en sammanhängande tolvmånadersperiod, uppfyller något

av de tröskelvärden som anges i leden i, ii eller iii i artikel 4.1.1 b i EU:s tillsynsförordning. Genom ändringen kompletteras det tidigare genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU.

Enligt förslaget ska 4–6 mom. fogas till paragrafen som nya moment, varigenom den ändrade artikel 8a.1 b och den nya artikel 8a.3a i kreditinstitutsdirektivet genomförs.

I det föreslagna *4 mom.* föreskrivs det att Finansinspektionen enligt egen prövning kan bevilja undantag för stora värdepappersföretag när det gäller skyldigheten att ansöka om koncession för kreditinstitut i enlighet med 1 mom. i paragrafen. Företag som omfattas av skyldigheten att ansöka om koncession ska hos Finansinspektionen ansöka om avstående från kravet på koncession så att Finansinspektionen kan bevilja undantag. När man avstår från koncession för kreditinstitut leder det till att företagen inte anses vara kreditinstitut och att skyldigheten att iaktta tillsynskraven för kreditinstitut samt tillhörande bestämmelser enligt kreditinstitutslagen, EU:s tillsynsförordning och kreditinstitutsdirektivet inte fullt ut gäller det företag som beviljats undantag. Således omfattas företaget fortsättningsvis av tillämpningsområdet för EU:s förordning om tillsynskrav för värdepappersföretag eller de tillsynskrav som fastställts i direktivet. I momentet föreslås dessutom bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att utan dröjsmål underrätta Europeiska bankmyndigheten då Finansinspektionen tar emot en ansökan om att avstå från kravet på koncession från ett värdepappersföretag som omfattas av koncessionsskyldigheten.

I det föreslagna *5 mom.* föreskrivs det om faktorer som Finansinspektionen ska beakta när den överväger avstående. Faktorer som är obligatoriska att beakta är arten, omfattningen, komplexiteten och betydelsen av den verksamhet som företaget bedriver i den medlemsstat där det etablerat sig och i hela unionen samt den systemrisk som verksamheten orsakar. Om det företag som begärt avstående ingår i en grupp ska Finansinspektionen i sin bedömning även ta hänsyn till gruppens organisationsstruktur och bokföringspraxis samt fördelningen av tillgångar mellan organisationerna i gruppen. Inom en månad från anmälan ger Europeiska bankmyndigheten sitt yttrande om avstående. Finansinspektionen ska beakta yttrandet i sin bedömning, men den är ändå inte bunden av yttrandet i sitt beslutsfattande.

I det föreslagna *6 mom*. föreskrivs det om Finansinspektionens beslut om krav på koncession. Finansinspektionen ska fatta beslut inom en månad från det att Europeiska bankmyndigheten har gett sitt yttrande i ärendet. Finansinspektionen ska motivera sitt beslut och i motiveringen ange orsakerna till att Finansinspektionens beslut eventuellt skiljer sig från Europeiska bankmyndighetens beslut. I momentet föreskrivs det även om Finansinspektionens skyldighet att meddela beslutet till det företag som lämnat begäran samt till Europeiska bankmyndigheten. I momentet ingår också en informativ bestämmelse om att Europeiska bankmyndigheten offentliggör Finansinspektionens beslut på sin webbplats tillsammans med sitt eget yttrande. Sist i momentet föreskrivs det att Finansinspektionen ska ompröva sitt beslut vart tredje år.

6 kap. Ekonomiska verksamhetsförutsättningar för tillhandahållande av investeringstjänster samt tillsyn över den ekonomiska stabiliteten

2 b §. *Tillämpning av kraven i EU:s tillsynsförordning på vissa värdepappersföretag.* I *1 mom.* föreslås en ny bestämmelse. Den nya bestämmelsen anger att om ett värdepappersföretag som uppfyller ovannämnda villkor ingår i en sådan värdepappersföretagskoncern som avses i artikel 4.25 i EU:s förordning om tillsynskrav för värdepappersföretag, tillämpas på värdepappersföretagskoncernen vad som i kreditinstitutslagen och i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om gruppbaserad tillsyn över kreditinstitut. Genom tillägget

genomförs den nya artikel 110a i kreditinstitutsdirektivet.

6 b kap. Förvaltnings- och styrningssystem, insyn, riskhantering och ersättning

1 a §. *Värdepappersföretagets interna förvaltnings- och styrningssystem.* Det föreslås att *1 mom. 2 punkten* ska ändras. Enligt förslaget ska ordalydelsen i punkten preciseras och i den hänvisas direkt till koncentrationsrisker som är en följd av exponeringar mot centrala motparter, med beaktande av villkoren för aktiva konton enligt EMIR-förordningen. Genom ändringen genomförs artikel 3.2 i EMIR-direktivet.

2 b §. *Riskhantering.* Enligt förslaget ska paragrafen ändras så att till *1 mom.* fogas en *ny 5 punkt* med en bestämmelse om att även koncentrationsrisker som är en följd av exponeringar mot centrala motparter ska beaktas i riskhanteringen. I *4 punkten* föreslås en teknisk ändring på grund av den nya punkten. Genom ändringen genomförs artikel 3.3 a i EMIR-direktivet.

Enligt förslaget fogas ett *nytt 6 mom.* till paragrafen där det förutsätts att värdepappersföretag ska upprätta planer och fastställa kvantitativa mål i enlighet med de krav som fastställs i artikel 7a i EMIR-förordningen i syfte att övervaka och hantera den koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter. Genom ändringen genomförs artikel 3.2 b i EMIR-direktivet.

I och med det nya 6 mom. ändras de nuvarande 6–8 mom. till 7–9 mom. I övrigt motsvarar paragrafen den gällande lagstiftningen.

6 c kap. Tillsyn över finansiell ställning samt översyns- och utvärderingsprocessen

2 §. *Översyn och utvärdering.* Det föreslås en teknisk ändring i *1 mom. 1 punkten;* hänvisningen ska gälla 6 b kap. 2 b §.

Enligt förslaget ska *ett nytt 5 mom.* fogas till paragrafen. Finansinspektionen ska bedöma och övervaka utvecklingen av värdepappersföretagens metoder i fråga om hanteringen av den koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter samt de framsteg som instituten gör för att anpassa sina affärsmodeller till de krav som fastställs i artikel 7a i EMIR-förordningen. Genom ändringen genomförs artikel 3.4 i EMIR-direktivet.

I och med det nya 5 mom. ändras det nuvarande 5 mom. till 6 mom. I övrigt motsvarar paragrafen den gällande lagstiftningen.

5 §. *Tillsynsbefogenheter.* Det föreslås att *1 mom.* i paragrafen ska ändras. Till dess *inledande stycke* fogas en hänvisning till 6 b kap. 2 b § samt som en teknisk ändring införs en hänvisning till 6 c kap. I momentet föreslås dessutom *en ny 14 punkt* där det föreskrivs att om Finansinspektionen anser att det föreligger en alltför stor koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot en central motpart kan Finansinspektionen kräva att värdepappersföretagen minskar sina exponeringar mot denna centrala motpart eller omfördelar sina exponeringar. I *13 punkten* föreslås en teknisk ändring på grund av tillägget. Genom ändringarna genomförs artikel 3.5 i EMIR-direktivet.

15 kap. Administrativa påföljder

2 §. *Påföljdsavgift.* I *1 mom. 3 och 4 punkten* föreslås tekniska ändringar för att fortsätta förteckningen med en ny 5 punkt.

Det föreslås att till 1 mom. fogas *en ny 5 punkt* för att komplettera det tidigare genomförandet av artikel 66.1 b i kreditinstitutsdirektivet. Genom ändringen kompletteras det tidigare genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU. Ändringen innebär att ett värdepappersföretag kan åläggas en påföljdsavgift om det inte ansöker om koncession för kreditinstitutsverksamhet när villkoren uppfylls. Påföljdsavgift kan inte föreläggas om Finansinspektionen har beviljat företaget undantag, så att det inte behöver ansöka om koncession för kreditinstitutsverksamhet.

Det föreslås också att till punkten fogas ett omnämnande av Finansinspektionens beslut som meddelats med stöd av bestämmelsen i 3 kap. 1 a §. Genom ändringen genomförs artikel 65.1 i kreditinstitutsdirektivet. Detta innebär att påföljdsavgift även kan påföras för överträdelse eller försummelse av Finansinspektionens beslut.

Enligt förslaget ska *ett nytt 10 mom.* fogas till paragrafen där det föreskrivs om personligt ansvar i vissa situationer. I momentet föreskrivs det att utöver det som anges i 40 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen kan påföljdsavgift i de situationer som avses ovan i 1 mom. 5 punkten också påföras andra fysiska personer som enligt tillämplig lag har varit ansvariga för överträdelsen. Detta innebär att påföljdsavgift kan påföras personer som hör till ledningen eller den verkställande ledningen, men också andra fysiska personer om personen i fråga har varit ansvarig för överträdelsen.

16 a kap. Tillsynsbefogenheter

2 §. *Vite.* Enligt förslaget ska paragrafen ändras i sin helhet. I det föreslagna *1 mom.* föreskrivs det att i vissa situationer enligt 2 mom. föreläggs vite i enlighet med denna paragraf och inte i enlighet med 33 a § i lagen om Finansinspektionen. Enligt förslaget kan Finansinspektionen inte längre förelägga vite på grundval av 33 a § i sådana situationer som avses i 2 mom., utan Finansinspektionen har endast behörighet enligt denna paragraf. Finansinspektionen avses dock kunna förelägga vite i enlighet med 33 a § i den gällande lagen om Finansinspektionen om ett kreditinstitut till exempel bryter mot Finansinspektionens informations- och granskningsbefogenheter, dvs. till denna del ändras inte rättsläget.

I det föreslagna *2 mom.* föreskrivs det att Finansinspektionen vid vite kan ålägga värdepappersföretag att fullgöra sina skyldigheter om företaget i sin verksamhet försummar att iaktta eller bryter mot en bestämmelse eller ett beslut som avses i 15 kap. 2 § 1 mom. 5 punkten. Genom momentet genomförs artikel 66.1 samt delvis artikel 67.1 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *3 mom*. föreskrivs det om de fysiska personer som kan påföras vite. Genom momentet genomförs delvis artikel 65.2 i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *4 mom*. föreskrivs det om det maximala vitesbeloppet. Det vite som föreläggs för varje dag som överträdelsen pågår får i fråga om en juridisk person uppgå till högst fem procent av den genomsnittliga dagliga nettoomsättningen. Den dagliga nettoomsättningen definieras i enlighet med 40 b § 2 mom. 1 eller 2 punkten i lagen om Finansinspektionen beroende på om företaget ingår i en grupp. Enligt 2 punkten kan beloppet för en fysisk person vara högst 50 000 euro. Genom momentet genomförs artikel 66.2 b och delvis artikel 67.2 b i kreditinstitutsdirektivet. Dessutom genomförs även artikel 66.4 samt artikel 67.4 i kreditinstitutsdirektivet i fråga om definitionen av omsättning.

Det maximala vitesbeloppet räknas alltid enligt det dagliga maximibeloppet, även i de fall då vite föreläggs vecko- eller månadsvis.

I det föreslagna *5 mom*. föreskrivs det om tiden för vitet. Enligt momentet kan vite dömas ut för högst sex månader. Genom momentet genomförs artikel 66.2 b och delvis artikel 67.2 b i kreditinstitutsdirektivet.

I det föreslagna *6 mom*. föreskrivs det om utdömande av vite och tillämpning av viteslagen. Vitet föreläggs i form av löpande vite. På föreläggande av vite tillämpas inte 9 § i viteslagen. Avsikten är alltså att vite ska föreläggas som löpande vite, dvs. en bestämd tidsperiod fastställs inom vilken den skyldighet som anges i vitesföreläggandet ska iakttas. Vite föreläggs dock inte i enlighet med 9 § i viteslagen genom att använda ett fast grundbelopp och ett tilläggsbelopp. Vite kan föreläggas ett visst datum och tillämpningen av det kan börja på ett senare datum.

I momentet anges det ytterligare att Finansinspektionen ska besluta om utdömande av vite. På utdömande av vite tillämpas inte 10 § 2 mom. viteslagen, dvs. bestämmelsen om tilläggsbelopp. På föreläggande och utdömande av vite tillämpas i övrigt bestämmelserna i viteslagen.

Genom tillämpningen av viteslagen utnyttjas spelrummet att tillämpa vite vecko- eller månadsvis enligt artikel 66.2 tredje stycket samt artikel 67.2 tredje stycket i kreditinstitutsdirektivet. Genom momentet genomförs dessutom artikel 66.2 fjärde stycket och artikel 67.2 fjärde stycket i kreditinstitutsdirektivet.

Det föreslagna *7 mom.* motsvarar första meningen i 16 a kap. 2 § i den gällande lagen, enligt vilken Finansinspektionen kan förena förbud eller beslut som avses i 1 § med vite.

7.4 Lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform

5 §. Bestämmelserna i *1 mom.* som gäller förfarandet för anmälan om fusion och innehållet i anmälan föreslås bli ersatta med en informativ hänvisning till bestämmelserna i 3 a kap. i kreditinstitutslagen, som i fortsättningen innehåller närmare procedurbestämmelser för alla former av kreditinstitut. En ändring med motsvarande innehåll föreslås även i *3 mom*. Enligt förslaget ska dock bestämmelsen om anmälningsskyldigheten i fråga om registermyndigheten bibehållas i 3 mom.

9 §. Enligt förslaget ska undantaget som gäller den totala delningen i den andra meningen i *1 mom.* strykas. Eftersom procedurbestämmelserna om banktillsyn över fusioner och delningar i fråga om alla former av kreditinstitut i fortsättningen föreslås ingå i det nya 3 a kap. i kreditinstitutslagen är bestämmelsen för det första överflödig och för det andra tillåter inte kreditinstitutsdirektivet längre undantag i enlighet med den nämnda meningen.

13 §. Till *2 mom.* fogas enligt förslaget närmare bestämmelser om förfarandet för anmälan om överlåtelse av affärsverksamhet och Finansinspektionens rätt att motsätta sig. Med undantag av vad som föreskrivs om avyttring av betydande tillgångar och skulder i 3 a kap. i kreditinstitutslagen ska kreditinstitutet anmäla alla överlåtelser av affärsverksamhet till Finansinspektionen utan de tröskelvärden som tillämpas på detta. Lösningen motsvarar anmälningsskyldigheten enligt den gällande lagstiftningen med undantag av att på innehållet i anmälan ska tillämpas de närmare bestämmelser som avses i 3 a kap. i kreditinstitutslagen. Med undantag av bestämmelserna i 3 a kap. i kreditinstitutslagen har Finansinspektionen även motsvarande rätt som enligt de gällande bestämmelserna att motsätta sig överlåtelsen av affärsverksamheten. Det anses fortfarande vara behövligt med en anmälningsskyldighet som överskrider miniminivån enligt direktivet och med Finansinspektionens rätt att motsätta sig arrangemanget, eftersom det i praktiken är svårt att separera bestämmelserna om överlåtelse av affärsverksamhet från partiell delning. Därför anses det inte vara nödvändigt att föreskriva om tillsyn över partiell delning och överlåtelse av affärsverksamhet på ett avsevärt avvikande sätt.

7.5 Lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform

6 §. I *1 och 3 mom.* föreslås motsvarande ändringar i sakinnehållet som i 5 § 1 mom. i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.

12 §. I *1 mom.* föreslås motsvarande ändring i sakinnehållet som i 9 § 1 mom. i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.

16 §. I *3 mom.* föreslås motsvarande ändring i sakinnehållet som i 13 § 2 mom. i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.

7.6 Sparbankslagen

Enligt förslaget ska *mellanrubriken* mellan 64 och 65 § ändras till *registrering av fusionsplanen och kallelse på borgenärerna.*

66 §. Det föreslås att paragrafen ska ändras i sin helhet så att i stället för bestämmelserna om anmälan till Finansinspektionen och Finansinspektionens rätt att motsätta sig inkluderas i paragrafen en informativ hänvisning till 3 a kap. som föreslås i kreditinstitutslagen. I enlighet med den gällande lagen ska Finansinspektionen enligt paragrafen underrätta registermyndigheten om sin invändning mot fusionen, men det föreslås att tidsfristen harmoniseras med lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform samt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform så att registermyndigheten ska underrättas om beslutet om invändning inom en månad från att tiden för kallelse gick ut.

Enligt förslaget ska *mellanrubriken* mellan 84 och 85 § ändras till *registrering av delningsplanen och kallelse på borgenärerna.*

86 §. Det föreslås att paragrafen ska ändras i sin helhet så att motsvarande ändringar görs som i 66 § i fråga om fusionsplanen.

89 §. I *1 mom.* föreslås motsvarande ändring i sakinnehållet som i 13 § 2 mom. i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.

7.7 Lagen om placeringsfonder

1 kap. Allmänna bestämmelser

2 §. *Definitioner.* Det föreslås att till *1 mom.* fogas *en ny 36 punkt* där central motpart definieras genom hänvisning till EMIR-förordningen. Genom ändringen genomförs artikel 1.1 i EMIR-direktivet. I *35 punkten* föreslås en teknisk ändring på grund av tillägget.

3 §. *Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning.* Det föreslås att *en ny 17 punkt* ska fogas till paragrafen där EMIR-förordningen definieras. Med ifrågavarande förordning avses Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister. Genom ändringen genomförs artikel 1.1 i EMIR-direktivet. I *16 punkten* föreslås en teknisk ändring på grund av tillägget.

13 kap. Placeringsfonders investeringar

7 §. *Placeringsfonders krav på minimal diversifiering.* Enligt förslaget ska *2–4 mom.* ändras så att begreppet OTC-derivatinstrument ersätts med en hänvisning till sådana derivatinstrument

som beroende på fallet clearas eller inte clearas av en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i EMIR-förordningen eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen. Genom ändringarna genomförs artikel 1.2 i EMIR-direktivet.

7.8 Lagen om Finlands Banks tjänstemän

9 a kap. Karensavtal

Enligt förslaget ska *ett nytt kapitel* fogas till lagen med bestämmelser om karensavtal.

32 b §. Det föreslås att en ny 32 b § fogas till lagen. I det föreslagna *1 mom.* föreskrivs det om en möjlighet att genom avtal (*karensavtal*) avtala om en tidsfrist under vilken en tjänstemans rätt att övergå till andra uppgifter begränsas villkorligt. Genom karensavtal avtalar man om en tidsbestämd tid (*karenstid)* under vilken man begränsar en tjänstemans rätt att övergå till en annan arbetsgivare eller uppgift eller att inleda tillhandahållande av tjänster genom närings- eller yrkesutövning eller någon annan motsvarande verksamhet, såsom att verka som verkställande direktör eller styrelseproffs.

Det föreslagna 9 a kap. utgår från samma syften och principer som karensavtalet i statstjänstemannalagen. En del av bestämmelserna skiljer sig dock en aning från ordalydelsen i statstjänstemannalagen, men avsikten är att tillämpningspraxis som gäller karensen i princip ska vara så nära tillämpnings- och tolkningspraxis för statstjänstemannalagen som möjligt.

Enligt *2 mom.* ska avtal ingås då Finlands Bank konstaterat att de kriterier som anges i bestämmelsen uppfylls. Karensavtal förutsätter att personen i sin tjänst, uppgift eller ställning har tillgång till sådan information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten och som på ett väsentligt sätt kan utnyttjas i en annan arbetsgivares tjänst eller vid närings- eller yrkesutövning eller i någon annan motsvarande verksamhet för att skaffa sig själv eller någon annan fördel eller för att skada någon annan. Detta kan också avse information som kan användas för att skada Finlands Bank. Paragrafen avses gälla alla Finlands Banks tjänstemän. Målgruppen för paragrafen avgränsas i princip inte till endast en del av tjänstemännen eller tjänsterna, utan behovet av karensavtal föreslås basera sig på prövning av Finlands Bank. Också i andra slags uppgifter kan tjänstemannen få sådan information som gör att ett karensavtal behövs, till exempel i uppgifter som hänför sig till beredskapen inom det finansiella systemet. Om en tjänsteman i sin uppgift inte har tillgång till information som skyddas genom bestämmelsen kan karensavtal inte ingås med denne. Ingående av karensavtal och fastställande av karensavtal som villkor för utnämning eller inledande av nya uppgifter ska övervägas om tjänstemannens kommande uppgifter omfattar arbete med information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten.

När det bedöms om informationen kan utnyttjas på ett väsentligt sätt för att skaffa sig själv eller någon annan fördel eller för att skada någon annan bör det beaktas om tjänstemannen exempelvis kan utnyttja information om konkurrerande företag eller om ifrågavarande sektors förhållanden eller marknad samt hur möjligheten att utnyttja informationen påverkas av att informationen föråldras. I bedömningen ska hänsyn även tas till om tjänstemannen har sådan information som företag med verksamhet inom sektorn inte allmänt har tillgång till. Det handlar om arten av information som tjänstemannen har tillgång till i sin tjänst, uppgift eller ställning. Bestämmelserna om karensavtal omfattar tjänstemän som har tillgång till bland annat känsliga uppgifter eller uppgifter med ett betydande ekonomiskt värde. Till denna grupp hör till exempel tjänstemän som utför uppgifter inom Europeiska centralbankssystemet och således de facto kontinuerligt behandlar uppgifter som gäller penningpolitiskt beslutsfattande i sina

tjänsteuppgifter. Också i andra slags uppgifter kan tjänstemannen få sådan information som gör att ett karensavtal behövs, till exempel i uppgifter som hänför sig till beredskapen inom det finansiella systemet. Ingående av karensavtal och fastställande av karensavtal som villkor för utnämning eller inledande av nya uppgifter ska övervägas om tjänstemannens kommande uppgifter omfattar arbete med information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten, som kan utnyttjas i de nya uppgifterna.

Finlands Bank föreslås kunna ange ingående av karensavtal som en förutsättning för utnämning till en ny tjänst eller ett nytt tjänsteförhållande eller övergång till en ny uppgift. Bestämmelsen avses ändå inte förplikta sökanden eller tjänstemannen att ingå avtal. Det rekommenderas att det redan när tjänsten eller tjänsteförhållandet ledigförklaras uppges att utnämning förutsätter ett karensavtal. Avtal ingås i regel före utnämning, men vid behov även under tjänsteförhållandet innan tjänstemannen inleder de uppgifter som förutsätter avtal om karenstid. Under ett pågående tjänsteförhållande ska karensavtal ingås innan tjänstemannens uppgifter ändras till sådana där tjänstemannen har tillgång till information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten.

Enligt den sista bestämmelsen i momentet binder karensavtalet dock inte tjänstemannen om tjänsteförhållandet har upphört av skäl som beror på myndigheten. Med detta avses skäl som uttryckligen beror på Finlands Bank och inte på tjänstemannen. Om tjänsteförhållandet upphör t.ex. på grund av att ett tjänsteförhållande för viss tid upphör, ett tjänsteförhållande hävs under prövotiden eller ett tjänsteförhållande sägs upp eller hävs av ett skäl som beror på tjänstemannen, är tjänstemannen fortfarande bunden av karensavtalet. Likaså är avtalet bindande för tjänstemannen, om tjänstemannen säger upp sig från tjänsteförhållandet av skäl som inte beror på arbetsgivaren.

Enligt förslaget föreskrivs det om karenstidens längd i *3 mom*. Karenstiden enligt karensavtalet får omfatta högst sex månader efter det att anställningsförhållandet har upphört. Karenstiden får dock enligt avtalet omfatta högst 12 månader efter det att anställningsförhållandet har upphört, om avtalet ingås med en person som utnämnts eller föreslås bli utnämnd till en tjänst som direktionsmedlem eller direktör enligt 3 § eller till ett tjänsteförhållande.

Finlands Bank fastställer längden på karenstiden utifrån en bedömning från fall till fall. Vid bedömningen av karenstidens längd ska det beaktas om tjänstemannen kan dra fördel av information om till exempel konkurrerande företag eller om ifrågavarande sektors förhållanden eller marknad som denne har fått genom sin tjänsteställning, och om tjänstemannen har sådan information eller sådant kunnande som företag med verksamhet inom sektorn inte allmänt har tillgång till. När karenstidens längd bedöms ska hänsyn även tas till i vilket skede information som tjänstemannen känner till, som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten, har förlorat den betydelse som innebär att informationen på ett väsentligt sätt skulle kunna användas i den nya anställningen eller verksamheten till egen eller någon annans fördel eller för att skada någon annan.

I det föreslagna *4 mom*. föreskrivs det om avtalsvillkor för räkning av karenstiden. Karensavtalet ska innehålla ett villkor enligt vilket karenstiden räknas från den dag då uppgifterna enligt det uppdrag, den tjänst eller den ställning som avses i 2 mom. upphörde. Personen får inte längre under karenstiden ha tillgång till information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten och som är väsentlig med tanke på den karens som meddelats eller som kunde utgöra en grund för en ny karens. Karenstiden kan alltså börja redan innan tjänsteförhållandet har upphört, men det förutsätts att personen övergår inom Finlands Bank till en sådan annan uppgift, där det inte finns någon grund för karens. Personen kan till exempel under hela karenstiden arbeta i andra uppgifter vid Finlands Bank under

uppsägningstiden eller hålla semester. Uppgifterna för en tjänsteman som arbetar med särskilt känsliga uppgifter ska genast ändras för uppsägningstiden så att tjänstemannen inte behandlar uppgifter som denne kan utnyttja efter att tjänstgöringen vid Finlands Bank har upphört.

I det föreslagna *5 mom*. föreskrivs det när avtalsvillkoret om karenstid inträder. Avtalsvillkoret om karenstid inträder om Finlands Bank bedömer att det vid övergången eller tillhandahållandet av tjänster är fråga om en situation som avses i 2 mom. Finlands Bank ska göra en bedömning och fatta sitt beslut inom en månad från det att tjänstemannens anmälan enligt 32 c § har tagits emot.

När Finlands Bank har fått anmälan ska man i förhållande till de uppgifter som beskrivs i anmälan bedöma om det är fråga om uppgifter där tjänstemannen på ett väsentligt sätt skulle kunna använda uppgifterna som avses i 2 mom. till egen eller någon annans fördel eller för att skada någon annan. Finlands Bank för samtal med tjänstemannen för att utreda behovet av en karenstid och på basis av detta bedöms behovet av en karenstid enligt karensavtalet. Avtalsvillkoret om karens träder i kraft om tjänstemannen antingen direkt eller under den tid anmälningsskyldigheten gäller avser övergå i en sådan arbetsgivares tjänst eller inleda andra sådana uppgifter där tjänstemannen kan utnyttja särskilt känsliga uppgifter som denne tagit del av i sitt tjänsteförhållande. Om tjänstemannen antingen direkt eller under den tid anmälningsskyldigheten gäller avser övergå till sådana uppgifter där tjänstemannen inte kan utnyttja de erhållna uppgifterna eller om det av någon annan anledning inte finns behov av någon karenstid med tanke på myndighetens verksamhet kan Finlands Bank bestämma att villkoret om karenstid i karensavtalet inte verkställs, och då har myndigheten ingen skyldighet att betala ersättning för karenstid åt tjänstemannen för tiden efter tjänsteförhållandets upphörande. I detta fall är tjänstemannen inte förhindrad att arbeta hos sin nya arbetsgivare eller i sin nya uppgift.

När behovet och längden av karenstiden bedöms ska hänsyn även tas till rätten till arbete och näringsfriheten som tryggas i 18 § 1 mom. i grundlagen. Karensen och längden på den ska uppfylla kravet på proportionalitet. Avsikten är att karensavtalet inte ska begränsa en tjänstemans övergång till andra uppgifter mer än nödvändigt för att uppfylla syftet med bestämmelsen.

I *6 mom*. föreslås en informativ bestämmelse, enligt vilken bestämmelser om rättigheter och skyldigheter för myndigheter inom internationella eller europeiska system för finansiell tillsyn ingår i förordning (EU) nr 1093/2010, SSM-förordningen och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010. Detta innebär i praktiken till exempel att Europeiska centralbankens bestämmelser och riktlinjer tillämpas på personer som har sådana uppgifter vid Finansinspektionen på vilka tillämpas Europeiska centralbankens procedurbestämmelser om karens. En sådan uppgift är till exempel att vara representant eller ersättare för den nationella tillsynsmyndigheten i ECB:s tillsynsorgan. Det finns inga särskilda bestämmelser om ikraftträdandet, vilket innebär att karensbestämmelserna gäller alla som står i tjänsteförhållande eller är medlemmar av direktionen. Detta innebär att de också gäller personer som har sagt upp sig före lagens ikraftträdande, men uppsägningstiden har ännu inte löpt ut. Det rekommenderas att det tas upp i karensavtalet om karens tillämpas på personen även med stöd av någon annan lagstiftning.

Karensavtalet är ett offentligrättsligt avtal. En avtalspart kan föra meningsskiljaktigheter i fråga om innehållet i avtalet för behandling som förvaltningstvistemål i förvaltningsdomstolen. Eftersom bestämmelserna om karensavtal i huvudsak motsvarar bestämmelserna i

statstjänstemannalagen, kan Finlands Bank vid den praktiska tillämpningen av bestämmelserna utnyttja finansministeriets juridiskt bindande anvisningar om karensavtal och organiseringen av uppgifter när anställningsförhållandet inleds och upphör.

32 c §. Enligt det föreslagna *1 mom.* ska karensavtalet innehålla de villkor som bestämmelserna anges i 32 b § 2–5 mom.

Enligt det föreslagna *2 mom.* ska karensavtalet innehålla ett villkor enligt vilket en tjänsteman ska göra en anmälan till Finlands Bank om sin avsikt att övergå i någon annans tjänst eller ta emot ett uppdrag hos någon annan eller att inleda närings- eller yrkesutövning eller någon annan motsvarande verksamhet. Anmälan ska göras utan dröjsmål räknat från den tidpunkt då personen vet att han eller hon kommer att övergå till någon annans tjänst eller inleda tillhandahållande av tjänster. Med detta avses till exempel den tidpunkt då personen har beslutat att ta emot ett jobberbjudande eller att lämna in meddelande om uppsägning i avsikt att övergå till en aktör som faller inom tillämpningsområdet för karens. Personen kan också anmäla om detta vid en tidigare tidpunkt.

Enligt *3 mom.* föreslås det att anmälan enligt 1 mom. ska göras under tjänsteförhållandet eller mandatperioden eller inom en tid som motsvarar den maximala karenstiden, om tjänsteförhållandet redan har upphört.

I det föreslagna *4 mom*. föreskrivs det om de uppgifter som ska anmälas. Anmälan ska innehålla de kontaktuppgifter som behövs för behandlingen av ärendet, information om en i 32 b § 1 mom. avsedd organisation samt en utredning om tidpunkten för övergången till det nya uppdraget och det huvudsakliga innehållet i det nya uppdraget eller de tjänster som tillhandahålls.

I *5 mom*. föreslås en bestämmelse om en skyldighet att anmäla förändringar i omständigheterna. Den som meddelats karens enligt Finlands Banks bedömning ska utan dröjsmål till Finlands Bank anmäla sådana väsentliga förändringar i omständigheterna som kan påverka den karens som meddelats denne eller den ersättning som betalas för karenstiden. En sådan förändring är till exempel uppsägningssituationer.

32 d §. Enligt förslaget föreskrivs det i paragrafen om det villkor som ska ingå i karensavtalet angående utbetalning av ersättning för karenstiden.

Enligt det föreslagna *1 mom.* ska karensavtalet innehålla de villkor som anges i 2 mom.

Enligt förslaget föreskrivs det i *2 mom.* att åt den som meddelats karens ska en ersättning som motsvarar lönen för den ordinarie arbetstiden betalas. Ersättningen föreslås bli betalad från och med den tidpunkt då tjänsteförhållandet har upphört eller personen avslutar sitt uppdrag. Ersättningen betalas i månadsrater enligt förslaget. Med ersättning avses ersättning som betalas och det är inte fråga om avlöning som betalas, men ersättningen ska ändå anses vara ersättning för minskade inkomster. Vid ersättning för karens handlar det således om ersättning på vilken förskottsinnehållning ska verkställas, men för vilken det ändå inte betalas arbetsgivarens sjukförsäkringsavgift. Om en person har överförts till andra uppgifter inom Finlands Bank för karenstiden på basis av anmälan får personen lön i enlighet med sitt tjänsteförhållande för denna tid, och inte ersättning enligt detta moment. Det att karenstiden har börjat har ingen inverkan på rätten att få ersättning. Om karenstiden har börjat löpa när ersättningen fastställs beviljar Finlands Bank ersättningen retroaktivt.

I momentet föreslås det även bestämmelser om vilka poster som ska dras av från ersättningen som betalas. Det föreslås att från ersättningen avdras lön, arvode, förmån eller annan ersättning

som motsvarar lön som personen får under karenstiden eller på basis av arbete som utförts under karenstiden, om lönen, arvodet eller annan ersättning betalas först efter att karenstiden upphört. Med annan ersättning som motsvarar lön kan till exempel avses ersättning som personen får på basis av karens på grundval av ett karensavtal eller bestämmelser om karens någon annanstans i lag.

32 e §. I paragrafen föreslås det bestämmelser om avtalsvite. I det föreslagna *1 mom.* föreskrivs det att i ett karensavtal kan det tas in villkor om avtalsvite och villkor som motsvarar de villkor som anges i 2–4 mom.

Enligt förslaget föreskrivs det i *2 mom.* att avtalsvite tillämpas om en tjänsteman avsiktligt eller av grov oaktsamhet underlåter att uppfylla sin anmälningsskyldighet enligt karensavtalet eller övergår i en annan arbetsgivares tjänst eller tillhandahåller tjänster genom att inleda näringsverksamhet eller yrkesutövning eller annan verksamhet i strid med karensavtalet under karenstiden. I princip ska det ingå ett villkor om avtalsvite i karensavtalet. Om man inte har avtalat om avtalsvite bestäms en eventuell skadeståndsskyldighet som följer av överträdelse av avtalet i enlighet med bestämmelserna om skadestånd.

I det föreslagna *3 mom*. föreskrivs det om maximibeloppet för avtalsvite. Avtalsvitet får uppgå till högst två gånger det belopp som skulle betalas som ersättning till den berörda personen. Maximibeloppet räknas alltså enligt vad som skulle betalas i ersättning till personen för hela karenstiden, och inte enbart enligt den ersättning som redan betalats. Genom maximibeloppet för avtalsvitet enligt förslaget säkerställs den förebyggande effekten som ett karensavtal syftar till och strävan är att säkerställa att avtalsvitets verkningsfullhet är i enlighet med målen under hela karenstiden. Syftet med maximibeloppet är att styra personer som omfattas av lagens tillämpningsområde till att iaktta de skyldigheter som anges i avtalet. I karensavtalet ska man i princip förutsätta maximibeloppet för avtalsvitet.

I det föreslagna *4 mom*. föreskrivs det om sänkning av avtalsvitet. Finlands Bank kan utifrån en helhetsbedömning sänka avtalsvitet för en tjänsteman som brutit mot ett karensavtal. Avtalsvitet kan efterskänkas eller tas ut till ett mindre belopp än minimibeloppet, om förfarandet kan anses vara ringa eller om det med tanke på förfarandets art, planmässighet och andra omständigheter är skäligt att avtalsvitet efterskänks eller krävs ut till ett lägre belopp än minimibeloppet. Vid bedömningen av beloppet ska hänsyn tas till förfarandets art, omfattning och skadlighet.

Avtalsvitet ska vara proportionerligt i förhållande till gärningens klandervärdhet. Överträdelse av meddelad karens har bedömts vara mer klandervärt än försummelse av anmälningsskyldigheten. Det avtalsvite som uppbärs för försummelse av anmälningsskyldigheten ska dock vara tillräckligt nära det avtalsvite som uppbärs för överträdelse av karensen, så att avtalsvitet verkningsfullt styr iakttagandet av vardera skyldigheten.

Arten och omfattningen innefattar både vilken typ av försummelse eller överträdelse det är fråga om och hur klandervärt beteendet har varit. Vid bedömningen av arten kan hänsyn även tas till förfarandets avsiktlighet och omfattningen kan även bedömas tidsmässigt. Till exempel kan delvis överträdelse av karensen vara mindre klandervärt till sin art än att helt och hållet underlåta att iaktta karensen.

7.9 Lagen om verkställighet av böter

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* Enligt förslaget fogas en hänvisning till den nya 17 e § i lagen om Finansinspektionen till 1 mom. 13 punkten.

7.10 Lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

8 Kap. Skuldnedskrivning och konvertering av skulder till kapitalbasinstrument

7 e §. *Minimikrav för dotterföretag.* Det föreslås att *4 mom.* ska ändras för att precisera det tidigare genomförandet av det så kallade Daisy Chain 2-direktivet. I direktivet i fråga ändrades artikel 45f.1 fjärde stycket led a ii i återhämtnings- och resolutionsdirektivet 2014/59/EU. I den gällande nationella bestämmelse varmed denna punkt har genomförts har definitionen av en avvecklingsenhet, som även föreskrivs i artikel 2.1.83aa, inte beaktats i tillräcklig grad som en helhet.

Enligt den föreslagna bestämmelsen får Verket för finansiell stabilitet med avvikelse från 1 mom. fastställa ett minimikrav för kapitalbasen och godtagbara skulder på gruppnivå för de dotterföretag som avses i det momentet, om villkoren enligt 4 mom. uppfylls. Tillämpning av undantaget kräver att dotterföretaget på gruppnivå har fastställts ett sådant buffertkrav enligt prövning som avses i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen. Dessutom förutsätts det att fastställandet av ett minimikrav för dotterföretaget på gruppnivå inte får leda till att det belopp som behövs för rekapitalisering av en underkoncern som omfattas av konsolideringen överskattas vid tillämpningen av 8 kap. 7 § 4 mom. 2 punkten. I bedömningen av det belopp som behövs för rekapitalisering ska då också beaktas antalet institut som enligt resolutionsplanen ska försättas i likvidation eller konkurs och som omfattas av konsolidering. Det föreslås att bestämmelsen ska kompletteras med att om det är fråga om en grupp som omfattas av resolution ska i bedömningen också beaktas antalet sådana institut som ingår i en grupp och som inte själva är resolutionsenheter och på vilka nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna med avseende på skulder inte ska tillämpas i resolutionsplanen för resolutionsgruppen. Ju fler som omfattas av konsolidering av de institut som sköts i insolvensförfarande eller av ovan angivna institut på vilka nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna med avseende på skulder inte ska tillämpas, desto mindre är det belopp som krävs för rekapitalisering.

8 Bestämmelser på lägre nivå än lag

Förordningar. Det nya 3 a kap. som föreslås i kreditinstitutslagen innehåller i huvudsak bestämmelserna för genomförandet av artiklarna 27a–27d, 27f och 27h–27k i kreditinstitutsdirektivet om tillsyn över företagsomstruktureringar, avyttring av betydande tillgångar och skulder samt förvärv av kvalificerat innehav i ett annat företag. Med beaktande av hur detaljerade bestämmelserna i direktivet är föreslås det att närmare bestämmelser om förfarandet utfärdas genom förordning av finansministeriet. De föreslagna 3 a kap. 1 och 5–7 § i kreditinstitutslagen innehåller bemyndiganden att utfärda förordning som gör det möjligt att genomföra dessa artiklar.

Genom förordning av finansministeriet genomförs

1) sista meningen i artikel 27a.1 i direktivet, artikel 27a.3 med undantag för första meningen, artikel 27a.5 och 27a.6 samt 27a.8–27a.13 som hänför sig till innehållet i den anmälan som ska göras till banktillsynsmyndigheten och till behandlingen av anmälan, inklusive de särskilda tidsfrister som hänför sig till detta, samt en del av de bestämmelser om bedömningskriterier som förutsätts enligt artikel 27b, och artikel 27f.3 om anmälningsförfarande,

2) de närmare bestämmelser som förutsätts i artiklarna 27c och 27k i direktivet om samarbete mellan tillsynsmyndigheterna, såsom bestämmelser om förfarande i fråga om samrådsprocessen mellan myndigheter, med undantag för artiklarna 27c.4 och 27k.2 om utlämnande av uppgifter, om vilka det föreskrivs på lagnivå, och

3) en del av bestämmelserna i artikel 27i om handläggnings- och bedömningsförfarandet i samband med en företagsomstrukturering, inklusive de särskilda tidsfrister som hänför sig till detta.

Därtill föreslås det i 7 kap. 4 b § 4 mom. i kreditinstitutslagen om bemyndigande att utfärda förordning. Enligt det utfärdas närmare bestämmelser om anmälningsförfarandet och om de utredningar som ska fogas till anmälan genom förordning av finansministeriet. Syftet med förordningen är att nationellt genomföra de närmare kraven i den reviderade artikel 91.1d och 91.1e i kreditinstitutsdirektivet. Med beaktande av hur tekniska och detaljerade dessa krav är, är det ändamålsenligare att ta in dem i lagstiftning på lägre nivå.

Dessutom innehåller det föreslagna 17 kap. 4 § 5 mom. i kreditinstitutslagen ett bemyndigande att utfärda förordning. Detta bemyndigande är inte nytt, utan motsvarar det som finns i 17 kap. 2 § 4 mom. i den gällande lagen. Finansministeriet har utfärdat en gällande förordning med stöd av bemyndigandet.

Bemyndiganden att meddela föreskrifter. De föreslagna bestämmelserna i lagen om Finansinspektionen kompletteras med rättsnormer på lägre nivå än lag som meddelas av myndigheter. Finansinspektionen ges rätt att meddela föreskrifter i 16, 16 a och 16 c §. Dessutom ges Finansinspektionen rätt att meddela föreskrifter i 3 a kap. 5 och 6 § för att komplettera de föreslagna bestämmelserna i kreditinstitutslagen. De föreslagna bestämmelserna om Finansinspektionens normgivningsbemyndiganden gäller detaljer som hänför sig till tillämpningen av den föreslagna lagstiftningen. I och med normgivningsbemyndigandena kan Finansinspektionen vid behov även reagera snabbt på eventuella intressekonflikter som framkommer vid tillsynen, vilka kan uppkomma snabbt och oförutsägbart i samband med att tillsynen utvecklas. Vidare är det grundlagsutskottets vedertagna åsikt att det i ljuset av mängden yrkesmässiga särdrag är motiverat att ge en myndighet normgivningsbemyndiganden. De yrkesmässiga särdragen inom Finansinspektionens ansvarsområde talar för att den föreslagna författningsnivån är motiverad.

Enligt det föreslagna 16 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen ska Finansinspektionen meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som avses i 1 mom., de väsentliga ändringar som avses i 3 mom. och på vilket sätt anmälan ska göras. I och med bemyndigandet att meddela föreskrifter upphävs bemyndigandet att meddela föreskrifter i det gällande 16 § 4 mom., enligt vilket bankfullmäktige meddelar föreskrifter om hur redogörelsen ska ges. På basis av en anmälan om intressekonflikt ska Finansinspektionen bedöma personalens eventuella intressekonflikter och huruvida tillsynen är oberoende. Eftersom intressekonflikter i anslutning till tillsynen kan vara mycket varierande har det redan i nuläget och vid beredningen av denna proposition upptäckts ett behov av mer tekniska och detaljerade bestämmelser än lag för att bistå personalen när det gäller att avgöra hurdana omständigheter de ska anmäla från fall till fall. Det huvudsakliga innehållet i föreskriften är alltså att genom rättsnormer ge anvisningar om vilka omständigheter som ska betraktas som anmälningspliktiga enligt det föreslagna 16 § 1 mom. I praktiken ger rättsnormerna mer vägledning från fall till fall om vad som till exempel betraktas som betydande förmögenhet och vad som kan orsaka en intressekonflikt. Enligt förslaget innehåller föreskriften också rättsnormer om det sätt på vilken anmälan tekniskt görs.

Enligt det föreslagna 16 a § 9 mom. i lagen om Finansinspektionen ska Finansinspektionen utfärda närmare föreskrifter om hur insiderinformation ska lämnas, den information som ska anmälas och vilka personer som är sådana som avses i 16 a § 2 mom. I och med de föreslagna ändringarna upphävs bemyndigandet att meddela föreskrifter i det gällande 16 § 2 mom., enligt vilket bankfullmäktige på framställning av direktionen bestämmer vilka tjänster som avses i paragrafen. Det huvudsakliga innehållet i föreskriften är tekniskt eftersom det innehåller

rättsnormer om på vilket sätt anmälan i praktiken görs samt närmare information om de uppgifter som ska anmälas. I föreskriften fastställs dessutom vilka som hör till de personer som avses i 16 a § 2 mom. I praktiken innebär detta att föreskriften mer exakt än lagen definierar de personer som på grundval av ett utläggnings- eller serviceavtal kan få tillgång till system eller filer som innehåller insiderinformation.

Enligt 16 c § 6 mom. i lagen om Finansinspektionen kan Finansinspektionen meddela föreskrifter om begäran om det handelstillstånd av Finansinspektionen som avses i 5 mom. i den paragrafen. I föreskriften definieras närmare vilka uppgifter som ska lämnas när tillståndet söks och hur tillståndet kan sökas. Innehållet i föreskriften motsvarar delvis Finansinspektionens gällande anvisningar om ansökan om handelstillstånd. Det huvudsakliga innehållet i föreskriften är av teknisk natur.

Enligt 3 a kap. 5 § 3 mom. i kreditinstitutslagen kan Finansinspektionen meddela kompletterande föreskrifter av teknisk natur om bedömningsförfarandet vid förvärv av ett kvalificerat innehav. Det huvudsakliga innehållet i föreskriften är tekniskt eftersom det innehåller rättsnormer om det praktiska förfarandet. Enligt 3 a kap. 6 § 5 mom. i kreditinstitutslagen kan Finansinspektionen dessutom meddela kompletterande föreskrifter av teknisk natur om bedömningsförfarandet vid företagsomstruktureringar. Det huvudsakliga innehållet i föreskriften är tekniskt eftersom det innehåller rättsnormer om det praktiska förfarandet.

Enligt 7 kap. 4 b § 2 mom. i kreditinstitutslagen kan Finansinspektionen meddela närmare föreskrifter om lämnande av information och om hur informationen ska lämnas i samband med bedömningen av behörigheten hos personer som hör till den högsta ledningen och hos nyckelpersoner vid kreditinstitut. Det huvudsakliga innehållet i föreskriften är tekniskt eftersom det innehåller rättsnormer om det praktiska förfarandet.

Enligt 17 kap. 7 och 14 § och 18 kap. 4 c § i kreditinstitutslagen får Finansinspektionen dessutom meddela närmare föreskrifter av teknisk natur. Bemyndigandena att meddela föreskrifter är inte nya, utan motsvarar bemyndigandena att meddela föreskrifter i 17 kap. 5 och 6 § och 18 kap. 4 § i den gällande lagen.

9 Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna träder i kraft så snart som möjligt. Detta förutsätts i princip av det faktum att medlemsstaterna enligt artikel 2 i direktivet om ändring av kreditinstitutsdirektivet senast den 10 januari 2026 ska anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. Medlemsstaterna ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 11 januari 2026. Det finns en risk för påföljder som hänger samman med ett försenat nationellt genomförande. Verkställigheten av lagarna förutsätter inte sådana ändringar eller andra åtgärder som skulle kräva en särskild övergångsperiod.

Det finns inga särskilda bestämmelser om ikraftträdandet av lagförslag 1, vilket innebär att bestämmelserna om karens för Finansinspektionens tjänstemän, direktör och direktionsmedlemmar samt andra begränsningar är tillämpliga på alla som står i tjänsteförhållande eller är direktionsmedlemmar. Detta innebär att de också gäller personer som har sagt upp sig före ikraftträdandet men uppsägningstiden ännu inte har löpt ut.

Till den del det i 26 § 8 mom. i lagförslag 1 i propositionen föreskrivs om jämställande av återkallande av koncession med återkallande av registrering enligt lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare, tillämpas momentet dock först från och med den 20

november 2026. Genom bestämmelsen samordnas ändringarna i två olika regeringspropositioner.

10 Verkställighet och uppföljning

10.1 Kreditinstitutsdirektivet

10.1.1 Genomförandestandarder och tillsynsstandarder i anslutning till verkställigheten samt anvisningar

Europeiska bankmyndigheten bereder förslag till genomförandestandarder och tillsynsstandarder i enlighet med artikel 8a.7, punkt 6a som fogats till artikel 21b, den nya 6 punkten i artikel 23, artiklarna 27b.7, 27c.5, 27k.3, 48h.4, 48l.1, 48p.7, 77.4 samt 91.10 i direktivet. Kommissionen har getts befogenhet att anta standarder för genomförande och tillsyn.

Europeiska bankmyndigheten ger anvisningar om bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet i enlighet med artiklarna 4a.9, 48c.8, 48e.4, 48g.9, 48n.6, 78.6, 87a.5, 91.1e, 91.11, 91a.8, 100.4, 104.4, 104a.7 samt 106.1 i direktivet.

10.1.2 Översynsklausuler och rapporter

I EU-rättsakter förutsätts det i fråga om flera bestämmelser att medlemsstaterna ger kommissionen information om hur lagstiftningen fungerar. En sådan efterhandsbedömning av konsekvenserna bidrar till att bedöma eventuella ändringsbehov i EU-rättsakten. Det är viktigt att kommissionen kan få information om lagstiftningens konsekvenser även i detta skede.

Enligt artikel 8a.8 i direktivet ska Europeiska bankmyndigheten senast den 31 december 2028 lägga fram en rapport för kommissionen om utnyttjandet av det undantag som avses i punkt 3a i den artikeln samt om tillämpningen av artikel 4.1 b iii i förordning (EU) nr 575/2013.

Enligt den nya artikel 21c.6 ska Europeiska bankmyndigheten senast den 10 juli 2025, efter samråd med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, se över huruvida någon enhet i den finansiella sektorn utöver kreditinstitut bör undantas från kravet att etablera en filial för tredjelandsföretags tillhandahållande av banktjänster i enlighet med denna artikel. Europeiska bankmyndigheten ska lämna en rapport om detta till Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Rapporten ska beakta farhågor om den finansiella stabiliteten och inverkan på unionens konkurrenskraft.

Enligt artikel 48c.7 i direktivet ska Europeiska bankmyndigheten övervaka transaktioner mellan filialer från tredjeland som har samma huvudföretag med auktorisation i olika medlemsstater och överlämna en rapport till kommissionen om sina slutsatser senast den 10 juli 2028.

Enligt artikel 48j.5 i direktivet ska Europeiska bankmyndigheten senast den 31 december 2028 lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om den bedömning som avses i punkt 3 i den artikeln, i synnerhet i fråga om identifieringen av filialer från tredjeland som har samma huvudföretag och om tillvägagångssättet för samrådsprocessen i den punkten samt om utövandet av tillsynsbefogenheterna i punkt 4 i den artikeln och i artikel 48i.

Enligt artikel 70.5 i direktivet ska Europeiska bankmyndigheten senast den 18 juli 2029 lägga fram en rapport för kommissionen om samarbetet mellan behöriga myndigheter i samband med tillämpningen av administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder. Dessutom ska Europeiska bankmyndigheten bedöma eventuella skillnader i tillämpningen av

administrativa sanktioner mellan de behöriga myndigheterna i det avseendet. Europeiska bankmyndigheten ska framför allt bedöma följande: a) Graden av samarbete mellan behöriga myndigheter i samband med sanktioner som är tillämpliga i gränsöverskridande ärenden eller vid ackumulering av administrativa och straffrättsliga förfaranden. b) Utbytet av information mellan behöriga myndigheter vid hantering av gränsöverskridande ärenden. c) Bästa praxis som utarbetats av en behörig myndighet och som kan vara till nytta för andra behöriga myndigheter när det gäller administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder. d) Den effektivitet och den grad av konvergens som uppnåtts när det gäller efterlevnaden av nationella bestämmelser om införlivande av detta direktiv och av förordning (EU) nr 575/2013, inbegripet administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder som ålagts fysiska eller juridiska personer som enligt nationell rätt har konstaterats bära ansvaret för överträdelsen.

Enligt artikel 91.12 i direktivet ska Europeiska bankmyndigheten senast den 31 december 2029, i nära samarbete med Europeiska centralbanken, se över och rapportera om tillämpningen av punkterna 1d–1j och om deras effektivitet när det gäller att säkerställa att ramen för lämplighetsbedömning är ändamålsenlig, med beaktande av proportionalitetsprincipen. Europeiska bankmyndigheten ska överlämna den rapporten till Europaparlamentet och rådet. På grundval av den rapporten ska kommissionen, om så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag.

Enligt artikel 161 i direktivet ska kommissionen senast den 31 december 2016 se över och rapportera de resultat som uppnåtts enligt artikel 91.9, inklusive lämpligheten hos riktmärkningen av metoderna för diversifiering, med beaktande av all relevant utveckling på unionsnivå och internationell nivå, och ska lägga fram sin rapport för Europaparlamentet och rådet, om så är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

11 Förhållande till andra propositioner

Riksdagen uppskattas samtidigt behandla regeringens proposition med förslag till lagstiftning om Europeiska unionens noteringsakt (RP 184/2025 rd), där delvis samma paragrafer i lagen om Finansinspektionen ändras. I båda propositionerna ändras 28 § i lagen, men dessa ändringar är inte överlappande utan gäller olika moment i paragrafen. I båda propositionerna ändras även 41 a § i lagen. I propositionen i fråga gäller ändringen ändringar i gällande 41 a §. I denna proposition revideras 41 a § i sin helhet. I denna proposition har ändringarna i den andra propositionen tagits med i revideringen av paragrafen.

Riksdagen uppskattas samtidigt behandla regeringens proposition med förslag till lag om ändring av kreditinstitutslagen och till lagar som har samband med den (RP 190/2025 rd), där även 40 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen ändras. Ändringarna i propositionen i fråga överlappar inte denna proposition, eftersom ändringarna gäller andra punkter i 40 § 2 mom.

Riksdagen uppskattas samtidigt behandla regeringens proposition med förslag till lagstiftning som kompletterar förordningen om betygsättningsverksamhet avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (RP 177/2025 rd), där även 38 och 40 § i lagen om Finansinspektionen ändras. Ändringarna i propositionen i fråga överlappar inte denna proposition, eftersom ändringarna gäller andra punkter i 38 § 1 mom. och andra punkter i 40 § 2 mom.

Riksdagen uppskattas samtidigt behandla regeringens proposition med förslag till lag om kärnenergilagen och de lagar som hänför sig till den, i vilken även 71 § i lagen om Finansinspektionen ändras. De ändringar som ingår i denna proposition överlappar inte med ändringarna i den nämnda propositionen, eftersom ändringarna i 71 § gäller olika punkter.

Riksdagen har behandlat regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och lagen om placeringsfonder samt till lagar som har samband med dem (RP 139/2025 rd), där även 71 § i lagen om Finansinspektionen ändras. De ändringar som föreslås i propositionen har ännu inte trätt i kraft. Ändringarna i propositionen i fråga överlappar inte denna proposition, eftersom ändringarna gäller andra punkter i 71 § 1 mom.

Riksdagen har behandlat regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av konsumentskyddslagen och om förmedlare av vissa konsumentkrediter samt till lagar som har samband med dem (RP 120/2025 rd). De ändringar som föreslås i propositionen har ännu inte trätt i kraft. I regeringspropositionen i fråga ändras 26 § i lagen om Finansinspektionen, en paragraf som även ändras i denna proposition. Ändringarna i propositionen i fråga har beaktats i förslagen i denna proposition. I anslutning till ikraftträdandet av bestämmelsen har det dessutom gjorts en separat tillämpningsbestämmelse.

12 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Betydelsefullt i konstitutionellt hänseende är att förslaget nästan uteslutande handlar om genomförande av Europeiska unionens lagstiftning. De direktiv som ska genomföras innehåller jämförelsevis lite nationellt handlingsutrymme och när det används ska de krav som de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna ställer beaktas på det sätt som grundlagsutskottet förutsätter (till exempel GrUU 44/2016 rd och GrUU 2/2017 rd).

I kreditinstitutsdirektivet används några begrepp som inte definieras närmare i direktivet. Enligt kommissionens genomförandemöten bör genomförandet verkställas så att det i de nationella bestämmelserna finns tillräckligt med handlingsutrymme för att precisera tillämpningen av bestämmelserna genom Europeiska bankmyndighetens riktlinjer. Europeiska bankmyndighetens riktlinjer är till sin karaktär juridiskt icke-bindande och de utarbetas av Europeiska bankmyndigheten. Iakttagandet av kravet på exakthet och noggrann avgränsning förutsätter ändå också att de uttryck och formuleringar som används i lag är exakta (GrUU 40/2013 rd, s. 3, GrUU 54/2002 rd, GrUU 19/2002 rd, s. 3). Vid beredningen av genomförandet ansågs det problematiskt att binda inskränkningarna i de grundläggande fri- och rättigheterna till innehållet i icke-bindande anvisningar, innehåll som ännu inte är känt och som eventuellt också kan ändras genom Europeiska bankmyndighetens eget beslut. Vid genomförandet av kreditinstitutsdirektivet konstaterades det att en del av begreppen är betydelsefulla för att i verkligheten kunna bedöma omfattningen av inskränkningen i de grundläggande fri- och rättigheterna. Därför kom man vid genomförandet fram till att i specialmotiveringen definiera de definitioner som är centrala med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna. Definitionerna kan avvika från innehållet i Europeiska bankmyndighetens anvisningar. Det skulle vara bra att följa upp det nationella genomförandet av bestämmelserna i efterhand i fråga om begreppen för att bedöma om kreditinstitutsdirektivet har genomförts i tillräcklig utsträckning med tanke på begreppens innehåll.

12.1 Kravet på bestämmelser i lag (80 § i grundlagen)

Karens. Lagförslag 1 och 8 i propositionen är av betydelse med avseende på 18 § och 80 § 1 mom. i grundlagen. Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen ska bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter utfärdas genom lag. Bestämmelsen gäller även en tjänstemans rättigheter och skyldigheter (RP 1/1998 rd, s. 132, se även GrUU 20/2003 rd, s. 2/I, GrUU 3/2000 rd, s. 3/I–II).

I fråga om 2 a kap. i lagförslag 1 i propositionen valde man en regleringslösning där

karensbestämmelserna skrivs in direkt i lagen, eftersom det tillämpningsområde som förutsätts i kreditinstitutsdirektivet och som utvidgats genom nationellt handlingsutrymme skulle ha förutsatt bestämmelser om avtalstvång samt ha lett till en betydande administrativ börda i en avtalsbaserad modell. I lagen föreslås bestämmelser om grunderna för karensen, karenstidens längd, ersättning för karenstiden, avtalsvite, tjänstemannens anmälningsskyldighet samt sökande av ändring.

En avtalsbaserad modell är också förknippad med betydande oklarheter ur ett tjänstemannarättsligt perspektiv. Det är fortfarande oklart vad som händer om en person inte vill ingå ett avtal. I samband med att 44 a § i statstjänstemannalagen stiftades behandlade både grundlagsutskottet och förvaltningsutskottet detta. Utskotten ansåg att en tjänsteman inte bryter mot sin tjänsteplikt bara genom att vägra ingå ett karensavtal, och tjänstemannen kan inte bli föremål för åtgärder som kan tolkas som straffbara för att han eller hon vägrar ingå karensavtal. Grundlagsutskottet påpekade dock i sitt utlåtande att det är oklart hur det att man vägrar ingå karensavtal är relaterat till uppsägning. Det är enligt utskottet också en tolkningsfråga om vägran kan motivera uppsägning med hänvisning till produktionsmässiga och ekonomiska grunder när en tjänstemans arbetsmängd minskar (27 § i statstjänstemannalagen) (FvUB 17/2016 rd, s. 5, GrUU 35/2016 rd, s. 39). Denna mångtydighet är särskilt problematisk när det gäller genomförandet av direktivet eftersom det från fall till fall kan vara oklart om direktivet har genomförts.

Grundlagsutskottet konstaterade i fråga om karensavtalet i statstjänstemannalagen att karensbegränsningen bara är tillåten i föreskrivna situationer, där man har tillgång till sådan information som kan användas för att skaffa någon annan fördel eller för att skada någon annan. Dessutom konstaterade utskottet att tillämpning i kombination med 6 § i förvaltningslagen om grunderna för god förvaltning hindrar att bestämmelsen tillämpas schablonmässigt exempelvis på alla tjänstemän som arbetar med databehandling, eftersom bestämmelsen i förvaltningslagen vanligen kräver att myndigheterna utövar sina befogenheter uteslutande för enligt lag godtagbara syften. Riktlinjerna för karensavtal är utmanande eftersom kreditinstitutsdirektivet i vissa fall alltid förutsätter karens. På grund av bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet gäller karensen kategoriskt personer som utövar en viss typ av tillsyn. Det har dock bedömts att kraven i kreditinstitutsdirektivet i praktiken motsvarar de situationer där det finns grunder för karensavtal. Ett avtalsbaserat system skulle kunna leda till att avtal ingås för säkerhets skull.

Enligt 9 a kap. i lagförslag 8 kan i Finlands Bank ett avtal ingås med en tjänsteman (karensavtal) genom vilket tjänstemannens rätt att övergå till en annan arbetsgivare eller att inleda närings- eller yrkesutövning delvis begränsas för viss tid efter tjänstgöringen. I fråga om tjänstemännen vid Finlands Bank valde man denna lösning eftersom en reglering som motsvarar karensavtalet i statstjänstemannalagen kan anses vara ett slags grundläggande lösning då den tillämpas i stor utsträckning inom statsförvaltningen. Kraven i kreditinstitutsdirektivet gäller inte tjänstemännen vid Finlands Bank, så det finns ingen särskild grund för att föreskriva om karens direkt i lag.

I karensavtalet enligt lagförslaget är det inte fråga om ett beslut som gäller en tjänstemans rättigheter eller skyldigheter, utan fråga om ett offentligrättsligt avtal som ingås i sådana situationer som avses i 32 b § 2 mom. och som ställs som ett villkor för utnämningen eller övergången till det nya uppdraget. Myndigheten kan ställa karensavtalet som villkor för utnämningen eller övergången till det nya uppdraget. Om bestämmelser om grunderna för karensen, karenstidens längd, ersättning för karenstiden, avtalsvite, samt tjänstemannens anmälningsskyldighet föreskrivs dock uttryckligen på lagnivå. Grundlagsutskottet ansåg i fråga om 44 a § i statstjänstemannalagen att den föreslagna regleringen på lagnivå av en tjänstemans rättigheter och skyldigheter kan anses vara tillräcklig (GrUU 35/2016 rd, s. 3). Lagförslag 8 i

propositionen motsvarar i huvudsak lösningen i statstjänstemannalagen, men i förslaget har det i lag tagits in närmare bestämmelser än i 44 § i statstjänstemannalagen om tjänstemannens anmälningsskyldighet, hur karenstiden räknas, bedömning och beslut om karens, ersättning för karensen och återkrav av den samt närmare bestämmelser om avtalsvite. Genom närmare bestämmelser om vilka villkor karensavtalet ska innehålla eller vilka villkor det kan innehålla strävar man uttryckligen efter att det på lagnivå ska föreskrivas så exakt och avgränsat som möjligt om de viktigaste bestämmelserna i fråga om karensen.

12.2 Rättsskydd (21 § i grundlagen)

Påföljdsavgifter som gäller Finansinspektionens tillsynsobjekt. Grundlagsutskottets vedertagna tolkning är att påföljdsavgifterna enligt lagen om Finansinspektionen med avseende på 81 § i grundlagen varken är skatter eller avgifter, utan administrativa påföljder av sanktionskaraktär för en lagstridig gärning. Utskottet har i sak jämställt ekonomiska påföljder av straffkaraktär med straffrättsliga påföljder (GrUU 37/2021 rd, GrUU 14/2013 rd, GrUU 17/2012 rd, GrUU 9/2012 rd, s. 2, GrUU 55/2005 rd, s. 2 och GrUU 32/2005 rd, s. 2). Enligt 2 § 3 mom. i grundlagen ska de allmänna grunderna för administrativa påföljder bestämmas i lag, eftersom det innebär utövning av offentlig makt att påföra en sådan typ av avgift. Utskottet har också ansett att det är fråga om betydande utövning av offentlig makt.

Det ska lagstiftas exakt och tydligt om grunderna för betalningsskyldigheten och avgiftens storlek samt om den betalningsskyldiges rättsskydd och grunderna för att verkställa lagen (GrUU 14/2013 rd, GrUU 17/2012 rd, GrUU 9/2012 rd, s. 2, GrUU 57/2010 rd, s. 2, GrUU 55/2005 rd, s. 2, och GrUU 32/2005 rd, s. 2). Även om kravet på exakthet i den straffrättsliga legalitetsprincipen i 8 § i grundlagen inte i sig hänför sig till reglering av administrativa påföljder, är det inte möjligt att förbise det allmänna kravet på noggrannhet i samband med sådan reglering (GrUU 37/2021 rd, GrUU 14/2013 rd, GrUU 17/2012 rd, s. 2, GrUU 9/2012 rd, s. 2, GrUU 57/2010 rd och GrUU 74/2002 rd, s. 5). Dessutom ska bestämmelserna uppfylla kraven i fråga om rätt proportion på påföljderna (GrUU 28/2014 rd, GrUU 15/2014 rd). I fråga om administrativa påföljder bör det ännu noteras att de till sitt förfarande inte får stå i strid med den oskyldighetspresumtion som avses i 21 § i grundlagen och att de inte heller kan grunda sig på rent omvänd bevisbörda eller strikt objektivt ansvar (se även GrUU 32/2005 rd, s. 3 och GrUU 4/2004, s. 7–8).

Grundlagsutskottet har också fäst uppmärksamhet vid användningen av den s.k. blankobestämmelsen (GrUU 37/2021 rd, s. 34 och 35). Grundlagsutskottet har i sig inte ansett att bestämmelser om blankostraff är en regleringsteknik som är förbjuden enligt grundlagen. Grundlagsutskottet har konstaterat att det på sådan reglering vid administrativa sanktioner dock finns skäl att tillämpa motsvarande principer som grundlagsutskottet har iakttagit vid bedömningen av straffrättsliga blankobestämmelser (se GrUU 20/1997 rd). Av orsaker som hänför sig till legalitetsprincipen bör man förhålla sig negativt till blankobestämmelser (t.ex. GrUU 31/2002 rd, s. 3, GrUU 15/1996 rd, s. 2/II och GrUU 20/1997 rd, s. 3/II). Grundlagsutskottet konstaterar vidare att det redan i samband med reformen av de grundläggande fri- och rättigheterna betonade att målet i fråga om blankobestämmelser bör vara att de kedjor av bemyndiganden som ingår i straffbestämmelserna ska vara exakt angivna och att de materiella bestämmelser som utgör ett villkor för straffbarhet ska vara avfattade med den exakthet som krävs av straffbestämmelser och att det av det normkomplex som bestämmelserna ingår i ska framgå att brott mot dem är straffbart. Också i den bestämmelse som inbegriper själva kriminaliseringen bör det finnas en saklig beskrivning av den gärning som avses bli kriminaliserad (GrUU 10/2016 rd, GrUB 25/1994 rd).

De bestämmelser om administrativa påföljder som ingår i 40 och 41 a–41 d § i lagförslag 1 i

propositionen motsvarar till sin karaktär de bestämmelser som redan finns i gällande lagstiftning och som har kommit till med grundlagsutskottets medverkan (se t.ex. GrUU 17/2012 rd, GrUU 15/2016 rd och GrUU 43/2013 rd). I bestämmelserna om påföljdsavgift i lagen om Finansinspektionen räknas de bestämmelser upp där påföljden i fråga kan åläggas vid försummelse eller överträdelse av dem. I den lagen finns det dock inte direkta bestämmelser, utan i lagen hänvisas det till sektorslagarnas bestämmelser där det närmare anges alla de bestämmelser vars överträdelse eller försummelse leder till att påföljdsavgift kan påföras.

Ekonomiutskottet har konstaterat att det i sakkunnigyttrandena har påpekats att bestämmelserna i lagen om Finansinspektionen till vissa delar har blivit mycket svårbegripliga till följd av genomförandet av ett flertal olika EU-rättsakter (EkUB 8/2024 rd, s. 12). Utskottet konstaterade att i synnerhet 41 a § om påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall är svårbegriplig. Dessutom bidrar hänvisningstekniken i lagens bestämmelser om administrativa påföljder till att göra bestämmelserna svårlästa. Med tanke på tillsynsobjektens och andra finansmarknadsaktörers rättssäkerhet bör bestämmelserna om påföljder vara så tydliga som möjligt. Ekonomiutskottet anser att anmärkningen är befogad och anser att bestämmelserna i lagen om Finansinspektionen delvis är så svårläsliga och inkonsekventa att det finns en reell risk för felaktiga tolkningar. Utskottet anser att det med tanke på företagens rättssäkerhet är nödvändigt att bestämmelserna om administrativa påföljder i lagen om Finansinspektionen omarbetas omsorgsfullt till en tydlig och konsekvent helhet och att en proposition om dem föreläggs riksdagen för behandling (EkUB 8/2024 rd, s. 12).

Vars och ens rättsskydd som tryggas i 21 § i grundlagen ställer krav på lagstiftningens noggrannhet och exakthet med tanke på förutsägbarheten och rättssäkerheten särskilt när det är fråga om parternas rättigheter och skyldigheter (se t.ex. GrUU 7/2019 rd, s. 9–10). I 21 § i grundlagen tryggas vars och ens rättsskydd. Rättssäkerhet är ett mer omfattande begrepp som hänför sig till rättsskyddet. Med det avses kravet på förutsägbarhet i fråga om rättsliga avgöranden. Rättssäkerheten förutsätter också att bestämmelserna är tillräckligt tydliga och att de är möjliga att tillämpa enhetligt.

Med tanke på vars och ens rättsskydd enligt 21 § i grundlagen och den rättsskyddet närliggande rättssäkerheten föreslås det förtydligande korrigeringar i 41 a § i lagen om Finansinspektionen som kan göras i samband med detta projekt. Den hänvisningsteknik i 41 a § som gör det svårt att tolka lagen omstruktureras till en enklare form. Den gällande lagen innehåller även en oklarhet om huruvida de maximibelopp för påföljdsavgifter som föreskrivs i 41 a § också ska tillämpas på överträdelser eller försummelser av bestämmelser, föreskrifter och beslut som utfärdats eller fattats med stöd av bestämmelserna. Med tanke på rättssäkerheten är det mycket viktigt att det i lagen tydligt kan tolkas när påföljdsavgift kan åläggas och hur stor påföljdsavgiften kan vara. De föreslagna 40 och 41 a–41 d § i lagförslag 1 syftar till att förbättra vars och ens rättsskydd enligt 21 § i grundlagen och den rättssäkerhet som står rättsskyddet nära.

Det föreslagna 40 § 6 mom. verkar i sig vara en blankobestämmelse, men de facto återspeglar momentet de bestämmelser som finns i sektorslagarna för finansbranschen. I bakgrunden ligger alltså en lagteknisk lösning som i tiden har gjorts med tanke på administrativa påföljder inom finansbranschen. Momentet överlappar således bestämmelserna i sektorslagen. I sektorslagarna har det noggrant redogjorts för de bestämmelser vars överträdelse eller försummelse kan leda till sanktioner. I sektorslagarna har man också strävat efter att beskriva gärningar och försummelser. Det föreslagna 6 mom. är dock ett mycket viktigt tillägg i fråga om bestämmelserna om påföljdsavgiftens maximibelopp. Genom bestämmelsen i momentet säkerställs det att 41 a och 41 b § kan formuleras så tydligt som möjligt i fråga om att bestämmelserna om maximibeloppen för påföljdsavgiften också gäller de föreskrifter,

förordningar och beslut som utfärdats med stöd av bestämmelserna. Vid beredningen övervägdes också i stället för 40 § 6 mom. ett alternativ där det till varje punkt i 41 a och 41 b § 1 och 2 mom. skulle ha fogats ”eller en överträdelse av de bestämmelser, föreskrifter eller beslut som avses i x mom. och som utfärdats med stöd av dem”. Vid beredningen konstaterades det att lösningen i fråga avsevärt ökar mängden bestämmelser och paragrafernas längd, vilket också kan försämra rättssäkerheten.

Utvidgning av tillämpningsområdet för påföljder. Kreditinstitutsdirektivet förutsätter ändringar i den personkrets som sanktionerna kan gälla. I 39 § i lagförslag 1 om offentliga varningar och i 28 § om begränsning av ledningens verksamhet föreslås ändringar enligt vilka en varning eller begränsning av verksamheten kan riktas mot en större personkrets. Även när det gäller påföljdsavgifter föreslås det att nya bestämmelser fogas till 20 kap. 1 § i kreditinstitutslagen och till 15 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster. I och med ändringarna kan en påföljdsavgift även påföras en större personkrets när det gäller fysiska personer. Syftet med ändringarna är att en påföljdsavgift ska kunna påföras även nyckelpersoner och personer vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på institutets riskprofil, samt andra personer. En förutsättning är att personen i fråga har varit ansvarig för överträdelsen.

Ändringen kan anses precisera riktningen av påföljden eftersom påföljden bättre kan riktas mot just den person som har varit ansvarig för överträdelsen. Detta bidrar till att säkerställa att påföljderna också kan riktas mot de verkliga beslutsfattarna och risktagarna, något som ökar regleringens genomslagskraft. Att påföljderna kan omfatta även andra än ledningen kan anses skydda kreditinstitutens kunder starkare. När det i lagen preciseras vem påföljderna kan gälla, känner personerna på förhand till sina skyldigheter och riskerna.

Vidare föreslås att bestämmelsen om sanktionsavgift i 40 § i lagen om Finansinspektionen utvidgas. Genom ändringarna skulle en sanktionsavgift även kunna påföras för överträdelser av bestämmelserna om positionsberäkningar i artikel 4a.3 i EMIR-förordningen, bestämmelserna i artikel 7a.1–4 om skyldigheter som gäller aktivt konto, skyldigheten enligt artikel 7b.1 eller 2 att utföra beräkningar eller göra anmälningar, eller skyldigheterna enligt artikel 10.3 om positionsberäkning. Skyldigheterna som gäller aktivt konto i artiklarna 7a och 7b utgör den väsentligaste delen av EMIR-ändringsförordningen, och det är därför motiverat att det finns en möjlighet att påföra sanktionsavgift vid överträdelser av dessa. Artikel 12 i EMIR-förordningen förutsätter att det föreskrivs om sanktioner, i synnerhet administrativa sanktionsavgifter, för överträdelser av de bestämmelser som lagts till genom ändringsförordningen. Sanktionsavgiften har föreskrivits i enlighet med motsvarande gällande bestämmelser om överträdelser.

Överträdelseavgift vid brott mot karens. För att stärka lagstiftningens följdriktighet, trovärdighet och genomslagskraft föreslås i 17 e § i lagförslag 1 en överträdelseavgift för förfaranden som strider mot de skyldigheter som är viktigast med tanke på lagförslagets funktion. Förfaranden som strider mot anmälningsskyldigheten och mot sådan karens som begränsar tidpunkten för påbörjande av en ny uppgift ska leda till påföljder, för att regleringen på ett verkningsfullt sätt ska kunna styra efterlevnaden av båda dessa centrala skyldigheter i lagförslaget.

I enlighet med proportionalitetskravet bör inskränkningar av de grundläggande fri- och rättigheterna vara nödvändiga för att ett godtagbart syfte ska kunna uppnås och även i övrigt överensstämma med proportionalitetskraven. Inskränkningar i de grundläggande fri- och rättigheterna är tillåtna bara om målet inte kan nås genom mindre ingrepp i rättigheterna. Administrativa påföljder är inte tillräckliga medel för att säkerställa de målsättningar som ligger i allmänt intresse och för att skydda förtroendet. Det har bedömts att andra administrativa påföljder i praktiken kan visa sig vara bristfälliga eller otillräckliga. Straffrätt är ett medel som

har karaktären av ett ingrepp i de grundläggande fri- och rättigheterna, och därför bör den användas först i sista hand. Försummelse av anmälningsskyldigheten och brott mot karensen föranleder inte ovillkorligen användningen av straffrättsliga straff. Således föreslås det att påföljden för ett förfarande som strider mot de centrala skyldigheterna i lagen ska vara en administrativ sanktion, det vill säga en påföljdsavgift.

Grundlagsutskottets hävdvunna tolkning (GrUU 9/2012 rd, s. 2/I).) är att en sådan påföljdsavgift med avseende på 81 § i grundlagen varken är en skatt eller en avgift, utan en administrativ påföljd av sanktionskaraktär för en lagstridig gärning. Enligt grundlagsutskottet gäller oskyldighetspresumtionen (åklagarens bevisbörda i brottmål och rätten att betraktas som oskyldig) och skydd mot självinkriminering (rätten att inte vittna mot sig själv) i fråga om administrativa påföljder av sanktionskaraktär. Dessa principer ingår också i de garantier för en rättvis rättegång som nämns i 21 § i grundlagen (se t.ex. GrUU 7/2014 rd, s. 7, GrUU 39/2014 rd, s. 4, GrUU 9/2018 rd, s. 3 och GrUU 12/2019 rd, s. 8). I grundlagsutskottets vedertagna praxis har det ansetts att administrativa sanktioner inte till sitt förfarande får stå i strid med den oskyldighetspresumtion som avses i 21 § i grundlagen och att de inte heller kan grunda sig på rent omvänd bevisbörda eller strikt objektivt ansvar (GrUU 4/2004 rd, s. 7/I–II, GrUU 57/2010 rd, s. 3, GrUU 15/2016 rd, s. 5, GrUU 2/2017 rd, s. 5, GrUU 39/2017 rd, s. 3 och GrUU 9/2018 rd, s. 3).

Utskottet har i sak jämställt administrativa påföljder av straffkaraktär med straffrättsliga påföljder (t.ex. GrUU 9/2018 rd, s.2). Även om kravet på exakthet enligt den straffrättsliga legalitetsprincipen, som framgår av grundlagens 8 §, inte direkt gäller administrativa påföljder kan det allmänna kravet på exakthet ändå inte åsidosättas i ett sådant sammanhang (GrUU 57/2010 rd, s. 2/II, GrUU 10/2016 rd, s. 7, GrUU 15/2016 rd, s. 5, GrUU 2/2017 rd, s. 5, GrUU 39/2017 rd, s. 3 och GrUU 9/2018 rd, s. 3). De allmänna grunderna för sådana administrativa påföljder ska i enlighet med 2 § 3 mom. i grundlagen fastställas i lag, eftersom det innebär utövning av offentlig makt att påföra sådana avgifter. Grundlagsutskottet har ansett att det är fråga om betydande utövning av offentlig makt. I lagen måste det exakt och tydligt föreskrivas om grunderna för betalningsskyldigheten och avgiftens storlek, om rättsskyddet för den betalningsskyldige och om grunderna för verkställigheten av lagen (t.ex. GrUU 28/2014 rd, s. 2/II, GrUU 10/2016 rd, s. 7, GrUU 15/2016 rd, s. 4, GrUU 2/2017 rd, s. 5, GrUU 39/2017 rd, s. 3, och GrUU 9/2018 rd, s. 2).

I 17 e § 1 mom. i lagförslaget förutsätts det att gärningen uttrycker uppsåt eller oaktsamhet. Överträdelseavgiften ska gälla den som gjort sig skyldig till lagstridig verksamhet och myndigheten ska lägga fram tillräckliga bevis för att påföra påföljden. Förbudet mot dubbel straffbarhet som är anknutet till straffprocessen förutsätter att ingen får undersökas eller straffas en andra gång för en gärning för vilket personen redan slutligt frikänts eller dömts skyldig. Förbudet mot dubbel straffbarhet omfattar också administrativa påföljder av sanktionskaraktär för samma gärning (se GrUU 9/2012 rd, s. 4). I 17 e § 4 mom. i lagförslaget föreskrivs det om förhållandet mellan straffrättsliga och administrativa påföljder av sanktionskaraktär. Enligt momentet får överträdelseavgift inte påföras en person som misstänks för samma försummelse eller gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller i ett brottmål som är anhängigt vid en domstol, eller den som har dömts för samma försummelse eller gärning genom en lagakraftvunnen dom. Om en person har påförts en överträdelseavgift, får en domstol inte döma ut ett straff för samma försummelse eller gärning.

Det finns inga allmänna bestämmelser om preskription av rätten att påföra administrativa påföljder av sanktionskaraktär. Vid beredningen av reglering som gäller påföljder måste det därför avgöras inom vilken tid den behöriga myndigheten har möjlighet att vidta de åtgärder som påförandet av sanktionen förutsätter. Enligt det föreslagna 17 e § 5 mom. får

överträdelseavgift inte påföras, om inte det ärende som gäller påförande av avgift har blivit anhängigt inom två år från det att personen påbörjade den nya uppgiften som omfattas av anmälningsskyldigheten eller karensen.

Enligt grundlagsutskottets etablerade praxis ska administrativa påföljder av sanktionskaraktär även uppfylla proportionalitetskraven (t.ex. GrUU 28/2014 rd, s. 2/II, GrUU 15/2016 rd, s. 5, GrUU 2/2017 rd, s. 4–5 och GrUU 39/2017 rd, s. 2). Av betydelse med tanke på proportionaliteten är dels bestämmelserna om sanktionernas belopp i euro, dels bestämmelserna om de omständigheter som ska beaktas vid fastställandet av påföljdens belopp och om avstående från påföljdsavgift. Utskottet anser att det också med tanke på regleringens proportionalitet är motiverat att det i bestämmelserna om påföljdsavgifter uttryckligen framgår att påförandet av påföljdsavgifter är beroende av prövning (GrUU 12/2019 rd, s. 7).

Proportionalitetskravet har beaktats i 17 e § 3 mom. i lagförslaget, enligt vilket beloppet av avgiften ska grunda sig på en helhetsbedömning där bland annat arten, omfattningen och skadligheten av förfarandet beaktas. Den som fattar beslutet föreslås också ha prövningsrätt när det gäller överträdelseavgiftens storlek. Prövningsrätten styrs i synnerhet av de rättsprinciper enligt 2 kap. i förvaltningslagen som begränsar prövningsrätten. De belopp för överträdelseavgiften som anges i paragrafen fastställer en övre gräns för det belopp till vilket överträdelseavgiften kan fastställas. I förslaget föreskrivs det också om fall där man kan låta bli att påföra överträdelseavgift eller bestämma att överträdelseavgiften ska vara mindre än minimibeloppet. Maximibeloppet är en övre gräns för överträdelseavgiften, och en överträdelseavgift på den nivån ska bara kunna komma att övervägas i de allvarligaste situationerna där en försummelse av anmälningsskyldigheten eller en överträdelse av karensen har skett.

Maximibeloppet motsvarar i huvudsak maximibeloppet för avtalsvite enligt den gällande statstjänstemannalagen. Vid beredningen har man granskat den nuvarande storleken på administrativa påföljder i anslutning till motsvarande reglering. Vid karens som baserar sig direkt på lag är avtalsvite inte ett möjligt verktyg och således måste administrativa påföljder användas. I propositionen har man kommit fram till en lösning där den administrativa påföljden vid brott mot karensen eller anmälningsskyldigheten består av återkrav samt överträdelseavgift. Avtalsvite enligt statstjänstemannalagen är två gånger det belopp som skulle betalas till personen på grund av karens. Tanken bakom det dubbla beloppet är att vitet inte är tillräckligt sanktionerande om personen endast återbetalar den ersättning denne fått. Detta skulle också möjliggöra en situation där personen i början av karensen endast återbetalar den ersättning denne fått och överträdelsen av karensen inte föranleder någon annan sanktion.

I den nu föreslagna regleringen ville man göra en klar skillnad mellan att ersättning som betalats utan grund återkrävs och att det dessutom finns en separat sanktion för överträdelsen. Det sammanlagda beloppet av återkrav och överträdelseavgift motsvarar i regel det dubbla avtalsvitet enligt statstjänstemannalagen. Från fall till fall är det dock möjligt att det sammanlagda beloppet blir lägre än maximibeloppet för avtalsvite, om karensen bryts i det inledande skedet och det inte har samlats något att återkräva. Även i fråga om karensavtal enligt statstjänstemannalagen bedöms det dock separat från fall till fall i beslutet om karens huruvida avtalsvite krävs. Vid beredningen bedömdes det således att påföljderna för brott mot karensen enligt de två olika lagarna är tillräckligt konsekventa sinsemellan i ett enskilt fall. Det maximibelopp som föreslås i propositionen kan anses vara proportionerligt.

Maximibeloppet föreslås vara detsamma i fråga om brott mot karens och brott mot anmälningsskyldigheten. I specialmotiveringen har det konstaterats att brott mot karens kan anses vara mer klandervärt än försummelse av anmälningsskyldigheten. De påföljder som

påförs för gärningarna ska dock likna varandra tillräckligt mycket för att man genom regleringen på ett verkningsfullt sätt ska kunna styra efterlevnaden av båda skyldigheterna. Brott mot anmälningsskyldigheten leder till en situation där Finansinspektionen inte ens har möjlighet att bedöma om karens behövs. För att karensbestämmelserna inte ska kringgås genom att enbart bryta mot anmälningsskyldigheten, är samma maximibelopp motiverat vid båda gärningarna.

Rättsregistercentralen sköter verkställigheten av överträdelseavgifter. Från och med ingången av 2026 för Rättsregistercentralen ett separat register över administrativa påföljder. Enligt lagen om verkställighet av böter syns de administrativa påföljderna i registret i 5 år. Uppgifterna i registret i fråga är i princip offentliga. Även om avtalsvite enligt statstjänstemannalagen inte antecknas i ett register på motsvarande sätt är även beslut om avtalsvite i princip offentliga. Det finns inga grunder för att föreskriva om verkställighet av överträdelseavgiften på ett sätt som avviker från andra administrativa påföljder. Rättsregistercentralens register fungerar som verktyg för verkställigheten av överträdelseavgiften. Bestämmelserna om verkställigheten av överträdelseavgiften anses vara mest ändamålsenliga och proportionerliga.

Enligt grundlagsutskottet säkerställs det att förfarandet för att påföra påföljdsavgifter är behörigt, oavhängigt och rättvist på det sätt som krävs i 21 § i grundlagen genom lagstiftning om att ett kollegialt organ är behörigt att fatta beslut om att påföra påföljdsavgift (GrUU 14/2018 rd, s. 18–20). Överträdelseavgiften påförs av ett kollegialt organ, det vill säga av bankfullmäktige eller direktionen. Det är också möjligt att söka ändring i ett beslut om karens hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Också beslut om överträdelseavgift får överklagas hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Bestämmelser om sökande av ändring finns i 73 § i lagen om Finansinspektionen.

De grundläggande fri- och rättigheterna och de allmänna förutsättningarna för inskränkningar i dem har beaktats även i bestämmelserna om en överträdelseavgift. Överträdelseavgiften kan motiveras med att den behövs för att det bakomliggande samhälleliga målet ska nås. Syftet med lagförslaget är att skydda det allmänna intresset och förtroendet för övervakningen samt myndighetsverksamhetens opartiskhet. De föreslagna bestämmelserna om överträdelseavgifter har ansetts uppfylla kravet på godtagbarhet. Kravet på proportionalitet i lagstiftningen har också bedömts bli uppfyllt vid beredningen av propositionen. Införandet av en administrativ sanktion har ansetts nödvändigt för att säkerställa regleringens genomslagskraft och funktion och således för att uppnå syftet med regleringen. Vid beredningen av propositionen har det bedömts att syftet med regleringen inte kan nås på något annat sätt som i mindre grad ingriper i de grundläggande fri- och rättigheterna. Lagförslaget innehåller tillräckligt exakta bestämmelser om grunderna för påföljdsavgiften och dess storlek liksom även om rättsskyddet för den betalningsskyldige, samt om preskription och verkställighet av påföljdsavgiften. Formuleringarna om sanktionsbestämmelserna motsvarar dem i statstjänstemannalagen.

Förbud mot dubbel straffbarhet. Bestämmelserna i 42 § 5 mom. i lagförslag 1 är av betydelse med tanke på förbudet mot dubbel straffbarhet (ne bis in idem-principen). Förbudet anses också ingå i bestämmelsen om lagfästa garantier för en rättvis rättegång i 21 § 2 mom. i Finlands grundlag (GrUU 17/2013 rd s. 3, RP 309/1993 rd s. 77/I; se även GrUU 9/2012 rd, s. 3).

Bestämmelser om förbudet mot dubbel straffbarhet finns i artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i artikel 4 i tilläggsprotokoll 7 till Europakonventionen. Enligt förbudet får ingen lagföras eller straffas på nytt i en brottmålsrättegång i samma stat för ett brott för vilket han eller hon redan blivit slutligt frikänd eller dömd i enlighet med lagen och rättegångsordningen i denna stat. I beslutspraxisen vid Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna begränsar sig förbudets tillämpningsområde inte bara till egentliga domar för straffrättsliga straff utan omfattar också

olika administrativa påföljder av straffnatur.

Grundlagsutskottet ansåg 2012 att det med tanke på ne bis in idem-regeln är motiverat att de föreslagna bestämmelser som ska tas in i arbetsavtalslagen för att förhindra dubbel straffbarhet ska tolkas så, att den slutliga påföljdsavgiften hindrar att domstolsbehandlingen av ett åtal för samma gärning inleds eller avbryts (GrUU 9/2012 rd, s. 4). Också till lagen om Finansinspektionen fogades 2012 en bestämmelse om förbud mot dubbel straffbarhet (RP 32/2012 rd). Avgörandepraxis vid Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och Europeiska unionens domstol har ändå förändrats under de senaste tio åren. Grundlagsutskottet har påpekat att Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna för närvarande behandlar ett flertal besvär som gäller verkningarna av förbudet mot dubbel straffbarhet på förfaranden som behandlas parallellt. De riktlinjer som avgörandena i dessa fall — och avgörandena i fall som går till unionens domstol — leder till måste självfallet beaktas i såväl den kommande lagstiftningen som tillämpningspraxisen (GrUU 17/2013 rd, s. 6).

Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna har i sin avgörandepraxis (till exempel A och B mot Norge 2016) under vissa omständigheter godkänt att både en administrativ påföljd och en straffrättslig påföljd kan påföras för samma gärning, utan att detta bryter mot ne bis in idem-principen. Förutsättningar för ett undantag är till exempel förfarandenas samband med varandra och proportionaliteten. Europeiska unionens domstol har för sin del i fallen C-524/15, C-596/16 och C-597/16 behandlat tillämpning av ne bis in idem-principen i situationer där samma person påförs både en administrativ påföljd och en brottspåföljd för samma gärningar. Europeiska unionens domstol ansåg att ne bis in idem-principen inte hindrar att medlemsstaterna påför samma person både en administrativ påföljd och en straffrättslig påföljd för samma gärningar bara vissa förutsättningar uppfylls i fråga om det allmänna intresset, myndigheternas samarbete och proportionaliteten.

Grundlagsutskottet har påpekat att Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna för närvarande behandlar ett flertal besvär som gäller verkningarna av förbudet mot dubbel straffbarhet på förfaranden som behandlas parallellt. De riktlinjer som avgörandena i dessa fall — och avgörandena i fall som går till unionens domstol — leder till måste självfallet beaktas i såväl den kommande lagstiftningen som tillämpningspraxisen (GrUU 17/2013 rd, s. 6).

Kreditinstitutsdirektivet som genomförs i denna proposition innehåller en bestämmelse en utvecklad avgörandepraxis som hänför sig till förbudet identifieras. Enligt bestämmelsen i kreditinstitutsdirektivet ska tillsynsmyndigheten kunna påföra en påföljdsavgift för samma handling på samma person, om vissa villkor uppfylls. Genom den föreslagna undantagsbestämmelsen i 42 § 5 mom. möjliggörs administrativa påföljder och straffrättsliga påföljder för samma gärning i enlighet med kreditinstitutsdirektivet, om vissa villkor uppfylls. Genomförandet av undantagsbestämmelsen stärker regleringens effekt och säkerställer konkurrensneutralitet med tanke på EU:s inre marknad. Undantagsbestämmelsen innebär i praktiken att en situation där förfarandena bildar en samordnad och proportionell helhet inte betraktas som förbjudet dubbelstraff. Ett avsteg från förbudet mot dubbelbestraffning skulle innebära en betydande förändring av det rättsläge som har varit etablerat i Finland. Ett sådant undantag är dock nödvändigt för att genomföra kreditinstitutsdirektivet.

Den straffrättsliga påföljden skyddar rättsordningen och den allmänna laglydigheten medan den administrativa påföljdsavgiften särskilt inriktas på att trygga finansmarknadens funktion samt marknadsdisciplinen och förtroendet. Intressena är separata och kompletterar varandra. Det kan alltså förekomma situationer där den ena av påföljderna inte ensam räcker till för att trygga båda intressena i tillräcklig utsträckning. Stabilitet och förtroende på finansmarknaderna är viktiga allmänna intressen och tryggandet av dem kräver effektiva och snabba administrativa åtgärder.

Den straffrättsliga processen kan i sin tur ta lång tid och enbart en straffrättslig påföljd ingriper inte i lika rätt tid på marknadsstörningar eller skyddar investerarnas intressen. Utan undantagsbestämmelsen skulle en effektiv tillsyn av finansmarknaden på det sätt som EU-rätten förutsätter inte nödvändigtvis uppnås i alla situationer. Exempelsituationer kan inte presenteras heltäckande, eftersom sådana inte i någon större utsträckning har identifierats i Finland. Enskilda teoretiska exempel har dock behandlats i de paragrafvisa motiveringarna.

På de grunder som anförts ovan anses den föreslagna undantagsbestämmelsen i 42 § 5 mom. uppfylla kraven på godtagbarhet och nödvändighet. Momentet anses också uppfylla kravet på proportionalitet, eftersom förutsättningarna för undantaget har gjorts strikta på grundval av Europeiska domstolen linjedragning, så att båda påföljderna för samma gärning är möjliga endast i de fall som anses nödvändiga.

Förbud mot att söka ändring. Den andra bestämmelsen i 73 § 3 mom. i lagförslag 1 innehåller ett förbud att söka ändring i ett sådant beslut om karens enligt vilket karens inte meddelas för en person. Regleringen är av betydelse med tanke på 21 § 1 mom. i grundlagen, där det föreskrivs att var och en har rätt att få ett beslut som gäller hans eller hennes rättigheter och skyldigheter behandlat vid domstol eller något annat oavhängigt rättskipningsorgan.

Ett myndighetsbeslut kan enligt grundlagsutskottets praxis karakteriseras som ett beslut som gäller en enskilds rätt i den mening som avses i 21 § 1 mom. i grundlagen när lagstiftningen innefattar ett tillräckligt exakt kriterium för att det uppkommer en relation mellan den enskilde och det allmänna som kan betraktas som en rättighet. (GrUU 51/2010 rd, s. 2, GrUU 52/2002 rd, s. 3, GrUU 16/2000 rd, s. 4, GrUU 12/1997 rd, s. 1). Så kallade subjektiva rättigheter är det tydligaste kriteriet av det här slaget. Då måste myndigheten bevilja eller fullfölja rättigheten när de lagfästa villkoren är uppfyllda. Även bestämmelserna om villkoren för rättigheter eller förmåner som i högre grad är beroende av prövning kan i sig utgöra ett tillräckligt exakt underlag för att det ska uppkomma en relation mellan den enskilde och det allmänna som kan betraktas som en rättighet (se till exempel GrUU 32/2012 rd, s. 4/I–II, GrUU 51/2010 rd och GrUU 16/2000 rd, s. 4). Ett sådant underlag uppkommer dock vanligen inte om en förmån eller en tjänst helt och hållet är beroende av myndighetens prövning, disponibla anslag eller till exempel planer (GrUU 63/2010 rd, s. 2/II, GrUU 16/2000 rd, s. 4/II).

Även om beslut som är beroende av en myndighets prövning i allmänhet inte omfattas av grundlagens 21 § 1 mom., kan behovsprövade rättigheter och förmåner i vissa fall anses uppfylla kriteriet i grundlagen om att grunden för att bevilja rättigheten eller förmånen är tillräckligt exakt. I sista hand är det fråga om huruvida bestämmelserna om saken i lag bildar en tillräckligt exakt grund för att det ska uppstå en relation mellan individen och det allmänna som kan betraktas som en rättighet (GrUU 42/2017 rd, GrUU 25/2016 rd, GrUB 6/2015 rd, GrUU 39/2013 rd, s. 3/II, GrUU 32/2012 rd, s. 4, GrUU 18/2011 rd, GrUU 51/2010 rd, s. 2, GrUU 42/2010 rd, s. 4, GrUU 9/2007 rd, s. 10, GrUU 52/2006 rd, s. 5, GrUU 20/2005 rd, s. 7, GrUU 18/2005 rd, s. 2, GrUU 52/2002 rd, s. 3, GrUU 16/2000 rd, s. 4, GrUU 23/1998 rd, s. 5, GrUU 12/1997 rd, s. 1). Om en förmån eller service väsentligt är beroende av myndighetens prövning, disponibla anslag eller till exempel planer kan det i allmänhet inte vara fråga om en så starkt etablerad eller med tanke på rättsskyddet så nödvändig rättighet att den skulle lyda under 21 § 1 mom. i grundlagen (GrUU 39/2013 rd, s. 3/II, GrUU 32/2012 rd, s. 4, GrUU 63/2010 rd, s. 2, GrUU 16/2000 rd, s. 4, GrUU 12/1997 rd, s. 1).

Ett beslut om tillämpning av karens enligt 17 b § i lagförslag 1 är i princip ett beslut om rättigheter och skyldigheter eftersom meddelande av karens inverkar begränsande på personens liv. Det är dock också fråga om ett beslut som i hög grad kan grunda sig på Finansinspektionens prövningsrätt. När det gäller 17 b § 1 mom. 1–5 punkterna är prövningsrätten liten och gäller

främst huruvida personen utför direkt tillsyn. I frågan om 6 punkten i det momentet har däremot Finansinspektionen mycket stark prövningsrätt. Karens kan således inte meddelas direkt på grundval av de faktiska omständigheterna utan en förutsättning för meddelandet av den är alltid en helhetsbedömning som baserar sig på intressekonflikt och arbetets natur.

Det föreslagna besvärsförbudet gäller beslut enligt vilket karens inte meddelas en person. Om karens inte meddelas, är det fråga om en sådan situation där personen inte omfattas av tillämpningsområdet för 17 b § 1 mom. 1–5 punkten eller där Finansinspektionen inte ser någon grund för att meddela karens som grundar sig på prövningsrätt. På basis av ett sådant beslut åläggs personen inga skyldigheter. Beslutet kan inte heller anses gälla den enskildes rätt, eftersom karens inte är en subjektiv rättighet eller förmån. I beslutet är det dock inte fråga om en ren ändamålsenlighetsprövning, eftersom förutsättningarna för karens till vissa delar har definierats exakt. I fråga om beslut som omfattas av besvärsförbud kan det anses att det inte är fråga om en så starkt etablerad eller med tanke på rättsskyddet så nödvändig rättighet att den skulle lyda under 21 § 1 mom. i grundlagen.

Som en ytterligare grund för besvärsförbudet kan läggas fram, att en person som inte meddelas karens inte har ett sådant genuint behov av rättsskydd som behöver skyddas. Det är möjligt att genom lag föreskriva om små undantag från rätten att söka ändring, förutsatt att undantagen inte ändrar rättsskyddsgarantiernas ställning som huvudregel eller att de i enskilda fall riskerar individens rättsskydd (se till exempel GrUU 10/2012 s. 6, GrUU 23/2011 rd, GrUU 40/2010 rd, s. 5/II, GrUU 18/2007 rd, s. 4, GrUU 10/2006 rd, s. 3/I, GrUU 5/2006 rd, s. 7/II, GrUU 12/2002 rd, s. 6/II).

Vi vet också av praxis när det gäller tillämpningen av karensavtal i statstjänstemannalagen, att om ingen tidsfrist ställs, så fattas inget beslut. När det gäller Finansinspektionens karensbestämmelser kom man dock till att Finansinspektionen ska meddela ett beslut även om karens inte tillämpas. Avsikten är att göra förfarandet smidigare för båda parterna eftersom den som lämnar Finansinspektionen för en ny arbetsplats inte behöver vänta på att Finansinspektionens tid att fatta beslut (1 månad) har löpt ut. Ett officiellt beslut om att karens inte meddelas ökar personens rättssäkerhet, eftersom personen kan lita på att dennes verksamhet inte leder till sanktioner.

12.3 Näringsfrihet (18 § i grundlagen)

Lagförslagen 1, 2 och 8 i propositionen är av betydelse med tanke på näringsfriheten. Enligt 18 § 1 mom. i grundlagen har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt.

Verksamhetstillstånd. Näringsfriheten begränsas dessutom av 26 § i lagförslag 1 om återkallande av verksamhetstillstånd. Det föreslås att Finansinspektionens rätt att återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd ändras till vissa delar, men paragrafen motsvarar i huvudsak den gällande bestämmelsen. Det föreslås att befogenheten att återkalla verksamhetstillståndet utvidgas till att gälla också återkallande av verksamhetstillstånd under vissa förutsättningar i situationer där ett kreditinstitut anses vara oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet. Dessutom föreslås det att bestämmelserna om tillståndsplikt för holdingföretag i 2 a kap. i lagförslag 2 ändras. Till exempel till undantagen från kravet på att tillstånd inte behöver sökas hos Finansinspektionen fogas till villkoren ett holdingföretag som utgör ett dotterföretag. Dessutom utvidgas tillsynen över holdingföretag genom den nya bestämmelsen i 2 a kap. 3 § 4 mom. i lagförslag 2. Genom bestämmelsen säkerställs det att tillståndspliktiga organisationer som klassificeras som holdingföretag har identifierats på behörigt sätt. Bestämmelserna i 3 kap. 1 a § i lagen om investeringstjänster

ändras också. Tillämpningsområdet för ett värdepappersföretags koncession för kreditinstitut utvidgas så att man i beräkningen av tröskelvärdet på 30 miljarder beaktar dotterföretag och filialer i tredjeland både i det företagsvisa och gruppvisa beräkningssättet. Genom en ändring av 3 kap. 1 a § i lagen om investeringstjänster gör man det möjligt att bevilja undantag från kravet på koncession för kreditinstitut som grundar sig på en helhetsprövning. De företag som beviljats undantag genom ändringen betraktas inte som kreditinstitut, vilket innebär att skyldigheterna för kreditinstitut inte till fullo gäller företag som beviljats undantag.

Grundlagsutskottet har betraktat näringsfriheten som en huvudregel enligt grundlagen, men ansett att tillstånd för näringsverksamhet i undantagsfall kan krävas. Den här typen av bestämmelser måste uppfylla de allmänna kraven på lagar som begränsar någon grundläggande fri- eller rättighet (se t.ex. GrUU 19/2009 rd, s. 2 och GrUU 31/2006 rd, s. 2, GrUU 17/2012 rd, s. 2). Utskottet har konstaterat om koncessionsbestämmelserna beträffande kreditinstitutsverksamhet att det karakteristiska för verksamheten är att medel i stor skala tas emot från allmänheten och att det därför är nödvändigt med en viss grad av myndighetskontroll och vidare konstaterat att för en allmän koncessionsplikt talar vissa faktorer som är acceptabla med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna och som framför allt avser att garantera stabiliteten på den finansiella marknaden och som därmed också skyddar kunderna (till exempel GrUU 28/2008 rd, GrUU 67/2002 rd, GrUU 24/2002 rd). Grundlagsutskottet har dessutom i sitt utlåtande GrUU 17/2012 rd konstaterat att tryggandet av den finansiella stabiliteten och det allmänna förtroendet för verksamheten på finansmarknaden som är syftet med lagstiftningen är vägande och acceptabla skäl till bestämmelserna om tillståndsplikt.

Utskottet har när det gällt reglering av näringsverksamhet brukat anse att återkallelse av ett tillstånd har kraftigare effekter än avslag på ansökan (till exempel GrUU 19/2002 rd, GrUU 28/2001 rd). Därför har utskottet ansett att det för att lagstiftningen ska vara proportionerlig är nödvändigt att möjligheten att återkalla tillstånd kopplas till allvarliga eller väsentliga förseelser eller försummelser och till att eventuella anmärkningar och varningar till tillståndshavaren inte har lett till att bristerna i verksamheten har korrigerats (t.ex. GrUU 58/2010 rd, s. 5–6, GrUU 8/2006 rd, s. 3/II, GrUU 17/2012 rd, s. 2).

Bestämmelserna om koncession motsvarar grundlagsutskottets etablerade tolkning av regleringen om näringsfriheten och rätten till arbete som tryggas i 18 § 1 mom. i grundlagen (till exempel GrUU 35/1998 rd, GrUU 23/2000 rd och GrUU 24/200 rd). Enligt vad som anförts ovan har den föreslagna regleringen vägande samhälleliga skäl att begränsa tillgodoseendet av näringsfriheten. Den föreslagna regleringen uppfyller också övriga allmänna krav på en lag som begränsar de grundläggande fri- och rättigheterna. Proportionaliteten har säkerställts genom nya undantagsbestämmelser som möjliggör att tillstånd inte behövs om Finansinspektionen inte bedömer det som ytterst nödvändigt. De föreslagna inskränkningarna i näringsfriheten är bland annat exakta och noggrant avgränsade. Exempelvis ska verksamhetstillstånd fortfarande beviljas, om de villkor som nämns i lagen uppfylls. Den utvidgade tillämpningen av återkallande av tillstånd är i sin tur bunden till noggrant avgränsade krav. Bestämmelsen om återkallande av tillstånd förtydligar dessutom nuläget när det gäller återkallande av verksamhetstillstånd vid konkurs och likvidation. I en sådan situation har aktören i regel inte längre förutsättningar att fortsätta verksamheten enligt tillståndet.

Karens. De bestämmelser som föreslås i lagförslag 1 och 8 i propositionen är av betydelse med tanke på 18 § 1 mom. i grundlagen. Eftersom karensförfarandet innebär en begränsning av en tjänstemans rätt att enligt 18 § 1 mom. i grundlagen skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt, ska begränsningen följa de allmänna förutsättningarna för begränsningar.

Bestämmelser om konkurrensförbudsavtal som motsvarar karensavtal finns i 3 kap. 5 § i arbetsavtalslagen. I ett konkurrensförbudsavtal kan man på motsvarande sätt mot en skälig ersättning avtala om en karenstid på högst ett år för övergång till en annan arbetsgivare eller påbörjande av yrkesutövning. Ett karensavtal enligt propositionen ingås om personen i sin tjänst, uppgift eller ställning har tillgång till sådan information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten och som på ett väsentligt sätt kan utnyttjas i ett nytt anställningsförhållande eller en ny verksamhet för att skaffa sig själv eller någon annan fördel eller för att skada någon annan.

Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande (GrUU 41/2000 rd) angående konkurrensförbudsavtal enligt arbetsavtalslagen konstaterat att det måste finnas en med hänsyn till de grundläggande fri- och rättigheterna acceptabel grund för att inskränka friheten att skaffa sin försörjning, skyddet för affärs- och yrkeshemligheten. I ett konkurrensförbudsavtal är det fråga om faktorer som hänför sig till arten av arbetsgivarens verksamhet, som personen har tillgång till. Grundlagsutskottet konstaterade också i sitt utlåtande att den tidsmässiga dimensionen av konkurrensförbudsavtalet enligt arbetsavtalslagen är av lämplig längd i relation till proportionalitetskravet.

Enligt 44 a § 2 mom. i statstjänstemannalagen förutsätter ingående av ett karensavtal att personen i sin tjänst, uppgift eller ställning har tillgång till sådan information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten och som på ett väsentligt sätt kan utnyttjas i ett nytt anställningsförhållande eller en ny verksamhet för att skaffa sig själv eller någon annan fördel eller för att skada någon annan. Syftet med bestämmelsen är att reglera praxis när tjänstemän, särskilt högre tjänstemän och exempelvis tjänstemän som handlägger särskilt betydande tjänste- eller affärshemligheter eller känsliga uppgifter om personer eller företag, byter arbetsgivare eller arbetsuppgifter. Regleringen kompletterar delvis lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Med karensbestämmelserna skyddas allmänintresset. Samtidigt är syftet att stärka förtroendet för att myndigheterna är oberoende i sin verksamhet, vilket är ett viktigt element i skyddet för god förvaltning enligt 21 § i grundlagen. Tanken är också att motverka korruption vid den här typen av anställningsbyten. Grundlagsutskottet har i fråga om karensavtal enligt 44 a § i statstjänstemannalagen konstaterat att det finns godtagbara skäl för regleringen (GrUU 35/2016 rd, s. 2., se även GrUU 41/2000 rd, s. 8/I).

Det bakomliggande syftet med lagförslag 1 och 8 i propositionen är detsamma som för bestämmelsen om karensavtal i statstjänstemannalagen. Syftet med karensbestämmelserna i lagförslaget är att skydda allmänintresset och tjänstehemligheter, förhindra utnyttjande av känsliga uppgifter, stärka förtroendet för att myndigheterna är oberoende i sin verksamhet samt förhindra eventuell korruption när tjänstemän övergår till den privata sektorn. Förebyggande av utnyttjande av känsliga uppgifter spelar en viktig roll i synnerhet för dem som utför tillsynsarbete eller annat sådant arbete där man får känsliga uppgifter om enskilda företag. Det är fråga om bestämmelser som kompletterar tystnadsplikten och förbudet mot utnyttjande av sekretessbelagda uppgifter som gäller tjänstemän, som omfattar delvis även tiden efter tjänsteförhållandet. Bestämmelserna i lagförslaget kan alltså anses ha motsvarade godtagbara allmänna grunder som i samband med konkurrensförbudsavtalet och karensavtalet enligt statstjänstemannalagen. Grundlagsutskottet har konstaterat, att trots att det är viktigt för det allmänna samhällsintresset att myndigheterna når sina mål och det således finns en med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna acceptabel grund som i konstitutionellt hänseende kan berättiga en begränsning av en grundläggande fri- eller rättighet, krävs det att även de övriga generella villkoren för inskränkningar uppfylls (GrUU 10/2016 rd, s. 2, GrUU 67/2010 rd, s. 3/I och GrUU 5/1999 rd, s. 2/II).

Regleringen har utformats så precist och tydligt avgränsad som möjligt. Eftersom Finansinspektionens karenssbestämmelse grundar sig på kreditinstitutsdirektivet förutsätter det att bestämmelsen använder begrepp och formuleringar som motsvarar direktivets. Vissa av de använda begreppen förekommer för första gången i lagstiftningen. Enligt kreditinstitutsdirektivet preciseras begreppen och formuleringarna genom riktlinjer från Europeiska bankmyndigheten. Under beredningen valde man dock att i de paragrafvisa motiveringarna beskriva vad begreppen och formuleringarna avses innebära, eftersom det rör sig om reglering som begränsar grundläggande fri- och rättigheter. I de paragrafvisa motiveringarna ges exempel på begreppens innehåll och olika formuleringars syften.

Regleringens proportionalitet har särskilt säkerställts genom att det införts en medlemsstatsoption beträffande karensens längd. Kreditinstitutsdirektivets utgångspunkt är att karensen ska vara minst 6 månader eller 12 månader. Grundlagsutskottet har ansett att en maximal längd på 12 månader är lämplig (GrUU 35/2016 rd). Förvaltningsutskottet har däremot ansett att en maximal längd på 6 månader är lämplig (FvUB 17/2016 rd). Medlemsstatsoptionen kan tas i bruk antingen med hänvisning till att den nationella grundlagen förutsätter kortare karenstider eller till att rekryteringen till tillsynsmyndigheten försvåras avsevärt på en liten marknad. I Finland kan båda dessa grunder anses föreligga. Genom att ta i bruk medlemsstatsoptionen skapas ett handlingsutrymme enligt vilket karensen kan vara minst 3 månader och högst 12 månader. Detta handlingsutrymme motsvarar inte helt det som följer av statstjänstemannalagen, som är 0–6 respektive 0–12 månader. Regleringens proportionalitet säkerställs också genom ersättning under karensperioden. Dessutom innehåller karensregleringen de undantag som föreskrivs i direktivet och som innebär att karens inte ska fastställas i vissa situationer.

Buffertkrav. En bestämmelse i grundlagen som är av betydelse med tanke på kapitalkraven är 18 § 1 mom. enligt vilket var och en har rätt att skaffa sig sin försörjning genom näring som han eller hon valt fritt. Dessutom är bestämmelsen av betydelse med tanke på egendomsskyddet. De gällande bestämmelserna i 10 kap. i kreditinstitutslagen gör det möjligt för Finansinspektionen att utifrån det finansiella systemets strukturella egenskaper ställa buffertkrav, dvs. systemriskbuffertkrav. Regleringen ger Finansinspektionen prövningsrätt när det gäller att ställa ett högre solvenskrav på ett kreditinstitut för att täcka särskilda systemrisker än vad som följer av minimikraven i EU:s tillsynsförordning och kreditinstitutslagen. Ändringarna i 10 kap. i kreditinstitutslagen i lagförslag 2 innehåller inga nya buffertkrav, utan preciserar endast gällande bestämmelser. I propositionen föreslås ett förtydligande om att en systemriskbuffert vid behov även kan fastställas för att täcka systemrisker på grund av klimatförändringar. De gällande bestämmelserna har inte uteslutit fastställande av en systemriskbuffert på sådana grunder. I propositionen föreslås det dessutom att den gällande övre gränsen på fem procent i fråga om systemriskbufferten slopas i strid med kreditinstitutsdirektivet.

De buffertkrav och minimikrav som ställs på kreditinstituten innebär i sig ingrepp i näringsfriheten genom att förutsätta av vissa aktörer iakttar kraven på ekonomisk ställning. I samband med kreditinstitutsverksamhet är inskränkningar som är acceptabla med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna motiverade för att garantera stabiliteten på den finansiella marknaden och därmed också skydda kunderna (GrUU 43/2004 rd) med beaktande av kreditinstitutens höga hävstång.

Grundlagsutskottet har tidigare i sin bedömning av regleringen av kreditinstitutsverksamheten konstaterat att myndighetstillsynen och utövandet av de befogenheter som följer av den är nödvändiga på grund av det omfattande mottagande av publika medel som är karakteristiskt för kreditinstitutsverksamheten och ansett att det med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna finns godtagbara grunder som framför allt syftar till att trygga stabiliteten på

finansmarknaden och därmed också till att skydda kunderna (GrUU 24/2002 rd och GrUU 16/2003 rd).

Regleringen gäller ett begränsat verksamhetsområde, såsom nu kreditinstitutsverksamhet, och dessutom har kreditinstituten som utövare av upplånings- och utlåningsverksamhet en särskild betydelse när det gäller kundernas ekonomiska intressen, varför de nu föreslagna bestämmelserna till sina utgångspunkter och mål motsvarar de principer som förutsätts i grundlagsutskottets utlåtanden i anknytning till näringsfriheten (GrUU 28/2000 rd, GrUU 28/2001 rd, GrUU 53/2001 rd, GrUU 19/2002 rd och GrUU 17/2004 rd).

Den övre gränsen fastställdes i lag (RP 137/2017 rd och RP 171/2020 rd) med stöd av användningen av det nationella handlingsutrymmet. Då var kravet i kreditinstitutsdirektivet inte förpliktande, utan en medlemsstatsoption som möjliggjorde en systemriskbuffert. De övre gränserna motiverades med att begränsa den behöriga myndighetens prövningsrätt på behörigt sätt. Bestämmelsen i kreditinstitutsdirektivet om buffert har nu ändrats till ett minimikrav och i direktivet har inte föreskrivits om särskilt handlingsutrymme. De föreslagna bestämmelserna motsvarar minimikraven i kreditinstitutsdirektivet. Med tanke på behörigt genomförande av direktivet är det nödvändigt att slopa de gällande övre gränserna.

Grundlagsutskottet har tagit ställning till regleringen av systemriskbufferten i fråga om förhandlingarna om ändring av kreditinstitutsdirektivet (GrUU 43/2004 rd). Grundlagsutskottet konstaterade att det i samband med regleringen av de grundläggande fri- och rättigheterna är av betydelse att regleringen är exakt och noggrant avgränsad. Utskottet ansåg därför att man vid den fortsatta beredningen av direktivförslaget bör försäkra sig om att direktivet innehåller tillräckligt exakta bestämmelser om utövandet av myndighetsbefogenheter. Med tanke på detta är det skäl att vid den fortsatta beredningen fästa uppmärksamhet vid direktivförslagets bestämmelser om förutsättningarna för utövande av tillsynsmyndighetens behörighet och styrningen av myndighetens prövningsrätt. Bestämmelserna ska alltså bedömas normalt med tanke på förutsättningarna för begränsning av de grundläggande fri- och rättigheterna.

Huruvida prövningsrätten är godtagbar har bedömts i samband med det behovsprövade buffertkravet (pelare 2-kravet). Det har inte föreskrivits någon nedre eller övre gräns för buffertkravet enligt prövning. Detta buffertkrav är sådant där uppställandet av kravet grundar sig på Finansinspektionens prövning och där det inte krävs detaljerade t.ex. kvantitativa kriterier skrivna på lagnivå. När buffertkravet i fråga stiftades (RP 21/2006 rd) ansågs det att förslagen är motiverade i fråga om kraven i grundlagen och att de kunde behandlas i vanlig lagstiftningsordning. I propositionen lyftes det fram de begränsningar som ställs på buffertkravet enligt prövning, hur tvingande bestämmelserna i direktivet är, samarbetet med EU:s tillsynsmyndigheter samt att bestämmelserna också är förenliga med branschens intressen.

Prövningsrätten i fråga om ställande av en systemriskbuffert begränsas i den gällande lagstiftningen på flera olika sätt. Finansinspektionens prövningsrätt är tidsmässigt begränsad, eftersom lagen kräver att behovet av en systemriskbuffert eller de krav som ställs bedöms minst vartannat år. Dessutom föreskrivs det i lagen hur systemriskbufferten kan riktas och på vilka grunder bufferten kan ställas på basis av kreditinstitutets riskkoncentration. I lagen definieras noggrant och exakt de grunder på vilka bufferten kan ställas. Enligt lagen är den allmänna grunden för bestämmande av systemriskbufferten förhindrande och minskning av risker som inverkar negativt på det finansiella systemets stabilitet eller realekonomin. I lagen föreskrivs dessutom om särskilda grunder för när en buffert kan ställas upp. Dessa grunder för förordnandet preciseras ytterligare genom en förordning av finansministeriet, där det föreskrivs närmare om mätare. Med stöd av de ovan beskrivna bestämmelserna anses det att det av lagen tillräckligt tydligt framgår vem som har rätt att utöva begränsningsbefogenheterna, vad som får

göras när befogenheterna utövas och hur man då ska förfara vad grundlagsutskottet har förutsatt med tanke på exakthet och noggrann avgränsning. (GrUU 21/2006 rd, s. 3, GrUU 20/2005 rd, s. 4, GrUU 12/1998 rd, s. 3 och 6, GrUU 8/1995 rd).

Grundlagsutskottet har ansett det viktigt att regleringen ger tillräcklig förutsägbarhet i fråga om myndighetsåtgärder (GrUU 15/1996 rd). Även om Finansinspektionens prövningsrätt i fråga om buffertens nivå är omfattande och baserar sig på en ändamålsenlighetsbedömning, anses det att regleringen ger tillräcklig förutsägbarhet i fråga om nivån på systemriskbufferten. Bestämmelserna i den gällande 10 kap. 4 e § och de ändringar som föreslås i den i denna proposition gör besluten särskilt förutsägbara. Finansinspektionen ska nämligen underrätta Europeiska systemrisknämnden en månad innan beslutet offentliggörs, om kravet är högst 3 procent. Om kravet däremot överstiger 3 procent och högst 5 procent, ska Finansinspektionen innan den fattar beslut om ställande, ändring eller förlängning av buffertkravet göra en anmälan till Europeiska systemrisknämnden och dessutom hålla fast vid Europeiska kommissionens ståndpunkt och Europeiska systemrisknämndens utlåtande. Om buffertkravet överstiger 5 procent, ska Finansinspektionen innan den fattar beslut om ställande, förlängning eller ändring av buffertkravet underrätta Europeiska systemrisknämnden om detta och begära Europeiska kommissionens godkännande för ställande, förlängning eller ändring av buffertkravet. På det sätt som beskrivs ovan kräver fastställandet av systemriskbufferten ett mer specifikt förfarande ju högre kravet är. Av bestämmelserna kan det konstateras att kravet på mer än 5 procent redan ska anses vara så exceptionellt att Finansinspektionen inte självständigt kan fatta beslut i ärendet. Förfarandebestämmelserna begränsar myndighetens prövningsrätt på behörigt sätt.

Grundlagsutskottet har betonat vikten av att allmänna förvaltningsrättsliga principer beaktas vid tillämpningen av behörighetsbestämmelserna i enskilda fall, när behörighetsbestämmelserna gör det möjligt för myndigheterna att utöva en relativt omfattande prövningsrätt (GrUU 21/2006 rd s .3). Myndighetens beslut om systemriskbufferten omfattas naturligtvis av bestämmelserna i förvaltningslagen, såsom de rättsliga principerna för förvaltningen. Utöver förvaltningslagen innehåller lagen särskilda krav på motivering av beslut. Enligt lagen ska av beslutet framgå beslutets giltighetstid, buffertkravets belopp och beloppet av det totala buffertkravet samt en eventuell ändring av dem jämfört med föregående beslut, eventuella särskilda skäl för att ändringen ska träda i kraft i förtid samt andra behövliga uppgifter. Av motiveringen ska dessutom framgå de omständigheter på basis av vilka förutsättningarna för ställande av buffertkrav anses vara uppfyllda samt en utredning om hur buffertkraven riktas. Dessutom föreskrivs det i finansministeriets förordning ännu om de uppgifter som ska lämnas om beslutet.

Med beaktande särskilt av kraven i direktivet, som förutsätter att myndigheten ges prövningsrätt när det gäller att ställa krav samt prövningsrätt att inte ställa sådana krav, är de föreslagna bestämmelserna motiverade och strider inte mot kraven i grundlagen. Motsvarande prövningsrätt hör också för närvarande till Finansinspektionens ovan beskrivna befogenheter (buffertkrav enligt prövning), som föreskrivs i vanlig lagstiftningsordning. Dessutom har utövandet av Finansinspektionens befogenheter styrts och reglerats på lagnivå genom detaljerade bestämmelser om förutsättningarna och förfarandena för ställande av krav i lag. Av systemriskbuffertens mål och karaktär följer att en entydig, till exempel matematisk och därmed mekanistisk formel inte kan uppgöras som villkor för uppställande av bufferten, utan uppsättandet ska på det sätt som förutsätts i kreditinstitutsdirektivet grunda sig på myndighetens helhetsbedömning. Nationellt har man utnyttjat handlingsutrymmet och mycket noggrant föreskrivit om särskilda krav för motivering av beslut om systemriskbuffert. I och med de omständigheter som beskrivs ovan anses bestämmelserna om systemriskbufferten också utan en uttrycklig övre gräns uppfylla kravet på exakthet och noggrann avgränsning.

Krav på ledningens kompetens och tillförlitlighet. Bestämmelserna i 7 kap. 2, 4, 4 a–4 e och 5

§ i lagförslag 2 har betydelse med tanke på 18 § i grundlagen. I de nämnda paragraferna föreslås ändringar i kraven på kompetens och tillförlitlighet när det gäller kreditinstituts ledning. De gällande lagarna har med riksdagens grundlagsutskotts medverkan stiftats i vanlig lagstiftningsordning eftersom kraven i fråga inte anses vara problematiska med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna. När det gäller begränsningar i engagemang i förvaltningen har grundlagsutskottet konstaterat i fråga om bestämmelser om åtskiljande av ledningen samt särskilda lämplighetskrav för ledningen att de inte är problematiska med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna och inte inverkar på lagstiftningsordningen (GrUU 52/2001 rd, s.4, GrUU 17/2004 rd, s. 5). Grundlagsutskottet konstaterade att målgruppen för regleringen är synnerligen snäv i propositionen och att man genom regleringen på ett behörigt sätt vill skilja på beslutsfattandet i olika bolag och därmed förhindra beslut som med tanke på bolagets intressen bygger på osakliga grunder.

Finansinspektionens direktörs och direktionens medlemmars maximala mandatperioder. De maximala mandatperioder som föreslås i 9 och 10 § i det första lagförslaget innebär en begränsning av den näringsfrihet och rätt att utöva yrke som tryggas i 18 § i grundlagen, eftersom en person inte kan tjänstgöra som medlem av Finansinspektionens direktion i mer än 14 år eller som Finansinspektionens direktör i mer än 15 år. Begränsningen för direktionens medlemmar grundar sig på kreditinstitutsdirektivets minimikrav. Motsvarande begränsningar har föreskrivits för Finlands Banks direktion och dess ordförande genom vanlig lagstiftningsordning med grundlagsutskottets medverkan (GrUU 5/1997 rd).

Syftet med begränsningarna är att skydda det allmänna förtroendet för Finansinspektionens opartiskhet, motverka en alltför stark personifiering och koncentration av makt samt stärka god förvaltning och myndighetens oberoende. En maximal mandatperiod främjar detta mål, eftersom den säkerställer omsättning inom ledningen och förhindrar att myndighetsmakt koncentreras under lång tid till enskilda personer. Mindre ingripande medel, såsom enbart tidsbegränsade utnämningar utan en övre gräns, förebygger inte på samma sätt faktisk långvarighet i uppdraget. I praktiken skulle samma person kunna tjänstgöra i årtionden genom upprepade utnämningar, vilket skulle motverka syftet med regleringen.

Begränsningarna i förslaget har avgränsats till dessa två offentliga uppdrag som regleras genom speciallagstiftning. Direktionens uppdrag motsvarar inte sedvanligt förvärvsarbete, utan är ofta av sidoordnat slag. I regel arbetar medlemmarna i direktionen huvudsakligen i andra uppgifter eller är pensionerade. En maximal mandatperiods inverkan på en persons faktiska utövning av sitt yrke är därför begränsad. Mandatperioderna har satts relativt långa (14 och 15 år), vilket möjliggör ett långsiktigt utförande av uppdraget och ett fullgott utnyttjande av personens sakkunskap. Begränsningen hindrar inte personen från att utöva sitt yrke i allmänhet eller från att verka i andra uppgifter inom finansmarknadsområdet. De negativa effekterna för individen är därmed tydligt mindre än de fördelar som uppnås för det allmänna bästa.

12.4 Skydd för privatlivet och personuppgifter (10 §)

Informationsutbyte mellan myndigheter. Grundlagsutskottet har bedömt bestämmelser om myndigheternas rätt att få och skyldighet att lämna ut information med avseende på skyddet för privatliv och personuppgifter i 10 § 1 mom. i grundlagen och då noterat bland annat vad och vem rätten att få information gäller och hur rätten är kopplad till nödvändighetskriteriet (GrUU 15/2018 rd). Myndigheternas rätt att få och möjlighet att lämna ut uppgifter har enligt utskottet kunnat gälla ”behövliga uppgifter” för ett visst syfte, om lagen ger en uttömmande förteckning över innehållet i uppgifterna. Om innehållet däremot inte anges i form av en förteckning, ska det i lagstiftningen ingå ett krav på att "uppgifterna är nödvändiga" för ett visst syfte (se t.ex. GrUU 17/2016 rd, s. 5).

Enligt specialmotiveringen till 71 och 71 e § i lagförslag 1 i utkastet till proposition kan den information som lämnas ut också innehålla personuppgifter. Ofta innehåller uppgifterna om tillsynen över finansmarknaden dock inga personuppgifter. Behandlingen av personuppgifter grundar sig då på artikel 6.1 e i dataskyddsförordningen. Behandlingen kan också grunda sig på artikel 6 c, om det någon annanstans i lagstiftningen föreskrivs om utlämningsskyldighet. Den som har fått information med stöd av 71 e § är enligt 2 mom. 6 punkten i den paragrafen skyldig att behandla informationen i enlighet med bestämmelserna i dataskyddsförordningen och dataskyddslagen. Grunden för behandlingen är då i regel artikel 6.1 c i dataskyddsförordningen.

Grundlagsutskottet har framhållit att det i regeringens propositioner finns anledning att särskilt i fråga om bestämmelser som är av betydelse med hänsyn till de grundläggande fri- och rättigheterna tydligt klargöra ramarna för det nationella handlingsutrymmet (GrUU 1/2018 rd, s. 3, GrUU 26/2017 rd, s. 42, GrUU 2/2017 rd, s. 2, GrUU 44/2016 rd, s.4 och GrUU 14/2018 rd, s. 7). Uppgifter enligt de föreslagna 71 och 71 e § behandlas av Finansinspektionen på grundval av artikel 6.1 e i dataskyddsförordningen enligt vilken behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning. Artikel 6.1 e i dataskyddsförordningen förutsätter att det föreskrivs nationellt om behandlingsgrunderna. Speciallagstiftning anses inte nödvändig, eftersom behandlingen av personuppgifter inte är förenad med särskilt stora risker. Således grundar sig behandlingen av personuppgifter när det gäller utlämnande på 4 § 2 punkten i dataskyddslagen. Utlämnandet är i de båda föreslagna paragraferna bundet till nödvändighet.

Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande GrUU 67/2002 rd konstaterat att bestämmelserna om att få och lämna uppgifter i allmänhet anknyter direkt till övervakningen av finansmarknaden. Då det gäller sambandet med bestämmelserna i ett sådant begränsat specialfall finner utskottet det godtagbart att vissa avvikelser görs från utskottets allmänna tolkningslinjer, i synnerhet när de uppgifter som kommer i fråga primärt inte är i 10 § i grundlagen avsedda personuppgifter. Därför har grundlagsutskottet ingenting att anmärka av konstitutionella orsaker trots att innehållet i de uppgifter som lämnas ut endast beskrivs på allmän nivå och rätten att lämna uppgifter inte är begränsad till sådana uppgifter som är nödvändiga för mottagaren. Grundlagsutskottet har dock nyligen konstaterat att de grunder för avvikelsen från utskottets etablerade tolkningspraxis, och som främst anknyter till regleringssätten i gällande lagstiftning, inte övertygar i den konstitutionella bedömningen (GrUU 5/2025 rd). I denna proposition är det inte möjligt att revidera hela 71 § så att den motsvarar grundlagsutskottets praxis. Därför har det till den punkt som föreslås i 71 § fogats ett nödvändighetskriterium. I specialmotiveringen har det preciserats att kriteriet i punkten går före det nödvändighetskriterium som nämns i 2 mom. Denna lösning ansågs vara bättre än en egen paragraf eller ett eget moment, eftersom 71 § 1 mom. 16 punkten uttryckligen gäller Skatteförvaltningen. På så sätt uppfyller den föreslagna punkten grundlagsutskottets praxis.

Utöver det som nämns ovan föreskrivs det i 3 a kap. 7 § i lagförslag 2 om informationsutbyte med myndigheter inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i samband med företagsomstruktureringar. Föremålet för utlämnandet är uppgifter med hjälp av vilka företagsomstruktureringen kan bedömas. Enligt kreditinstitutsdirektivet är utlämnandet inte knutet till ett nödvändighetskriterium, utan till att uppgifterna är relevanta, påverkande och betydelsefulla för bedömningen. För att genomföra kreditinstitutsdirektivet är det nödvändigt att knyta utlämnandet av uppgifter på samma sätt som i direktivet. Utlämnandet kan alltså inte knytas till ett nödvändighetsvillkor. På grund av företrädet för EU-sekundärrätten har utskottet tidigare vid regleringar av motsvarande typ ansett det som uppenbart att en korrekt tillämpning av rättigheterna till information enligt unionens förordning måste betraktas som nödvändig i överensstämmelse med grundlagsutskottets vedertagna praxis för reglering av myndigheternas rätt att få och lämna ut information trots sekretess (GrUU 8/2021 rd, GrUU 15/2019 rd, s. 5).

Situationen nu kan bedömas på samma sätt.

Som konstaterats innehåller uppgifterna om tillsynen över finansmarknaden dock sällan personuppgifter. Behandlingen av personuppgifter grundar sig på artikel 6.1 c i dataskyddsförordningen, om detta skulle göras som en del av utlämnandet av uppgifter. Behandlingen av personuppgifter kan dock inte grunda sig direkt på artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen, utan grunden för behandlingen ska enligt artikel 6.3 fastställas i enlighet med unionsrätten eller en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av. Kreditinstitutsdirektivet innehåller en skyldighet om informationsutbyte i samband med företagsomstruktureringar och den ska genomföras nationellt. Genom att föreskriva om skyldigheten att lämna ut uppgifter utnyttjas således också det handlingsutrymme som dataskyddsförordningen medger.

Uppgifter som lämnas ut ur värdeandelssystemet till insiderregistret. Finansinspektionen får för närvarande uppgifter som ska anmälas genom insideranmälan direkt ur värdeandelssystemet. Med stöd av de föreslagna bestämmelserna i 16 b § ska Finansinspektionen få de rapporteringsskyldigas och den närmaste kretsens uppgifter ur värdeandelssystemet och med stöd av lagen direkt använda dem vid tillsynen av efterlevnaden av anmälningsskyldigheten och handelsbegränsningarna, det vill säga utan särskilt samtycke. I lagstiftningen identifieras alltså uttryckligen sådant utlämnande av uppgifter. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan insiderregistret bildas av sådana uppgifter ur värdeandelssystemet som är nödvändiga för tillsynen över skyldigheterna enligt 16, 16 a och 16 c §. Bestämmelserna uppfyller grundlagsutskottets praxis om krav på att uppgifterna är nödvändiga.

Behandling av personuppgifter i fråga om intressekonflikter, insideranmälningar och insiderregister. De uppgifter som samlas in eller behandlas i enlighet med 16, 16 a och 16 b § i lagförslag 1 hänför sig i huvudsak till en persons ekonomiska situation och kan kopplas till en viss identifierbar person. Av uppgifterna kan man också dra slutsatser om personens ekonomiska situation. Med stöd av paragrafen samlas det också in uppgifter om personens andra bindningar, såsom bisyssla, styrelseuppdrag eller betydande personrelationer. Med tanke på skyddet för privatlivet enligt 10 § i grundlagen har det ansetts vara av betydelse om en person är skyldig att lämna ut uppgifter om sig själv. Grundlagsutskottet har konstaterat att en sådan reglering gäller skyddet för privatlivet enligt 10 § 1 mom. i grundlagen och det skydd för personuppgifter som avses i samma bestämmelse (se GrUU 19/2008 rd, s. 2–3 och GrUU 31/2008 rd, s. 2–3). Grundlagsutskottet konstaterade 2002, när det föreskrevs om anmälningsskyldigheten, att utskottet ingenting har att anmärka mot bestämmelserna av konstitutionella orsaker (GrUU 67/2002 rd s. 6).

Enligt 10 § 1 mom. i grundlagen utfärdas närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. Enligt grundlagsutskottets praxis begränsas lagstiftarens spelrum utöver av denna bestämmelse också av att skyddet för personuppgifter delvis omfattas av skyddet för privatlivet, som tryggas i samma moment. Grundlagsutskottet har ansett att den allmänna dataskyddsförordningens detaljerade bestämmelser, som tolkas och tillämpas i enlighet med de rättigheter som garanteras i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, överlag utgör en tillräcklig rättslig grund även med avseende på skyddet för privatlivet och personuppgifter enligt 10 § i grundlagen (GrUU 14/2018 rd, s. 4). Skyddet för personuppgifter ska i första hand tillgodoses med stöd av den allmänna dataskyddsförordningen och den nationella allmänna lagstiftningen. I det sammanhanget bör man undvika nationell speciallagstiftning, som bör reserveras för situationer då den är dels tillåten enligt dataskyddsförordningen, dels nödvändig för att tillgodose skyddet för personuppgifter (se GrUU 2/2018 rd, GrUU 14/2018 rd).

Det handlingsutrymme som dataskyddsförordningen medger utnyttjas när det gäller grunderna

för behandling av personuppgifter. Den rättsliga grunden för behandlingen av personuppgifter är artikel 6.1 c i dataskyddsförordningen, enligt vilken behandlingen av personuppgifter är tillåten om behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige. Behandlingen kan samtidigt också anses vara förenad med utförande av en uppgift av allmänt intresse eller myndighetsutövning som avses i led e. I motiveringen till 4 § i dataskyddslagen (RP 9/2018 rd), som preciserar artikel 6.1 e i dataskyddsförordningen, konstateras det att 1 punkten i momentet inte ger rätt att hålla personuppgifter tillgängliga för allmänheten. Punkt 2 syftar i sin tur enligt motiveringen till att göra det möjligt för myndigheter att behandla personuppgifter när rätten till behandling inte direkt kan härledas från en uppgifts- och behörighetsbestämmelse som gäller myndigheten eller från mera detaljerad specialreglering, om sådan finns. Med beaktande av det ovannämnda och att det i lagen uttryckligen ska föreskrivas om anmälningsskyldigheter och om Finansinspektionens uppgift att i egenskap av personuppgiftsansvarig föra ett offentligt insiderregister, är den primära rättsliga grunden för behandling av personuppgifter artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen enligt vilken den registrerades rättigheter bestäms.

Behandlingen av personuppgifter kan dock inte grunda sig direkt på artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen, utan grunden för behandlingen ska enligt artikel 6.3 fastställas i enlighet med unionsrätten eller en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av. Kreditinstitutsdirektivet innehåller en anmälningsskyldighet som gäller intressekonflikter, som ska genomföras nationellt. Om insideranmälan eller insiderregister föreskrivs inte i unionsrätten. Eftersom det är fråga om utövning av offentlig makt i anslutning till en myndighetsuppgift och om skyldigheter för vissa personer, ska det föreskrivas om registret och skyldigheterna i lag. Bestämmelser om anmälningsskyldigheter finns redan i den gällande lagen. Eftersom paragraferna nu revideras första gången efter att dataskyddsförordningen har antagits har man i denna proposition velat lyfta fram utnyttjandet av handlingsutrymmet i dataskyddsförordningen också i fråga om dessa. När behandlingen grundar sig på artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen ska medlemsstatens lagstiftning uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det legitima mål som eftersträvas. I de följande avsnitten bedöms anmälningsskyldigheten och insiderregistret med tanke på dessa förutsättningar.

Anmälan om intressekonflikt. Bestämmelserna i 16 § i lagförslag 1 motsvarar i huvudsak den gällande anmälningsskyldigheten. Det har dock gjorts ändringar och tillägg i anmälningsskyldigheten i syfte att genomföra kreditinstitutsdirektivet. Syftet med den anmälningsskyldighet som avses i bestämmelserna är att säkerställa att den som utnämns till en tjänst eller innehar en tjänst inte har sådana bindningar som objektivt sett kan ge upphov till tvivel om personens förmåga att sköta tjänsten opartiskt och även i övrigt på behörigt sätt. Anmälan om intressekonflikter anses vara nödvändig för Finansinspektionens tillsynsuppgift i enlighet med kraven på oberoende. Genom anmälningsskyldigheten stärks oberoendet och tillförlitligheten i fråga om Finansinspektionens tillsyn. Det finns således samhälleligt godtagbara grunder för regleringen, och ett mål av allmänt intresse.

De uppgifter som samlas in hänför sig alltså till personens ställning, uppgifter och skötseln av dem vid Finansinspektionen. De uppgifter som samlas in innehåller inga särskilda kategorier av personuppgifter och klassificeras med beaktande av grundlagsutskottets praxis inte heller som konstitutionellt känsliga uppgifter, eftersom till exempel kreditupplysningar inte heller bör betraktas som känsliga uppgifter (GrUU 8/2022 rd, GrUU 28/2022 rd). De uppgifter som samlas in kan dock innehålla sekretessbelagda uppgifter, exempelvis uppgifter om en persons verksamhet i privatlivet och ekonomiska ställning. Uppgifterna behandlas vid Finansinspektionen i enlighet med dataskyddsförordningen, dataskyddslagen och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och paragrafen innehåller inga specialbestämmelser

om behandlingen. I det föreslagna 16 § 5 mom. föreskrivs det dock att de uppgifter som ingår i anmälan är sekretessbelagda.

Enligt 12 § 2 mom. i grundlagen är handlingar och upptagningar som innehas av myndigheterna offentliga, om inte offentligheten av tvingande skäl särskilt har begränsats genom lag. Var och en har rätt att ta del av offentliga handlingar och upptagningar. Grundlagsutskottet har understrukit att skyddet för privatlivet och personuppgifter inte har företräde framför andra grundläggande fri- och rättigheter (GrUU 73/2018 rd, s. 3, GrUU 14/2018 rd, s. 8). I sin praxis har utskottet särskilt lyft fram hur handlingars offentlighet enligt 12 § 2 mom. i grundlagen förhåller sig till skyddet för privatlivet och personuppgifter (se t.ex. GrUU 43/1998 rd, s. 2/II, och GrUU 60/2017 rd) och lyft fram balansen mellan dem (GrUU 22/2008 rd, s. 3/II). Utskottet har ansett att exempelvis sekretess för känsliga uppgifter kan ses som nödvändigt för att skydda privatlivet i enlighet med 10 § 1 mom. i grundlagen (GrUU 39/2009 rd, s. 2/I). Främjande av en annan grundläggande rättighet är ett tvingande skäl som ger möjlighet att separat i lag begränsa myndighetshandlingars offentlighet enligt 12 § 2 mom. i grundlagen (GrUU 2/2008 rd, s. 2, GrUU 40/2005 rd, s. 2).

Genom bestämmelsen utvidgas området för sekretessbelagda uppgifter från det som föreskrivs i offentlighetslagen. Detta anses nödvändigt eftersom enskilda arvodesuppgifter om förtroendeuppdrag eller enskilda uppgifter om förmögenhet inte har ansetts vara sekretessbelagda med stöd av sekretessbestämmelserna i offentlighetslagen, eftersom de inte skapar en bild av den totala förmögenheten. I en anmälan om intressekonflikt kan det dock finnas mycket betydelsefulla enskilda uppgifter om en persons liv och förmögenhet, till exempel uppgifter om personens pensionsförsäkring eller placeringstillgångar. Sekretessbestämmelserna i offentlighetslagen omfattar alltså delvis de uppgifter som ska anmälas, men inte alla enskilda uppgifter. Enskilda uppgifter i sig, eller enskilda uppgifter tillsammans, kan ge en mycket detaljerad bild av en persons förmögenhet eller ekonomiska ställning, men det skulle vara tolkningsbart när de bildar en mer omfattande helhetsbild av en persons ekonomiska ställning och därmed ska hållas hemliga enligt offentlighetslagen. På grund av denna tolkningsbarhet anses det nödvändigt att föreskriva en särskild sekretessbestämmelse.

Genom en specialbestämmelse i förhållande till lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet säkerställs det att alla uppgifter som gäller en persons verksamhet i privatlivet och ekonomiska ställning är sekretessbelagda. På grund av den låga tröskeln för ”kan orsaka intressekonflikt” är de uppgifter som ska anmälas inte förenade med något sådant intresse utifrån vilket det kan anses att man på utlämnande av uppgifter borde tillämpa något annat än det som ska tillämpas vid utlämnande av sekretessbelagda uppgifter i enlighet med lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Riskerna i samband med behandlingen av uppgifter är små, eftersom de uppgifter som samlas in och gruppen av personer är begränsad, uppgifterna är sekretessbelagda och uppgifterna i princip behandlas endast av en tjänsteman vid Finansinspektionen i vars arbetsuppgifter det ingår att utföra en bedömning av intressekonflikter som en del av den oberoende tillsynen. Anmälningsskyldigheten kan således anses vara proportionerlig.

Insideranmälan. Bestämmelserna i 16 a § i lagförslag 1 motsvarar nästan helt den gällande 16 a § om insideranmälan. Den föreslagna 16 b § motsvarar Finansinspektionens nuvarande praxis när det gäller att föra insiderregister. När det föreskrevs om de nuvarande anmälningsskyldigheterna (RP 208/2004 rd) konstaterades det att man genom bestämmelserna syftar till att säkerställa att en person som utnämns till en tjänst inte har några sådana bindningar som enligt en objektiv bedömning kunde leda till misstankar beträffande hans eller hennes förmåga att sköta tjänsten opartiskt och även annars på behörigt sätt. Genom skyldigheten försöker man likaså förebygga att en person som i sina tjänsteuppdrag hanterar de i

bestämmelserna nämnda sekretessbelagda uppgifterna använder dessa uppgifter orättmätigt till egen fördel eller till fördel eller nackdel för någon annan. Bestämmelserna stärker förtroendet för att tillsynen är oberoende. Det offentliga registret stärker allmänt öppenheten och transparensen i myndigheternas verksamhet. Bestämmelserna om insiderinformation skyddar också marknadens tillförlitlighet och funktion. Det finns således samhälleligt godtagbara grunder för regleringen, och ett mål av allmänt intresse.

De uppgifter som samlas in är i huvudsak uppgifter om aktieinnehav, innehav av vissa finansiella instrument och bestämmande inflytande i sammanslutningar. De uppgifter som samlas in innehåller inga särskilda kategorier av personuppgifter och klassificeras med beaktande av grundlagsutskottets praxis inte heller som konstitutionellt känsliga uppgifter. De uppgifter som samlas in kan dock innehålla sekretessbelagda uppgifter till exempel om en persons ekonomiska ställning och verksamhet i privatlivet. Till sin omfattning motsvarar de uppgifter som samlas in de uppgifter som med tanke på insiderinformation vanligen begärs inom den offentliga och privata sektorn. Uppgifterna behandlas endast av Finansinspektionen i enlighet med dataskyddsförordningen, lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och dataskyddslagen, så riskerna i anslutning till personuppgifterna är små. Således kan de föreslagna bestämmelserna om insiderinformation anses vara proportionerliga.

För att öka proportionaliteten föreslås det i fråga om insiderregistret en specialbestämmelse enligt vilken fysiska personers personbeteckning och adress samt personuppgifter för andra fysiska personer än den anmälningsskyldige inte är offentliga. Genom bestämmelsen utvidgas området för sekretessbelagda uppgifter från det som föreskrivs i offentlighetslagen. Dessutom skulle det vara fråga om en begränsning av den offentlighetsprincip som avses i 12 § 2 mom. i grundlagen. Med tanke på att skydda en fysisk persons personliga integritet är det proportionerligt och nödvändigt att personbeteckningar, adresser och andra motsvarande identifieringsuppgifter inte är offentliga. Det väsentliga i bedömningen är att registret också innehåller uppgifter om dem som anmälaren företräder. Om dessa uppgifter skulle vara offentliga kunde det utgöra en risk för personens och dennes närståendes säkerhet och privatliv. Till exempel skulle adressuppgifter ge exakt information om anmälarens och den företräddes exakta bostadsort. Dessutom behövs det ingen öppen tillgång till uppgifterna för att syftet med registret ska nås eller för att det allmänna oberoendet ska stärkas. Uppgifterna används i huvudsak för den tekniska identifieringen. Sekretessen är i linje med praxis i andra motsvarande register. Således minskar specialbestämmelsen de risker som utlämnandet av personuppgifter kan innebära.

Offentliggörande av utnämningsgrunderna för medlemmar i Finansinspektionens direktion. Bestämmelserna i 9 § i lagförslag 1, enligt vilka grunderna för utnämning och avsättning i princip ska offentliggöras på Finansinspektionens webbplats, är också av betydelse med tanke på skyddet för privatlivet och personuppgifter enligt 10 § i grundlagen.

Grundlagsutskottet har bedömt flera propositioner där det föreslås bestämmelser om möjligheten att i datanätet som informationstjänst publicera uppgifter som bland annat innehåller personuppgifter (till exempel GrUU 101/2022 rd, GrUU 17/2019 rd, GrUU 17/2021 rd, GrUU 2/2017 rd, GrUU 17/2016 rd). Grundlagsutskottet har dock betonat (GrUU 28/2022 rd, stycke 10) att denna praxis också visar att offentligheten för handlingar och upptagningar enligt 12 § 2 mom. i grundlagen inte medför någon skyldighet att publicera i datanätet. Utskottet har ändå ansett att det inom ramen för grundlagen är möjligt att offentliggöra personuppgifter i form av en offentlig informationstjänst, om argumenten för det är godtagbara med tanke på garantierna för rättsskydd och de grundläggande fri- och rättigheterna (GrUU 2/2017 rd, GrUU 65/2014 rd, GrUU 32/2008 rd). Grundlagsutskottet har ansett att bland annat det att man förbättrar medborgarnas tillgång till information och deras rättssäkerhet inom social- och

hälsovården är ett sådant godtagbart syfte (GrUU 32/2008 rd och GrUU 65/2014 rd). Behovet och omfattningen av registren bör dock enligt utskottet noggrant övervägas i ljuset av proportionalitetskravet (GrUU 32/2008 rd).

Med tanke på hur pass tillgänglig informationen på webben är och hur stor spridning den får jämfört med de traditionella informationskanalerna har grundlagsutskottet ansett det motiverat med exempelvis en avgränsning på lagnivå enligt vilken endast personuppgifter som är nödvändiga med tanke på tillgången till information ska publiceras i protokoll som blir offentliga på webben (GrUU 101/2022 rd, GrUU 63/2014 rd, s. 6/I).

Grundlagsutskottet har betonat att skyddet för privatlivet och personuppgifter inte har företräde framför andra grundläggande fri- och rättigheter (GrUU 73/2018 rd, s. 3, GrUU 14/2018 rd, s. 8). I sin praxis har utskottet särskilt lyft fram hur handlingars offentlighet enligt 12 § 2 mom. i grundlagen förhåller sig till skyddet för privatlivet och personuppgifter (se t.ex. GrUU 43/1998 rd, s. 2/II, och GrUU 60/2017 rd, s. 3) och lyft fram balansen mellan dem (GrUU 22/2008 rd, s. 3/II). Utskottet har ansett att exempelvis sekretess för känsliga uppgifter kan ses som nödvändig för att skydda privatlivet i enlighet med 10 § 1 mom. i grundlagen (GrUU 39/2009 rd, s. 2/II). Främjande av en annan grundläggande rättighet är ett tvingande skäl som ger möjlighet att separat i lag begränsa myndighetshandlingars offentlighet enligt 12 § 2 mom. i grundlagen (GrUU 2/2008 rd, s. 2, GrUU 40/2005 rd, s. 2/II).

Enligt 9 § 2 mom. i lagförslag 1 ska grunderna för utnämning av direktionsmedlemmar offentliggöras på Finansinspektionens webbplats. Enligt 6 mom. i den paragrafen ska även grunderna för avsättande offentliggöras på Finansinspektionens webbplats. Genom förslagen genomförs det krav i kreditinstitutsdirektivet som förutsätter att uppgifterna offentliggörs och görs allmänt tillgängliga. I specialmotiveringen har det preciserats att med offentliggörande av grunderna för avsättande och utnämning avses att de offentliga uppgifterna om grunderna publiceras på webbplatsen. En del av de uppgifter som hänför sig till motiveringen kan vara sekretessbelagda, särskilt i fråga om känsliga omständigheter eller integritet. Med stöd av de föreslagna bestämmelserna är det alltså inte meningen att sådana sekretessbelagda uppgifter ska offentliggöras på webbplatsen. I praktiken innebär detta att ett offentligt utnämningsbeslut och beslut om avsättande offentliggörs på webbplatsen. Dessutom skulle enligt bestämmelsen endast de nödvändiga personuppgifterna kunna publiceras.

Offentliggörandet av en handling på webbplatsen i enlighet med 9 § i lagförslag 1 stärker allmänhetens tillgång till information och därmed också öppenheten i myndigheternas verksamhet, stödjandet av demokratin och iakttagandet av principerna för god förvaltning. Till exempel förtroendet för behörigheten hos myndighetens högsta ledning stärks och transparensen i grunderna för entledigande och utnämning ökar. Det föreslagna offentliggörandet på webbplatsen kan anses grunda sig på godtagbara grunder i enlighet med grundlagsutskottets praxis. Proportionaliteten har också betonats eftersom den avsatta personen, när det kommer till offentliggörandet av grunderna, har möjlighet att motsätta sig att uppgifterna offentliggörs på webbplatsen. Då kan uppgifterna begäras normalt med en begäran om uppgifter enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Förslaget kan således också anses vara proportionellt.

Dubbel straffbarhet och informationsutbyte. Enligt 44 § i det första lagförslaget i denna proposition ska Finansinspektionen, trots vad som föreskrivs om sekretess, ha rätt att få och skyldighet att lämna ut sådana uppgifter som är nödvändiga för att samordna det administrativa förfarandet och det straffrättsliga förfarandet. Informationsutbytet skulle alltså ske mellan de myndigheter som ingår i samarbetet. Syftet är att myndigheterna ska få tillräckliga uppgifter för att möjliggöra samordningen av det straffrättsliga och det administrativa förfarandet.

Uppgifterna kan innehålla uppgifter som är känsliga ur ett statsrättsligt perspektiv, såsom uppgifter om brottmålsdomar och brott. Utan sådana uppgifter skulle förfarandena inte kunna samordnas på det sätt som krävs. Enligt grundlagsutskottets praxis har det i den föreslagna bestämmelsen noggrant och tydligt angetts vilka aktörer som får behandla uppgifterna och för vilket uppdrag. Behandlingen av uppgifter är också knuten till ett nödvändighetskriterium. Bestämmelser om förutsättningarna för behandling av sådana personuppgifter finns i artikel 10 i dataskyddsförordningen och i 7 § i dataskyddslagen. Bestämmelser om tillämpliga skyddsåtgärder finns i 6 § 2 mom. i dataskyddslagen. Dataskyddsförordningen förutsätter inte nödvändigtvis bestämmelser i lag till den del det är fråga om personuppgifter som avses i artikel 10, när behandlingen sker under kontroll av en myndighet. De betraktas ändå i enlighet med grundlagsutskottets tolkningspraxis som känsliga personuppgifter, och därför är det motiverat att i lag separat föreskriva om rätten att behandla dem.

Behandlingen av personuppgifter skulle baseras på artikel 6.1 c i dataskyddsförordningen. Behandlingen av personuppgifter kan dock inte direkt grundas på artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen, utan enligt artikel 6.3 måste grunden för behandlingen fastställas antingen i unionsrätten eller i den nationella lagstiftning som gäller för den personuppgiftsansvarige. Kreditinstitutsdirektivet innehåller en skyldighet att samordna förfarandena, vilket ska genomföras nationellt. Genom att föreskriva om skyldigheten att lämna ut uppgifter utnyttjas således även det handlingsutrymme som dataskyddsförordningen medger.

12.5 Egendomsskydd (15 § i grundlagen)

Tillsynsbefogenheter. De föreslagna ändringarna i 10 och 10 a § i 10 kap. samt 10 § i 11 kap. i det andra lagförslaget i propositionen är relevanta med tanke på egendomsskyddet. Ändringarna hänför sig till begränsningar av vinstutdelning och andra särskilda befogenheter som tillkommer Finansinspektionen. Lagförslagen motsvarar dock till sin karaktär de befogenheter som redan gäller. I huvudsak handlar ändringsförslagen om preciserande förtydliganden av befintliga befogenheter.

Tidigare när grundlagsutskottet har bedömt lagstiftning om kreditinstitutsverksamhet har det konstaterat att myndighetstillsynen och den utövning av befogenheter som följer av den är nödvändiga till följd av det omfattande mottagande av medel från allmänheten som är kännetecknande för kreditinstitutsverksamhet, och ansett att det finns acceptabla grunder för bestämmelserna med tanke på systemet med grundläggande fri- och rättigheter, framför allt med avseende på tryggandet av finansmarknadens stabilitet och därmed också kundskyddet (GrUU 24/2002 rd och GrUU 16/2003 rd). I grundlagsutskottets praxis har det ansetts att om de skyldigheter som ställs upp i lagen gäller börsnoterade bolag eller andra juridiska personer med en avsevärd förmögenhetsmassa är manöverutrymmet med avseende på egendomsskyddet i regel större än om bestämmelserna får mycket direkta konsekvenser för ställningen för de fysiska personerna bakom den juridiska personen (se bl.a. GrUU 9/2008 rd s. 4, GrUU 10/2007 rd s. 2, GrUU 54/2005 rd s. 3, GrUU 32/2004 rd s. 2, GrUU 61/2002 rd s. 3—4, GrUU 34/2000 rd s. 2). Dessutom har en myndighetsbefogenhet av motsvarande typ som den särskilda befogenheten att begränsa ett kreditinstituts vinstutdelning i tidigare tolkningspraxis från grundlagsutskottet ansetts vara förenlig med det egendomsskydd som tryggas i grundlagen, med hänsyn till de förutsättningar som gäller för utövandet av befogenheten (GrUU 24/2002 rd, s. 2).

Förslagen i 3 och 3 a kap. i det andra lagförslaget i propositionen samt i de fjärde till sjätte lagförslagen, som gäller företagsarrangemang och förvärv och överlåtelse av betydande innehav, motsvarar till sin karaktär de gällande anmälningsskyldigheterna och Finansinspektionens befogenhet att motsätta sig sådana förvärv. Vid tillsynsmyndighetens

beslutsfattande tillämpas förvaltningslagen. Myndighetsåtgärder som begränsar en ägares bestämmanderätt ska därför bland annat uppfylla kraven på ändamålsbundenhet och proportionalitet enligt 6 § i förvaltningslagen. Bestämmelser av liknande typ om tillsynsmyndighetens möjlighet att begränsa en ägares bestämmanderätt efter förvärv av aktier eller andelar har stiftats med grundlagsutskottets medverkan (GrUU 17/2004 rd, GrUU 52/2001 rd, s. 2–3; se även TaUB 19/2001 rd). Grundlagsutskottet har inte ansett sådana bestämmelser problematiska med avseende på grundlagen, och de har inte påverkat behandlingsordningen för lagförslagen.

Handelsbegränsningar. 16 c § i lagförslag 1 begränsar möjligheten för Finansinspektionens tjänstemän, direktionsmedlemmar och vissa andra personer som omfattas av insiderinformation att förvärva eller avyttra vissa finansiella instrument. Den föreslagna begränsningen gäller särskilt framtida handel, det vill säga begränsningen förhindrar på förhand en viss typ av handel. I praktiken hindrar begränsningen alltså på förhand förvärv av en viss typ av finansiella instrument från den tidpunkt då personen utses till tjänsten eller uppdraget. En sådan begränsning begränsar också vad en person kan använda sin nuvarande egendom till. Begränsningen hindrar alltså inte att finansiella instrument som omfattas av begränsningen förvärvas före den tidpunkt då personen har utnämnts till tjänsten eller uppdraget. Begränsningarna gäller dock delvis också sådana finansiella instrument som förvärvats före utnämningen, eftersom begränsningarna hindrar försäljning eller avyttring av ett sådant innehav under den tid personen i fråga innehar en tjänst eller ett uppdrag vid Finansinspektionen. I en sådan situation riktar sig begränsningen mer direkt till ägarens bestämmanderätt. Dessutom har myndigheten enligt kreditinstitutsdirektivet rätt att kräva att ett sådant innehav säljs eller avyttras. En sådan befogenhet innebär i sin tur en djupare begränsning av användnings- och bestämmanderätten. Således påverkar förbudet mot förvärv och avyttring egendomsskyddet på tre sätt: det hindrar att ett nytt finansiellt instrument förvärvas under tjänsten eller uppdraget, begränsar försäljning eller avyttring av ett sådant finansiellt instrument som personen redan äger samt från fall till fall kan det krävas att personen säljer eller avyttrar ett finansiellt instrument som denne redan äger.

Tillämpning av generalklausul. Grundlagsutskottet har konstaterat att om man minskar eller begränsar rättigheter som tidigare hörde till äganderätten, ingriper man därmed i egendomen, även om föremålet som utgör objektet för äganderätten i och för sig förblir orört hos innehavaren (till exempel GrUU 14/1982 rd, GrUU 18/1983 rd och GrUU 2/1986 rd). Bestämmelserna i 16 c § om begränsning av förvärv och avyttring är av betydelse med tanke på egendomsskyddet enligt 15 § i grundlagen. Grundlagens 15 § innehåller en generalklausul om egendomsskydd (1 mom.). Utifrån generalklausulen bedöms olika begränsningar i ägarens nyttjanderätter och bestämmanderätt.

I praktiken är det fråga om att under den tid en person innehar en tjänst eller ett uppdrag vid Finansinspektionen kan personen inte fullt ut utöva sin bestämmanderätt i fråga om ägande. Nyttjanderätten, till exempel aktieägarens rättigheter och panträtten, är dock inte begränsad. Personen förlorar inte helt möjligheten att använda sin egendom på normalt sätt. När en person lämnar tjänsten eller uppdraget har personen åter full bestämmanderätt över de finansiella instrumenten. Begränsningen i det föreslagna 16 c § 1 mom. gäller inte äganderätten och den är inte till sin karaktär en så betydande begränsning av användningen att begränsningen de facto borde anses vara expropriation, eftersom begränsningen inte sporadiskt tillämpas på personen och undantagsbestämmelsen i paragrafen i vissa situationer möjliggör innehav som omfattas av förbud. Grundlagsutskottet konstaterade (GrUU 38/2012 rd) att en frysning av tillgångar ska bedömas ur generalklausulens synvinkel, eftersom man genom frysningen inte inkräktar på ägarförhållandena. Frysning av tillgångar kan delvis anses jämställas med den föreslagna begränsningen. Av ovan nämnda skäl bedöms begränsningen i 1 mom. genom generalklausulen.

På sådana inskränkningar i egendomsskyddet tillämpas de allmänna förutsättningarna för inskränkningar i de grundläggande fri- och rättigheterna.

Begränsningarna av förvärv och avyttring har motsvarande syfte som till exempel bestämmelserna om missbruk av insiderinformation, som hindrar insiderhandel. Bestämmelsen om insiderhandel och den straffrättsliga påföljden i samband med dem förebygger dock inte helt situationer där sekretessbelagda uppgifter som man fått i egenskap av tjänsteman eller uppgifter som skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten kan användas vid handel. Detta kan ses som en brist i skyddet av det allmänna intresset och en opartisk tjänsteutövning och i hindrandet av eventuell korruption. Syftet med de handelsbegränsningar som baserar sig på kreditinstitutsdirektivet kan anses vara att förhindra att de uppgifter som erhållits vid tillsynen kan utnyttjas vid handel. Målet är att skydda den oberoende tillsynen.

Avsikten med de föreslagna bestämmelserna är att skydda dels de intressen som investerare verksamma på marknaden och andra marknadsparter har, dels grundläggande förmögenhetsrättsliga rättigheter. Samtidigt är bestämmelserna avsedda att trygga det allmänna förtroendet för en effektiv och opartisk verksamhet på värdepappersmarknaden. Bestämmelsernas skyddande syfte är således betydelsefullt också med tanke på tryggandet av egendomsskyddet i enlighet med 15 § 1 mom. i grundlagen. Således kan godtagbarheten för en begränsning av de grundläggande rättigheterna i de föreslagna bestämmelserna motiveras också med samhälleliga skäl som hänför sig till tryggande av de finska värdepappersmarknadernas funktion. Det föreslagna förbudet mot förvärv och avyttring har således godtagbara och synnerligen vägande skäl.

Motsvarande begränsningar gäller nationellt på basis av EU-lagstiftning och nationell lag. Bestämmelser om förbud mot insiderhandel finns enligt 12 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen i EU:s marknadsmissbruksförordning. Nationellt föreskrivs det om påföljdsavgift i samband med insiderhandel i 15 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen och i 40 § i lagen om Finansinspektionen. Dessutom föreskrivs det i 51 kap. i strafflagen om missbruk av insiderinformation. Också 37 b § i lagen om Finansinspektionen innehåller en befogenhet för Finansinspektionen att meddela handelsförbud för viss tid. De ovan nämnda bestämmelserna bedömdes inte vara problematiska med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna och behandlades i vanlig lagstiftningsordning (RP 32/2012 rd, RP 31/2024 rd, RP 65/2016 rd och GrUU 17/2012 rd men grundlagsutskottet dock inte behandlade frågor som rör egendomsskyddet).

Begränsningen i 16 c § i lagförslag 1 grundar sig på kraven i kreditinstitutsdirektivet. Tillämpningsområdet för begränsningen har dock utvidgats genom att utnyttja det nationella handlingsutrymmet. Tillämpningsområdet vad gäller personkretsen har begränsats till endast sådana personer som i sin tjänst eller sitt uppdrag får sekretessbelagda uppgifter eller annan konfidentiell information som kan utnyttjas vid handel. Tillämpningsområdet har också utvidgats nationellt så att förbudet gäller också andra finansiella instrument än sådana som emitterats av kreditinstitut, eftersom det med tanke på Finansinspektionens oberoende är lika väsentligt att tillämpa samma begränsningar också på andra tillsynsobjekt, såsom försäkringsbolag och företag som tillhandahåller investeringstjänster och betaltjänster.

Föremålen för begränsningen av förvärv och avyttring räknas upp särskilt i paragrafen. Handel får inte bedrivas till exempel med sådana finansiella instrument som har emitterats av ett av Finansinspektionens eller Europeiska centralbankens tillsynsobjekt. Förvärv och avyttring har också begränsats när det gäller sådana instrument som har ett ovan avsett finansiellt instrument som underliggande tillgång. Dessutom har vissa arrangemang med hjälp av vilka begränsningen kan kringgås inkluderats i begränsningarna. Begränsning av handel innebär alltså en

begränsning att handla, då personen innehar en viss tjänst eller ett uppdrag vid Finansinspektionen. I paragrafen har man strävat efter att exakt definiera de finansiella instrument med vilka handel inte får bedrivas. Begreppet ”anknutet företag” i den föreslagna 16 c § 1 mom. 3 punkten definieras i specialmotiveringen. Paragrafen kan anses uppfylla kraven på exakthet och noggrann avgränsning. Trots att bestämmelserna i paragrafen är exakta och välavgränsade kräver iakttagandet av begränsningen i praktiken noggrannhet av den personkrets som omfattas när handeln bedrivs.

Förbudet är till sin omfattning redan i princip i rätt proportion till målen när det gäller oberoende tillsyn. Begränsningen gäller endast vissa typer av innehav. Värdet av innehavet sjunker i princip inte heller till följd av begränsningen. Proportionaliteten ökar också genom tjänstemannens eller direktionsmedlemmens egen beslutanderätt, undantagsbestämmelsen och tillståndsförfarandet. Personen har själv möjlighet att fatta beslut om att sälja sitt redan befintliga innehav före utnämningen eller ikraftträdandet av lagen, eller bestämma sig för att ta risken att Finansinspektionen inte beviljar tillstånd att sälja ett innehav under den tid man innehar en tjänst eller ett uppdrag. I den föreslagna paragrafen föreskrivs det om ett undantag från förbudet i 16 c § 1 mom (16 c § 3 mom). Undantaget gör det möjligt att i vissa situationer också äga finansiella instrument som omfattas av förbudet. Dessutom kan personen ansöka om tillstånd av Finansinspektionen för att sälja eller avyttra ett innehav som omfattas av förbud.

Grundlagsutskottet har av hävd ansett att det av 15 § 1 mom. i grundlagen inte heller följer något krav på att ersätta ägaren för vilken inskränkning av användningen som helst och inte något krav på full ersättning när ersättningar beviljas. Ersättning för inskränkning i användningen av egendomen är bara en delfaktor som inverkar på totalbedömningen och som tas i beaktande vid bedömningen av om en begränsning i rätten att använda egendom är tillåten med avseende på grundlagsskyddet för egendom (se till exempel GrUU 55/2018 rd, GrUU 10/2014 rd, GrUU 24/2012 rd, s. 2/II, GrUU 20/2010 rd, s. 4/I–II och GrUU 6/2010 rd, s. 4/I). I fråga om avslag på ansökan om miljötillstånd konstaterade utskottet att ingen med hänvisning till skäl i grundlagen kan anses ha rätt att få ersättning för att ägaren inte kan använda sin egendom för verksamhet som inte uppfyller de lagstadgade kriterierna för placering som hindrar att miljön förstörs (GrUU 10/2014 rd). I fråga om det förbud som föreslås i denna proposition kan det också anses att ingen kan anses ha rätt att få ersättning för att ägaren inte kan använda sin egendom för verksamhet som äventyrar tillsynens oberoende. I fråga om det föreslagna förbudet i 1 mom. anses det inte heller i övrigt nödvändigt att ersätta begränsningen av användningen, eftersom personen har möjlighet att på förhand försöka minimera de ekonomiska skadorna som förbudet kan orsaka. Dessutom möjliggör undantagsbestämmelsen och tillståndsförfarandet vid behov åtgärder.

Expropriation. Grundlagens 15 § innehåller en expropriationsklausul (2 mom.). Expropriationsklausulen innehåller ett kvalificerat lagförbehåll på basis av vilket det genom lag kan föreskrivas om expropriation endast om egendom löses in för allmänt behov och mot full ersättning. Vid expropriation är det i allmänhet fråga om fråntagande av egendom oberoende av personens samtycke och överföring av egendomen till någon annan. Grundlagsutskottet har i sin praxis ansett att tillämpningsområdet för expropriationsklausulen i 15 § 2 mom. i grundlagen inte är begränsat endast till sådana situationer där äganderätten överförs från ett subjekt till ett annat. Även omfattande begränsningar av nyttjanderätten kan emellertid i vissa situationer ha sådana faktiska verkningar att de kan jämställas med fråntagande av egendom och innebära i grundlagen avsedd expropriation (GrUU 16/2025 rd, GrUU 35/2020 rd, GrUU 7/2018, GrUU 38/2012 rd, s. 2, GrUU 8/2011 rd, s. 2, GrUU 61/2010 rd, s. 3, GrUU 32/2010 rd, s. 5, GrUU 3/2005 rd, 3–4, GrUU 15/2004 rd, s. 4–5 och GrUU 38/1998 rd, s. 3.). En sådan situation föreligger i synnerhet när en begränsning av användningen helt hindrar att egendomen används för sitt huvudsakliga ändamål (GrUU 35/2020 rd och GrUU 55/2018 rd).

Utskottet har också framhållit att inom juridiken har man ansett att det inte finns någon tydlig bestämmelse som ger svaret på frågan om en begränsningsåtgärd innebär ren expropriation eller inte (GrUU 7/2018 rd och GrUU 61/2010 rd, s. 3). Det kräver alltid en sammanhållen bedömning där relevanta faktorer kan vara bland annat hur speciell begränsningen är, hur allomfattande värdeförlusten på egendomen blir till följd av åtgärden och hur ekologiskt eller annars skadlig den verksamhet är som ska begränsas. Dessutom kan bedömningen påverkas av t.ex. hur rimlig åtgärden är och hur tungt syftet med begränsningen är (GrUU 61/2010 rd, s. 3).

Grundlagsutskottet har också ansett att kravet på allmänt behov inte nödvändigtvis är en förutsättning för att inlösningen sker till gagn för ett offentligt samfund , utan mottagaren av inlöst egendom kan också vara någon annan part (GrUU 16/2025 rd, GrUU 7/2018 rd, GrUU 8/2017 rd, s. 6, GrUU 32/2010 rd, GrUU 49/2002 rd s. 4 och GrUU 28/2000 rd, s. 4/I). I propositionen om bankstöd konstaterade grundlagsutskottet att grundlagen inte utgör ett hinder för att aktierna löses in till ett egendomsförvaltningsbolag (GrUU 53/2001 rd).

Enligt det föreslagna 16 d § 1 mom. får Finansinspektionen kräva försäljning eller avyttring av ett finansiellt instrument som personen redan äger, om innehavet kan ge upphov till intressekonflikter. Genom bestämmelsen genomförs kravet i kreditinstitutsdirektivet. Det är inte fråga om en typisk expropriationssituation där inlösningen sker till förmån för ett offentligt samfund. I och med utövandet av befogenheten blir den som innehar tjänsten eller uppdraget dock tvungen att sälja sitt innehav eller avyttra det till en tredje part, det vill säga personen mister sin bestämmanderätt eller sin möjlighet att använda sin egendom på ett normalt sätt. Ägandet övergår på marknaden till den som råkar köpa det. Därför ska befogenheten i 1 mom. bedömas med tanke på bestämmelsen om expropriation.

Utskottet har ansett att i situationer där inlösningen inte har skett till gagn för en offentlig samfund, så ska kravet på ett allmänt behov konkretiseras med hjälp av materiella bestämmelser (GrUU 32/2010 rd, s. 5/II, GrUU 49/2002 rd, s. 4/II, GrUU 53/2001 rd, s. 2/I, GrUU 38/1998 rd). Grundlagsutskottet har ändå inte i alla fall förutsatt en uttrycklig bestämmelse om ett allmänt behov, om det allmänna behovet konkretiseras i tillräcklig omfattning i regleringssammanhanget (GrUU 53/2001 rd). Befogenheten i det föreslagna 16 d § 1 mom. är bunden till att personens innehav potentiellt kan orsaka en intressekonflikt, det vill säga att förutsättningarna för att jäv uppstår är möjlig. Bindning till intressekonflikt förutsätter att Finansinspektionen bedömer betydelsen av innehavet i förhållande till tillsynens oberoende. Det allmänna behovet är alltså att tillsynen av finansmarknaden är oberoende. Eftersom utövandet av befogenheten är bundet till en intressekonflikt, anses kravet på allmänt behov konkretiseras tillräckligt i detta sammanhang.

Finansinspektionens befogenhet är bunden till intressekonflikter. Kreditinstitutsdirektivet definierar inte vad som avses med intressekonflikt. Nationellt avses med intressekonflikt jäv på det sätt som anges i förvaltningslagen. Om innehavet är sådant att det kan orsaka jäv enligt förvaltningslagen, kan Finansinspektionen utöva sin befogenhet. Till stöd för proportionaliteten fogades till paragrafen en bestämmelse som det nationella handlingsutrymmet möjliggör. Enligt den ska Finansinspektionen beakta arten och allvaret av en eventuell intressekonflikt, huruvida det rör sig om kvalificerat innehav samt den i 1 mom. avsedda personens roll vid Finansinspektionen. Utövandet av en befogenhet som begränsar ägarens bestämmanderätt ska bland annat uppfylla kraven på ändamålsbundenhet och proportionalitet enligt 6 § i förvaltningslagen.

I lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter ska ingå en rättskyddsbestämmelse till den del rätten till expropriation bedöms separat från förfarandet för fastställande av ersättningen (besvärsrätt i fråga om beslut). Detta följer delvis av den grundläggande rätten till

rättsskydd enligt 21 § i grundlagen, men grundlagsutskottet har konstaterat, att expropriation är förenad med ett självständigt krav på rättssäkerhet (GrUU 7/2009 rd). I det föreslagna 16 d § 3 mom. föreskrivs det att beslut om tvångsförsäljning och tvångsöverlåtelse samt om ersättning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Således har rättsskyddet för den som beslutet gäller tryggats genom en särskild bestämmelse.

Full ersättning. Kravet på full ersättning enligt 15 § 2 mom. i grundlagen har i grundlagsutskottets praxis ansetts bli uppfyllt om grunderna för och fastställandet av ersättningen för inlösning bestäms enligt inlösningslagen (GrUU 16/2025 rd, GrUU 7/2018 rd, GrUU 15/2004 rd, s. 4, GrUU 49/2002 rd, s. 4, GrUU 4/2000 rd). Det kan emellertid också föreskrivas om full ersättning genom en speciallag (GrUU 16/2025 rd, GrUU 53/2001 rd, s. 2). Grundlagsutskottet har konstaterat att grundlagens terminologi är autonom i förhållande till klassificeringar som görs i vanlig lagstiftning (GrUU 12/2015 rd, s. 3, GrUU 17/2018 rd, s. 2 och GrUU 2/2024 rd, s. 6).

Grundlagsutskottet anser att ersättningen ska försätta innehavaren av egendomen i den ekonomiska ställning som denne hade haft om expropriation inte hade skett. Grundlagsutskottet anser att principen om oförändrad förmögenhetsställning bör anses vara en central utgångspunkt med tanke på den fulla ersättningen enligt 15 § 2 mom. i grundlagen. Enligt grundlagsutskottet är det dessutom klart att det av det kvalificerade lagförbehållet i 15 § 2 mom. i grundlagen följer att det vid expropriation inte är möjligt att avvika från kravet på full ersättning. Bestämmelsen möjliggör således inte prövning av ersättningsnivån exempelvis utifrån hur vägande det allmänna behovet av inlösen är som det föreskrivs om. (GrUU 16/2025 rd)

Enligt det föreslagna 16 d § 2 mom. har innehavaren av ett finansiellt instrument rätt att för sådana ekonomiska förluster som föranleds av försäljning enligt 1 mom. få full ersättning som motsvarar innehavets marknadsvärde. I samband med reformen av inlösningslagen konstaterade grundlagsutskottet att det med tanke på kravet på full ersättning i 15 § 2 mom. i grundlagen inte är problematiskt att kravet på full ersättning kopplas till marknadsvärdet i stället för till gängse pris (GrUU 16/2025 rd). Det finns inte heller någon grund för att anse att det med tanke på grundlagen skulle vara problematiskt att koppla den fulla ersättningen till marknadsvärdet i enlighet med den föreslagna 16 d §.

I lagen definieras inte begreppet marknadsvärde. Med marknadsvärde avses i regel en sådan uppskattad penningmängd med vilken egendomen på valuteringsdagen byter ägare mellan en försäljare och en köpare, som är villiga att ingå affärstransaktionen och är oberoende av varandra. Begreppet behöver inte kompletteras eller preciseras nationellt på lagstiftningsnivå. Kravet på full ersättning får i praktiken sitt innehåll i och med att värdet bestäms. Grundlagsutskottet uppmärksammade i samband med inlösningslagen just det att marknadsvärdet i praktiken får sitt rättsliga innehåll vid tillämpningen av värderingsmetoderna. Grundlagsutskottet ansåg att det med avseende på 80 § i grundlagen var problematiskt att valet av värderingsmetod enligt propositionsmotiven föreslogs bestämmas utifrån tillämpningspraxis. Grundlagsutskottet konstaterade att det är nödvändigt att ändra regleringen så att den innehåller bestämmelser om tillgängliga värderingsmetoder eller åtminstone om valet av metod på ett sätt som tryggar full ersättning. Grundlagsutskottet ansåg att kravet på full ersättning i 15 § 2 mom. i grundlagen entydigt uppfylls i detta sammanhang genom en tillförlitlig värderingsmetod som leder till det högsta värdet. (GrUU 16/2025 rd)

I den föreslagna 16 d § föreskrivs det på motsvarande sätt som i de ovan nämnda grundlagsutskottens ståndpunkter, att marknadsvärdet ska fastställas med en tillförlitlig metod som leder till det högsta värdet på innehavet. I specialmotiveringen kompletteras det med att man som värderingsmetod ska välja en sådan metod som av hävd bäst lämpar sig för objektet.

Värderingsmetoder är till exempel marknadsbaserade metoder, intäkts- och kassaflödesanalyser, bokförings- och värderingsmetoder samt andra modellbaserade metoder. Metoden ska i varje enskilt fall väljas enligt den metod som på det mest tillförlitliga sättet leder till ett marknadsvärde som garanterar full ersättning. I princip är det enkelt att fastställa marknadsvärdet för finansiella instrument, eftersom de flesta finansiella instrument säljs genom offentlig handel, och de senaste transaktionspriserna är lättillgängliga och finns nästan i realtid.

Utöver marknadsvärdet betalas ersättning för försäljning av finansiella instrument, om försäljningen medför förlust, kostnader eller annan skada för ägaren till det finansiella instrumentet. Skadestånd i kombination med en ersättning som baserar sig på marknadsvärdet säkerställer att ersättningen är en full ersättning i enlighet med grundlagen.

Enligt den föreslagna 16 d § ska från den ersättning som betalas avdras det belopp som innehavaren av det finansiella instrumentet har fått vid försäljningen av instrumentet. Avsikten med bestämmelsen är inte att sänka den ersättning som personen får till ett lägre belopp än full ersättning, utan genom bestämmelsen beaktas den praktiska situationen när ett finansiellt instrument säljs på marknaden till någon annan än Finansinspektionen. Enligt 16 d § betalas ersättning inte heller till den del innehavaren av det finansiella instrumentet eller en person som hör till innehavarens närmaste krets skulle få oberättigad ekonomisk fördel av försäljningsarrangemangen. Syftet med bestämmelsen är att förhindra situationer där en person med hjälp av ett försäljningsarrangemang får en grundlös förmån så att personen skulle få en större ekonomisk fördel än full ersättning.

12.6 Myndigheternas prövningsrätt och delegering av lagstiftningsbehörighet (80 § i grundlagen)

Ett bemyndigande att utfärda rättsnormer i bestämda frågor kan i enlighet med 80 § 2 mom. i grundlagen delegeras till en myndighet endast om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Till dessa delar handlar det om ett krav på att i bemyndigandelagen ange de av bemyndigandet omfattade frågor som går utöver det allmänna kravet på exakthet. Grundlagen förutsätter vidare att tillämpningsområdet för ett lagfäst bemyndigande för en myndighet dessutom ska vara exakt avgränsat, vilket innebär att det även i detta avseende krävs större exakthet med avseende på bemyndigandet än normalt (GrUU 42/2018 rd, GrUU 45/2016 rd, s. 6, GrUU 34/2012 rd).

Enligt förarbetena till grundlagen kan ett särskilt skäl anses föreligga närmast när det är fråga om en sådan teknisk reglering av smärre detaljer som inte inbegriper prövningsrätt i någon större utsträckning (RP 1/1998 rd, s. 134). Som ett särskilt skäl som hänför sig till föremålet för regleringen betraktas också det att den verksamhet som ska regleras har många yrkesmässiga särdrag (GrUU 16/2003 rd, s. 3/II, GrUU 67/2002 rd, s. 3–4, GrUU 24/2002 rd, s. 6). Grundlagsutskottet har i sin praxis betonat att det till följd av 80 § i grundlagen är väsentligt att det finns tillräckligt uttömmande grundläggande bestämmelser i lag om det som ska regleras (GrUU 10/2016 rd, s. 5, GrUU 49/2014 rd, s. 6).

Bemyndiganden att utfärda förordning. I lagförslag 2 föreslås för finansministeriet nya bemyndiganden att utfärda förordning. I 3 a kap. 1 och 5–7 § i kreditinstitutslagen ingår bemyndiganden att utfärda förordning för genomförande av artiklarna 27a–27d, 27f och 27h–27k i kreditinstitutsdirektivet. Bemyndigandena att utfärda förordning gäller anmälningsförfarandet och bedömningsförfarandet. Grundläggande bestämmelser om båda förfarandena finns i paragraferna i det föreslagna 3 a kap. Artiklarna i kreditinstitutsdirektivet är till sin natur detaljerade, tekniska och långa. I artiklarna föreskrivs mycket noggrant om hur

tidsfristerna för förfarandena bestäms i olika situationer, vilka uppgifter som ska lämnas i anmälan samt vid behov under bedömningen samt på vilket sätt myndigheterna ska samarbeta. Med beaktande av hur tekniska och detaljerade dessa krav är, är det ändamålsenligare att ta in dem i lagstiftning på lägre nivå. Innehållet i bemyndigandena framgår noggrant av lagen, och de grundläggande bestämmelserna har preciserats i den fortsatta beredningen.

I det föreslagna 7 kap. 4 b § 4 mom. i kreditinstitutslagen föreskrivs det om bemyndigande att utfärda förordning. Enligt det utfärdas närmare bestämmelser om anmälningsförfarandet och om de utredningar som ska fogas till anmälan genom förordning av finansministeriet. Syftet med förordningen är att nationellt genomföra de närmare kraven i den reviderade artikel 91.1d och 91.1e i kreditinstitutsdirektivet. Med beaktande av hur tekniska och detaljerade dessa krav är, är det ändamålsenligare att ta in dem i lagstiftning på lägre nivå. Innehållet i bemyndigandena framgår noggrant av lagen, och de grundläggande bestämmelserna har preciserats i den fortsatta beredningen.

Bemyndiganden att meddela föreskrifter. Grundlagsutskottet har flera gånger tidigare ansett det vara möjligt att ge Finansinspektionen och de myndigheter som föregick Finansinspektionen, dvs. Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen, normgivningsbemyndiganden (se till exempel GrUU 24/2013 rd och GrUU 28/2008 rd, s 3 och de utlåtanden som nämns där). Den verksamhet som ska regleras har många sådana yrkesmässiga särdrag som i utskottets praxis betraktats som det slag av särskilda skäl som avses i 80 § 2 mom. i grundlagen.

I 16, 16 a och 16 c § i lagförslag 1 föreslås bemyndiganden för Finansinspektionen att meddela föreskrifter. Om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter som är förenade med bemyndigandet att meddela föreskrifter föreskrivs i de föreslagna 16, 16 a och 16 c §. Dessutom innehåller specialmotiveringen omnämnanden som begränsar och styr tolkningen. De faktorer som omfattas av bemyndigandet att meddela föreskrifter handlar om att förtydliga innehållet i regleringen, och deras syfte är att stödja genomförandet av de grundläggande bestämmelserna i praktiken. Det är motiverat att delegera utfärdandet av preciserande bestämmelser till Finansinspektionen på grund av den ingående kännedom om finansmarknaden som regleringens natur förutsätter. Bemyndigandena att meddela föreskrifter inbegriper liten prövningsrätt för Finansinspektionen. Det finns ett samhälleligt behov av Finansinspektionens nya befogenheter för att man vid behov ska kunna ingripa i intressekonflikter som är skadliga för tillsynen, och detta närmare den praktiska tillämpningen. Genom anmälan om intressekonflikt garanterar man förtroendet för tillsynsmyndighetens oberoende.

Bemyndigandet att meddela föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas enligt den föreslagna 16 § har bedömts vara särskilt behövligt eftersom Finansinspektionen redan i fråga om den gällande lagen och vid beredningen av denna proposition har ombetts ge noggrannare och mer detaljerade tolkningar av de uppgifter som ska lämnas än vad som föreskrivs i lagen. Utfärdandet av närmare bestämmelser inom detta område förutsätter ingående kännedom om tillsynen av finansmarknaden och eventuella intressekonflikter i samband med den, vilket Finansinspektionen har de bästa förutsättningarna för.

Bemyndigandet i det föreslagna 16 a § 7 mom. att utfärda föreskrifter om hur insiderinformation ska lämnas, om den information som ska anmälas och om vilka personer som är sådana som avses i 16 a § 2 mom. har bedömts vara särskilt behövligt. Lagen bör preciseras genom tekniska rättsregler för att det ska vara tydligare för Finansinspektionens personal att tillämpa bestämmelserna. Utfärdandet av närmare bestämmelser inom detta område förutsätter ingående kännedom om tillsynen av finansmarknaden och intressekonflikter i samband med den, vilket Finansinspektionen har de bästa förutsättningarna för. Bemyndigandet är också avsett att på en lägre nivå än lag ytterligare komplettera exaktheten när det gäller bestämmelsen om

personkretsen. Endast Finansinspektionen känner till de personer som inte är tjänstemän vid Finansinspektionen, men som på grundval av vissa utläggnings- eller serviceavtal kan få tillgång till insiderinformation. På lagnivå är det därför inte möjligt att helt och hållet i praktiken kunna fastställa tillämpningsområdet när det gäller personkretsen, utan det skulle göras genom en föreskrift av Finansinspektionen.

Enligt 16 c § 6 mom. i lagen om Finansinspektionen kan Finansinspektionen meddela föreskrifter om begäran om tillstånd att handla som avses i 5 mom. I föreskriften definieras närmare vilka uppgifter som ska lämnas när tillståndet söks och hur tillståndet kan sökas. Innehållet i föreskriften motsvarar delvis Finansinspektionens gällande anvisningar om ansökan om tillstånd för handel. Närmare bestämmelser om den tekniska ansökan om tillstånd förutsätter att man har kännedom om de uppgifter som behövs för att bevilja tillstånd, vilket Finansinspektionen har de bästa förutsättningarna för.

Enligt 3 a kap. 5 och 6 §, 7 kap. 4 b §, 17 kap. 7 och 14 § och 18 kap. 4 c § i lagförslag 2 får Finansinspektionen meddela närmare föreskrifter av teknisk natur. Meddelande av föreskrifter om lämnande av uppgifter och praxis kring förfarandena förutsätter praktisk kunskap, vilket Finansinspektionen har de bästa förutsättningarna för. Bemyndigandena att meddela föreskrifter i 3 a kap. 5 och 6 § i kreditinstitutslagen är underställda bemyndigandena att utfärda förordning.

12.7 Sammandrag

Utifrån vad som beskrivits ovan uppfyller lagförslagen till denna del de krav som grundlagen ställer, och lagarna kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan och eftersom direktiven som gäller banksektorn samt de centrala motparterna och förordningarna som gäller de centrala motparterna innehåller bestämmelser som föreslås bli genomförda genom lag och föreslås bli kompletterade genom lag, föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 40 § 3 mom. och 41 § 7 mom., sådana de lyder, 40 § 3 mom. i lag 611/2014 och 41§ 7 mom. i lagarna 1279/2015, 524/2021 och 954/2021,

ändras 8 § 3 och 9 punkten, 9 § 2–4 och 6 mom., 10 § 2 mom. 13 punkten, 11 § 1 mom., 12 § 1 mom. 7 punkten, 16, 16 a och 26 §, 32 a § 1 mom. 4 punkten, 32 b § 1 och 2 mom., 38 § 1 mom. 4 punkten, 40 § 2 mom. 1 punkten och 40 § 6 mom., 41 § 3 mom., 41 a–41 c §, 42 §, 71 § 1 mom. 16 punkten och 71 § 5 mom. samt 73 § 3 mom.,

av dem 9 § 2 mom. och 10 § 2 mom. 13 punkten sådana de lyder i lag 1442/2016, 12 § 1 mom. 7 punkten sådan den lyder i lag 1380/2025, 16 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 752/2012, 16 a § sådan den lyder i lag 752/2012, 26 § sådan den lyder i lagarna 170/2014, 611/2014, 311/2015, 1442/2016, 235/2021, 524/2021, 599/2021 och 42/2026, 32 a § 1 mom. 4 punkten sådan den lyder i lag 599/2021, 32 b § 1 mom. sådant det lyder i lag 207/2009, 32 b § 2 mom. sådant det lyder i lag 893/2017, 38 § 1 mom. 4 punkten och 40 § 2 mom. 1 punkten sådana de lyder i lag 316/2020, 40 § 6 mom. sådant det lyder i lag 379/2021, 41 § 3 mom. sådant det lyder i lag 697/2024, 41 a §, sådan den lyder i lagarna 241/2018, 524/2021, 954/2021, 205/2022, 214/2022, 192/2023, 403/2024, 697/2024, 83/2025 och 1380/2025, 41 b och 41 c § sådana de lyder i lag 1071/2017, 42 § sådan den lyder i lagarna 752/2012 och 611/2014, 71 § 1 mom. 16 punkten sådan den lyder i lag 402/2018 samt 73 § 3 mom. sådant det lyder i lag 21/2020,

fogas till 8 § nya 10 och 11 punkter, till 10 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 1442/2016, nya 14 och 15 punkter, till 12 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 194/2011 och 1380/2025, en ny 8 punkt, till lagen nya 16 b, 16 c och 16 d §, till lagen ett nytt 2 a kap., till 28 §, sådan den lyder i lagarna 352/2017, 241/2018, 1108/2018, 215/2019, 296/2019, 599/2021, 205/2022, 192/2023, 403/2024 och 556/2024, ett nytt 15 mom., till 32 b §, sådan den lyder i lagarna 207/2009, 752/2012, 352/2017, 893/2017 och 1071/2017, ett nytt 6 mom., till 33 a §, sådan den lyder i lagarna 752/2012 och 1071/2017, nya 4 och 5 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 6 mom., till 39 §, sådan den lyder i lagarna 752/2012 och 403/2024, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till lagen nya 40 b, 41 d och 41 e §, till lagen en ny 44 §, i stället för den 44 § som upphävts genom lag 1071/2017 samt till lagen en ny 71 e §, som följer:

8 §

Bankfullmäktige

Bankfullmäktige ska

— —

3) besluta om att avsätta direktionsmedlemmar och deras ersättare och om att för viss tid avstänga dem från uppdraget,

— —

9) besluta om direktionsmedlemmarnas arvoden,

10) besluta om karens enligt 17 b § för direktören, direktionsmedlemmar och ersättare och om ersättning för karenstiden enligt 17 d §,

11) besluta om överträdelseavgift enligt 17 e § i fråga om direktören, direktionsmedlemmar

och ersättare.

9 §

Direktion

— —

En av medlemmarna utnämns på förslag av finansministeriet, en på förslag av social- och hälsovårdsministeriet och en på förslag av Finlands Bank. För dessa tre medlemmar ska i samma ordning väljas varsin ersättare. Dessutom väljs ytterligare minst två andra direktionsmedlemmar. Direktionsmedlemmarna och ersättarna ska vara väl förtrogna med finansmarknadens funktionssätt. De offentliga grunderna för utnämningarna ska offentliggöras på Finansinspektionens webbplats så att endast sådana personuppgifter som är nödvändiga med tanke på tillgången till information offentliggörs.

Direktionen och var och en av dess medlemmar ska i sitt uppdrag vara oberoende i förhållande till tillsynsobjekt, utländska tillsynsobjekt och andra aktörer på finansmarknaden och varken direktionen eller någon av dess medlemmar får begära eller ta emot anvisningar eller föreskrifter av offentliga eller privata organ eller aktörer. Direktionsmedlemmar och ersättare får inte höra till ett tillsynsobjekts, ett utländskt tillsynsobjekts eller en i 4 § 6 mom. avsedd pensionsanstalts styrelse, representantskap, principaler eller revisorer eller vara anställda hos ett tillsynsobjekt, ett utländskt tillsynsobjekt eller en sådan pensionsanstalt. I fråga om jäv för direktionsmedlemmar och ersättare tillämpas förvaltningslagen (434/2003).

Direktionens mandatperiod är tre år. En direktionsmedlem och ersättare får inneha uppdraget i sammanlagt högst 14 år.

— —

Om en direktionsmedlem eller ersättare står åtalad för brott eller är föremål för utredning av brott, kan denne medan åtalet är anhängigt eller utredningen pågår avstängas från uppdraget och gå miste om sina arvodesförmåner. Om en direktionsmedlem eller ersättare har dömts för brott eller inte längre uppfyller kompetenskraven för uppdraget, kan denne avsättas från sitt uppdrag. Om den avsatta personen inte motsätter sig detta ska de offentliga grunderna för avsättande offentliggöras på Finansinspektionens webbplats så att endast sådana personuppgifter som är nödvändiga med tanke på tillgången till information offentliggörs.

10 §

Direktionens uppgifter

— —

Direktionen ska i fråga om Finansinspektionens förvaltning

— —

13) utse en företrädare för Finansinspektionen i det tillsynsorgan som avses i SSM-förordningen samt, vid förhinder för företrädaren, en ersättare för denna,

14) i fråga om tjänstemän som den utnämnt besluta om karens enligt 17 b § och ersättning för karenstiden enligt 17 d §,

15) besluta om överträdelseavgift enligt 17 e § för Finansinspektionens tjänstemän.

— —

11 §

Direktör

Chef för Finansinspektionen är en direktör. Direktörernas mandatperiod är fem år. Direktören

får inneha uppdraget i sammanlagt högst 15 år.

— —

12 §

Direktörens uppgifter

Direktören ska

— —

7) göra en framställning om påförande av påföljdsavgift till den påföljdsavgiftsnämnd för tillsynen över system för artificiell intelligens som avses i 13 § i lagen om tillsyn över vissa system för artificiell intelligens (1377/2025),

8) i fråga om tjänstemän som den utnämnt besluta om karens enligt 17 b § och ersättning för karenstiden enligt 17 d §.

— —

16 §

Anmälan om intressekonflikt

Direktionsmedlemmarna och deras ersättare, direktören samt Finansinspektionens tjänstemän ska före utnämningen samt varje år lämna en anmälan om

1) sina innehav i företag och sina ägarandelar i sådana finansiella instrument som kan leda till intressekonflikter,

2) sitt innehav av betydande annan än i 1 punkten avsedd förmögenhet som kan leda till intressekonflikter,

3) skulder, borgensförbindelser och övriga ansvarsförbindelser som kan leda till intressekonflikter,

4) sina andra än i 3 punkten avsedda bindningar som kan vara av betydelse för bedömningen av personens förutsättningar att sköta de uppgifter som hör till tjänsten.

Med intressekonflikt enligt 1 mom. avses en situation där en i 1 mom. avsedd person är jävig på det sätt som anges i 28 § i förvaltningslagen.

En i 1 mom. avsedd person ska utan dröjsmål meddela väsentliga förändringar i de uppgifter som ingår i anmälan och rätta bristfälligheter i uppgifterna. Personen ska vid behov på begäran av Finansinspektionen även lämna uppgifter om omständigheter som avses i 1 mom.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som avses i 1 mom., de väsentliga ändringar som avses i 3 mom. och på vilket sätt anmälan ska göras.

De uppgifter om i 1 mom. avsedda omständigheter som ingår i anmälan är sekretessbelagda.

16 a §

Insideranmälan

Direktionsmedlemmar och deras ersättare, direktören samt Finansinspektionens tjänstemän ska göra insideranmälan inom en månad efter att ha tillträtt uppdraget.

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också på personer som genom sina arbetsuppgifter på Finansinspektionens vägnar regelbundet får tillgång till insiderinformation om i 3 mom. 3 punkten avsedda aktier eller andra finansiella instrument.

I insideranmälan ska nämnas

1) en omyndig eller annan person vars intressebevakare eller fastställda intressebevakningsfullmäktig den anmälningsskyldige är,

2) organisationer eller stiftelser där den anmälningsskyldige eller en person som avses i 1

punkten direkt eller indirekt har bestämmande inflytande,

3) den anmälningsskyldiges samt en i 1 punkten avsedd omyndigs eller annan persons och en i 2 punkten avsedd organisations eller stiftelses innehav av aktier och sådana finansiella instrument vars värde bestäms utifrån aktierna i fråga, när de i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform.

Insideranmälan ska innehålla de uppgifter som behövs för att identifiera den i 3 mom. 1 punkten avsedda personen och den i 3 mom. 2 punkten avsedda organisationen eller stiftelsen samt uppgifter om aktierna och de andra finansiella instrumenten.

De uppgifter som avses i 3 mom. 2 och 3 punkten behöver inte uppges till den del de gäller bostadsaktiebolag, ömsesidiga fastighetsaktiebolag som avses i 28 kap. 2 § i lagen om bostadsaktiebolag (1599/2009), ideella föreningar, ekonomiska föreningar eller sådana organisationer som drivs utan vinstsyfte. Om en organisation bedriver regelbunden handel med finansiella instrument, ska emellertid uppgifter om denna organisation lämnas.

Den anmälningsskyldige ska inom 14 dagar underrätta Finansinspektionen om följande förändringar:

1) förvärv och avyttringar av sådana aktier och finansiella instrument som avses i 3 mom. 3 punkten, när förändringen i innehavet uppgår till minst 5 000 euro,

2) andra än i 1 punkten avsedda förändringar i de uppgifter som avses i denna paragraf.

Finansinspektionen får utfärda närmare föreskrifter om hur insideranmälan ska lämnas, om den information som ska anmälas och om de förutsättningar under vilka en person ska anses vara en sådan person som avses i 2 mom.

16 b §

Insiderregister

Finansinspektionen för ett insiderregister över erhållna anmälningar där det i fråga om varje anmälningsskyldig framgår den anmälningsskyldiges, i 16 a § 3 mom. 1 punkten avsedda personers samt i 2 punkten i det momentet avsedda organisationers eller stiftelsers i det momentet avsedda innehav av aktier och finansiella instrument samt förändringar i innehavet. Om aktier eller finansiella instrument som avses i 3 punkten i det momentet har anslutits till värdeandelssystemet, kan insiderregistret trots sekretessbestämmelserna till denna del utgöras av sådana uppgifter från värdeandelssystemet och de värdeandelssystem som avses i 8 kap. 2 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet som är nödvändiga för tillsynen över skyldigheterna enligt 16, 16 a och 16 c §.Fysiska personers personbeteckning och adress samt personuppgifter för andra fysiska personer än den anmälningsskyldige är sekretessbelagda.

16 c §

Förbud mot förvärv och avyttring

Direktionsmedlemmar och deras ersättare, direktören, tjänsteman vid Finansinspektionen och i 16 a § 2 mom. avsedda personer får inte förvärva eller avyttra

1) finansiella instrument som har emitterats av ett av Finansinspektionens eller Europeiska centralbankens tillsynsobjekt,

2) finansiella instrument vars underliggande tillgång är ett i 1 punkten avsett finansiellt instrument,

3) finansiella instrument som har emitterats av ett direkt eller indirekt moderföretag, dotterföretag eller anknutet företag till ett Finansinspektionens tillsynsobjekt eller Europeiska centralbankens tillsynsobjekt,

4) finansiella instrument vars underliggande tillgång är ett i 3 punkten avsett finansiellt instrument,

5) finansiella instrument som emitterats av en aktör som omfattas av grupptillsyn,

6) andra än i 1–5 punkten avsedda placeringar i form av eget kapital som kreditinstituten har.

Ett förbud enligt 1 mom. tillämpas också på sådana arrangemang där en person är part i en fondförsäkring, ett kapitaliseringsavtal eller något annat försäkringsavtal och personen själv kan välja ett finansiellt instrument som avses i 1 mom. som investeringsobjekt för försäkringen eller avtalet.

Om tredje parter och företag för kollektiva investeringar inte i huvudsak placerar i finansiella instrument som avses i 1 mom., tillämpas förbudet med avvikelse från vad som föreskrivs 1 och 2 mom. dock inte på

1) handel med sådana finansiella instrument som förvaltas av tredje parter och vars portföljförvaltning ägarna till instrumenten inte har tillgång till,

2) placering i placeringsfonder.

En i 1 mom. avsedd person får inte genomföra ett förvärv eller en avyttring enligt 1 eller 2 mom. för en sådan persons räkning vars intressebevakare eller fastställda intressebevakningsfullmäktig denne är eller för en sådan organisations räkning där denne har bestämmande inflytande, eller på något annat sätt för egen räkning genom en annan person eller organisation.

Finansinspektionen kan dock tillåta försäljning eller avyttring av sådana finansiella instrument eller investeringar som avses i 1, 2 eller 4 mom. och som innehades vid den tidpunkt då en i 1 mom. avsedd person utnämndes till tjänsten eller uppdraget. Tillstånd för handeln ska då begäras av Finansinspektionen. Tillståndsansökan ska innehålla sådana kontaktuppgifter som behövs för behandlingen av ärendet, uppgifter om det finansiella instrument som avyttras eller säljs samt andra behövliga uppgifter.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om tillståndsförfarandet i fråga om det tillstånd som avses i 5 mom. samt om de uppgifter som krävs i tillståndsansökan och om hur uppgifterna ska lämnas.

16 d §

Tvångsförsäljning eller tvångsavyttring av finansiella instrument

Finansinspektionen får kräva att ett sådant i 16 c § 1 mom. 1–5 punkten och 2 mom. avsett finansiellt instrument som innehades vid den tidpunkt eller därefter, då en 16 c § 1 mom. avsedd person utnämndes till en tjänst eller ett uppdrag och vars innehav kan ge upphov till en intressekonflikt, inom skälig tid ska säljas eller avyttras. Finansinspektionen ska beakta arten och allvaret av en eventuell intressekonflikt, huruvida det rör sig om kvalificerat innehav samt den i 1 mom. avsedda personens roll vid Finansinspektionen.

Innehavaren av ett finansiellt instrument har rätt att för sådana ekonomiska förluster som föranleds av försäljning enligt 1 mom. få full ersättning som motsvarar egendomens marknadsvärde. Marknadsvärdet ska fastställas med en sådan tillförlitlig metod som leder till det högsta värdet på egendomen. Från den ersättning som ska betalas avdras det belopp som innehavaren av det finansiella instrumentet har fått från försäljningen av instrumentet. Ersättning betalas inte till den del som innehavaren av det finansiella instrumentet eller en någon av innehavarens närstående skulle få ogrundad ekonomisk fördel av försäljningsarrangemangen. Vid bedömningen av ersättningsbeloppet ska försäljningsvillkoren och förhållandet mellan parterna beaktas så att den totala ersättningen inte överstiger egendomens verkliga marknadsvärde. Om försäljningen medför förlust, kostnader eller annan skada för innehavaren av det finansiella instrumentet, ska skadan ersättas.

Beslut om storleken på den ersättning som avses i 2 mom. fattas av Finansinspektionen på ansökan av innehavaren av det finansiella instrumentet.

2 a kap.

Karens

17 a §

Tillämplig lagstiftning

På Finansinspektionens tjänstemän tillämpas i fråga om karens bestämmelserna i detta kapitel i stället för bestämmelserna i lagen om Finlands Banks tjänstemän.

Bestämmelser om rättigheterna och skyldigheterna för de myndigheter som deltar i internationella eller europeiska system för finansiell tillsyn finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, SSM-förordningen och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010.

17 b §

Förutsättningar för meddelande av karens

Direktionsmedlemmarna eller deras ersättare, eller direktören eller Finansinspektionens tjänstemän får under en viss restriktionstid (*karenstid*) inte övergå i en annan arbetsgivares tjänst eller tillhandahålla yrkesmässiga tjänster genom att inleda närings- eller yrkesutövning eller någon annan motsvarande verksamhet för tillhandahållande av yrkesmässiga tjänster (*karens*) till

1) tillsynsobjekt i vilkas direkta tillsyn eller beslutsfattande personen har deltagit,

2) företag som ingår i samma koncern som i 1 punkten avsedda tillsynsobjekt eller anknutna företag,

3) organisationer som tillhandahåller tjänster till i 1 punkten avsedda tillsynsobjekt,

4) organisationer som bedriver intressegrupps- eller intressebevakningsverksamhet i ärenden som personen har ansvarat för under sitt tjänsteförhållande eller sin mandatperiod,

5) organisationer som är konkurrenter till i 1 punkten avsedda tillsynsobjekt,

6) i andra situationer än de som avses i 1–5 punkten, till organisationer där personen i sin tjänst, sitt uppdrag eller sin ställning har tillgång till sådan information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten, och som på ett väsentligt sätt kan utnyttjas i ett nytt anställningsförhållande eller en ny verksamhet för att skaffa personen själv eller någon annan fördel eller för att skada någon annan, om det anses att karens behövs.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. 3 punkten tillämpas inte någon karens, om personen är fullständigt förhindrad att delta i tillhandahållande av tjänster som avses i den punkten under karenstiden.

Karens inträder om Finansinspektionen bedömer att det vid övergången eller tillhandahållandet av tjänster är fråga om en sådan situation som avses i 1 mom. Finansinspektionen ska göra en bedömning och fatta beslut i ärendet inom en månad från det att en anmälan enligt 17 c § 1 mom. har tagits emot. Av beslutet ska det framgå att den person som meddelats karens har rätt till ersättning enligt 17 d §.

Finansinspektionen fastställer karenstiden utifrån bedömningen. Karens får inte meddelas för en längre tid än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med karensen. Karenstiden är

1) i situationer som avses i 1 mom. 1–3 punkten minst 3 och högst 6 månader för tjänstemän, minst 3 och högst 12 månader för medlemmar i ledningsgruppen och 12 månader för direktionsmedlemmar, ersättare för dem och direktören,

2) i situationer som avses i 1 mom. 4 punkten minst 3 och högst 6 månader för tjänstemän, minst 3 och högst 12 månader för medlemmar i ledningsgruppen och minst 3 och högst 12 månader för direktionsmedlemmar, ersättare för dem och direktören,

3) i situationer som avses i 1 mom. 5 punkten minst 3 och högst 6 månader för tjänstemän, minst 3 och högst 12 månader för medlemmar i ledningsgruppen och minst 6 och högst 12 månader för direktionsmedlemmar, ersättare för dem och direktören,

4) i situationer som avses i 1 mom. 6 punkten högst 6 månader för tjänstemän och högst 12 månader för medlemmar i ledningsgruppen, direktionsmedlemmar eller ersättare för dem och direktören.

Karenstiden räknas med början från den dag då deltagandet i den direkta tillsynen eller beslutsfattandet eller tillgången till den information som ligger till grund för karensen har upphört. Personen får inte under karenstiden längre ha tillgång till sådan information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten och som är väsentlig med tanke på den karens som meddelats eller som kunde utgöra en grund för en ny karens.

17 c §

Skyldighet att anmäla övergång till ett nytt uppdrag eller yrkesmässigt tillhandahållande av tjänster

En tjänsteman, en direktionsmedlem eller en ersättare och direktören ska utan dröjsmål till Finansinspektionen anmäla sin avsikt att övergå i tjänst eller ta emot ett uppdrag hos eller yrkesmässigt tillhandahålla tjänster till ett tillsynsobjekt eller en organisation som avses i 17 b § 1 mom.

Anmälan ska göras under tjänsteförhållandet eller mandatperioden eller inom en tid som motsvarar den maximala tiden för karensen, om tjänsteförhållandet eller mandatperioden redan har upphört. Finansinspektionen kan dock bestämma en kortare tid för anmälan än den maximala tiden för karens.

Anmälan ska innehålla de kontaktuppgifter som behövs för behandlingen av ärendet samt information om en i 1 mom. avsedd organisation, utredning om tidpunkten för övergången till det nya uppdraget och det nya uppdragets huvudsakliga innehåll.

Den som meddelats karens ska utan dröjsmål till Finansinspektionen anmäla sådana väsentliga förändringar i omständigheterna som kan påverka den karens som meddelats eller den ersättning som betalas för karenstiden.

17 d §

Ersättning för karenstiden

Under karenstiden ska en ersättning som motsvarar lönen betalas. Till direktionsmedlemmar och deras ersättare betalas ersättning som motsvarar lönen upp till ett skäligt belopp. Från ersättningen avdras lön för karenstiden, arvoden, förmåner eller annan ersättning som motsvarar lön.

Om ersättning för karenstiden har betalats utan grund eller till för stort belopp, kan Finansinspektionen bestämma att utbetalningen av ersättningen ska upphöra samt att den ersättning som redan betalats ut helt eller delvis ska återkrävas.

Finansinspektionen kan låta bli att återkräva ersättningen eller en del av den, om det som helhet betraktat vore oskäligt att återkräva det fulla beloppet eller om det belopp som ska återkrävas är litet.

Åtgärder för återkrav får inte vidtas efter att fem år har förflutit från det att ersättningen betalades ut.

På det belopp som återkrävs ska det från och med den dag då ersättningen betalats betalas en årlig ränta enligt 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982) ökad med tre procentenheter. Om det återkrävda beloppet inte betalas senast på den förfallodag som Finansinspektionen bestämt, ska det på beloppet betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som anges i 4 § 1 mom. i den lagen.

17 e §

Överträdelseavgift som gäller karens

Finansinspektionen får på eget initiativ påföra en tjänsteman vid Finansinspektionen, en direktionsmedlem eller ersättare eller direktören överträdelseavgift, om denne avsiktligt eller av grov oaktsamhet underlåter att iaktta eller bryter mot anmälningsskyldigheten enligt 17 c § eller skyldigheten enligt 17 b § 1 mom. att inte övergå i en annan arbetsgivares tjänst eller yrkesmässigt tillhandahålla tjänster under karenstiden.

Överträdelseavgiftens belopp får uppgå till högst det belopp som personen i enlighet med 17 d § betalas i ersättning, om personen underlåter att iaktta eller bryter mot anmälningsskyldigheten enligt 17 c § eller skyldigheten enligt 17 b § 1 mom. att inte övergå i en annan arbetsgivares tjänst eller yrkesmässigt tillhandahålla tjänster under karenstiden.

Överträdelseavgiftens storlek ska basera sig på en helhetsbedömning. Vid bedömningen av avgiftens belopp ska hänsyn tas till förfarandets art, omfattning och skadlighet. Avgiften behöver inte påföras eller kan påföras till ett mindre belopp än maximibeloppet, om förfarandet kan anses vara ringa eller om det med tanke på förfarandets art, planmässighet och andra omständigheter är skäligt att det inte påförs någon avgift eller att avgiften påförs till ett mindre belopp.

Överträdelseavgift får inte påföras en person som misstänks för samma försummelse eller gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller i ett brottmål som är anhängigt vid en domstol, eller den som har dömts för samma försummelse eller gärning genom en lagakraftvunnen dom. Om en person har påförts en överträdelseavgift, får en domstol inte döma ut ett straff för samma försummelse eller gärning.

Överträdelseavgift får inte påföras, om inte det ärende som gäller påförande av avgift har blivit anhängigt inom två år från det att personen påbörjade det nya uppdraget som omfattas av anmälningsskyldigheten eller karensen. Bestämmelser om verkställigheten av en överträdelseavgift finns i lagen om verkställighet av böter (672/2002).

17 f §

Finansinspektionens skyldighet att informera om karens

Finansinspektionen ska ge sina tjänstemän, direktionsmedlemmar och ersättare samt direktören information om karens i samband med utnämning. Finansinspektionen ska också ge information om karens när ett tjänsteförhållande eller uppdrag upphör.

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd och registrering samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd, om uppnåendet av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § uppställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 § eller genom andra åtgärder enligt denna lag eller genom åtgärder som föreskrivs någon annanstans i lag, och om

1) det inte längre finns väsentliga förutsättningar för beviljande av verksamhetstillstånd eller inledande av verksamhet,

2) tillsynsobjektet inte inom utsatt tid har kunnat genomföra de åtgärder som anges i en återhämtningsplan enligt 8 a kap. i kreditinstitutslagen, en plan för att återställa konglomeratets kapitaltäckning enligt 25 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller en sådan plan för återställande av en sund finansiell ställning eller en sådan kortfristig finansieringsplan som avses i 25 kap. 5 eller 6 § eller i 26 kap. 11 § i försäkringsbolagslagen, i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, i 46 § i lagen om utländska försäkringsbolag eller i 12 kap. 6 b § i lagen om försäkringsföreningar, eller om genomförandet av en sådan plan har försummats, eller

3) tillsynsobjektet grovt har underlåtit att iaktta förbud eller rättelsebeslut som Finansinspektionen har utfärdat med stöd av 33 § eller någon annan lag.

Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd också om

1) det i tillsynsobjektets verksamhet har skett väsentliga överträdelser av bestämmelser som gäller finansmarknaden eller av bestämmelser och föreskrifter som en myndighet har meddelat med stöd av dem, av tillståndsvillkor eller av stadgar för tillsynsobjektets verksamhet,

2) tillsynsobjektet har inställt sin verksamhet för mer än sex månader,

3) tillsynsobjektets verksamhet inte har inletts inom tolv månader efter det att verksamhetstillståndet beviljades,

4) väsentligt oriktiga eller bristfälliga upplysningar om omständigheter som är relevanta för regleringen eller tillsynen lämnades när verksamhetstillståndet söktes,

5) kreditinstitutet inte uppfyller de tillsynskrav som anges i del tre, fyra eller sex i EU:s tillsynsförordning eller buffertkravet enligt prövning enligt 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen eller de tilläggskrav på likviditeten som avses i 11 kap. 9 § i den lagen,

6) tillsynsobjektet har försatts i likvidation,

7) Verket för finansiell stabilitet har beslutat att inte ställa ett kreditinstitut under resolutionsförvaltning, i en situation där villkoren enligt 4 kap. 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag för ställande av kreditinstitutet under resolutionsförvaltning uppfylls men detta inte i enlighet med 3 punkten i det momentet anses vara behövligt för att säkerställa ett viktigt allmänt intresse,

8) den gemensamma resolutionsnämnden har fattat ett beslut som motsvarar det som anges i 7 punkten i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010.

Finansinspektionen ska återkalla ett verksamhetstillstånd om

1) ett betalningsinstitut, en hypoteksförening, ett försäkringsbolag, ett tredjelands försäkringsbolags filial i Finland, ett värdepappersföretag, ett tredjelands värdepappersföretags filial i Finland, ett fondbolag, ett i lagen om placeringsfonder avsett förvaringsinstitut, en AIF-förvaltare, en EES-baserad AIF-förvaltares filial i Finland eller ett i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsett förvaringsinstitut eller särskilt förvaringsinstitut själv ansöker om återkallelse av verksamhetstillståndet och inte längre bedriver verksamhet i enlighet med det,

2) ett kreditinstitut som bedriver sådan verksamhet som avses i artikel 4.1.1 b i EU:s tillsynsförordning och som under en sammanhängande femårsperiod har haft genomsnittliga samlade tillgångar som understigit de tröskelvärden som anges i den bestämmelsen,

3) tillsynsobjektet har försatts i konkurs eller försatts i likvidation genom registermyndighetens eller en domstols lagakraftvunna beslut,

4) likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen, eller

5) ett försäkringsbolag har beslutat om likvidation eller Finansinspektionen har förordnat att försäkringsbolaget ska försättas i likvidation.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 mom. 5 punkten kan verksamhetstillståndet för ett

globalt systemviktigt institut inte återkallas och det kan inte förordnas att verksamheten ska avslutas endast på den grunden att kreditinstitutet inte uppfyller kraven i artiklarna 92a och 92b i EU:s tillsynsförordning.

Finansinspektionen ska före ett beslut eller beslutsförslag enligt 1 mom. och 2 mom. 1 punkten bereda tillsynsobjektet en skälig tid för att avhjälpa bristen, om det inte för att trygga uppnåendet av de mål för tillsynen över finansmarknaden som anges i 1 § är nödvändigt att återkalla verksamhetstillståndet omedelbart.

Om ECB eller någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet vid återkallelse enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen i stället för att återkalla verksamhetstillståndet framställa att denna ska återkalla verksamhetstillståndet.

Om Finansinspektionen återkallar verksamhetstillståndet för ett tillsynsobjekt som har verksamhet också i någon annan EES-stat, ska den underrätta tillsynsmyndigheten i värdstaten om sitt beslut.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på förordnanden om att försäkringsföreningar ska upphöra med sin verksamhet, på återkallelse av registrering av ombud som avses i lagen om ombud för obligationsinnehavare, på återkallelse av tillstånd som beviljats sådana värdepappersföretag i tredjeländer som avses i 5 kap. 5 § i lagen om investeringstjänster, på återkallelse av registrering för registreringsskyldiga AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 1 § i lagen om förvaltare för alternativa investeringsfonder, på återkallelse av registrering för sådana registreringsskyldiga kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån som avses i 3 § i lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare samt på återkallelse av registrering för sådana registreringsskyldiga kreditförmedlare som avses i 3 § i lagen om förmedlare av vissa konsumentkrediter (42/2026). Vad som i 1 mom. 1 och 3 punkten och 2 mom. 1–4 punkten samt i 5 mom. föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på återkallelse av ett sådant tillstånd att bedriva hypoteksbanksverksamhet som avses i lagen om hypoteksbanker och säkerställda obligationer (151/2022). Vad som i 1 mom. 3 punkten och 2 mom. 1 punkten föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på förordnanden om att pensionsstiftelser och pensionskassor, tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor, EES-tilläggspensionsstiftelser och EES-tilläggspensionskassor samt försäkringskassor ska upphöra med sin verksamhet.

Bestämmelser om återkallelse av koncession för kreditinstitut i aktiebolagsform på ansökan av kreditinstitutet finns i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), om återkallelse av en sparbanks koncession på ansökan av sparbanken i sparbankslagen (1502/2001) och om återkallelse av koncession för kreditinstitut i andelslagsform på ansökan av kreditinstitutet i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013).

Bestämmelser om förbud mot utländska EES-filialers verksamhet finns i 61 § och om återkallelse av verksamhetsrättigheterna för representationer för kreditinstitut från ett tredjeland i kreditinstitutslagen. Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1–3 mom. ska på återkallelse av en koncession för ett tredjelands kreditinstituts filial tillämpas bestämmelserna i 17 kap. 7 § i kreditinstitutslagen.

Bestämmelser om förutsättningarna för att återkalla verksamhetstillståndet för ett i 4 § 2 mom. 15 punkten avsett auktoriserat tillsynsobjekt finns i artiklarna 27e.1 och 27f.4 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument. På sådana beslut av Finansinspektionen som avses i de nämnda bestämmelserna tillämpas 5 mom. i denna paragraf.

28 §

Begränsning av ledningens verksamhet

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen för viss tid förbjuda en person i kreditinstitutets högsta ledning eller verkställande ledning, en nyckelperson, en person vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil eller någon annan fysisk person, eller en person i motsvarande ställning i ett holdingföretag eller värdepappersföretag, som har varit ansvarig för överträdelse eller försummelse av en bestämmelse eller ett beslut som avses i 20 kap. 1 § 1, 2, 4 och 5 mom. i kreditinstitutslagen eller i 15 kap. 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om investeringstjänster att sköta sina uppgifter i det företag som hålls ansvarigt för överträdelsen eller försummelsen.

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

Finansinspektionen kan, efter att ha mottagit en anmälan enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 5 kap. 3 §, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i de bestämmelserna avsedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag samt deras holdingföretag, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, betalningsinstitut, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag, om innehavet av andelen skulle äventyra verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i det företag eller den organisation som förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna, om det finns grundad anledning att misstänka att

— —

4) förvärvet har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism eller medför en ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

— —

32 b §

Förfarandet vid bedömning av förvärv av ägarandel

Finansinspektionen ska utan dröjsmål, senast inom tio vardagar från mottagandet av en anmälan enligt 32 a § 1 mom. samt, om anmälan senare kompletteras, från mottagandet av en kompletterad anmälan, skriftligt bekräfta mottagandet av den anmälningsskyldiges anmälan. Av bekräftelsen ska framgå att anmälan innehåller de nödvändiga utredningarna eller, om anmälan inte innehåller alla nödvändiga utredningar, uppgifter om vilka utredningar som saknas. Av bekräftelsen ska dessutom framgå behandlingstiden enligt 2 mom.

Finansinspektionen ska fatta beslut enligt 32 a § inom 60 vardagar från det att Finansinspektionen i enlighet med 1 mom. har bekräftat mottagandet av alla nödvändiga uppgifter (*behandlingstid*). Om ECB är behörig myndighet i ärendet, ska Finansinspektionen för ECB lägga fram ett förslag till beslut så att ECB kan fatta beslut inom behandlingstiden. Finansinspektionen kan under behandlingstiden, dock senast inom 50 vardagar från det att behandlingstiden inleddes, skriftligt begära behövliga specificerade ytterligare uppgifter. Om ytterligare uppgifter begärs, avbryts behandlingstiden till dess att uppgifterna har lämnats in, dock för högst 20 vardagar eller, om den anmälningsskyldige har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller den anmälningsskyldige är något annat kreditinstitut, värdepappersföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag eller fondbolag än ett

sådant som har auktoriserats inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, för högst 30 vardagar. Beslutet om förlängd behandlingstid ska utan dröjsmål delges den anmälningsskyldige.

— —

Om förvärvet gäller en ägarandel i ett kreditinstitut, ska Finansinspektionen dessutom samråda med den behöriga tillsynsmyndighet som för kreditinstitutets del svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism, om inte Finansinspektionen är behörig myndighet. En sådan myndighet ska underrätta Finansinspektionen om eventuella invändningar mot förvärvet av en ägarandel inom 30 vardagar från det att begäran om samråd sändes. Finansinspektionen ska beakta underrättelsen om invändning mot förvärvet i den bedömning som avses i denna paragraf.

33 a §

Vite

— —

Om vite föreläggs för försummelse eller överträdelse av skyldigheterna enligt artikel 7a i EMIR-förordningen, ska vitet vara effektivt och proportionellt och uppgå till högst 3 procent av den genomsnittliga dagliga omsättningen under den föregående räkenskapsperioden. Vitet ska föreläggas per förseningsdag och beräknas från det datum som anges i beslutet om föreläggande av vite. Vitet ska föreläggas för en period på högst sex månader från delgivningen av Finansinspektionen beslut. Finansinspektionen kan utifrån en översyn av åtgärden vid behov förlänga giltighetstiden för vitet.

Om vite föreläggs för försummelse eller överträdelse av skyldigheterna enligt artikel 9 i EMIR-förordningen, får vitet vara högst 1 procent av den genomsnittliga dagliga omsättningen under den föregående räkenskapsperioden, som enheten, vid en pågående överträdelse, ska vara skyldig att betala för varje dag som överträdelsen fortsätter, till dess att efterlevnad av skyldigheten fastställts eller återställts. Vitet får föreläggas för en period på högst sex månader från den dag som fastställs i Finansinspektionens beslut om att överträdelsen ska upphöra och vite förelagts.

— —

Särskilda uppgifter och tillsynsbefogenheter i anslutning till tillsynen över kreditinstitut

35 b §

Tillsyn över att de behörighetsvillkor som gäller kreditinstitutsverksamhet uppfylls samt tillsynsbefogenheter

Finansinspektionen ska fortlöpande övervaka att i 7 kap. i kreditinstitutslagen avsedda personer som hör till kreditinstitutets högsta ledning uppfyller behörighetsvillkoren. Finansinspektionen ska bedöma om de personer som hör till den högsta ledningen uppfyller de behörighetsvillkor som anges i det kapitlet, om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att penningtvätt eller finansiering av terrorism sker i kreditinstitutet eller holdingföretaget, eller om risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism i kreditinstitutet är förhöjd.

Utöver vad som i 18 § föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få uppgifter av tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer, får Finansinspektionen som en del av tillsynen över uppfyllelsen av behörighetsvillkoren enligt 1 mom. förutsätta att det genomförs intervjuer eller utfrågningar.

Finansinspektionen ska dessutom fortlöpande övervaka att de behörighetsvillkor som

föreskrivs för nyckelpersoner i 7 kap. i kreditinstitutslagen uppfylls, när behörighetsvillkoren gäller en ekonomidirektör, en person med ansvar för riskkontroll, en person med ansvar för regelefterlevnad och iakttagande av de interna riktlinjerna och en person med ansvar för internrevision, och den som sköter uppgiften i fråga har utsetts till en befattning vid något av de kreditinstitut eller andra enheter som avses i artikel 91a.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG.

Om Finansinspektionen upptäcker att en i denna paragraf avsedd person som hör till den högsta ledningen, en ekonomidirektör, en person med ansvar för riskkontrollen, en person med ansvar för regelefterlevnad och iakttagande av de interna riktlinjerna eller en person med ansvar för internrevisionen inte uppfyller behörighetsvillkoren, kan Finansinspektionen avsätta personen från befattningen eller kräva att kreditinstitutet eller holdingföretaget vidtar åtgärder för att behörighetsvillkoren ska uppfyllas.

Finansinspektionen ska samla in den information som avses i artikel 435.2 c i EU:s tillsynsförordning och använda den för att jämföra kreditinstitutens praxis avseende mångfald. Finansinspektionen ska lämna ut de uppgifter som avses i detta moment till Europeiska bankmyndigheten.

38 §

Ordningsavgift

Finansinspektionen ska ålägga den att betala ordningsavgift som uppsåtligen eller av oaktsamhet

— —

4) försummar eller bryter mot bestämmelsen i artikel 4.3 a i EMIR-förordningen om tillhandahållande av clearingtjänster på rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor, bestämmelsen i artikel 4b.4 i den förordningen om de skyldigheter som gäller leverantörer av tjänster för riskreducering vid efterhandel, bestämmelsen i artikel 7 i den förordningen om tillträdet till en central motpart, bestämmelsen i artikel 7c.1–7c.3 i den förordningen om skyldigheten att informera och offentliggöra, bestämmelsen i artikel 7d.1 i den förordningen om rapporteringskravet, bestämmelsen i artikel 7e.1 i den förordningen om rapporteringskravet, bestämmelsen i artikel 8 i den förordningen om tillträde till en marknadsplats, bestämmelsen i artikel 9 i den förordningen om rapporteringskravet eller bestämmelsen i artikel 11 i den förordningen om riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart,

— —

39 §

Offentlig varning

— —

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen även meddela en offentlig varning till en person som hör till kreditinstitutets högsta ledning eller verkställande ledning, en nyckelperson, en person vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil eller någon annan fysisk person eller till en person i motsvarande ställning i ett holdingföretag eller värdepappersföretag som har varit ansvarig för överträdelse eller försummelse av en bestämmelse eller ett beslut som avses i 20 kap. 1 § 1, 2, 4 och 5 mom. i kreditinstitutslagen eller i 15 kap. 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om investeringstjänster.

— —

40 §

Påföljdsavgift

— —

Påföljdsavgift ska också påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot

1) bestämmelsen i artikel 4.1 eller 4.3 i EMIR-förordningen om clearingkravet för OTC-derivatkontrakt som ingåtts med en finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart, bestämmelsen i artikel 4a.1–4a.3 i den förordningen om clearingkravet och rapporteringskravet för OTC-derivatkontrakt som ingåtts med en finansiell motpart, bestämmelsen i artikel 7a.1–7a.4 i den förordningen om ett aktivt konto, bestämmelsen i artikel 7b.1 eller 7b.2 i den förordningen om beräkningar som krävs och om rapporteringskrav eller bestämmelsen i artikel 10.1, 10.2, 10.2a eller10.3 i den förordningen om clearingkravet och rapporteringskravet och beräkningen av positioner för OTC-derivatkontrakt som ingåtts med en icke-finansiell motpart,

— —

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om påförande av påföljdsavgift på grund av överträdelse eller försummelse av en bestämmelse som nämns i dem tillämpas också på överträdelse eller försummelse av bestämmelser, föreskrifter och beslut som utfärdats eller fattats med stöd av bestämmelser som avses i den bestämmelsen.

40 b §

Definition av omsättning

När Finansinspektionen påför en påföljdsavgift vars maximibelopp fastställs i enlighet med 41 § avses med omsättning

1) i fråga om kreditinstitut och värdepappersföretag som tillämpar EU:s tillsynsförordning, summan av följande poster, i enlighet med bilagorna III och IV till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451 om tekniska genomförandestandarder för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller instituts tillsynsrapportering och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 680/2014:

a) ränteintäkter,

b) räntekostnader,

c) kostnader för egetkapitalinstrument som återbetalas på begäran,

d) intäkter från utdelningar,

e) provisionskostnader,

f) provisionsintäkter,

g) nettovinster eller nettoförluster på finansiella tillgångar och skulder som innehas för handel,

h) nettovinster eller nettoförluster på finansiella tillgångar och skulder som redovisas till verkligt värde via resultatet,

i) nettovinster eller nettoförluster från säkringsredovisning,

j) nettovalutakursvinster eller nettovalutakursförluster,

k) andra rörelseintäkter än de som avses i underpunkt a, d, f, g, h, i och j,

l) andra rörelsekostnader än de som avses i underpunkt b, c, e, g, h, i och j,

2) ett försäkringsbolags, en försäkringsförenings, en pensionsanstalts och ett i 2 kap. 18 b § i försäkringsbolagslagen avsett specialföretags premieintäkter samt en pensionsstiftelses, en pensionskassas, en tilläggspensionsstiftelses, en tilläggspensionskassas, en EES-tilläggspensionsstiftelses, en EES-tilläggspensionskassas och en försäkringskassas avgiftsintäkter,

3) i fråga om andra juridiska personer än de som avses i 1 och 2 punkten omsättningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande omsättning.

När Finansinspektionen påför en påföljdsavgift vars maximibelopp fastställs i enlighet med 41 a–41 c §, avses med omsättning

1) i fråga om kreditinstitut och värdepappersföretag som tillämpar EU:s tillsynsförordning, summan av följande poster, i enlighet med bilagorna III och IV till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451 som avses i 1 mom. 1 punkten:

a) ränteintäkter,

b) räntekostnader,

c) kostnader för egetkapitalinstrument som återbetalas på begäran,

d) intäkter från utdelningar,

e) provisionskostnader,

f) provisionsintäkter,

g) nettovinster eller nettoförluster på finansiella tillgångar och skulder som innehas för handel,

h) nettovinster eller nettoförluster på finansiella tillgångar och skulder som redovisas till verkligt värde via resultatet,

i) nettovinster eller nettoförluster från säkringsredovisning,

j) nettovalutakursvinster eller nettovalutakursförluster,

k) andra rörelseintäkter än de som avses i underpunkt a, d, f, g, h, i och j,

l) andra rörelsekostnader än de som avses i underpunkt b, c, e, g, h, i och j,

2) om ett i 1 punkten avsett kreditinstitut eller värdepappersföretag i egenskap av moderbolag ska upprätta ett koncernbokslut eller i egenskap av dotterbolag hör till en koncern, omsättningen enligt koncernbokslutet för koncernens yttersta moderföretag,

3) ett försäkringsbolags, en försäkringsförenings, en pensionsanstalts och ett i 2 kap. 18 b § i försäkringsbolagslagen avsett specialföretags premieintäkter samt en pensionsstiftelses, en pensionskassas, en tilläggspensionsstiftelses, en tilläggspensionskassas, en EES-tilläggspensionsstiftelses, en EES-tilläggspensionskassas och en försäkringskassas avgiftsintäkter och, om ett ovannämnt specialföretag hör till en koncern som dotterbolag, premieintäkterna enligt koncernbokslutet eller på motsvarande sätt avgiftsintäkterna,

4) i fråga om andra juridiska personer än de som avses i 1–3 punkten omsättningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande omsättning eller, om den juridiska personen i egenskap av moderföretag ska upprätta ett koncernbokslut eller om denna i egenskap av dotterföretag hör till en koncern, omsättningen enligt koncernbokslutet för koncernens yttersta moderföretag.

41 §

Påförande av påföljdsavgift

— —

Om det är fråga om överträdelse av förordningen om referensvärden, ska förutom bestämmelserna i 2 mom. även förfarandets inverkan på realekonomin beaktas vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG, nedan *prospektförordningen*, ska bestämmelserna i artikel 39 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s gräsrotsfinansieringsförordning, ska bestämmelserna i artikel 40 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar, ska bestämmelserna i artikel 112 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av

påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av värdepapperiseringsförordningen, ska bestämmelserna i artikel 33 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s DORA-förordning, ska bestämmelserna i artikel 51.2 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s förordning om gröna obligationer, ska bestämmelserna i artikel 50 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse eller försummelse av bestämmelser eller beslut som avses i 20 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, ska också en eventuell straffrättslig påföljd för samma gärning beaktas vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp.

— —

41 a §

Påföljdsavgiften högst dubbelt så stor som den erhållna vinningen

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 41 § 4–6 mom. tillämpas i sådana fall som avses i 2 och 3 mom. i denna paragraf de maximibelopp för påföljdsavgifter som föreskrivs i denna paragraf. Den påföljdsavgift som avses i paragrafen får dock trots bestämmelserna i 2 och 3 mom. vara högst dubbelt så stor som den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om vinningen kan bestämmas.

Om påföljdsavgiften påförs för

1) överträdelse eller försummelse av bestämmelser som avses i 20 kap. 1 § 2 eller 4 mom. i kreditinstitutslagen, 15 kap. 2 § 2 eller 5 mom. i lagen om investeringstjänster, 18 kap. 1 § i resolutionslagen eller 8 kap. 6 § 2 eller 3 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, får påföljdsavgiften för en juridisk person uppgå till högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms och påföljdsavgiften för en fysisk person uppgå till högst fem miljoner euro,

2) överträdelse av bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst fem procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst tio miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst två miljoner euro,

3) överträdelse av bestämmelser som avses i 27 kap. 2 § 2 eller 3 mom. i lagen om placeringsfonder, 15 kap. 2 § 6 eller 7 mom. i lagen om investeringstjänster, 12 kap. 2 § 2 eller 3 mom. i lagen om handel med finansiella instrument eller 40 § 2 mom. 7 punkten i denna lag, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst fem miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, samt en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst fem miljoner euro,

4) överträdelse av bestämmelser som avses i 68 eller 71 § i lagen om försäkringsdistribution, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst fem procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst fem miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 700 000 euro,

5) överträdelse av bestämmelser som avses i 40 § 2 mom. 4 punkten eller för försummelse att iaktta en sådan bestämmelse, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst tre procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst fem miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 700 000 euro,

6) överträdelse av bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten eller 15 kap. 2 § 4 mom. i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som

uppgår till antingen högst tre procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst fem miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 700 000 euro,

7) överträdelse av bestämmelser som avses i 40 § 2 mom. 12 punkten, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst fem miljoner euro, men dock högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 700 000 euro,

8) överträdelse eller försummelse av bestämmelser som avses i 20 § 1 mom. 1–24 punkten i lagen tillhandahållande av gräsrotsfinansieringstjänster, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst fem procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 500 000 euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 500 000 euro,

9) överträdelse av bestämmelser som avses i 26 § 1 mom. 1–4 punkten i lagen om leverantörer av kryptotillgångstjänster och om marknader för kryptotillgångar eller överträdelse av med stöd av dem utfärdade bestämmelser som avses i 2 mom. i den paragrafen, får påföljdsavgiften för en fysisk person uppgå till högst 700 000 euro,

10) överträdelse av bestämmelser som avses i 26 § 1 mom. 1–4 punkten i lagen om leverantörer av kryptotillgångstjänster och om marknader för kryptotillgångar, får påföljdsavgiften för en juridisk person uppgå till högst, beroende på vilketdera beloppet som är större, 5 000 000 euro eller

a) tre procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms för överträdelser enligt 26 § 1 mom. 1 punkten,

b) fem procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms för överträdelser enligt 26 § 1 mom. 4 punkten,

c) 12,5 procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms för överträdelser enligt 26 § 1 mom. 2 och 3 punkten,

11) överträdelse av bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § 5 mom. i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 0,5 procent av den juridiska personens omsättning under det föregående året eller högst 500 000 euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 50 000 euro.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om det maximibelopp som påförs på grund av överträdelse eller försummelse av en bestämmelse som avses eller nämns i de momenten tillämpas också på överträdelse eller försummelse av bestämmelser, föreskrifter och beslut som förtydligar eller preciserar den bestämmelsen.

41 b §

Påföljdsavgiften högst tre gånger så stor som den erhållna vinningen

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 41 § 4–6 mom. tillämpas i sådana fall som avses i 2 och 3 mom. i denna paragraf de maximibelopp för påföljdsavgifter som föreskrivs i denna paragraf. Den påföljdsavgift som avses i paragrafen får trots bestämmelserna i 2 och 3 mom. dock vara högst tre gånger så stor som den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om vinningen kan bestämmas.

Om påföljdsavgiften påförs för

1) överträdelse av bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § 3 mom. 1 punkten i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 15 procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 15 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst fem miljoner euro,

2) överträdelse av bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § 3 mom. 2 punkten i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst två procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 2 500 000 euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst en miljon euro,

3) överträdelse av bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § 3 mom. 3 punkten i värdepappersmarknadslagen, får en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst en miljon euro och en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till

a) högst två procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms,

b) högst 2,5 miljoner euro, om Finansinspektionen anser att beloppet av påföljden beräknat utifrån omsättningen blir oskäligt lågt med hänsyn till de omständigheter som anges i artikel 31 i marknadsmissbruksförordningen, eller

c) högst en miljon euro, om den juridiska personen är ett mikroföretag eller ett litet eller medelstort företag enligt artikel 2 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag,

4) överträdelse av bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § 3 mom. 4 punkten i värdepappersmarknadslagen, får en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 500 000 euro och en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till

a) högst 0,8 procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms,

b) högst en miljon euro, om Finansinspektionen anser att beloppet av påföljden beräknat utifrån omsättningen blir oskäligt lågt med hänsyn till de omständigheter som avses i artikel 31 i marknadsmissbruksförordningen, eller

c) högst 400 000 euro, om den juridiska personen är ett mikroföretag eller ett litet eller medelstort företag enligt artikel 2 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag,

5) överträdelse av en bestämmelse som avses i 15 kap. 2 § 3 mom. 5 punkten i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst 0,8 procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst en miljon euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 500 000 euro,

6) överträdelse av eller försummelse att iaktta en bestämmelse som avses i 40 § 1 mom. 2 mom. 6 punkten i lagen tillhandahållande av gräsrotsfinansieringstjänster, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst en miljon euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 500 000 euro,

7) om en i 6 punkten avsedd påföljdsavgift avser överträdelse av artikel 11.1 d eller 11.4 i förordningen om referensvärden, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst två procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 250 000 euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 100 000 euro,

8) överträdelse av en bestämmelse som avses i 40 § 2 mom. 8 punkten, får den påföljdsavgift som påförs en juridisk person för överträdelse av artikel 4 i den i punkten nämnda förordningen vara högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 5 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och för överträdelse av artikel 15 högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 15 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och den påföljdsavgift som påförs en fysisk person högst fem miljoner euro,

9) överträdelse av bestämmelser som avses i 26 § 1 mom. 5 punkten i lagen om leverantörer

av kryptotillgångstjänster och om marknader för kryptotillgångar, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till två procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 2 500 000 euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst en miljon euro,

10) överträdelse av bestämmelser enligt 26 § 1 mom. 6 eller 7 punkten i lagen om leverantörer av kryptotillgångstjänster och om marknader för kryptotillgångar, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 15 procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 15 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst fem miljoner euro.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om det maximibelopp som påförs på grund av överträdelse eller försummelse av en bestämmelse som avses eller nämns i de momenten tillämpas också på överträdelse eller försummelse av bestämmelser, föreskrifter och beslut som förtydligar eller preciserar den bestämmelsen.

41 c §

Påföljdsavgiftens maximibelopp i andra fall

Med avvikelse från bestämmelserna om påföljdsavgiftens maximibelopp i 41 § 4–6 mom. får påföljdsavgiften för en juridisk person uppgå till högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms och påföljdsavgiften för en fysisk person uppgå till högst fem miljoner euro, om påföljdsavgift påförs för överträdelse eller försummelse av en bestämmelse som avses i 40 § 2 mom. 14 punkten.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om maximibelopp som påförs på grund av överträdelse eller försummelse av en bestämmelse som nämns i det momentet tillämpas också på överträdelse eller försummelse av bestämmelser, föreskrifter och beslut som förtydligar eller preciserar den bestämmelsen.

41 d §

Gemensam påföljdsavgift

Om en ordningsavgift eller en påföljdsavgift samtidigt påförs för två eller flera försummelser eller överträdelser som avses i 38 eller 40 §, ska en gemensam påföljdsavgift bestämmas.

En gemensam påföljdsavgift får uppgå till högst summan av ordningsavgifterna och påföljdsavgifterna.

41 e §

Administrativa påföljder i samband med företagsarrangemang

Ordningsavgift, offentlig varning eller påföljdsavgift kan påföras också en sådan näringsidkare som till följd av ett företagsförvärv eller något annat företagsarrangemang har övertagit den näringsverksamhet inom vilken försummelsen eller överträdelsen skett.

42 §

Avstående från administrativ påföljd

Finansinspektionen kan avstå från att påföra ordningsavgift eller från att meddela offentlig

varning, om

1) den som avses i 38 eller 39 § självmant har vidtagit tillräckliga korrigerande åtgärder omedelbart efter att ha upptäckt felet, utan dröjsmål har anmält felet till Finansinspektionen och det inte är fråga om allvarliga eller upprepade fel eller försummelser,

2) det felaktiga förfarandet kan anses vara obetydligt, eller

3) det annars måste anses vara uppenbart oskäligt att påföra ordningsavgift eller meddela offentlig varning.

Finansinspektionen kan i stället för att påföra en påföljdsavgift meddela en offentlig varning på de grunder som föreskrivs i 1 mom. 2 och 3 punkten.

Påföljdsavgift kan inte påföras en fysisk person för en gärning eller försummelse som enligt lag är straffbar. Finansinspektionen får dock påföra påföljdsavgift och avstå från att anmäla ärendet till förundersökningsmyndigheten, om gärningen eller försummelsen med hänsyn till dess menlighet, gärningsmannens skuld sådan den framgår av gärningen, den vinning som erhållits och övriga omständigheter i anslutning till gärningen eller försummelsen anses vara ringa bedömd som en helhet.

Ordningsavgift eller påföljdsavgift kan inte påföras en person som misstänks för samma gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller ett brottmål som är anhängigt vid en domstol. Ordningsavgift eller påföljdsavgift kan inte heller påföras den som har dömts för samma gärning genom en lagakraftvunnen dom.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 4 mom. kan Finansinspektionen för överträdelse eller försummelse av bestämmelser som avses i 20 kap. 1 § i kreditinstitutslagen påföra den som misstänks för samma gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller ett brottmål som är anhängigt vid en domstol eller som har dömts för samma gärning genom en lagakraftvunnen dom en påföljdsavgift. Påföljdsavgift kan påföras endast om följande villkor är uppfyllda:

1) påförande av påföljdsavgift är absolut nödvändigt för att skydda allmänintresset,

2) det allmänintresse som ska skyddas är något annat än det allmänintresse som ska skyddas genom en straffrättslig påföljd,

3) det allmänintresse som ska skyddas kompletterar det allmänintresse som ska skyddas genom en straffrättslig påföljd,

4) påförandet av påföljdsavgift är en proportionerlig åtgärd, och

5) förfarandet för påförande av påföljdsavgift har samordnats med behandlingen av brottmålet.

Finansinspektionen kan avstå från att påföra en juridisk person påföljdsavgift eller skjuta upp den, om Finansinspektionen i samma ärende gör en myndighetsanmälan om saken enligt 3 c § eller vidtar någon annan sådan tillsynsåtgärd som föreskrivs i lagen.

44 §

Samarbete med nationella myndigheter

Finansinspektionen ska samarbeta med polisen, åklagaren och domstolsväsendet för att säkerställa att dessa myndigheter i god tid får den information de behöver om pågående administrativa förfaranden och att Finansinspektionen får motsvarande den information de behöver om straffrättsliga förfaranden. Finansinspektionen, polisen, åklagaren och domstolsväsendet har, utan hinder av bestämmelserna om sekretess, rätt att få och skyldighet att lämna ut sådan information som är nödvändig för att samordna det administrativa förfarandet och det straffrättsliga förfarandet.

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

— —

16) Skatteförvaltningen, när sådan information som kommit fram vid tillsynen över efterlevnaden av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism är av betydelse för Skatteförvaltningens tillsyn över fullgörandet av de skyldigheter som anges i 17 a–17 d § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), och när sådan information som kommit fram vid tillsynen över efterlevnaden av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG och av EU:s tillsynsförordning med avvikelse från 2 mom. är nödvändig för Skatteförvaltningens tillsyn över andra skyldigheter enligt lagen om beskattningsförfarande,

— —

Finansinspektionen får inte vidarebefordra sekretessbelagd information som den fått av tillsynsmyndigheter eller andra myndigheter i en annan stat eller vid inspektion i en annan stat, om inte den myndighet som har lämnat informationen eller den behöriga tillsynsmyndigheten i det land där inspektionen gjorts har gett sitt uttryckliga samtycke. Denna information får användas endast för att utföra uppgifter enligt denna lag eller för ändamål som samtycket gäller.

— —

71 e §

Utlämnande av information till vissa internationella organ

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har Finansinspektionen trots sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

1) Internationella valutafonden eller Världsbanken för bedömningar av finanssektorn,

2) Banken för internationell betalningsutjämning för forskning som gäller finansmarknaderna,

3) Rådet för finansiell stabilitet för fullgörande av dess funktion för övervakning och tillsyn av finansmarknaden.

Finansinspektionen får lämna ut information i de fall som avses i 1 mom. endast efter en uttrycklig begäran från de berörda organen och om följande villkor är uppfyllda:

1) begäran om utlämnande av information är motiverad mot bakgrund av organets uppgifter och befogenheter,

2) den begärda informationen och dess användningsändamål är specificerade på lämpligt sätt,

3) den begärda informationen är nödvändig för att det begärande organet ska kunna sköta sina i 1 mom. avsedda uppgifter,

4) informationen utlämnas enbart till personer som är anställda hos organet eller som utför uppdrag för organet och till vars uppgifter det hör att behandla den begärda informationen,

5) de personer som behandlar informationen omfattas av minst motsvarande tystnadsplikt som den som tillämpas när informationen innehas av Finansinspektionen,

6) vid behandlingen av personuppgifter iakttas krav som är likvärdiga med kraven enligt dataskyddsförordningen och dataskyddslagen.

Finansinspektionen får lämna ut endast sådan information som uppfyller kraven i denna paragraf i generaliserad aggregerad form eller ändrad till statistisk form. Information i annan form som uppfyller kraven i denna paragraf får Finansinspektionen endast lämna ut till ett organ genom att ge organet tillgång till informationen i Finansinspektionens lokaler.

73 §

Överklagande

— —

Ett ärende som gäller Finansinspektionens beslut enligt 17 b § genom vilket karens har bestämts ska behandlas skyndsamt i förvaltningsdomstolen. Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. får ändring dock inte sökas i Finansinspektionens beslut enligt 17 b § enligt vilket karens inte meddelas för en tjänsteman vid Finansinspektionen eller en direktionsmedlem, ersättare eller direktören. Bestämmelser om rättssäkerhet i ärenden som gäller tjänsteförhållanden finns dessutom i lagen om Finlands Banks tjänstemän.

———

Denna lag träder i kraft den 20 . Till den del det i 26 § 8 mom. föreskrivs om jämställande av återkallelse av koncession med återkallelse av registrering enligt lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare, tillämpas momentet dock först från och med den 20 november 2026.

———

2.

Lag

om ändring av kreditinstitutslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i kreditinstitutslagen (610/2014) 1 kap. 15 § 2 mom., 7 kap. 6 a § och 10 kap. 10 § 1 mom., sådana de lyder i lag 233/2021,

ändras 1 kap. 3 § 2 mom., 4 och 20 §, rubriken för 2 a kap., 1 § 2 mom. 3 punkten och 3 mom., 2 § 1 mom. 2 punkten och 2 mom. 3 § 1 mom. samt 4 och 5 §, 3 kap. 1 § 7 mom., 6 kap. 5§, 7 kap. 1 § 1 och 3 mom., 2 § 1 och 3 mom., 3 § 3 mom. 2 punkten, 4 § samt 5 § 1–3 och 6 mom., 8 kap. 1 § 3 mom., 3 § 1 mom. och 9 § 2 mom., 9 kap. 1 § 1 mom., det inledande stycket och 2 punkten i 2 § 1 mom., 3 § 1 mom., 4 § 3 mom., 9 §, 12 §, 16 § 1 mom., 19 §, 20 § 2 mom. samt 23 §, 10 kap. 1 a § 2 mom., 3 § 5 och 7 mom., 4 a § 2 mom., 4 b § 2 mom., 4 d § 1 mom., 4 e § 2, 3 och 6 mom., 7 § 6 mom., 8 § 6 mom. 2 punkten och 8 mom., 10 § 2 mom., 10 b § 4 mom. 2 punkten, 11 kap. 2 §, 3 § 2 mom., 4 och 5 §, 5 a § 1 mom., 5 b § 1 mom., 6 d § 1 mom., det inledande stycket i 10 § 1 mom. samt 2, 13 och 14 punkten, 13 § 1 och 4 mom., 17 kap., 18 kap. 4 och 8 § samt 10 § 1 mom., 20 kap. 1 § 2 mom. 3 och 7 punkten, 1 § 3 mom., 1 § 4 mom. 1, 2, 4, 5, 8 och 9 punkten och 1 § 5 mom. samt 22 kap. 2 §,

av dem rubriken för 2 a kap., 2 a kap. 1 § 2 mom. 3 punkten och 1 § 3 mom., 2 § 1 mom. 2 punkten och 2 mom., 3 § 1 mom. samt 4 och 5 §, 7 kap. 2 § 1 mom., 8 kap. 1 § 3 mom., 9 kap. 16 § 1 mom., 10 kap. 3 § 5 och 7 mom., 4 a § 2 mom., 4 b § 2 mom., 4 d § 1 mom., 4 e § 2, 3 och 6 mom., 8 § 6 mom. 2 punkten, 10 § 2 mom. samt 10 b § 4 mom. 2 punkten, 11 kap. 3 § 2 mom., 5 b § 1 mom., 6 d § 1 mom., det inledande stycket i 10 § 1 mom., 10 § 1 mom. 2, 13 och 14 punkten samt 13 § 1 och 4 mom. sådana de lyder i lag 233/2021, 7 kap. 5 § 2 mom. sådant det lyder i lag 394/2019 och 5 § 3 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 394/2019, det inledande stycket i 9 kap. 2 § 1 mom. samt 9 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten sådana de lyder i lag 611/2024, 10 kap. 1 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 152/2022, 11 kap. 2 § sådan den lyder i lagarna 233/2021 och 611/2024, 11 kap. 5 a § 1 mom. och 20 kap. 1 § 2 mom. 7 punkten samt 1 § 5 mom. sådana de lyder i lag 1199/2014, 18 kap. 8 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 233/2021 samt 20 kap. 1 § 2 mom. 3 punkten sådan den lyder i lag 854/2016, och

fogas till 1 kap. nya 21 och 22 §, till 2 a kap. 3 §, sådan den lyder i lag 233/2021, nya 3 och 4 mom., till lagen ett nytt 3 a kap., till 7 kap. nya 4 a–4 e §, till 9 kap. nya 3 a och 3 b §, till 10 §

ett nytt 4 mom., till 14 § ett nytt 5 mom. och till kapitlet en ny 17 a §, till 10 kap. en ny 1 c §, till 10 kap. 4 a §, sådan den lyder i lag 233/2021, ett nytt 6 mom., till 7 § nya 7 och 8 mom., till 8 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1199/2014, 233/2021 och 993/2024, nya 9 och 10 mom., till 10 a §, sådan den lyder i lag 233/2021, nya 6 och 7 mom., till 11 kap. nya 2 a, 2 b, 4 a och 4 b §, till 6 a §, sådan den lyder i lag 233/2021, nya 3–5 mom., till 6 c §, sådan den lyder i lag 233/2021, nya 4 och 5 mom., till 6 d §, sådan den lyder i lag 233/2021, ett nytt 5 mom., till 10 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 1199/2014 och 233/2021, nya 15–18 punkter, till 10 §, sådan den lyder i lagarna 1199/2014 och 233/2021, nya 2 och 5 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., till 18 kap. nya 4 a–4 c, 8 a och 14–17 §, till 20 kap. 1 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1199/2014, 854/2016 och 448/2017, nya 8–10 punkter, till 20 kap. 1 § 4 mom. nya 10–15 punkter samt till 20 kap. 1 § ett nytt 6 mom., i stället för det 6 mom. som upphävts genom lag 1280/2015, som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Tillsyn

— —

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. och 4 § ska Europeiska centralbanken, nedan *ECB*, övervaka efterlevnaden av bestämmelserna i 3, 3 a och 6–11 kap. och med stöd av dem utfärdade författningar, då tillsynen över kreditinstituten har överförts till ECB med stöd av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, *nedan SSM-förordningen*. I SSM-förordningen föreskrivs om fördelningen av behörighet mellan Finansinspektionen och ECB vid bedömning av aktie- och andelsägares lämplighet enligt 3 kap., vid beviljande av koncession enligt 4 kap. och vid fastställande av kontracykliska buffertkrav enligt 10 kap. 4 § samt om ECB:s rätt att för överträdelse av EU:s tillsynsförordning påföra sådana administrativa påföljder som avses i 20 kap.

— —

4 §

Myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen

Om moderföretaget i en finansiell företagsgrupp är ett kreditinstitut, ska den behöriga tillsynsmyndigheten i den EES-stat som är hemstat för moderkreditinstitutet vara den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen.

Om moderföretaget i en finansiell företagsgrupp är ett holdingföretag eller värdepappersföretag, ska den myndighet som ansvarar för tillsynen över kreditinstituten i den finansiella företagsgruppen vara

1) den behöriga för tillsynen över kreditinstitut ansvariga myndigheten i den EES-stat som är hemstat för det enda kreditinstitutet inom den finansiella företagsgruppen,

2) den behöriga för tillsynen över kreditinstitut ansvariga myndigheten i den EES-stat som är hemstat för det kreditinstitut som är störst sett till balansomslutningen, när den finansiella företagsgruppen omfattar flera kreditinstitut.

När en finansiell företagsgrupp bestäms på grundval av tillämpningen av artikel 18.3 eller 18.6 i EU:s tillsynsförordning, ska den behöriga för tillsynen över kreditinstitut ansvariga myndigheten i den EES-stat som är hemstat för det kreditinstitut i den finansiella

företagsgruppen som har den största balansomslutningen vara den myndighet som ansvarar för den gruppbaserade tillsynen över kreditinstitut.

Med avvikelse från 1–3 mom. ska den myndighet i en EES-stat som i en finansiell företagsgrupp utövar tillsyn på individuell nivå över kreditinstitut vars sammanräknade balansräkning utgör majoritetsandelen av den sammanräknade balansräkningen för de kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen vara den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen.

De myndigheter som övervakar kreditinstitut som ingår i den finansiella företagsgruppen kan med ett gemensamt beslut på grunder som avviker från de som anges i 1–3 mom. utnämna den behöriga myndigheten som den myndighet som svarar för den gruppbaserade tillsynen, om tillämpningen av dessa grunder skulle vara oändamålsenligt med beaktande av ställningen för de kreditinstitut som ingår i den finansiella företagsgruppen och deras verksamhets betydelse i varje medlemsstat, eller den myndighet som svarar för den gruppbaserade tillsynen behöver utnämnas på ett avvikande sätt med tanke på verksamhetens kontinuitet. Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål underrätta Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten om det beslut som avses i detta moment. Bestämmelser om tillsynen över sammanslutningen av inlåningsbanker på basis av sammanslutningen konsoliderade finansiella ställning finns i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

20 §

Definitioner som gäller kreditinstituts ledning

Med *högsta ledning* avses i denna lag kreditinstitutets styrelse och den ledning som ansvarar för affärsverksamheten. Om kreditinstitutet har ett förvaltningsråd som har anförtrotts uppgifter som ankommer på styrelsen, jämställs förvaltningsrådet vid tillämpningen av denna lag med styrelsen.

Med *ledning som ansvarar för affärsverksamheten* avses i denna lag kreditinstitutets verkställande direktör samt sådana direkt under verkställande direktören verksamma personer som i kreditinstitutets förvaltnings- och styrningssystem har fastställts höra till den ledning som ansvarar för affärsverksamheten och som vid sidan av verkställande direktören de facto leder kreditinstitutets verksamhet.

Med *verkställande ledning* avses de direkt under verkställande direktören verksamma personer som hör till den ledning som ansvarar för affärsverksamheten och som svarar för den dagliga ledningen av kreditinstitutet.

Med *nyckelperson* avses i denna lag en anställd hos kreditinstitutet som har ett betydande inflytande över kreditinstitutets ledning men som inte hör till den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet. Som nyckelpersoner ska betraktas åtminstone kreditinstitutets ekonomidirektör, den person som svarar för riskkontrollfunktionen, den person som svarar för funktionen för regelefterlevnad och iakttagande av de interna riktlinjerna samt den person som svarar för internrevisionen, om inte en sådan person anses höra till den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet.

21 §

Kryptotillgång

Med *kryptotillgång* avses i denna lag en sådan kryptotillgång som avses i artikel 3.1.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937, nedan *EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar*, som inte är en digital centralbanksvaluta.

22 §

EES-tillsynsmyndighet

Med *EES-tillsynsmyndighet* avses i denna lag en sådan utländsk EES-tillsynsmyndighet som avses i 6 § 5 punkten i lagen om Finansinspektionen.

2 a kap.

Holdingföretag

1 §

Tillståndsplikt för holdingföretag

— —

Ett holdingföretag kan dock ansöka om bekräftelse hos Finansinspektionen av att tillstånd enligt 1 mom. inte behövs. Holdingföretaget ska då uppfylla följande villkor:

— —

3) ett kreditinstitut som är holdingföretagets dotterföretag eller ett holdingföretag som är ett dotterföretag och som har erhållit tillstånd enligt 1 mom. har utsetts att svara för att kraven på gruppnivå uppfylls och har alla medel och befogenheter som behövs för att fullgöra dessa skyldigheter på ett effektivt sätt,

— —

Om en ansökan om ett i 1 mom. avsett tillstånd för ett holdingföretag eller om en i 2 mom. avsedd bekräftelse behandlas samtidigt med en koncessionsansökan som avses i 4 kap. 1 § eller en anmälan eller underrättelse som avses i 3 kap. 1 § eller 3 a kap. 1 § 2 punkten, ska Finansinspektionen samordna sin verksamhet i fråga om den samtidiga behandlingen. Den behandlingstid på 60 vardagar som avses i 32 b § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen avbryts tills tillståndsbehandlingen enligt detta kapitel har slutförts. Finansinspektionen ska vid behov samordna sin verksamhet med den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen eller med den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat.

— —

2 §

Förutsättningar för beviljande av tillstånd för holdingföretag

Ett holdingföretag ska beviljas tillstånd, om det utifrån den erhålla utredningen kan säkerställas att

1) den finansiella företagsgruppens organisation är ändamålsenlig och effektiv för att säkerställa att kraven på gruppnivå eller undergruppsnivå enligt denna lag och EU:s tillsynsförordning iakttas,

— —

Finansinspektionen ska besluta om ett i 1 § 1 mom. avsett tillstånd och en i 1 § 2 mom. avsedd bekräftelse inom fyra månader från mottagandet av tillståndsansökan eller, om ansökan är bristfällig, från det att sökanden har lämnat in de handlingar och utredningar som behövs för att avgöra saken.

3 §

Tillsyn över tillståndsförutsättningar

Om Finansinspektionen svarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen, ska Finansinspektionen regelbundet följa om holdingföretaget uppfyller villkoren i 1 § 2 mom. eller 2 §. Om holdingföretaget inte uppfyller villkoren, ska det ansöka om tillstånd enligt 1 § 1 mom. Finansinspektionen kan då dessutom vidta åtgärder som föreskrivs i 11 kap. i denna lag eller i 3 och 4 kap. i lagen om Finansinspektionen. Om holdingföretaget är ett blandat finansiellt holdingföretag, ska i åtgärderna beaktas deras effekter på konglomeratets verksamhet. Finansinspektionen får också tillfälligt utse ett annat holdingföretag eller ett annat kreditinstitut i den finansiella företagsgruppen att svara för att kraven på gruppnivå uppfylls.

— —

Finansinspektionen ska på sina webbsidor föra, och åtminstone årligen uppdatera, en förteckning över holdingföretag som har erhållit ett sådant tillstånd för holdingföretag som avses i 2 § eller en sådan bekräftelse som avses i 1 § 2 mom. I förteckningen ska i fråga om de företag som erhållit en bekräftelse anges vilket företag som har utsetts till ansvarigt för att säkerställa gruppens efterlevnad av tillsynskraven på gruppnivå.

Finansinspektionen ska åtminstone årligen granska moderföretagen till institut för att säkerställa de företag som uppfyller kriterierna för att betraktas som ett holdingföretag har identifierats korrekt/på ett ändamålsenligt sätt. Om moderföretagen i fråga är belägna i andra medlemsstater, ska Finansinspektionen samarbeta med de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna när den utför granskningen.

4 §

Bestämmelser som ska tillämpas på holdingföretag

Bestämmelserna om kreditinstitut i denna lag och EU:s tillsynsförordning tillämpas i fråga om krav på gruppnivå också på

1) i 1 § 1 mom. avsedda holdingföretag med tillstånd,

2) i 1 § 2 mom. 3 punkten. avsedda kreditinstitut,

3) kreditinstitut eller andra holdingföretag som har utsetts i enlighet med 3 § 1 mom.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på centralinstitutet enligt 4 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

Finansinspektionen får från fall till fall tillåta att ett holdingföretag som erhållit en bekräftelse enligt 1 § 2 mom. inte ska omfattas av konsolideringen, om

1) uteslutandet från konsolideringen inte påverkar effektiviteten i tillsynen över dotterkreditinstitutet eller över gruppen,

2) holdingföretaget inte har andra placeringar i form av eget kapital än placeringen i form av eget kapital i dotterkreditinstitutet eller i det intermediära moderholdingföretag som kontrollerar dotterkreditinstitutet, och

3) holdingföretaget inte i betydande grad använder lånefinansiering och den har inte sådana innehav som inte hänför sig till dess ägande i det dotterkreditinstitut eller i det intermediära moderholdingföretag som kontrollerar dotterkreditinstitutet.

5 §

En finansiell företagsgrupps gemensamma beslut om holdingföretag

Om Finansinspektionen svarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen och ett holdingföretag har säte i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen i samråd med tillsynsmyndigheten i den stat där det holdingföretaget är etablerat sträva efter att uppnå ett gemensamt beslut om tillämpningen av 1–3 § och 4 § 3 mom. Finansinspektionen ska då

utarbeta en bedömning av tillståndet, bekräftelsen, uteslutandet från konsolidering eller tillsynsåtgärderna enligt 1–3 § och 4 § 3 mom. och tillställa tillsynsmyndigheten i etableringsstaten denna bedömning.

Parterna ska sträva efter att nå ett gemensamt beslut inom två månader från det att tillsynsmyndigheten i den stat där holdingföretaget är etablerat har tagit emot bedömningen.

Vid behov ska samtycke till beslut enligt denna paragraf fås av den tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över finans- och försäkringsföretagsgruppen.

Om ett gemensamt beslut på grund av oenighet inte har uppnåtts efter det att Finansinspektionen har tillställt tillsynsmyndigheten i den stat där holdingföretaget är etablerat en bedömning enligt 1 mom., ska ärendet enligt 2 mom. inom två månader hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Om samtycke enligt 3 mom. inte har fåtts, ska ärendet dessutom hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Det gemensamma beslutet ska vara förenligt med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om gemensamma beslut tillämpas om Finansinspektionen är tillsynsmyndighet i den stat där ett holdingföretag är etablerat och en annan medlemsstats myndighet svarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen.

3 kap.

Rätt att äga aktier eller andelar i kreditinstitut

1 §

Anmälningsskyldighet vid förvärv och avyttring av aktier och andelar

— —

Genom förordning av statsrådet får det utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska fogas till anmälningar enligt 1 och 2 mom. Bestämmelser om anmälningarna finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut.

3 a kap.

Tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av ett kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder

1 §

Skyldighet att rapportera till Finansinspektionen

Ett kreditinstitut ska på förhand skriftligen underrätta Finansinspektionen, om det

1) avyttrar eller tar emot tillgångar eller skulder som är betydande på det sätt som avses i 3 §,

2) i ett annat företag förvärvar ett innehav som är kvalificerat på det sätt som avses i 4 § eller avstår från ett sådant innehav,

3) deltar i en fusion eller delning, nedan i detta kapitel *företagsomstrukturering*.

En underrättelse enligt 1 mom. 3 punkten ska göras innan kallelse på borgenärerna söks.

Om ett kreditinstitut förvärvar ett kvalificerat innehav i ett annat kreditinstitut på det sätt som avses i 3 kap., tillämpas dessutom bestämmelserna i det kapitlet.

Bestämmelser om innehållet i underrättelsen och om de utredningar som ska fogas till den finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut. Närmare bestämmelser om rapporteringsförfarandet och om de tidsfrister som ska iakttas vid förfarandet utfärdas genom förordning av finansministeriet.

2 §

Tillämpning av bestämmelserna på holdingföretag och centralinstitut

Vad som i detta kapitel föreskrivs om kreditinstitut tillämpas på motsvarande sätt på i 2 a kap. 1 § avsedda holdingföretag med tillstånd och på centralinstitutet i sammanslutningar av inlåningsbanker, om inte något annat föreskrivs särskilt.

3 §

Betydande tillgångar och skulder

Tillgångar eller förpliktelser ska betraktas som betydande, om de tillgångar eller förpliktelser som avyttras i en företagsomstrukturering utgör minst 10 procent av balansvärdet för det kreditinstitut, holdingföretag eller centralinstitut som är överlåtare eller förvärvare eller, om överlåtaren och förvärvaren hör till samma koncern, 15 procent av balansvärdet. Om överlåtaren är ett holdingföretag som är moderföretag för en finansiell företagsgrupp eller om överlåtaren är ett centralinstitut, ska de procentandelar som anges i detta moment beräknas på grundval av den konsoliderade finansiella ställning.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. beaktas vid bedömningen av om tillgångarna eller förpliktelserna är betydande dock inte följande tillgångar eller förpliktelser:

1) de nödlidande fordringar som överlåtelsen gäller,

2) överlåtelse av kreditfordringar eller andra tillgångar till sådana säkerhetsmassor som avses i lagen om hypoteksbanker och säkerställda obligationer och i artikel 3.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 om utgivning av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer samt om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2014/59/EU,

3) överlåtelse av kreditfordringar eller andra tillgångar för värdepapperisering,

4) de tillgångar eller förpliktelser som överlåts i samband med ett resolutionsförfarande.

4 §

Kvalificerat innehav

Ett innehav ska anses vara kvalificerat, om dess värde uppgår till minst 15 procent av det förvärvande kreditinstitutets kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas. Om förvärvaren är ett holdingföretag eller ett centralinstitut, ska innehavet anses vara kvalificerat, om dess värde är minst 15 procent av den konsoliderade kapitalbasen.

5 §

Förfarandet för bedömning av förvärv av ett kvalificerat innehav

Finansinspektionen ska med anledning av den anmälan om förvärv som avses i 1 § 1 mom. 2 punkten bedöma om det rapporteringsskyldiga kreditinstitutet förmår organisera sin verksamhet på ett sunt och tillförlitligt sätt samt bedöma hurdana risker som det förvärvande kreditinstitutet är exponerat för efter förvärvet. Bedömningen ska göras enligt följande kriterier:

1) huruvida det rapporteringsskyldiga kreditinstitutet kommer att kunna iaktta de krav på institutets finansiella ställning, riskhantering och organisation som anges i denna lag och i bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, i EU:s tillsynsförordning, i bestämmelser som baserar sig på kreditinstitutsdirektivet och i tillämpliga delar i annan EU-

lagstiftning eller i nationell lagstiftning som genomför den,

2) huruvida det finns grundad anledning att misstänka att förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det tilltänkta förvärvet skulle kunna öka riskerna för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Finansinspektionen ska dessutom samråda med den behöriga tillsynsmyndighet som för ifrågavarande kreditinstituts del svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism, om inte Finansinspektionen är den behöriga myndigheten i fråga. En sådan myndighet ska underrätta Finansinspektionen om eventuella invändningar mot förvärvet av en ägarandel inom 30 vardagar från det att begäran om samråd sändes. Finansinspektionen ska beakta underrättelsen om invändning mot förvärvet vid den bedömning som avses i denna paragraf.

Närmare bestämmelser om bedömningsförfarandet, de uppgifter som krävs vid bedömningsförfarandet och de tidsfrister som ska iakttas samt bedömningskriterierna utfärdas genom förordning av finansministeriet. Dessutom kan Finansinspektionen meddela kompletterande föreskrifter av teknisk natur om det praktiska genomförandet av bedömningsförfarandet och om hur de uppgifter som krävs vid bedömningsförfarandet ska lämnas. Bestämmelser om bedömningsförfarandet och bedömningskriterierna finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut. Finansinspektionen ska offentliggöra bedömningskriterierna, som ska stå i proportion till och vara lämpliga med hänsyn till förvärvets karaktär.

6 §

Förfarandet för bedömning av företagsomstruktureringar

Finansinspektionen ska för att försäkra sig om sundheten hos kreditinstitut som deltar i en företagsomstrukturering och för att ta hänsyn till de risker som kreditinstitutet kan bli exponerat för i samband med företagsomstruktureringen bedöma omstruktureringen i enlighet med följande kriterier:

1) anseendet hos de kreditinstitut som deltar i företagsomstruktureringen,

2) den finansiella sundheten hos de kreditinstitut som deltar i företagsomstruktureringen, särskilt med hänsyn till den typ av affärsverksamhet som de bedriver,

3) huruvida det kreditinstitut som deltar i företagsomstruktureringen bedöms kunna iaktta de krav och skyldigheter på institutets ekonomiska ställning, riskhantering och organisation som anges i denna lag och i bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, i EU:s tillsynsförordning, i bestämmelser som baserar sig på kreditinstitutsdirektivet och i tillämpliga delar i annan EU-lagstiftning eller i nationell lagstiftning som genomför den,

4) huruvida de planer som hänför sig till företagsomstruktureringen är genomförbara och bedöms göra det möjligt för kreditinstitutet att bedriva en sund affärsverksamhet,

5) huruvida det finns grundad anledning att misstänka att företagsomstruktureringen har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att den planerade företagsomstruktureringen skulle kunna öka riskerna för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Finansinspektionen ska fortlöpande övervaka genomförandet av de planer som hänför sig till företagsomstruktureringen fram till det att planerna har verkställts.

Finansinspektionen ska dessutom samråda med den behöriga tillsynsmyndighet som för ifrågavarande kreditinstituts del svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism, om inte Finansinspektionen är den behöriga myndigheten i fråga. En sådan myndighet ska underrätta Finansinspektionen om eventuella invändningar mot en företagsomstrukturering inom 30 vardagar från det att begäran om samråd sändes. Finansinspektionen ska beakta underrättelsen om invändning mot

företagsomstruktureringen vid den bedömning som avses i denna paragraf.

Bedömningsförfarandet enligt denna paragraf tillämpas inte, om alla parter i en fusion hör till samma koncern eller är medlemskreditinstitut i samma sammanslutning av inlåningsbanker. Finansinspektionen kan dock göra en bedömning av en fusion som avses i detta moment, om myndigheten utifrån tillgänglig förhandsinformation har grundad anledning att misstänka att fusionen inom ett eller flera av de delområden som avses i 1 mom. skulle äventyra uppfyllelsen av de krav som ställs på det övertagande kreditinstitutets finansiella ställning eller äventyra kreditinstitutets andra verksamhetsförutsättningar. Om genomförandet av en företagsomstrukturering förutsätter beviljande av koncession för ett kreditinstitut eller av tillstånd för holdingföretag, tillämpas inte förfarandet för bedömning av företagsomstruktureringar enligt denna paragraf.

Närmare bestämmelser om bedömningsförfarandet, de uppgifter som krävs vid bedömningsförfarandet och de tidsfrister som ska iakttas samt bedömningskriterierna utfärdas genom förordning av finansministeriet. Dessutom kan Finansinspektionen meddela kompletterande föreskrifter av teknisk natur om det praktiska genomförandet av bedömningsförfarandet och om hur de uppgifter som krävs vid bedömningsförfarandet ska lämnas. Bestämmelser om bedömningsförfarandet och bedömningskriterierna finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut. Finansinspektionen ska offentliggöra bedömningskriterierna, som ska stå i proportion till och vara lämpliga med hänsyn till företagsomstruktureringens karaktär.

7 §

Myndighetssamarbete

Om förvärvet av ett kvalificerat innehav gäller en ägarandel i ett sådant kreditinstitut, försäkringsbolag, återförsäkringsbolag, värdepappersföretag eller kapitalförvaltningsbolag som har beviljats koncession eller något annat tillstånd för verksamhet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller om ett sådant företag är part i en företagsomstrukturering, ska Finansinspektionen vid det bedömningsförfarande som avses i 5 och 6 § samarbeta med tillsynsmyndigheten för det företag som förvärvet gäller.

Om den andra parten i en företagsomstrukturering eller ett företag i vilket ett kreditinstitut förvärvar en ägarandel är en i denna paragraf avsedd enhet för vilken det krävs koncession eller något annat tillstånd, ska Finansinspektionen utan dröjsmål lämna den behöriga tillsynsmyndigheten för en sådan enhet dröjsmål trots bestämmelserna om sekretess lämna den behöriga tillsynsmyndigheten för en sådan enhet de för bedömningen väsentliga och relevanta uppgifter som inverkar på bedömningen av företagsomstruktureringen eller förvärvet av ett kvalificerat innehav. Uppgifterna ska lämnas på begäran eller på eget initiativ.

Finansinspektionen ska i sitt samarbete med andra tillsynsmyndigheter sträva efter konsekvens i sina beslut om bedömningar.

Närmare bestämmelser om samarbetet mellan myndigheterna utfärdas genom förordning av finansministeriet. Bestämmelser om samarbetet finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut.

8 §

Finansinspektionens behörighet att motsätta sig förvärv av ett kvalificerat innehav eller företagsomstruktureringar.

Finansinspektionen får utifrån den bedömning som avses i 5 § motsätta sig ett förvärv av ett kvalificerat innehav enligt 1 § 1 mom. 2 punkten och utifrån den bedömning som avses i 6 § motsätta sig en företagsomstrukturering enligt 1 § 1 mom. 3 punkten, om det är motiverat med

hänsyn till de bedömningskriterier som anges i 5 och 6 § eller om anmälaren har underlåtit att lämna sådana ytterligare uppgifter som Finansinspektionen har begärt.

9 §

Beslut om bedömningsförfarandet

Finansinspektionen ska meddela ett skriftligt beslut om att den motsätter sig ett förvärv av ett kvalificerat innehav inom två vardagar från det att den slutfört sin bedömning, dock senast inom den tidsfrist för bedömningsförfarandet som föreskrivs genom förordning av finansministeriet. I annat fall ska förvärvet anses vara godkänt. Finansinspektionen får i ett positivt beslut fastställa en giltighetstid under vilken förvärvet av ett kvalificerat innehav ska göras, och vid behov förlänga giltighetstiden.

Finansinspektionen ska meddela ett beslut om företagsomstrukturering inom två vardagar från det att den slutfört sin bedömning, dock senast inom den tidsfrist för bedömningsförfarandet som föreskrivs genom förordning av finansministeriet. En företagsomstrukturering får inte verkställas förrän Finansinspektionen har meddelat ett positivt beslut om den. Finansinspektionen får i ett positivt beslut fastställa en giltighetstid under vilken företagsomstruktureringen ska genomföras.

Om de enhet som deltar i en företagsomstrukturering hör till samma koncern eller till en sammanslutning av inlåningsbanker, ska företagsomstruktureringen anses vara godkänd, om Finansinspektionen inte skriftligen har motsatt sig omstruktureringen inom den tidsfrist som avses i 2 mom.

6 kap.

Filialetablering, tillhandahållande av tjänster samt flyttning av säte till utlandet

5 §

Rätten för ett finansiellt institut som är dotterföretag eller holdingföretag till ett kreditinstitut att etablera sig och tillhandahålla tjänster

Ett finländskt finansiellt institut som är dotterföretag eller holdingföretag till ett kreditinstitut får, under de förutsättningar som anges i denna paragraf, etablera en filial eller annars tillhandahålla sådana tjänster som avses i bilaga 1 till kreditinstitutsdirektivet i en annan EES-stat.

Som ett i 1 mom. avsett finansiellt institut betraktas ett finansiellt institut

1) vars moderföretag eller holdingföretag är kreditinstitut som har erhållit koncession i Finland och vilka tillsammans utövar minst 90 procent av den rösträtt som det finansiella institutets aktier eller andelar medför,

2) vars verksamhet i faktiskt bedrivs i Finland,

3) som särskilt i fråga om den ifrågavarande verksamheten omfattas av den gruppbaserade tillsynen av det kreditinstitut som faktiskt är moderföretag eller holdingföretag i enlighet med avdelning VII kapitel 3 i kreditinstitutsdirektivet samt del ett avdelning II kapitel 2 i EU:s tillsynsförordning, särskilt i fråga om i artikel 92 i den förordningen föreskrivna kapitalkraven, tillsynen över stora riskkoncentrationer enligt del fyra i den förordningen samt begräsningar i fråga om ägarintressen enligt artikel 89 och 90 i den förordningen.

Kreditinstitut som är moderföretag och holdingföretag till ett finansiellt institut ska visa att det finansiella institutet leds på ett sunt och stabilt sätt. Kreditinstitut som är moderföretag och holdingföretag till ett finansiellt institut ska förbinda sig att solidariskt svara för det finansiella institutets skyldigheter. Sådan affärsverksamhet som avses i denna paragraf ska vara tillåten

enligt det finansiella institutets stadgar eller bolagsordning.

Finansinspektionen ska kontrollera att de villkor som avses i 2 och 3 mom. uppfylls och ska om villkoren är uppfyllda förse det berörda finansiella institutet med ett intyg om detta. Intyget ska fogas till anmälan om tillhandahållande av tjänster.

Om ett finansiellt institut som avses i denna paragraf inte längre uppfyller villkoren enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen underrätta EES-tillsynsmyndigheten i etableringsstaten om saken. På det finansiella institutets verksamhet i etableringsstaten tillämpas då lagstiftningen i den staten.

I övrigt tillämpas på i denna paragraf avsedda finansiella instituts filialetablering och tillhandahållande av tjänster i en annan EES-stat vad som i detta kapitel föreskrivs om ett kreditinstituts filialetablering eller tillhandahållande av tjänster i en annan EES-stat.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om finansiella institut gäller också dotterföretag till sådana finansiella institut.

7 kap.

Förvaltnings- och styrningssystem

1 §

Allmänna krav på förvaltnings- och styrningssystem

Ett kreditinstitut ska ha förvaltnings- och styrningssystem som är heltäckande och rätt dimensionerade i förhållande till verksamhetens art, omfattning och komplexitet och som säkerställer att institutet leds effektivt och enligt försiktiga affärsprinciper samt att kreditinstitutets styrelse effektivt kan övervaka ledningen av kreditinstitutet.

— —

Vid ledningen av kreditinstitutet och i dess verksamhet ska arbetsuppgifterna preciseras så att sådana intressekonflikter förebyggs som kan äventyra styrningen av institutet på ett effektivt sätt och enligt försiktiga affärsprinciper. Kreditinstitutets styrelseordförande får inte samtidigt vara verkställande direktör för kreditinstitutet.

— —

2 §

Krav som gäller styrelsens sammansättning och arbete

Kreditinstitutet ska använda tillräckligt med resurser för att utbilda och introducera kreditinstitutets styrelsemedlemmar i deras uppdrag, även med beaktande av de i 9 kap 17 a § avsedda risker och effekter som anknyter till ESG-faktorer samt informationssystemrisker.

— —

Styrelsens arbete ska organiseras på ett sådant sätt att en enskild styrelsemedlem eller en minoritet av medlemmarna inte på ett sätt som är osakligt eller strider mot kreditinstitutets intressen dominerar styrelsens beslutsprocess. Varje styrelsemedlem ska i sitt uppdrag agera så att styrelsen kan fullgöra sitt uppdrag och på ett objektivt sätt övervaka ledningen.

3 §

Nomineringskommitté

— —

Nomineringskommittén ska biträda styrelsen eller ett annat organ som väljer

styrelsemedlemmar åtminstone när det är fråga om att

— —

2) bedöma styrelsens sammansättning, kompetensen hos styrelsen och de enskilda styrelsemedlemmarna, styrelsen arbete samt enskilda styrelsemedlemmarnas arbete,

— —

4 §

Krav på den högsta ledningens och nyckelpersoners tillförlitlighet och oberoende

De som hör till kreditinstitutets högsta ledning samt nyckelpersoner ska vara tillförlitliga och ha gott anseende samt agera hederligt i sitt uppdrag. Kreditinstitutets styrelsemedlemmar ska agera oberoende i sitt uppdrag. De som hör till den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet ska ha den förmåga till självständigt beslutsfattande som uppdraget kräver. En minderårig eller den för vilken har förordnats en intressebevakare, vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs eller har meddelats näringsförbud, får inte vara en sådan person som avses i detta moment.

Att en person som hör till den högsta ledningen för ett medlemskreditinstitut i en sammanslutning av inlåningsbanker samtidigt är medlem av sammanslutningens centralinstituts styrelse eller förvaltningsråd äventyrar inte i sig uppfyllandet av kraven i 1 mom.

Ett kreditinstitut ska säkerställa att dess högsta ledning och nyckelpersoner, med undantag för ombud som avses i 11 kap. 10 a § och av resolutionsmyndigheten tillsatta ombud som avses i 7 kap. 7 § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag, uppfyller kraven i denna paragraf innan de inleder ett uppdrag och under hela den tid som de innehar uppdraget.

Tillförlitlig och med gott anseende anses inte den vara som

1) under de senaste fem åren före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren före bedömningen har dömts till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att personen är uppenbart olämplig för ett uppdrag som avses i 1 mom., eller

2) annars än på ett i 1 punkten avsett sätt genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig som medlem av kreditinstitutets högsta ledning eller som nyckelperson.

Den tidsfrist som avses i 4 mom. 1 punkten ska räknas från det att domen har vunnit laga kraft till tidpunkten då uppdraget tas emot. Om domen inte har vunnit laga kraft får den dömde dock fortsätta utöva beslutanderätt som medlem av kreditbolagets ledning, om detta kan anses vara uppenbart motiverat med hänsyn till en samlad bedömning av den dömdes tidigare verksamhet, de omständigheter som lett till domen och övriga omständigheter som inverkar på saken.

4 a §

Kompetenskrav för den högsta ledningen och nyckelpersoner

Kreditinstitutets styrelse ska som helhet betraktat ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att kunna förstå kreditinstitutets verksamhet och de tillhörande risker som kreditinstitutet står inför och den påverkan som kreditinstitutsverksamheten och riskerna har på kort, medellång och lång sikt och med beaktande av de ESG-faktorer som avses i 9 kap. 17 a §. Kunskaperna och erfarenheterna ska vara tillräckligt mångsidiga.

Den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet ska som helhet betraktat ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att kunna förstå kreditinstitutets verksamhet och de tillhörande risker som kreditinstitutet står inför och den påverkan kreditinstitutsverksamheten och riskerna har på kort, medellång och lång sikt, även med beaktande av de ESG-faktorer som avses i 9 kap. 17 a §. De som hör till den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet samt nyckelpersoner ska ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter med hänsyn till deras uppdrag.

Kreditinstitutet ska säkerställa att dess högsta ledning och nyckelpersoner, med undantag för ombud som avses i 11 kap. 10 a § och av resolutionsmyndigheten tillsatta ombud som avses i 7 kap. 7 § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag, uppfyller kraven i denna paragraf innan de inleder ett uppdrag och under hela den tid som de innehar uppdraget.

4 b §

Bedömning av behörighetskraven

Kreditinstitutet ska bedöma behörigheten hos personer som hör till den högsta ledningen och hos nyckelpersoner innan dessa inleder ett uppdrag och regelbundet under den tid som de innehar uppdraget. Vid bedömningen av behörighetskraven ska utöver de behörighetskrav som anges i 4 och 4 a § och annanstans i lagstiftningen beaktas kreditinstitutets interna riktlinjer, förväntningarna vad gäller tillsynen över kreditinstitutet samt anvisningarna för tillämpningen av bestämmelserna.

Kreditinstitutet ska hålla informationen om en persons behörighet uppdaterad. Kreditinstitutet ska trots sekretessbestämmelserna på Finansinspektionens begäran lämna Finansinspektionen sådana uppgifter om behörigheten som är nödvändiga för tillsynen över efterlevnaden av behörighetsbestämmelserna. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om lämnande av information och om hur informationen ska lämnas.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. får ett kreditinstitut bedöma en styrelsemedlems behörighet först efter det att personen inlett uppdraget eller utsetts till uppdraget, om majoriteten av styrelsemedlemmarna byts ut samtidigt och bedömningen av behörigheten innan personen inleder uppdraget eller utses till uppdraget skulle göras av de avgående styrelsemedlemmarna.

Ett kreditinstitut eller en annan enhet som avses i artikel 91.1d i kreditinstitutsdirektivet ska utan obefogat dröjsmål, dock senast 30 dagar innan personen inleder uppdraget eller mandatperioden inleds, till Finansinspektionen anmäla personer som utses till styrelseordförande eller till ett uppdrag inom den ledning som ansvarar för affärsverksamheten. Närmare bestämmelser om anmälningsförfarandet och om de utredningar som ska fogas till anmälan utfärdas genom förordning av finansministeriet. Om den i detta moment avsedda information som närmare föreskriv genom förordning av finansministeriet och som lämnats till Finansinspektionen inte är tillräcklig för tillsynen över efterlevnaden av behörighetskraven, kan Finansinspektionen skjuta upp tidpunkten då den utsedda personen inleder sitt uppdrag till dess att tillräcklig information har lämnats. Uppskov kan dock inte beviljas om Finansinspektionen bedömer att sådan information inte kan lämnas.

4 c §

När behörighetskraven inte uppfylls

Om en person som hör till kreditinstitutets högsta ledning eller är en nyckelperson utifrån den bedömning som avses i 4 b § inte uppfyller behörighetskraven, får kreditinstitutet inte utse personen till uppdraget. Om bedömningen görs efter utnämnandet eller när personen redan har inleder uppdraget, ska kreditinstitutet vidta åtgärder för att avsätta personen eller annars befria personen från uppdraget eller vidta andra sådana åtgärder genom vilka det säkerställs att behörighetskraven uppfylls med beaktande av kraven för uppdraget i fråga.

Om en nyckelperson inte uppfyller behörighetskraven, ska kreditinstitutet dessutom vidta andra behövliga åtgärder för att säkerställa att nyckelpersonens uppdrag sköts på ett behörigt sätt. I fråga om nyckelpersoner ska de åtgärder som avses i 1 mom. vidtas inom en rimlig tid.

4 d §

Behörighetskrav för ett holdingföretags högsta ledning och nyckelpersoner

Vad som i 4 § föreskrivs om tillförlitlighets- och kompetenskrav för ett kreditinstituts högsta ledning och nyckelpersoner och i 4 b § om bedömning av behörighetskraven tillämpas också på ett holdingföretag med tillstånd enligt 2 a kap. 1 § som är moderföretag i en finansiell företagsgrupp och på kreditinstitut eller andra holdingföretag som utsetts i enlighet med 3 § 1 mom. i det kapitlet samt på centralinstitutet enligt 4 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

Styrelsemedlemmarna och verkställande direktören i andra holdingföretag än sådana som avses i 1 mom. ska ha gott anseende och ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter med hänsyn till deras uppdrag. Holdingföretaget ska säkerställa att de behörighetskrav som anges i detta moment är uppfyllda.

4 e §

Individuella befattningsbeskrivningar samt övergripande kartläggning av roller och ansvarsområden

Ett kreditinstitut ska upprätta en skriftlig befattningsbeskrivning för varje uppdrag inom den ledning som ansvarar för affärsverksamheten och inom den verkställande ledningen samt för kreditinstitutets nyckelpersoner. Av befattningsbeskrivningen ska framgå de uppgifter och ansvarsområden som anknyter till uppdraget i fråga. Kreditinstitutet ska dessutom göra en övergripande kartläggning av roller och ansvarsområden, som ska innehålla en beskrivning av rapporteringsvägarna och ansvarsförhållandena och innefatta de uppgifter som anknyter till förvaltnings- och styrningssystem enligt 9 kap. 2 §.

5 §

Ledningens tidsdisposition

De som hör till ett kreditinstituts högsta ledning ska avsätta tillräcklig tid för att fullgöra sina skyldigheter enligt denna lag och andra skyldigheter som hör till uppdraget. Vid bedömningen av maximiantalet uppdrag i den högsta ledningen som de som hör till kreditinstitutets högsta ledning får inneha samtidigt och deras övriga uppgifter är det skäl att beakta åtminstone de personliga förhållandena för dem som hör till den högsta ledningen samt arten, omfattningen och komplexiteten hos kreditinstitutets verksamhet.

Den som hör till den högsta ledningen i ett kreditinstitut som är systemviktigt för det finansiella systemet på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § får inneha högst en av följande kombinationer av ledningsuppdrag:

1) ett uppdrag som verkställande direktör eller något annat uppdrag inom den ledning som ansvarar för affärsverksamheten och två styrelseuppdrag som inte samtidigt omfattar ansvar inom företagsledningen, eller

2) fyra sådana styrelseuppdrag som inte samtidigt omfattar ansvar inom företagsledningen.

Följande i 2 mom. avsedda uppdrag ska räknas som ett enda ledningsuppdrag:

1) uppdrag i företag som hör till samma koncern, till samma finansiella företagsgrupp eller till samma sammanslutning av inlåningsbanker, och

2) uppdrag i företag i vilka kreditinstitutet har ett sådant kvalificerat innehav som avses i artikel 4.1.36 i EU:s tillsynsförordning.

— —

Finansinspektionen får ge en person som hör till kreditinstitutets högsta ledning tillåtelse att utöver de maximiantal uppdrag som föreskrivs i 2 mom. ta emot ytterligare ett styrelseuppdrag, om det inte äventyrar iakttagandet av de principer som angesi 1 mom.

8 kap.

Ersättningar

1 §

Tillämpning av bestämmelser

— —

Närmare bestämmelser om sådana personer som avses i 2 mom. vilkas yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut. Till de ersättningssystem som avses i 2 mom. ska också räknas tilläggspensionsförmåner.

— —

3 §

Allmänna krav på ersättningssystem

Kreditinstitutets ersättningssystem ska vara förenliga med institutets och dess finansiella företagsgrupps affärsstrategi, mål och värderingar samt motsvara institutets och dess finansiella företagsgrupps intressen på lång sikt. Ersättnings ska också vara förenliga med och främja en god och effektiv riskhantering inom institutet och dess finansiella företagsgrupp i enlighet med 9 kap. 2 § 1 mom. 5 punkten. Ersättningssystemen ska ta hänsyn till institutets och dess finansiella företagsgrupps riskbenägenhet när det gäller de ESG-risker som avses i 9 kap. 17 a § 1 mom. I ersättningssystemen får personalen inte behandlas ojämlikt på grundval av kön.

— —

9 §

Krav som gäller rörliga ersättningar

— —

En rörlig ersättning ska grunda sig på en helhetsbedömning av ersättningstagarens och affärsenhetens prestation samt kreditinstitutets och, om institutet hör till en finansiell företagsgrupp, den finansiella företagsgruppens totala resultat och dess utveckling. Vid bedömningen av prestationen ska beaktas ekonomiska och andra faktorer, såsom hanteringen av alla väsentliga risker, samt hur prestationen eller resultatet har förverkligats på lång sikt.

— —

9 kap.

Riskhantering

1 §

Utvärdering av det interna kapitalets tillräcklighet

Ett kreditinstitut ska se till att det ständigt har en tillräcklig kapitalbas med hänsyn till riskexponeringen i kreditinstitutet och dess externa verksamhetsmiljö, enligt vad som föreskrivs i denna lag och i EU:s tillsynsförordning. Vid täckningen av riskerna ska de ESG-risker som

avses i 17 a § i detta kapitel beaktas på kort, medellång och lång sikt. Kreditinstitutet får i sin verksamhet inte ta så stora risker att de väsentligen äventyrar dess kapitaltäckning eller likviditet. För att säkerställa detta ska kreditinstitutet införa sunda, heltäckande och effektiva strategier och processer för att värdera, följa och upprätthålla det interna kapitalets belopp, kvalitet och fördelning.

— —

2 §

Allmänna krav som ska ställas på riskhanteringssystem

Ett kreditinstitut ska ha effektiva, tillförlitliga och dokumenterade förvaltnings- och styrningssystem som ska omfatta

— —

2) effektiva riskhanteringsprocesser genom vilka man kan identifiera, hantera, övervaka och rapportera risker,

— —

3 §

Styrelsens uppgifter i samband med riskhanteringen

Kreditinstitutets styrelse ska godkänna strategierna och riktlinjerna för hantering av de risker som kreditinstitutet och dess verksamhet exponeras för och se över dem åtminstone vartannat år. Styrelsen ska också se till att efterlevnaden av strategierna och riktlinjerna övervakas på ett tillförlitligt sätt. Alla väsentliga risker, alla anvisningar om riskhantering och alla förändringar i dessa avseenden ska rapporteras till styrelsen. Dessa risker omfattar även sådana risker som är en följd av de makroekonomiska klimat i vilket kreditinstitutet verkar i förhållande till kreditinstitutets konjunkturcykel samt sådana risker i dagsläget samt på kort, medellång och lång sikt som följer av verkningarna av faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning.

— —

3 a §

Planer för att hantera hållbarhetsrelaterade ekonomiska risker

Kreditinstitutets styrelse ska för att övervaka de ekonomiska risker på kort, lång och medellång sikt som följer av faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning anta en eller flera planer som ska innefatta kvantifierbara mål och processer. Dessa risker omfattar även sådana risker som uppstår till följd av anpassningsprocessen och omställningstrender och som föranleds av regleringsmål och författningar, särskilt målet att uppnå klimatneutralitet, och av tredjeländers rättsliga mål och regleringsmål, om de är av relevans för internationellt verksamma institut.

De planer som avses i 1 mom. ska innehålla åtgärder som gäller kreditinstitutets affärsmodell och affärsstrategi. Planerna och de anknytande åtgärderna ska vara förenliga med de planer och anknytande åtgärder som i enlighet med 7 kap. 4 § 1 mom. 3 och 4 punkten i bokföringslagen ska presenteras i hållbarhetsrapporten.

De kvantifierbara mål och processer som avses i 1 mom. ska beakta de senaste rapporterna från det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar och de åtgärder det föreskriver, särskilt när det gäller uppnåendet av unionens klimatmål.

Kreditinstitutets styrelse ska följa genomförandet av de planer som avses i 1 mom.

Små och icke-komplexa kreditinstitut får vid upprättandet av de planer som avses i 1 mom. tillämpa följande förenklade förfaranden:

1) kreditinstitutet får utarbeta innehållet i planerna i förenklad form,

2) kreditinstitutet får använda färre indikatorer i indikatoruppställningen och målsättningen samt utforma fler kvalitativa mål,

3) kreditinstitutet får i sin scenarioanalys använda en förenklad uppsättning centrala risker, scenarioperioder och regionala fördelningar av effekterna samt en förenklad uppsättning andra parametrar och antaganden.

3 b §

Planer för att hantera koncentrationsrisker

Kreditinstitutets styrelse ska anta en eller flera planer, vilka ska innefatta kvantifierbara mål i enlighet med artikel 7a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, nedan *EMIR-förordningen*, för att övervaka och hantera den koncentrationsrisk som uppstår för Europeiska unionen eller en eller flera av dess medlemsstater till följd av exponeringar mot centrala motparter som erbjuder tjänster av stor systemvikt.

4 §

Riskkommitté

— —

Riskkommittén ska också biträda styrelsens ersättningskommitté med att upprätta sunda ersättningssystem och bedöma huruvida incitamenten i ersättningssystemen tar hänsyn till risker, kapitaltäcknings- och likviditetskraven samt sannolikheten för och tidpunkten när intäkterna inflyter. Till de risker som ska beaktas hör också sådana risker som följer av verkningarna av faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning.

— —

9 §

Interna metoder för bedömning av kreditrisker, motpartsrisker och marknadsrisker

Ett kreditinstitut ska för bedömningen av kreditrisker och motpartsrisker ha egna med hänsyn till verksamhetens art, omfattning och komplexitet tillräckliga interna metoder som inte uteslutande eller schablonmässigt förlitar sig på externa kreditbetyg avseende finansiella instrument och motparter.

Ett kreditinstitut som är systemviktigt på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § ska sträva efter att utveckla sina interna bedömningsmetoder när det gäller kreditrisker och att använda interna klassificeringsmetoder för beräkning av kapitalbaskraven och åtminstone för beräkning av sådana väsentliga kreditrisker som samtidigt har samband med ett stort antal betydande motparter.

Ett i 2 mom. avsett kreditinstitut ska sträva efter att utveckla sina interna bedömningsmetoder när det gäller marknadsrisker och att använda interna klassificeringsmetoder för beräkning av kapitalbaskraven i fråga om positioner i handelslagret tillsammans med sådana interna modeller för beräkning av kapitalbaskraven för sådana fallissemangsrisker som är förknippade med betydande exponeringar och i fråga om vilka kreditinstitutet har ett stort antal betydande positioner i omsatta skuldinstrument eller egetkapitalinstrument från olika emittenter.

10 §

Kreditrisk och motpartsrisk

— —

Kreditinstitutet ska göra en förhandsbedömning av motpartsrisken i samband med samtliga exponeringar mot kryptotillgångar som det avser att ingå. Kreditinstitutet ska också bedöma om riskhanteringsprocesserna samt verksamhetsprinciperna och förfarandena är tillräckliga för att hantera motpartsrisker i samband med exponeringar mot kryptotillgångar. Kreditinstituten ska rapportera innehållet i bedömningarna till Finansinspektionen.

12 §

Koncentrationsrisk

Ett kreditinstitut ska ha beredskap för utfall av koncentrationsrisker. Det ska för ändamålet ha dokumenterade riktlinjer och förfaranden. Till dessa hör också förfaranden för att genom effektiva riskhanteringsprocesser enligt 2 § 1 mom. 2 punkten identifiera, hantera, övervaka och rapportera sådana koncentrationsrisker som är en följd av exponeringar mot centrala motparter.

Vid hanteringen av koncentrationsrisker ska som motparter beaktas åtminstone de centrala motparter som avses i artikel 2.1 i EMIR-förordningen, motparter som hör till kreditinstitutets närmaste krets enligt 15 kap. 13 § i denna lag och motparter inom samma branscheller inom samma geografiska region samt motparter som producerar samma råvaror. Dessutom ska kreditinstitutet beakta risker i samband med metoder för kreditriskreducering samt risker i samband med stora indirekta kreditexponeringar såsom en enda emittent av säkerheter. Kreditinstituten ska också beakta de krav som anges i artikel 7a i EMIR-förordningen.

För kryptotillgångar utan identifierbar utgivare ska koncentrationsrisken bedömas utifrån kryptotillgångar med liknande egenskaper.

14 §

Marknadsrisk

— —

Kreditinstitutet ska göra en förhandsbedömning av marknadsrisken i samband med samtliga exponeringar mot kryptotillgångar som det avser att ingå. Kreditinstitutet ska också bedöma om riskhanteringsprocesserna samt verksamhetsprinciperna och förfarandena är tillräckliga för att hantera marknadsrisker i samband med exponeringar mot kryptotillgångar. Kreditinstituten ska rapportera innehållet i bedömningarna till Finansinspektionen.

16 §

Operativ risk

Ett kreditinstitut ska införa metoder för att identifiera, utvärdera och hantera exponeringen för operativa risker. Institutet ska ha beredskap åtminstone för risker i anslutning till utläggande på entreprenad och risker som följer av direkta eller indirekta exponeringar mot kryptotillgångar och leverantörer av kryptotillgångstjänster samt för extrema händelser med stor inverkan på institutets verksamhet. Institutet ska tydligt ange vad det betraktar som operativa risker. Det ska ha skriftliga riktlinjer och processer för hantering av operativa risker.

— —

17 a §

ESG-faktorer och ESG-risker

Med ESG-risker avses risker som rör miljö-, samhällsansvar eller bolagsstyrning (ESG-faktorer) enligt artikel 4.1.52d i EU:s tillsynsförordning.

Kreditinstitut ska som en del av sina ledningssystem ha robusta strategier, riktlinjer, processer och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av ESG-risker. Till dessa hör också förfaranden för att genom de effektiva riskhanteringsprocesser som avses i 2 § 1 mom. 2 punkten identifiera, hantera, övervaka och rapportera ESG-risker.

De strategier, riktlinjer, processer och system som avses i 2 mom. ska stå i proportion till omfattningen, arten och komplexiteten hos de ESG-risker som hänför sig till kreditinstitutets affärsmodell och omfattningen av institutets verksamhet.

De ESG-risker som avses i 1–3 mom. ska övervakas, och de ska identifieras, mätas, hanteras, bedömas och beaktas på kort, medellång och lång sikt.

Kreditinstituten ska testa sin motståndskraft mot långsiktiga negativa effekter av ESG-faktorer. Testningen av motståndskraften ska utföras i enlighet med följande villkor:

1) motståndskraften ska testas både i ett grundscenario och i ett negativt scenario inom en fastställd tidsram,

2) testningen ska omfatta ett flera scenarier avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning som tar hänsyn potentiella effekter av miljömässiga och sociala förändringar och därtill relaterad offentlig politik på affärsförhållandena på lång sikt,

3) vid testningen ska kreditinstituten använda trovärdiga scenarier som bygger på scenarier som utarbetats av internationella organisationer.

19 §

Metoder för likviditetsriskreducering

Ett kreditinstitut ska sträva efter att använda tillräckliga system med gränsvärden, likviditetsbuffertar och andra tekniker för likviditetsriskreducering för att kunna motstå ett brett urval olika stresshändelser och för att upprätthålla en tillräckligt diversifierad finansieringsstruktur och tillgång till finansieringskällor. Kreditinstitutet ska se över metoderna regelbundet.

20 §

Regelbunden granskning av alternativa scenarier för likviditetspositioner

— —

Kreditinstitutet ska vid granskningen av alternativa scenarier utöver balanstillgångar och kassaflöden åtminstone beakta poster utanför balansräkningen samt andra ansvarsförbindelser, som hänför sig till specialföretag för värdepapperisering och andra specialföretag. Kreditinstitutet ska beakta den potentiella effekten av institutsspecifika, marknadsomfattande och kombinerade alternativa scenarier. Olika tidsperioder och stressförhållanden av olika allvarlighetsgrad ska beaktas.

— —

23 §

Rapportering av beräkningar och beräkningsmetoder till Finansinspektionen

Kreditinstituten ska meddela Finansinspektionen resultaten av beräkningar, vilka interna metoder som använts vid beräkningen samt sådan kvalitativ information som Europeiska bankmyndigheten begärt, enligt följande:

1) ett kreditinstitut som i enlighet med EU:s tillsynsförordning har fått tillstånd att använda interna klassificeringsmetoder för beräkning av riskvägda exponeringar eller kapitalbaskrav ska rapportera resultaten av sina beräkningar i fråga om sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljen,

2) ett kreditinstitut som använder den alternativa schablonmetoden enligt del tre avdelning IV kapitel 1a i EU:s tillsynsförordning ska rapportera resultaten av sina beräkningar för sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljen, om storleken på institutets verksamhet inom och utanför balansräkningen som omfattas av marknadsrisk är minst 500 miljoner euro i enlighet med artikel 325a.1 b i den förordningen,

3) ett kreditinstitut som tillåts använda interna metoder enligt del tre avdelning II kapitel 3 i EU:s tillsynsförordning och ett relevant kreditinstitut som tillämpar schablonmetoden enligt kapitel 2 i den avdelningen ska rapportera resultaten av beräkningarna enligt de metoder som kreditinstitutet använt för att fastställa beloppet för förväntade kreditförluster i fråga om sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljen, om något av följande villkor är uppfyllt:

a) kreditinstitutet upprättar sin redovisning i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som tillämpas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder,

b) kreditinstitutet utför värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen samt fastställandet av sin kapitalbas i enlighet med internationella redovisningsstandarder enligt artikel 24.2 i EU:s tillsynsförordning,

c) kreditinstitutet utför värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen i enlighet med redovisningsstandarderna i rådets direktiv 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut och använder en modell för förväntad kreditförlust av samma slag som den som används i de internationella redovisningsstandarder som tillämpas i enlighet med den förordning som nämns i underpunkt a.

Informationen ska i enlighet med 1 mom. lämnas regelbundet, dock minst en gång per år.

10 kap.

Finansiella förutsättningar

1 a §

Det inbördes förhållandet mellan kapitalbaskraven

— —

Den kapitalbas och den konsoliderade kapitalbas som ska räknas med i de krav som avses i 1 mom. får inte samtidigt räknas med för att täcka mer än det krav som avses i en av punkterna i 1 mom. åt gången. Den nämnda kapitalbas som ska räknas med i kravet får inte heller samtidigt räknas med för att täcka det sammanlagda buffertkravet enligt 3 § 2 mom., det krav som avses i artiklarna 92a eller 92b i EU:s tillsynsförordning eller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 8 kap. i resolutionslagen som baserar sig på det totala riskexponeringsbeloppet.

— —

1 c §

Övergångsarrangemang för ikraftträdande av golvet för riskvägda tillgång

Ett kreditinstitut som tillämpar interna riskmodeller får vid beräkningen av *det golv för riskvägda tillgångar* som avses i artikel 465 i EU:s tillsynsförordning fastställa den lägsta nivån för riskvikterna för sådana krediter som är säkrade genom bostadsfastigheter som finns i Finland och som uppfyller villkoren i artikel 465.8 i den förordningen enligt följande:

1) till och med den 31 december 2032 får kreditinstitutet som lägsta nivå tillämpa tio procent av den andel av krediten som motsvarar högst 55 procent av värdet av bostadsfastighetssäkerheten, fastställt i enlighet med artikel 125.1 första stycket i den förordningen, förutsatt att de villkor som anges i artikel 465.6 i den förordningen uppfylls,

2) till och med den 31 december 2029 får kreditinstitutet som lägsta nivå tillämpa 45 procent av den återstående delen av den i 1 punkten avsedda andelen, dock högst upp till 80 procent av värdet av bostadsfastighetssäkerheten, i enlighet med artikel 125.1 första stycket i den förordningen, förutsatt att den stödfaktor som avses i artikel 501 i den förordningen inte samtidigt tillämpas och att de villkor som anges i artikel 465.7 i den förordningen uppfylls,

3) till och med den 31 december 2032 får kreditinstitutet för den andel med säkerhet som återstår efter tillämpning av 2 punkten tillämpa följande lägsta nivå:

a) 52,5 procent från och med den 1 januari 2030 till och med den 31 december 2030,

b) 60 procent från och med den 1 januari 2031 till och med den 31 december 2031,

c) 67,5 procent från och med den 1 januari 2032 till och med den 31 december 2032.

Innan den riskvikt som anges i denna paragraf tillämpas ska Finansinspektionen säkerställa att de villkor som 1 mom. föreskrivs för krediter som är säkrade genom bostadsfastigheter uppfylls.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om krediter som är säkrade genom bostadsfastigheter som finns i Finland tillämpas också på sådana genom bostadsfastigheter säkrade krediter som ett kreditinstitut beviljar i en annan EES-stat, om artikel 465.5 i EU:s tillsynsförordning tillämpas enligt lagstiftningen i den berörda EES-staten.

3 §

Buffertbelopp

— —

Systemriskbuffertkrav ska bestämmas med iakttagande av 4 a–4 c och 4 e §.

— —

Buffertkravet för andra systemviktiga institut ska bestämmas med iakttagande av 8 och 9 §. Buffertkravet för andra systemviktiga institut får vara högst 3,0 procent av kreditinstitutets totala exponeringsbelopp, om inte något annat följer av 8 eller 9 §.

— —

4 a §

Fastställande av systemriskbuffertkrav

— —

Finansinspektionen ska i samråd med finansministeriet, Finlands Bank och Verket för finansiell stabilitet minst vartannat år bedöma huruvida det finns anledning att ställa ett systemriskbuffertkrav eller att ändra eller hålla i kraft gällande krav.

— —

Om ett kreditinstitut blir bundet av golvet för riskvägda tillgångar, ska Finansinspektionen i det förfarande som föreskrivs i denna paragraf senast i samband med den bedömning som avses i 2 mom. bedöma vad som är en lämplig nivå på buffertkravet.

4 b §

Grunderna för fastställande av ett systemriskbuffertkrav

— —

Ett buffertkrav kan ställas, om de risker som avses i denna paragraf inte redan är täckta genom åtgärder enligt EU:s tillsynsförordning, andra buffertkrav enligt detta kapitel eller golvet för riskvägda tillgångar, och

1) en makrotillsynsrisk eller systemrisk som hotar det finansiella systemet och samhällsekonomin, även med beaktande av makrotillsynsrisker eller systemrisker på grund av klimatförändringar, föranleder ett större kapitalbehov i syfte att minska riskerna eller förhindra att de realiseras,

2) den risk som avses i 1 punkten hotar eller kan hota det finansiella systemets störningsfria funktion och stabilitet i Finland, och

3) ställandet av buffertkravet får inte medföra oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemets funktion i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och utgöra eller skapa ett hinder för en väl fungerande inre marknad.

— —

4 d §

Erkännande av ett utländskt buffertkrav

Finansinspektionen kan besluta att ett krav som motsvarar buffertkrav enligt 4 b § och som ställts av tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat ska tillämpas på ett kreditinstituts balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i den staten. Om ett buffertkrav som tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat har beslutat om täcker samma risker som ett motsvarande buffertkrav som Finansinspektionen har beslutat om, ska Finansinspektionen till denna del besluta om erkännande av buffertkravet så att endast den högre av dessa kravnivåer tillämpas, eller låta bli att tillämpa det krav som tillsynsmyndigheten i den andra EES-staten har ställt antingen i sin helhet eller till den del det överlappar de kapitalkrav som redan tillämpas på kreditinstitutet. Finansinspektionen ska i sitt beslut beakta den information som ingår i en anmälan enligt artikel 133.9 i kreditinstitutsdirektivet och som offentliggjorts enligt artikel 133.13 i det direktivet.

— —

4 e §

Underrättelse om och erkännande av buffertkrav

— —

Om buffertkravet enligt ett beslut som avses i 4 a § är över 3 procent och högst 5 procent av det totala exponeringsbeloppet eller den totala riskkoncentrationen, ska Finansinspektionen innan den beslutar om ställande, ändring eller fortsättande av buffertkravet underrätta Europeiska systemrisknämnden om saken och samtidigt begära Europeiska kommissionens ståndpunkt och ett yttrande av Europeiska systemrisknämnden. Om Europeiska kommissionens ståndpunkt i fråga om ställande av buffertkravet är negativ, ska Finansinspektionen följa denna ståndpunkt eller motivera en avvikelse från ståndpunkten.

Om det sammanlagda buffertkravet enligt beslut som avses i 4 a § och 7 eller 8 § är större än 5 procent av det totala exponeringsbeloppet eller den totala riskkoncentrationen, ska Finansinspektionen innan den fattar beslut om ställande, fortsättande eller ändring av buffertkravet underrätta Europeiska systemrisknämnden om saken och begära Europeiska kommissionens godkännande av ställandet, fortsättandet eller ändringen av buffertkravet. Finansinspektionen får inte utan Europeiska kommissionens godkännande ställa det i detta

moment avsedda sammanlagda buffertkravet till en nivå som överstiger 5 procent i förhållande till det totala exponeringsbeloppet eller den totala riskkoncentrationen. Förfarandet enligt detta moment tillämpas dock inte, om nivån på det sammanlagda buffertkrav som avses i detta moment hålls oförändrad eller nivån på buffertkravet sänks.

— —

Om mottagaren av en i 4 mom. avsedd underrättelse motsätter sig ställande, ändring eller fortsättande av ett buffertkrav, eller om i det förfarande som avses i 3 mom. både Europeiska kommissionens ståndpunkt och Europeiska systemrisknämndens yttrande med avseende på beslutet om buffertkravet är negativt, kan Finansinspektionen föra ärendet till behandling hos Europeiska bankmyndigheten. Bestämmelser om hur ärendet ska behandlas finns i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ett beslut enligt detta moment får inte tillämpas förrän Europeiska bankmyndigheten fattat ett interimistiskt beslut i ärendet.

— —

7 §

Buffertkrav för globalt systemviktiga institut

— —

Bestämmelser om identifierande av globalt systemviktiga institut på de grunder som anges i artikel 131.2 och 131.2a i kreditinstitutsdirektivet och om indelning av sådana kreditinstitut i de klasser som avses i 4 mom. i denna paragraf finns i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut.

Trots det som föreskrivs i 6 mom. kan Finansinspektionen av grundad anledning besluta att

1) placera ett kreditinstitut i en högre klass i den klassificering som avses i 4 mom.,

2) klassificera ett kreditinstitut som ett globalt systemviktigt institut,

3) placera ett kreditinstitut i en lägre klass i den klassificering som avses i 4 mom. med beaktande av effekterna av den gemensamma resolutionsmekanismen och utifrån de ytterligare kriterier som avses i artikel 131.2a i kreditinstitutsdirektivet.

Finansinspektionen ska årligen bedöma vilka kreditinstitut som är i denna paragraf avsedda globalt systemviktiga institut och bedöma i vilken i 4 mom. avsedd klass varje sådant kreditinstitut ska placeras. Finansinspektionen ska meddela varje kreditinstitut som omfattas av denna paragraf ett beslut om detta och sända beslutet till Europeiska systemrisknämnden för kännedom. Dessutom ska Finansinspektionen till Europeiska systemrisknämnden lämna information om de kreditinstitut under dess tillsyn som är globalt systemviktiga institut, om den i 4 mom. avsedda klass där varje sådant kreditinstitut har placerats samt om de grunder på vilka Finansinspektionen har använt eller inte använt den prövningsrätt som avses i 7 mom. Finansinspektionen ska offentliggöra och upprätthålla en förteckning över de kreditinstitut som är globalt systemviktiga institut samt över i vilken i 4 mom. avsedd klass som varje sådant kreditinstitut har placerats.

8 §

Buffertkrav för andra systemviktiga institut

— —

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 3 § 8 mom. och i denna paragraf, om kreditinstitutet är dotterföretag till ett sådant kreditinstitut enligt 7 § eller denna paragraf som är moderföretag inom Europeiska unionen och på vilket kravet enligt detta moment tillämpas på gruppnivå, får det buffertkrav som ska tillämpas på kreditinstitutet inte på individuell nivå eller på undergruppsnivå överstiga det lägre av följande:

— —

2) 3 procent av kreditinstitutets totala exponeringsbelopp, eller en sådan högre andel av det totala exponeringsbeloppet som Europeiska kommissionen har godkänt med stöd av artikel 131.5a i kreditinstitutsdirektivet.

— —

Finansinspektionen ska årligen bedöma vilka kreditinstitut som är i denna paragraf avsedda andra systemviktiga kreditinstitut och justera det buffertkrav som i enlighet med denna paragraf har beräknats för varje sådant kreditinstitut. Om kreditinstitutet överskrider eller underskrider den gräns som föreskrivs i 1 mom. eller om det kapitalkrav som avses i denna paragraf förändras eller hålls oförändrat, ska Finansinspektionen fatta ett beslut om saken. Om de krav som tillämpas på institutet skärps med anledning av beslutet, ska Finansinspektionen i beslutet ange en tid på minst sex månader inom vilken institutet ska uppfylla de krav som följer av beslutet. Finansinspektionen ska en månad innan det beslut som avses i detta moment offentliggörs lämna Europeiska systemrisknämnden en anmälan som innehåller de uppgifter som anges i artikel 131.7 i kreditinstitutsdirektivet. Om buffertkravet ställs till en nivå som är högre än 3 procent av det totala exponeringsbeloppet, ska anmälan göras tre månader innan beslutet offentliggörs. Finansinspektionen ska meddela varje kreditinstitut som omfattas av denna paragraf ett beslut om klassificering av institutet som ett systemviktigt kreditinstitut och om ställande av buffertkrav och sända beslutet till Europeiska systemrisknämnden för kännedom. Dessutom ska Finansinspektionen till Europeiska systemrisknämnden lämna information om de kreditinstitut under dess tillsyn som är andra systemviktiga institut och om den i 4 mom. avsedda klass där varje sådant kreditinstitut har placerats.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 4 mom. får Finansinspektionen ställa buffertkravet till en nivå som är högre än 3 procent av det totala exponeringsbeloppet, om det är ändamålsenligt med beaktande av de grunder som anges i 5 mom. För att buffertkravet ska kunna ställas till den nivå som avses i detta moment förutsätts det att Europeiska kommissionen har godkänt att ett buffertkrav ställs.

Om ett kreditinstitut blir bundet av golvet för riskvägda tillgångar, ska Finansinspektionen i det förfarande som föreskrivs i denna paragraf senast i samband med den bedömning som avses i 8 mom. bedöma huruvida nivån för buffertkravet är lämplig.

10 §

Utdelningsrestriktioner

— —

Ett kreditinstitut som inte uppfyller buffertkravet enligt 3 § 2 mom. ska begränsa utdelningen på det sätt som anges i 3 mom.

— —

10 a §

Utdelningsrestriktioner när det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden underskrids

— —

Ett kreditinstitut som inte uppfyller det ytterligare krav avseende bruttosoliditetsgraden som avses i 1 mom. ska göra upp en kalkyl över den maximala utdelningen och lämna den till Finansinspektionen. Om ett kreditinstitut har för avsikt att genomföra en utdelning på det sätt som avses i 5 mom., kreditinstitutet det i god tid före utdelningen lämna kalkylen till Finansinspektionen. Av kalkylen ska då framgå den maximala utdelningen beräknad i enlighet med denna paragraf samt kreditinstitutets primära kapitalbas enligt slag, den föregående och den innevarande räkenskapsperiodens vinst eller förlust samt den planerade utdelningen och utdelningssättet.

Kreditinstitut på vilka det ytterligare krav avseende bruttosoliditetsgraden som avses i 1 mom. tillämpas, ska ha arrangemang för att säkerställa att beloppet av i 5 mom. avsedda utdelningsbara medel och den utdelningsrestriktion som anges i 3 mom. kan beräknas exakt.

10 b §

Plan för att öka kapitalbasen

— —

Om Finansinspektionen inte godkänner planen för att öka kapitalbasen på det sätt som föreskrivs i 3 mom., ska Finansinspektionen vidta åtminstone en av följande åtgärder:

— —

2) begränsa kreditinstituts utdelning med stöd av 11 kap. 10 § 14 punkten i högre grad än vad som anges i 10 och 10 a § i detta kapitel till dess att kreditinstitutets kapitalbas överstiger det kapitalbaskrav som avses i 1 §.

11 kap.

Tillsyn över kreditinstitut

2 §

Tillsynsmyndighetens bedömning

Finansinspektionen ska regelbundet bedöma vilka risker som riktar sig mot ett kreditinstitut och huruvida kreditinstitutet uppfyller de krav som anges i 9 och 10 kap. samt i EU:s tillsynsförordning.

Tillsynsmyndigheten ska i sin bedömning enligt 1 mom. beakta åtminstone

1) kreditinstitutets stresstest, om kreditinstitutet använder interna modeller för beräkning av kapitalbaskrav för kreditrisk eller marknadsrisk,

2) kreditinstitutets koncentrationsrisker och hanteringen av dem, motpartsriskernas geografiska spridning samt hanteringen av eventuella spridningseffekter i samband med kapitaltäckningen också i andra avseenden än vad som i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om begränsning av stora exponeringar mot kunder,

3) principerna för hantering av restrisker som orsakas av användning av metoder för kreditriskreducering,

4) kapitalbaskravet för exponeringar som orsakas av värdepapperiserade poster samt inverkan av transaktioner som innebär att för kreditinstitutet eventuellt återstår en direkt eller indirekt exponering mot sådana poster,

5) likviditetsrisker samt principer för analys och hantering av sådana samt den planerade finansieringens tillräcklighet och eventuella inverkan på finansieringssystemets stabilitet i de EES-stater där kreditinstitutet bedriver verksamhet,

6) frågan om huruvida handelslagret har värderats tillräckligt försiktigt, så att kreditinstitutet inte drabbas av väsentliga förluster om det inom en kort tid måste avyttra eller säkra sina positioner i handelslagret,

7) en beräkning av de risker som följer av otillräcklig soliditet utifrån indikatorer som beskriver denna samt arrangemang och strategier i anslutning till hantering av soliditetsriskerna,

8) kreditinstitutets affärsmodell,

9) principerna för kreditinstitutets förvaltning samt styrelsemedlemmarnas och verkställande direktörens förutsättningar att utföra sitt uppdrag,

10) den ränterisk i den finansiella balansräkningen som riktar sig mot kreditinstitutet,

11) de risker som framkommer vid testningen av den digitala operativa motståndskraften som

avses i kapitel IV i EU:s DORA-förordning,

12) i fråga om ESG-faktorer

a) i vilken utsträckning kreditinstitutet har infört lämpliga strategier och operativa åtgärder rörande kvantifierbara mål och milstolpar som anges i de planer som avses i 9 kap. 3 a §,

b) en bedömning av kreditinstitutets processer för styrning och riskhantering för att hantera de ESG-risker som avses i 9 kap. 17 a §, i proportion till de mål för kreditinstitutet som fastställs i de planer som avses i 9 kap. 3 a §,

c) en bedömning av kreditinstitutets exponering mot ESG-risker så att i riskerna också har bedömts exponeringen på grundval av de planer som avses i 9 kap. 3 a §,

d) en bedömning av de planer som avses i 9 kap. 3 a § och av planernas effektivitet,

e) en bedömning av kreditinstitutets framsteg i hanteringen av sådana ESG-risker som uppstår till följd av processen med anpassning för att uppnå klimatneutralitet och andra regleringsmål i Europeiska unionen som gäller ESG-faktorer,

13) en bedömning av kreditinstitutens processer för styrning och riskhantering rörande exponeringar mot kryptotillgångar och tillhandahållande av kryptotillgångstjänster så att bedömningen också innehåller en granskning av kreditinstitutens riktlinjer och processer för att identifiera risker samt huruvida resultaten av de förhandsbedömningar som avses i 9 kap. 10 § 4 mom. och 14 § 5 mom. är adekvata.

När Finansinspektionen gör bedömningar enligt 2 mom. 12 punkten ska den beakta kreditinstitutens affärsmodeller när den fastställer om kreditinstitutens processer och exponeringar är adekvata.

2 a §

Proportionaliteten hos tillsynsmyndighetens bedömning

En sådan tillsynsmyndighets bedömning som avses i 2 § ska göras med beaktande av proportionalitetsprincipen utifrån de kriterier som Finansinspektionen har offentliggjort i enlighet med 12 § 1 mom. 1 punkten och i omfattningen av bedömningen och i bedömningsfrekvensen ska beaktas arten, omfattningen och komplexiteten av kreditinstitutets verksamhet samt dess betydelse för finansmarknadens stabilitet. Finansinspektionen kan särskilt granska om samtliga följande villkor uppfylls:

1) kreditinstitutet är inte ett sådant globalt systemviktigt institut som avses i artikel 4.1.133 i EU:s tillsynsförordning, ett sådant globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU som avses i artikel 4.1.134 i den förordningen eller en sådan enhet som avses i artikel 4.1.136 i den förordningen,

2) kreditinstitutet är inte ett sådant annat systemviktigt institut som avses i 10 kap. 8 § 1 mom.,

3) kreditinstitutet är en del av en koncern där det institut som är moderföretag och största delen av de institut som är dotterföretag står i förbindelse med varandra på grundval av ett sådant koncernbokslut som avses i 6 kap. i bokföringslagen eller institutet ingår i en sammanslutning av inlåningsbanker, och

4) de dotterföretag som avses i 3 punkten uppfyller följande villkor:

a) dotterföretagen eller en majoritet av dem anses vara ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar eller sparbanker enligt artikel 27.1 a i EU:s tillsynsförordning och i lagen fastställs en övre gräns eller en begränsning för deras maximala vinstutdelning, och

b) dotterföretagens totala tillgångar som enskilda företag eller på undergruppsnivå är högst 30 miljarder euro.

Tillsynsmyndighetens bedömning enligt 2 § ska dock göras åtminstone årligen i fråga om de kreditinstitut som avses i 3 § 2 mom. Finansinspektionen får skräddarsy de bedömningskriterier som föreskrivs i 2 § 2 mom. med beaktande av kreditinstitutets riskprofil. Bedömningskriterierna ska skräddarsys på ett enhetligt sätt för kreditinstitut med liknande riskprofil. Finansinspektionen ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om undantag från

bedömningskriterierna i enlighet med artikel 97.4a andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

2 b §

Åtgärder som grundar sig på tillsynsmyndighetens bedömning

Finansinspektionen ska utifrån tillsynsmyndighetens bedömning som avses i 2 § vid behov vidta åtgärder som avses i 6, 6 d eller 10 § eller förutsätta att kreditinstitutet, på ett av Finansinspektionen förutsatt sätt, ändrar de antaganden som använts för att utvärdera ränterisken i den finansiella balansräkningen. Finansinspektionen är skyldig att vidta dessa åtgärder om

1) den nedskrivning av kapitalet i den finansiella balansräkningen som avses i 9 kap. 15 § 1 mom. är över 15 procent av kreditinstitutets primärkapital, och nedskrivningen beror på en oväntad ränteförändring, eller

2) de nettoränteintäkter som avses i 9 kap. 15 § 1 mom. sjunker kraftigt på grund av en oväntad ränteförändring.

Finansinspektionen får låta bli att vidta åtgärder som avses i 1 mom. på grund av ränterisken i den finansiella balansräkningen, om Finansinspektionen anser att de risker som hänför sig till den finansiella balansräkningen hanteras på ett tillräckligt sätt och att ränterisken i den finansiella balansräkningen inte är alltför stor.

Bestämmelser om bedömningen av 1 mom. 1 och 2 punkten finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut.

3 §

Tillsynsprogram

— —

Finansinspektionen ska i det program som avses i 1 mom. inkludera

1) de kreditinstitut i vilka det enligt stresstester eller tillsynsmyndighetens bedömning som avses i 2 § finns allvarliga hot mot institutets fortsatta verksamhet eller i vilka man har brutit mot lag,

2) filialer till ett tredjelands kreditinstitut, samt

3) andra än i 1 och 2 punkten avsedda kreditinstitut som det enligt Finansinspektionens åsikt är skäl att ta med i programmet.

— —

4 §

Stresstester

Finansinspektionen ska vid behov genomföra stresstester på kreditinstitut för att underlätta tillsynsmyndighetens bedömning enligt 2 §.

Kreditinstituten och tredje parter som agerar i rådgivningsuppgifte till kreditinstituten, ska i samband med stresstestning avstå från verksamheter som kan äventyra ett stresstest. Sådana verksamheter är åtminstone jämförelse, informationsutbyten dem emellan, överenskommelser om gemensamma tillvägagångssätt eller optimering av de uppgifter som lämnas in i stresstesterna.

4 a §

Tillsyn över praxis i samband med ESG-risker

Finansinspektionen ska bedöma och övervaka

1) utvecklingen av kreditinstitutens praxis vad gäller strategier i anslutning till ESG-faktorer och hantering av ESG-risker,

2) kreditinstitutens planer som avses i 9 kap. 3 a § och de kvantifierbara mål och processer som dessa innefattar.

I den bedömning som avses i 1 mom. ska hänsyn tas till institutens hållbarhetsrelaterade produktutbud, deras riktlinjer för finansieringen av omställningen, tillhörande riktlinjer för låneutgivning samt ESG-relaterade mål och begränsningar.

För att genomföra den bedömning som avses i 1 mom. kan Finansinspektionen samarbeta med myndigheter eller andra offentliga organ som ansvarar för tillsyn avseende klimatförändringar och miljö.

4 b §

Tillsyn över praxis i samband med koncentrationsrisker

Finansinspektionen ska bedöma och övervaka

1) utvecklingen av kreditinstitutens praxis vad gäller koncentrationsrisk,

2) kreditinstitutens planer som avses i 9 kap. 3 b § och de kvantifierbara mål som dessa innefattar,

3) kreditinstitutets framsteg i fråga om anpassningen av deras affärsmodeller till kraven som anges i artikel 7 a i EMIR-förordningen.

5 §

Löpande tillsyn över interna metoder

Finansinspektionen ska regelbundet och minst vart tredje år granska att kreditinstitut som i enlighet med EU:s tillsynsförordning fått tillstånd att använda interna metoder för beräkning av riskvägda exponeringar eller kapitalbaskraven uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och att metoderna också i övrigt är tillräckliga och uppdaterade, i synnerhet med beaktande av eventuella förändringar i kreditinstitutets verksamhet. Finansinspektionen ska särskilt göra en översyn och utvärdering av att instituten använder väl utvecklade och aktuella tekniker och praxis i samband med dessa metoder.

Ett kreditinstitut som avses i 1 mom. ska minst en gång per år i enlighet med den interna metod som kreditinstitutet använder beräkna kapitalbaskravet för en referensportfölj som Europeiska bankmyndigheten definierat och meddela resultaten i enlighet med 9 kap. 23 §. Finansinspektionen ska utifrån de uppgifter som avses i den paragrafen följa upp variationen i riskvägda exponeringar eller kapitalbaskrav samt göra en bedömning av de interna metodernas kvalitet. Vid bedömningen ska särskild uppmärksamhet ägnas åt metoder

1) som uppvisar betydande skillnader i kapitalbaskraven för samma exponering,

2) där det finns särskilt stor eller liten variabilitet, och

3) där det föreligger betydande och systematiska underskattningar av kapitalbaskraven.

Om Finansinspektionen upptäcker väsentliga brister i hur institutet mäter riskerna med sina interna metoder ska Finansinspektionen se till att kreditinstitutet korrigerar bristerna eller vidtar lämpliga åtgärder för att minska konsekvenserna av bristerna.

Om resultatet av den beräkning som avses i 2 mom. för en referensportfölj som Europeiska bankmyndigheten definierat avviker avsevärt från resultaten från motsvarande resultat för andra kreditinstitut eller skillnader i metoderna leder till flera olika resultat, ska Finansinspektionen undersöka orsakerna till detta och vidta lämpliga åtgärder, om det klart kan fastställas att ett kreditinstituts metoder leder till en underskattning av kraven. De lämpliga åtgärderna ska vidtas med beaktande av de allmänna målen för användningen av interna metoder och att åtgärderna

inte leder till användning av standardiserade metoder, skapar felaktiga incitament eller ger upphov till flockbeteende på marknaden.

Om de interna metoder som avses i denna paragraf inte uppfyller kraven om tillämpning av metoder i EU:s tillsynsförordning ska Finansinspektionen kräva att kreditinstitutet visar att effekterna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga eller lägger fram en plan för att uppnå överensstämmelse med kraven och en tidsfrist för genomförande av planen. Finansinspektionen ska kräva förbättringar av planen om det är osannolikt att den leder till full efterlevnad av kraven eller om tidsfristen är olämplig. Om kreditinstitutet inte uppfyller kraven efter tidsfristen eller det är sannolikt att det inte kommer att uppfylla kraven inom tidsfristen och kreditinstitutet inte har visat att effekterna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet eller begränsa tillståndet till att gälla endast sådan beräkning där kraven uppfylls eller där det är möjligt att uppfylla dem inom en lämplig tidsfrist.

Om kreditinstitutets handlarbord använder interna metoder för beräkning av marknadsrisken och modellerna på basis av utfallstest och resultatanalystest enligt EU:s tillsynsförordning inte är tillräckligt exakta, ska Finansinspektionen granska förutsättningarna för det tillstånd som den beviljat eller kräva att kreditinstitutet vidtar lämpliga åtgärder för att förbättra modellerna.

5 a §

Allmänna förutsättningar för tidigt ingripande

Finansinspektionen ska kräva att kreditinstituten vidtar nödvändiga åtgärder och kan under de förutsättningar som föreskrivs i 6, 9, 10 och 10 a § vidta tillsynsåtgärder enligt de paragraferna, om

1) Finansinspektionen efter stresstester enligt 4 § eller annars har vägande skäl att anta att ett kreditinstitut sannolikt inte under de följande tolv månaderna kommer att uppfylla förutsättningarna för koncession eller fullgöra sina åtaganden, eller om

2) kreditinstitutet eller ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp i något annat avseende bryter mot sina skyldigheter som föreskrivs i denna lag eller i EU:s tillsynsförordning.

— —

5 b §

Misstanke om eller ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism

Om Finansinspektionen utifrån tillsynsmyndighetens bedömning har grundad anledning att misstänka att penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta har skett i kreditinstitutet, eller att kreditinstitutet är utsatt för ökad risk för detta, ska Finansinspektionen omedelbart underrätta Europeiska bankmyndigheten om detta. Europeiska bankmyndigheten ska också tillställas en riskbedömning av risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism omedelbart efter att en sådan bedömning gjorts.

— —

6 a §

Förutsättningar för ställande av buffertkrav enligt prövning

— —

Finansinspektionen ska fastställa ett sådant buffertkrav enligt prövning som ställts på basis av någon annan risk än risk för alltför låg bruttosoliditet till en nivå som motsvarar den kapitalbas som Finansinspektionen enligt 1 mom. bedömt vara tillräcklig och den skillnad i kapitalbaskrav som anges i delarna tre och fyra i EU:s tillsynsförordning samt i kapitel 2 i Europaparlamentets

och rådets förordning (EU) 2017/2402 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012.

Finansinspektionen ska utifrån en sådan risk för alltför låg bruttosoliditet som inte är tillräckligt täckt enligt artikel 92.1 d i EU:s tillsynsförordning, fastställa ett buffertkrav enligt prövning till en nivå som motsvarar den kapitalbas som Finansinspektionen enligt 1 mom. i denna paragraf bedömt vara tillräcklig och den skillnad i kapitalbaskrav som anges i del tre och sju i EU:s tillsynsförordning.

Ett buffertkrav enligt prövning får inte ställas för att täcka sådana risker som redan är täckta genom tillämpning av golvet för riskvägda tillgångar.

6 c §

Täckning av buffertkravet enligt prövning

— —

Storleken på ett buffertkrav enligt prövning som ställts för att täcka andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet får inte öka till följd av att golvet för riskvägda tillgångar blir bindande för kreditinstitutet.

Om golvet för riskvägda tillgångar blir bindande för kreditinstitutet, ska Finansinspektionen utan dröjsmål och i vilket fall som helst senast den dag då den följande bedömningen av tillsynsmyndigheten upphör granska det buffertkrav enligt prövning som Finansinspektionen ställt och avlägsna alla delar av kravet som skulle leda till dubbelräkning av de risker som redan till fullo omfattas av det faktum att institutet är bundet av golvet för riskvägda tillgångar. Buffertkravet enligt prövning kan med avvikelse från vad som föreskrivs i 4 mom. öka i och med golvet för riskvägda tillgångar, om Finansinspektionen har gjort sin bedömning och avlägsnat de delar som dubbelräknats som risker.

6 d §

Riktgivande tilläggskapital

Finansinspektionen ska regelbundet bedöma tillräckligheten av kreditinstitutets interna kapital i enlighet med 9 kap. 1 § och resultaten av de stresstester för kreditinstitut som avses i 4 § som en del av tillsynsmyndighetens bedömning enligt 2 § och den löpande tillsyn över interna metoder som avses i 5 §. Med stöd av dessa bedömningar ska Finansinspektionen vid behov ge kreditinstitutet en rekommendation om behovet av kapitalbas, som överstiger kapitalkraven i denna lag och i EU:s tillsynsförordning (*riktgivande tilläggskapital*).

— —

Om golvet för riskvägda tillgångar blir bindande för kreditinstitutet kan Finansinspektionen justera nivån på det riktgivande tilläggskapitalet och säkerställa att dess dimensionering fortfarande är ändamålsenlig.

10 §

Finansinspektionens övriga särskilda befogenheter vid tillsyn över solvens och likviditet

Om Finansinspektionen utifrån en sådan bedömning av tillsynsmyndigheten som avses i 2 §, den löpande tillsynen över interna metoder som avses i 5 §, tidigt ingripande som avses i 5 a §, tillsynen över efterlevnaden av EU:s tillsynsförordning eller ett beslut som avses i 8 a kap. 4 § 4 mom. anser att det är ändamålsenligt, kan Finansinspektionen utöver vad som föreskrivs i 6,

6 d, 8 och 9 § och i lagen om Finansinspektionen

— —

2) kräva att kreditinstitutet regelbundet lämnar sådan information om kreditinstitutets finansiella ställning som avses i EU:s tillsynsförordning och i denna lag, i större utsträckning och mer frekvent än vad som krävs i dem, dock inte om kreditinstitutet redan i övrigt är skyldigt att lämna samma information eller om kreditinstitutet redan har lämnat uppgifterna eller Finansinspektionen utifrån de uppgifter de känner till kan producera de ytterligare uppgifter de behöver tillräckligt tillförlitligt och högklassigt,

— —

13) kräva att kreditinstitutet tillämpar en särskild reserveringspolitik eller behandlar tillgångar i balansräkningen på ett särskilt sätt med avseende på kapitalbaskraven,

14) förutsätta att kreditinstitutet stärker sin kapitalbas genom att helt eller delvis avstå från utdelning eller räntebetalning avseende sådana finansiella instrument som räknas som övrigt primärkapital,

15) begränsa eller skära ner kreditinstitutets verksamhet, inbegripet med avseende på mottagande av insättningar, transaktioner eller nätverk eller kräva avyttring av verksamheter som innebär överdrivna risker för institutets sundhet,

16) kräva att kreditinstituten minskar de risker på kort, medellång och lång sikt som följer av ESG-faktorer genom att anpassa sina affärsstrategier, sin bolagsstyrning och sin riskhantering och för detta kunde kreditinstitutet begäras bekräfta de mål, åtgärder och insatser som ingår i de planer som avses i 9 kap. 3 a §,

17) kräva att kreditinstituten genomför stresstestning eller bedömer olika scenarier för att bedöma risker som uppstår till följd av exponeringar mot kryptotillgångar och tillhandahållande av kryptotillgångstjänster,

18) kräva, om Finansinspektionen anser att det föreligger en alltför stor koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot en central motpart, att kreditinstituten minskar sina exponeringar mot denna centrala motpart eller omfördelar exponeringar mellan sina clearingkonton i enlighet med artikel 7a i EMIR-förordningen.

Finansinspektionen kan dessutom

1) fastställa tidsfrister inom vilka andra kreditinstitut än små och icke-komplexa kreditinstitut ska lämna information om offentliggöranden till Europeiska bankmyndigheten för offentliggörande på Europeiska bankmyndighetens webbplats,

2) kräva att kreditinstitut använder specifika medier och andra platser för offentliggörande än Europeiska bankmyndighetens webbplats för centrala offentliggöranden eller för offentliggörande av institutens årsredovisningar.

— —

Att på grund av sådan förpliktelse som avses i 1 mom. 14 punkten avstå från att betala utdelning eller ränta till ett finansiellt instrument betraktas inte som ett kreditinstituts avtalsbrott.

13 §

En finansiell företagsgrupps gemensamma beslut om tillsynsbedömning

Om Finansinspektionen svarar för den gruppbaserade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företagsgrupp hör ett eller flera utländska EES-kreditinstitut, ska Finansinspektionen med tillsynsmyndigheten i ett sådant EES-kreditinstituts hemstat försöka nå samförstånd i fråga om tillämpningen av 2, 3, 6, 6 d och 9 § i detta kapitel samt 9 kap. 1 och 17 § på kreditinstitutets gruppbaserade interna kapitalutvärdering. Vid förfarandet för att nå samförstånd ska de bedömningar som tillsynsmyndigheten gjort om tillämpningen av bestämmelser som motsvarar de bestämmelser som avses i detta moment granskas när det gäller de kreditinstitut som ingår i den finansiella företagsgruppen. Finansinspektionen ska begära ett utlåtande om saken från Europeiska bankmyndigheten, om någon av de myndigheter som avses i detta moment begär

det.

— —

Utvärderingar och beslut som avses i 1 och 3 mom. ska årligen omprövas med iakttagande av vad som föreskrivs ovan i denna paragraf, eller av särskilda skäl oftare än så, om en sådan utländsk EES-tillsynsmyndighet som avses i denna paragraf begär det för att fastställa ett buffertkrav enligt prövning, en rekommendation om riktgivande tilläggskapital eller ett ytterligare likviditetskrav. En begäran som avses i detta moment ska vara skriftlig och av den ska framgå grunderna som hänför sig till begäran. Ett buffertkrav enligt prövning, en rekommendation om riktgivande tilläggskapital eller ett ytterligare likviditetskrav som fastställts på grundval av en sådan skriftlig begäran kan med avvikelse från denna paragraf fastställas bilateralt mellan den utländska EES-tillsynsmyndighet som framställt begäran och Finansinspektionen när Finansinspektionen är den myndighet som svarar för tillsynen på gruppnivå. Finansinspektionen ska sända beslutet för kännedom till den EES-tillsynsmyndighet som avses i denna paragraf och till moderföretaget i den finansiella företagsgruppen.

— —

17 kap.

Tredjeländers kreditinstituts rätt att etablera filialer och öppna representationer i Finland

1 §

Tillämpningsområde

Vad som i detta kapitel föreskrivs om tredjeländers kreditinstitut och deras filialer tillämpas också på

1) företag som har sitt säte i ett tredjeland och som har för avsikt att bedriva sådan verksamhet som avses i 3 § 1 mom. 1 punkten,

2) företag som har sitt säte i ett tredjeland och som har för avsikt att bedriva sådan verksamhet som avses i 3 § 1 mom. 2 och 3 punkten och som skulle klassificeras som kreditinstitut om det var etablerat i Europeiska unionen,

3) företag som har sitt säte i ett tredjeland och som har för avsikt att bedriva sådan verksamhet som avses i 3 § 1 mom. 2 och 3 punkten och som skulle uppfylla kriterierna i artikel 4.1.1 b i EU:s tillsynsförordning om det var etablerat i Europeiska unionen.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas dock inte om ett företag som har etablerats i ett tredjeland erbjuder verksamheter och tjänster som räknas upp i del A i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, nedan direktivet om marknader för finansiella instrument, eller någon annan sidotjänst som syftar till att tillhandahålla tjänster enligt det direktivet.

2 §

Definitioner

Med huvudföretag avses i detta kapitel ett företag som enligt stadgarna har sitt säte i ett tredjeland och som har etablerat en filial från det tredjelandet i Finland, samt koncernens moderföretag eller ett intermediärt moderföretag i en underkoncern.

3 §

Filial etablering

Tredjeländers kreditinstitut ska etablera en filial i Finland, om det bedriver verksamhet av följande slag i Finland:

1) mottagande av inlåning och andra återbetalbara medel,

2) utlåning, såsom konsumentkrediter, kreditavtal som rör fast egendom, factoring med eller utan regress, finansiering av handelskrediter,

3) borgensförbindelser och garantier.

Tredjeländers kreditinstitut får dessutom öppna representationer i Finland.

4 §

Koncession för filial

Tredjeländers kreditinstitut får inte bedriva kreditinstitutsverksamhet i Finland utan sådan koncession som avses i denna paragraf. Tredjeländers kreditinstitut ska ansöka om koncession hos Finansinspektionen för att kunna etablera en filial i Finland i enlighet med 3 §.

Yttranden om ansökan ska begäras från Finlands Bank samt från Verket för finansiell stabilitet, om avsikten är att kreditinstitutet ska ta emot inlåning, och från ersättningsfonden för investerarskydd, om avsikten är att filialen ska tillhandahålla investeringstjänster.

Till ansökan ska fogas information om att förutsättningen i 6 § är uppfyllda samt följande behövliga utredningar om kreditinstitutet:

1) ägande,

2) ledningens kompetens och tillförlitlighet,

3) förvaltning och intern kontroll,

4) riskhantering,

5) kapitaltäckning och likviditet samt hantering av kapitaltäckning och likviditetshantering,

6) lagstiftningen och finanstillsynen i hemstaten.

Till ansökan ska dessutom fogas behövliga utredningar om hur filialens förvaltning och verksamhet har organiserats, förfarandena för identifiering av kunder och förhindrande av penningtvätt och terrorism, om filialledningens kompetens och tillförlitlighet och om de tillgångar som står till filialens förfogande i Finland.

Närmare bestämmelser om uppgifter som ska ingå i ansökan och utredningar som ska fogas till ansökan får utfärdas genom förordning av finansministeriet.

5 §

Undantag från kraven för etablerande av filial

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan om skyldigheten att etablera en filial och ansöka om koncession för filial, får tredjeländers kreditinstitut utan att etablera en filial tillhandahålla tjänster i enlighet med 3 § 1 mom. till en kund eller motpart som är etablerad i Europeiska unionen eller belägen i Europeiska unionen och som är

1) en icke-professionell kund, en godtagbar motpart eller en professionell kund i den mening som avses i avsnitt I och II i bilaga II till direktivet om marknader för finansiella instrument, om en sådan kund eller motpart uteslutande på eget initiativ tar kontakt med ett kreditinstitut som är etablerat i ett tredjeland för tillhandahållandet av någon av de tjänster eller verksamheter som avses i 3 § 1 mom. i detta kapitel,

2) ett kreditinstitut,

3) ett företag i samma grupp som det berörda kreditinstitutet som är etablerat i ett tredjeland.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan ett tredjelands kreditinstitut utan att etablera filial tillhandahålla sådana tjänster eller produkter som är nödvändiga för, eller har nära anknytning

till, tillhandahållandet av den tjänst eller produkt som begärdes av kunden eller motparten i enlighet med 1 mom. 1 punkten. Sådana tjänster eller produkter kan tillhandahållas efter de tjänster eller verksamheter som ursprungligen begärdes.

Det ska inte betraktas som tjänster som tillhandahålls uteslutande på kundens eller motpartens, eller den potentiella kundens eller motpartens, eget initiativ om ett kreditinstitut i tredjeland tar kontakt meden kund eller motpart, eller en potentiell kund eller motpart, som avses i 1 mom. 1 punkten, genom en enhet som agerar för egen räkning eller har nära förbindelser med ett sådant kreditinstitut i tredje land eller genom någon annan person som agerar för en sådan enhets räkning.

Ett sådant uteslutande initiativ av en kund eller motpart som avses i 1 mom. 1 punkten ska inte ge ett sådant tredjelands kreditinstitut som inte har etablerat en filial, rätt att marknadsföra andra kategorier av produkter, verksamheter och tjänster än de som den kunden eller motparten har begärt.

6 §

Beviljande av koncession för en filial

Koncession för en filial till ett tredjelands kreditinstitut ska beviljas endast om samtliga följande förutsättning uppfylls:

1) filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller kraven i 18 kap.,

2) huvudföretaget har koncession för sådan verksamhet i tredjelandet för vilken huvudföretaget ansöker om koncession i Finland,

3) den verksamhet som huvudföretaget ansöker om koncession för i Finland är verksamhet som omfattas av tillsyn i tredjelandet,

4) den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över huvudföretaget i tredjelandet har underrättats om etableringen av filialen och har försetts med den ansökan om koncession som gäller etablerande av en filial som avses i 4 § 1 mom. och de utredningar som bifogats ansökan enligt 3 och 4 mom. i den paragrafen,

5) för att kunna utöva sin tillsynsfunktion har Finansinspektionen tillgång till all nödvändig information om huvudföretaget från de tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över huvudföretaget i fråga och möjlighet att effektivt samordna sin tillsyn med den tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheterna i tredjelandet, i synnerhet under kriser eller finansiella svårigheter som påverkar huvudföretaget, dess grupp eller det finansiella systemet i tredjelandet,

6) det finns ingen grundad anledning att misstänka att filialen för ett tredjelands kreditinstitut skulle användas för att utöva eller underlätta penningtvätt eller finansiering av terrorism.

När Finansinspektionen bedömer om förutsättningen i 1 mom. 6 punkten uppfylls ska den begära utlåtande av den behöriga tillsynsmyndighet som i Finland svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism. Finansinspektionen kan bevilja koncession endast om det i utlåtandet konstateras att förutsättningen i den punkten uppfylls.

I koncessionen ska ingå ett omnämnande av att filialen till ett tredjelands kreditinstitut får bedriva verksamhet i enlighet med koncessionen endast i Finland och att det är förbjudet för filialen att tillhandahålla tjänster eller bedriva verksamhet över gränserna i andra medlemsstater i Europeiska unionen. Filialen till ett tredjelands kreditinstitut kan ändå tillhandahålla tjänster eller bedriva verksamhet enligt 5 § 1 mom.

7 §

Förutsättningar för återkallande av koncession eller avslag på ansökan

Finansinspektionen ska återkalla koncessionen för en filial till ett tredjelands kreditinstitut eller avslå ansökan om koncession om

1) filialen till ett tredjelands kreditinstitut inte uppfyller förutsättningen för koncession enligt 6 §,

2) huvudföretaget eller huvudföretagets grupp inte uppfyller de tillsynskrav som tillämpas på dem enligt lagstiftningen i tredjelandet eller det finns grundad anledning att misstänka att de inte uppfyller eller att de kommer att bryta mot dessa krav inom de nästkommande 12 månaderna,

3) en myndighet i hemstaten för ett tredjelands kreditinstitut har återkallat kreditinstitutets koncession.

Finansinspektionen kan också återkalla en koncession som beviljats en filial till ett tredjelands kreditinstitut om något av följande förutsättning uppfylls:

1) filialen till ett tredjelands kreditinstitut utnyttjar inte koncessionen inom 12 månader, avstår uttryckligen från koncessionen eller har upphört med verksamheten i över sex månader,

2) filialen till ett tredjelands kreditinstitut har erhållit koncessionen på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat sätt i strid med gällande regler,

3) filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller inte längre ett eller fler av de begränsning eller krav som fastställts i enlighet med 8 § 2 mom. enligt vilka koncessionen beviljades,

4) det inte längre går att lita på att filialen till ett tredjelands kreditinstitut fullgör sina skyldigheter gentemot borgenärerna och filialen erbjuder inte längre särskild säkerhet för kontoinnehavarnas anförtrodda medel,

5) filialen till ett tredjelands kreditinstitut gör sig skyldig till någon av de överträdelser som avses i 20 kap. 1 §,

6) filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller villkoret i 26 § 1 mom. 3 punkten, 2 mom. 1 punkten eller 3 mom. 3 punkten i lagen om Finansinspektionen,

7) det finns grundad anledning att misstänka att filialen från tredjeland, dess huvudföretag eller dess grupp har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, i filialen från tredjeland, dess huvudföretag eller dess grupp.

Om villkoret i 1 mom. 2 eller 3 punkten uppfylls ska filialen till ett tredjelands kreditinstitut utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om detta.

När Finansinspektionen bedömer om villkoret i 2 mom. 7 punkten uppfylls ska den begära utlåtande av den behöriga tillsynsmyndighet som i Finland svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism.

Då Finansinspektionen återkallar koncessionen för en filial, ska filialens verksamhet omedelbart avslutas. Det som föreskrivs om tillsynen över filialer någon annanstans i lag ska tillämpas på tillsynen över filialen efter att den avslutat sin verksamhet, tills en anmälan som avses i 6 mom. har gjorts och filialens inlåning har betalats till insättarna.

Ett utländskt kreditinstitut ska utan dröjsmål efter det att verksamheten vid dess filial har avslutats underrätta de av sina borgenärer och gäldenärer vars fordringar eller skulder grundar sig på avtal som ingåtts genom förmedling av filialen, hur gäldenärerna kan fullfölja sina avtalsenliga förpliktelser och hur borgenärerna kan få betalning för sina förfallna fordringar efter det att verksamheten har avslutats. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet enligt detta moment.

8 §

Förfarande som gäller koncession för en filial

Finansinspektionen ska besluta om koncessionen inom sex månader efter att ha mottagit ansökan eller, om ansökan är bristfällig, efter att sökanden har lämnat in de för avgörandet

behövliga handlingarna och utredningarna. Koncessionsbeslutet ska dock alltid fattas inom 12 månader efter mottagandet av ansökan.

Finansinspektionen får, efter att ha hört sökanden, förena koncessionen med sådana begränsningar och krav för filialens verksamhet som är nödvändiga för tillsynen. Efter att koncessionen har beviljats kan Finansinspektionen på ansökan ändra koncessionsförutsättningen.

Om koncessionsbeslutet inte har meddelats inom den tid som föreskrivs i 1 mom. får sökanden anföra besvär. Besvären anförs och behandlas på samma sätt som vid besvär som gäller avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Om beslutet meddelas efter att besvär anförts, ska Finansinspektionen underrätta besvärsmyndigheten om beslutet. Bestämmelser om anförande av besvär och om behandlingen av dem finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden.

Finansinspektionen ska lämna Europeiska bankmyndigheten, Verket för finansiell stabilitet, insättningsgarantifonden och, om filialen tillhandahåller investeringstjänster, ersättningsfonden för investerarskydd, följande uppgifter om filialer till tredjelands kreditinstitut:

1) uppgifter om beviljande och ändring av koncession för en filial,

2) de totala tillgångar och skulder som filialerna rapporterat till Finansinspektionen,

3) namnet på det kreditinstitut eller kreditinstitutskonglomerat i ett tredjeland som filialen tillhör.

Finansinspektionen ska meddela beslut om återkallande av koncession till filialen till ett tredjelands kreditinstitut.

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska kommissionen, Europeiska bankmyndigheten, Verket för finansiell stabilitet samt ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet från tredjeland är medlem i fonden, om återkallandet av koncessionen.

9 §

Samarbete med tredjeländers myndigheter

Finansinspektionen ska sträva efter att ingå administrativa avtal eller andra arrangemang med det berörda tredjelandets behöriga myndigheter innan en filial från tredjeland inleder sin verksamhet i den berörda medlemsstaten. Sådana avtal bör baseras på de modeller för administrativa arrangemang som utarbetats enligt artikel 33.5 i Europeiska banktillsynsförordningen.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål lämna information till Europeiska bankmyndigheten om alla administrativa avtal och andra arrangemang som ingåtts med tredjeländers behöriga myndigheter.

10 §

Förbud mot diskriminering

Bestämmelserna om filialer till tredjeländers kreditinstitut får inte tillämpas så att de ger dessa filialer en förmånligare behandling än filialer till ett utländskt EES-kreditinstitut.

11 §

Klassificering av filialer

Filialer till tredjeländers kreditinstitut ska klassificeras i klass I och II.

Med en filial i klass I avses en filial som uppfyller något av följande villkor:

1) det totala värdet av tillgångar som bokförts av eller som har sitt ursprung hos filialen till ett

tredjelands kreditinstitut i Finland är minst5 miljarder euro, enligt redovisningen för den närmast föregående årliga rapporteringsperioden i enlighet med 18 kap. 8 a §,

2) filialen till ett tredjelands kreditinstitut tar i enlighet med koncessionen emot inlåning eller andra återbetalbara medel från detaljhandelskunder och beloppet av dessa är minst 5 procent av de totala skulderna för filialen till ett tredjelands kreditinstitut eller större än 50 miljoner euro,

3) filialen till ett tredjelands kreditinstitut är inte en filial till ett tredjelands kreditinstitut som uppfyller villkoren enligt 17 kap. 11 §.

Med en filial i klass II avses övriga filialer än de som hör till klass I.

En filial till ett tredjelands kreditinstitut anses uppfylla kraven för filial, om samtliga följande villkor uppfylls:

1) huvudföretaget har sitt säte i ett land som tillämpar sådana solvensbestämmelser och sådan tillsyn som åtminstone motsvarar solvensbestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning,

2) de tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över huvudföretaget omfattas av konfidentialitetskrav som är åtminstone motsvarar de krav som fastställs i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i kreditinstitutsdirektivet,

3) huvudföretaget har sitt säte i ett land som inte är förtecknat som ett sådant högrisktredjeland med strategiska brister i sitt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, i enlighet med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG.

Europeiska bankmyndigheten för ett offentligt register över de tredjeländer och myndigheter i tredjeländer som uppfyller villkoren i 4 mom.

När Finansinspektionen tar emot en ansökan om koncession i enlighet med 4 § ska Finansinspektionen bedöma om kraven i 4 mom. för filialer till tredjeländers kreditinstitut uppfylls och om de villkor för klassificering i klass I som föreskrivs i 2 mom. uppfylls. Utifrån bedömningen klassificerar Finansinspektionen tredjelandets kreditinstitut i klass I eller II. Om det tredjeland, där huvudföretaget har sitt säte i, inte finns upptaget i det offentliga registret ska Finansinspektionen be kommissionen att bedöma tredjelandets bankregelverk och konfidentialitetskrav, om villkoret i 4 mom. 3 punkten uppfylls. Finansinspektionen ska klassificera filialen från tredjeland i klass I i avvaktan på att kommissionen antar ett beslut.

Finansinspektionen ska uppdatera klassificeringen av filialer från tredjeland enligt följande:

1) om en filial från tredjeland i klass I inte längre uppfyller förutsättningar i 2 mom. ska den omedelbart anses tillhöra klass II,

2) om en filial från tredjeland i klass II börjar uppfylla något av villkoren i 2 mom. ska den anses tillhöra klass I först efter en fyramånadersperiod från den dag då den började uppfylla förutsättningen.

12 §

Krav på etablerande av dotterföretag

Finansinspektionen kan kräva att en filial till ett tredjelands kreditinstitut ansöker om en sådan koncession som avses i 4 kap. 1 § om

1) filialen till ett tredjelands kreditinstitut tidigare har bedrivit eller för närvarande bedriver sådan verksamhet som avses i 3 § 1 mom. i detta kapitel med kunder eller motparter som är belägna i någon annan stat inom Europeiska unionen och verksamheten i fråga inte bedrivs med stöd av undantagen i 5 § 1 mom. i detta kapitel,

2) filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller villkoren i 10 kap. 8 § 1 mom. för andra systemviktiga institut,

3) Finansinspektionen bedömer i enlighet med 13 § i detta kapitel att filialen till ett tredjelands kreditinstitut är systemviktigt och det medför betydande risker för den finansiella stabiliteten i Europeiska unionen eller i Finland, eller

4) det totala beloppet av tillgångar i alla filialer till tredjeländers kreditinstitut i Europeiska unionen som tillhör samma grupp uppgår till minst 40 miljarder euro eller om beloppet av de bokförda tillgångarna i filialen till ett tredjelands kreditinstitut i Finland uppgår till minst 10 miljarder euro.

Finansinspektionen ska innan den framställer ett yrkande enligt 1 mom. tillämpa de åtgärder som föreskrivs i 13 § och 18 kap. 14 §. Om Finansinspektionen på andra grunder än de som anges i 1 mom. kan motivera att dessa åtgärder skulle vara otillräckliga för att hantera de väsentliga tillsynsmässiga betänkligheterna behöver Finansinspektionen inte tillämpa andra åtgärder före yrkandet som avses i 1 mom.

Innan Finansinspektionen framställer ett sådant yrkande som avses i 1 mom. ska den samråda med Europeiska bankmyndigheten och de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i Europeiska unionen där den berörda gruppen från tredjeland har etablerat andra filialer från tredjeland eller institut som fungerar som dotterföretag.

13 §

Systemviktiga filialer

Finansinspektionen ska bedöma systemviktigheten av en filial till ett tredjelands kreditinstitut och huruvida filialen i fråga medför betydande risker för den finansiella stabiliteten i Europeiska unionen och Finland, om alla tredjelandsfilialer i Europeiska unionen som tillhör samma grupp från tredjeland har ett totalt belopp av tillgångar i Europeiska unionen såsom rapporterats enligt 18 kap. 8 a § som uppgår till eller överstiger 40 miljarder euro i genomsnitt de tre närmast föregående räkenskapsperioderna eller minst tre av de fem närmast föregående räkenskapsperioderna. Till det totala beloppet av tillgångar räknas inte tillgångar som innehas av filialer till ett tredjelands kreditinstitut i samband med centralbankers marknadstransaktioner med centralbanker som ingår i det Europeiska centralbankssystemet.

I samband med att Finansinspektionen gör en sådan bedömning som avses i 1 mom. ska den beakta

1) storleken på filialen,

2) komplexiteten hos strukturen, organisationen och affärsmodellen för filialen,

3) filialens sammanlänkning till det finansiella systemet i Europeiska unionen och Finland,

4) möjligheten att ersätta de verksamheter, tjänster eller åtgärder eller den finansiella infrastruktur som filialen tillhandahåller,

5) filialens marknadsandel i Europeiska unionen och Finland, med beaktande av dess totala banktillgångar, den verksamhet och de tjänster den tillhandahåller samt de åtgärder den vidtar,

6) den troliga effekten av en suspension eller nedläggning av verksamheten vid filialen på det finansiella systemets likviditet i Finland eller på betalnings-, clearing- och avvecklingssystemen i Europeiska unionen och Finland,

7) vilken roll och betydelse filialen har för de verksamheter som bedrivs av, samt de tjänster som tillhandahålls och de åtgärder som utförs av gruppen i Europeiska unionen och i Finland,

8) vilken roll och betydelse filialen har i samband med resolution eller likvidation på grundval av information från resolutionsmyndigheten,

9) volymen affärsverksamhet som gruppen bedriver via filialer från tredjeland i förhållande till den affärsverksamhet som den gruppen bedriver via dotterföretag som auktoriserats i Europeiska unionen och i de medlemsstater i Europeiska unionen där filialerna från tredjeland är etablerade,

10) de faktorer på basis av vilka det bedöms om villkoren i 10 kap. 8 § 8 mom. för andra systemviktiga institut uppfylls.

Finansinspektionen ska vid den bedömning som avses i 1 mom. höra Europeiska bankmyndigheten och de behöriga myndigheterna i de medlemsstater i Europeiska unionen där den berörda gruppen från tredjeland har etablerat andra filialer från tredjeland eller dotterföretag, för att bedöma de risker för den finansiella stabiliteten som den berörda filialen från tredjeland utgör för andra medlemsstater än den där filialen är etablerad.

Finansinspektionen ska lämna en motiverad sådan bedömning som avses i 1 mom. och förslag på sådana åtgärder som avses i 18 kap. 14 § 3 mom. till Europeiska bankmyndigheten och till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater i Europeiska unionen där den berörda gruppen från tredjeland har etablerat andra filialer från tredjeland eller dotterföretag.

Om de behöriga myndigheter som hörs i enlighet med 3 mom. motsätter sig bedömningen ska de informera Finansinspektionen inom tio arbetsdagar från mottagandet av bedömningen om detta. Finansinspektionen ska med bistånd av Europeiska bankmyndigheten sträva efter att nå konsensus med andra behöriga myndigheter om bedömningen och i tillämpliga fall om de åtgärder som avses i 18 kap. 14 § 3 mom. senast tre månader från och med den dag då Finansinspektionen mottog den avvikande åsikten från en annan behörig myndighet. Efter de tre månader som avses ovan ska Finansinspektionen meddela ett beslut om bedömningen och de åtgärder som avses i 18 kap. 14 § 3 mom.

Finansinspektionen ska till Europeiska bankmyndigheten och till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater där den relevanta tredjelandsgruppen har etablerat andra filialer från tredjeland eller dotterföretag, lämna en motiverad underrättelse om varför den har beslutat att inte vidta de tillsynsåtgärder som avses i 18 kap. 14 §, om Finansinspektionen bedömer att filialen till ett tredjelands kreditinstitut är systemviktigt, men beslutar att inte vidta de tillsynsåtgärder som avses i den paragrafen.

14 §

Öppnande av en representation samt dess verksamhet

Om ett tredjelands kreditinstitut planerar att öppna en representation i Finland ska den anmäla detta till Finansinspektionen. Av anmälan ska framgå representationens adress, vem som ansvarar för representationens verksamhet samt verksamhetens art och omfattning. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om den information som avses i detta moment och om anmälningsförfarandet.

Representationen får inte bedriva verksamhet som avses i 5 kap. 1 §.

Representationen kan inleda sin verksamhet när en anmälan enligt 1 mom. har gjorts.

15 §

Återkallande av en representations rätt att bedriva verksamhet

Finansinspektionen kan förbjuda en representation att fortsätta sin verksamhet i Finland, om en anmälan enligt 14 § inte har gjorts eller om den information som lämnats i anmälan är felaktig eller bristfällig eller om det i representationens verksamhet har förekommit väsentliga överträdelser av bestämmelser eller föreskrifter om finansmarknaden.

18 kap.

Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut

4 §

Intern förvaltning och kundinformationssystem

På filialer till tredjeländers kreditinstitut tillämpas bestämmelserna i 7 kap. 1 §, 8 kap. och 9 kap. 2 §. I fråga om kontrollfunktioner som är oberoende av operativa funktioner tillämpas på filialer i klass I bestämmelserna i 9 kap. 8 § och på filialer i klass II den paragrafen till den del det endast är fråga om inrättande av kontrollfunktioner som är oberoende av operativa funktioner. Finansinspektionen kan dock kräva att en filial i klass II utnämner särskilda ansvarspersoner för kontrollfunktioner som är oberoende av operativa funktioner enlighet med 9 kap. 8 §, om Finansinspektionen anser det nödvändigt på basis av filialens storlek, interna organisation samt verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitet. Finansinspektionen kan också kräva att filialen till ett tredjelands kreditinstitut etablerar en lokal förvaltningskommitté för att säkerställa att filialen styrs på lämpligt sätt.

Filialer till tredjelands kreditinstitut ska ha rapporteringsvägar till huvudföretagets ledningsorgan som täcker alla väsentliga risker och strategier för riskhantering samt ändringar av dessa. Filialer till tredjelands kreditinstitut ska också ha tillräckliga system för informations- och kommunikationsteknik och kontroller för att säkerställa att verksamhetsprinciper tillämpas på lämpligt sätt.

På filialer till tredjeländers kreditinstitut ska tillämpas vad som i 5 kap. 10 och 11 § föreskrivs om förutsättningar för utläggande av kreditinstitutsverksamhet på entreprenad.

Om kritiska eller viktiga funktioner hos filialen till ett tredjelands kreditinstitut utförs av dess huvudföretag ska dessa funktioner utföras i enlighet med interna arrangemang eller gruppinterna avtal. Finansinspektionen ska ha tillgång till alla uppgifter den behöver för att utöva sin tillsynsuppgift i fråga om dessa funktioner.

Filialen till ett tredjelands kreditinstitut ska ha sådana kundinformationssystem som är tillräckliga med avseende på dess verksamhet, så att filialen kontinuerligt kan ge sina kunder sådan information om kundrelationen som krävs enligt lag och avtal.

4 a §

Riskhantering

Ett utländskt kreditinstitut får inte i sin verksamhet i Finland ta så stora risker att de äventyrar filialens insättares intressen. En filial ska ha tillräckliga riskkontrollsystem i förhållande till sin verksamhet.

En filial till ett tredjelands kreditinstitut som genomför transaktioner mellan två koncerner eller gruppinterna transaktioner ska ha tillräckliga resurser för att identifiera och hantera sin motpartsrisk när väsentliga risker kopplade till tillgångar som bokförs av filialen till ett tredjelands kreditinstitut överförs till motparten.

4 b §

Kapitalkrav

Filialer till tredjelands kreditinstitut ska vid varje tidpunkt bibehålla ett minimikapital som åtminstone motsvarar

1) 2,5 procent av deras genomsnittliga skulder för filialer i klass I för de tre närmast föregående årliga rapportperioderna eller, för filialer som nyligen fått sin koncession, av filialens skulder vid tidpunkten för beviljande av koncessionen, enligt vad som rapporterats av filialen i enlighet med 8 a §, dock minst 10 miljoner euro,

2) 0,5 procent av deras genomsnittliga skulder för filialer i klass II för de tre närmast föregående årliga rapportperioderna eller, för filialer som nyligen fått sin koncession, av filialens skulder vid tidpunkten för beviljande av koncessionen, enligt vad som rapporterats av filialen i enlighet med 8 a §, dock minst 5 miljoner euro.

Minimikapitalkravet som avses i 1 mom. ska uppfyllas med något av följande:

1) kontanter eller sådana kontantliknande instrument som avses i artikel 4.1.60 i EU:s tillsynsförordning,

2) räntebärande värdepapper som har givits ut av en medlemsstats stat i Europeiska unionen eller av en medlemsstats centralbank i Europeiska unionen,

3) sådana andra än i 1 eller 2 punkten avsedd instrument som är tillgängliga för filialen till ett tredjelands kreditinstitut för obegränsad och omedelbar användning för att täcka risker eller förluster så snart dessa risker eller förluster uppkommer.

De tillgångar med vilka filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller minimikapitalkravet enligt 1 mom. ska sättas in på ett konto hos ett sådant kreditinstitut som har koncession för kreditinstitut i Finland och som inte ingår i gruppen för filialens huvudföretag. De medel som satts in på kontot ska vara tillgängliga för användning i enlighet med 15 kap. 5 § i resolutionslagen.

4 c §

Likviditetskrav

Ett utländskt kreditinstituts filials likviditet ska vara tillräckligt väl tryggad med hänsyn till dess verksamhet. Kreditinstitutet ska se till att filialen klarar av att fullfölja alla sina betalningsförpliktelser vid rätt tidpunkt. Kreditinstitutet ska på begäran av Finansinspektionen presentera de allmänna principer för hantering av likviditeten som godkänts av kreditinstitutets styrelse eller motsvarande organ. Av principerna ska det även framgå hur tillsynen över filialens likviditet och över de risker som hänför sig till likviditeten har ordnats med hänsyn till arten och omfattningen av filialens affärsverksamhet.

Filialer till tredjelands kreditinstitut ska dessutom i Finland fortlöpande ha en volym icke-pantsatta och likvida tillgångar som är tillräcklig för att täcka likviditetsutflöden under en period på minst 30 dagar. En filial i klass I ska uppfylla likviditetskraven i del sex avdelning I i EU:s tillsynsförordning och i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut.

De tillgångar med vilka filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller likviditetskravet enligt 2 mom. ska sättas in på ett konto hos ett sådant kreditinstitut som har koncession för kreditinstitut i Finland och som inte ingår i gruppen för filialens huvudföretag. Om det återstår likvida tillgångar på kontot efter att de har tillämpats för att täcka likviditetsutflöden ska dessa återstående likvida tillgångar vara tillgängliga för användning av filialen till ett tredjelands kreditinstitut i enlighet med 15 kap. 5 § i resolutionslagen.

Finansinspektionen kan besluta att kravet i 2 mom. inte ska tillämpas på filialer till tredjelands kreditinstitut, om filialen anses uppfylla kraven i enlighet med 17 kap. 11 § 4 mom.

Finansinspektionen utövar tillsyn över likviditeten och marknadsriskerna hos filialer till utländska EES-kreditinstitut, i samarbete med tillsynsmyndigheterna i kreditinstitutets hemstat.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om beräkning av de krav som föreskrivs i 1 mom.

8 §

Bokslut och bokföring

En filial till ett utländskt kreditinstitut ska offentliggöra kreditinstitutets bokslut och koncernbokslut, verksamhetsberättelse och koncernens verksamhetsberättelse samt revisorernas utlåtanden om dem. De ska publiceras på finska eller svenska, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beviljar tillstånd att de offentliggörs på något annat språk.

En filial till ett tredjelands kreditinstitut ska ha en sådan bokföring att det med hjälp av den

går att spåra och registrera heltäckande och exakt information om samtliga tillgångar och skulder som bokförs av filialen till ett tredjelands kreditinstitut i Finland eller som har sitt ursprung i Finland och att självständigt förvalta tillgångarna och skulderna i fråga inom filialen till ett tredjelands kreditinstitut. Bokföringen ska innehålla all nödvändig och tillräcklig information om de risker som filialen till ett tredjelands kreditinstitut genererat samt om hur de förvaltas.

Filialen till ett tredjelands kreditinstitut ska för den förvaltning av bokföring som avses i 2 mom. utveckla principer för förfarandet som regelbundet ses över och uppdateras. Dessa principer för förfarandet ska dokumenteras och godkännas av huvudföretagets styrande organ. Principerna för förfarandet ska innehålla en tydlig motivering av bokföringspraxis och en beskrivning av hur praxisen i fråga överensstämmer med filialens affärsstrategi.

Filialen till ett tredjelands kreditinstitut ska för Finansinspektionen regelbundet utarbeta ett oberoende, skriftligt och motiverat yttrande om genomförandet och den fortlöpande efterlevnaden av kraven i denna paragraf, med resultat och slutsatser.

8 a §

Rapporteringskrav

En filial till ett tredjelands kreditinstitut ska dock, om Finansinspektionen så bestämmer, åtminstone årligen lämna Finansinspektionen följande information:

1) de totala tillgångar som motsvarar verksamheten i Finland,

2) de instrument som finns tillgängliga för att säkra och behålla likviditeten,

3) den kapitalbas som filialen har till sitt förfogande, tillgångar och skulder i filialens bokföring enligt 8 § samt tillgångar och skulder med ursprung hos filialen från tredjeland, med en uppdelning som visar

a) de största bokförda tillgångarna och skulderna uppdelade per sektor och motpart, såsom exponeringar inom den finansiella sektorn,

b) väsentliga koncentrationer av exponeringar och finansieringskällor till särskilda typer av motparter,

c) väsentliga interna transaktioner med huvudföretaget och med enheter i huvudföretagets grupp,

4) en utredning om den insättningsgaranti som ska tillämpas på insättare,

5) en utredning om filialens riskhanteringssystem,

6) en utredning om filialens förvaltnings- och styrningssystem samt uppgifter om de personer som hör till filialens operativa ledning och de personer som innehar nyckelfunktioner för filialens verksamhet,

7) de återhämtnings- och resolutionsplaner som filialen omfattas av,

8) huruvida filialen till ett tredjelands kreditinstitut följer de krav som föreskrivs dem i denna lag,

9) andra än i 1–8 punkten avsedda uppgifter som Finansinspektionen anser vara nödvändiga med tanke på tillsynen över filialen för att få en helhetsbild av den affärsverksamhet som filialen till ett tredjelands kreditinstitut eller huvudföretaget bedriver, verksamheten eller den ekonomiska sundheten samt för att kontrollera och säkerställa att tredjelandsfilialerna och deras huvudföretag efterlever tillämplig rätt.

En filial till ett tredjelands kreditinstitut ska också lämna Finansinspektionen följande uppgifter om sitt huvudföretag:

1) aggregerad information om tillgångar och skulder som innehas respektive bokförs av dotterföretagen och andra filialer inom huvudföretagets grupp i Europeiska unionen, på regelbunden basis,

2) huvudföretagets efterlevnad av de tillämpliga tillsynskraven individuellt och för gruppen, på regelbunden basis,

3) omfattande översyner och bedömningar när dessa utförs rörande huvudföretaget samt de efterföljande tillsynsbesluten, på ad hoc-basis,

4) huvudföretagets återhämtningsplaner och de specifika åtgärder som kan vidtas beträffande filialer till ett tredjelands kreditinstitut i enlighet med de planerna samt eventuella senare uppdateringar och ändringar av planerna,

5) huvudföretagets affärsstrategi i förhållande till filialer från tredjeland och eventuella senare ändringar av den strategin,

6) de tjänster som huvudföretaget tillhandahåller med stöd av 17 kap. 5 § 1 mom. 1 punkten och eventuella senare ändringar i tjänsterna,

7) på Finansinspektionens begäran andra uppgifter än de som avses i 1–6 punkten som Finansinspektionen anser vara nödvändiga med tanke på tillsynen över filialen för att få en helhetsbild av den affärsverksamhet som filialen till ett tredjelands kreditinstitut eller huvudföretaget bedriver, verksamheten eller den ekonomiska sundheten samt för att kontrollera och säkerställa att tredjelandsfilialerna och deras huvudföretag efterlever tillämplig rätt.

De uppgifter som avses i 1 och 2 mom. ska lämnas till Finansinspektionen minst två gånger per år om det är fråga om en filial i klass I och minst en gång per år om det är fråga om en filial i klass II.

Finansinspektionen kan besluta att en filial till ett tredjelands kreditinstitut inte behöver lämna en del eller några alls av de uppgifter som avses i 2 mom., om det är fråga om en filial som uppfyller kraven i 17 kap. 11 § 4 mom. eller Finansinspektionen kan få uppgifterna direkt av kreditinstitutets tillsynsmyndigheter i tredjelandet i fråga.

När en filial till ett tredjelands kreditinstitut lämnar uppgifter om de bokförda tillgångarna och skulderna enligt 1 mom. 3 punkten ska filialen tillämpa de internationella redovisningsstandarder som tillämpas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002.

Utöver bokslutsuppgifterna har Finlands Bank rätt att för fullgörande av sin uppgift få motsvarande uppgifter av utländska kreditinstituts filialer som de har rätt att få av kreditinstitut som har fått koncession i Finland. Finansinspektionens rätt att få information regleras i lagen om Finansinspektionen.

10 §

Ledningen för ett utländskt kreditinstituts filial

För verksamheten vid ett utländskt kreditinstituts filial svarar filialens direktör, som också företräder kreditinstitutet i rättsförhållanden som gäller filialens verksamhet. En filial till ett tredjelands kreditinstitut ska dock ha minst två personer som de facto leder filialens verksamhet. Dessa två personer ska ha ett gott anseende samt tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter, de ska avsätta tillräcklig tid för att kunna fullgöra sina åligganden och Finansinspektionen ska godkänna dem för uppgiften i fråga.

— —

14 §

Tillsyn och bedömning av filialer till tredjeländers kreditinstitut

Finansinspektionen ska säkerställa att en oberoende tredje part regelbundet bedömer hur en filial till ett tredjelands kreditinstitut genomför de krav som föreskrivs i 4 § 1–4 mom. och 4 a § 2 mom. och den fortlöpande efterlevnaden av kraven hos filialen till ett tredjelands kreditinstitut och överlämnar en rapport till Finansinspektionen med sina resultat och slutsatser.

Finansinspektionen ska se över de arrangemang, strategier, processer och rutiner som en filial till ett tredjelands kreditinstitut har infört för att uppfylla kraven i denna lag. Finansinspektionen

ska utvärdera huruvida de styrformer, strategier, processer och rutiner som filialer till tredjelands kreditinstitut infört, såväl som det kapital och den likviditet de förfogar över, är tillräckliga för att säkerställa en sund hantering och täckning av deras väsentliga risker samt den ekonomiska bärkraften hos filialerna.

Finansinspektionen ska utföra den granskning och bedömning som avses i 2 mom. enligt de tillsynsprinciper som den offentliggjort i enlighet med 11 kap. 12 § 1 punkten. Finansinspektionen ska fastställa hur ofta och hur ingående den granskning som avses i 2 mom. ska utföras så att den står i proportion till klassificeringen av filialer i klass I och klass II och att i den beaktas andra relevanta kriterier såsom arten, omfattningen av och komplexiteten hos den verksamhet som bedrivs av filialerna till tredjelands kreditinstitut.

Finansinspektionen ska omedelbart underrätta Europeiska bankmyndigheten samt den myndighet som ansvarar för bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism om översynen ger de behöriga myndigheterna grundad anledning att misstänka att filialen till ett tredjelands kreditinstitut i fråga har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta eller att det finns en ökad risk för detta. Om det finns en ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism ska Finansinspektionen och den myndighet som ansvarar för bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism hålla kontakt med varandra och omedelbart underrätta Europeiska bankmyndigheten om sin gemensamma bedömning. Finansinspektionen ska vid behov vidta tillsynsåtgärder enligt 15 § eller återkalla koncessionen enligt 17 kap. 7 §.

Finansinspektionen, centralen för utredning av penningtvätt och den myndighet som ansvarar för bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism ska ha ett nära samarbete med varandra inom ramen för sina respektive behörigheter och utbyta information som är relevant, förutsatt att detta samarbete och informationsutbyte inte påverkar någon pågående utredning eller undersökning eller något pågående förfarande enligt straffrätten eller förvaltningsrätten.

15 §

Finansinspektionens behörighet vid tillsynen

Finansinspektionen ska vidta tillsynsåtgärder i enlighet med 2 mom. för att säkerställa att filialer till tredjelands kreditinstitut i ett tidigt skede vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att

1) filialerna uppfyller de krav som ska tillämpas på dem enligt kreditinstitutsdirektivet och enligt denna lag eller att de på nytt uppfyller de kraven, och

2) de väsentliga risker som filialerna är exponerade för täcks och hanteras på ett sunt sätt och i tillräcklig utsträckning och att filialerna i fråga bibehåller sin ekonomiska bärkraft.

Finansinspektionen kan kräva av filialer till tredjelands kreditinstitut att de

1) innehar ett kapitalbelopp som överstiger minimikraven i 4 b § eller uppfyller andra ytterligare kapitalkrav som uppfyller kraven i 4 b §,

2) uppfyller andra specifika likviditetskrav utöver kraven i 4 c § så att tillgångarna uppfyller kraven i 4 c §,

3) stärker sina styrformer, riskhantering eller bokföringsarrangemang,

4) begränsar omfattningen av sin affärsverksamhet eller den verksamhet de bedriver samt motparternas verksamhet i den verksamheten,

5) minskar den inneboende risken i sina verksamheter, produkter och system, samt verksamhet på entreprenad, och upphör att bedriva sådan verksamhet eller erbjuda sådana produkter,

6) iakttar de ytterligare rapporteringskraven enligt 8 a § 1 mom. 9 punkten eller 2 mom. 7 punkten eller ökar frekvensen för den regelbundna rapporteringen.

7) offentliggör information.

Finansinspektionen kan också för att ingripa i risker som identifierats utifrån en bedömning

enligt 17 kap. 13 §

1) kräva att filialen till ett tredjelands kreditinstitut omstrukturerar sina tillgångar eller verksamheter så att den inte längre klassificeras som systemviktiga i enlighet med den paragrafen eller att den upphör att utgöra en otillbörlig risk för den finansiella stabiliteten i Europeiska unionen eller Finland, eller

2) införa ytterligare tillsynskrav på filialen till ett tredjelands kreditinstitut.

Finansinspektionen har dessutom befogenhet att av kreditinstitut i Finland och filialer till tredjelands kreditinstitut som är i Finland kräva att de tillhandahåller Finansinspektionen de uppgifter som den behöver för att övervaka de tjänster som tillhandahålls i enlighet med 17 kap. 5 § 1 mom. 1 punkten uteslutande på initiativ av en kund eller motpart och som tillhandahålls av ett tredjelands kreditinstitut som ingår i samma grupp som kreditinstitutet eller filialen.

16 §

Samarbete mellan tillsynsmyndigheterna

Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta information med de tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över filialer till tredjelands kreditinstitut och institut som verkar som dotterföretag inom samma grupp från tredjeland. Finansinspektionen ska i enlighet med 67 § i lagen om Finansinspektionen göra upp skriftliga avtal med de andra behöriga myndigheterna om arrangemang för samordning och samarbete.

Finansinspektionen ska delta i tillsynskollegiets arbete eller inrätta ett tillsynskollegium enligt 65 b § i lagen om Finansinspektionen enligt följande:

1) om ett tillsynskollegium har inrättats i förhållande till institut som verkar som dotterföretag inom en grupp kreditinstitut från tredjeland ska de filialer i klass I som ingår i samma grupp omfattas av det tillsynskollegiets tillämpningsområde,

2) om gruppen med kreditinstitut från tredjeland har filialer i klass I i mer än en medlemsstat i Europeiska unionen men inget institut som verkar som dotterföretag i Europeiska unionen som omfattas av ett tillsynskollegium, ska ett tillsynskollegium inrättas i förhållande till de filialerna i klass I,

3) om gruppen från tredjeland har filialer till tredjelands kreditinstitut i klass I i mer än en medlemsstat i Europeiska unionen eller minst en filial i klass I och ett eller flera institut som verkar som dotterföretag i Europeiska unionen som inte omfattas av ett tillsynskollegium, ska ett tillsynskollegium inrättas i förhållande till de filialerna och de institut som verkar som dotterföretag.

I de situationer som avses i 2 mom. 2 och 3 punkten ska myndigheterna säkerställa att det finns en ledande behörig myndighet som ha samma roll som det tillsynskollegium enligt 65 b § i lagen om Finansinspektionen som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen. Finansinspektionen är ledande behörig myndighet om filialen till ett tredjelands kreditinstitut i Finland är det största enligt värdet på tillgångarna som tagits upp.

Tillsynskollegiet ska

1) utarbeta en rapport om strukturen och verksamheterna för gruppen i Europeiska unionen och uppdatera den rapporten årligen,

2) utbyta information om resultaten av den översyns- och utvärderingsprocess som avses i 14 §,

3) sträva efter att harmonisera tillämpningen av de tillsynsåtgärder som avses i 15 §.

Tillsynskollegiet ska när så är lämpligt säkerställa lämplig samordning och lämpligt samarbete med berörda tillsynsmyndigheter i tredjeländer.

17 §

Meddelande av uppgifter till Europeiska bankmyndigheten

Finansinspektionen ska meddela Europeiska bankmyndigheten följande uppgifter:

1) de koncessioner som beviljats filialer till tredjeländers kreditinstitut och efterföljande ändringar av sådana koncessioner,

2) de totala tillgångar och skulder som bokförts av de filialer till tredjeländers kreditinstitut som beviljats koncession, enligt regelbundna rapporter,

3) namnet på den grupp tredjeländers kreditinstitut som filialen till ett tredjelands kreditinstitut som beviljats koncession tillhör.

Europeiska bankmyndigheten ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de filialer till tredjeländers kreditinstitut som har beviljats koncession att bedriva verksamhet i Europeiska unionen och uppgift om i vilka länder filialerna har koncession.

20 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Påföljdsavgift

— —

Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver vad som föreskrivs i 1 mom., dessutom

— —

3) bestämmelserna om förvaltnings- och styrsystem i 7 kap. 1–4, 4 a–4 e och 5 § samt i 6 § 1 mom. i denna lag, bestämmelserna om ersättningar i 8 kap. 3–14 § i denna lag och i 7 kap. 13 § 4 mom. och 7 a kap. 10 § 2 och 3 mom. i konsumentskyddslagen samt bestämmelserna om riskhantering i 9 kap. 2–5, 5 a–5 d och 6–21 § i denna lag,

— —

7) bestämmelserna i 8 a kap. 1–3, 8 och 9 § i denna lag om kreditinstituts och finansiella företagsgruppers skyldighet att upprätta och granska återhämtningsplaner enligt 3 § och 4 § 1 mom. samt om godkännande av återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper, bestämmelsen i 9 a kap. 7 § 3 mom. i denna lag om meddelande av planer om tillhandahållande av finansiellt stöd till myndigheterna och bestämmelsen i 11 kap. 5 a § 3 mom. i denna lag om anmälningsskyldighet,

8) bestämmelserna i 2 a kap. i denna lag om holdingföretag,

9) bestämmelserna i 11 kap. 6, 6a, och 6 c § i denna lag om buffertkrav enligt prövning samt i 9 § i denna lag om tilläggskrav på likviditeten,

10) bestämmelserna i 3 a kap. i denna lag om företagsomstruktureringar, förvärv av kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder.

Påföljdsavgift enligt 1 mom. 4, 5 och 9 punkten får inte påföras andra än kreditinstitut och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut samt personer som hör till ledningen för respektive juridiska person och mot vars förpliktelser gärningen eller försummelsen strider.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1 och 2 mom. i denna paragraf, följande bestämmelser i EU:s tillsynsförordning:

1) bestämmelsen i artikel 92.1 om kapitalbaskrav,

2) bestämmelserna i del tre avdelning III kapitel 2 om krav som gäller datainsamling och styrning och förvaltning,

— —

4) bestämmelserna i del fyra om stora exponeringar som gäller kunder eller en grupp kunder med inbördes anknytning,

5) bestämmelserna i artiklarna 430.1–430.3 och 430a om uppgifter som ska rapporteras,

8) bestämmelserna i artikel 429 om beräkning av bruttosoliditetsgraden och i del sju om undantag från beräkning av bruttosoliditetsgraden,

9) bestämmelserna i artiklarna 431.1–431.3 och artikel 451.1 om kraven på offentliggörande,

10) bestämmelserna i artiklarna 413 och 428b om krav på stabil finansiering,

11) bestämmelserna om krav som gäller totala riskvägda exponeringsbelopp eller beräkning av kapitalbaskrav och bestämmelserna i del tre avdelning II–VI om förvaltnings- och styrningssystem,

12) bestämmelserna i del sex avdelning I och avdelning IV om krav som gäller beräkning av likviditetskrav eller krav på stabil finansiering samt bestämmelserna i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut, som utfärdats med stöd av dessa bestämmelser,

13) bestämmelserna i artiklarna 28, 52 och 63 om avgifter för innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

14) bestämmelserna i del tre, del fyra, del sex eller del sju om kapitaltäckningskrav för institut som verkar som moderbolag eller holdingföretag på konsoliderad basis eller på undergruppsnivå,

15) bestämmelserna i del två om krav på sammansättning, villkor, justeringar och avdrag som gäller kapitalbas.

Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver vad som föreskrivs i 1, 2 och 4 mom. i denna paragraf, dessutom

1) närmare bestämmelser och föreskrifter om de bestämmelser som avses i de momenten,

2) bestämmelserna i de kommissionsförordningar och kommissionsbeslut som har antagits med stöd av kreditinstitutsdirektivet, resolutionsdirektivet och EU:s tillsynsförordning,

3) Finansinspektionens beslut som meddelats med stöd av denna lag eller EU:s tillsynsförordning.

Utöver det som föreskrivs i 40 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen kan påföljdsavgift i de situationer som avses i 1, 2, 4 och 5 mom. påföras en person i kreditinstitutets högsta ledning eller verkställande ledning, en nyckelperson, en person vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil eller någon annan fysisk person som har varit ansvarig för överträdelse enligt den tillämpliga lagen, eller en person i motsvarande ställning i ett holdingföretag.

22 kap.

Tillsynsbefogenheter

2 §

Vite

På vite som Finansinspektionen förelägger tillämpas med avvikelse från 33 a § i lagen om Finansinspektionen bestämmelserna i denna paragraf, om det rör sig om en i 2 mom. avsedd försummelse eller förseelse.

Finansinspektionen kan vid vite ålägga kreditinstitutet eller holdingföretaget att fullgöra sin skyldighet, om ett kreditinstitut eller ett holdingföretag i sin verksamhet försummar att iaktta eller bryter mot bestämmelser eller beslut som avses i 20 kap. 1 § 1, 2, 4 och 5 mom. i denna lag.

Vite kan av särskilda skäl föreläggas också en person som hör till kreditinstitutets högsta ledning eller verkställande ledning, en nyckelperson, en person vars yrkesutövning har väsentlig

inverkan på kreditinstitutets riskprofil eller någon annan fysisk person som enligt tillämplig lag har varit ansvarig för överträdelsen eller en person i motsvarande ställning i ett holdingföretag.

Det högsta vitet per dag är

1) i fråga om en juridisk person fem procent av en sådan genomsnittlig daglig nettoomsättningen, som motsvararden årliga totala nettoomsättning som avses i 40 b § 2 mom. 1 punkten eller 40 b § 2 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen dividerad med 365, och

2) i fråga om en fysisk person 50 000 euro.

Vite kan dömas ut för högst sex månader.

Vitet föreläggs i form av löpande vite. På föreläggande av vite tillämpas inte 9 § i viteslagen (1113/1990). Vitet döms ut av Finansinspektionen. På utdömande av vite tillämpas inte 10 § 2 mom. i den lagen. På föreläggande och utdömande av vite tillämpas viteslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av om investeringstjänster

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om investeringstjänster (747/2012) rubriken för 1 kap. 13 §, 13 § 1 mom. 11 punkten, 3 kap. 1 a § 1 mom., 6 kap. 2 b § 1 mom., 6 b kap. 1 a § 1 mom. 2 punkten samt 2 b § 1 mom. 4 punkten, 6 c kap. 2 § 1 mom. 1 punkten, det inledande stycket i 5 § 1 mom., 5 § 1 mom. 13 punkten, 15 kap. 2 § 1 mom. 3 och 4 punkten och 16 a kap. 2 §,

sådana de lyder, rubriken för 1 kap. 13 §, 3 kap. 1 a § 1 mom., 6 kap. 2 b § 1 mom., 6 b kap. 1 a § 1 mom. 2 punkten och 2 b § 1 mom. 4 punkten, 6 c kap. 2 § 1 mom. 1 punkten, det inledande stycket i 5 § 1 mom. samt 5 § 1 mom. 13 punkten i lag 523/2021, 1 kap. 13 § 1 mom. 11 punkten i lag 1069/2017, 15 kap. 2 § 1 mom. 3 och 4 punkten i lag 513/2019 och 16 a kap. 2 § i lag 623/2014, samt

fogas till 1 kap. 13 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 1069/2017, 294/2019 och 523/2021, nya 12 och 13 punkter, till 3 kap. 1 a §, sådan den lyder i lag 523/2021, nya 4–6 mom., till 6 b kap. 2 b § 1 mom., sådant det lyder i lag 523/2021, en ny 5 punkt och till den paragrafen, sådan den lyder i lag 523/2021, ett nytt 6 mom., varvid det nuvarande 6–8 mom. blir 7–9 mom. till 6 c kap. 2 §, sådan den lyder i lag 523/2021, ett nytt 5 mom., varvid nuvarande 5 mom. blir 6 mom. och till 5 § 1 mom., sådant det lyder i lag 523/2021, en ny 14 punkt samt till 15 kap. 2 § 1 mom., sådant det lyder i lag 513/2019, en ny 5 punkt och till den paragrafen, sådan den lyder i lagarna 1069/2017, 513/2019, 523/2021, 365/2023 och 526/2025, ett nytt 10 mom. som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

13 §

Definitioner som gäller tillhandahållare av investeringstjänster

I denna lag avses med

— —

11) *filialer* ett värdepappersföretags eller ett utländskt värdepappersföretags driftsställen som är etablerade utanför hemstaten och i rättsligt hänseende utgör en del av värdepappersföretaget eller det utländska värdepappersföretaget och utifrån vilket investeringstjänster tillhandahålls eller investeringsverksamhet bedrivs samt kan tillhandahållas också sidotjänster. Alla driftsställen som har etablerats i samma medlemsstat av ett värdepappersföretag med huvudkontor i en annan medlemsstat ska betraktas som en enda filial,

12) *central motpart* en central motpart som avses i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, nedan *EMIR-förordningen*,

13) *kvalificerad central motpart* en central motpart som avses i artikel 4.1.88 i EU:s tillsynsförordning.

— —

3 kap.

Beviljande och återkallande av verksamhetstillstånd för värdepappersföretag samt betydande ägares tillförlitlighet

1 a §

Särskild bestämmelse om verksamhetstillstånd för vissa värdepappersföretag

Ett värdepappersföretag som beviljats verksamhetstillstånd för handel för egen räkning eller garantiverksamhet för finansiella instrument som avses i 1 kap. 15 § 1 mom. 3 eller 6 punkten ska ansöka om koncession för kreditinstitut enligt 4 kap. i kreditinstitutslagen senast samma dag som dess genomsnittliga samlade månatliga tillgångar, beräknat över en sammanhängande tolvmånadersperiod, uppfyller åtminstone en av de förutsättningar som anges i artikel 4.1.1 b i EU:s tillsynsförordning.

— —

Finansinspektionen kan med avvikelse från 1 mom. på ansökan av ett värdepappersföretag bevilja undantag från kravet på koncession för kreditinstitut. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta Europeiska bankmyndigheten om ansökan.

Finansinspektionen ska när den fattar beslut om undantag enligt 4 mom. i fråga om den verksamhet som företaget bedriver i den medlemsstat där företaget är etablerat och i hela unionen beakta åtminstone verksamhetens art, omfattning, betydelse och komplexitet samt den systemrisk som verksamheten medför. Om företaget ingår i en grupp, ska också gruppens organisationsstruktur, bokföringspraxis och fördelningen av tillgångar mellan enheterna i gruppen beaktas vid prövningen. Finansinspektionen ska i sin prövning beakta Europeiska bankmyndighetens yttrande i ärendet.

Finansinspektionen ska meddela ett beslut om undantag enligt 4 mom. inom en månad från mottagandet av Europeiska bankmyndighetens yttrande. Om Finansinspektionens beslut avviker från Europeiska bankmyndighetens yttrande, ska Finansinspektionen ange skälen till avvikelsen i sitt beslut. Finansinspektionen ska underrätta det företag som ansökt om undantag och Europeiska bankmyndigheten om sitt beslut. Europeiska bankmyndigheten ska offentliggöra beslutet på sin webbplats. Finansinspektionen ska ompröva sitt beslut vart tredje år.

6 kap.

Ekonomiska verksamhetsförutsättningar för tillhandahållande av investeringstjänster

samt tillsyn över den ekonomiska stabiliteten

2 b §

Tillämpning av kraven i EU:s tillsynsförordning på vissa värdepappersföretag

Om ett värdepappersföretag uppfyller villkoren i artikel 1.2 eller 1.5 i EU:s förordning om tillsynskrav för värdepappersföretag, tillämpas på företaget i stället för kraven i 6 b kap. 1 a, 1 b, 2 a–2 c och 7–13 § eller i 6 c kap. i denna lag kraven i EU:s tillsynsförordning och i kreditinstitutslagen i enlighet med 4 mom. Om ett ovan avsett värdepappersföretag som uppfyller villkoren ingår i en sådan värdepappersföretagskoncern som avses i artikel 4.25 i EU:s förordning om tillsynskrav för värdepappersföretag, tillämpas på den värdepappersföretagskoncernen vad som i kreditinstitutslagen och i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om gruppbaserad tillsyn över kreditinstitut.

— —

6 b kap.

Förvaltnings- och styrningssystem, insyn, riskhantering och ersättning

1 a §

Värdepappersföretagets interna förvaltnings- och styrningssystem

Ett värdepappersföretag ska ha ändamålsenliga och tillförlitliga förvaltnings- och styrningssystem som står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i värdepappersföretagets affärsmodell och verksamhet. Dessa omfattar

— —

2) effektiva processer för att identifiera, hantera och övervaka sådana risker som värdepappersföretag är eller kan bli exponerade för eller som de medför eller kan medföra för andra, inbegripet den koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter, med beaktande av villkoren i artikel 7a i EMIR-förordningen,

— —

2 b §

Riskhantering

Ett värdepappersföretag ska införa effektiva strategier, riktlinjer, processer och system för att identifiera, mäta, hantera och övervaka följande riskfaktorer och deras effekter:

— —

4) likviditetsrisk över lämpliga tidsspann, inbegripet intradag, för att säkerställa att värdepappersföretaget har tillräckligt med likvida medel för att bland annat ingripa i väsentliga källor till risker enligt 1–3 punkten,

5) väsentliga källor till och effekter av sådana koncentrationsrisker som är en följd av exponeringar mot centrala motparter och all väsentlig inverkan på kapitalbasen.

— —

Vid tillämpningen av 1 mom. 5 punkten ska värdepappersföretagets ledningsorgan upprätta särskilda planer och fastställa kvantitativa mål i enlighet med de krav som fastställs i artikel 7a i EMIR-förordningen i syfte att övervaka och hantera den koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter som tillhandahåller systemviktiga tjänster för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater.

— —

6 c kap.

Tillsyn över finansiell ställning samt översyns- och utvärderingsprocessen

2 §

Översyn och utvärdering

Finansinspektionen ska, med beaktande av värdepappersföretagets storlek, riskprofil och affärsmodell, se över de styrformer, strategier, processer och rutiner som ett värdepappersföretag har infört och vid behov utvärdera följande omständigheter för att säkerställa en god hantering och täckning av värdepappersföretagets risker:

1) de risker som avses i 6 b kap. 2 b §,

— —

Finansinspektionen ska för tillämpningen av 1 mom. 1 punkten bedöma och övervaka utvecklingen av institutens metoder i fråga om hanteringen av den koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter, inklusive de planer som upprättas i enlighet med 6 b kap. 2 b § 6 mom. samt de framsteg som instituten gör för att anpassa sina affärsmodeller till de krav som fastställs i artikel 7a i EMIR-förordningen.

— —

5 §

Tillsynsbefogenheter

Finansinspektionen kan vid tillämpningen av 6 b kap. 2 b § och av 2 §, 3 § 4 och 5 mom. samt 4 § i detta kapitel

— —

13) kräva att värdepappersföretaget minskar de risker som säkerheten i dess nätverks- och informationssystem utsätts för, i syfte att säkerställa konfidentialitet, integritet och tillgänglighet för företagets processer, uppgifter och tillgångar,

14) i det fall att Finansinspektionen anser att det föreligger en alltför stor koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot en central motpart, kräva att värdepappersföretagen minskar sina exponeringar mot denna centrala motpart eller omfördelar exponeringar mellan sina clearingkonton i enlighet med artikel 7a i EMIR-förordningen.

— —

15 kap.

Administrativa påföljder

2 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs för försummelse att iaktta eller för överträdelse av följande bestämmelser och beslut som avses i 40 § i lagen om Finansinspektionen:

— —

3) bestämmelserna om aktieägares identitet i 9 a kap. 2 § i denna lag,

4) bestämmelserna i 12 kap. i kreditinstitutslagen om upprättande och offentliggörande av

bokslut, verksamhetsberättelse och koncernbokslut,

5) bestämmelsen i 3 kap. 1 a § 1 mom. i denna lag om koncession för kreditinstitut, om inte Finansinspektionen har beviljat undantag enligt 4 mom. i den paragrafen, samt ett beslut av Finansinspektionen som meddelats med stöd av den bestämmelsen.

— —

Utöver vad som föreskrivs i 40 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen kan påföljdsavgift i de situationer som avses ovan i 1 mom. 5 punkten också påföras andra fysiska personer som enligt tillämplig lag har varit ansvariga för överträdelsen.

16 a kap.

Tillsynsbefogenheter

2 §

Vite

På vite som Finansinspektionen förelägger tillämpas med avvikelse från 33 a § i lagen om Finansinspektionen denna paragraf, om det rör sig om en i 2 mom. avsedd försummelse eller förseelse.

Om ett värdepappersföretag i sin verksamhet försummar att iaktta eller bryter mot en bestämmelse eller ett beslut som avses i 15 kap. 2 § 1 mom. 5 punkten i denna lag, kan Finansinspektionen vid vite ålägga företaget att fullgöra sin skyldighet.

Vite kan av särskilda skäl föreläggas också en person som hör till värdepappersföretagets ledning eller verkställande ledning eller någon annan fysisk person som enligt tillämplig lag har varit ansvarig för överträdelsen.

Det högsta vitet per dag är

1) i fråga om en juridisk person fem procent av en sådan genomsnittliga daglig nettoomsättning, som motsvarar den årliga totala nettoomsättning som avses i 40 b § 2 mom. 1 punkten eller 40 b § 2 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen dividerad med 365, och

2) i fråga om en fysisk person 50 000 euro.

Vite kan dömas ut för högst sex månader.

Vitet föreläggs i form av löpande vite. På föreläggande av vite tillämpas inte 9 § i viteslagen (1113/1990). Beslut om utdömande av vite fattas av Finansinspektionen. På utdömande av vite tillämpas inte 10 § 2 mom. i den lagen. På föreläggande och utdömande av vite tillämpas i övrigt den viteslagen.

Finansinspektionen kan förena förbud eller beslut som avses i 1 § med vite.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

4.

Lag

om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001) 5 § 1 och 3 mom., 9 § 1 mom. och 13 § 2 mom.,
av dem 5 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1348/2022 samt 5 § 3 mom. och 9 § 1 mom. sådana de lyder i lag 404/2019, som följer:

5 §

Bestämmelser om skyldigheten för kreditinstitut som deltar i en fusion att göra anmälan till Finansinspektionen finns i 3 a kap. i kreditinstitutslagen. Av en revisor enligt aktiebolagslagen förutsätts behörighet enligt 12 kap. 14 § i kreditinstitutslagen.

— —

Bestämmelser om Finansinspektionens behörighet att motsätta sig en fusion finns i 3 a kap. i kreditinstitutslagen. Finansinspektionen ska underrätta registermyndigheten om sin invändning mot fusionen inom en månad från den dag som angetts i den kallelsen på borgenärerna som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen.

— —

9 §

På det ursprungliga kreditinstitutets delningsplan, registreringen av verkställandet av delningen samt tillståndet och intyget angående verkställandet tillämpas vad som i 5, 5 b, 6 och 6 a § föreskrivs om dessa i fråga om fusion.

— —

13 §

— —

På verkställigheten av överlåtelsen av kreditinstitutets affärsverksamhet ska dessutom tillämpas vad som i 3 kap. föreskrivs om verkställighet av delning. Förfarandet för hörande av borgenärer gäller emellertid endast överlåtbara skulder. Överlåtelsen av affärsverksamheten ska anmälas till Finansinspektionen. På anmälningsförfarandet och innehållet i anmälan tillämpas vad som i 3 a kap. i kreditinstitutslagen föreskrivs om avyttring av betydande tillgångar och skulder, med undantag av bestämmelserna om minimiandelen i 3 § i det kapitlet. Finansinspektionen kan motsätta sig överlåtelsen av affärsverksamheten, om överlåtelsen sannolikt äventyrar förutsättningarna för det övertagande kreditinstitutets koncession. Finansinspektionen ska underrätta registermyndigheten om sin invändning mot överlåtelsen inom en månad från den dag som angetts i kallelsen på borgenärerna. De kreditinstitut som är parter i överlåtelsen av affärsverksamheten ska utan dröjsmål underrättas om att Finansinspektionen motsätter sig överlåtelsen. Överlåtelsen av affärsverksamheten får registreras endast om Finansinspektionen inte motsätter sig den inom den tid som anges ovan.

— —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

5.

Lag

om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013) 6 § 1 och 3 mom., 12 § 1 mom. och 16 § 3 mom.,

av dem 6 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1349/2022, som följer:

6 §

Bestämmelser om skyldigheteten för kreditinstitut som deltar i en fusion att göra anmälan till Finansinspektionen finns i 3 a kap. i kreditinstitutslagen. Av en revisor enligt andelslagen förutsätts behörighet enligt 12 kap. 14 § i kreditinstitutslagen.

— —

Bestämmelser om Finansinspektionens behörighet att motsätta sig en fusion finns i 3 a kap. i kreditinstitutslagen. Finansinspektionen ska underrätta registermyndigheten om sin invändning mot fusionen inom en månad från den dag som angetts i kallelsen på borgenärerna som avses i 20 kap. 6 § 2 mom. i andelslagen.

— —

12 §

På det ursprungliga kreditinstitutets delningsplan, registrering av verkställandet av delningen samt tillståndet och intyget angående verkställighet tillämpas vad som i 5–10 § föreskrivs om dessa i fråga om fusion.

— —

16 §

— —

På överlåtelsen av kreditinstitutets affärsverksamhet tillämpas dessutom vad som i 4 kap. föreskrivs om verkställande av delning. Borgenärsförhörsförfarandet gäller emellertid endast överlåtbara skulder. Överlåtelsen av affärsverksamheten ska anmälas till Finansinspektionen. På anmälningsförfarandet och innehållet i anmälan tillämpas vad som i 3 a kap. i kreditinstitutslagen föreskrivs om avyttring av betydande tillgångar och skulder, med undantag av bestämmelserna om minimiandelen i 3 § i det kapitlet. Finansinspektionen kan motsätta sig överlåtelsen av affärsverksamheten, om överlåtelsen sannolikt äventyrar förutsättningarna för det övertagande kreditinstitutets koncession. Finansinspektionen ska underrätta registermyndigheten om sin invändning mot överlåtelsen inom en månad från den dag som angetts i kallelsen på borgenärerna. De kreditinstitut som är parter i överlåtelsen av affärsverksamheten ska utan dröjsmål underrättas om att Finansinspektionen motsätter sig överlåtelsen. Överlåtelsen av affärsverksamheten får registreras endast om Finansinspektionen inte motsätter sig den inom den tid som anges ovan.

— —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

6.

Lag

om ändring av sparbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sparbankslagen (1502/2001) mellanrubriken före 65 § samt 66 §, mellanrubriken före 85 § samt 86 § och 89 § 1 mom.,

av dem 66 och 86 § och 89 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1423/2007, som följer:

Registrering av fusionsplanen och kallelse på borgenärerna

66 §

De sparbanker som deltar i fusionen ska göra en anmälan om fusionen till Finansinspektionen på det sätt som föreskrivs i 3 a kap. i kreditinstitutslagen. Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att motsätta sig en fusion finns i det kapitlet. Finansinspektionen ska underrätta registermyndigheten om sin invändning mot delningen inom en månad från den tidsfrist som föreskrivs i 67 § 2 mom. i denna lag. Besvär över ett beslut om invändning mot fusion ska behandlas skyndsamt.

Registrering av delningsplanen och kallelse på borgenärerna

86 §

De sparbanker som deltar i delningen ska göra en anmälan om delningen till Finansinspektionen i enlighet med 3 a kap. i kreditinstitutslagen. Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att motsätta sig en delning finns i det kapitlet. Finansinspektionen ska underrätta registermyndigheten om sin invändning mot delningen inom en månad från den tidsfrist som föreskrivs i 67 § 2 mom. i denna lag. Besvär över ett beslut om invändning mot delning ska behandlas skyndsamt.

89 §

På överlåtelse av affärsverksamheten tillämpas bestämmelserna i 83 och 85 § om delningsplan och registrering av delningsplan, bestämmelserna i 87 § 1 och 2 mom. och 87 a § om borgenärsskydd samt bestämmelserna i 87 g och 87 h § om verkställande av delning, dock så att förfarandet för borgenärsförhör enligt 87 § 1 och 2 mom. endast gäller överförbara skulder. Överlåtelsen av affärsverksamheten ska anmälas till Finansinspektionen. På anmälningsförfarandet och innehållet i anmälan tillämpas vad som i 3 a kap. i kreditinstitutslagen föreskrivs om avyttring av betydande tillgångar och skulder, med undantag av bestämmelserna om minimiandelen i 3 § i det kapitlet. Finansinspektionen kan motsätta sig överlåtelsen av affärsverksamheten, om överlåtelsen sannolikt äventyrar förutsättningarna för det övertagande kreditinstitutets koncession. Finansinspektionen ska underrätta registermyndigheten om sin invändning mot överlåtelsen inom en månad från den dag som angetts i kallelsen på borgenärerna. De kreditinstitut som är parter i överlåtelsen av affärsverksamheten ska utan dröjsmål underrättas om att Finansinspektionen motsätter sig överlåtelsen. Överlåtelsen av affärsverksamheten får registreras endast om Finansinspektionen inte motsätter sig den inom den tid som anges ovan.

— —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———————

7.

Lag

om ändring av lagen om placeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om placeringsfonder (213/2019) 1 kap. 2 § 1 mom. 35 punkten och 3 § 16 punkten samt 13 kap. 7 § 2–4 mom.,

av dem 1 kap. 2 § 1 mom. 35 punkten och 3 § 16 punkten sådana de lyder i lag 1445/2025 , samt

fogas till 1 kap. 2 § 1 mom., sådan den lyder delvis ändrad i lag 1445/2025, en ny 36 punkt och till 1 kap. 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 527/2021, 953/2022, 987/2024 och 1445/2025, en ny 17 punkt som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

— —

35) *värdepapperscentral* en värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § 5 punkten i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017) samt en sådan i 6 punkten i den paragrafen avsedd utländsk värdepapperscentral som har fått sådan auktorisation att vara verksam som värdepapperscentral i en EES-stat eller ett tredjeland som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012,

36) *central motpart* en central motpart som avses i artikel 2.1 i den i 3 § 5 punkten nämnda EMIR-förordningen.

— —

3 §

Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning

I denna lag avses med

— —

16) *Europeiska systemrisknämnden* den europeiska systemrisknämnd som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd,

17) *EMIR-förordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

13 kap.

Placeringsfonders investeringar

7 §

Riskexponeringen mot samma motpart får, vid investering i sådana derivatinstrument som inte clearas av en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i EMIR-förordningen eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen, inte överstiga en tiondel av placeringsfondens tillgångar, om motparten är ett kreditinstitut som avses i 5 § i detta kapitel, och, i andra fall, en tjugondel av placeringsfondens tillgångar.

Sådana investeringar i en och samma emittents värdepapper eller penningmarknadsinstrument som överstiger en tjugondel av placeringsfondens tillgångar får sammanlagt uppgå till högst två femtedelar av placeringsfondens tillgångar. Denna begränsning tillämpas inte på inlåning eller på investering i sådana derivatinstrument, som clearas av en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i EMIR-förordningen eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen, i vilka motparten är ett kreditinstitut som avses i 5 § i detta kapitel.

Sammanlagt högst en femtedel av en placeringsfonds tillgångar får investeras i en och samma emittents värdepapper och penningmarknadsinstrument, i inlåning som mottagits av företaget eller i sådana derivatinstrument som inte clearas av en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i EMIR-förordningen eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen och som för placeringsfonden innebär en riskexponering mot företaget i fråga.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag

om ändring av lagen om Finlands Banks tjänstemän

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till lagen om Finlands Banks tjänstemän (1166/1998) ett nytt 9 a kap. som följer:

9 a kap.

Karensavtal

32 b §

Finlands Bank kan före utnämningen till en tjänst eller ett tjänsteförhållande med den person som föreslås bli utnämnd eller med den tjänsteman som under pågående tjänsteförhållande övergår till ett nytt uppdrag före övergången ingå ett skriftligt avtal (*karensavtal*) genom vilket tjänstemannens rätt att övergå till en annan arbetsgivare eller att inleda närings- eller yrkesutövning eller någon annan motsvarande verksamhet i de situationer som avses i 2 mom. begränsas för viss tid (*karenstid*).

Ingående av ett karensavtal förutsätter att personen i sin tjänst, uppgift eller ställning har tillgång till sådan information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten och som på ett väsentligt sätt kan utnyttjas i ett nytt anställningsförhållande eller en ny verksamhet för att skaffa sig själv eller någon annan fördel

eller för att skada någon annan. Om personen har tillgång till ovan nämnd information, kan ett karensavtal ställas som villkor för utnämningen eller övergången till det nya uppdraget. Karensavtalet binder dock inte tjänstemannen, om tjänsteförhållandet har upphört av skäl som beror på myndigheten.

Karenstiden får avtalas att omfatta högst sex månader efter det att anställningsförhållandet har upphört. Karenstiden får dock avtalas att omfatta högst 12 månader efter det att anställningsförhållandet har upphört, om avtalet ingås med en person som utnämnts eller föreslås bli utnämnd till en tjänst som direktionsmedlem eller direktör enligt 3 § eller till ett tjänsteförhållande.

Karensavtalet ska innehålla ett villkor enligt vilket karenstiden räknas från den dag då uppgifterna enligt den uppgift, den tjänst eller den ställning som avses i 2 mom. upphörde. Personen får inte längre under karenstiden ha tillgång till information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten och som är väsentlig med tanke på den karens som meddelats eller som kunde utgöra en grund för en ny karens.

Avtalsvillkoret om karenstid träder i kraft om Finlands Bank bedömer att det vid övergången eller tillhandahållandet av tjänster är fråga om en situation som avses i 2 mom. Finlands Bank ska göra en bedömning och fatta beslut i ärendet inom en månad från det att tjänstemannens anmälan har tagits emot.

Bestämmelser om rättigheterna och skyldigheterna för de myndigheter som deltar i internationella eller europeiska system för finansiell tillsyn finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010.

32 c §

Karensavtalet ska innehålla de villkor som anges i 2–5 mom.

En tjänsteman ska utan dröjsmål göra en anmälan till Finlands Bank om sin avsikt att övergå i andra uppdrag eller tillhandahålla tjänster på det sätt som avses i 32 b § 1 mom.

Anmälan ska göras under tjänsteförhållandet eller mandatperioden eller inom en tid som motsvarar den maximala karenstiden, om tjänsteförhållandet eller mandatperioden redan har upphört.

Anmälan ska innehålla de kontaktuppgifter som behövs för behandlingen av ärendet samt information om en i 32 b § 1 mom. avsedd organisation, utredning om tidpunkten för övergången till det nya uppdraget och det nya uppdragets huvudsakliga innehåll.

Den som meddelats karens utifrån Finlands Banks bedömning, ska utan dröjsmål till Finlands Bank anmäla sådana väsentliga förändringar i sina förhållanden som kan påverka den karens som meddelats denne eller den ersättning som betalas för karenstiden.

32 d §

Karensavtalet ska innehålla de villkor som anges i 2 mom.

Under karenstiden ska en ersättning som motsvarar lönen betalas. Från ersättningen avdras lön för karenstiden, arvoden, förmåner eller annan ersättning som motsvarar lön.

32 e §

I ett karensavtal kan det tas in villkor om avtalsvite, varvid de villkor som anges i 2–4 mom. ska tas in i avtalet.

En bestämmelse om avtalsvite tillämpas om en tjänsteman avsiktligt eller av grov oaktsamhet

underlåter att uppfylla sin anmälningsskyldighet enligt karensavtalet eller övergår i en annan arbetsgivares tjänst eller tillhandahåller tjänster genom att inleda näringsverksamhet eller yrkesutövning eller annan verksamhet i strid med karensavtalet.

Avtalsvitet får uppgå till högst två gånger det belopp som skulle betalas som ersättning till den personen.

Finlands Bank kan utifrån en helhetsbedömning sänka avtalsvitet för en tjänsteman som brutit mot avtalet. Avtalsvitet kan efterskänkas eller tas ut till ett mindre belopp än minimibeloppet, om förfarandet kan anses vara ringa eller om det med tanke på förfarandets art, planmässighet och andra omständigheter är skäligt att avtalsvitet efterskänks eller krävs ut till ett lägre belopp än minimibeloppet.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

Finlands Bank eller en tjänsteman som har utnämnts eller som föreslås bli utnämnd vid ikraftträdandet av denna får ingå ett karensavtal med iakttagande av vad som föreskrivs i 9 a kap. i denna lag.

———

9.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om verkställighet av böter (672/2002) 1 § 2 mom. 3 punkten, sådan den lyder i lag 416/2025, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

— —

Denna lag innehåller bestämmelser om verkställighet av följande administrativa påföljder av straffkaraktär:

— —

3) överträdelseavgift enligt 17 e § i lagen om Finansinspektionen (878/2008), ordningsavgift enligt 38 § i den lagen och påföljdsavgift enligt 40 § i den lagen,

— —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

10.

Lag

om ändring av 8 kap. 7 e § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014) 8 kap. 7e § 4 mom., sådant det lyder i lag 654/2024, som följer:

8 kap.

Skuldnedskrivning och konvertering av skulder till kapitalbasinstrument

7 e §

Minimikrav för dotterföretag

— —

Dessutom får verket med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. fastställa ett minimikrav på gruppnivå för de dotterföretag som avses i det momentet, om det för dotterföretaget på gruppnivå har fastställts ett sådant buffertkrav enligt prövning som avses i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen. Fastställandet av ett minimikrav för dotterföretaget på gruppnivå får inte leda till att det belopp som behövs för rekapitalisering av en underkoncern som omfattas av konsolideringen överskattas vid tillämpningen av 7 § 4 mom. 2 punkten i denna lag. I bedömningen ska då också beaktas antalet institut som enligt resolutionsplanen ska försättas i likvidation eller konkurs och som omfattas av konsolideringen samt antalet institut som inte är resolutionsenheter och på vilka nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna med avseende på skulder inte ska tillämpas i resolutionsplanen för resolutionsgruppen.

— —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

Helsingfors den 12 mars 2026

Statsminister

Petteri Orpo

Näringsminister Sakari Puisto

1.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 40 § 3 mom. och 41 § 7 mom., sådana de lyder, 40 § 3 mom. i lag 611/2014 och 41§ 7 mom. i lagarna 1279/2015, 524/2021 och 954/2021,

ändras 8 § 3 och 9 punkten, 9 § 2–4 och 6 mom., 10 § 2 mom. 13 punkten, 11 § 1 mom., 12 § 1 mom. 7 punkten, 16, 16 a och 26 §, 32 a § 1 mom. 4 punkten, 32 b § 1 och 2 mom., 38 § 1 mom. 4 punkten, 40 § 2 mom. 1 punkten och 40 § 6 mom., 41 § 3 mom., 41 a–41 c §, 42 §, 71 § 1 mom. 16 punkten och 71 § 5 mom. samt 73 § 3 mom.,

av dem 9 § 2 mom. och 10 § 2 mom. 13 punkten sådana de lyder i lag 1442/2016, 12 § 1 mom. 7 punkten sådan den lyder i lag 1380/2025, 16 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 752/2012, 16 a § sådan den lyder i lag 752/2012, 26 § sådan den lyder i lagarna 170/2014, 611/2014, 311/2015, 1442/2016, 235/2021, 524/2021, 599/2021 och 42/2026, 32 a § 1 mom. 4 punkten sådan den lyder i lag 599/2021, 32 b § 1 mom. sådant det lyder i lag 207/2009, 32 b § 2 mom. sådant det lyder i lag 893/2017, 38 § 1 mom. 4 punkten och 40 § 2 mom. 1 punkten sådana de lyder i lag 316/2020, 40 § 6 mom. sådant det lyder i lag 379/2021, 41 § 3 mom. sådant det lyder i lag 697/2024, 41 a §, sådan den lyder i lagarna 241/2018, 524/2021, 954/2021, 205/2022, 214/2022, 192/2023, 403/2024, 697/2024, 83/2025 och 1380/2025, 41 b och 41 c § sådana de lyder i lag 1071/2017, 42 § sådan den lyder i lagarna 752/2012 och 611/2014, 71 § 1 mom. 16 punkten sådan den lyder i lag 402/2018 samt 73 § 3 mom. sådant det lyder i lag 21/2020,

fogas till 8 § nya 10 och 11 punkter, till 10 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 1442/2016, nya 14 och 15 punkter, till 12 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 194/2011 och 1380/2025, en ny 8 punkt, till lagen nya 16 b, 16 c och 16 d §, till lagen ett nytt 2 a kap., till 28 §, sådan den lyder i lagarna 352/2017, 241/2018, 1108/2018, 215/2019, 296/2019, 599/2021, 205/2022, 192/2023, 403/2024 och 556/2024, ett nytt 15 mom., till 32 b §, sådan den lyder i lagarna 207/2009, 752/2012, 352/2017, 893/2017 och 1071/2017, ett nytt 6 mom., till 33 a §, sådan den lyder i lagarna 752/2012 och 1071/2017, nya 4 och 5 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 6 mom., till 39 §, sådan den lyder i lagarna 752/2012 och 403/2024, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till lagen nya 40 b, 41 d och 41 e §, till lagen en ny 44 §, i stället för den 44 § som upphävts genom lag 1071/2017 samt till lagen en ny 71 e §, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
8 §	8 §
Bankfullmäktige	*Bankfullmäktige*
Bankfullmäktige ska	Bankfullmäktige ska
3) besluta om att för viss tid avstänga direktionsmedlemmar och deras ersättare från uppdraget,	3) besluta *om att avsätta direktionsmedlemmar och deras ersättare och* om att för viss tid avstänga *dem* från uppdraget,

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
9) besluta om direktionsmedlemmarnas arvoden.	— — —

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	direktionsmedlem och ersättare får inneha uppdraget i sammanlagt högst 14 år.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Om en direktionsmedlem eller ersättare står åtalad för brott eller är föremål för utredning av brott, kan han eller hon medan åtalet är anhängigt eller utredningen pågår avstängas från uppdraget och gå miste om sina arvodesförmåner.	Om en direktionsmedlem eller ersättare står åtalad för brott eller är föremål för utredning av brott, kan denne medan åtalet är anhängigt eller utredningen pågår avstängas från uppdraget och gå miste om sina arvodesförmåner. *Om en direktionsmedlem eller ersättare har dömts för brott eller inte längre uppfyller kompetenskraven för uppdraget, kan denne avsättas från sitt uppdrag. Om den avsatta personen inte motsätter sig detta ska de offentliga grunderna för avsättande offentliggöras på Finansinspektionens webbplats så att endast sådana personuppgifter som är nödvändiga med tanke på tillgången till information offentliggörs.*
10 §	10 §
Direktionens uppgifter	*Direktionens uppgifter*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Direktionen ska i fråga om Finansinspektionens förvaltning	Direktionen ska i fråga om Finansinspektionens förvaltning
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
13) utse en företrädare för Finansinspektionen i det tillsynsorgan som avses i SSM-förordningen samt, vid förhinder för företrädaren, en ersättare för denna.	13) utse en företrädare för Finansinspektionen i det tillsynsorgan som avses i SSM-förordningen samt, vid förhinder för företrädaren, en ersättare för denna*,*
	14) i fråga om tjänstemän som den utnämnt besluta om karens enligt 17 b § och ersättning för karenstiden enligt 17 d §,
	15) besluta om överträdelseavgift enligt 17 e § för Finansinspektionens tjänstemän.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
11 §	11 §
Direktör	*Direktör*
Chef för Finansinspektionen är en direktör. Direktörens mandatperiod är fem år.	Chef för Finansinspektionen är en direktör. Direktörernas mandatperiod är fem år. *Direktören får inneha uppdraget i sammanlagt högst 15 år.*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
12 §	12 §
Direktörens uppgifter	*Direktörens uppgifter*
Direktören ska	Direktören ska
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
7) göra framställning om påförande av påföljdsavgift till den påföljdsavgiftsnämnd för tillsynen över system för artificiell intelligens som avses i 13 § i lagen om tillsyn över vissa system för artificiell intelligens (1377/2025).	7) göra en framställning om påförande av påföljdsavgift till den påföljdsavgiftsnämnd för tillsynen över system för artificiell intelligens som avses i 13 § i lagen om tillsyn över vissa system för artificiell intelligens (1377/2025)*,*
	8) i fråga om tjänstemän som den utnämnt besluta om karens enligt 17 b § och ersättning för karenstiden enligt 17 d §.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
16 §	16 §
Anmälningsskyldighet	***Anmälan om intressekonflikt***
Direktionsmedlemmarna, ersättarna och direktören samt de tjänstemän som utnämns genom direktionens beslut ska före utnämningen lämna en redogörelse för	Direktionsmedlemmarna *och deras* ersättare*,* direktören samt *Finansinspektionens* tjänstemän *ska före utnämningen samt varje år lämna en anmälan om*
1) *sin näringsverksamhet,*	*1*) sina innehav i företag och *sina ägarandelar i sådana finansiella instrument som kan leda till intressekonflikter*,
2) sina innehav i företag och betydande annan förmögenhet,	*2*) *sitt innehav av* betydande annan *än i 1 punkten avsedd* förmögenhet *som kan leda till intressekonflikter*,
3) *sina* skulder, borgensförbindelser och övriga ansvarsförbindelser,	3) skulder, borgensförbindelser och övriga ansvarsförbindelser *som kan leda till intressekonflikter*,
4) sina bisysslor enligt 14 § i lagen om Finlands Banks tjänstemän,	
5) sina övriga bindningar som kan vara av betydelse för bedömningen av hans eller hennes förutsättningar att sköta de uppgifter som hör till tjänsten.	*4*) sina *andra än i 3 punkten avsedda* bindningar som kan vara av betydelse för bedömningen av *personens* förutsättningar att sköta de uppgifter som hör till tjänsten.
Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också på den som utnämns till en tjänst och som i sina tjänsteuppdrag annat än tillfälligt har tillgång till sekretessbelagda uppgifter om finansmarknaden eller enskilda företags eller personers ekonomiska ställning eller affärshemligheter. Bankfullmäktige bestämmer på framställning av direktionen vilka dessa tjänster är.	*Med intressekonflikt enligt 1 mom. avses en situation där en i 1 mom. avsedd person är jävig på det sätt som anges i 28 § i förvaltningslagen.*
	En i 1 mom. avsedd person ska utan dröjsmål meddela väsentliga förändringar i de uppgifter som ingår i anmälan och rätta bristfälligheter i uppgifterna. Personen ska

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Redogörelseskyldigheten enligt 1 mom. gäller också den som utnämns till ett tjänsteförhållande för uppgifter som hör till en tjänst som avses i 1 eller 2 mom.	*vid behov på begäran av Finansinspektionen även lämna uppgifter om omständigheter som avses i 1 mom.*
En tjänsteman ska utan dröjsmål anmäla väsentliga förändringar i de uppgifter som ingår i redogörelsen, rätta bristfälligheter i uppgifterna och vid behov komplettera sin redogörelse. Tjänstemannen ska vid behov på begäran av Finansinspektionen även annars lämna uppgifter om omständigheter som avses i 1 mom. Bankfullmäktige meddelar föreskrifter om hur redogörelsen ska ges.	*Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som avses i 1 mom., de väsentliga ändringar som avses i 3 mom. och på vilket sätt anmälan ska göras.*
Finansinspektionens direktionsmedlemmar, deras ersättare och Finansinspektionens tjänstemän ska till den förteckning som förs av Finansinspektionens direktion göra anmälan om krediter som de har fått av tillsynsobjekt eller utländska tillsynsobjekt och om borgen och andra ansvarsförbindelser som tillsynsobjekt eller utländska tillsynsobjekt har ställt för dem.	*De uppgifter om i 1 mom. avsedda omständigheter som ingår i anmälan är sekretessbelagda.*
Om Finansinspektionens direktionsmedlemmar, deras ersättare eller tjänstemän har aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad eller multilateral handelsplattform och sådana finansiella instrument vars värde bestäms utifrån aktierna i fråga, ska de i enlighet med 16 a § göra anmälan om dem till den förteckning som förs av Finansinspektionens direktion.	
Redogörelsens uppgifter om omständigheter som nämns i 1 mom. 1–3 punkten är sekretessbelagda. Var och en har dock rätt att få uppgifter ur den förteckning som avses i 6 mom.	
16 a §	16 a §
Insideranmälan	*Insideranmälan*
Finansinspektionens direktionsmedlemmar och deras ersättare samt Finansinspektionens tjänstemän ska göra insideranmälan inom en månad efter att ha tillträtt uppdraget.	Direktionsmedlemmar och deras ersättare, *direktören* samt Finansinspektionens tjänstemän ska göra insideranmälan inom en månad efter att ha tillträtt uppdraget.
	Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också på personer som genom sina arbetsuppgifter på Finansinspektionens vägnar regelbundet

Gällande lydelse

I insideranmälan ska nämnas

1) omyndig vars intressebevakare den anmälningsskyldige är,

2) organisationer och stiftelser där den anmälningsskyldige eller en omyndig som avses i 1 punkten direkt eller indirekt har bestämmande inflytande,

3) den anmälningsskyldiges samt en i 1 punkten avsedd omyndigs och en i 2 punkten avsedd organisations eller stiftelses innehav av aktier och sådana finansiella instrument vars värde bestäms utifrån aktierna i fråga, när de i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform.

Insideranmälan ska innehålla de uppgifter som behövs för att identifiera personen, organisationen eller stiftelsen *i fråga* samt uppgifter om aktierna och de andra finansiella instrumenten.

De uppgifter som avses i 2 mom. 2 och 3 punkten behöver inte uppges till den del de gäller bostadsaktiebolag, ömsesidiga fastighetsaktiebolag som avses i 28 kap. 2 § i lagen om bostadsaktiebolag (1599/2009), ideella föreningar, ekonomiska föreningar eller sådana organisationer som drivs utan vinstsyfte. Om en organisation bedriver regelbunden handel med finansiella instrument, ska emellertid uppgifter om denna organisation lämnas.

Den anmälningsskyldige ska inom 14 dagar underrätta Finansinspektionen om följande förändringar:

1) förvärv och avyttringar som gäller aktier och finansiella instrument som avses i 2 mom. 3 punkten, när förändringen i innehavet uppgår till minst 5 000 euro,

2) andra förändringar i uppgifter som avses i denna paragraf.

Föreslagen lydelse

får tillgång till insiderinformation om i 3 mom. 3 punkten avsedda aktier eller andra finansiella instrument.

I insideranmälan ska nämnas

1) en omyndig *eller annan person* vars intressebevakare *eller fastställda intressebevakningsfullmäktig* den anmälningsskyldige är,

2) organisationer eller stiftelser där den anmälningsskyldige eller en *person* som avses i 1 punkten direkt eller indirekt har bestämmande inflytande,

3) den anmälningsskyldiges samt en i 1 punkten avsedd omyndigs *eller annan persons* och en i 2 punkten avsedd organisations eller stiftelses innehav av aktier och sådana finansiella instrument vars värde bestäms utifrån aktierna i fråga, när de i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform.

Insideranmälan ska innehålla de uppgifter som behövs för att identifiera *den i 3 mom. 1 punkten avsedda* personen *och den i 3 mom. 2 punkten avsedda* organisationen eller stiftelsen samt uppgifter om aktierna och de andra finansiella instrumenten.

De uppgifter som avses i *3* mom. 2 och 3 punkten behöver inte uppges till den del de gäller bostadsaktiebolag, ömsesidiga fastighetsaktiebolag som avses i 28 kap. 2 § i lagen om bostadsaktiebolag (1599/2009), ideella föreningar, ekonomiska föreningar eller sådana organisationer som drivs utan vinstsyfte. Om en organisation bedriver regelbunden handel med finansiella instrument, ska emellertid uppgifter om denna organisation lämnas.

Den anmälningsskyldige ska inom 14 dagar underrätta Finansinspektionen om följande förändringar:

1) förvärv och avyttringar *av sådana* aktier och finansiella instrument som avses i *3* mom. 3 punkten, när förändringen i innehavet uppgår till minst 5 000 euro,

2) andra *än i 1 punkten avsedda* förändringar i *de* uppgifter som avses i denna paragraf.

Finansinspektionen får utfärda närmare föreskrifter om hur insideranmälan ska

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

lämnas, om den information som ska anmälas och om de förutsättningar under vilka en person ska anses vara en sådan person som avses i 2 mom.

16 b §

Insiderregister

Finansinspektionen för ett insiderregister över erhållna anmälningar där det i fråga om varje anmälningsskyldig framgår den anmälningsskyldiges, i 16 a § 3 mom. 1 punkten avsedda personers samt i 2 punkten i det momentet avsedda organisationers eller stiftelsers i det momentet avsedda innehav av aktier och finansiella instrument samt förändringar i innehavet. Om aktier eller finansiella instrument som avses i 3 punkten i det momentet har anslutits till värdeandelssystemet, kan insiderregistret trots sekretessbestämmelserna till denna del utgöras av sådana uppgifter från värdeandelssystemet och de värdeandelssystem som avses i 8 kap. 2 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet som är nödvändiga för tillsy-nen över skyldigheterna enligt 16, 16 a och 16 c §.

Fysiska personers personbeteckning och adress samt personuppgifter för andra fysiska personer än den anmälningsskyldige är sekretessbelagda.

16 c §

Förbud mot förvärv och avyttring

Direktionsmedlemmar och deras ersättare, direktören, tjänsteman vid Finansinspektionen och i 16 a § 2 mom. avsedda personer får inte förvärva eller avyttra

1) finansiella instrument som har emitterats av ett av Finansinspektionens eller Europeiska centralbankens tillsynsobjekt,

2) finansiella instrument vars underliggande tillgång är ett i 1 punkten avsett finansiellt instrument,

3) finansiella instrument som har emitterats

av ett direkt eller indirekt moderföretag, dotterföretag eller anknutet företag till ett Finansinspektionens tillsynsobjekt eller Europeiska centralbankens tillsynsobjekt,

4) finansiella instrument vars underliggande tillgång är ett i 3 punkten avsett finansiellt instrument,

5) finansiella instrument som emitterats av en aktör som omfattas av grupptillsyn,

6) andra än i 1–5 punkten avsedda placeringar i form av eget kapital som kreditinstituten har.

Ett förbud enligt 1 mom. tillämpas också på sådana arrangemang där en person är part i en fondförsäkring, ett kapitaliseringsavtal eller något annat försäkringsavtal och personen själv kan välja ett finansiellt instrument som avses i 1 mom. som investeringsobjekt för försäkringen eller avtalet.

Om tredje parter och företag för kollektiva investeringar inte i huvudsak placerar i finansiella instrument som avses i 1 mom., tillämpas förbudet med avvikelse från vad som föreskrivs 1 och 2 mom. dock inte på

1) handel med sådana finansiella instrument som förvaltas av tredje parter och vars portföljförvaltning ägarna till instrumenten inte har tillgång till,

2) placering i placeringsfonder.

En i 1 mom. avsedd person får inte genomföra ett förvärv eller en avyttring enligt 1 eller 2 mom. för en sådan persons räkning vars intressebevakare eller fastställda intressebevakningsfullmäktig denne är eller för en sådan organisations räkning där denne har bestämmande inflytande, eller på något annat sätt för egen räkning genom en annan person eller organisation.

Finansinspektionen kan dock tillåta försäljning eller avyttring av sådana finansiella instrument eller investeringar som avses i 1, 2 eller 4 mom. och som innehades vid den tidpunkt då en i 1 mom. avsedd person utnämndes till tjänsten eller uppdraget. Tillstånd för handeln ska då begäras av Finansinspektionen. Tillståndsansökan ska innehålla sådana kontaktuppgifter som behövs för behandlingen av ärendet, uppgifter om det finansiella instrument som avyttras

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

eller säljs samt andra behövliga uppgifter.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om tillståndsförfarandet i fråga om det tillstånd som avses i 5 mom. samt om de uppgifter som krävs i tillståndsansökan och om hur uppgifterna ska lämnas.

16 d §

Tvångsförsäljning eller tvångsavyttring av finansiella instrument

Finansinspektionen får kräva att ett sådant i 16 c § 1 mom. 1–5 punkten och 2 mom. avsett finansiellt instrument som innehades vid den tidpunkt eller därefter, då en 16 c § 1 mom. avsedd person utnämndes till en tjänst eller ett uppdrag och vars innehav kan ge upphov till en intressekonflikt, inom skälig tid ska säljas eller avyttras. Finansinspektionen ska beakta arten och allvaret av en eventuell intressekonflikt, huruvida det rör sig om kvalificerat innehav samt den i 1 mom. avsedda personens roll vid Finansinspektionen.

Innehavaren av ett finansiellt instrument har rätt att för sådana ekonomiska förluster som föranleds av försäljning enligt 1 mom. få full ersättning som motsvarar egendomens marknadsvärde. Marknadsvärdet ska fastställas med en sådan tillförlitlig metod som leder till det högsta värdet på egendomen. Från den ersättning som ska betalas avdras det belopp som innehavaren av det finansiella instrumentet har fått från försäljningen av instrumentet. Ersättning betalas inte till den del som innehavaren av det finansiella instrumentet eller en någon av innehavarens närstående skulle få ogrundad ekonomisk fördel av försäljningsarrangemangen. Vid bedömningen av ersättningsbeloppet ska försäljningsvillkoren och förhållandet mellan parterna beaktas så att den totala ersättningen inte överstiger egendomens verkliga marknadsvärde. Om försäljningen medför förlust, kostnader eller annan skada för innehavaren av det finansiella instrumentet, ska skadan ersättas.

Beslut om storleken på den ersättning som

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

avses i 2 mom. fattas av Finansinspektionen på ansökan av innehavaren av det finansiella instrumentet.

2 a kap.

Karens

17 a §

Tillämplig lagstiftning

På Finansinspektionens tjänstemän tillämpas i fråga om karens bestämmelserna i detta kapitel i stället för bestämmelserna i lagen om Finlands Banks tjänstemän.

Bestämmelser om rättigheterna och skyldigheterna för de myndigheter som deltar i internationella eller europeiska system för finansiell tillsyn finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, SSM-förordningen och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010.

17 b §

Förutsättningar för meddelande av karens

*Direktionsmedlemmarna eller deras ersättare, eller direktören eller Finansinspektionens tjänstemän får under en viss restriktionstid (**karenstid**) inte övergå i en annan arbetsgivares tjänst eller tillhandahålla yrkesmässiga tjänster genom att inleda närings- eller yrkesutövning eller någon annan motsvarande verksamhet för tillhandahållande av yrkesmässiga tjänster (**karens**) till*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1) tillsynsobjekt i vilkas direkta tillsyn eller beslutsfattande personen har deltagit,

2) företag som ingår i samma koncern som i 1 punkten avsedda tillsynsobjekt eller anknutna företag,

3) organisationer som tillhandahåller tjänster till i 1 punkten avsedda tillsynsobjekt,

4) organisationer som bedriver intressegrupps- eller intressebevakningsverksamhet i ärenden som personen har ansvarat för under sitt tjänsteförhållande eller sin mandatperiod,

5) organisationer som är konkurrenter till i 1 punkten avsedda tillsynsobjekt,

6) i andra situationer än de som avses i 1–5 punkten, till organisationer där personen i sin tjänst, sitt uppdrag eller sin ställning har tillgång till sådan information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten, och som på ett väsentligt sätt kan utnyttjas i ett nytt anställningsförhållande eller en ny verksamhet för att skaffa personen själv eller någon annan fördel eller för att skada någon annan, om det anses att karens behövs.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. 3 punkten tillämpas inte någon karens, om personen är fullständigt förhindrad att delta i tillhandahållande av tjänster som avses i den punkten under karenstiden.

Karens inträder om Finansinspektionen bedömer att det vid övergången eller tillhandahållandet av tjänster är fråga om en sådan situation som avses i 1 mom. Finansinspektionen ska göra en bedömning och fatta beslut i ärendet inom en månad från det att en anmälan enligt 17 c § 1 mom. har tagits emot. Av beslutet ska det framgå att den person som meddelats karens har rätt till ersättning enligt 17 d §.

Finansinspektionen fastställer karenstiden utifrån bedömningen. Karens får inte meddelas för en längre tid än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med karensen. Karenstiden är

1) i situationer som avses i 1 mom. 1–3 punkten minst 3 och högst 6 månader för tjänstemän, minst 3 och högst 12 månader för medlemmar i ledningsgruppen och 12

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

månader för direktionsmedlemmar, ersättare för dem och direktören,

2) i situationer som avses i 1 mom. 4 punkten minst 3 och högst 6 månader för tjänstemän, minst 3 och högst 12 månader för medlemmar i ledningsgruppen och minst 3 och högst 12 månader för direktionsmedlemmar, ersättare för dem och direktören,

3) i situationer som avses i 1 mom. 5 punkten minst 3 och högst 6 månader för tjänstemän, minst 3 och högst 12 månader för medlemmar i ledningsgruppen och minst 6 och högst 12 månader för direktionsmedlemmar, ersättare för dem och direktören,

4) i situationer som avses i 1 mom. 6 punkten högst 6 månader för tjänstemän och högst 12 månader för medlemmar i ledningsgruppen, direktionsmedlemmar eller ersättare för dem och direktören.

Karenstiden räknas med början från den dag då deltagandet i den direkta tillsynen eller beslutsfattandet eller tillgången till den information som ligger till grund för karensen har upphört. Personen får inte under karenstiden längre ha tillgång till sådan information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten och som är väsentlig med tanke på den karens som meddelats eller som kunde utgöra en grund för en ny karens.

17 c §

Skyldighet att anmäla övergång till ett nytt uppdrag eller yrkesmässigt tillhandahållande av tjänster

En tjänsteman, en direktionsmedlem eller en ersättare och direktören ska utan dröjsmål till Finansinspektionen anmäla sin avsikt att övergå i tjänst eller ta emot ett uppdrag hos eller yrkesmässigt tillhandahålla tjänster till ett tillsynsobjekt eller en organisation som avses i 17 b § 1 mom.

Anmälan ska göras under tjänsteförhållandet eller mandatperioden eller inom en tid som motsvarar den maximala tiden för karensen, om tjänsteförhållandet

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

eller mandatperioden redan har upphört. Finansinspektionen kan dock bestämma en kortare tid för anmälan än den maximala tiden för karens.

Anmälan ska innehålla de kontaktuppgifter som behövs för behandlingen av ärendet samt information om en i 1 mom. avsedd organisation, utredning om tidpunkten för övergången till det nya uppdraget och det nya uppdragets huvudsakliga innehåll.

Den som meddelats karens ska utan dröjsmål till Finansinspektionen anmäla sådana väsentliga förändringar i omständigheterna som kan påverka den karens som meddelats eller den ersättning som betalas för karenstiden.

17 d §

Ersättning för karenstiden

Under karenstiden ska en ersättning som motsvarar lönen betalas. Till direktionsmedlemmar och deras ersättare betalas ersättning som motsvarar lönen upp till ett skäligt belopp. Från ersättningen avdras lön för karenstiden, arvoden, förmåner eller annan ersättning som motsvarar lön.

Om ersättning för karenstiden har betalats utan grund eller till för stort belopp, kan Finansinspektionen bestämma att utbetalningen av ersättningen ska upphöra samt att den ersättning som redan betalats ut helt eller delvis ska återkrävas.

Finansinspektionen kan låta bli att återkräva ersättningen eller en del av den, om det som helhet betraktat vore oskäligt att återkräva det fulla beloppet eller om det belopp som ska återkrävas är litet.

Åtgärder för återkrav får inte vidtas efter att fem år har förflutit från det att ersättningen betalades ut.

På det belopp som återkrävs ska det från och med den dag då ersättningen betalats betalas en årlig ränta enligt 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982) ökad med tre procentenheter. Om det återkrävda beloppet inte betalas senast på den förfallodag som Finansinspektionen bestämt, ska det på beloppet betalas en årlig dröjsmålsränta

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

enligt den räntesats som anges i 4 § 1 mom. i den lagen.

17 e §

Överträdelseavgift som gäller karens

Finansinspektionen får på eget initiativ påföra en tjänsteman vid Finansinspektionen, en direktionsmedlem eller ersättare eller direktören överträdelseavgift, om denne avsiktligt eller av grov oaktsamhet underlåter att iaktta eller bryter mot anmälningsskyldigheten enligt 17 c § eller skyldigheten enligt 17 b § 1 mom. att inte övergå i en annan arbetsgivares tjänst eller yrkesmässigt tillhandahålla tjänster under karenstiden.

Överträdelseavgiftens belopp får uppgå till högst det belopp som personen i enlighet med 17 d § betalas i ersättning, om personen underlåter att iaktta eller bryter mot anmälningsskyldigheten enligt 17 c § eller skyldigheten enligt 17 b § 1 mom. att inte övergå i en annan arbetsgivares tjänst eller yrkesmässigt tillhandahålla tjänster under karenstiden.

Överträdelseavgiftens storlek ska basera sig på en helhetsbedömning. Vid bedömningen av avgiftens belopp ska hänsyn tas till förfarandets art, omfattning och skadlighet. Avgiften behöver inte påföras eller kan påföras till ett mindre belopp än maximibeloppet, om förfarandet kan anses vara ringa eller om det med tanke på förfarandets art, planmässighet och andra omständigheter är skäligt att det inte påförs någon avgift eller att avgiften påförs till ett mindre belopp.

Överträdelseavgift får inte påföras en person som misstänks för samma försummelse eller gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller i ett brottmål som är anhängigt vid en domstol, eller den som har dömts för samma försummelse eller gärning genom en lagakraftvunnen dom. Om en person har påförts en överträdelseavgift, får en domstol inte döma ut ett straff för samma försummelse eller gärning.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Överträdelseavgift får inte påföras, om inte det ärende som gäller påförande av avgift har blivit anhängigt inom två år från det att personen påbörjade det nya uppdraget som omfattas av anmälningsskyldigheten eller karensen. Bestämmelser om verkställigheten av en överträdelseavgift finns i lagen om verkställighet av böter (672/2002).
	17 f §
	Finansinspektionens skyldighet att informera om karens
	Finansinspektionen ska ge sina tjänstemän, direktionsmedlemmar och ersättare samt direktören information om karens i samband med utnämning. Finansinspektionen ska också ge information om karens när ett tjänsteförhållande eller uppdrag upphör.
26 §	26 §
Återkallande av verksamhetstillstånd och registrering samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet	*Återkallande av verksamhetstillstånd och registrering samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet*
Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd *eller, då ECB eller någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, framställa att denna ska återkalla tillståndet,* om uppnåendet av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § uppställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 § eller genom andra åtgärder enligt denna lag eller genom åtgärder som föreskrivs någon annanstans i lag, och om	Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd, om uppnåendet av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § uppställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 § eller genom andra åtgärder enligt denna lag eller genom åtgärder som föreskrivs någon annanstans i lag, och om
1) det inte längre finns väsentliga förutsättningar för beviljande av verksamhetstillstånd eller inledande av verksamhet,	1) det inte längre finns väsentliga förutsättningar för beviljande av verksamhetstillstånd eller inledande av verksamhet,
2) tillsynsobjektet inte inom utsatt tid har kunnat genomföra de åtgärder som anges i en återhämtningsplan enligt 8 a kap. i kreditinstitutslagen, en plan för att återställa konglomeratets kapitaltäckning enligt 25 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller en sådan plan	2) tillsynsobjektet inte inom utsatt tid har kunnat genomföra de åtgärder som anges i en återhämtningsplan enligt 8 a kap. i kreditinstitutslagen, en plan för att återställa konglomeratets kapitaltäckning enligt 25 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller en sådan plan för återställande av en sund finansiell ställning

Gällande lydelse

för återställande av en sund finansiell ställning eller en sådan kortfristig finansieringsplan som avses i 25 kap. 5 eller 6 § eller i 26 kap. 11 § i försäkringsbolagslagen, i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, i 46 § i lagen om utländska försäkringsbolag eller i 12 kap. 6 b § i lagen om försäkringsföreningar, eller om genomförandet av en sådan plan har försummats, eller

3) tillsynsobjektet grovt har underlåtit att iaktta förbud eller rättelsebeslut som Finansinspektionen har utfärdat med stöd av 33 § eller någon annan lag.

Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd *eller framställa att det återkallas* också om

1) det i tillsynsobjektets verksamhet har skett väsentliga överträdelser av bestämmelser som gäller finansmarknaden eller av bestämmelser och föreskrifter som en myndighet har meddelat med stöd av dem, av tillståndsvillkor eller av stadgar för tillsynsobjektets verksamhet,

2) tillsynsobjektet har inställt sin verksamhet för mer än sex månader *eller försatts i likvidation*,

3) tillsynsobjektets verksamhet inte har inletts inom tolv månader efter det att verksamhetstillståndet beviljades,

4) väsentligt oriktiga eller bristfälliga upplysningar om omständigheter som är relevanta för regleringen eller tillsynen lämnades när verksamhetstillståndet söktes.

Finansinspektionen ska före ett beslut eller beslutsförslag enligt 1 mom. och 2 mom. 1 punkten bereda tillsynsobjektet en skälig tid för att avhjälpa bristen, om det inte för att trygga uppnåendet av de mål för tillsynen över finansmarknaden som anges i 1 § är nödvändigt att återkalla verksamhetstillståndet omedelbart.

Föreslagen lydelse

eller en sådan kortfristig finansieringsplan som avses i 25 kap. 5 eller 6 § eller i 26 kap. 11 § i försäkringsbolagslagen, i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, i 46 § i lagen om utländska försäkringsbolag eller i 12 kap. 6 b § i lagen om försäkringsföreningar, eller om genomförandet av en sådan plan har försummats, eller

3) tillsynsobjektet grovt har underlåtit att iaktta förbud eller rättelsebeslut som Finansinspektionen har utfärdat med stöd av 33 § eller någon annan lag.

Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd också om

1) det i tillsynsobjektets verksamhet har skett väsentliga överträdelser av bestämmelser som gäller finansmarknaden eller av bestämmelser och föreskrifter som en myndighet har meddelat med stöd av dem, av tillståndsvillkor eller av stadgar för tillsynsobjektets verksamhet,

2) tillsynsobjektet har inställt sin verksamhet för mer än sex månader,

3) tillsynsobjektets verksamhet inte har inletts inom tolv månader efter det att verksamhetstillståndet beviljades,

4) väsentligt oriktiga eller bristfälliga upplysningar om omständigheter som är relevanta för regleringen eller tillsynen lämnades när verksamhetstillståndet söktes,

5) kreditinstitutet inte uppfyller de tillsynskrav som anges i del tre, fyra eller sex i EU:s tillsynsförordning eller buffertkravet enligt prövning enligt 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen eller de tilläggskrav på likviditeten som avses i 11 kap. 9 § i den lagen,

6) tillsynsobjektet har försatts i likvidation,

7) Verket för finansiell stabilitet har beslutat att inte ställa ett kreditinstitut under resolutionsförvaltning, i en situation där villkoren enligt 4 kap. 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag för ställande av kreditinstitutet under resolutionsförvaltning uppfylls men detta inte i enlighet med 3 punkten i det momentet anses vara behövligt för att säkerställa ett viktigt allmänt intresse,

8) den gemensamma resolutionsnämnden

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	har fattat ett beslut som motsvarar det som anges i 7 punkten i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010.
Finansinspektionen ska *på ansökan* återkalla ett verksamhetstillstånd som den har beviljat ett tredjelands kreditinstituts filial i Finland, ett betalningsinstitut, en hypoteksförening, ett försäkringsbolag, ett tredjelands försäkringsbolags filial i Finland, ett värdepappersföretag, ett tredjelands värdepappersföretags filial i Finland, ett fondbolag, ett i lagen om placeringsfonder avsett förvaringsinstitut, en AIF-förvaltare, en EES-baserad AIF-förvaltares filial i Finland eller ett i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsett förvaringsinstitut eller särskilt förvaringsinstitut, om tillsynsobjektet inte längre bedriver verksamhet i enlighet med verksamhetstillståndet och på den grunden har ansökt om återkallelse av det. Bestämmelser om återkallelse av koncession för kreditinstitut i aktiebolagsform på ansökan av kreditinstitutet finns i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), om återkallelse av en sparbanks koncession på ansökan av sparbanken i sparbankslagen (1502/2001) och om återkallelse av koncession för kreditinstitut i andelslagsform på ansökan av kreditinstitutet i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013).	Finansinspektionen ska återkalla ett verksamhetstillstånd *om* *1)* ett betalningsinstitut, en hypoteksförening, ett försäkringsbolag, ett tredjelands försäkringsbolags filial i Finland, ett värdepappersföretag, ett tredjelands värdepappersföretags filial i Finland, ett fondbolag, ett i lagen om placeringsfonder avsett förvaringsinstitut, en AIF-förvaltare, en EES-baserad AIF-förvaltares filial i Finland eller ett i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsett förvaringsinstitut eller särskilt förvaringsinstitut *själv ansöker om återkallelse av verksamhetstillståndet och* inte längre bedriver verksamhet i enlighet med *det,*
	2) ett kreditinstitut som bedriver sådan verksamhet som avses i artikel 4.1.1 b i EU:s tillsynsförordning och som under en sammanhängande femårsperiod har haft genomsnittliga samlade tillgångar som understigit de tröskelvärden som anges i den bestämmelsen,
Finansinspektionen ska återkalla ett verksamhetstillstånd som den beviljat ett tillsynsobjekt eller föreslå att verksamhetstillståndet återkallas, om tillsynsobjektet har försatts i konkurs, försatts i likvidation genom registermyndighetens eller en domstols lagakraftvunna beslut eller om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen. Verksamhetstillståndet ska återkallas också om ett försäkringsbolag har beslutat om likvidation eller *om*	*3)* tillsynsobjektet har försatts i konkurs *eller* försatts i likvidation genom registermyndighetens eller en domstols lagakraftvunna beslut, *4)* likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen, *eller* *5)* ett försäkringsbolag har beslutat om likvidation eller Finansinspektionen har förordnat att försäkringsbolaget ska försättas i likvidation.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Finansinspektionen har förordnat att försäkringsbolaget ska försättas i likvidation. *Om Finansinspektionen återkallar verksamhetstillståndet för ett tillsynsobjekt som har verksamhet också i någon annan EES-stat, ska den underrätta tillsynsmyndigheten i värdstaten om sitt beslut.* *Bestämmelser om förbud mot utländska EES-filialers verksamhet finns i 61 § och om återkallelse av verksamhetsrättigheterna för representationer för kreditinstitut från ett tredjeland i kreditinstitutslagen.* *Vad som i denna paragraf föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på förordnanden om att försäkringsföreningar ska upphöra med sin verksamhet, på återkallelse av registrering av ombud som avses i lagen om ombud för obligationsinnehavare, på återkallelse av tillstånd som beviljats sådana värdepappersföretag i tredjeländer som avses i 5 kap. 5 § i lagen om investeringstjänster, på återkallelse av registrering för registreringsskyldiga AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, på återkallelse av registrering för sådana registreringsskyldiga kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån som avses i 3 § i lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare samt på återkallelse av registrering för sådana registreringsskyldiga kreditförmedlare som avses i 3 § i lagen om förmedlare av vissa konsumentkrediter. Vad som i 1 mom. 1 och 3 punkten samt i 2 och 3 mom. föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på återkallelse av ett sådant tillstånd att bedriva hypoteksbanksverksamhet som avses i lagen om hypoteksbanker och säkerställda obligationer (151/2022). Vad som i 1 mom. 3 punkten och 2 mom. 1 punkten föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på förordnanden om att pensionsstiftelser och pensionskassor, tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor, EES-tilläggspensionsstiftelser och EES-*	*Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 mom. 5 punkten kan* verksamhetstillståndet för ett globalt systemviktigt institut inte

Gällande lydelse

tilläggspensionskassor samt försäkringskassor ska upphöra med sin verksamhet.

Verksamhetstillståndet för ett globalt systemviktigt institut kan inte återkallas och det kan inte förordnas att verksamheten ska avslutas endast på den grunden att kreditinstitutet inte uppfyller kraven i artiklarna 92a och 92b i EU:s tillsynsförordning.

Finansinspektionen ska framställa att ECB återkallar koncessionen för ett kreditinstitut som enbart bedriver sådan verksamhet som avses i artikel 4.1.1 b i EU:s tillsynsförordning och som under en sammanhängande femårsperiod har haft genomsnittliga samlade tillgångar som understigit de tröskelvärden som anges i nämnda bestämmelse.

Föreslagen lydelse

återkallas och det kan inte förordnas att verksamheten ska avslutas endast på den grunden att kreditinstitutet inte uppfyller kraven i artiklarna 92a och 92b i EU:s tillsynsförordning.

Finansinspektionen ska före ett beslut eller beslutsförslag enligt 1 mom. och 2 mom. 1 punkten bereda tillsynsobjektet en skälig tid för att avhjälpa bristen, om det inte för att trygga uppnåendet av de mål för tillsynen över finansmarknaden som anges i 1 § är nödvändigt att återkalla verksamhetstillståndet omedelbart.

Om ECB eller någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet vid återkallelse enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen i stället för att återkalla verksamhetstillståndet framställa att denna ska återkalla verksamhetstillståndet.

Om Finansinspektionen återkallar verksamhetstillståndet för ett tillsynsobjekt som har verksamhet också i någon annan EES-stat, ska den underrätta tillsynsmyndigheten i värdstaten om sitt beslut.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på förordnanden om att försäkringsföreningar ska upphöra med sin verksamhet, på återkallelse av registrering av ombud som avses i lagen om ombud för obligationsinnehavare, på återkallelse av tillstånd som beviljats sådana värdepappersföretag i tredjeländer som avses i 5 kap. 5 § i lagen om investeringstjänster, på återkallelse av registrering för registreringsskyldiga AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 1 § i lagen om förvaltare för alternativa investeringsfonder, på återkallelse av registrering för sådana registreringsskyldiga kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån som avses i 3 § i lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare samt på återkallelse av registrering för sådana registreringsskyldiga kreditförmedlare som avses i 3 § i lagen om förmedlare av vissa konsumentkrediter (42/2026). Vad som i 1 mom. 1 och 3 punkten och 2 mom. 1–4 punkten samt i 5 mom. föreskrivs om återkallelse av

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	verksamhetstillstånd ska tillämpas också på återkallelse av ett sådant tillstånd att bedriva hypoteksbanksverksamhet som avses i lagen om hypoteksbanker och säkerställda obligationer (151/2022). Vad som i 1 mom. 3 punkten och 2 mom. 1 punkten föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på förordnanden om att pensionsstiftelser och pensionskassor, tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor, EES-tilläggspensionsstiftelser och EES-tilläggspensionskassor samt försäkringskassor ska upphöra med sin verksamhet. *Bestämmelser om återkallelse av koncession för kreditinstitut i aktiebolagsform på ansökan av kreditinstitutet finns i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), om återkallelse av en sparbanks koncession på ansökan av sparbanken i sparbankslagen (1502/2001) och om återkallelse av koncession för kreditinstitut i andelslagsform på ansökan av kreditinstitutet i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013).* *Bestämmelser om förbud mot utländska EES-filialers verksamhet finns i 61 § och om återkallelse av verksamhetsrättigheterna för representationer för kreditinstitut från ett tredjeland i kreditinstitutslagen. Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1–3 mom. ska på återkallelse av en koncession för ett tredjelands kreditinstituts filial tillämpas bestämmelserna i 17 kap. 7 § i kreditinstitutslagen.*
Bestämmelser om förutsättningarna för att återkalla verksamhetstillståndet för ett i 4 § 2 mom. 15 punkten avsett auktoriserat tillsynsobjekt finns i artiklarna 27e.1 och 27f.4 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument. På sådana beslut av Finansinspektionen som avses i de nämnda bestämmelserna tillämpas 3 mom. i denna paragraf.	Bestämmelser om förutsättningarna för att återkalla verksamhetstillståndet för ett i 4 § 2 mom. 15 punkten avsett auktoriserat tillsynsobjekt finns i artiklarna 27e.1 och 27f.4 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument. På sådana beslut av Finansinspektionen som avses i de nämnda bestämmelserna tillämpas *5* mom. i denna paragraf.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
28 §	28 §
Begränsning av ledningens verksamhet	*Begränsning av ledningens verksamhet*
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
	Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen för viss tid förbjuda en person i kreditinstitutets högsta ledning eller verkställande ledning, en nyckelperson, en person vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil eller någon annan fysisk person, eller en person i motsvarande ställning i ett holdingföretag eller värdepappersföretag, som har varit ansvarig för överträdelse eller försummelse av en bestämmelse eller ett beslut som avses i 20 kap. 1 § 1, 2, 4 och 5 mom. i kreditinstitutslagen eller i 15 kap. 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om investeringstjänster att sköta sina uppgifter i det företag som hålls ansvarigt för överträdelsen eller försummelsen.
32 a §	32 a §
Förbud mot förvärv av ägarandelar	*Förbud mot förvärv av ägarandelar*
Finansinspektionen kan, efter att ha mottagit en anmälan enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 5 kap. 3 §, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i de bestämmelserna avsedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag samt deras holdingföretag, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, betalningsinstitut, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag, om	Finansinspektionen kan, efter att ha mottagit en anmälan enligt 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 4 kap. 7 § i lagen om placeringsfonder, 5 kap. 3 §, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a eller 21 c § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 11 § i lagen om handel med finansiella instrument, EU:s förordning om värdepapperscentraler eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i de bestämmelserna avsedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag samt deras holdingföretag, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, betalningsinstitut, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler och värdepapperscentralers holdingföretag, om

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
innehavet av andelen skulle äventyra verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i det företag eller den organisation som förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna, om det finns grundad anledning att misstänka att	innehavet av andelen skulle äventyra verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i det företag eller den organisation som förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna, om det finns grundad anledning att misstänka att
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
4) förvärvet har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.	4) förvärvet har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism *eller medför en ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism*.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
32 b §	32 b §
Förfarandet vid bedömning av förvärv av ägarandel	*Förfarandet vid bedömning av förvärv av ägarandel*
Finansinspektionen ska utan dröjsmål, senast den andra vardagen efter mottagandet av en anmälan enligt 32 a § 1 mom. samt, om anmälan senare kompletteras, efter mottagandet av en kompletterad anmälan, skriftligt bekräfta mottagandet av den anmälningsskyldiges anmälan. Av bekräftelsen ska framgå att anmälan innehåller de nödvändiga utredningarna eller, om anmälan inte innehåller alla nödvändiga utredningar, uppgifter om vilka utredningar som saknas. Av bekräftelsen ska även framgå behandlingstiden enligt 2 mom.	Finansinspektionen ska utan dröjsmål, senast *inom tio vardagar från* mottagandet av en anmälan enligt 32 a § 1 mom. samt, om anmälan senare kompletteras, *från* mottagandet av en kompletterad anmälan, skriftligt bekräfta mottagandet av den anmälningsskyldiges anmälan. Av bekräftelsen ska framgå att anmälan innehåller de nödvändiga utredningarna eller, om anmälan inte innehåller alla nödvändiga utredningar, uppgifter om vilka utredningar som saknas. Av bekräftelsen ska *dessutom* framgå behandlingstiden enligt 2 mom.
Finansinspektionen ska fatta beslut enligt 32 a § *eller, om ECB är behörig myndighet i ärendet, lägga fram ett förslag till beslut* inom 60 vardagar från det att inspektionen i enlighet med 1 mom. har bekräftat mottagandet av alla nödvändiga uppgifter (*behandlingstid*). Finansinspektionen kan under behandlingstiden, dock inte senare än den femtionde vardagen från det att behandlingstiden inleddes, skriftligt begära behövliga specificerade ytterligare uppgifter. Om ytterligare uppgifter begärs, avbryts behandlingstiden till dess att uppgifterna har lämnats in, dock för högst 20 vardagar eller, om den anmälningsskyldige har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller den anmälningsskyldige är något annat	Finansinspektionen ska fatta beslut enligt 32 a § inom 60 vardagar från det att *Finansinspektionen* i enlighet med 1 mom. har bekräftat mottagandet av alla nödvändiga uppgifter (*behandlingstid*). *Om ECB är behörig myndighet i ärendet, ska Finansinspektionen för ECB lägga fram ett förslag till beslut så att ECB kan fatta beslut inom behandlingstiden.* Finansinspektionen kan under behandlingstiden, dock *senast inom 50 vardagar* från det att behandlingstiden inleddes, skriftligt begära behövliga specificerade ytterligare uppgifter. Om ytterligare uppgifter begärs, avbryts behandlingstiden till dess att uppgifterna har lämnats in, dock för högst 20 vardagar eller, om den anmälningsskyldige har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
kreditinstitut, värdepappersföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag eller fondbolag än ett sådant som har auktoriserats inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, för högst 30 vardagar. Beslutet om förlängd behandlingstid ska utan dröjsmål delges den anmälningsskyldige.	samarbetsområdet eller den anmälningsskyldige är något annat kreditinstitut, värdepappersföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag eller fondbolag än ett sådant som har auktoriserats inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, för högst 30 vardagar. Beslutet om förlängd behandlingstid ska utan dröjsmål delges den anmälningsskyldige.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Om förvärvet gäller en ägarandel i ett kreditinstitut, ska Finansinspektionen dessutom samråda med den behöriga tillsynsmyndighet som för kreditinstitutets del svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism, om inte Finansinspektionen är behörig myndighet. En sådan myndighet ska underrätta Finansinspektionen om eventuella invändningar mot förvärvet av en ägarandel inom 30 vardagar från det att begäran om samråd sändes. Finansinspektionen ska beakta underrättelsen om invändning mot förvärvet i den bedömning som avses i denna paragraf.
33 a §	33 a §
Vite	*Vite*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Om vite föreläggs för försummelse eller överträdelse av skyldigheterna enligt artikel 7a i EMIR-förordningen, ska vitet vara effektivt och proportionellt och uppgå till högst 3 procent av den genomsnittliga dagliga omsättningen under den föregående räkenskapsperioden. Vitet ska föreläggas per förseningsdag och beräknas från det datum som anges i beslutet om föreläggande av vite. Vitet ska föreläggas för en period på högst sex månader från delgivningen av Finansinspektionen beslut. Finansinspektionen kan utifrån en översyn av åtgärden vid behov förlänga giltighetstiden för vitet.
	Om vite föreläggs för försummelse eller överträdelse av skyldigheterna enligt artikel 9 i EMIR-förordningen, får vitet vara högst 1

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	procent av den genomsnittliga dagliga omsättningen under den föregående räkenskapsperioden, som enheten, vid en pågående överträdelse, ska vara skyldig att betala för varje dag som överträdelsen fortsätter, till dess att efterlevnad av skyldigheten fastställts eller återställts. Vitet får föreläggas för en period på högst sex månader från den dag som fastställs i Finansinspektionens beslut om att överträdelsen ska upphöra och vite förelagts.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Särskilda uppgifter och tillsynsbefogenheter i anslutning till tillsynen över kreditinstitut
	35 b §
	Tillsyn över att de behörighetsvillkor som gäller kreditinstitutsverksamhet uppfylls samt tillsynsbefogenheter
	Finansinspektionen ska fortlöpande övervaka att i 7 kap. i kreditinstitutslagen avsedda personer som hör till kreditinstitutets högsta ledning uppfyller behörighetsvillkoren. Finansinspektionen ska bedöma om de personer som hör till den högsta ledningen uppfyller de behörighetsvillkor som anges i det kapitlet, om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att penningtvätt eller finansiering av terrorism sker i kreditinstitutet eller holdingföretaget, eller om risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism i kreditinstitutet är förhöjd. *Utöver vad som i 18 § föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få uppgifter av tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer, får Finansinspektionen som en del av tillsynen över uppfyllelsen av behörighetsvillkoren enligt 1 mom. förutsätta att det genomförs intervjuer eller utfrågningar.* *Finansinspektionen ska dessutom fortlöpande övervaka att de behörighetsvillkor som föreskrivs för nyckelpersoner i 7 kap. i kreditinstitutslagen uppfylls, när behörighetsvillkoren gäller en ekonomidirektör, en person med ansvar för*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	riskkontroll, en person med ansvar för regelefterlevnad och iakttagande av de interna riktlinjerna och en person med ansvar för internrevision, och den som sköter uppgiften i fråga har utsetts till en befattning vid något av de kreditinstitut eller andra enheter som avses i artikel 91a.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG. *Om Finansinspektionen upptäcker att en i denna paragraf avsedd person som hör till den högsta ledningen, en ekonomidirektör, en person med ansvar för riskkontrollen, en person med ansvar för regelefterlevnad och iakttagande av de interna riktlinjerna eller en person med ansvar för internrevisionen inte uppfyller behörighetsvillkoren, kan Finansinspektionen avsätta personen från befattningen eller kräva att kreditinstitutet eller holdingföretaget vidtar åtgärder för att behörighetsvillkoren ska uppfyllas.* *Finansinspektionen ska samla in den information som avses i artikel 435.2 c i EU:s tillsynsförordning och använda den för att jämföra kreditinstitutens praxis avseende mångfald. Finansinspektionen ska lämna ut de uppgifter som avses i detta moment till Europeiska bankmyndigheten.*
38 §	38 §
Ordningsavgift	*Ordningsavgift*
Finansinspektionen ska ålägga den att betala ordningsavgift som uppsåtligen eller av oaktsamhet	Finansinspektionen ska ålägga den att betala ordningsavgift som uppsåtligen eller av oaktsamhet
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
4) försummar eller bryter mot artikel 4.3a i EMIR-förordningen om tillhandahållande av clearingtjänster på rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor, artikel 5 om ett förfarande för clearingkrav, artikel 7 om tillträdet till en central motpart, artikel 8 om tillträde till en handelsplats, artikel 9 om rapporteringskravet eller artikel 11 om riskbegränsningstekniker	4) försummar eller bryter mot *bestämmelsen i* artikel 4.3 a i EMIR-förordningen om tillhandahållande av clearingtjänster på rättvisa, skäliga, icke-diskriminerande och transparenta handelsvillkor, *bestämmelsen i artikel 4b.4 i den förordningen om de skyldigheter som gäller leverantörer av tjänster för riskreducering vid efterhandel,* bestämmelsen i artikel 7 *i den förordningen*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart,	om tillträdet till en central motpart, *bestämmelsen i artikel 7c.1–7c.3 i den förordningen om skyldigheten att informera och offentliggöra, bestämmelsen i artikel 7d.1 i den förordningen om rapporteringskravet, bestämmelsen i artikel 7e.1 i den förordningen om rapporteringskravet,* bestämmelsen i artikel 8 *i den förordningen* om tillträde till en *marknads*plats, bestämmelsen i artikel 9 *i den förordningen* om rapporteringskravet eller *bestämmelsen i* artikel 11 *i den förordningen* om riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart,
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
39 §	39 §
Offentlig varning	*Offentlig varning*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen även meddela en offentlig varning till en person som hör till kreditinstitutets högsta ledning eller verkställande ledning, en nyckelperson, en person vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil eller någon annan fysisk person eller till en person i motsvarande ställning i ett holdingföretag eller värdepappersföretag som har varit ansvarig för överträdelse eller försummelse av en bestämmelse eller ett beslut som avses i 20 kap. 1 § 1, 2, 4 och 5 mom. i kreditinstitutslagen eller i 15 kap. 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om investeringstjänster.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
40 §	40 §
Påföljdsavgift	*Påföljdsavgift*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Påföljdsavgift ska också påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot	Påföljdsavgift ska också påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot
1) bestämmelsen i artikel 4.1 eller 4.3 i EMIR-förordningen om clearingkravet för OTC-derivatkontrakt som ingåtts med en	1) bestämmelsen i artikel 4.1 eller 4.3 i EMIR-förordningen om clearingkravet för OTC-derivatkontrakt som ingåtts med en

Gällande lydelse

finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart, bestämmelsen i artikel 4a.1 eller 4a.2 i den förordningen om clearingkravet och rapporteringskravet för OTC-derivatkontrakt som ingåtts med en finansiell motpart eller bestämmelsen i artikel 10.1 eller 10.2 i den förordningen om clearingkravet och rapporteringskravet för OTC-derivatkontrakt som ingåtts med en icke-finansiell motpart,

— — — — — — — — — — — — — — — —

Påföljdsavgift kan inte påföras en fysisk person för en gärning eller försummelse som enligt lag är straffbar. Finansinspektionen får dock påföra påföljdsavgift och avstå från att anmäla ärendet till förundersökningsmyndigheten, om gärningen eller försummelsen med hänsyn till dess menlighet, gärningsmannens skuld sådan den framgår av gärningen, den vinning som erhållits och övriga omständigheter i anslutning till gärningen eller försummelsen anses vara ringa bedömd som en helhet.

— — — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart, bestämmelsen i artikel 4a.1*–4a.3* i den förordningen om clearingkravet och rapporteringskravet för OTC-derivatkontrakt som ingåtts med en finansiell motpart, *bestämmelsen i artikel 7a.1–7a.4 i den förordningen om ett aktivt konto, bestämmelsen i artikel 7b.1 eller 7b.2 i den förordningen om beräkningar som krävs och om rapporteringskrav* eller bestämmelsen i artikel 10.1*, 10.2, 10.2a eller 10.3* i den förordningen om clearingkravet och rapporteringskravet *och beräkningen av positioner* för OTC-derivatkontrakt som ingåtts med en icke-finansiell motpart,

— — — — — — — — — — — — — — — —

— — — — — — — — — — — — — — — —

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om påförande av påföljdsavgift på grund av överträdelse eller försummelse av en bestämmelse som nämns i dem tillämpas också på överträdelse eller försummelse av bestämmelser, föreskrifter och beslut som utfärdats eller fattats med stöd av bestämmelser som avses i den bestämmelsen.

40 b §

Definition av omsättning

När Finansinspektionen påför en påföljdsavgift vars maximibelopp fastställs i enlighet med 41 § avses med omsättning

1) i fråga om kreditinstitut och värdepappersföretag som tillämpar EU:s tillsynsförordning, summan av följande poster, i enlighet med bilagorna III och IV till kommissionens genomförandeförordning

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

(EU) 2021/451 om tekniska genomförandestandarder för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller instituts tillsynsrapportering och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 680/2014:

a) ränteintäkter,

b) räntekostnader,

c) kostnader för egetkapitalinstrument som återbetalas på begäran,

d) intäkter från utdelningar,

e) provisionskostnader,

f) provisionsintäkter,

g) nettovinster eller nettoförluster på finansiella tillgångar och skulder som innehas för handel,

h) nettovinster eller nettoförluster på finansiella tillgångar och skulder som redovisas till verkligt värde via resultatet,

i) nettovinster eller nettoförluster från säkringsredovisning,

j) nettovalutakursvinster eller nettovalutakursförluster,

k) andra rörelseintäkter än de som avses i underpunkt a, d, f, g, h, i och j,

l) andra rörelsekostnader än de som avses i underpunkt b, c, e, g, h, i och j,

2) ett försäkringsbolags, en försäkringsförenings, en pensionsanstalts och ett i 2 kap. 18 b § i försäkringsbolagslagen avsett specialföretags premieintäkter samt en pensionsstiftelses, en pensionskassas, en tilläggspensionsstiftelses, en tilläggspensionskassas, en EES-tilläggspensionsstiftelses, en EES-tilläggspensionskassas och en försäkringskassas avgiftsintäkter,

3) i fråga om andra juridiska personer än de som avses i 1 och 2 punkten omsättningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande omsättning.

När Finansinspektionen påför en påföljdsavgift vars maximibelopp fastställs i enlighet med 41 a–41 c §, avses med omsättning

1) i fråga om kreditinstitut och värdepappersföretag som tillämpar EU:s tillsynsförordning, summan av följande poster, i enlighet med bilagorna III och IV till kommissionens genomförandeförordning

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

(EU) 2021/451 som avses i 1 mom. 1 punkten:
a) ränteintäkter,
b) räntekostnader,
c) kostnader för egetkapitalinstrument som återbetalas på begäran,
d) intäkter från utdelningar,
e) provisionskostnader,
f) provisionsintäkter,
g) nettovinster eller nettoförluster på finansiella tillgångar och skulder som innehas för handel,
h) nettovinster eller nettoförluster på finansiella tillgångar och skulder som redovisas till verkligt värde via resultatet,
i) nettovinster eller nettoförluster från säkringsredovisning,
j) nettovalutakursvinster eller nettovalutakursförluster,
k) andra rörelseintäkter än de som avses i underpunkt a, d, f, g, h, i och j,
l) andra rörelsekostnader än de som avses i underpunkt b, c, e, g, h, i och j,
2) om ett i 1 punkten avsett kreditinstitut eller värdepappersföretag i egenskap av moderbolag ska upprätta ett koncernbokslut eller i egenskap av dotterbolag hör till en koncern, omsättningen enligt koncernbokslutet för koncernens yttersta moderföretag,
3) ett försäkringsbolags, en försäkringsförenings, en pensionsanstalts och ett i 2 kap. 18 b § i försäkringsbolagslagen avsett specialföretags premieintäkter samt en pensionsstiftelses, en pensionskassas, en tilläggspensionsstiftelses, en tilläggspensionskassas, en EES-tilläggspensionsstiftelses, en EES-tilläggspensionskassas och en försäkringskassas avgiftsintäkter och, om ett ovannämnt specialföretag hör till en koncern som dotterbolag, premieintäkterna enligt koncernbokslutet eller på motsvarande sätt avgiftsintäkterna,
4) i fråga om andra juridiska personer än de som avses i 1–3 punkten omsättningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande omsättning eller, om den juridiska personen i egenskap av moderföretag ska upprätta ett koncernbokslut eller om denna i egenskap av dotterföretag

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	hör till en koncern, omsättningen enligt koncernbokslutet för koncernens yttersta moderföretag.
41 §	41 §
Påförande av påföljdsavgift	*Påförande av påföljdsavgift*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Om det är fråga om överträdelse av förordningen om referensvärden, ska utöver bestämmelserna i 2 mom. även förfarandets inverkan på realekonomin beaktas vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG, nedan *prospektförordningen*, ska bestämmelserna i artikel 39 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s gräsrotsfinansieringsförordning, ska bestämmelserna i artikel 40 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar, ska bestämmelserna i artikel 112 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av värdepapperiseringsförordningen, ska bestämmelserna i artikel 33 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s DORA-förordning, ska bestämmelserna i artikel 51.2 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s förordning om gröna obligationer, ska bestämmelserna i artikel 50 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp.	Om det är fråga om överträdelse av förordningen om referensvärden, ska *förutom* bestämmelserna i 2 mom. även förfarandets inverkan på realekonomin beaktas vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG, nedan *prospektförordningen*, ska bestämmelserna i artikel 39 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s gräsrotsfinansieringsförordning, ska bestämmelserna i artikel 40 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar, ska bestämmelserna i artikel 112 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av värdepapperiseringsförordningen, ska bestämmelserna i artikel 33 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s DORA-förordning, ska bestämmelserna i artikel 51.2 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s förordning om gröna obligationer, ska bestämmelserna i artikel 50 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. *Om det är fråga om överträdelse eller*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	försummelse av bestämmelser eller beslut som avses i 20 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, ska också en eventuell straffrättslig påföljd för samma gärning beaktas vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
*Med **omsättning** avses i denna paragraf* *1) summan av intäkterna i ett sådant kreditinstitut eller värdepappersföretag som tillämpar EU:s tillsynsförordning beräknad enligt artikel 316 i EU:s tillsynsförordning,* *2) ett försäkringsbolags, en försäkringsförenings, en pensionsanstalts och ett i 2 kap. 18 b § i försäkringsbolagslagen avsett specialföretags premieintäkter samt en pensionsstiftelses, en pensionskassas, en tilläggspensionsstiftelses, en tilläggspensionskassas, en EES-tilläggspensionsstiftelses, en EES-tilläggspensionskassas och en försäkringskassas avgiftsintäkter,* *3) i fråga om andra juridiska personer än de som avses i 1 och 2 punkten omsättningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande omsättning.*	
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
41 a §	41 a §
Påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall	*Påföljdsavgiften **högst dubbelt så stor som den erhållna vinningen***
	Med avvikelse från vad som föreskrivs i 41 § 4–6 mom. tillämpas i sådana fall som avses i 2 och 3 mom. i denna paragraf de maximibelopp för påföljdsavgifter som föreskrivs i denna paragraf. Den påföljdsavgift som avses i paragrafen får dock trots bestämmelserna i 2 och 3 mom. vara högst dubbelt så stor som den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om vinningen kan bestämmas.
Om påföljdsavgift påförs för överträdelse eller försummelse av en bestämmelse som avses i 20 kap. 1 § 2 eller 4 mom. i kreditinstitutslagen, 15 kap. 2 § 2 eller 5 mom. i lagen om investeringstjänster, 18 kap. 1 § i resolutionslagen eller 8 kap. 6 § 2 eller 3 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om	Om påföljdsavgiften påförs för *1)* överträdelse eller försummelse av bestämmelser som avses i 20 kap. 1 § 2 eller 4 mom. i kreditinstitutslagen, 15 kap. 2 § 2 eller 5 mom. i lagen om investeringstjänster, 18 kap. 1 § i resolutionslagen eller 8 kap. 6 § 2 eller 3 mom. i lagen om

Gällande lydelse

clearingverksamhet, får påföljdsavgiften för en juridisk person uppgå till högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms och påföljdsavgiften för en fysisk person till högst fem miljoner euro.

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse som avses i 15 kap. 2 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst fem procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 10 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, samt en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst två miljoner euro.

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse som nämns i 27 kap. 2 § 2 eller 3 mom. i lagen om placeringsfonder, 15 kap. 2 § 6 eller 7 mom. i lagen om investeringstjänster, 12 kap. 2 § 2 eller 3 mom. i lagen om handel med finansiella instrument eller 40 § 2 mom. 7 punkten i denna lag, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 5 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, samt en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 5 miljoner euro.

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse som avses i 68 eller 71 § i lagen om försäkringsdistribution, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst fem procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst fem miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 700 000 euro.

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse som avses i 40 § 2 mom. 4 punkten eller för en försummelse att iaktta en sådan bestämmelse, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst tre procent av den juridiska personens omsättning under det år som

Föreslagen lydelse

värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, får påföljdsavgiften för en juridisk person uppgå till högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms och påföljdsavgiften för en fysisk person *uppgå* till högst fem miljoner euro,

2) överträdelse av bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst fem procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst tio miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst två miljoner euro,

3) överträdelse av bestämmelser som avses i 27 kap. 2 § 2 eller 3 mom. i lagen om placeringsfonder, 15 kap. 2 § 6 eller 7 mom. i lagen om investeringstjänster, 12 kap. 2 § 2 eller 3 mom. i lagen om handel med finansiella instrument eller 40 § 2 mom. 7 punkten i denna lag, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst fem miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, samt en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst fem miljoner euro,

4) överträdelse av bestämmelser som avses i 68 eller 71 § i lagen om försäkringsdistribution, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst fem procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst fem miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 700 000 euro,

5) överträdelse av bestämmelser som avses i 40 § 2 mom. 4 punkten eller för försummelse att iaktta en sådan bestämmelse, får en juridisk

Gällande lydelse

föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst fem miljoner euro, beroende på vilkendera som är större. En fysisk person får påföras högst 700 000 euro i påföljdsavgift.

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse som avses i 15 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten eller 15 kap. 2 § 4 mom. i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst tre procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst fem miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 700 000 euro.

Om påföljdsavgift påförs för överträdelse av bestämmelserna i 40 § 2 mom. 12 punkten får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst fem miljoner euro, men dock högst 10 procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 700 000 euro.

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse eller försummelse av bestämmelserna som avses i 20 § 1 mom. 1–24 punkten i lagen tillhandahållande av gräsrotsfinansieringstjänster, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till *antingen* högst fem procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 500 000 euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 500 000 euro.

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av de bestämmelser som avses i 26 § 1 mom. 1–4 punkten i lagen om leverantörer av kryptotillgångstjänster och om marknader för kryptotillgångar eller en överträdelse av de med stöd av dem utfärdade bestämmelser som avses i 26 § 2 mom. i den lagen, får påföljdsavgiften för en fysisk person uppgå till högst 700 000 euro.

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av bestämmelserna i 26 § 1 mom. 1–4 punkten i lagen om leverantörer av

Föreslagen lydelse

person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst tre procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst fem miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 700 000 euro,

6) överträdelse av bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten eller 15 kap. 2 § 4 mom. i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst tre procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst fem miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 700 000 euro,

7) överträdelse av bestämmelser som avses i 40 § 2 mom. 12 punkten, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst fem miljoner euro, men dock högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 700 000 euro,

8) överträdelse eller försummelse av bestämmelser som avses i 20 § 1 mom. 1–24 punkten i lagen tillhandahållande av gräsrotsfinansieringstjänster, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst fem procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 500 000 euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 500 000 euro,

9) överträdelse av bestämmelser som avses i 26 § 1 mom. 1–4 punkten i lagen om leverantörer av kryptotillgångstjänster och om marknader för kryptotillgångar eller överträdelse av med stöd av dem utfärdade bestämmelser som avses i 2 mom. *i den paragrafen*, får påföljdsavgiften för en fysisk person uppgå till högst 700 000 euro,

Gällande lydelse

kryptotillgångstjänster och om marknader för kryptotillgångar, ska påföljdsavgiften för en juridisk person uppgå till högst, beroende på vilketdera beloppet som är större, antingen 5 000 000 euro eller

a) tre procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms för överträdelser enligt 26 § 1 mom. 1 punkten,

b) fem procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms för överträdelser enligt 26 § 1 mom. 4 punkten,

c) 12,5 procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms för överträdelser enligt 26 § 1 mom. 2 och 3 punkten.

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse som avses i 15 kap. 2 § 5 mom. i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till *antingen* högst 0,5 procent av den juridiska personens omsättning under det föregående året eller högst 500 000 euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 50 000 euro.

Trots det som föreskrivs ovan i denna paragraf får påföljdsavgiften emellertid vara högst två gånger större än den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om vinningen kan bestämmas.

Föreslagen lydelse

10) överträdelse av bestämmelser som avses i 26 § 1 mom. 1–4 punkten i lagen om leverantörer av kryptotillgångstjänster och om marknader för kryptotillgångar, får påföljdsavgiften för en juridisk person uppgå till högst, beroende på vilketdera beloppet som är större, 5 000 000 euro eller

a) tre procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms för överträdelser enligt 26 § 1 mom. 1 punkten,

b) fem procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms för överträdelser enligt 26 § 1 mom. 4 punkten,

c) 12,5 procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms för överträdelser enligt 26 § 1 mom. 2 och 3 punkten,

11) överträdelse av bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § 5 mom. i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 0,5 procent av den juridiska personens omsättning under det föregående året eller högst 500 000 euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 50 000 euro.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om det maximibelopp som påförs på grund av överträdelse eller försummelse av en bestämmelse som avses eller nämns i de momenten tillämpas också på överträdelse eller försummelse av bestämmelser, föreskrifter och beslut som förtydligar eller preciserar den bestämmelsen.

41 b §

Påföljdsavgiften högst tre gånger så stor som den erhållna vinningen

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 41 § 4–6 mom. tillämpas i sådana fall som avses i 2 och 3 mom. i denna paragraf de maximibelopp för påföljdsavgifter som föreskrivs i denna paragraf. Den påföljdsavgift som avses i paragrafen får trots

Gällande lydelse

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse som avses i 15 kap. 2 § 3 mom. 1 punkten i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till *antingen* högst 15 procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 15 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person en påföljdsavgift som uppgår till högst fem miljoner euro.

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse som avses i 15 kap. 2 § 3 mom. 2 punkten i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till *antingen* högst två procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 2 500 000 euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person en påföljdsavgift som uppgår till högst en miljon euro.

Om det är fråga om överträdelse av bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § 3 mom. 3 punkten i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst en miljon euro och en fysisk person en påföljdsavgift som uppgår till högst 500 000 euro.

Föreslagen lydelse

bestämmelserna i 2 och 3 mom. dock vara högst tre gånger så stor som den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om vinningen kan bestämmas.

Om påföljdsavgiften påförs för

1) överträdelse av bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § 3 mom. 1 punkten i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 15 procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 15 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst fem miljoner euro,

2) överträdelse av bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § 3 mom. 2 punkten i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst två procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 2 500 000 euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst en miljon euro,

3) överträdelse av bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § 3 mom. 3 punkten i värdepappersmarknadslagen, får *en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst en miljon euro och* en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till

a) högst två procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms,

b) högst 2,5 miljoner euro, om Finansinspektionen anser att beloppet av påföljden beräknat utifrån omsättningen blir oskäligt lågt med hänsyn till de omständigheter som anges i artikel 31 i marknadsmissbruksförordningen, eller

c) högst en miljon euro, om den juridiska personen är ett mikroföretag eller ett litet eller medelstort företag enligt artikel 2 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag,

4) överträdelse av bestämmelser som avses

Gällande lydelse

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse eller försummelse *av* att iaktta en bestämmelse som avses i 40 § 2 mom. 6 punkten, får påföljdsavgiften för en juridisk person uppgå till antingen högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst en miljon euro, beroende på vilkendera som är större. En fysisk person får påföras högst 500 000 euro i påföljdsavgift.

Om en påföljdsavgift som avses i 16 mom. påförs för en överträdelse av artikel 11.1 *led* d eller artikel 11.4 i förordningen om referensvärden, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst två procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 250 000 euro, beroende på vilkendera som är större. En fysisk person får påföras högst 100 000 euro *i*

Föreslagen lydelse

i 15 kap. 2 § 3 mom. 4 punkten i värdepappersmarknadslagen, får en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 500 000 euro och en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till

a) högst 0,8 procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms,

b) högst en miljon euro, om Finansinspektionen anser att beloppet av påföljden beräknat utifrån omsättningen blir oskäligt lågt med hänsyn till de omständigheter som avses i artikel 31 i marknadsmissbruksförordningen, eller

c) högst 400 000 euro, om den juridiska personen är ett mikroföretag eller ett litet eller medelstort företag enligt artikel 2 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag,

5) överträdelse av en bestämmelse som avses i 15 kap. 2 § 3 mom. 5 punkten i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst 0,8 procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst en miljon euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 500 000 euro*,*

6) överträdelse *av* eller försummelse att iaktta en bestämmelse som avses i 40 § 1 mom. 2 mom. 6 punkten *i lagen tillhandahållande av gräsrotsfinansieringstjänster,* får en juridisk person *påföras en påföljdsavgift som* uppgår till antingen högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst en miljon euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 500 000 euro,

7) om en i 6 punkten avsedd påföljdsavgift *avser* överträdelse av artikel 11.1 d eller 11.4 i förordningen om referensvärden*,* får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst två procent av den juridiska personens omsättning under det år

Gällande lydelse

påföljdsavgift.

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse som avses i 40 § 2 mom. 8 punkten, får den påföljdsavgift som påförs en juridisk person för överträdelse av den i punkten nämnda förordningens artikel 4 vara *antingen* högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 5 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och för överträdelse av artikel 15 *antingen* högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 15 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större. En fysisk person får *påföras* högst 5 miljoner euro *i påföljdsavgift*.

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av bestämmelser enligt 26 § 1 mom. 5 punkten i lagen om leverantörer av kryptotillgångstjänster och om marknader för kryptotillgångar, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst, *beroende på vilketdera beloppet som är större, antingen* två procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 2 500 000 euro, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst en miljon euro.

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av bestämmelser enligt 26 § 1 mom. 6 eller 7 punkten i lagen om leverantörer av kryptotillgångstjänster och om marknader för kryptotillgångar, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst*, beroende på vilketdera beloppet som är större, antingen* 15 procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 15 miljoner euro, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst fem miljoner euro.

Trots det som föreskrivs i 13–20 mom. får påföljdsavgiften emellertid vara högst tre gånger så stor som den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om storleken på vinningen kan bestämmas.

Påföljdsavgift får också påföras för överträdelse av bestämmelser som utfärdats

Föreslagen lydelse

som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 250 000 euro, beroende på vilkendera som är större, *och* en fysisk person påföras *en påföljdsavgift som uppgår till* högst 100 000 euro,

8) överträdelse av en bestämmelse som avses i 40 § 2 mom. 8 punkten, får den påföljdsavgift som påförs en juridisk person för överträdelse av artikel 4 *i den i punkten nämnda förordningen* vara högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 5 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, och för överträdelse av artikel 15 högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 15 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, *och den påföljdsavgift som påförs* en fysisk person högst fem miljoner euro,

9) överträdelse av *bestämmelser som avses i* 26 § 1 mom. 5 punkten i lagen om leverantörer av kryptotillgångstjänster och om marknader för kryptotillgångar, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till två procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 2 500 000 euro*, beroende på vilkendera som är större,* och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst en miljon euro,

10) överträdelse av bestämmelser enligt 26 § 1 mom. 6 eller 7 punkten i lagen om leverantörer av kryptotillgångstjänster och om marknader för kryptotillgångar, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 15 procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 15 miljoner euro*, beroende på vilkendera som är större, och* en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst fem miljoner euro.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om det maximibelopp som påförs på grund av överträdelse eller försummelse av en

Gällande lydelse

med stöd av de författningar som avses i 1–11 och 13–20 mom.

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse eller försummelse av en bestämmelse som avses i 40 § 2 mom. 14 punkten, får påföljdsavgiften för en juridisk person uppgå till högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms och påföljdsavgiften för en fysisk person till högst fem miljoner euro.

Med omsättning avses i denna paragraf

1) summan av intäkterna i ett sådant kreditinstitut eller värdepappersföretag som tillämpar EU:s tillsynsförordning beräknad enligt artikel 316 i EU:s tillsynsförordning eller, om detta i egenskap av moderföretag ska upprätta ett koncernbokslut eller i egenskap av dotterföretag hör till en koncern, omsättningen enligt koncernbokslutet för koncernens yttersta moderföretag,

2) ett försäkringsbolags, en försäkringsförenings, en pensionsanstalts och ett i 2 kap. 18 b § i försäkringsbolagslagen avsett specialföretags premieintäkter samt en pensionsstiftelses, en pensionskassas, en tilläggspensionsstiftelses, en tilläggspensionskassas, en EES-tilläggspensionsstiftelses, en EES-tilläggspensionskassas och en försäkringskassas avgiftsintäkter, och om försäkringsbolaget, försäkringsföreningen, pensionsanstalten, specialföretaget, pensionsstiftelsen, pensionskassan, tilläggspensionsstiftelsen, tilläggspensionskassan, EES-tilläggspensionsstiftelsen, EES-tilläggspensionskassan eller försäkringskassan hör till en koncern som dotterbolag, premieintäkterna enligt koncernbokslutet eller på motsvarande sätt avgiftsintäkterna,

3) i fråga om andra juridiska personer än de

Föreslagen lydelse

bestämmelse som avses eller nämns i de momenten tillämpas också på överträdelse eller försummelse av bestämmelser, föreskrifter och beslut som förtydligar eller preciserar den bestämmelsen.

41 c §

Påföljdsavgiftens maximibelopp i andra fall

Med avvikelse från bestämmelserna om påföljdsavgiftens maximibelopp i 41 § 4–6 mom. får påföljdsavgiften för en juridisk person uppgå till högst tio procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms och påföljdsavgiften för en fysisk person uppgå till högst fem miljoner euro, *om påföljdsavgift påförs för överträdelse eller försummelse av en bestämmelse som avses i 40 § 2 mom. 14 punkten.*

Vad som i 1 mom. föreskrivs om maximibelopp som påförs på grund av överträdelse eller försummelse av en bestämmelse som nämns i det momentet tillämpas också på överträdelse eller försummelse av bestämmelser, föreskrifter och beslut som förtydligar eller preciserar den bestämmelsen.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
som avses i 1 och 2 punkten omsättningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande omsättning eller, om den juridiska personen i egenskap av moderföretag ska upprätta ett koncernbokslut eller om denna i egenskap av dotterföretag hör till en koncern, omsättningen enligt koncernbokslutet för koncernens yttersta moderföretag.	
41 b §	*41 d §*
Gemensam påföljdsavgift	*Gemensam påföljdsavgift*
Om en ordningsavgift eller en påföljdsavgift samtidigt påförs för två eller flera försummelser eller överträdelser som avses i 38, 40 *eller 41 a* §, ska en gemensam påföljdsavgift bestämmas. En gemensam påföljdsavgift får uppgå till högst summan av ordningsavgifterna och påföljdsavgifterna.	Om en ordningsavgift eller en påföljdsavgift samtidigt påförs för två eller flera försummelser eller överträdelser som avses i 38 *eller* 40 §, ska en gemensam påföljdsavgift bestämmas. En gemensam påföljdsavgift får uppgå till högst summan av ordningsavgifterna och påföljdsavgifterna.
41 c §	*41 e §*
Administrativa påföljder i samband med företagsarrangemang	*Administrativa påföljder i samband med företagsarrangemang*
Ordningsavgift, offentlig varning eller påföljdsavgift kan påföras också en sådan näringsidkare som till följd av ett företagsförvärv eller något annat företagsarrangemang har övertagit den näringsverksamhet inom vilken försummelsen eller överträdelsen skett.	Ordningsavgift, offentlig varning eller påföljdsavgift kan påföras också en sådan näringsidkare som till följd av ett företagsförvärv eller något annat företagsarrangemang har övertagit den näringsverksamhet inom vilken försummelsen eller överträdelsen skett.
42 §	42 §
Avstående från administrativ påföljd	*Avstående från administrativ påföljd*
Finansinspektionen kan avstå från att påföra ordningsavgift eller från att meddela offentlig varning, om 1) den som avses i 38 eller 39 § självmant har vidtagit tillräckliga korrigerande åtgärder omedelbart efter att ha upptäckt felet, utan dröjsmål har anmält felet till Finansinspektionen och det inte är fråga om allvarliga eller upprepade fel eller	Finansinspektionen kan avstå från att påföra ordningsavgift eller från att meddela offentlig varning, om 1) den som avses i 38 eller 39 § självmant har vidtagit tillräckliga korrigerande åtgärder omedelbart efter att ha upptäckt felet, utan dröjsmål har anmält felet till Finansinspektionen och det inte är fråga om allvarliga eller upprepade fel eller

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
försummelser, 2) det felaktiga förfarandet kan anses vara obetydligt, eller 3) det annars måste anses vara uppenbart oskäligt att påföra ordningsavgift eller meddela offentlig varning. Finansinspektionen kan i stället för att påföra en påföljdsavgift meddela en offentlig varning på de grunder som föreskrivs i 1 mom. 2 och 3 punkten.	försummelser, 2) det felaktiga förfarandet kan anses vara obetydligt, eller 3) det annars måste anses vara uppenbart oskäligt att påföra ordningsavgift eller meddela offentlig varning. Finansinspektionen kan i stället för att påföra en påföljdsavgift meddela en offentlig varning på de grunder som föreskrivs i 1 mom. 2 och 3 punkten. *Påföljdsavgift kan inte påföras en fysisk person för en gärning eller försummelse som enligt lag är straffbar. Finansinspektionen får dock påföra påföljdsavgift och avstå från att anmäla ärendet till förundersökningsmyndigheten, om gärningen eller försummelsen med hänsyn till dess menlighet, gärningsmannens skuld sådan den framgår av gärningen, den vinning som erhållits och övriga omständigheter i anslutning till gärningen eller försummelsen anses vara ringa bedömd som en helhet.*
Ordningsavgift eller påföljdsavgift kan inte påföras en person som misstänks för samma gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller ett brottmål som behandlas i domstol. Ordningsavgift eller påföljdsavgift kan inte heller påföras den som har dömts för samma gärning genom en lagakraftvunnen dom.	Ordningsavgift eller påföljdsavgift kan inte påföras en person som misstänks för samma gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller ett brottmål som är anhängigt vid en domstol. Ordningsavgift eller påföljdsavgift kan inte heller påföras den som har dömts för samma gärning genom en lagakraftvunnen dom. *Med avvikelse från vad som föreskrivs i 4 mom. kan Finansinspektionen för överträdelse eller försummelse av bestämmelser som avses i 20 kap. 1 § i kreditinstitutslagen påföra den som misstänks för samma gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller ett brottmål som är anhängigt vid en domstol eller som har dömts för samma gärning genom en lagakraftvunnen dom en påföljdsavgift. Påföljdsavgift kan påföras endast om följande villkor är uppfyllda:* *1) påförande av påföljdsavgift är absolut nödvändigt för att skydda allmänintresset,* *2) det allmänintresse som ska skyddas är något annat än det allmänintresse som ska skyddas genom en straffrättslig påföljd,* *3) det allmänintresse som ska skyddas kompletterar det allmänintresse som ska skyddas genom en straffrättslig påföljd,*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	4) påförandet av påföljdsavgift är en proportionerlig åtgärd, och *5) förfarandet för påförande av påföljdsavgift har samordnats med behandlingen av brottmålet.*
Finansinspektionen kan avstå från att påföra en juridisk person påföljdsavgift eller skjuta upp den, om Finansinspektionen i samma ärende gör en myndighetsanmälan om saken enligt 3 c § eller vidtar någon annan sådan tillsynsåtgärd som föreskrivs i lagen.	Finansinspektionen kan avstå från att påföra en juridisk person påföljdsavgift eller skjuta upp den, om Finansinspektionen i samma ärende gör en myndighetsanmälan om saken enligt 3 c § eller vidtar någon annan sådan tillsynsåtgärd som föreskrivs i lagen.
44 §	44 §
44 § har upphävts genom L 1071/2017.	***Samarbete med nationella myndigheter***
	Finansinspektionen ska samarbeta med polisen, åklagaren och domstolsväsendet för att säkerställa att dessa myndigheter i god tid får den information de behöver om pågående administrativa förfaranden och att Finansinspektionen får motsvarande den information de behöver om straffrättsliga förfaranden. Finansinspektionen, polisen, åklagaren och domstolsväsendet har, utan hinder av bestäm-melserna om sekretess, rätt att få och skyldighet att lämna ut sådan information som är nöd-vändig för att samordna det administrativa förfarandet och det straffrättsliga förfarandet.
71 §	71 §
Rätt och skyldighet att lämna ut information	*Rätt och skyldighet att lämna ut information*
Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till	Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
16) Skatteförvaltningen när sådan information som kommit fram vid tillsynen över efterlevnaden av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism är av betydelse för Skatteförvaltningens tillsyn över fullgörandet av de skyldigheter som anges i 17 a–17 d § i lagen om beskattningsförfarande	16) Skatteförvaltningen, när sådan information som kommit fram vid tillsynen över efterlevnaden av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism är av betydelse för Skatteförvaltningens tillsyn över fullgörandet av de skyldigheter som anges i 17 a–17 d § i lagen om beskattningsförfarande

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
(1558/1995),	(1558/1995), *och när sådan information som kommit fram vid tillsynen över efterlevnaden av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG och av EU:s tillsynsförordning med avvikelse från 2 mom. är nödvändig för Skatteförvaltningens tillsyn över andra skyldigheter enligt lagen om beskattningsförfarande,*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Finansinspektionen får inte vidarebefordra sekretessbelagd information som den fått av tillsynsmyndigheter eller andra myndigheter i andra stater eller vid inspektion i en annan stat, om inte den myndighet som har lämnat informationen eller den behöriga tillsynsmyndigheten i det land där inspektionen gjorts har gett sitt uttryckliga samtycke. Denna information får användas endast för att utföra uppgifter enligt denna lag eller för ändamål som samtycket gäller.	Finansinspektionen får inte vidarebefordra sekretessbelagd information som den fått av tillsynsmyndigheter eller andra myndigheter i *en annan stat* eller vid inspektion i en annan stat, om inte den myndighet som har lämnat informationen eller den behöriga tillsynsmyndigheten i det land där inspektionen gjorts har gett sitt uttryckliga samtycke. Denna information får användas endast för att utföra uppgifter enligt denna lag eller för ändamål som samtycket gäller.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	71 e §
	Utlämnande av information till vissa internationella organ
	Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har Finansinspektionen trots sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till
	1) Internationella valutafonden eller Världsbanken för bedömningar av finanssektorn,
	2) Banken för internationell betalningsutjämning för forskning som gäller finansmarknaderna,
	3) Rådet för finansiell stabilitet för fullgörande av dess funktion för övervakning och tillsyn av finansmarknaden.
	Finansinspektionen får lämna ut information i de fall som avses i 1 mom. endast efter en uttrycklig begäran från de berörda organen och om följande villkor är

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	uppfyllda: *1) begäran om utlämnande av information är motiverad mot bakgrund av organets uppgifter och befogenheter,* *2) den begärda informationen och dess användningsändamål är specificerade på lämpligt sätt,* *3) den begärda informationen är nödvändig för att det begärande organet ska kunna sköta sina i 1 mom. avsedda uppgifter,* *4) informationen utlämnas enbart till personer som är anställda hos organet eller som utför uppdrag för organet och till vars uppgifter det hör att behandla den begärda informationen,* *5) de personer som behandlar informationen omfattas av minst motsvarande tystnadsplikt som den som tillämpas när informationen innehas av Finansinspektionen,* *6) vid behandlingen av personuppgifter iakttas krav som är likvärdiga med kraven enligt dataskyddsförordningen och dataskyddslagen.* *Finansinspektionen får lämna ut endast sådan information som uppfyller kraven i denna paragraf i generaliserad aggregerad form eller ändrad till statistisk form. Information i annan form som uppfyller kraven i denna paragraf får Finansinspektionen endast lämna ut till ett organ genom att ge organet tillgång till informationen i Finansinspektionens lokaler.*
73 §	73 §
Överklagande	*Överklagande*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Särskilda bestämmelser gäller för sökande av ändring i beslut som berör Finansinspektionens direktionsmedlemmar och deras ersättare samt tjänstemäns tjänsteförhållanden.	*Ett ärende som gäller Finansinspektionens beslut enligt 17 b § genom vilket karens har bestämts ska behandlas skyndsamt i förvaltningsdomstolen. Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. får ändring dock inte sökas i Finansinspektionens beslut enligt 17 b § enligt vilket karens inte meddelas för en tjänsteman vid Finansinspektionen eller en direktionsmedlem, ersättare eller direktören. Bestämmelser om rättssäkerhet i ärenden som gäller tjänsteförhållanden finns dessutom i*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

lagen om Finlands Banks tjänstemän.

Denna lag träder i kraft den 20 . *Till den del det i 26 § 8 mom. föreskrivs om jämställande av återkallelse av koncession med återkallelse av registrering enligt lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare, tillämpas momentet dock först från och med den 20 november 2026.*

2.

Lag

om ändring av kreditinstitutslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i kreditinstitutslagen (610/2014) 1 kap. 15 § 2 mom., 7 kap. 6 a § och 10 kap. 10 § 1 mom., sådana de lyder i lag 233/2021,

ändras 1 kap. 3 § 2 mom., 4 och 20 §, rubriken för 2 a kap., 1 § 2 mom. 3 punkten och 3 mom., 2 § 1 mom. 2 punkten och 2 mom. 3 § 1 mom. samt 4 och 5 §, 3 kap. 1 § 7 mom., 6 kap. 5§, 7 kap. 1 § 1 och 3 mom., 2 § 1 och 3 mom., 3 § 3 mom. 2 punkten, 4 § samt 5 § 1–3 och 6 mom., 8 kap. 1 § 3 mom., 3 § 1 mom. och 9 § 2 mom., 9 kap. 1 § 1 mom., det inledande stycket och 2 punkten i 2 § 1 mom., 3 § 1 mom., 4 § 3 mom., 9 §, 12 §, 16 § 1 mom., 19 §, 20 § 2 mom. samt 23 §, 10 kap. 1 a § 2 mom., 3 § 5 och 7 mom., 4 a § 2 mom., 4 b § 2 mom., 4 d § 1 mom., 4 e § 2, 3 och 6 mom., 7 § 6 mom., 8 § 6 mom. 2 punkten och 8 mom., 10 § 2 mom., 10 b § 4 mom. 2 punkten, 11 kap. 2 §, 3 § 2 mom., 4 och 5 §, 5 a § 1 mom., 5 b § 1 mom., 6 d § 1 mom., det inledande stycket i 10 § 1 mom. samt 2, 13 och 14 punkten, 13 § 1 och 4 mom., 17 kap., 18 kap. 4 och 8 § samt 10 § 1 mom., 20 kap. 1 § 2 mom. 3 och 7 punkten, 1 § 3 mom., 1 § 4 mom. 1, 2, 4, 5, 8 och 9 punkten och 1 § 5 mom. samt 22 kap. 2 §,

av dem rubriken för 2 a kap., 2 a kap. 1 § 2 mom. 3 punkten och 1 § 3 mom., 2 § 1 mom. 2 punkten och 2 mom., 3 § 1 mom. samt 4 och 5 §, 7 kap. 2 § 1 mom., 8 kap. 1 § 3 mom., 9 kap. 16 § 1 mom., 10 kap. 3 § 5 och 7 mom., 4 a § 2 mom., 4 b § 2 mom., 4 d § 1 mom., 4 e § 2, 3 och 6 mom., 8 § 6 mom. 2 punkten, 10 § 2 mom. samt 10 b § 4 mom. 2 punkten, 11 kap. 3 § 2 mom., 5 b § 1 mom., 6 d § 1 mom., det inledande stycket i 10 § 1 mom., 10 § 1 mom. 2, 13 och 14 punkten samt 13 § 1 och 4 mom. sådana de lyder i lag 233/2021, 7 kap. 5 § 2 mom. sådant det lyder i lag 394/2019 och 5 § 3 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 394/2019, det inledande stycket i 9 kap. 2 § 1 mom. samt 9 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten sådana de lyder i lag 611/2024, 10 kap. 1 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 152/2022, 11 kap. 2 § sådan den lyder i lagarna 233/2021 och 611/2024, 11 kap. 5 a § 1 mom. och 20 kap. 1 § 2 mom. 7 punkten samt 1 § 5 mom. sådana de lyder i lag 1199/2014, 18 kap. 8 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 233/2021 samt 20 kap. 1 § 2 mom. 3 punkten sådan den lyder i lag 854/2016, och

fogas till 1 kap. nya 21 och 22 §, till 2 a kap. 3 §, sådan den lyder i lag 233/2021, nya 3 och 4 mom., till lagen ett nytt 3 a kap., till 7 kap. nya 4 a–4 e §, till 9 kap. nya 3 a och 3 b §, till 10 §

ett nytt 4 mom., till 14 § ett nytt 5 mom. och till kapitlet en ny 17 a §, till 10 kap. en ny 1 c §, till 10 kap. 4 a §, sådan den lyder i lag 233/2021, ett nytt 6 mom., till 7 § nya 7 och 8 mom., till 8 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1199/2014, 233/2021 och 993/2024, nya 9 och 10 mom., till 10 a §, sådan den lyder i lag 233/2021, nya 6 och 7 mom., till 11 kap. nya 2 a, 2 b, 4 a och 4 b §, till 6 a §, sådan den lyder i lag 233/2021, nya 3–5 mom., till 6 c §, sådan den lyder i lag 233/2021, nya 4 och 5 mom., till 6 d §, sådan den lyder i lag 233/2021, ett nytt 5 mom., till 10 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 1199/2014 och 233/2021, nya 15–18 punkter, till 10 §, sådan den lyder i lagarna 1199/2014 och 233/2021, nya 2 och 5 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., till 18 kap. nya 4 a–4 c, 8 a och 14–17 §, till 20 kap. 1 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1199/2014, 854/2016 och 448/2017, nya 8–10 punkter, till 20 kap. 1 § 4 mom. nya 10–15 punkter samt till 20 kap. 1 § ett nytt 6 mom., i stället för det 6 mom. som upphävts genom lag 1280/2015, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 kap.	1 kap.
Allmänna bestämmelser	**Allmänna bestämmelser**
3 §	3 §
Tillsyn	*Tillsyn*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. och 4 § ska Europeiska centralbanken, nedan *ECB*, övervaka efterlevnaden av bestämmelserna i 3 och 6–11 kap. och med stöd av dem utfärdade författningar, då tillsynen över kreditinstituten har överförts till ECB med stöd av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, nedan *SSM-förordningen*. I SSM-förordningen föreskrivs om fördelningen av behörighet mellan Finansinspektionen och ECB vid bedömning av aktie- och andelsägares lämplighet enligt 3 kap., vid beviljande av koncession enligt 4 kap. och vid fastställande av kontracykliska buffertkrav enligt 10 kap. 4 § samt om ECB:s rätt att för överträdelse av EU:s tillsynsförordning påföra sådana administrativa påföljder som avses i 20 kap.	Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. och 4 § ska Europeiska centralbanken, nedan *ECB*, övervaka efterlevnaden av bestämmelserna i 3*, 3 a* och 6–11 kap. och med stöd av dem utfärdade författningar, då tillsynen över kreditinstituten har överförts till ECB med stöd av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, *nedan SSM-förordningen*. I SSM-förordningen föreskrivs om fördelningen av behörighet mellan Finansinspektionen och ECB vid bedömning av aktie- och andelsägares lämplighet enligt 3 kap., vid beviljande av koncession enligt 4 kap. och vid fastställande av kontracykliska buffertkrav enligt 10 kap. 4 § samt om ECB:s rätt att för överträdelse av EU:s tillsynsförordning påföra sådana administrativa påföljder som avses i 20 kap.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
4 §	4 §
Gruppbaserad tillsyn	***Myndighet som ansvarar för tillsynen över***

Gällande lydelse

Finansinspektionen övervakar på basis av moderföretagets konsoliderade finansiella ställning kreditinstitut som är moderföretag i en finansiell företagsgrupp, enligt vad som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning och nedan i denna lag. I lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker föreskrivs om tillsynen över sammanslutningen av inlåningsbanker på basis av dess konsoliderade finansiella ställning.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska dessutom tillämpas på kreditinstitut vars moderholdingföretag har säte i

1) Finland och som i fråga om balansomslutningen är det största av moderholdingföretagets dotterkreditinstitut,

2) en annan EES-stat och

a) det i moderholdingföretagets hemstat inte finns något utländskt kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen, och

b) kreditinstitutets balansomslutning är större än något annat av de dotterkreditinstituts eller utländska dotterkreditinstituts balansomslutning som har sitt säte i en EES-stat,

3) som är dotterföretag till ett kreditinstitut som avses i 1 eller 2 punkten och som har ett dotterföretag eller intresseföretag i ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller fondbolag som är auktoriserat i en stat utanför EES,

4) för vars del Finansinspektionen enligt 11 kap. 13 § med de myndigheter i andra EES-stater som svarar för tillsynen över utländska kreditinstitut som hör till en finansiell företagsgrupp har avtalat att Finansinspektionen är den myndighet som svarar för den gruppbaserade tillsynen över utländska kreditinstitut och att finsk lag ska tillämpas på den gruppbaserade tillsynen.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut som avses i 1 mom. eller ett holdingföretag som avses i 15 § 1 mom. besluta att vid tillämpningen av denna lag och EU:s tillsynsförordning som ett sådant moderföretag som avses i 2 mom. inte ska betraktas ett holdingföretag som samtidigt är ett konglomerats holdingföretag enligt 2 § 1 mom. 12 punkten i lagen om tillsyn över

Föreslagen lydelse

den finansiella företagsgruppen

Om moderföretaget i en finansiell företagsgrupp är ett kreditinstitut, ska den behöriga tillsynsmyndigheten i den EES-stat som är hemstat för moderkreditinstitutet vara den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen.

Om moderföretaget i en finansiell företagsgrupp är ett holdingföretag eller värdepappersföretag, ska den myndighet som ansvarar för tillsynen över kreditinstituten i den finansiella företagsgruppen vara

1) den behöriga för tillsynen över kreditinstitut ansvariga myndigheten i den EES-stat som är hemstat för det enda kreditinstitutet inom den finansiella företagsgruppen,

2) den behöriga för tillsynen över kreditinstitut ansvariga myndigheten i den EES-stat som är hemstat för det kreditinstitut som är störst sett till balansomslutningen, när den finansiella företagsgruppen omfattar flera kreditinstitut.

När en finansiell företagsgrupp bestäms på grundval av tillämpningen av artikel 18.3 eller 18.6 i EU:s tillsynsförordning, ska den behöriga för tillsynen över kreditinstitut ansvariga myndigheten i den EES-stat som är hemstat för det kreditinstitut i den finansiella företagsgruppen som har den största balansomslutningen vara den myndighet som ansvarar för den gruppbaserade tillsynen över kreditinstitut.

Med avvikelse från 1–3 mom. ska den myndighet i en EES-stat som i en finansiell företagsgrupp utövar tillsyn på individuell nivå över kreditinstitut vars sammanräknade balansräkning utgör majoritetsandelen av den sammanräknade balansräkningen för de kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen vara den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen.

De myndigheter som övervakar kreditinstitut som ingår i den finansiella företagsgruppen kan med ett gemensamt beslut på grunder som avviker från de som anges i 1–3 mom. utnämna den behöriga myndigheten som den myndighet som svarar

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
finans- och försäkringskonglomerat (699/2004), till den del som de krav som ställs på konglomeratets finansiella ställning motsvarar kraven enligt denna lag och EU:s tillsynsförordning. Finansinspektionen ska före beslut som avses i detta moment begära yttranden från de övriga centrala tillsynsmyndigheter som avses i 2 § 1 mom. 14 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.	*för den gruppbaserade tillsynen, om tillämpningen av dessa grunder skulle vara oändamålsenligt med beaktande av ställningen för de kreditinstitut som ingår i den finansiella företagsgruppen och deras verksamhets betydelse i varje medlemsstat, eller den myndighet som svarar för den gruppbaserade tillsynen behöver utnämnas på ett avvikande sätt med tanke på verksamhetens kontinuitet. Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål underrätta Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten om det beslut som avses i detta moment. Bestämmelser om tillsynen över sammanslutningen av inlåningsbanker på basis av sammanslutningen konsoliderade finansiella ställning finns i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.*
Denna paragraf ska inte heller tillämpas om Finansinspektionen enligt 11 kap. 13 § med de myndigheter som svarar för tillsynen över andra utländska kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen har avtalat att en behörig myndighet i en annan EES-stat ska svara för den gruppbaserade tillsynen över kreditinstitutet.	
15 §	15 §
Holdingföretag	*Holdingföretag*
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —
Finansinspektionen ska föra en förteckning över holdingföretag som är moderföretag i en sådan finansiell företagsgrupp som enligt denna lag står under Finansinspektionens tillsyn. Finansinspektionen ska sända förteckningen och ändringar i den för kännedom till utländska EES-tillsynsmyndigheter som avses i 6 § 5 punkten i lagen om Finansinspektionen (878/2008), nedan ***EES-tillsynsmyndigheter****, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten.*	
20 §	20 §
Ledning och verkställande ledning	***Definitioner som gäller kreditinstituts*** *ledning*
Med *ledning* avses i denna lag *ett* kreditinstituts styrelse och, om institutet har ett förvaltningsråd, förvaltningsrådet och verkställande direktören samt alla de direkt under verkställande direktören verksamma som sköter kreditinstitutets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder	Med ***högsta*** *ledning* avses i denna lag kreditinstitut*et*s styrelse och *den ledning som ansvarar för affärsverksamheten. Om kredit*institutet har ett förvaltningsråd *som har anförtrotts uppgifter som ankommer på styrelsen, jämställs förvaltningsrådet vid tillämpningen av denna lag med styrelsen.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
kreditinstitutets verksamhet.	*Med **ledning som ansvarar för affärsverksamheten** avses i denna lag kreditinstitutets verkställande direktör samt sådana direkt under verkställande direktören verksamma personer som i kreditinstitutets förvaltnings- och styrningssystem har fastställts höra till den ledning som ansvarar för affärsverksamheten och som vid sidan av verkställande direktören de facto leder kreditinstitutets verksamhet.*
Med *verkställande ledning* avses i denna lag ett kreditinstituts verkställande direktör samt alla de direkt under verkställande direktören verksamma som sköter kreditinstitutets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder kreditinstitutets verksamhet.	*Med **verkställande ledning** avses de direkt under verkställande direktören verksamma personer som hör till den ledning som ansvarar för affärsverksamheten och som svarar för den dagliga ledningen av kreditinstitutet.*
	*Med **nyckelperson** avses i denna lag en anställd hos kreditinstitutet som har ett betydande inflytande över kreditinstitutets ledning men som inte hör till den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet. Som nyckelpersoner ska betraktas åtminstone kreditinstitutets ekonomidirektör, den person som svarar för riskkontrollfunktionen, den person som svarar för funktionen för regelefterlevnad och iakttagande av de interna riktlinjerna samt den person som svarar för internrevisionen, om inte en sådan person anses höra till den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet.*
	21 §
	Kryptotillgång
	*Med **kryptotillgång** avses i denna lag en sådan kryptotillgång som avses i artikel 3.1.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937, nedan **EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar**, som inte är en digital centralbanksvaluta.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	22 §
	EES-tillsynsmyndighet
	*Med **EES-tillsynsmyndighet** avses i denna lag en sådan utländsk EES-tillsynsmyndighet som avses i 6 § 5 punkten i lagen om Finansinspektionen.*
2 a kap.	2 a kap.
Tillståndsplikt för holdingföretag	**Holdingföretag**
1 §	1 §
Tillståndsplikt för holdingföretag	*Tillståndsplikt för holdingföretag*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Ett holdingföretag kan dock ansöka om bekräftelse hos Finansinspektionen av att tillstånd enligt 1 mom. inte behövs. Holdingföretaget ska då uppfylla följande villkor:	Ett holdingföretag kan dock ansöka om bekräftelse hos Finansinspektionen av att tillstånd enligt 1 mom. inte behövs. Holdingföretaget ska då uppfylla följande villkor:
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
3) ett kreditinstitut som är holdingföretagets dotterföretag har utsetts att svara för att kraven på gruppnivå uppfylls,	3) ett kreditinstitut som är holdingföretagets dotterföretag *eller ett holdingföretag som är ett dotterföretag och som har erhållit tillstånd enligt 1 mom.* har utsetts att svara för att kraven på gruppnivå uppfylls *och har alla medel och befogenheter som behövs för att fullgöra dessa skyldigheter på ett effektivt sätt*,
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Om holdingföretaget samtidigt är anmälningsskyldigt för förvärv av andelar eller aktier enligt 3 kap., avbryts den behandlingstid på 60 vardagar som avses i 32 b § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen till den del den överstiger 20 vardagar, tills tillståndsbehandlingen enligt detta kapitel har slutförts.	*Om en ansökan om ett i 1 mom. avsett tillstånd för ett holdingföretag eller om en i 2 mom. avsedd bekräftelse behandlas samtidigt med en koncessionsansökan som avses i 4 kap. 1 § eller en anmälan eller underrättelse som avses i 3 kap. 1 § eller 3 a kap. 1 § 2 punkten, ska Finansinspektionen samordna sin verksamhet i fråga om den samtidiga behandlingen.* Den behandlingstid på 60 vardagar som avses i 32 b § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen *avbryts* tills tillståndsbehandlingen enligt detta kapitel har slutförts. *Finansinspektionen ska vid behov samordna sin verksamhet med den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen eller med den behöriga myndigheten i en annan*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
— — — — — — — — — — — — — — —	*medlemsstat.*
	— — — — — — — — — — — — — — —
2 §	2 §
Förutsättningar för beviljande av tillstånd för holdingföretag	*Förutsättningar för beviljande av tillstånd för holdingföretag*
Ett holdingföretag ska beviljas tillstånd, om det utifrån den erhålla utredningen kan säkerställas att	Ett holdingföretag ska beviljas tillstånd, om det utifrån den erhålla utredningen kan säkerställas att
1) den finansiella företagsgruppens organisation är tillräcklig för att säkerställa att kraven på gruppnivå enligt denna lag och EU:s tillsynsförordning iakttas,	1) den finansiella företagsgruppens *organisation är ändamålsenlig och effektiv* för att säkerställa att kraven på gruppnivå *eller undergruppsnivå* enligt denna lag och EU:s tillsynsförordning iakttas,
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Finansinspektionen ska besluta om tillstånd inom fyra månader från mottagandet av tillståndsansökan eller, om ansökan är bristfällig, från det att sökanden har lämnat in de handlingar och utredningar som behövs för att avgöra saken.	Finansinspektionen ska besluta om *ett i 1 § 1 mom. avsett* tillstånd *och en i 1 § 2 mom. avsedd bekräftelse* inom fyra månader från mottagandet av tillståndsansökan eller, om ansökan är bristfällig, från det att sökanden har lämnat in de handlingar och utredningar som behövs för att avgöra saken.
3 §	3 §
Tillsyn över tillståndsförutsättningar	*Tillsyn över tillståndsförutsättningar*
Om Finansinspektionen svarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen, ska Finansinspektionen regelbundet följa om holdingföretaget uppfyller villkoren i 1 § 2 mom. eller 2 §. Om holdingföretaget inte uppfyller villkoren, ska det ansöka om tillstånd enligt 1 § 1 mom. Finansinspektionen kan då dessutom vidta åtgärder som föreskrivs i 11 kap. i denna lag eller i 3 och 4 kap. i lagen om Finansinspektionen. Finansinspektionen får också tillfälligt utse ett annat holdingföretag eller ett annat kreditinstitut i den finansiella företagsgruppen att svara för att kraven på gruppnivå uppfylls.	Om Finansinspektionen svarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen, ska Finansinspektionen regelbundet följa om holdingföretaget uppfyller villkoren i 1 § 2 mom. eller 2 §. Om holdingföretaget inte uppfyller villkoren, ska det ansöka om tillstånd enligt 1 § 1 mom. Finansinspektionen kan då dessutom vidta åtgärder som föreskrivs i 11 kap. i denna lag eller i 3 och 4 kap. i lagen om Finansinspektionen. *Om holdingföretaget är ett blandat finansiellt holdingföretag, ska i åtgärderna beaktas deras effekter på konglomeratets verksamhet.* Finansinspektionen får också tillfälligt utse ett annat holdingföretag eller ett annat kreditinstitut i den finansiella företagsgruppen att svara för att kraven på gruppnivå uppfylls.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Finansinspektionen ska på sina webbsidor föra, och åtminstone årligen uppdatera, en

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

förteckning över holdingföretag som har erhållit ett sådant tillstånd för holdingföretag som avses i 2 § eller en sådan bekräftelse som avses i 1 § 2 mom. I förteckningen ska i fråga om de företag som erhållit en bekräftelse anges vilket företag som har utsetts till ansvarigt för att säkerställa gruppens efterlevnad av tillsynskraven på gruppnivå.

Finansinspektionen ska åtminstone årligen granska moderföretagen till institut för att säkerställa de företag som uppfyller kriterierna för att betraktas som ett holdingföretag har identifierats korrekt/på ett ändamålsenligt sätt. Om moderföretagen i fråga är belägna i andra medlemsstater, ska Finansinspektionen samarbeta med de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna när den utför granskningen.

4 §

Bestämmelser som ska tillämpas på holdingföretag

Bestämmelserna om kreditinstitut i denna lag och EU:s tillsynsförordning tillämpas i fråga om krav på gruppnivå också på ett holdingföretag med tillstånd enligt 1 § som är moderföretag i en finansiell företagsgrupp och på ett kreditinstitut eller ett annat holdingföretag som utsetts i enlighet med 3 § 1 mom.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på centralinstitutet enligt 4 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

4 §

Bestämmelser som ska tillämpas på holdingföretag

Bestämmelserna om kreditinstitut i denna lag och EU:s tillsynsförordning tillämpas i fråga om krav på gruppnivå också på

1) i 1 § 1 mom. avsedda holdingföretag med tillstånd*,*

2) i 1 § 2 mom. 3 punkten. avsedda kreditinstitut,

3) kreditinstitut eller andra holdingföretag som har utsetts i enlighet med 3 § 1 mom.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på centralinstitutet enligt 4 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

Finansinspektionen får från fall till fall tillåta att ett holdingföretag som erhållit en bekräftelse enligt 1 § 2 mom. inte ska omfattas av konsolideringen, om

1) uteslutandet från konsolideringen inte påverkar effektiviteten i tillsynen över dotterkreditinstitutet eller över gruppen,

2) holdingföretaget inte har andra placeringar i form av eget kapital än placeringen i form av eget kapital i dotterkreditinstitutet eller i det intermediära moderholdingföretag som kontrollerar dotterkreditinstitutet, och

3) holdingföretaget inte i betydande grad

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

använder lånefinansiering och den har inte sådana innehav som inte hänför sig till dess ägande i det dotterkreditinstitut eller i det intermediära moderholdingföretag som kontrollerar dotterkreditinstitutet.

5 §

En finansiell företagsgrupp gemensamma beslut om holdingföretag.

Om Finansinspektionen svarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen och ett holdingföretag har säte i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen i samråd med tillsynsmyndigheten i det holdingföretagets hemstat sträva efter att uppnå samförstånd om tillämpningen av 1–3 §. Finansinspektionen ska då utarbeta en bedömning av tillståndet, bekräftelsen eller tillsynsåtgärderna enligt 1–3 § och tillställa tillsynsmyndigheten i hemstaten den bedömningen.

Vid behov ska samtycke till beslut enligt detta moment fås av den tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över finans- och försäkringsföretagsgruppen.

Om samförstånd om ett tillstånd, en bekräftelse eller en tillsynsåtgärd enligt 1–3 § inte har uppnåtts inom två månader från det att Finansinspektionen har tillställt tillsynsmyndigheten i hemstaten en bedömning enligt 1 mom., ska ärendet hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Om samtycke enligt 1 mom. inte har fåtts, ska ärendet dessutom hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

5 §

En finansiell företagsgrupps gemensamma beslut om holdingföretag

Om Finansinspektionen svarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen och ett holdingföretag har säte i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen i samråd med tillsynsmyndigheten i *den stat där* det holdingföretaget *är etablerat* sträva efter att uppnå *ett gemensamt beslut* om tillämpningen av 1–3 § *och 4 § 3 mom.* Finansinspektionen ska då utarbeta en bedömning av tillståndet, bekräftelsen, *uteslutandet från konsolidering* eller tillsynsåtgärderna enligt 1–3 § *och 4 § 3 mom.* och tillställa tillsynsmyndigheten i *etableringsstaten denna* bedömning.

Parterna ska sträva efter att nå ett gemensamt beslut inom två månader från det att tillsynsmyndigheten i den stat där holdingföretaget är etablerat har tagit emot bedömningen.

Vid behov ska samtycke till beslut enligt *denna paragraf* fås av den tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över finans- och försäkringsföretagsgruppen.

Om ett gemensamt beslut på grund av oenighet inte har uppnåtts *efter* det att Finansinspektionen har tillställt tillsynsmyndigheten i *den stat där holdingföretaget är etablerat* en bedömning enligt 1 mom., ska ärendet *enligt 2 mom. inom två månader* hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Om samtycke enligt *3* mom. inte har fåtts, ska ärendet dessutom hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. *Det gemensamma beslutet ska vara förenligt med Europeiska bankmyndighetens beslut.*

Vad som i denna paragraf föreskrivs om gemensamma beslut tillämpas om Finansinspektionen är tillsynsmyndighet i den

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	stat där ett holdingföretag är etablerat och en annan medlemsstats myndighet svarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen.
3 kap.	3 kap.
Rätt att äga aktier eller andelar i kreditinstitut	**Rätt att äga aktier eller andelar i kreditinstitut**
1 §	1 §
Anmälningsskyldighet vid förvärv och avyttring av aktier och andelar	*Anmälningsskyldighet vid förvärv och avyttring av aktier och andelar*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska fogas till anmälningar enligt 1 och 2 mom.	Genom förordning av statsrådet *får det* utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska fogas till anmälningar enligt 1 och 2 mom. *Bestämmelser om anmälningarna finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut.*
	3 a kap.
	Tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av ett kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder
	1 §
	Skyldighet att rapportera till Finansinspektionen
	Ett kreditinstitut ska på förhand skriftligen underrätta Finansinspektionen, om det
	1) avyttrar eller tar emot tillgångar eller skulder som är betydande på det sätt som avses i 3 §,
	2) i ett annat företag förvärvar ett innehav som är kvalificerat på det sätt som avses i 4 § eller avstår från ett sådant innehav,
	*3) deltar i en fusion eller delning, nedan i detta kapitel **företagsomstrukturering**.*
	En underrättelse enligt 1 mom. 3 punkten ska göras innan kallelse på borgenärerna söks.
	Om ett kreditinstitut förvärvar ett

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

kvalificerat innehav i ett annat kreditinstitut på det sätt som avses i 3 kap., tillämpas dessutom bestämmelserna i det kapitlet.

Bestämmelser om innehållet i underrättelsen och om de utredningar som ska fogas till den finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut. Närmare bestämmelser om rapporteringsförfarandet och om de tidsfrister som ska iakttas vid förfarandet utfärdas genom förordning av finansministeriet.

2 §

Tillämpning av bestämmelserna på holdingföretag och centralinstitut

Vad som i detta kapitel föreskrivs om kreditinstitut tillämpas på motsvarande sätt på i 2 a kap. 1 § avsedda holdingföretag med tillstånd och på centralinstitutet i sammanslutningar av inlåningsbanker, om inte något annat föreskrivs särskilt.

3 §

Betydande tillgångar och skulder

Tillgångar eller förpliktelser ska betraktas som betydande, om de tillgångar eller förpliktelser som avyttras i en företagsomstrukturering utgör minst 10 procent av balansvärdet för det kreditinstitut, holdingföretag eller centralinstitut som är överlåtare eller förvärvare eller, om överlåtaren och förvärvaren hör till samma koncern, 15 procent av balansvärdet. Om överlåtaren är ett holdingföretag som är moderföretag för en finansiell företagsgrupp eller om överlåtaren är ett centralinstitut, ska de procentandelar som anges i detta moment beräknas på grundval av den konsoliderade finansiella ställning.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. beaktas vid bedömningen av om tillgångarna eller förpliktelserna är betydande dock inte följande tillgångar eller förpliktelser:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1) de nödlidande fordringar som överlåtelsen gäller,

2) överlåtelse av kreditfordringar eller andra tillgångar till sådana säkerhetsmassor som avses i lagen om hypoteksbanker och säkerställda obligationer och i artikel 3.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 om utgivning av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer samt om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2014/59/EU,

3) överlåtelse av kreditfordringar eller andra tillgångar för värdepapperisering,

4) de tillgångar eller förpliktelser som överlåts i samband med ett resolutionsförfarande.

4 §

Kvalificerat innehav

Ett innehav ska anses vara kvalificerat, om dess värde uppgår till minst 15 procent av det förvärvande kreditinstitutets kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas. Om förvärvaren är ett holdingföretag eller ett centralinstitut, ska innehavet anses vara kvalificerat, om dess värde är minst 15 procent av den konsoliderade kapitalbasen.

5 §

Förfarandet för bedömning av förvärv av ett kvalificerat innehav

Finansinspektionen ska med anledning av den anmälan om förvärv som avses i 1 § 1 mom. 2 punkten bedöma om det rapporteringsskyldiga kreditinstitutet förmår organisera sin verksamhet på ett sunt och tillförlitligt sätt samt bedöma hurdana risker som det förvärvande kreditinstitutet är exponerat för efter förvärvet. Bedömningen ska göras enligt följande kriterier:

1) huruvida det rapporteringsskyldiga kreditinstitutet kommer att kunna iaktta de krav på institutets finansiella ställning, riskhantering och organisation som anges i denna lag och i bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, i EU:s

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	tillsynsförordning, i bestämmelser som baserar sig på kreditinstitutsdirektivet och i tillämpliga delar i annan EU-lagstiftning eller i nationell lagstiftning som genomför den, *2) huruvida det finns grundad anledning att misstänka att förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det tilltänkta förvärvet skulle kunna öka riskerna för penningtvätt eller finansiering av terrorism.* *Finansinspektionen ska dessutom samråda med den behöriga tillsynsmyndighet som för ifrågavarande kreditinstituts del svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism, om inte Finansinspektionen är den behöriga myndigheten i fråga. En sådan myndighet ska underrätta Finansinspektionen om eventuella invändningar mot förvärvet av en ägarandel inom 30 vardagar från det att begäran om samråd sändes. Finansinspektionen ska beakta underrättelsen om invändning mot förvärvet vid den bedömning som avses i denna paragraf.* *Närmare bestämmelser om bedömningsförfarandet, de uppgifter som krävs vid bedömningsförfarandet och de tidsfrister som ska iakttas samt bedömningskriterierna utfärdas genom förordning av finansministeriet. Dessutom kan Finansinspektionen meddela kompletterande föreskrifter av teknisk natur om det praktiska genomförandet av bedömningsförfarandet och om hur de uppgifter som krävs vid bedömningsförfarandet ska lämnas. Bestämmelser om bedömningsförfarandet och bedömningskriterierna finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut. Finansinspektionen ska offentliggöra bedömningskriterierna, som ska stå i proportion till och vara lämpliga med hänsyn till förvärvets karaktär.*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Förfarandet för bedömning av företagsomstruktureringar

Finansinspektionen ska för att försäkra sig om sundheten hos kreditinstitut som deltar i en företagsomstrukturering och för att ta hänsyn till de risker som kreditinstitutet kan bli exponerat för i samband med företagsomstruktureringen bedöma omstruktureringen i enlighet med följande kriterier:

1) anseendet hos de kreditinstitut som deltar i företagsomstruktureringen,

2) den finansiella sundheten hos de kreditinstitut som deltar i företagsomstruktureringen, särskilt med hänsyn till den typ av affärsverksamhet som de bedriver,

3) huruvida det kreditinstitut som deltar i företagsomstruktureringen bedöms kunna iaktta de krav och skyldigheter på institutets ekonomiska ställning, riskhantering och organisation som anges i denna lag och i bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, i EU:s tillsynsförordning, i bestämmelser som baserar sig på kreditinstitutsdirektivet och i tillämpliga delar i annan EU-lagstiftning eller i nationell lagstiftning som genomför den,

4) huruvida de planer som hänför sig till företagsomstruktureringen är genomförbara och bedöms göra det möjligt för kreditinstitutet att bedriva en sund affärsverksamhet,

5) huruvida det finns grundad anledning att misstänka att företagsomstruktureringen har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att den planerade företagsomstruktureringen skulle kunna öka riskerna för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Finansinspektionen ska fortlöpande övervaka genomförandet av de planer som hänför sig till företagsomstruktureringen fram till det att planerna har verkställts.

Finansinspektionen ska dessutom samråda med den behöriga tillsynsmyndighet som för

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	ifrågavarande kreditinstituts del svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism, om inte Finansinspektionen är den behöriga myndigheten i fråga. En sådan myndighet ska underrätta Finansinspektionen om eventuella invändningar mot en företagsomstrukturering inom 30 vardagar från det att begäran om samråd sändes. Finansinspektionen ska beakta underrättelsen om invändning mot företagsomstruktureringen vid den bedömning som avses i denna paragraf. *Bedömningsförfarandet enligt denna paragraf tillämpas inte, om alla parter i en fusion hör till samma koncern eller är medlemskreditinstitut i samma sammanslutning av inlåningsbanker. Finansinspektionen kan dock göra en bedömning av en fusion som avses i detta moment, om myndigheten utifrån tillgänglig förhandsinformation har grundad anledning att misstänka att fusionen inom ett eller flera av de delområden som avses i 1 mom. skulle äventyra uppfyllelsen av de krav som ställs på det övertagande kreditinstitutets finansiella ställning eller äventyra kreditinstitutets andra verksamhetsförutsättningar. Om genomförandet av en företagsomstrukturering förutsätter beviljande av koncession för ett kreditinstitut eller av tillstånd för holdingföretag, tillämpas inte förfarandet för bedömning av företagsomstruktureringar enligt denna paragraf.* *Närmare bestämmelser om bedömningsförfarandet, de uppgifter som krävs vid bedömningsförfarandet och de tidsfrister som ska iakttas samt bedömningskriterierna utfärdas genom förordning av finansministeriet. Dessutom kan Finansinspektionen meddela kompletterande föreskrifter av teknisk natur om det praktiska genomförandet av bedömningsförfarandet och om hur de uppgifter som krävs vid bedömningsförfarandet ska lämnas. Bestämmelser om bedömningsförfarandet och bedömningskriterierna finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	beslut. Finansinspektionen ska offentliggöra bedömningskriterierna, som ska stå i proportion till och vara lämpliga med hänsyn till företagsomstruktureringens karaktär.
	7 §
	Myndighetssamarbete
	Om förvärvet av ett kvalificerat innehav gäller en ägarandel i ett sådant kreditinstitut, försäkringsbolag, återförsäkringsbolag, värdepappersföretag eller kapitalförvaltningsbolag som har beviljats koncession eller något annat tillstånd för verksamhet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller om ett sådant företag är part i en företagsomstrukturering, ska Finansinspektionen vid det bedömningsförfarande som avses i 5 och 6 § samarbeta med tillsynsmyndigheten för det företag som förvärvet gäller.
	Om den andra parten i en företagsomstrukturering eller ett företag i vilket ett kreditinstitut förvärvar en ägarandel är en i denna paragraf avsedd enhet för vilken det krävs koncession eller något annat tillstånd, ska Finansinspektionen utan dröjsmål lämna den behöriga tillsynsmyndigheten för en sådan enhet dröjsmål trots bestämmelserna om sekretess lämna den behöriga tillsynsmyndigheten för en sådan enhet de för bedömningen väsentliga och relevanta uppgifter som inverkar på bedömningen av företagsomstruktureringen eller förvärvet av ett kvalificerat innehav. Uppgifterna ska lämnas på begäran eller på eget initiativ.
	Finansinspektionen ska i sitt samarbete med andra tillsynsmyndigheter sträva efter konsekvens i sina beslut om bedömningar.
	Närmare bestämmelser om samarbetet mellan myndigheterna utfärdas genom förordning av finansministeriet. Bestämmelser om samarbetet finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Finansinspektionens behörighet att motsätta sig förvärv av ett kvalificerat innehav eller företagsomstruktureringar.

Finansinspektionen får utifrån den bedömning som avses i 5 § motsätta sig ett förvärv av ett kvalificerat innehav enligt 1 § 1 mom. 2 punkten och utifrån den bedömning som avses i 6 § motsätta sig en företagsomstrukturering enligt 1 § 1 mom. 3 punkten, om det är motiverat med hänsyn till de bedömningskriterier som anges i 5 och 6 § eller om anmälaren har underlåtit att lämna sådana ytterligare uppgifter som Finansinspektionen har begärt.

9 §

Beslut om bedömningsförfarandet

Finansinspektionen ska meddela ett skriftligt beslut om att den motsätter sig ett förvärv av ett kvalificerat innehav inom två vardagar från det att den slutfört sin bedömning, dock senast inom den tidsfrist för bedömningsförfarandet som föreskrivs genom förordning av finansministeriet. I annat fall ska förvärvet anses vara godkänt. Finansinspektionen får i ett positivt beslut fastställa en giltighetstid under vilken förvärvet av ett kvalificerat innehav ska göras, och vid behov förlänga giltighetstiden.

Finansinspektionen ska meddela ett beslut om företagsomstrukturering inom två vardagar från det att den slutfört sin bedömning, dock senast inom den tidsfrist för bedömningsförfarandet som föreskrivs genom förordning av finansministeriet. En företagsomstrukturering får inte verkställas förrän Finansinspektionen har meddelat ett positivt beslut om den. Finansinspektionen får i ett positivt beslut fastställa en giltighetstid under vilken företagsomstruktureringen ska genomföras.

Om deenhet som deltar i en företagsomstrukturering hör till samma koncern eller till en sammanslutning av inlåningsbanker, ska

Gällande lydelse

6 kap.

Filialetablering, tillhandahållande av tjänster samt flyttning av säte till utlandet

5 §

Ett till en finansiell företagsgrupp hörande finansiellt instituts etableringsrätt och rätt att tillhandahålla tjänster

Ett finländskt finansiellt institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut kan, när det har uppfyllt villkoren för filialetablering eller tillhandahållande av tjänster i en EES-stat, etablera en filial eller annars tillhandahålla tjänster i den EES-staten. Vid filialetableringen och tillhandahållandet av tjänsterna iakttas 1 och 4 §.

Föreslagen lydelse

företagsomstruktureringen anses vara godkänd, om Finansinspektionen inte skriftligen har motsatt sig omstruktureringen inom den tidsfrist som avses i 2 mom.

6 kap.

Filialetablering, tillhandahållande av tjänster samt flyttning av säte till utlandet

5 §

Rätten för ett finansiellt institut som är dotterföretag eller holdingföretag till ett kreditinstitut att etablera sig och *tillhandahålla tjänster*

Ett finländskt finansiellt institut som *är dotterföretag eller holdingföretag till ett kreditinstitut får, under de förutsättningar som anges i denna paragraf, etablera en filial eller annars tillhandahålla sådana tjänster som avses i bilaga 1 till kreditinstitutsdirektivet i en annan EES-stat.*

Som ett i 1 mom. avsett finansiellt institut betraktas ett finansiellt institut

1) vars moderföretag eller holdingföretag är kreditinstitut som har erhållit koncession i Finland och vilka tillsammans utövar minst 90 procent av den rösträtt som det finansiella institutets aktier eller andelar medför,

2) vars verksamhet i faktiskt bedrivs i Finland,

3) som särskilt i fråga om den ifrågavarande verksamheten omfattas av den gruppbaserade tillsynen av det kreditinstitut som faktiskt är moderföretag eller holdingföretag i enlighet med avdelning VII kapitel 3 i kreditinstitutsdirektivet samt del ett avdelning II kapitel 2 i EU:s tillsynsförordning, särskilt i fråga om i artikel 92 i den förordningen föreskrivna kapitalkraven, tillsynen över stora riskkoncentrationer enligt del fyra i den förordningen samt begräsningar i fråga om ägarintressen enligt artikel 89 och 90 i den förordningen.

Kreditinstitut som är moderföretag och holdingföretag till ett finansiellt institut ska visa att det finansiella institutet leds på ett

Gällande lydelse

Finansinspektionen ska kontrollera att de i 1 mom. angivna förutsättningarna är uppfyllda och utfärda ett intyg om att det finansiella institutet uppfyller förutsättningarna.

Ett finansiellt institut ska underrätta Finansinspektionen om det i institutets förhållanden sker förändringar som påverkar de i 1 mom. angivna förutsättningarna. Finansinspektionen ska underrätta tillsynsmyndigheten i den berörda staten, om att ett finansiellt institut inte längre uppfyller de i 1 mom. angivna förutsättningarna.

Föreslagen lydelse

sunt och stabilt sätt. Kreditinstitut som är moderföretag och holdingföretag till ett finansiellt institut ska förbinda sig att solidariskt svara för det finansiella institutets skyldigheter. Sådan affärsverksamhet som avses i denna paragraf ska vara tillåten enligt det finansiella institutets stadgar eller bolagsordning.

Finansinspektionen ska kontrollera att de *villkor som avses i 2 och 3 mom. uppfylls och ska om villkoren* är uppfyllda *förse det berörda finansiella institutet med ett intyg om detta. Intyget ska fogas till anmälan om tillhandahållande av tjänster.*

Om ett finansiellt institut som avses i denna paragraf inte längre uppfyller villkoren enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen underrätta EES-tillsynsmyndigheten i etableringsstaten om saken. På det finansiella institutets verksamhet i etableringsstaten tillämpas då lagstiftningen i den staten.

I övrigt tillämpas på i denna paragraf avsedda finansiella instituts filialetablering och tillhandahållande av tjänster i en annan EES-stat vad som i detta kapitel föreskrivs om ett kreditinstituts filialetablering eller tillhandahållande av tjänster i en annan EES-stat.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om finansiella institut gäller också dotterföretag till sådana finansiella institut.

7 kap.

Förvaltnings- och styrningssystem

1 §

Allmänna krav på förvaltnings- och styrningssystem

Ett kreditinstitut ska ha förvaltnings- och styrningssystem som är heltäckande och rätt dimensionerade i förhållande till verksamhetens art, omfattning och komplexitet och som säkerställer att institutet leds effektivt och enligt försiktiga affärsprinciper samt att kreditinstitutets styrelse effektivt kan övervaka ledningen av kreditinstitutet. *Styrelsen ska godkänna*

7 kap.

Förvaltnings- och styrningssystem

1 §

Allmänna krav på förvaltnings- och styrningssystem

Ett kreditinstitut ska ha förvaltnings- och styrningssystem som är heltäckande och rätt dimensionerade i förhållande till verksamhetens art, omfattning och komplexitet och som säkerställer att institutet leds effektivt och enligt försiktiga affärsprinciper samt att kreditinstitutets styrelse effektivt kan övervaka ledningen av kreditinstitutet.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
kreditinstitutets riskstrategi och övriga strategiska mål samt se till att efterlevnaden av målen och strategin övervakas på ett tillförlitligt sätt.	
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Vid ledningen av kreditinstitutet och i dess verksamhet ska arbetsuppgifterna preciseras så att sådana intressekonflikter förebyggs som kan äventyra styrningen av institutet på ett effektivt sätt och enligt försiktiga affärsprinciper. Kreditinstitutets styrelseordförande får inte *utan Finansinspektionens tillstånd* samtidigt vara verkställande direktör för *samma* kreditinstitut*, om inte kreditinstitutet har ett förvaltningsråd som i enlighet med bolagsordningen eller stadgarna har ålagts de uppgifter som annars hör till styrelsen*.	Vid ledningen av kreditinstitutet och i dess verksamhet ska arbetsuppgifterna preciseras så att sådana intressekonflikter förebyggs som kan äventyra styrningen av institutet på ett effektivt sätt och enligt försiktiga affärsprinciper. Kreditinstitutets styrelseordförande får inte samtidigt vara verkställande direktör för kreditinstitutet.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2 §	2 §
Krav som gäller styrelsens sammansättning och arbete	*Krav som gäller styrelsens sammansättning och arbete*
Ett kreditinstituts styrelse ska som helhet ha med tanke på dess uppgifter tillräckliga kunskaper och erfarenheter på basis av vilka styrelsen förstår kreditinstitutets affärsverksamhet och de risker som är förenade med verksamheten. I styrelsen ska finnas företrätt ett tillräckligt brett kunnande med avseende på kreditinstitutets affärsverksamhet och de risker som är förenade med verksamheten. Kreditinstitutet ska använda tillräckliga resurser för att introducera styrelsemedlemmarna i uppdraget.	Kreditinstitutet ska använda tillräckligt med resurser för att *utbilda och* introducera kreditinstitutets styrelsemedlemmar i *deras* uppdrag*, även med beaktande av de i 9 kap 17 a § avsedda risker och effekter som anknyter till ESG-faktorer samt informationssystemrisker*.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Styrelsens arbete ska organiseras på ett sådant sätt att en enskild styrelsemedlem eller en minoritet av medlemmarna inte på ett sätt som är osakligt eller strider mot kreditinstitutets intressen dominerar styrelsens beslutsprocess. Varje styrelsemedlem ska agera så att styrelsen kan fullgöra sitt uppdrag och på ett objektivt sätt övervaka den *verkställande* ledningen.	Styrelsens arbete ska organiseras på ett sådant sätt att en enskild styrelsemedlem eller en minoritet av medlemmarna inte på ett sätt som är osakligt eller strider mot kreditinstitutets intressen dominerar styrelsens beslutsprocess. Varje styrelsemedlem ska *i sitt uppdrag* agera så att styrelsen kan fullgöra sitt uppdrag och på ett objektivt sätt övervaka ledningen.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 §	3 §
Nomineringskommitté	*Nomineringskommitté*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Nomineringskommittén ska biträda styrelsen eller ett annat organ som väljer styrelsemedlemmar åtminstone när det är fråga om att	Nomineringskommittén ska biträda styrelsen eller ett annat organ som väljer styrelsemedlemmar åtminstone när det är fråga om att
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2) bedöma styrelsens sammansättning och arbete samt de enskilda styrelsemedlemmarnas arbete,	2) bedöma styrelsens sammansättning, *kompetensen hos styrelsen och de enskilda styrelsemedlemmarna, styrelsen* arbete samt enskilda styrelsemedlemmarnas arbete,
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
4 §	4 §
Krav på ledningens tillförlitlighet och kompetens	*Krav på **den högsta** ledningens **och nyckelpersoners** tillförlitlighet och **oberoende***
Kreditinstituts styrelsemedlemmar och de som hör till den verkställande ledningen ska vara tillförlitliga personer som har ett gott anseende. De får inte vara försatta i konkurs eller ha meddelats näringsförbud och deras handlingsbehörighet får inte heller annars ha begränsats.	*De som hör till kreditinstitutets högsta ledning samt nyckelpersoner ska vara tillförlitliga och ha gott anseende samt agera hederligt i sitt uppdrag. Kreditinstitutets styrelsemedlemmar ska agera oberoende i sitt uppdrag. De som hör till den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet ska ha den förmåga till självständigt beslutsfattande som uppdraget kräver. En minderårig eller den för vilken har förordnats en intressebevakare, vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs eller har meddelats näringsförbud, får inte vara en sådan person som avses i detta moment.* *Att en person som hör till den högsta ledningen för ett medlemskreditinstitut i en sammanslutning av inlåningsbanker samtidigt är medlem av sammanslutningens centralinstituts styrelse eller förvaltningsråd äventyrar inte i sig uppfyllandet av kraven i 1 mom.* *Ett kreditinstitut ska säkerställa att dess högsta ledning och nyckelpersoner, med undantag för ombud som avses i 11 kap. 10 a § och av resolutionsmyndigheten tillsatta ombud som avses i 7 kap. 7 § i lagen om*

Gällande lydelse

Tillförlitlig och med gott anseende anses inte den vara som

1) under de senaste fem åren före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren före bedömningen till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig för uppdrag som avses i 1 mom., eller *som*

2) annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för uppdrag som avses i 1 mom.

Tidsfristen som avses i 2 mom. 1 punkten ska räknas från det att domen har vunnit laga kraft till tidpunkten då uppdraget tas emot. Om domen inte har vunnit laga kraft får den dömde dock fortsätta utöva beslutanderätt som medlem av kreditinstitutets ledning, om detta kan anses vara uppenbart motiverat med hänsyn till en samlad bedömning av den dömdes tidigare verksamhet, de omständigheter som lett till domen och andra relevanta omständigheter.

Kreditinstitutets styrelsemedlemmar och de som hör till den verkställande ledningen ska ha sådana kunskaper om och erfarenheter av kreditinstituts affärsverksamhet och de risker som är förenade med den samt kunskaper om och erfarenheter av ledning som behövs med hänsyn till uppdraget samt med beaktande av verksamhetens art, omfattning och komplexitet.

Kreditinstitutet ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om det sker förändringar som gäller ledningen och som avses i 1 mom.

Föreslagen lydelse

resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag, uppfyller kraven i denna paragraf innan de inleder ett uppdrag och under hela den tid som de innehar uppdraget.

Tillförlitlig och med gott anseende anses inte den vara som

1) under de senaste fem åren före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren före bedömningen *har dömts* till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att *personen* är uppenbart olämplig för ett uppdrag som avses i 1 mom., eller

2) annars *än på ett i 1 punkten avsett sätt* genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig *som medlem av kreditinstitutets högsta ledning eller som nyckelperson*.

Den tidsfrist som avses i *4* mom. 1 punkten ska räknas från det att domen har vunnit laga kraft till tidpunkten då uppdraget tas emot. Om domen inte har vunnit laga kraft får den dömde dock fortsätta utöva beslutanderätt som medlem av kreditbolagets ledning, om detta kan anses vara uppenbart motiverat med hänsyn till en samlad bedömning av den dömdes tidigare verksamhet, de omständigheter som lett till domen och *övriga omständigheter som inverkar på saken*.

4 a §

Kompetenskrav för den högsta ledningen och nyckelpersoner

Kreditinstitutets styrelse ska som helhet betraktat ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att kunna förstå kreditinstitutets verksamhet och de

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	tillhörande risker som kreditinstitutet står inför och den påverkan som kreditinstitutsverksamheten och riskerna har på kort, medellång och lång sikt och med beaktande av de ESG-faktorer som avses i 9 kap. 17 a §. Kunskaperna och erfarenheterna ska vara tillräckligt mångsidiga.
	Den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet ska som helhet betraktat ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att kunna förstå kreditinstitutets verksamhet och de tillhörande risker som kreditinstitutet står inför och den påverkan kreditinstitutsverksamheten och riskerna har på kort, medellång och lång sikt, även med beaktande av de ESG-faktorer som avses i 9 kap. 17 a §. De som hör till den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet samt nyckelpersoner ska ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter med hänsyn till deras uppdrag.
	Kreditinstitutet ska säkerställa att dess högsta ledning och nyckelpersoner, med undantag för ombud som avses i 11 kap. 10 a § och av resolutionsmyndigheten tillsatta ombud som avses i 7 kap. 7 § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag, uppfyller kraven i denna paragraf innan de inleder ett uppdrag och under hela den tid som de innehar uppdraget.
	4 b §
	Bedömning av behörighetskraven
	Kreditinstitutet ska bedöma behörigheten hos personer som hör till den högsta ledningen och hos nyckelpersoner innan dessa inleder ett uppdrag och regelbundet under den tid som de innehar uppdraget. Vid bedömningen av behörighetskraven ska utöver de behörighetskrav som anges i 4 och 4 a § och annanstans i lagstiftningen beaktas kreditinstitutets interna riktlinjer, förväntningarna vad gäller tillsynen över kreditinstitutet samt anvisningarna för tillämpningen av bestämmelserna.
	Kreditinstitutet ska hålla informationen om

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

en persons behörighet uppdaterad. Kreditinstitutet ska trots sekretessbestämmelserna på Finansinspektionens begäran lämna Finansinspektionen sådana uppgifter om behörigheten som är nödvändiga för tillsynen över efterlevnaden av behörighetsbestämmelserna.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om lämnande av information och om hur informationen ska lämnas.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. får ett kreditinstitut bedöma en styrelsemedlems behörighet först efter det att personen inlett uppdraget eller utsetts till uppdraget, om majoriteten av styrelsemedlemmarna byts ut samtidigt och bedömningen av behörigheten innan personen inleder uppdraget eller utses till uppdraget skulle göras av de avgående styrelsemedlemmarna.

Ett kreditinstitut eller en annan enhet som avses i artikel 91.1d i kreditinstitutsdirektivet ska utan obefogat dröjsmål, dock senast 30 dagar innan personen inleder uppdraget eller mandatperioden inleds, till Finansinspektionen anmäla personer som utses till styrelseordförande eller till ett uppdrag inom den ledning som ansvarar för affärsverksamheten. Närmare bestämmelser om anmälningsförfarandet och om de utredningar som ska fogas till anmälan utfärdas genom förordning av finansministeriet. Om den i detta moment avsedda information som närmare föreskriv genom förordning av finansministeriet och som lämnats till Finansinspektionen inte är tillräcklig för tillsynen över efterlevnaden av behörighetskraven, kan Finansinspektionen skjuta upp tidpunkten då den utsedda personen inleder sitt uppdrag till dess att tillräcklig information har lämnats.

4 c §

När behörighetskraven inte uppfylls

Om en person som hör till kreditinstitutets högsta ledning eller är en nyckelperson utifrån den bedömning som avses i 4 b § inte

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

uppfyller behörighetskraven, får kreditinstitutet inte utse personen till uppdraget. Om bedömningen görs efter utnämnandet eller när personen redan har inleder uppdraget, ska kreditinstitutet vidta åtgärder för att avsätta personen eller annars befria personen från uppdraget eller vidta andra sådana åtgärder genom vilka det säkerställs att behörighetskraven uppfylls med beaktande av kraven för uppdraget i fråga.

Om en nyckelperson inte uppfyller behörighetskraven, ska kreditinstitutet dessutom vidta andra behövliga åtgärder för att säkerställa att nyckelpersonens uppdrag sköts på ett behörigt sätt. I fråga om nyckelpersoner ska de åtgärder som avses i 1 mom. vidtas inom en rimlig tid.

4 d §

Behörighetskrav för ett holdingföretags högsta ledning och nyckelpersoner

Vad som i 4 § föreskrivs om tillförlitlighets- och kompetenskrav för ett kreditinstituts högsta ledning och nyckelpersoner och i 4 b § om bedömning av behörighetskraven tillämpas också på ett holdingföretag med tillstånd enligt 2 a kap. 1 § som är moderföretag i en finansiell företagsgrupp och på kreditinstitut eller andra holdingföretag som utsetts i enlighet med 3 § 1 mom. i det kapitlet samt på centralinstitutet enligt 4 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

Styrelsemedlemmarna och verkställande direktören i andra holdingföretag än sådana som avses i 1 mom. ska ha gott anseende och ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter med hänsyn till deras uppdrag. Holdingföretaget ska säkerställa att de behörighetskrav som anges i detta moment är uppfyllda.

4 e §

Individuella befattningsbeskrivningar samt övergripande kartläggning av roller och

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	ansvarsområden
	Ett kreditinstitut ska upprätta en skriftlig befattningsbeskrivning för varje uppdrag inom den ledning som ansvarar för affärsverksamheten och inom den verkställande ledningen samt för kreditinstitutets nyckelpersoner. Av befattningsbeskrivningen ska framgå de uppgifter och ansvarsområden som anknyter till uppdraget i fråga. Kreditinstitutet ska dessutom göra en övergripande kartläggning av roller och ansvarsområden, som ska innehålla en beskrivning av rapporteringsvägarna och ansvarsförhållandena och innefatta de uppgifter som anknyter till förvaltnings- och styrningssystem enligt 9 kap. 2 §.
5 §	5 §
Ledningens tidsdisposition	*Ledningens tidsdisposition*
Ett kreditinstituts styrelsemedlemmar, verkställande direktör och övriga verkställande ledning ska avsätta tillräcklig tid för att fullgöra sina skyldigheter enligt denna lag och andra skyldigheter som hör till uppdraget. Vid bedömningen *av styrelsemedlemmarnas och verkställande direktörens* maximiantal *styrelse*uppdrag och deras övriga uppdrag är det skäl att beakta åtminstone medlemmarnas och verkställande direktörens personliga förhållanden samt arten, omfattningen och komplexiteten hos kreditinstitutets verksamhet.	*De som hör till ett kreditinstituts högsta ledning* ska avsätta tillräcklig tid för att fullgöra sina skyldigheter enligt denna lag och andra skyldigheter som hör till uppdraget. Vid bedömningen av maximiantal*et* uppdrag *i den högsta ledningen som de som hör till kreditinstitutets högsta ledning får inneha samtidigt* och deras övriga *uppgifter* är det skäl att beakta åtminstone *de* personliga förhållanden*a för dem som hör till den högsta ledningen* samt arten, omfattningen och komplexiteten hos kreditinstitutets verksamhet.
Den som i ett kreditinstitut som är systemviktigt för det finansiella systemet på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § *är styrelsemedlem eller verkställande direktör* får inneha högst en av följande kombinationer av ledningsuppdrag:	Den som *hör till den högsta ledningen* i ett kreditinstitut som är systemviktigt för det finansiella systemet på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § får inneha högst en av följande kombinationer av ledningsuppdrag:
1) ett uppdrag som verkställande direktör och två styrelseuppdrag, eller	1) ett uppdrag som verkställande direktör *eller något annat uppdrag inom den ledning som ansvarar för affärsverksamheten* och två styrelseuppdrag *som inte samtidigt omfattar ansvar inom företagsledningen*, eller
2) fyra styrelseuppdrag.	2) fyra *sådana* styrelseuppdrag *som inte samtidigt omfattar ansvar inom företagsledningen*.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Följande styrelseuppdrag och uppdrag som verkställande direktör ska räknas som ett enda ledningsuppdrag: 1) uppdrag i företag som hör till samma koncern, till samma finansiella företagsgrupp eller till samma sammanslutning av inlåningsbanker, och 2) uppdrag i företag i vilka kreditinstitutet har ett sådant kvalificerat innehav som avses i artikel 4.1.36 i EU:s tillsynsförordning.	Följande *i 2 mom. avsedda uppdrag* ska räknas som ett enda ledningsuppdrag: 1) uppdrag i företag som hör till samma koncern, till samma finansiella företagsgrupp eller till samma sammanslutning av inlåningsbanker, och 2) uppdrag i företag i vilka kreditinstitutet har ett sådant kvalificerat innehav som avses i artikel 4.1.36 i EU:s tillsynsförordning.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Finansinspektionen får ge en styrelsemedlem och verkställande direktören tillåtelse att utöver vad som föreskrivs i 2 mom. ta emot ytterligare ett uppdrag, om det inte äventyrar de principer som nämns i 1 mom. *Finansinspektionen ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om undantaget.*	Finansinspektionen får ge *en person som hör till kreditinstitutets högsta ledning* tillåtelse att utöver *de maximiantal uppdrag som* föreskrivs i 2 mom. ta emot ytterligare ett *styrelse*uppdrag, om det inte *äventyrar iakttagandet av* de principer som angesi 1 mom.
6 a §	
Underlåtenhet att uppfylla krav på kreditinstitutets ledning	
Kreditinstitutet ska säkerställa att styrelsens sammansättning uppfyller de krav som föreskrivs i 2 § och att de som hör till ledningen uppfyller kraven enligt 4 och 5 §. *Om någon som hör till ledningen inte uppfyller kompetenskraven enligt 4 § eller tidsdispositionskraven enligt 5 §, ska kreditinstitutet ordna behövlig introduktion eller förutsätta att kompetensen påvisas genom tilläggsutbildning eller att åtgärder vidtas för att säkerställa tillräcklig tidsdisposition. När kreditinstitutet får information om en omständighet som kan vara av betydelse för en sådan persons tillförlighet som tillhör ledningen, ska kreditinstitutet utan dröjsmål bedöma huruvida personen i fråga uppfyller tillförlitlighetskraven enligt 4 §.* *Om kreditinstitutets styrelse inte uppfyller kraven på sammansättning och arbete enligt 2 §, ska styrelsen utan dröjsmål företa ändringar i organiseringen av styrelsens arbete eller vidta åtgärder för att bereda val till styrelsen så att styrelsen som helhet uppfyller kraven.* *Finansinspektionen ska bedöma om*	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
styrelsens sammansättning uppfyller kraven som föreskrivs i 2 § och de som ingår i ledningen kraven i 4 och 5 §, om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att penningtvätt eller finansiering av terrorism sker i kreditinstitutet, eller om risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism i kreditinstitutet är förhöjd. *Bestämmelser om Finansinspektionens behörighet att begränsa ett kreditinstituts lednings verksamhet finns i 28 § i lagen om Finansinspektionen.*	
8 kap.	8 kap.
Ersättningar	**Ersättningar**
1 §	1 §
Tillämpning av bestämmelserna	*Tillämpning av bestämmelser*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Närmare bestämmelser om sådana personer som avses i 2 mom. vilkas yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil ingår också i tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut.	Närmare bestämmelser om sådana personer som avses i 2 mom. vilkas yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil *finns dessutom* i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut. *Till de ersättningssystem som avses i 2 mom. ska också räknas tilläggspensionsförmåner.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
3 §	3 §
Allmänna krav på ersättningssystem	*Allmänna krav på ersättningssystem*
Kreditinstitutets ersättningssystem ska vara förenliga med institutets och dess finansiella företagsgrupps affärsstrategi, mål och värderingar samt motsvara institutets och dess finansiella företagsgrupps intressen på lång sikt. Systemen ska också vara förenliga med och främja en god och effektiv riskhantering inom institutet och dess finansiella företagsgrupp.	Kreditinstitutets ersättningssystem ska vara förenliga med institutets och dess finansiella företagsgrupps affärsstrategi, mål och värderingar samt motsvara institutets och dess finansiella företagsgrupps intressen på lång sikt. *Ersättnings* ska också vara förenliga med och främja en god och effektiv riskhantering inom institutet och dess finansiella företagsgrupp *i enlighet med 9 kap. 2 § 1 mom. 5 punkten. Ersättningssystemen ska ta hänsyn till institutets och dess finansiella företagsgrupps riskbenägenhet när det gäller de ESG-risker som avses i 9 kap. 17 a § 1*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	mom. I ersättningssystemen får personalen inte behandlas ojämlikt på grundval av kön.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
9 §	9 §
Krav som gäller rörliga ersättningar	*Krav som gäller rörliga ersättningar*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
En rörlig ersättning ska grunda sig på en helhetsbedömning av ersättningstagarens och affärsenhetens prestation samt kreditinstitutets och, om institutet hör till en finansiell företagsgrupp, den finansiella företagsgruppens totala resultat och dess utveckling. Vid bedömningen av prestationen ska man beakta ekonomiska och andra faktorer samt hur prestationen eller resultatet har förverkligats under en längre tid.	En rörlig ersättning ska grunda sig på en helhetsbedömning av ersättningstagarens och affärsenhetens prestation samt kreditinstitutets och, om institutet hör till en finansiell företagsgrupp, den finansiella företagsgruppens totala resultat och dess utveckling. Vid bedömningen av prestationen ska beaktas ekonomiska och andra faktorer*, såsom hanteringen av alla väsentliga risker,* samt hur prestationen eller resultatet har förverkligats *på lång sikt*.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
9 kap.	9 kap.
Riskhantering	**Riskhantering**
1 §	1 §
Utvärdering av det interna kapitalets tillräcklighet	*Utvärdering av det interna kapitalets tillräcklighet*
Ett kreditinstitut ska se till att det ständigt har en tillräcklig kapitalbas med hänsyn till riskexponeringen i kreditinstitutet och dess externa verksamhetsmiljö, enligt vad som föreskrivs i denna lag och i EU:s tillsynsförordning. Kreditinstitutet får i sin verksamhet inte ta så stora risker att de väsentligen äventyrar dess kapitaltäckning eller likviditet. För att säkerställa detta ska kreditinstitutet införa sunda, heltäckande och effektiva strategier och processer för att värdera, följa och upprätthålla det interna kapitalets belopp, kvalitet och fördelning.	Ett kreditinstitut ska se till att det ständigt har en tillräcklig kapitalbas med hänsyn till riskexponeringen i kreditinstitutet och dess externa verksamhetsmiljö, enligt vad som föreskrivs i denna lag och i EU:s tillsynsförordning. *Vid täckningen av riskerna ska de ESG-risker som avses i 17 a § i detta kapitel beaktas på kort, medellång och lång sikt.* Kreditinstitutet får i sin verksamhet inte ta så stora risker att de väsentligen äventyrar dess kapitaltäckning eller likviditet. För att säkerställa detta ska kreditinstitutet införa sunda, heltäckande och effektiva strategier och processer för att värdera, följa och upprätthålla det interna kapitalets belopp, kvalitet och fördelning.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §	2 §
Allmänna krav som ska ställas på riskhanteringssystem	*Allmänna krav som ska ställas på riskhanteringssystem*
Ett kreditinstitut ska ha effektiva, tillförlitliga och dokumenterade förvaltnings- och styrningssystem för identifiering, hantering, begränsning, övervakning och rapportering av nuvarande och framtida risker som kreditinstitutet och dess verksamhet exponeras för. Systemen ska omfatta	Ett kreditinstitut ska ha effektiva, tillförlitliga och dokumenterade förvaltnings- och styrningssystem *som* ska omfatta
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
2) effektiva rapporteringsprocesser för riskhanteringen,	2) effektiva riskhanteringsprocesser *genom vilka man kan identifiera, hantera, övervaka och rapportera risker*,
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
3 §	3 §
Styrelsens uppgifter i samband med riskhanteringen	*Styrelsens uppgifter i samband med riskhanteringen*
Kreditinstitutets styrelse ska godkänna *och regelbundet se över* strategierna och riktlinjerna för hantering av de risker som kreditinstitutet och dess verksamhet exponeras för. Alla väsentliga risker, alla anvisningar om riskhantering och alla förändringar i dessa avseenden ska rapporteras till styrelsen.	Kreditinstitutets styrelse ska godkänna strategierna och riktlinjerna för hantering av de risker som kreditinstitutet och dess verksamhet exponeras för *och se över dem åtminstone vartannat år. Styrelsen ska också se till att efterlevnaden av strategierna och riktlinjerna övervakas på ett tillförlitligt sätt.* Alla väsentliga risker, alla anvisningar om riskhantering och alla förändringar i dessa avseenden ska rapporteras till styrelsen. *Dessa risker omfattar även sådana risker som är en följd av de makroekonomiska klimat i vilket kreditinstitutet verkar i förhållande till kreditinstitutets konjunkturcykel samt sådana risker i dagsläget samt på kort, medellång och lång sikt som följer av verkningarna av faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning.*
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
	3 a §
	Planer för att hantera hållbarhetsrelaterade ekonomiska risker
	Kreditinstitutets styrelse ska för att

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*övervaka de ekonomiska risker på kort, lång och medellång sikt som följer av faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning anta en eller flera planer som ska innefatta kvantifierbara mål och processer. Dessa risker omfattar även sådana risker som uppstår till följd av anpassningsprocessen och omställningstrender och som föranleds av regleringsmål och författningar, särskilt målet att uppnå klimatneutralitet, och av tredjeländers rättsliga mål och regleringsmål, om de är av relevans för internationellt verksamma institut.*s*De planer som avses i 1 mom. ska innehålla åtgärder som gäller kreditinstitutets affärsmodell och affärsstrategi. Planerna och de anknytande åtgärderna ska vara förenliga med de planer och anknytande åtgärder som i enlighet med 7 kap. 4 § 1 mom. 3 och 4 punkten i bokföringslagen ska presenteras i hållbarhetsrapporten.*

De kvantifierbara mål och processer som avses i 1 mom. ska beakta de senaste rapporterna från det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar och de åtgärder det föreskriver, särskilt när det gäller uppnåendet av unionens klimatmål. Kreditinstitutets styrelse ska följa genomförandet av de planer som avses i 1 mom.

Små och icke-komplexa kreditinstitut får vid upprättandet av de planer som avses i 1 mom. tillämpa följande förenklade förfaranden:

1) kreditinstitutet får utarbeta innehållet i planerna i förenklad form,

2) kreditinstitutet får använda färre indikatorer i indikatoruppställningen och målsättningen samt utforma fler kvalitativa mål,

3) kreditinstitutet får i sin scenarioanalys använda en förenklad uppsättning centrala risker, scenarioperioder och regionala fördelningar av effekterna samt en förenklad uppsättning andra parametrar och antaganden.

3 b §

Planer för att hantera koncentrationsrisker

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Kreditinstitutets styrelse ska anta en eller flera planer, vilka ska innefatta kvantifierbara mål i enlighet med artikel 7a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, nedan ***EMIR-förordningen****, för att övervaka och hantera den koncentrationsrisk som uppstår för Europeiska unionen eller en eller flera av dess medlemsstater till följd av exponeringar mot centrala motparter som erbjuder tjänster av stor systemvikt.*
4 §	4 §
Riskkommitté	*Riskkommitté*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Riskkommittén ska också biträda styrelsens ersättningskommitté med att upprätta sunda ersättningssystem och undersöka huruvida incitamenten i ersättningssystemen tar hänsyn till risker, kapitaltäcknings- och likviditetskraven samt sannolikheten för och tidpunkten när intäkterna inflyter.	Riskkommittén ska också biträda styrelsens ersättningskommitté med att upprätta sunda ersättningssystem och *bedöma* huruvida incitamenten i ersättningssystemen tar hänsyn till risker, kapitaltäcknings- och likviditetskraven samt sannolikheten för och tidpunkten när intäkterna inflyter. *Till de risker som ska beaktas hör också sådana risker som följer av verkningarna av faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
9 §	9 §
Interna metoder för bedömning av kreditrisker och motpartsrisker	*Interna metoder för bedömning av kreditrisker****,*** *motpartsrisker* ***och marknadsrisker***
Ett kreditinstitut ska, med beaktande av verksamhetens art, omfattning och komplexitet *ha* tillräckliga interna metoder som inte uteslutande eller schablonmässigt förlitar sig på externa kreditbetyg för bedömningen av kreditrisker och motpartsrisker.	Ett kreditinstitut ska *för bedömningen av kreditrisker och motpartsrisker ha egna med hänsyn till* verksamhetens art, omfattning och komplexitet tillräckliga interna metoder som inte uteslutande eller schablonmässigt förlitar sig på externa kreditbetyg *avseende finansiella instrument och motparter*.
Ett kreditinstitut som enligt 10 kap. 7 eller 8 § *är systemviktigt* ska sträva efter att använda interna metoder för beräkning av kapitalbaskraven, åtminstone för beräkning av väsentliga kreditrisker som samtidigt har samband med ett stort antal betydande	Ett kreditinstitut som *är systemviktigt på det sätt som avses* i 10 kap. 7 eller 8 § ska sträva efter att *utveckla sina* interna *bedömnings*metoder *när det gäller kreditrisker och att använda interna klassificeringsmetoder* för beräkning av

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
motparter *samt väsentliga motpartsrisker för skuldinstrument i handelslagret, om dessa motpartsrisker hänför sig till ett stort antal olika motparter*.	kapitalbaskraven *och* åtminstone för beräkning av *sådana* väsentliga kreditrisker som samtidigt har samband med ett stort antal betydande motparter. *Ett i 2 mom. avsett kreditinstitut ska sträva efter att utveckla sina interna bedömningsmetoder när det gäller marknadsrisker och att använda interna klassificeringsmetoder för beräkning av kapitalbaskraven i fråga om positioner i handelslagret tillsammans med sådana interna modeller för beräkning av kapitalbaskraven för sådana fallissemangsrisker som är förknippade med betydande exponeringar och i fråga om vilka kreditinstitutet har ett stort antal betydande positioner i omsatta skuldinstrument eller egetkapitalinstrument från olika emittenter.*
10 §	10 §
Kreditrisk och motpartsrisk	*Kreditrisk och motpartsrisk*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Kreditinstitutet ska göra en förhandsbedömning av motpartsrisken i samband med samtliga exponeringar mot kryptotillgångar som det avser att ingå. Kreditinstitutet ska också bedöma om riskhanteringsprocesserna samt verksamhetsprinciperna och förfarandena är tillräckliga för att hantera motpartsrisker i samband med exponeringar mot kryptotillgångar. Kreditinstituten ska rapportera innehållet i bedömningarna till Finansinspektionen.
12 §	12 §
Koncentrationsrisk	*Koncentrationsrisk*
Ett kreditinstitut ska ha beredskap för utfall av koncentrationsrisker. Det ska för ändamålet ha dokumenterade riktlinjer och förfaranden. Vid hanteringen av koncentrationsrisker ska som motparter beaktas åtminstone centrala motparter som avses i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och	Ett kreditinstitut ska ha beredskap för utfall av koncentrationsrisker. Det ska för ändamålet ha dokumenterade riktlinjer och förfaranden. *Till dessa hör också förfaranden för att genom effektiva riskhanteringsprocesser enligt 2 § 1 mom. 2 punkten identifiera, hantera, övervaka och rapportera sådana koncentrationsrisker som är en följd av exponeringar mot centrala*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
transaktionsregister, motparter som hör till kreditinstitutets närmaste krets enligt 15 kap. 13 § och motparter inom samma ekonomiska sektor eller inom samma geografiska region samt motparter som producerar samma råvaror. Dessutom ska kreditinstitutet beakta risker i samband med tekniker för kreditriskreducering inklusive risker i samband med stora indirekta kreditexponeringar såsom en enda emittent av säkerheter.	*motparter.* Vid hanteringen av koncentrationsrisker ska som motparter beaktas åtminstone de centrala motparter som avses i artikel 2.1 i *EMIR-förordningen*, motparter som hör till kreditinstitutets närmaste krets enligt 15 kap. 13 § *i denna lag* och motparter inom samma *branscheller* inom samma geografiska region samt motparter som producerar samma råvaror. Dessutom ska kreditinstitutet beakta risker i samband med *metoder* för kreditriskreducering *samt* risker i samband med stora indirekta kreditexponeringar såsom en enda emittent av säkerheter. *Kreditinstituten ska också beakta de krav som anges i artikel 7a i EMIR-förordningen.* *För kryptotillgångar utan identifierbar utgivare ska koncentrationsrisken bedömas utifrån kryptotillgångar med liknande egenskaper.*
14 §	14 §
Marknadsrisk	*Marknadsrisk*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — *Kreditinstitutet ska göra en förhandsbedömning av marknadsrisken i samband med samtliga exponeringar mot kryptotillgångar som det avser att ingå. Kreditinstitutet ska också bedöma om riskhanteringsprocesserna samt verksamhetsprinciperna och förfarandena är tillräckliga för att hantera marknadsrisker i samband med exponeringar mot kryptotillgångar. Kreditinstituten ska rapportera innehållet i bedömningarna till Finansinspektionen.*
16 §	16 §
Operativ risk	*Operativ risk*
Ett kreditinstitut ska införa metoder för att identifiera, utvärdera och hantera exponeringen för operativa risker. Institutet ska ha beredskap åtminstone för *modellrisk,* risker i anslutning till utläggande på entreprenad och för extrema händelser med stor inverkan på institutets verksamhet.	Ett kreditinstitut ska införa metoder för att identifiera, utvärdera och hantera exponeringen för operativa risker. Institutet ska ha beredskap åtminstone för risker i anslutning till utläggande på entreprenad *och risker som följer av direkta eller indirekta exponeringar mot kryptotillgångar och*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Institutet ska tydligt ange vad det betraktar som operativa risker. Det ska ha skriftliga riktlinjer och processer för hantering av operativa risker.	*leverantörer av kryptotillgångstjänster samt* för extrema händelser med stor inverkan på institutets verksamhet. Institutet ska tydligt ange vad det betraktar som operativa risker. Det ska ha skriftliga riktlinjer och processer för hantering av operativa risker.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
	17 a §
	ESG-faktorer och ESG-risker
	*Med ESG-risker avses risker som rör miljö-, samhällsansvar eller bolagsstyrning (**ESG-faktorer**) enligt artikel 4.1.52d i EU:s tillsynsförordning.*
	Kreditinstitut ska som en del av sina ledningssystem ha robusta strategier, riktlinjer, processer och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av ESG-risker. Till dessa hör också förfaranden för att genom de effektiva riskhanteringsprocesser som avses i 2 § 1 mom. 2 punkten identifiera, hantera, övervaka och rapportera ESG-risker.
	De strategier, riktlinjer, processer och system som avses i 2 mom. ska stå i proportion till omfattningen, arten och komplexiteten hos de ESG-risker som hänför sig till kreditinstitutets affärsmodell och omfattningen av institutets verksamhet.rDe ESG-risker som avses i 1–3 mom. ska övervakas, och de ska identifieras, mätas, hanteras, bedömas och beaktas på kort, medellång och lång sikt.
	Kreditinstituten ska testa sin motståndskraft mot långsiktiga negativa effekter av ESG-faktorer. Testningen av motståndskraften ska utföras i enlighet med följande villkor:
	1) motståndskraften ska testas både i ett grundscenario och i ett negativt scenario inom en fastställd tidsram,
	2) testningen ska omfatta ett flera scenarier avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning som tar hänsyn potentiella effekter av miljömässiga och sociala förändringar och därtill relaterad offentlig politik på affärsförhållandena på lång sikt,
	3) vid testningen ska kreditinstituten

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	använda trovärdiga scenarier som bygger på scenarier som utarbetats av internationella organisationer.
19 §	19 §
Metoder för likviditetsriskreducering	*Metoder för likviditetsriskreducering*
Ett kreditinstitut ska sträva efter att använda tillräckliga system med gränsvärden, likviditetsbuffertar och andra tekniker för likviditetsriskreducering för att kunna motstå ett brett urval olika stresshändelser, och för att upprätthålla en tillräckligt diversifierad finansieringsstruktur samt tillgång till finansieringskällor. Dessa arrangemang ska ses över regelbundet.	Ett kreditinstitut ska sträva efter att använda tillräckliga system med gränsvärden, likviditetsbuffertar och andra tekniker för likviditetsriskreducering för att kunna motstå ett brett urval olika stresshändelser och för att upprätthålla en tillräckligt diversifierad finansieringsstruktur och tillgång till finansieringskällor. *Kreditinstitutet* ska se över *metoderna* regelbundet.
20 §	20 §
Regelbunden granskning av alternativa scenarier för likviditetspositioner	*Regelbunden granskning av alternativa scenarier för likviditetspositioner*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Kreditinstitutet ska vid granskningen av alternativa scenarier utöver balanstillgångar och kassaflöden åtminstone beakta poster utanför balansräkningen samt andra ansvarsförbindelser, inklusive sådana som avser specialföretag för värdepapperisering och andra specialföretag. Kreditinstitutet ska beakta den potentiella effekten av institutsspecifika, marknadsomfattande och kombinerade alternativa scenarier. Olika tidsperioder och *olika grader av* stressförhållanden ska beaktas.	Kreditinstitutet ska vid granskningen av alternativa scenarier utöver balanstillgångar och kassaflöden åtminstone beakta poster utanför balansräkningen samt andra ansvarsförbindelser, *som hänför sig till* specialföretag för värdepapperisering och andra specialföretag. Kreditinstitutet ska beakta den potentiella effekten av institutsspecifika, marknadsomfattande och kombinerade alternativa scenarier. Olika tidsperioder och stressförhållanden av *olika allvarlighetsgrad* ska beaktas.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
23 §	23 §
Rapportering av beräkningar och beräkningsmetoder till Finansinspektionen	*Rapportering av beräkningar och beräkningsmetoder till Finansinspektionen*
Ett kreditinstitut som i enlighet med EU:s tillsynsförordning har fått tillstånd att använda interna klassificeringsmetoder för beräkning av riskvägda exponeringar eller kapitalbaskrav ska regelbundet, dock minst en gång om året, meddela Finansinspektionen	*Kreditinstituten ska meddela Finansinspektionen resultaten av beräkningar, vilka interna metoder som använts vid beräkningen samt sådan kvalitativ information som Europeiska bankmyndigheten begärt, enligt följande:*

Gällande lydelse

resultaten av beräkningar i fråga om de exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljen, med undantag för den operativa risken, samt vilka interna metoder som använts.

Föreslagen lydelse

*1) ett kreditinstitut som i enlighet med EU:s tillsynsförordning har fått tillstånd att använda interna klassificeringsmetoder för beräkning av riskvägda exponeringar eller kapitalbaskrav ska rapportera resultaten av sina beräkningar i fråga om sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljen,*r*2) ett kreditinstitut som använder den alternativa schablonmetoden enligt del tre avdelning IV kapitel 1a i EU:s tillsynsförordning ska rapportera resultaten av sina beräkningar för sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljen, om storleken på institutets verksamhet inom och utanför balansräkningen som omfattas av marknadsrisk är minst 500 miljoner euro i enlighet med artikel 325a.1 b i den förordningen,*

*3) ett kreditinstitut som tillåts använda interna metoder enligt del tre avdelning II kapitel 3 i EU:s tillsynsförordning och ett relevant kreditinstitut som tillämpar schablonmetoden enligt kapitel 2 i den avdelningen ska rapportera resultaten av beräkningarna enligt de metoder som kreditinstitutet använt för att fastställa beloppet för förväntade kreditförluster i fråga om sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljen, om något av följande villkor är uppfyllt: a) kreditinstitutet upprättar sin redovisning i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som tillämpas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder,*t*b) kreditinstitutet utför värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen samt fastställandet av sin kapitalbas i enlighet med internationella redovisningsstandarder enligt artikel 24.2 i EU:s tillsynsförordning,*

c) kreditinstitutet utför värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen i enlighet med redovisningsstandarderna i rådets direktiv 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut och använder en modell för förväntad kreditförlust av samma slag som den som

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	används i de internationella redovisningsstandarder som tillämpas i enlighet med den förordning som nämns i underpunkt a.öInformationen ska i enlighet med 1 mom. lämnas regelbundet, dock minst en gång per år.
10 kap.	10 kap.
Finansiella förutsättningar	**Finansiella förutsättningar**
1 a §	1 a §
Det inbördes förhållandet mellan kapitalbaskraven	*Det inbördes förhållandet mellan kapitalbaskraven*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Den kapitalbas och den konsoliderade kapitalbas som ska räknas med i de krav som avses i 1 mom. får inte samtidigt räknas med för att täcka mer än det krav som avses i en av punkterna i 1 mom. åt gången. Den nämnda kapitalbas som ska räknas med i kravet får inte heller samtidigt räknas med för att täcka det sammanlagda buffertkravet enligt 3 § 2 mom., det krav som avses i artiklarna 92a eller 92b i EU:s tillsynsförordning eller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 8 kap. *7 a, 7 b och 7 d §* i resolutionslagen som baserar sig på det totala riskexponeringsbeloppet.	Den kapitalbas och den konsoliderade kapitalbas som ska räknas med i de krav som avses i 1 mom. får inte samtidigt räknas med för att täcka mer än det krav som avses i en av punkterna i 1 mom. åt gången. Den nämnda kapitalbas som ska räknas med i kravet får inte heller samtidigt räknas med för att täcka det sammanlagda buffertkravet enligt 3 § 2 mom., det krav som avses i artiklarna 92a eller 92b i EU:s tillsynsförordning eller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 8 kap. i resolutionslagen som baserar sig på det totala riskexponeringsbeloppet.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	1 c §
	Övergångsarrangemang för ikraftträdande av golvet för riskvägda tillgång
	*Ett kreditinstitut som tillämpar interna riskmodeller får vid beräkningen av **det golv för riskvägda tillgångar** som avses i artikel 465 i EU:s tillsynsförordning fastställa den lägsta nivån för riskvikterna för sådana krediter som är säkrade genom bostadsfastigheter som finns i Finland och som uppfyller villkoren i artikel 465.8 i den förordningen enligt följande:*
	1) till och med den 31 december 2032 får kreditinstitutet som lägsta nivå tillämpa tio procent av den andel av krediten som

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	motsvarar högst 55 procent av värdet av bostadsfastighetssäkerheten, fastställt i enlighet med artikel 125.1 första stycket i den förordningen, förutsatt att de villkor som anges i artikel 465.6 i den förordningen uppfylls, *2) till och med den 31 december 2029 får kreditinstitutet som lägsta nivå tillämpa 45 procent av den återstående delen av den i 1 punkten avsedda andelen, dock högst upp till 80 procent av värdet av bostadsfastighetssäkerheten, i enlighet med artikel 125.1 första stycket i den förordningen, förutsatt att den stödfaktor som avses i artikel 501 i den förordningen inte samtidigt tillämpas och att de villkor som anges i artikel 465.7 i den förordningen uppfylls,*s*3) till och med den 31 december 2032 får kreditinstitutet för den andel med säkerhet som återstår efter tillämpning av 2 punkten tillämpa följande lägsta nivå:* *a) 52,5 procent från och med den 1 januari 2030 till och med den 31 december 2030,* *b) 60 procent från och med den 1 januari 2031 till och med den 31 december 2031,* *c) 67,5 procent från och med den 1 januari 2032 till och med den 31 december 2032.* *Innan den riskvikt som anges i denna paragraf tillämpas ska Finansinspektionen säkerställa att de villkor som 1 mom. föreskrivs för krediter som är säkrade genom bostadsfastigheter uppfylls.* *Vad som i denna paragraf föreskrivs om krediter som är säkrade genom bostadsfastigheter som finns i Finland tillämpas också på sådana genom bostadsfastigheter säkrade krediter som ett kreditinstitut beviljar i en annan EES-stat, om artikel 465.5 i EU:s tillsynsförordning tillämpas enligt lagstiftningen i den berörda EES-staten.*
3 §	3 §
Buffertbelopp	*Buffertbelopp*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Systemriskbuffertkrav ska bestämmas med iakttagande av 4 a–4 c §. *En buffert enligt detta moment får utgöra högst 5 procent av*	Systemriskbuffertkrav ska bestämmas med iakttagande av 4 a–4 c *och 4 e* §.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
det totala riskvägda exponeringsbeloppet för det yttersta finländska moderbolaget i kreditinstitutets finansiella företagsgrupp eller för sammanslutningen av inlåningsbanker eller, till den del som buffertkravet baserar sig på en eller flera riskkoncentrationer som avses i 4 b §, sammanlagt högst 10 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för deras balansposter och poster utanför balansräkningen. De sammanlagda buffertkraven enligt detta moment får dock utgöra högst 5 procent av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp på gruppnivå.	
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Buffertkravet för andra systemviktiga institut ska bestämmas med iakttagande av 8 och 9 §. Buffertkravet för andra systemviktiga institut får vara högst 3,0 procent av kreditinstitutets totala *riskavvägda* exponeringsbelopp.	Buffertkravet för andra systemviktiga institut ska bestämmas med iakttagande av 8 och 9 §. Buffertkravet för andra systemviktiga institut får vara högst 3,0 procent av kreditinstitutets totala exponeringsbelopp*, om inte något annat följer av 8 eller 9 §*.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
4 a §	4 a §
Fastställande av systemriskbuffertkrav	*Fastställande av systemriskbuffertkrav*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Finansinspektionen ska i samråd med finansministeriet, Finlands Bank och Verket för finansiell stabilitet minst vartannat år bedöma huruvida det finns anledning att ställa ett systemriskbuffertkrav eller att ändra eller hålla i kraft gällande krav. *Beslut om saken ska fattas inom sex kalendermånader efter utgången av varje år.*	Finansinspektionen ska i samråd med finansministeriet, Finlands Bank och Verket för finansiell stabilitet minst vartannat år bedöma huruvida det finns anledning att ställa ett systemriskbuffertkrav eller att ändra eller hålla i kraft gällande krav.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Om ett kreditinstitut blir bundet av golvet för riskvägda tillgångar, ska Finansinspektionen i det förfarande som föreskrivs i denna paragraf senast i samband med den bedömning som avses i 2 mom. bedöma vad som är en lämplig nivå på buffertkravet.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
4 b §	4 b §
Grunderna för fastställande av systemriskbuffertkrav	*Grunderna för fastställande av ett systemriskbuffertkrav*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Ett systemriskbuffertkrav kan ställas om	Ett buffertkrav kan ställas, om *de risker som avses i denna paragraf inte redan är täckta genom åtgärder enligt EU:s tillsynsförordning, andra buffertkrav enligt detta kapitel eller golvet för riskvägda tillgångar, och*
1) den risk som utgörs av långsiktiga faktorer som är oberoende av konjunkturväxlingar eller faktorer som hotar det finansiella systemet eller den totala ekonomin kräver ett större kapitalbehov,	*1) en makrotillsynsrisk eller systemrisk som hotar det finansiella systemet och samhällsekonomin, även med beaktande av makrotillsynsrisker eller systemrisker på grund av klimatförändringar, föranleder ett större kapitalbehov i syfte att minska riskerna eller förhindra att de realiseras,*
2) den risk som avses i 1 punkten hotar eller kan hota det finansiella systemets störningsfria funktion och stabilitet i Finland,	2) den risk som avses i 1 punkten hotar eller kan hota det finansiella systemets störningsfria funktion och stabilitet i Finland, *och*
3) ställande av buffertkravet har endast ringa negativa effekter på de finansiella systemens funktion i andra länder, *och*	3) ställandet av buffertkravet *får inte medföra oproportionella* negativa effekter på *hela eller delar av* det finansiella systemets funktion i andra *medlemsstater eller i unionen som helhet och utgöra eller skapa ett hinder för en väl fungerande inre marknad*.
4) de risker som avses i denna paragraf är inte redan täckta med andra buffertkrav.	
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
4 d §	4 d §
Erkännande av ett utländskt buffertkrav	*Erkännande av ett utländskt buffertkrav*
Finansinspektionen kan besluta att ett krav som motsvarar buffertkrav enligt 4 b § och som ställts av tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat ska tillämpas på ett kreditinstituts balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i den staten.	Finansinspektionen kan besluta att ett krav som motsvarar buffertkrav enligt 4 b § och som ställts av tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat ska tillämpas på ett kreditinstituts balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i den staten. *Om ett buffertkrav som tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat har beslutat om täcker samma risker som ett motsvarande buffertkrav som Finansinspektionen har beslutat om, ska Finansinspektionen till denna del besluta om erkännande av buffertkravet så att endast den högre av dessa kravnivåer tillämpas, eller*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	låta bli att tillämpa det krav som tillsynsmyndigheten i den andra EES-staten har ställt antingen i sin helhet eller till den del det överlappar de kapitalkrav som redan tillämpas på kreditinstitutet. Finansinspektionen ska i sitt beslut beakta den information som ingår i en anmälan enligt artikel 133.9 i kreditinstitutsdirektivet och som offentliggjorts enligt artikel 133.13 i det direktivet.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
4 e §	4 e §
Underrättelse om och erkännande av buffertkrav	*Underrättelse om och erkännande av buffertkrav*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Om buffertkravet enligt ett beslut som avses i 4 a § är över 3 procent och högst 5 procent, ska Finansinspektionen i den underrättelse som avses i 1 mom. dessutom begära Europeiska kommissionens ståndpunkt till ställande, ändring eller slopande av buffertkravet. Finansinspektionen är inte skyldig att iaktta Europeiska kommissionens *negativa* ståndpunkt. Om Finansinspektionen inte iakttar Europeiska kommissionens ståndpunkt, ska Finansinspektionen motivera avvikelsen från ståndpunkten.	Om buffertkravet enligt ett beslut som avses i 4 a § är över 3 procent och högst 5 procent *av det totala exponeringsbeloppet eller den totala riskkoncentrationen, ska* Finansinspektionen *innan den beslutar om ställande, ändring eller fortsättande av buffertkravet underrätta Europeiska systemrisknämnden om saken och samtidigt begära* Europeiska kommissionens ståndpunkt *och ett yttrande av Europeiska systemrisknämnden. Om Europeiska kommissionens ståndpunkt i fråga om ställande av buffertkravet är negativ,* ska Finansinspektionen *följa denna ståndpunkt eller* motivera en avvikelse från ståndpunkten.
Om det sammanlagda buffertkravet enligt beslut som avses i 4 a § och 7 eller 8 § är över 5 procent, ska Finansinspektionen i den underrättelse som avses i 1 mom. begära Europeiska kommissionens godkännande av ställandet, ändringen *eller slopandet* av buffertkravet.	Om det sammanlagda buffertkravet enligt beslut som avses i 4 a § och 7 eller 8 § är *större än* 5 procent *av det totala exponeringsbeloppet eller den totala riskkoncentrationen*, ska Finansinspektionen *innan den fattar beslut om ställande, fortsättande eller ändring av buffertkravet underrätta Europeiska systemrisknämnden om saken och* begära Europeiska kommissionens godkännande av ställandet, fortsättandet *eller* ändringen av buffertkravet. *Finansinspektionen får inte utan Europeiska kommissionens godkännande ställa det i detta moment avsedda sammanlagda buffertkravet till en nivå som överstiger 5 procent i förhållande till det totala exponeringsbeloppet eller den totala*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	riskkoncentrationen. Förfarandet enligt detta moment tillämpas dock inte, om nivån på det sammanlagda buffertkrav som avses i detta moment hålls oförändrad eller nivån på buffertkravet sänks.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Om mottagaren av en i 4 mom. avsedd underrättelse motsätter sig ställande, ändring eller slopande av ett buffertkrav, kan Finansinspektionen föra ärendet till behandling hos Europeiska bankmyndigheten. Bestämmelser om hur ärendet ska behandlas finns i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ett beslut enligt detta moment får inte tillämpas förrän Europeiska bankmyndigheten fattat ett interimistiskt beslut i ärendet.	Om mottagaren av en i 4 mom. avsedd underrättelse motsätter sig ställande, ändring eller fortsättande av ett buffertkrav, eller om i det förfarande som avses i 3 mom. både Europeiska kommissionens ståndpunkt och Europeiska systemrisknämndens yttrande med avseende på beslutet om buffertkravet är negativt, kan Finansinspektionen föra ärendet till behandling hos Europeiska bankmyndigheten. Bestämmelser om hur ärendet ska behandlas finns i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ett beslut enligt detta moment får inte tillämpas förrän Europeiska bankmyndigheten fattat ett interimistiskt beslut i ärendet.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
7 §	7 §
Buffertkrav för globalt systemviktiga institut	*Buffertkrav för globalt systemviktiga institut*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
De principer som ska tillämpas när de kreditinstitut som avses i denna paragraf identifieras anges genom förordning av Europeiska kommissionen.	*Bestämmelser om identifierande av globalt systemviktiga institut på de grunder som anges i artikel 131.2 och 131.2a i kreditinstitutsdirektivet och om indelning av sådana kreditinstitut i de klasser som avses i 4 mom. i denna paragraf finns i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut.* *Trots det som föreskrivs i 6 mom. kan Finansinspektionen av grundad anledning besluta att* *1) placera ett kreditinstitut i en högre klass i den klassificering som avses i 4 mom.,* *2) klassificera ett kreditinstitut som ett globalt systemviktigt institut,* *3) placera ett kreditinstitut i en lägre klass i den klassificering som avses i 4 mom. med beaktande av effekterna av den gemensamma resolutionsmekanismen och utifrån de ytterligare kriterier som avses i artikel 131.2a i kreditinstitutsdirektivet.* *Finansinspektionen ska årligen bedöma*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	*vilka kreditinstitut som är i denna paragraf avsedda globalt systemviktiga institut och bedöma i vilken i 4 mom. avsedd klass varje sådant kreditinstitut ska placeras. Finansinspektionen ska meddela varje kreditinstitut som omfattas av denna paragraf ett beslut om detta och sända beslutet till Europeiska systemrisknämnden för kännedom. Dessutom ska Finansinspektionen till Europeiska systemrisknämnden lämna information om de kreditinstitut under dess tillsyn som är globalt systemviktiga institut, om den i 4 mom. avsedda klass där varje sådant kreditinstitut har placerats samt om de grunder på vilka Finansinspektionen har använt eller inte använt den prövningsrätt som avses i 7 mom. Finansinspektionen ska offentliggöra och upprätthålla en förteckning över de kreditinstitut som är globalt systemviktiga institut samt över i vilken i 4 mom. avsedd klass som varje sådant kreditinstitut har placerats.*t
8 §	8 §
Buffertkrav för andra systemviktiga institut	*Buffertkrav för andra systemviktiga institut*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Med avvikelse från vad som föreskrivs i 3 § 8 mom. och i denna paragraf, om kreditinstitutet är dotterföretag till ett sådant kreditinstitut enligt 7 § eller denna paragraf som är moderföretag inom Europeiska unionen och på vilket kravet enligt detta moment tillämpas på gruppnivå, får det buffertkrav som ska tillämpas på ett *sådant* kreditinstitut inte på individuell nivå eller på undergruppsnivå överstiga det lägre av följande:	Med avvikelse från vad som föreskrivs i 3 § 8 mom. och i denna paragraf, om kreditinstitutet är dotterföretag till ett sådant kreditinstitut enligt 7 § eller denna paragraf som är moderföretag inom Europeiska unionen och på vilket kravet enligt detta moment tillämpas på gruppnivå, får det buffertkrav som ska tillämpas på kreditinstitutet inte på individuell nivå eller på undergruppsnivå överstiga det lägre av följande:
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2) 3 procent av kreditinstitutets totala *riskvägda* exponeringsbelopp.	2) 3 procent av kreditinstitutets totala exponeringsbelopp*, eller en sådan högre andel av det totala exponeringsbeloppet som Europeiska kommissionen har godkänt med stöd av artikel 131.5a i kreditinstitutsdirektivet*.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Finansinspektionen ska årligen justera det buffertkrav som i enlighet med denna paragraf har beräknats för varje kreditinstitut. Om kreditinstitutet överskrider eller underskrider den gräns som föreskrivs i 1 mom. eller om	Finansinspektionen ska årligen *bedöma vilka kreditinstitut som är i denna paragraf avsedda andra systemviktiga kreditinstitut och* justera det buffertkrav som i enlighet med

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
kapitalkravet som avses i denna paragraf förändras, ska Finansinspektionen fatta ett beslut om saken. Om de krav som tillämpas på institutet skärps med anledning av beslutet, ska Finansinspektionen i beslutet ange en tid på minst sex månader inom vilken institutet ska uppfylla de krav som följer av beslutet.	denna paragraf har beräknats för varje *sådant* kreditinstitut. Om kreditinstitutet överskrider eller underskrider den gräns som föreskrivs i 1 mom. eller om det kapitalkrav som avses i denna paragraf *förändras eller hålls oförändrat,* ska Finansinspektionen fatta ett beslut om saken. Om de krav som tillämpas på institutet skärps med anledning av beslutet, ska Finansinspektionen i beslutet ange en tid på minst sex månader inom vilken institutet ska uppfylla de krav som följer av beslutet. *Finansinspektionen ska en månad innan det beslut som avses i detta moment offentliggörs lämna Europeiska systemrisknämnden en anmälan som innehåller de uppgifter som anges i artikel 131.7 i kreditinstitutsdirektivet. Om buffertkravet ställs till en nivå som är högre än 3 procent av det totala exponeringsbeloppet, ska anmälan göras tre månader innan beslutet offentliggörs. Finansinspektionen ska meddela varje kreditinstitut som omfattas av denna paragraf ett beslut om klassificering av institutet som ett systemviktigt kreditinstitut och om ställande av buffertkrav och sända beslutet till Europeiska systemrisknämnden för kännedom. Dessutom ska Finansinspektionen till Europeiska systemrisknämnden lämna information om de kreditinstitut under dess tillsyn som är andra systemviktiga institut och om den i 4 mom. avsedda klass där varje sådant kreditinstitut har placerats.* *Med avvikelse från vad som föreskrivs i 4 mom. får Finansinspektionen ställa buffertkravet till en nivå som är högre än 3 procent av det totala exponeringsbeloppet, om det är ändamålsenligt med beaktande av de grunder som anges i 5 mom. För att buffertkravet ska kunna ställas till den nivå som avses i detta moment förutsätts det att Europeiska kommissionen har godkänt att ett buffertkrav ställs.*d*Om ett kreditinstitut blir bundet av golvet för riskvägda tillgångar, ska Finansinspektionen i det förfarande som föreskrivs i denna paragraf senast i samband med den bedömning som avses i 8 mom. bedöma huruvida nivån för buffertkravet är lämplig.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
10 §	10 §
Utdelningsrestriktioner	*Utdelningsrestriktioner*
Ett kreditinstitut får inte dela ut medel på ett sådant sätt att det inte längre uppfyller buffertkravet enligt detta kapitel. Ett kreditinstitut som inte uppfyller buffertkravet enligt detta kapital ska begränsa utdelningen på det sätt som anges i 3 mom.	(upphävs) Ett kreditinstitut som inte uppfyller buffertkravet enligt *3 § 2 mom.* ska begränsa utdelningen på det sätt som anges i 3 mom.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
10 a §	10 a §
Utdelningsrestriktioner när det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden underskrids	*Utdelningsrestriktioner när det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden underskrids*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Ett kreditinstitut som inte uppfyller det ytterligare krav avseende bruttosoliditetsgraden som avses i 1 mom. ska göra upp en kalkyl över den maximala utdelningen och lämna den till Finansinspektionen. Om ett kreditinstitut har för avsikt att genomföra en utdelning på det sätt som avses i 5 mom., kreditinstitutet det i god tid före utdelningen lämna kalkylen till Finansinspektionen. Av kalkylen ska då framgå den maximala utdelningen beräknad i enlighet med denna paragraf samt kreditinstitutets primära kapitalbas enligt slag, den föregående och den innevarande räkenskapsperiodens vinst eller förlust samt den planerade utdelningen och utdelningssättet.
10 b §	10 b §
Plan för att öka kapitalbasen	*Plan för att öka kapitalbasen*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Om Finansinspektionen inte godkänner planen för att öka kapitalbasen på det sätt som föreskrivs i 3 mom., ska Finansinspektionen vidta åtminstone en av följande åtgärder:	Om Finansinspektionen inte godkänner planen för att öka kapitalbasen på det sätt som föreskrivs i 3 mom., ska Finansinspektionen vidta åtminstone en av följande åtgärder:
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2) begränsa kreditinstitutets utdelning enligt 11 kap. 10 § 14 punkten.	2) begränsa kreditinstituts utdelning *med stöd av* 11 kap. 10 § 14 punkten *i högre grad än vad som anges i 10 och 10 a § i detta*

Gällande lydelse

11 kap.

Tillsyn över kreditinstitut

2 §

Tillsynsmyndighetens bedömning

Finansinspektionen ska regelbundet bedöma vilka risker som riktar sig mot ett kreditinstitut och huruvida kreditinstitutet uppfyller de krav som anges i 9 och 10 kap. samt i EU:s tillsynsförordning.

Tillsynsmyndigheten ska i sin bedömning enligt 1 mom. beakta åtminstone

1) kreditinstitutets stresstest, om kreditinstitutet använder interna modeller för beräkning av kapitalbaskrav för kreditrisk eller marknadsrisk,

2) kreditinstitutets koncentrationsrisker och hanteringen av dem, motpartsriskernas geografiska spridning samt hanteringen av eventuella spridningseffekter i samband med kapitaltäckningen också i andra avseenden än vad som i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om begränsning av stora exponeringar mot kunder,

3) principerna för hantering av restrisker som orsakas av användning av metoder för kreditriskreducering,

4) kapitalbaskravet för exponeringar som orsakas av värdepapperiserade poster samt inverkan av transaktioner som innebär att för kreditinstitutet eventuellt återstår en direkt eller indirekt exponering mot sådana poster,

5) likviditetsrisker samt principer för analys och hantering av sådana samt den planerade finansieringens tillräcklighet och eventuella inverkan på finansieringssystemets stabilitet i de EES-stater där kreditinstitutet bedriver verksamhet,

6) frågan om huruvida handelslagret har värderats tillräckligt försiktigt, så att kreditinstitutet inte drabbas av väsentliga förluster om det inom en kort tid måste avyttra eller säkra sina positioner i handelslagret,

Föreslagen lydelse

kapitel till dess att kreditinstitutets kapitalbas överstiger det kapitalbaskrav som avses i 1 §.

11 kap.

Tillsyn över kreditinstitut

2 §

Tillsynsmyndighetens bedömning

Finansinspektionen ska regelbundet bedöma vilka risker som riktar sig mot ett kreditinstitut och huruvida kreditinstitutet uppfyller de krav som anges i 9 och 10 kap. samt i EU:s tillsynsförordning.

Tillsynsmyndigheten ska i sin bedömning enligt 1 mom. beakta åtminstone

1) kreditinstitutets stresstest, om kreditinstitutet använder interna modeller för beräkning av kapitalbaskrav för kreditrisk eller marknadsrisk,

2) kreditinstitutets koncentrationsrisker och hanteringen av dem, motpartsriskernas geografiska spridning samt hanteringen av eventuella spridningseffekter i samband med kapitaltäckningen också i andra avseenden än vad som i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om begränsning av stora exponeringar mot kunder,

3) principerna för hantering av restrisker som orsakas av användning av metoder för kreditriskreducering,

4) kapitalbaskravet för exponeringar som orsakas av värdepapperiserade poster samt inverkan av transaktioner som innebär att för kreditinstitutet eventuellt återstår en direkt eller indirekt exponering mot sådana poster,

5) likviditetsrisker samt principer för analys och hantering av sådana samt den planerade finansieringens tillräcklighet och eventuella inverkan på finansieringssystemets stabilitet i de EES-stater där kreditinstitutet bedriver verksamhet,

6) frågan om huruvida handelslagret har värderats tillräckligt försiktigt, så att kreditinstitutet inte drabbas av väsentliga förluster om det inom en kort tid måste avyttra eller säkra sina positioner i handelslagret,

Gällande lydelse

7) en beräkning av de risker som följer av otillräcklig soliditet utifrån indikatorer som beskriver denna samt arrangemang och strategier i anslutning till hantering av soliditetsriskerna,

8) kreditinstitutets affärsmodell,

9) principerna för kreditinstitutets förvaltning samt styrelsemedlemmarnas och verkställande direktörens förutsättningar att utföra sitt uppdrag,

10) den ränterisk i den finansiella balansräkningen som riktar sig mot kreditinstitutet,

11) de risker som framkommer vid testningen av den digitala operativa motståndskraften enligt kapitel IV i EU:s DORA-förordning.

I omfattningen av tillsynsmyndighetens bedömning och i bedömningsfrekvensen ska beaktas arten, omfattningen och komplexiteten av kreditinstitutets verksamhet samt dess betydelse för finansmarknadens stabilitet. Bedömningen ska dock göras åtminstone årligen i fråga om de kreditinstitut som avses i 3 § 2 mom. Finansinspektionen får skräddarsy de bedömningskriterier som föreskrivs i 2 mom. med beaktande av kreditinstitutets riskprofil. De ska skräddarsys på enhetligt sätt för kreditinstitut med liknande riskprofil. Finansinspektionen ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om sådana undantag från bedömningskriterierna i enlighet med artikel 97.4a andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

Finansinspektionen ska utifrån tillsynsmyndighetens bedömning vidta åtgärder som avses i 6, 6 d eller 10 § eller förutsätta att kreditinstitutet, på ett av Finansinspektionen förutsatt sätt, ändrar de antaganden som använts för att utvärdera ränterisken i den finansiella balansräkningen. Finansinspektionen är skyldig att vidta dessa åtgärder om

1) den nedskrivning av kapitalet i den finansiella balansräkningen som avses i 9 kap. 15 § 1 mom. är över 15 procent av kreditinstitutets primärkapital, och nedskrivningen beror på en oväntad ränteförändring, eller

2) de nettoränteintäkter som avses i 9 kap.

Föreslagen lydelse

7) en beräkning av de risker som följer av otillräcklig soliditet utifrån indikatorer som beskriver denna samt arrangemang och strategier i anslutning till hantering av soliditetsriskerna,

8) kreditinstitutets affärsmodell,

9) principerna för kreditinstitutets förvaltning samt styrelsemedlemmarnas och verkställande direktörens förutsättningar att utföra sitt uppdrag,

10) den ränterisk i den finansiella balansräkningen som riktar sig mot kreditinstitutet,

11) de risker som framkommer vid testningen av den digitala operativa motståndskraften som avses i kapitel IV i EU:s DORA-förordning,

12) i fråga om ESG-faktorer

a) i vilken utsträckning kreditinstitutet har infört lämpliga strategier och operativa åtgärder rörande kvantifierbara mål och milstolpar som anges i de planer som avses i 9 kap. 3 a §,

b) en bedömning av kreditinstitutets processer för styrning och riskhantering för att hantera de ESG-risker som avses i 9 kap. 17 a §, i proportion till de mål för kreditinstitutet som fastställs i de planer som avses i 9 kap. 3 a §,

c) en bedömning av kreditinstitutets exponering mot ESG-risker så att i riskerna också har bedömts exponeringen på grundval av de planer som avses i 9 kap. 3 a §,

d) en bedömning av de planer som avses i 9 kap. 3 a § och av planernas effektivitet,

e) en bedömning av kreditinstitutets framsteg i hanteringen av sådana ESG-risker som uppstår till följd av processen med anpassning för att uppnå klimatneutralitet och andra regleringsmål i Europeiska unionen som gäller ESG-faktorer,

13) en bedömning av kreditinstitutens processer för styrning och riskhantering rörande exponeringar mot kryptotillgångar och tillhandahållande av kryptotillgångstjänster så att bedömningen också innehåller en granskning av kreditinstitutens riktlinjer och processer för att identifiera risker samt huruvida resultaten av de förhandsbedömningar som avses i 9

Gällande lydelse

15 § 1 mom. sjunker kraftigt på grund av en oväntad ränteförändring.

Finansinspektionen får låta bli att vidta åtgärder som avses i 4 mom. på grund av ränterisken i den finansiella balansräkningen, om Finansinspektionen anser att de risker som hänför sig till den finansiella balansräkningen hanteras på ett tillräckligt sätt och att ränterisken i den finansiella balansräkningen inte är alltför stor.

Vid bedömningen av 4 mom. 1 och 2 punkten ska kriterierna i tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut tillämpas.

Föreslagen lydelse

kap. 10 § 4 mom. och 14 § 5 mom. är adekvata.

När Finansinspektionen gör bedömningar enligt 2 mom. 12 punkten ska den beakta kreditinstitutens affärsmodeller när den fastställer om kreditinstitutens processer och exponeringar är adekvata.

2 a §

Proportionaliteten hos tillsynsmyndighetens bedömning

En sådan tillsynsmyndighets bedömning som avses i 2 § ska göras med beaktande av proportionalitetsprincipen utifrån de kriterier som Finansinspektionen har offentliggjort i enlighet med 12 § 1 mom. 1 punkten och i omfattningen av bedömningen och i bedömningsfrekvensen ska beaktas arten, omfattningen och komplexiteten av kreditinstitutets verksamhet samt dess betydelse för finansmarknadens stabilitet. Finansinspektionen kan särskilt granska om samtliga följande villkor uppfylls:

1) kreditinstitutet är inte ett sådant globalt systemviktigt institut som avses i artikel 4.1.133 i EU:s tillsynsförordning, ett sådant globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU som avses i artikel 4.1.134 i den förordningen eller en sådan enhet som avses i artikel 4.1.136 i den förordningen,

2) kreditinstitutet är inte ett sådant annat systemviktigt institut som avses i 10 kap. 8 § 1 mom.,

3) kreditinstitutet är en del av en koncern där det institut som är moderföretag och största delen av de institut som är dotterföretag står i förbindelse med varandra på grundval av ett sådant koncernbokslut som avses i 6 kap. i bokföringslagen eller institutet ingår i en sammanslutning av inlåningsbanker, och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4) de dotterföretag som avses i 3 punkten uppfyller följande villkor:

a) dotterföretagen eller en majoritet av dem anses vara ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar eller sparbanker enligt artikel 27.1 a i EU:s tillsynsförordning och i lagen fastställs en övre gräns eller en begränsning för deras maximala vinstutdelning, och

b) dotterföretagens totala tillgångar som enskilda företag eller på undergruppsnivå är högst 30 miljarder euro.

Tillsynsmyndighetens bedömning enligt 2 § ska dock göras åtminstone årligen i fråga om de kreditinstitut som avses i 3 § 2 mom. Finansinspektionen får skräddarsy de bedömningskriterier som föreskrivs i 2 § 2 mom. med beaktande av kreditinstitutets riskprofil. Bedömningskriterierna ska skräddarsys på ett enhetligt sätt för kreditinstitut med liknande riskprofil. Finansinspektionen ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om undantag från bedömningskriterierna i enlighet med artikel 97.4a andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

2 b §

Åtgärder som grundar sig på tillsynsmyndighetens bedömning

Finansinspektionen ska utifrån tillsynsmyndighetens bedömning som avses i 2 § vid behov vidta åtgärder som avses i 6, 6 d eller 10 § eller förutsätta att kreditinstitutet, på ett av Finansinspektionen förutsatt sätt, ändrar de antaganden som använts för att utvärdera ränterisken i den finansiella balansräkningen. Finansinspektionen är skyldig att vidta dessa åtgärder om

1) den nedskrivning av kapitalet i den finansiella balansräkningen som avses i 9 kap. 15 § 1 mom. är över 15 procent av kreditinstitutets primärkapital, och nedskrivningen beror på en oväntad ränteförändring, eller

2) de nettoränteintäkter som avses i 9 kap. 15 § 1 mom. sjunker kraftigt på grund av en oväntad ränteförändring.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Finansinspektionen får låta bli att vidta åtgärder som avses i 1 mom. på grund av ränterisken i den finansiella balansräkningen, om Finansinspektionen anser att de risker som hänför sig till den finansiella balansräkningen hanteras på ett tillräckligt sätt och att ränterisken i den finansiella balansräkningen inte är alltför stor. *Bestämmelser om bedömningen av 1 mom. 1 och 2 punkten finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut.*
3 §	3 §
Tillsynsprogram	*Tillsynsprogram*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
I den plan som avses i 1 mom. ska Finansinspektionen ange alla kreditinstitut i vilka det enligt stresstester eller tillsynsmyndighetens bedömning som avses i 2 § finns allvarliga hot mot institutets fortsatta verksamhet eller i vilka man har brutit mot lag, samt andra kreditinstitut som det enligt Finansinspektionens åsikt är skäl att ta med i planen.	*Finansinspektionen ska i det program som avses i 1 mom. inkludera* *1) de* kreditinstitut i vilka det enligt stresstester eller tillsynsmyndighetens bedömning som avses i 2 § finns allvarliga hot mot institutets fortsatta verksamhet eller i vilka man har brutit mot lag, *2) filialer till ett tredjelands kreditinstitut, samt* *3)* andra *än i 1 och 2 punkten avsedda* kreditinstitut som det enligt Finansinspektionens åsikt är skäl att ta med i *programmet*.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
4 §	4 §
Stresstester	*Stresstester*
Finansinspektionen ska vid behov genomföra stresstester på kreditinstitut för att underlätta bedömning enligt 2 §.	Finansinspektionen ska vid behov genomföra stresstester på kreditinstitut för att underlätta *tillsynsmyndighetens* bedömning enligt 2 §. *Kreditinstituten och tredje parter som agerar i rådgivningsuppgifte till kreditinstituten, ska i samband med stresstestning avstå från verksamheter som kan äventyra ett stresstest. Sådana verksamheter är åtminstone jämförelse, informationsutbyten dem emellan, överenskommelser om gemensamma tillvägagångssätt eller optimering av de*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	uppgifter som lämnas in i stresstesterna.
	4 a §
	Tillsyn över praxis i samband med ESG-risker
	Finansinspektionen ska bedöma och övervaka *1) utvecklingen av kreditinstitutens praxis vad gäller strategier i anslutning till ESG-faktorer och hantering av ESG-risker,* *2) kreditinstitutens planer som avses i 9 kap. 3 a § och de kvantifierbara mål och processer som dessa innefattar.* *I den bedömning som avses i 1 mom. ska hänsyn tas till institutens hållbarhetsrelaterade produktutbud, deras riktlinjer för finansieringen av omställningen, tillhörande riktlinjer för låneutgivning samt ESG-relaterade mål och begränsningar.* *För att genomföra den bedömning som avses i 1 mom. kan Finansinspektionen samarbeta med myndigheter eller andra offentliga organ som ansvarar för tillsyn avseende klimatförändringar och miljö.*
	4 b §
	Tillsyn över praxis i samband med koncentrationsrisker
	Finansinspektionen ska bedöma och övervaka *1) utvecklingen av kreditinstitutens praxis vad gäller koncentrationsrisk,* *2) kreditinstitutens planer som avses i 9 kap. 3 b § och de kvantifierbara mål som dessa innefattar,* *3) kreditinstitutets framsteg i fråga om anpassningen av deras affärsmodeller till kraven som anges i artikel 7 a i EMIR-förordningen.*
5 §	5 §
Löpande tillsyn över interna metoder	*Löpande tillsyn över interna metoder*

Gällande lydelse

Finansinspektionen ska med jämna mellanrum och minst vart tredje år granska att kreditinstitut som i enlighet med EU:s tillsynsförordning fått tillstånd att använda interna metoder för beräkning av riskvägda exponeringar eller kapitalbaskraven, uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och att metoderna också i övrigt är tillräckliga och lämpliga, i synnerhet med beaktande av eventuella förändringar i institutets verksamhet samt avvikelsen mellan resultaten från tillämpningen av de interna metoderna på den referensportfölj som avses i 3 mom. och motsvarande resultat från andra kreditinstitut.

Om de interna metoder som avses i denna paragraf inte uppfyller kraven i EU:s tillsynsförordning eller inte i tillräcklig utsträckning täcker kreditinstitutets exponeringar eller om kapitalbaskravet som beräknats i enlighet med 3 mom. omotiverat och mycket avviker från övriga kreditinstituts på motsvarande sätt beräknade kapitalbaskrav, kan Finansinspektionen kräva att kreditinstitutet gör ändringar i metoderna eller återkalla sitt tillstånd, om kreditinstitutet inte inom den tidsfrist som Finansinspektionen satt ut har ändrat metoderna. Finansinspektionen ska vid tillämpning av denna paragraf beakta Europeiska bankmyndighetens utredningar om harmonisering av interna metoder samt de mål som ställts för användningen av interna metoder.

Ett kreditinstitut som avses i 1 mom. ska minst en gång per år i enlighet med den internmetod som kreditinstitutet använder beräkna kapitalbaskravet för en referensportfölj som Europeiska bankmyndigheten definierat. Resultaten av beräkningarna enligt denna paragraf och de beräkningsmetoder som använts ska meddelas till Finansinspektionen och Europeiska bankmyndigheten på det sätt som dessa bestämmer.

Vad som föreskrivs i denna paragraf ska inte tillämpas på beräkning av kapitalkravet för täckning av operativa risker.

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen ska *regelbundet* och minst vart tredje år granska att kreditinstitut som i enlighet med EU:s tillsynsförordning fått tillstånd att använda interna metoder för beräkning av riskvägda exponeringar eller kapitalbaskraven uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och att metoderna också i övrigt är tillräckliga och *uppdaterade*, i synnerhet med beaktande av eventuella förändringar i *kredit*institutets verksamhet. *Finansinspektionen ska särskilt göra en översyn och utvärdering av att instituten använder väl utvecklade och aktuella tekniker och praxis i samband med dessa metoder.*

Ett kreditinstitut som avses i 1 mom. ska minst en gång per år i enlighet med den interna metod som kreditinstitutet använder beräkna kapitalbaskravet för en referensportfölj som Europeiska bankmyndigheten definierat och meddela resultaten i enlighet med 9 kap. 23 §. Finansinspektionen ska utifrån de uppgifter som avses i den paragrafen följa upp variationen i riskvägda exponeringar eller kapitalbaskrav samt göra en bedömning av de interna metodernas kvalitet. Vid bedömningen ska särskild uppmärksamhet ägnas åt metoder

1) som uppvisar betydande skillnader i kapitalbaskraven för samma exponering,

2) där det finns särskilt stor eller liten variabilitet, och

3) där det föreligger betydande och systematiska underskattningar av kapitalbaskraven.

Om Finansinspektionen upptäcker väsentliga brister i hur institutet mäter riskerna med sina interna metoder ska Finansinspektionen se till att kreditinstitutet korrigerar bristerna eller vidtar lämpliga åtgärder för att minska konsekvenserna av bristerna.

Om resultatet av den beräkning som avses i 2 mom. för en referensportfölj som Europeiska bankmyndigheten definierat avviker avsevärt från resultaten från motsvarande resultat för andra kreditinstitut eller skillnader i metoderna leder till flera olika resultat, ska Finansinspektionen undersöka orsakerna till detta och vidta lämpliga åtgärder, om det klart kan fastställas

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	att ett kreditinstituts metoder leder till en underskattning av kraven. De lämpliga åtgärderna ska vidtas med beaktande av de allmänna målen för användningen av interna metoder och att åtgärderna inte leder till användning av standardiserade metoder, skapar felaktiga incitament eller ger upphov till flockbeteende på marknaden. *Om de interna metoder som avses i denna paragraf inte uppfyller kraven om tillämpning av metoder i EU:s tillsynsförordning ska Finansinspektionen kräva att kreditinstitutet visar att effekterna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga eller lägger fram en plan för att uppnå överensstämmelse med kraven och en tidsfrist för genomförande av planen. Finansinspektionen ska kräva förbättringar av planen om det är osannolikt att den leder till full efterlevnad av kraven eller om tidsfristen är olämplig. Om kreditinstitutet inte uppfyller kraven efter tidsfristen eller det är sannolikt att det inte kommer att uppfylla kraven inom tidsfristen och kreditinstitutet inte har visat att effekterna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet eller begränsa tillståndet till att gälla endast sådan beräkning där kraven uppfylls eller där det är möjligt att uppfylla dem inom en lämplig tidsfrist.* *Om kreditinstitutets handlarbord använder interna metoder för beräkning av marknadsrisken och modellerna på basis av utfallstest och resultatanalystest enligt EU:s tillsynsförordning inte är tillräckligt exakta, ska Finansinspektionen granska förutsättningarna för det tillstånd som den beviljat eller kräva att kreditinstitutet vidtar lämpliga åtgärder för att förbättra modellerna.*
5 a §	5 a §
Allmänna förutsättningar för tidigt ingripande	*Allmänna förutsättningar för tidigt ingripande*
Finansinspektionen kan under de förutsättningar som föreskrivs i 6, 9, 10 och 10 a § vidta tillsynsåtgärder enligt de paragraferna, om	Finansinspektionen *ska kräva att kreditinstituten vidtar nödvändiga åtgärder och* kan under de förutsättningar som föreskrivs i 6, 9, 10 och 10 a § vidta

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	tillsynsåtgärder enligt de paragraferna, om
1) Finansinspektionen efter stresstester enligt 4 § eller annars har vägande skäl att anta att ett kreditinstitut sannolikt inte under de följande tolv månaderna kommer att uppfylla förutsättningarna för koncession eller fullgöra sina åtaganden, eller om	1) Finansinspektionen efter stresstester enligt 4 § eller annars har vägande skäl att anta att ett kreditinstitut sannolikt inte under de följande tolv månaderna kommer att uppfylla förutsättningarna för koncession eller fullgöra sina åtaganden, eller om
2) kreditinstitutet eller ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp i något annat avseende inte uppfyller sina skyldigheter som föreskrivs i denna lag eller i EU:s tillsynsförordning.	2) kreditinstitutet eller ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp i något annat avseende *bryter mot* sina skyldigheter som föreskrivs i denna lag eller i EU:s tillsynsförordning.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
5 b §	5 b §
Misstanke om eller ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism	*Misstanke om eller ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism*
Om Finansinspektionen utifrån tillsynsmyndighetens bedömning har grundad anledning att misstänka att penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta har skett, eller att kreditinstitutet är utsatt för ökad risk för detta, ska Finansinspektionen underrätta Europeiska bankmyndigheten om detta. Europeiska bankmyndigheten ska också tillställas en riskbedömning av risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.	Om Finansinspektionen utifrån tillsynsmyndighetens bedömning har grundad anledning att misstänka att penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta har skett *i kreditinstitutet*, eller att kreditinstitutet är utsatt för ökad risk för detta, ska Finansinspektionen *omedelbart* underrätta Europeiska bankmyndigheten om detta. Europeiska bankmyndigheten ska också tillställas en riskbedömning av risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism *omedelbart efter att en sådan bedömning gjorts*.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
6 a §	6 a §
Förutsättningar för ställande av buffertkrav enligt prövning	*Förutsättningar för ställande av buffertkrav enligt prövning*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Finansinspektionen ska fastställa ett sådant buffertkrav enligt prövning som ställts på basis av någon annan risk än risk för alltför låg bruttosoliditet till en nivå som motsvarar den kapitalbas som Finansinspektionen enligt 1 mom. bedömt vara tillräcklig och den skillnad i kapitalbaskrav som anges i delarna tre och fyra i EU:s tillsynsförordning samt i kapitel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 om ett allmänt

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012. *Finansinspektionen ska utifrån en sådan risk för alltför låg bruttosoliditet som inte är tillräckligt täckt enligt artikel 92.1 d i EU:s tillsynsförordning, fastställa ett buffertkrav enligt prövning till en nivå som motsvarar den kapitalbas som Finansinspektionen enligt 1 mom. i denna paragraf bedömt vara tillräcklig och den skillnad i kapitalbaskrav som anges i del tre och sju i EU:s tillsynsförordning.* *Ett buffertkrav enligt prövning får inte ställas för att täcka sådana risker som redan är täckta genom tillämpning av golvet för riskvägda tillgångar.*
6 c §	6 c §
Täckning av buffertkravet enligt prövning	*Täckning av buffertkravet enligt prövning*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Storleken på ett buffertkrav enligt prövning som ställts för att täcka andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet får inte öka till följd av att golvet för riskvägda tillgångar blir bindande för kreditinstitutet. *Om golvet för riskvägda tillgångar blir bindande för kreditinstitutet, ska Finansinspektionen utan dröjsmål och i vilket fall som helst senast den dag då den följande bedömningen av tillsynsmyndigheten upphör granska det buffertkrav enligt prövning som Finansinspektionen ställt och avlägsna alla delar av kravet som skulle leda till dubbelräkning av de risker som redan till fullo omfattas av det faktum att institutet är bundet av golvet för riskvägda tillgångar. Buffertkravet enligt prövning kan med avvikelse från vad som föreskrivs i 4 mom. öka i och med golvet för riskvägda tillgångar, om Finansinspektionen har gjort sin bedömning och avlägsnat de delar som dubbelräknats som risker.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
6 d §	6 d §
Riktgivande tilläggskapital	*Riktgivande tilläggskapital*
Finansinspektionen ska efter att ha bedömt tillräckligheten av kreditinstitutets interna kapital i enlighet med 9 kap. 1 § vid behov ge kreditinstitutet en rekommendation om behovet av kapitalbas, som överstiger kapitalkraven i denna lag och i EU:s tillsynsförordning (*riktgivande tilläggskapital*).	Finansinspektionen ska *regelbundet bedöma* tillräckligheten av kreditinstitutets interna kapital i enlighet med 9 kap. 1 § *och resultaten av de stresstester för kreditinstitut som avses i 4 § som en del av tillsynsmyndighetens bedömning enligt 2 § och den löpande tillsyn över interna metoder som avses i 5 §. Med stöd av dessa bedömningar ska Finansinspektionen* vid behov ge kreditinstitutet en rekommendation om behovet av kapitalbas, som överstiger kapitalkraven i denna lag och i EU:s tillsynsförordning (*riktgivande tilläggskapital*).
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Om golvet för riskvägda tillgångar blir bindande för kreditinstitutet kan Finansinspektionen justera nivån på det riktgivande tilläggskapitalet och säkerställa att dess dimensionering fortfarande är ändamålsenlig.
10 §	10 §
Finansinspektionens övriga särskilda befogenheter vid tillsyn över solvens och likviditet	*Finansinspektionens övriga särskilda befogenheter vid tillsyn över solvens och likviditet*
Om det inte på något annat ändamålsenligt sätt är möjligt att säkerställa ett kreditinstituts kapitalbas eller likviditet i förhållande till den totala exponeringen kan Finansinspektionen, utöver vad som föreskrivs i 6, 6 d, 8 och 9 § och i lagen om Finansinspektionen	*Om Finansinspektionen utifrån en sådan bedömning av tillsynsmyndigheten som avses i 2 §, den löpande tillsynen över interna metoder som avses i 5 §, tidigt ingripande som avses i 5 a §, tillsynen över efterlevnaden av EU:s tillsynsförordning eller ett beslut som avses i 8 a kap. 4 § 4 mom. anser att det är ändamålsenligt,* kan Finansinspektionen utöver vad som föreskrivs i 6, 6 d, 8 och 9 § och i lagen om Finansinspektionen
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2) kräva att kreditinstitutet regelbundet rapporterar sådan information om kreditinstitutets finansiella ställning som avses i EU:s tillsynsförordning och i denna lag, i större utsträckning och mer frekvent än vad som krävs i dem, dock inte till de delar som kreditinstitutet redan i övrigt är skyldigt	2) kräva att kreditinstitutet regelbundet *lämnar* sådan information om kreditinstitutets finansiella ställning som avses i EU:s tillsynsförordning och i denna lag, i större utsträckning och mer frekvent än vad som krävs i dem, dock inte *om kreditinstitutet redan i övrigt är skyldigt att lämna samma*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
att rapportera samma information,	*information eller om kreditinstitutet redan har lämnat uppgifterna eller Finansinspektionen utifrån de uppgifter de känner till kan producera de ytterligare uppgifter de behöver tillräckligt tillförlitligt och högklassigt,*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
13) kräva att kreditinstitutet behandlar tillgångar i balansräkningen på ett särskilt sätt med avseende på kapitalbaskraven,	13) kräva att kreditinstitutet *tillämpar en särskild reserveringspolitik eller* behandlar tillgångar i balansräkningen på ett särskilt sätt med avseende på kapitalbaskraven,
14) förutsätta att kreditinstitutet stärker sin kapitalbas genom att begränsa utdelningen.	14) förutsätta att kreditinstitutet stärker sin kapitalbas genom att *helt eller delvis avstå från utdelning eller räntebetalning avseende sådana finansiella instrument som räknas som övrigt primärkapital,*
	15) begränsa eller skära ner kreditinstitutets verksamhet, inbegripet med avseende på mottagande av insättningar, transaktioner eller nätverk eller kräva avyttring av verksamheter som innebär överdrivna risker för institutets sundhet,
	16) kräva att kreditinstituten minskar de risker på kort, medellång och lång sikt som följer av ESG-faktorer genom att anpassa sina affärsstrategier, sin bolagsstyrning och sin riskhantering och för detta kunde kreditinstitutet begäras bekräfta de mål, åtgärder och insatser som ingår i de planer som avses i 9 kap. 3 a §,
	17) kräva att kreditinstituten genomför stresstestning eller bedömer olika scenarier för att bedöma risker som uppstår till följd av exponeringar mot kryptotillgångar och tillhandahållande av kryptotillgångstjänster,
	18) kräva, om Finansinspektionen anser att det föreligger en alltför stor koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot en central motpart, att kreditinstituten minskar sina exponeringar mot denna centrala motpart eller omfördelar exponeringar mellan sina clearingkonton i enlighet med artikel 7a i EMIR-förordningen.
Vad som i denna paragraf föreskrivs om kraven på kreditinstituts finansiella ställning samt rapportering och offentliggörande av information om den ska tillämpas också i fråga om krav på kreditinstituts konsoliderade finansiella ställning samt rapportering och offentliggörande av information om den.	*Finansinspektionen kan dessutom*
	1) fastställa tidsfrister inom vilka andra kreditinstitut än små och icke-komplexa kreditinstitut ska lämna information om offentliggöranden till Europeiska bankmyndigheten för offentliggörande på Europeiska bankmyndighetens webbplats,
	2) kräva att kreditinstitut använder

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	specifika medier och andra platser för offentliggörande än Europeiska bankmyndighetens webbplats för centrala offentliggöranden eller för offentliggörande av institutens årsredovisningar.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Att på grund av sådan förpliktelse som avses i 1 mom. 14 punkten avstå från att betala utdelning eller ränta till ett finansiellt instrument betraktas inte som ett kreditinstituts avtalsbrott.
13 §	13 §
En finansiell företagsgrupps gemensamma beslut om tillsynsbedömning	*En finansiell företagsgrupps gemensamma beslut om tillsynsbedömning*
Om Finansinspektionen svarar för den gruppbaserade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företagsgrupp hör ett eller flera utländska EES-kreditinstitut, ska Finansinspektionen med tillsynsmyndigheten i ett sådant EES-kreditinstituts hemstat försöka nå samförstånd i fråga om tillämpningen av 2, 3, 6, 6 d och 9 § på kreditinstitutets gruppbaserade interna kapitalutvärdering. Finansinspektionen ska begära ett utlåtande om saken från Europeiska bankmyndigheten, om någon av de myndigheter som avses i detta moment begär det.	Om Finansinspektionen svarar för den gruppbaserade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företagsgrupp hör ett eller flera utländska EES-kreditinstitut, ska Finansinspektionen med tillsynsmyndigheten i ett sådant EES-kreditinstituts hemstat försöka nå samförstånd i fråga om tillämpningen av 2, 3, 6, 6 d och 9 § *i detta kapitel samt 9 kap. 1 och 17 §* på kreditinstitutets gruppbaserade interna kapitalutvärdering. *Vid förfarandet för att nå samförstånd ska de bedömningar som tillsynsmyndigheten gjort om tillämpningen av bestämmelser som motsvarar de bestämmelser som avses i detta moment granskas när det gäller de kreditinstitut som ingår i den finansiella företagsgruppen.* Finansinspektionen ska begära ett utlåtande om saken från Europeiska bankmyndigheten, om någon av de myndigheter som avses i detta moment begär det.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Utvärderingar och beslut som avses i 1 och 3 mom. ska årligen omprövas med iakttagande av vad som föreskrivs ovan i denna paragraf, eller av särskilda skäl oftare än så, om en sådan utländsk EES-tillsynsmyndighet som avses i denna paragraf begär det.	Utvärderingar och beslut som avses i 1 och 3 mom. ska årligen omprövas med iakttagande av vad som föreskrivs ovan i denna paragraf, eller av särskilda skäl oftare än så, om en sådan utländsk EES-tillsynsmyndighet som avses i denna paragraf begär det *för att fastställa ett buffertkrav enligt prövning, en rekommendation om riktgivande tilläggskapital eller ett ytterligare likviditetskrav. En begäran som avses i detta moment ska vara skriftlig och av den ska*

Gällande lydelse

— — — — — — — — — — — — — — — — —

17 kap.

Tredjeländers kreditinstituts rätt att etablera filialer och öppna representationer i Finland

Föreslagen lydelse

framgå grunderna som hänför sig till begäran. Ett buffertkrav enligt prövning, en rekommendation om riktgivande tilläggskapital eller ett ytterligare likviditetskrav som fastställts på grundval av en sådan skriftlig begäran kan med avvikelse från denna paragraf fastställas bilateralt mellan den utländska EES-tillsynsmyndighet som framställt begäran och Finansinspektionen när Finansinspektionen är den myndighet som svarar för tillsynen på gruppnivå. Finansinspektionen ska sända beslutet för kännedom till den EES-tillsynsmyndighet som avses i denna paragraf och till moderföretaget i den finansiella företagsgruppen.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

17 kap.

Tredjeländers kreditinstituts rätt att etablera filialer och öppna representationer i Finland

1 §

Tillämpningsområde

Vad som i detta kapitel föreskrivs om tredjeländers kreditinstitut och deras filialer tillämpas också på

1) företag som har sitt säte i ett tredjeland och som har för avsikt att bedriva sådan verksamhet som avses i 3 § 1 mom. 1 punkten,

2) företag som har sitt säte i ett tredjeland och som har för avsikt att bedriva sådan verksamhet som avses i 3 § 1 mom. 2 och 3 punkten och som skulle klassificeras som kreditinstitut om det var etablerat i Europeiska unionen,

3) företag som har sitt säte i ett tredjeland och som har för avsikt att bedriva sådan verksamhet som avses i 3 § 1 mom. 2 och 3 punkten och som skulle uppfylla kriterierna i artikel 4.1.1 b i EU:s tillsynsförordning om det var etablerat i Europeiska unionen.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas dock inte om ett företag som har etablerats i ett tredjeland erbjuder verksamheter och tjänster som räknas upp i del A i bilaga I till

Gällande lydelse

1 §

Filialetablering

Tredjeländers kreditinstitut får via sina filialer i Finland tillhandahålla sådana tjänster som avses i 5 kap. 1 § och omfattas av den koncession som de beviljats enligt 2 §.

Tredjeländers kreditinstitut får dessutom öppna representationer i Finland.

1 a §

Undantag från kravet på koncession för filial

Tredjeländers kreditinstitut får på de villkor som anges i 5 kap. 7 § 2 och 3 mom. i lagen om investeringstjänster i Finland tillhandahålla investeringstjänster eller bedriva investeringsverksamhet samt tillhandahålla sidotjänster utan att etablera en filial.

Föreslagen lydelse

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, nedan direktivet om marknader för finansiella instrument, eller någon annan sidotjänst som syftar till att tillhandahålla tjänster enligt det direktivet.

2 §

Definitioner

Med huvudföretag avses i detta kapitel ett företag som enligt stadgarna har sitt säte i ett tredjeland och som har etablerat en filial från det tredjelandet i Finland, samt koncernens moderföretag eller ett intermediärt moderföretag i en underkoncern.

3 §

Filial etablering

Tredjeländers kreditinstitut ska etablera en filial i Finland, om det bedriver verksamhet av följande slag i Finland:

1) mottagande av inlåning och andra återbetalbara medel,

2) utlåning, såsom konsumentkrediter, kreditavtal som rör fast egendom, factoring med eller utan regress, finansiering av handelskrediter,

3) borgensförbindelser och garantier.

Tredjeländers kreditinstitut får dessutom öppna representationer i Finland.

Gällande lydelse

2 §

*Koncession**sansökan** för **en** filial*

Tredjeländers kreditinstitut som planerar kreditinstitutsverksamhet i Finland ska hos Finansinspektionen ansöka om koncession för filialetablering i Finland. Yttranden om ansökan ska begäras från Finlands Bank samt från insättningsgarantifonden, om kreditinstitutet tar emot inlåning, och från ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet tillhandahåller investeringstjänster.

Till ansökan ska fogas följande utredningar om kreditinstitutet:

1) ägande,
2) ledningens kompetens och tillförlitlighet,
3) förvaltning och intern kontroll,
4) riskhantering,
5) kapitaltäckning och likviditet samt hantering av kapitaltäckning och likviditetshantering,
6) lagstiftningen och finanstillsynen i hemstaten.

Till ansökan ska dessutom fogas behövliga utredningar om hur filialens förvaltning och verksamhet har organiserats, förfarandena för identifiering av kunder och förhindrande av penningtvätt och terrorism, om filialledningens kompetens och tillförlitlighet och om de tillgångar som står till filialens förfogande i Finland.

Genom förordning av finansministeriet får utfärdas bestämmelser om de *kontakt*uppgifter som ska uppges i ansökan och *närmare bestämmelser om de* utredningar som ska fogas till ansökan.

Föreslagen lydelse

4 §

Koncession för filial

Tredjeländers kreditinstitut *får inte bedriva* kreditinstitutsverksamhet i *Finland utan sådan koncession som avses i denna paragraf. Tredjeländers kreditinstitut ska ansöka om koncession hos Finansinspektionen för att kunna etablera en filial i Finland i enlighet med 3 §.*

Yttranden om ansökan ska begäras från Finlands Bank *samt från Verket för finansiell stabilitet, om avsikten är att kreditinstitutet ska ta* emot inlåning, och från ersättningsfonden för investerarskydd, *om avsikten är att filialen ska* tillhandahålla investeringstjänster.

Till ansökan ska fogas *information om att förutsättningen i 6 § är uppfyllda samt* följande behövliga utredningar om kreditinstitutet:

1) ägande,
2) ledningens kompetens och tillförlitlighet,
3) förvaltning och intern kontroll,
4) riskhantering,
5) kapitaltäckning och likviditet samt hantering av kapitaltäckning och likviditetshantering,
6) lagstiftningen och finanstillsynen i hemstaten.

Till ansökan ska dessutom fogas behövliga utredningar om hur filialens förvaltning och verksamhet har organiserats, förfarandena för identifiering av kunder och förhindrande av penningtvätt och terrorism, om filialledningens kompetens och tillförlitlighet och om de tillgångar som står till filialens förfogande i Finland.

Närmare bestämmelser om uppgifter som ska *ingå* i ansökan och utredningar som ska fogas till ansökan *får utfärdas genom förordning av finansministeriet*.

5 §

Undantag från kraven för etablerande av filial

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan om skyldigheten att etablera en filial och ansöka om koncession för filial, får tredjeländers kreditinstitut utan att etablera en filial tillhandahålla tjänster i enlighet med 3 § 1 mom. till en kund eller motpart som är etablerad i Europeiska unionen eller belägen i Europeiska unionen och som är

1) en icke-professionell kund, en godtagbar motpart eller en professionell kund i den mening som avses i avsnitt I och II i bilaga II till direktivet om marknader för finansiella instrument, om en sådan kund eller motpart uteslutande på eget initiativ tar kontakt med ett kreditinstitut som är etablerat i ett tredjeland för tillhandahållandet av någon av de tjänster eller verksamheter som avses i 3 § 1 mom. i detta kapitel,

2) ett kreditinstitut,

3) ett företag i samma grupp som det berörda kreditinstitutet som är etablerat i ett tredjeland.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan ett tredjelands kreditinstitut utan att etablera filial tillhandahålla sådana tjänster eller produkter som är nödvändiga för, eller har nära anknytning till, tillhandahållandet av den tjänst eller produkt som begärdes av kunden eller motparten i enlighet med 1 mom. 1 punkten. Sådana tjänster eller produkter kan tillhandahållas efter de tjänster eller verksamheter som ursprungligen begärdes.

Det ska inte betraktas som tjänster som tillhandahålls uteslutande på kundens eller motpartens, eller den potentiella kundens eller motpartens, eget initiativ om ett kreditinstitut i tredjeland tar kontakt med en kund eller motpart, eller en potentiell kund eller motpart, som avses i 1 mom. 1 punkten, genom en enhet som agerar för egen räkning eller har nära förbindelser med ett sådant kreditinstitut i tredje land eller genom någon annan person som agerar för en sådan enhets räkning.

Ett sådant uteslutande initiativ av en kund eller motpart som avses i 1 mom. 1 punkten ska inte ge ett sådant tredjelands kreditinstitut som inte har etablerat en filial, rätt att marknadsföra andra kategorier av produkter, verksamheter och tjänster än de som den

Gällande lydelse

3 §

Beviljande av koncession för en filial

Finansinspektionen ska bevilja koncession om

1) kreditinstitutets verksamhet inte väsentligen avviker från verksamhet som är tillåten för finländska kreditinstitut,

2) den lagstiftning som tillämpas på ett tredjelands kreditinstitut i dess hemstat stämmer överens med internationellt accepterade rekommendationer om finanstillsyn och förhindrande av att det finansiella systemet utnyttjas i kriminellt syfte,

2 a) filialen enligt lagstiftningen och sin auktorisation i hemstaten från allmänheten får ta emot insättningar och om den insättningsgaranti som med stöd av hemstatens lagstiftning ska tillämpas på filialens insättare inte väsentligt avviker från den insättningsgaranti som tillämpas på finländska inlåningsbankers insättare,

3) det inte förekommer väsentliga avvikelser från denna lags krav när det gäller kreditinstitutets kapitaltäckning, stora exponeringar, likviditet, interna kontroll, riskhanteringssystem eller ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet,

4) kreditinstitutet också i övrigt står under tillräckligt effektiv tillsyn i hemstaten,

5) kreditinstitutet i Finland har tillgångar som åtminstone uppgår till det belopp som föreskrivs i 18 kap. 4 § 2 mom. för verksamhet av det slag som filialen bedriver,

6) filialens förvaltning har organiserats i enlighet med sunda och försiktiga affärsprinciper,

7) filialens direktör uppfyller de krav som föreskrivs i 7 kap. 4 §,

8) filialen har tillräckliga förfaranden för identifiering av kunder och förhindrande av penningtvätt och terrorism.

Finansinspektionen ska besluta om koncessionen inom sex månader efter att ha

Föreslagen lydelse

kunden eller motparten har begärt.

6 §

Beviljande av koncession för en filial

Koncession för en filial till ett tredjelands kreditinstitut ska beviljas endast om samtliga följande förutsättning uppfylls:

1) filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller kraven i 18 kap.,

2) huvudföretaget har koncession för sådan verksamhet i tredjelandet för vilken huvudföretaget ansöker om koncession i Finland,

3) den verksamhet som huvudföretaget ansöker om koncession för i Finland är verksamhet som omfattas av tillsyn i tredjelandet,

4) den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över huvudföretaget i tredjelandet har underrättats om etableringen av filialen och har försetts med den ansökan om koncession som gäller etablerande av en filial som avses i 4 § 1 mom. och de utredningar som bifogats ansökan enligt 3 och 4 mom. i den paragrafen,

5) för att kunna utöva sin tillsynsfunktion har Finansinspektionen tillgång till all nödvändig information om huvudföretaget från de tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över huvudföretaget i fråga och möjlighet att effektivt samordna sin tillsyn med den tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheterna i tredjelandet, i synnerhet under kriser eller finansiella svårigheter som påverkar huvudföretaget, dess grupp eller det finansiella systemet i tredjelandet,

6) det finns ingen grundad anledning att misstänka att filialen för ett tredjelands kreditinstitut skulle användas för att utöva eller underlätta penningtvätt eller finansiering av terrorism.

När Finansinspektionen bedömer om förutsättningen i 1 mom. 6 punkten uppfylls ska den begära utlåtande av den behöriga tillsynsmyndighet som i Finland svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av

Gällande lydelse

mottagit ansökan eller, om ansökan är bristfällig, efter att sökanden har lämnat in de för avgörandet behövliga handlingarna och utredningarna. Koncessionsbeslutet ska dock alltid fattas inom 12 månader efter mottagandet av ansökan.

Finansinspektionen får, efter att ha hört sökanden, förena koncessionen med sådana begränsningar och villkor för filialens verksamhet som är nödvändiga för tillsynen. Efter att koncessionen har beviljats kan Finansinspektionen på ansökan ändra koncessionsvillkoren.

Om koncessionsbeslutet inte har meddelats inom den tid som föreskrivs i 2 mom. får sökanden anföra besvär. Besvären anförs och behandlas på samma sätt som vid besvär som gäller avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Om beslutet meddelas efter att besvär anförts, ska Finansinspektionen underrätta besvärsmyndigheten om beslutet. Bestämmelser om anförande av besvär och om behandlingen av dem finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden.

Finansinspektionen ska lämna Europeiska bankmyndigheten, Verket för finansiell stabilitet, insättningsgarantifonden och, om filialen tillhandahåller investeringstjänster, ersättningsfonden för investerarskydd, följande uppgifter om filialer till tredjelands kreditinstitut:

1) uppgifter om beviljande och ändring av koncession för en filial,

2) de totala tillgångar och skulder som filialerna rapporterat till Finansinspektionen,

3) namnet på det kreditinstitut eller kreditinstitutskonglomerat i ett tredjeland som filialen tillhör.

Föreslagen lydelse

finansiering av terrorism. Finansinspektionen kan bevilja koncession endast om det i utlåtandet konstateras att förutsättningen i den punkten uppfylls.

I koncessionen ska ingå ett omnämnande av att filialen till ett tredjelands kreditinstitut får bedriva verksamhet i enlighet med koncessionen endast i Finland och att det är förbjudet för filialen att tillhandahålla tjänster eller bedriva verksamhet över gränserna i andra medlemsstater i Europeiska unionen. Filialen till ett tredjelands kreditinstitut kan ändå tillhandahålla tjänster eller bedriva verksamhet enligt 5 § 1 mom.

4 §

Återkallande av koncessionen för en filial och begränsning av filialens verksamhet

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om återkallande av koncessionen för en filial och om begränsning av filialens verksamhet. Dessutom ska Finansinspektionen utan dröjsmål återkalla

7 §

Förutsättningar för** återkallande av koncession **eller avslag på ansökan

Finansinspektionen ska återkalla koncessionen för en filial till ett tredjelands kreditinstitut eller avslå ansökan om koncession om

1) filialen till ett tredjelands kreditinstitut

Gällande lydelse

koncessionen för en filial till ett tredjelands kreditinstitut då motsvarande myndighet i hemstaten har återkallat kreditinstitutets koncession.

En anmälan om återkallandet av koncessionen ska göras till Europeiska kommissionen, Europeiska bankmyndigheten, Europeiska bankkommittén och insättningsgarantifonden samt till ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet från tredjeland är medlem i fonden.

Föreslagen lydelse

inte uppfyller förutsättningen för koncession enligt 6 §,

2) huvudföretaget eller huvudföretagets grupp inte uppfyller de tillsynskrav som tillämpas på dem enligt lagstiftningen i tredjelandet eller det finns grundad anledning att misstänka att de inte uppfyller eller att de kommer att bryta mot dessa krav inom de nästkommande 12 månaderna,

3) en myndighet i hemstaten *för ett tredjelands kreditinstitut* har återkallat kreditinstitutets koncession.

Finansinspektionen kan också återkalla en koncession som beviljats en filial till ett tredjelands kreditinstitut om något av följande förutsättning uppfylls:

1) filialen till ett tredjelands kreditinstitut utnyttjar inte koncessionen inom 12 månader, avstår uttryckligen från koncessionen eller har upphört med verksamheten i över sex månader,

2) filialen till ett tredjelands kreditinstitut har erhållit koncessionen på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat sätt i strid med gällande regler,

3) filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller inte längre ett eller fler av de begränsning eller krav som fastställts i enlighet med 8 § 2 mom. enligt vilka koncessionen beviljades,

4) det inte längre går att lita på att filialen till ett tredjelands kreditinstitut fullgör sina skyldigheter gentemot borgenärerna och filialen erbjuder inte längre särskild säkerhet för kontoinnehavarnas anförtrodda medel,

5) filialen till ett tredjelands kreditinstitut gör sig skyldig till någon av de överträdelser som avses i 20 kap. 1 §,

6) filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller villkoret i 26 § 1 mom. 3 punkten, 2 mom. 1 punkten eller 3 mom. 3 punkten i lagen om Finansinspektionen,

7) det finns grundad anledning att misstänka att filialen från tredjeland, dess huvudföretag eller dess grupp har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, i filialen från tredjeland,

Gällande lydelse

5 §

Avslutande av en filials verksamhet

Då Finansinspektionen återkallar koncessionen för en filial, ska filialens verksamhet omedelbart avslutas. Det som föreskrivs om tillsynen över filialer någon annanstans i lag ska tillämpas på tillsynen över filialen efter att den avslutat sin verksamhet, tills en anmälan som avses i 2 mom. har gjorts och filialens inlåning har betalats till insättarna.

Ett utländskt kreditinstitut ska utan dröjsmål efter det att verksamheten vid dess filial har avslutats underrätta de av sina borgenärer och gäldenärer vars fordringar eller skulder grundar sig på avtal som ingåtts genom förmedling av filialen, hur gäldenärerna kan fullfölja sina avtalsenliga förpliktelser och hur borgenärerna kan få betalning för sina förfallna fordringar efter det att verksamheten har avslutats. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet enligt detta moment.

Det som föreskrivs i denna paragraf tillämpas också på begränsning av verksamheten vid en filial med stöd av 4 § i detta kapitel eller 27 § i lagen om Finansinspektionen.

Föreslagen lydelse

dess huvudföretag eller dess grupp.

Om villkoret i 1 mom. 2 eller 3 punkten uppfylls ska filialen till ett tredjelands kreditinstitut utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om detta.

När Finansinspektionen bedömer om villkoret i 2 mom. 7 punkten uppfylls ska den begära utlåtande av den behöriga tillsynsmyndighet som i Finland svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism.

Då Finansinspektionen återkallar koncessionen för en filial, ska filialens verksamhet omedelbart avslutas. Det som föreskrivs om tillsynen över filialer någon annanstans i lag ska tillämpas på tillsynen över filialen efter att den avslutat sin verksamhet, tills en anmälan som avses i *6* mom. har gjorts och filialens inlåning har betalats till insättarna.

Ett utländskt kreditinstitut ska utan dröjsmål efter det att verksamheten vid dess filial har avslutats underrätta de av sina borgenärer och gäldenärer vars fordringar eller skulder grundar sig på avtal som ingåtts genom förmedling av filialen, hur gäldenärerna kan fullfölja sina avtalsenliga förpliktelser och hur borgenärerna kan få betalning för sina förfallna fordringar efter det att verksamheten har avslutats. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet enligt detta moment.

8 §

Förfarande som gäller koncession för en filial

Finansinspektionen ska besluta om koncessionen inom sex månader efter att ha mottagit ansökan eller, om ansökan är bristfällig, efter att sökanden har lämnat in de för avgörandet behövliga handlingarna och utredningarna. Koncessionsbeslutet ska dock

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

alltid fattas inom 12 månader efter mottagandet av ansökan.

Finansinspektionen får, efter att ha hört sökanden, förena koncessionen med sådana begränsningar och krav för filialens verksamhet som är nödvändiga för tillsynen. Efter att koncessionen har beviljats kan Finansinspektionen på ansökan ändra koncessionsförutsättningen.

Om koncessionsbeslutet inte har meddelats inom den tid som föreskrivs i 1 mom. får sökanden anföra besvär. Besvären anförs och behandlas på samma sätt som vid besvär som gäller avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Om beslutet meddelas efter att besvär anförts, ska Finansinspektionen underrätta besvärsmyndigheten om beslutet. Bestämmelser om anförande av besvär och om behandlingen av dem finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden.

Finansinspektionen ska lämna Europeiska bankmyndigheten, Verket för finansiell stabilitet, insättningsgarantifonden och, om filialen tillhandahåller investeringstjänster, ersättningsfonden för investerarskydd, följande uppgifter om filialer till tredjelands kreditinstitut:

1) uppgifter om beviljande och ändring av koncession för en filial,

2) de totala tillgångar och skulder som filialerna rapporterat till Finansinspektionen,

3) namnet på det kreditinstitut eller kreditinstitutskonglomerat i ett tredjeland som filialen tillhör.

Finansinspektionen ska meddela beslut om återkallande av koncession till filialen till ett tredjelands kreditinstitut.

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska kommissionen, Europeiska bankmyndigheten, Verket för finansiell stabilitet samt ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet från tredjeland är medlem i fonden, om återkallandet av koncessionen.

9 §

Samarbete med tredjeländers myndigheter

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen ska sträva efter att ingå administrativa avtal eller andra arrangemang med det berörda tredjelandets behöriga myndigheter innan en filial från tredjeland inleder sin verksamhet i den berörda medlemsstaten. Sådana avtal bör baseras på de modeller för administrativa arrangemang som utarbetats enligt artikel 33.5 i Europeiska banktillsynsförordningen.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål lämna information till Europeiska bankmyndigheten om alla administrativa avtal och andra arrangemang som ingåtts med tredjeländers behöriga myndigheter.

10 §

Förbud mot diskriminering

Bestämmelserna om filialer till tredjeländers kreditinstitut får inte tillämpas så att de ger dessa filialer en förmånligare behandling än filialer till ett utländskt EES-kreditinstitut.

11 §

Klassificering av filialer

Filialer till tredjeländers kreditinstitut ska klassificeras i klass I och II.

Med en filial i klass I avses en filial som uppfyller något av följande villkor:

1) det totala värdet av tillgångar som bokförts av eller som har sitt ursprung hos filialen till ett tredjelands kreditinstitut i Finland är minst 5 miljarder euro, enligt redovisningen för den närmast föregående årliga rapporteringsperioden i enlighet med 18 kap. 8 a §,

2) filialen till ett tredjelands kreditinstitut tar i enlighet med koncessionen emot inlåning eller andra återbetalbara medel från detaljhandelskunder och beloppet av dessa är minst 5 procent av de totala skulderna för filialen till ett tredjelands kreditinstitut eller större än 50 miljoner euro,

3) filialen till ett tredjelands kreditinstitut är inte en filial till ett tredjelands kreditinstitut som uppfyller villkoren enligt 17 kap. 11 §.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Med en filial i klass II avses övriga filialer än de som hör till klass I.

En filial till ett tredjelands kreditinstitut anses uppfylla kraven för filial, om samtliga följande villkor uppfylls:

1) huvudföretaget har sitt säte i ett land som tillämpar sådana solvensbestämmelser och sådan tillsyn som åtminstone motsvarar solvensbestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning,

2) de tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över huvudföretaget omfattas av konfidentialitetskrav som är åtminstone motsvarar de krav som fastställs i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i kreditinstitutsdirektivet,

3) huvudföretaget har sitt säte i ett land som inte är förtecknat som ett sådant högrisktredjeland med strategiska brister i sitt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, i enlighet med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG.

Europeiska bankmyndigheten för ett offentligt register över de tredjeländer och myndigheter i tredjeländer som uppfyller villkoren i 4 mom.

När Finansinspektionen tar emot en ansökan om koncession i enlighet med 4 § ska Finansinspektionen bedöma om kraven i 4 mom. för filialer till tredjeländers kreditinstitut uppfylls och om de villkor för klassificering i klass I som föreskrivs i 2 mom. uppfylls. Utifrån bedömningen klassificerar Finansinspektionen tredjelandets kreditinstitut i klass I eller II. Om det tredjeland, där huvudföretaget har sitt säte i, inte finns upptaget i det offentliga registret ska Finansinspektionen be kommissionen att bedöma tredjelandets bankregelverk och konfidentialitetskrav, om villkoret i 4 mom. 3

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

punkten uppfylls. Finansinspektionen ska klassificera filialen från tredjeland i klass I i avvaktan på att kommissionen antar ett beslut.

Finansinspektionen ska uppdatera klassificeringen av filialer från tredjeland enligt följande:

1) om en filial från tredjeland i klass I inte längre uppfyller förutsättningar i 2 mom. ska den omedelbart anses tillhöra klass II,

2) om en filial från tredjeland i klass II börjar uppfylla något av villkoren i 2 mom. ska den anses tillhöra klass I först efter en fyramånadersperiod från den dag då den började uppfylla förutsättningen.

12 §

Krav på etablerande av dotterföretag

Finansinspektionen kan kräva att en filial till ett tredjelands kreditinstitut ansöker om en sådan koncession som avses i 4 kap. 1 § om

1) filialen till ett tredjelands kreditinstitut tidigare har bedrivit eller för närvarande bedriver sådan verksamhet som avses i 3 § 1 mom. i detta kapitel med kunder eller motparter som är belägna i någon annan stat inom Europeiska unionen och verksamheten i fråga inte bedrivs med stöd av undantagen i 5 § 1 mom. i detta kapitel,

2) filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller villkoren i 10 kap. 8 § 1 mom. för andra systemviktiga institut,

3) Finansinspektionen bedömer i enlighet med 13 § i detta kapitel att filialen till ett tredjelands kreditinstitut är systemviktigt och det medför betydande risker för den finansiella stabiliteten i Europeiska unionen eller i Finland, eller

4) det totala beloppet av tillgångar i alla filialer till tredjeländers kreditinstitut i Europeiska unionen som tillhör samma grupp uppgår till minst 40 miljarder euro eller om beloppet av de bokförda tillgångarna i filialen till ett tredjelands kreditinstitut i Finland uppgår till minst 10 miljarder euro.

Finansinspektionen ska innan den framställer ett yrkande enligt 1 mom. tillämpa de åtgärder som föreskrivs i 13 § och 18 kap. 14 §. Om Finansinspektionen på andra

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

grunder än de som anges i 1 mom. kan motivera att dessa åtgärder skulle vara otillräckliga för att hantera de väsentliga tillsynsmässiga betänkligheterna behöver Finansinspektionen inte tillämpa andra åtgärder före yrkandet som avses i 1 mom.

Innan Finansinspektionen framställer ett sådant yrkande som avses i 1 mom. ska den samråda med Europeiska bankmyndigheten och de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i Europeiska unionen där den berörda gruppen från tredjeland har etablerat andra filialer från tredjeland eller institut som fungerar som dotterföretag.

13 §

Systemviktiga filialer

Finansinspektionen ska bedöma systemviktigheten av en filial till ett tredjelands kreditinstitut och huruvida filialen i fråga medför betydande risker för den finansiella stabiliteten i Europeiska unionen och Finland, om alla tredjelandsfilialer i Europeiska unionen som tillhör samma grupp från tredjeland har ett totalt belopp av tillgångar i Europeiska unionen såsom rapporterats enligt 18 kap. 8 a § som uppgår till eller överstiger 40 miljarder euro i genomsnitt de tre närmast föregående räkenskapsperioderna eller minst tre av de fem närmast föregående räkenskapsperioderna. Till det totala beloppet av tillgångar räknas inte tillgångar som innehas av filialer till ett tredjelands kreditinstitut i samband med centralbankers marknadstransaktioner med centralbanker som ingår i det Europeiska centralbankssystemet.

I samband med att Finansinspektionen gör en sådan bedömning som avses i 1 mom. ska den beakta

1) storleken på filialen,

2) komplexiteten hos strukturen, organisationen och affärsmodellen för filialen,

3) filialens sammanlänkning till det finansiella systemet i Europeiska unionen och Finland,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4) möjligheten att ersätta de verksamheter, tjänster eller åtgärder eller den finansiella infrastruktur som filialen tillhandahåller,

5) filialens marknadsandel i Europeiska unionen och Finland, med beaktande av dess totala banktillgångar, den verksamhet och de tjänster den tillhandahåller samt de åtgärder den vidtar,

6) den troliga effekten av en suspension eller nedläggning av verksamheten vid filialen på det finansiella systemets likviditet i Finland eller på betalnings-, clearing- och avvecklingssystemen i Europeiska unionen och Finland,

7) vilken roll och betydelse filialen har för de verksamheter som bedrivs av, samt de tjänster som tillhandahålls och de åtgärder som utförs av gruppen i Europeiska unionen och i Finland,

8) vilken roll och betydelse filialen har i samband med resolution eller likvidation på grundval av information från resolutionsmyndigheten,

9) volymen affärsverksamhet som gruppen bedriver via filialer från tredjeland i förhållande till den affärsverksamhet som den gruppen bedriver via dotterföretag som auktoriserats i Europeiska unionen och i de medlemsstater i Europeiska unionen där filialerna från tredjeland är etablerade,

10) de faktorer på basis av vilka det bedöms om villkoren i 10 kap. 8 § 8 mom. för andra systemviktiga institut uppfylls.

Finansinspektionen ska vid den bedömning som avses i 1 mom. höra Europeiska bankmyndigheten och de behöriga myndigheterna i de medlemsstater i Europeiska unionen där den berörda gruppen från tredjeland har etablerat andra filialer från tredjeland eller dotterföretag, för att bedöma de risker för den finansiella stabiliteten som den berörda filialen från tredjeland utgör för andra medlemsstater än den där filialen är etablerad.

Finansinspektionen ska lämna en motiverad sådan bedömning som avses i 1 mom. och förslag på sådana åtgärder som avses i 18 kap. 14 § 3 mom. till Europeiska bankmyndigheten och till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater i

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Europeiska unionen där den berörda gruppen från tredjeland har etablerat andra filialer från tredjeland eller dotterföretag. *Om de behöriga myndigheter som hörs i enlighet med 3 mom. motsätter sig bedömningen ska de informera Finansinspektionen inom tio arbetsdagar från mottagandet av bedömningen om detta. Finansinspektionen ska med bistånd av Europeiska bankmyndigheten sträva efter att nå konsensus med andra behöriga myndigheter om bedömningen och i tillämpliga fall om de åtgärder som avses i 18 kap. 14 § 3 mom. senast tre månader från och med den dag då Finansinspektionen mottog den avvikande åsikten från en annan behörig myndighet. Efter de tre månader som avses ovan ska Finansinspektionen meddela ett beslut om bedömningen och de åtgärder som avses i 18 kap. 14 § 3 mom.* *Finansinspektionen ska till Europeiska bankmyndigheten och till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater där den relevanta tredjelandsgruppen har etablerat andra filialer från tredjeland eller dotterföretag, lämna en motiverad underrättelse om varför den har beslutat att inte vidta de tillsynsåtgärder som avses i 18 kap. 14 §, om Finansinspektionen bedömer att filialen till ett tredjelands kreditinstitut är systemviktigt, men beslutar att inte vidta de tillsynsåtgärder som avses i den paragrafen.*
6 §	*14* §
Öppnande av en representation samt dess verksamhet	*Öppnande av en representation samt dess verksamhet*
Om ett tredjelands kreditinstitut planerar att öppna en representation i Finland ska den anmäla detta till Finansinspektionen. Av anmälan ska framgå representationens adress, vem som ansvarar för representationens verksamhet samt verksamhetens art och omfattning. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om den information som avses i detta moment och om anmälningsförfarandet. Representationen får inte bedriva verksamhet som avses i 5 kap. 1 §.	Om ett tredjelands kreditinstitut planerar att öppna en representation i Finland ska den anmäla detta till Finansinspektionen. Av anmälan ska framgå representationens adress, vem som ansvarar för representationens verksamhet samt verksamhetens art och omfattning. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om den information som avses i detta moment och om anmälningsförfarandet. Representationen får inte bedriva verksamhet som avses i 5 kap. 1 §.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Representationen kan inleda sin verksamhet när en anmälan enligt 1 mom. har gjorts.	Representationen kan inleda sin verksamhet när en anmälan enligt 1 mom. har gjorts.
7 §	*15* §
Återkallande av en representations rätt att bedriva verksamhet	*Återkallande av en representations rätt att bedriva verksamhet*
Finansinspektionen kan förbjuda en representation att fortsätta sin verksamhet i Finland, om en anmälan enligt 6 § inte har gjorts eller om anmälan är felaktig eller bristfällig eller om det i representationens verksamhet har förekommit väsentliga överträdelser av bestämmelser eller föreskrifter om finansmarknaden.	Finansinspektionen kan förbjuda en representation att fortsätta sin verksamhet i Finland, om en anmälan enligt *14* § inte har gjorts eller om *den information som lämnats i* anmälan är felaktig eller bristfällig eller om det i representationens verksamhet har förekommit väsentliga överträdelser av bestämmelser eller föreskrifter om finansmarknaden.
8 §	
Tillämpningsområde	
På kreditinstitut från tredjeland som avser att via en filial tillhandahålla investeringstjänster eller bedriva investeringsverksamhet i Finland tillämpas i stället för det som föreskrivs i detta kapitel det som föreskrivs i lagen om investeringstjänster och i avdelning VIII i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument.	
18 kap.	18 kap.
Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut	**Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut**
4 §	4 §
Riskhantering, likviditet och kundinformationssystem	***Intern förvaltning** och kundinformationssystem*
Ett utländskt kreditinstitut får inte i sin verksamhet i Finland ta så stora risker att de äventyrar filialens insättares intressen. En filial ska ha tillräckliga riskkontrollsystem i förhållande till sin verksamhet. Ett utländskt kreditinstituts filials likviditet ska vara tillräckligt väl tryggad med hänsyn till dess verksamhet. Ett kreditinstitut från	*På filialer till tredjeländers kreditinstitut tillämpas bestämmelserna i 7 kap. 1 §, 8 kap. och 9 kap. 2 §. I fråga om kontrollfunktioner som är oberoende av operativa funktioner tillämpas på filialer i klass I bestämmelserna i 9 kap. 8 § och på filialer i klass II den paragrafen till den del det endast är fråga om inrättande av kontrollfunktioner som är*

Gällande lydelse

tredjeland ska dessutom i Finland kontinuerligt ha tillgångar på minst fem miljoner euro för filialens verksamhet. Kreditinstitutet ska se till att filialen klarar av att fullfölja alla sina betalningsförpliktelser vid rätt tidpunkt. Kreditinstitutet ska på begäran av Finansinspektionen presentera de allmänna principer för hantering av likviditeten som godkänts av kreditinstitutets styrelse eller motsvarande organ. Av principerna ska det även framgå hur tillsynen över filialens likviditet och över de risker som hänför sig till likviditeten har ordnats med hänsyn till arten och omfattningen av filialens affärsverksamhet.

Finansinspektionen utövar tillsyn över likviditeten och marknadsriskerna hos filialer till utländska EES-kreditinstitut, i samarbete med tillsynsmyndigheterna i kreditinstitutets hemstat.

Filialen ska ha sådana kundinformationssystem som är tillräckliga med avseende på dess verksamhet, så att filialen kontinuerligt kan ge sina kunder sådan information om kundrelationen som krävs enligt lag och avtal.

På filialer till tredjeländers kreditinstitut ska tillämpas vad som i 5 kap. 10 och 11 § föreskrivs om förutsättningar för utläggande av kreditinstitutsverksamhet på entreprenad.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om beräkning om de krav som föreskrivs i 2 mom.

Föreslagen lydelse

oberoende av operativa funktioner. Finansinspektionen kan dock kräva att en filial i klass II utnämner särskilda ansvarspersoner för kontrollfunktioner som är oberoende av operativa funktioner enlighet med 9 kap. 8 §, om Finansinspektionen anser det nödvändigt på basis av filialens storlek, interna organisation samt verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitet. Finansinspektionen kan också kräva att filialen till ett tredjelands kreditinstitut etablerar en lokal förvaltningskommitté för att säkerställa att filialen styrs på lämpligt sätt.

Filialer till tredjelands kreditinstitut ska ha rapporteringsvägar till huvudföretagets ledningsorgan som täcker alla väsentliga risker och strategier för riskhantering samt ändringar av dessa. Filialer till tredjelands kreditinstitut ska också ha tillräckliga system för informations- och kommunikationsteknik och kontroller för att säkerställa att verksamhetsprinciper tillämpas på lämpligt sätt.

På filialer till tredjeländers kreditinstitut ska tillämpas vad som i 5 kap. 10 och 11 § föreskrivs om förutsättningar för utläggande av kreditinstitutsverksamhet på entreprenad.

Om kritiska eller viktiga funktioner hos filialen till ett tredjelands kreditinstitut utförs av dess huvudföretag ska dessa funktioner utföras i enlighet med interna arrangemang eller gruppinterna avtal. Finansinspektionen ska ha tillgång till alla uppgifter den behöver för att utöva sin tillsynsuppgift i fråga om dessa funktioner.

Filialen till ett tredjelands kreditinstitut ska ha sådana kundinformationssystem som är tillräckliga med avseende på dess verksamhet, så att filialen kontinuerligt kan ge sina kunder sådan information om kundrelationen som krävs enligt lag och avtal.

4 a §

Riskhantering

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Ett utländskt kreditinstitut får inte i sin verksamhet i Finland ta så stora risker att de äventyrar filialens insättares intressen. En filial ska ha tillräckliga riskkontrollsystem i förhållande till sin verksamhet.

En filial till ett tredjelands kreditinstitut som genomför transaktioner mellan två koncerner eller gruppinterna transaktioner ska ha tillräckliga resurser för att identifiera och hantera sin motpartsrisk när väsentliga risker kopplade till tillgångar som bokförs av filialen till ett tredjelands kreditinstitut överförs till motparten.

4 b §

Kapitalkrav

Filialer till tredjelands kreditinstitut ska vid varje tidpunkt bibehålla ett minimikapital som åtminstone motsvarar

1) 2,5 procent av deras genomsnittliga skulder för filialer i klass I för de tre närmast föregående årliga rapportperioderna eller, för filialer som nyligen fått sin koncession, av filialens skulder vid tidpunkten för beviljande av koncessionen, enligt vad som rapporterats av filialen i enlighet med 8 a §, dock minst 10 miljoner euro,

2) 0,5 procent av deras genomsnittliga skulder för filialer i klass II för de tre närmast föregående årliga rapportperioderna eller, för filialer som nyligen fått sin koncession, av filialens skulder vid tidpunkten för beviljande av koncessionen, enligt vad som rapporterats av filialen i enlighet med 8 a §, dock minst 5 miljoner euro.

Minimikapitalkravet som avses i 1 mom. ska uppfyllas med något av följande:

1) kontanter eller sådana kontantliknande instrument som avses i artikel 4.1.60 i EU:s tillsynsförordning,

2) räntebärande värdepapper som har givits ut av en medlemsstats stat i Europeiska unionen eller av en medlemsstats centralbank i Europeiska unionen,

3) sådana andra än i 1 eller 2 punkten avsedd instrument som är tillgängliga för filialen till ett tredjelands kreditinstitut för obegränsad och omedelbar användning för

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

att täcka risker eller förluster så snart dessa risker eller förluster uppkommer.

De tillgångar med vilka filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller minimikapitalkravet enligt 1 mom. ska sättas in på ett konto hos ett sådant kreditinstitut som har koncession för kreditinstitut i Finland och som inte ingår i gruppen för filialens huvudföretag. De medel som satts in på kontot ska vara tillgängliga för användning i enlighet med 15 kap. 5 § i resolutionslagen.

4 c §

Likviditetskrav

Ett utländskt kreditinstituts filials likviditet ska vara tillräckligt väl tryggad med hänsyn till dess verksamhet. Kreditinstitutet ska se till att filialen klarar av att fullfölja alla sina betalningsförpliktelser vid rätt tidpunkt. Kreditinstitutet ska på begäran av Finansinspektionen presentera de allmänna principer för hantering av likviditeten som godkänts av kreditinstitutets styrelse eller motsvarande organ. Av principerna ska det även framgå hur tillsynen över filialens likviditet och över de risker som hänför sig till likviditeten har ordnats med hänsyn till arten och omfattningen av filialens affärsverksamhet.

Filialer till tredjelands kreditinstitut ska dessutom i Finland fortlöpande ha en volym icke-pantsatta och likvida tillgångar som är tillräcklig för att täcka likviditetsutflöden under en period på minst 30 dagar. En filial i klass I ska uppfylla likviditetskraven i del sex avdelning I i EU:s tillsynsförordning och i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut.

De tillgångar med vilka filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller likviditetskravet enligt 2 mom. ska sättas in på ett konto hos ett sådant kreditinstitut som har koncession för kreditinstitut i Finland och som inte ingår i gruppen för filialens huvudföretag. Om det återstår likvida

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	tillgångar på kontot efter att de har tillämpats för att täcka likviditetsutflöden ska dessa återstående likvida tillgångar vara tillgängliga för användning av filialen till ett tredjelands kreditinstitut i enlighet med 15 kap. 5 § i resolutionslagen.
	Finansinspektionen kan besluta att kravet i 2 mom. inte ska tillämpas på filialer till tredjelands kreditinstitut, om filialen anses uppfylla kraven i enlighet med 17 kap. 11 § 4 mom.
	Finansinspektionen utövar tillsyn över likviditeten och marknadsriskerna hos filialer till utländska EES-kreditinstitut, i samarbete med tillsynsmyndigheterna i kreditinstitutets hemstat.
	Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om beräkning av de krav som föreskrivs i 1 mom.
8 §	8 §
Bokslut och rapportering	*Bokslut och* ***bokföring***
En filial till ett utländskt kreditinstitut ska offentliggöra kreditinstitutets bokslut och koncernbokslut, verksamhetsberättelse och koncernens verksamhetsberättelse samt revisorernas utlåtanden om dem. De ska publiceras på finska eller svenska, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beviljar tillstånd att de offentliggörs på något annat språk.	En filial till ett utländskt kreditinstitut ska offentliggöra kreditinstitutets bokslut och koncernbokslut, verksamhetsberättelse och koncernens verksamhetsberättelse samt revisorernas utlåtanden om dem. De ska publiceras på finska eller svenska, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beviljar tillstånd att de offentliggörs på något annat språk.
Utöver bokslutsuppgifterna har Finlands Bank rätt att för fullgörande av sin uppgift få motsvarande uppgifter av utländska kreditinstituts filialer som de har rätt att få av kreditinstitut som har fått koncession i Finland. Finansinspektionens rätt att få information regleras i lagen om Finansinspektionen.	*En filial till ett tredjelands kreditinstitut ska ha en sådan bokföring att det med hjälp av den går att spåra och registrera heltäckande och exakt information om samtliga tillgångar och skulder som bokförs av filialen till ett tredjelands kreditinstitut i Finland eller som har sitt ursprung i Finland och att självständigt förvalta tillgångarna och skulderna i fråga inom filialen till ett tredjelands kreditinstitut. Bokföringen ska innehålla all nödvändig och tillräcklig information om de risker som filialen till ett tredjelands kreditinstitut genererat samt om hur de förvaltas.*
En filial till ett tredjelands kreditinstitut ska dock, om Finansinspektionen så bestämmer, åtminstone årligen lämna Finansinspektionen följande information:	*Filialen till ett tredjelands kreditinstitut ska för den förvaltning av bokföring som avses i 2 mom. utveckla principer för förfarandet som*
1) de totala tillgångar som motsvarar verksamheten i Finland,	
2) de instrument som finns tillgängliga för att säkra och behålla likviditeten,	
3) den kapitalbas som filialen har till sitt	

Gällande lydelse

förfogande,

4) en utredning om den insättningsgaranti som ska tillämpas på insättare,

5) en utredning om filialens riskhanteringssystem,

6) en utredning om filialens förvaltnings- och styrningssystem samt uppgifter om de personer som hör till filialens operativa ledning och de personer som innehar nyckelfunktioner för filialens verksamhet,

7) de återhämtnings- och resolutionsplaner som filialen omfattas av, och

8) andra uppgifter än de som avses i 1–7 punkten och som Finansinspektionen anser att behövs för tillsynen över filialen.

Föreslagen lydelse

regelbundet ses över och uppdateras. Dessa principer för förfarandet ska dokumenteras och godkännas av huvudföretagets styrande organ. Principerna för förfarandet ska innehålla en tydlig motivering av bokföringspraxis och en beskrivning av hur praxisen i fråga överensstämmer med filialens affärsstrategi.

Filialen till ett tredjelands kreditinstitut ska för Finansinspektionen regelbundet utarbeta ett oberoende, skriftligt och motiverat yttrande om genomförandet och den fortlöpande efterlevnaden av kraven i denna paragraf, med resultat och slutsatser.

8 a §

Rapporteringskrav

En filial till ett tredjelands kreditinstitut ska dock, om Finansinspektionen så bestämmer, åtminstone årligen lämna Finansinspektionen följande information:

1) de totala tillgångar som motsvarar verksamheten i Finland,

2) de instrument som finns tillgängliga för att säkra och behålla likviditeten,

3) den kapitalbas som filialen har till sitt förfogande, tillgångar och skulder i filialens bokföring enligt 8 § samt tillgångar och skulder med ursprung hos filialen från tredjeland, med en uppdelning som visar

a) de största bokförda tillgångarna och skulderna uppdelade per sektor och motpart, såsom exponeringar inom den finansiella sektorn,

b) väsentliga koncentrationer av exponeringar och finansieringskällor till särskilda typer av motparter,

c) väsentliga interna transaktioner med huvudföretaget och med enheter i huvudföretagets grupp,

4) en utredning om den insättningsgaranti som ska tillämpas på insättare,

5) en utredning om filialens riskhanteringssystem,

6) en utredning om filialens förvaltnings- och styrningssystem samt uppgifter om de personer som hör till filialens operativa

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ledning och de personer som innehar nyckelfunktioner för filialens verksamhet,

7) de återhämtnings- och resolutionsplaner som filialen omfattas av,

8) huruvida filialen till ett tredjelands kreditinstitut följer de krav som föreskrivs dem i denna lag,

9) andra än i 1–8 punkten avsedda uppgifter som Finansinspektionen anser vara nödvändiga med tanke på tillsynen över filialen för att få en helhetsbild av den affärsverksamhet som filialen till ett tredjelands kreditinstitut eller huvudföretaget bedriver, verksamheten eller den ekonomiska sundheten samt för att kontrollera och säkerställa att tredjelandsfilialerna och deras huvudföretag efterlever tillämplig rätt.

En filial till ett tredjelands kreditinstitut ska också lämna Finansinspektionen följande uppgifter om sitt huvudföretag:

1) aggregerad information om tillgångar och skulder som innehas respektive bokförs av dotterföretagen och andra filialer inom huvudföretagets grupp i Europeiska unionen, på regelbunden basis,

2) huvudföretagets efterlevnad av de tillämpliga tillsynskraven individuellt och för gruppen, på regelbunden basis,

3) omfattande översyner och bedömningar när dessa utförs rörande huvudföretaget samt de efterföljande tillsynsbesluten, på ad hoc-basis,

4) huvudföretagets återhämtningsplaner och de specifika åtgärder som kan vidtas beträffande filialer till ett tredjelands kreditinstitut i enlighet med de planerna samt eventuella senare uppdateringar och ändringar av planerna,

5) huvudföretagets affärsstrategi i förhållande till filialer från tredjeland och eventuella senare ändringar av den strategin,

6) de tjänster som huvudföretaget tillhandahåller med stöd av 17 kap. 5 § 1 mom. 1 punkten och eventuella senare ändringar i tjänsterna,

7) på Finansinspektionens begäran andra uppgifter än de som avses i 1–6 punkten som Finansinspektionen anser vara nödvändiga med tanke på tillsynen över filialen för att få en helhetsbild av den affärsverksamhet som

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	filialen till ett tredjelands kreditinstitut eller huvudföretaget bedriver, verksamheten eller den ekonomiska sundheten samt för att kontrollera och säkerställa att tredjelandsfilialerna och deras huvudföretag efterlever tillämplig rätt. *De uppgifter som avses i 1 och 2 mom. ska lämnas till Finansinspektionen minst två gånger per år om det är fråga om en filial i klass I och minst en gång per år om det är fråga om en filial i klass II.* *Finansinspektionen kan besluta att en filial till ett tredjelands kreditinstitut inte behöver lämna en del eller några alls av de uppgifter som avses i 2 mom., om det är fråga om en filial som uppfyller kraven i 17 kap. 11 § 4 mom. eller Finansinspektionen kan få uppgifterna direkt av kreditinstitutets tillsynsmyndigheter i tredjelandet i fråga.* *När en filial till ett tredjelands kreditinstitut lämnar uppgifter om de bokförda tillgångarna och skulderna enligt 1 mom. 3 punkten ska filialen tillämpa de internationella redovisningsstandarder som tillämpas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002.* *Utöver bokslutsuppgifterna har Finlands Bank rätt att för fullgörande av sin uppgift få motsvarande uppgifter av utländska kreditinstituts filialer som de har rätt att få av kreditinstitut som har fått koncession i Finland. Finansinspektionens rätt att få information regleras i lagen om Finansinspektionen.*
10 §	10 §
Ledningen för ett utländskt kreditinstituts filial	*Ledningen för ett utländskt kreditinstituts filial*
För verksamheten vid ett utländskt kreditinstituts filial svarar filialens direktör, som också företräder kreditinstitutet i rättsförhållanden som gäller filialens verksamhet.	För verksamheten vid ett utländskt kreditinstituts filial svarar filialens direktör, som också företräder kreditinstitutet i rättsförhållanden som gäller filialens verksamhet. *En filial till ett tredjelands kreditinstitut ska dock ha minst två personer som de facto leder filialens verksamhet. Dessa två personer ska ha ett gott anseende samt tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter, de ska avsätta tillräcklig tid för*

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	att kunna fullgöra sina åligganden och Finansinspektionen ska godkänna dem för uppgiften i fråga.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	14 §
	Tillsyn och bedömning av filialer till tredjeländers kreditinstitut
	Finansinspektionen ska säkerställa att en oberoende tredje part regelbundet bedömer hur en filial till ett tredjelands kreditinstitut genomför de krav som föreskrivs i 4 § 1–4 mom. och 4 a § 2 mom. och den fortlöpande efterlevnaden av kraven hos filialen till ett tredjelands kreditinstitut och överlämnar en rapport till Finansinspektionen med sina resultat och slutsatser.
	Finansinspektionen ska se över de arrangemang, strategier, processer och rutiner som en filial till ett tredjelands kreditinstitut har infört för att uppfylla kraven i denna lag. Finansinspektionen ska utvärdera huruvida de styrformer, strategier, processer och rutiner som filialer till tredjelands kreditinstitut infört, såväl som det kapital och den likviditet de förfogar över, är tillräckliga för att säkerställa en sund hantering och täckning av deras väsentliga risker samt den ekonomiska bärkraften hos filialerna.
	Finansinspektionen ska utföra den granskning och bedömning som avses i 2 mom. enligt de tillsynsprinciper som den offentliggjort i enlighet med 11 kap. 12 § 1 punkten. Finansinspektionen ska fastställa hur ofta och hur ingående den granskning som avses i 2 mom. ska utföras så att den står i proportion till klassificeringen av filialer i klass I och klass II och att i den beaktas andra relevanta kriterier såsom arten, omfattningen av och komplexiteten hos den verksamhet som bedrivs av filialerna till tredjelands kreditinstitut.
	Finansinspektionen ska omedelbart underrätta Europeiska bankmyndigheten samt den myndighet som ansvarar för bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism om översynen ger de behöriga myndigheterna grundad anledning

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

att misstänka att filialen till ett tredjelands kreditinstitut i fråga har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta eller att det finns en ökad risk för detta. Om det finns en ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism ska Finansinspektionen och den myndighet som ansvarar för bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism hålla kontakt med varandra och omedelbart underrätta Europeiska bankmyndigheten om sin gemensamma bedömning. Finansinspektionen ska vid behov vidta tillsynsåtgärder enligt 15 § eller återkalla koncessionen enligt 17 kap. 7 §.

Finansinspektionen, centralen för utredning av penningtvätt och den myndighet som ansvarar för bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism ska ha ett nära samarbete med varandra inom ramen för sina respektive behörigheter och utbyta information som är relevant, förutsatt att detta samarbete och informationsutbyte inte påverkar någon pågående utredning eller undersökning eller något pågående förfarande enligt straffrätten eller förvaltningsrätten.

15 §

Finansinspektionens behörighet vid tillsynen

Finansinspektionen ska vidta tillsynsåtgärder i enlighet med 2 mom. för att säkerställa att filialer till tredjelands kreditinstitut i ett tidigt skede vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att

1) filialerna uppfyller de krav som ska tillämpas på dem enligt kreditinstitutsdirektivet och enligt denna lag eller att de på nytt uppfyller de kraven, och

2) de väsentliga risker som filialerna är exponerade för täcks och hanteras på ett sunt sätt och i tillräcklig utsträckning och att filialerna i fråga bibehåller sin ekonomiska bärkraft.

Finansinspektionen kan kräva av filialer till tredjelands kreditinstitut att de

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1) innehar ett kapitalbelopp som överstiger minimikraven i 4 b § eller uppfyller andra ytterligare kapitalkrav som uppfyller kraven i 4 b §,

2) uppfyller andra specifika likviditetskrav utöver kraven i 4 c § så att tillgångarna uppfyller kraven i 4 c §,

3) stärker sina styrformer, riskhantering eller bokföringsarrangemang,

4) begränsar omfattningen av sin affärsverksamhet eller den verksamhet de bedriver samt motparternas verksamhet i den verksamheten,

5) minskar den inneboende risken i sina verksamheter, produkter och system, samt verksamhet på entreprenad, och upphör att bedriva sådan verksamhet eller erbjuda sådana produkter,

6) iakttar de ytterligare rapporteringskraven enligt 8 a § 1 mom. 9 punkten eller 2 mom. 7 punkten eller ökar frekvensen för den regelbundna rapporteringen.

7) offentliggör information.

Finansinspektionen kan också för att ingripa i risker som identifierats utifrån en bedömning enligt 17 kap. 13 §

1) kräva att filialen till ett tredjelands kreditinstitut omstrukturerar sina tillgångar eller verksamheter så att den inte längre klassificeras som systemviktiga i enlighet med den paragrafen eller att den upphör att utgöra en otillbörlig risk för den finansiella stabiliteten i Europeiska unionen eller Finland, eller

2) införa ytterligare tillsynskrav på filialen till ett tredjelands kreditinstitut.

Finansinspektionen har dessutom befogenhet att av kreditinstitut i Finland och filialer till tredjelands kreditinstitut som är i Finland kräva att de tillhandahåller Finansinspektionen de uppgifter som den behöver för att övervaka de tjänster som tillhandahålls i enlighet med 17 kap. 5 § 1 mom. 1 punkten uteslutande på initiativ av en kund eller motpart och som tillhandahålls av ett tredjelands kreditinstitut som ingår i samma grupp som kreditinstitutet eller filialen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

16 §

Samarbete mellan tillsynsmyndigheterna

Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta information med de tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över filialer till tredjelands kreditinstitut och institut som verkar som dotterföretag inom samma grupp från tredjeland. Finansinspektionen ska i enlighet med 67 § i lagen om Finansinspektionen göra upp skriftliga avtal med de andra behöriga myndigheterna om arrangemang för samordning och samarbete.

Finansinspektionen ska delta i tillsynskollegiets arbete eller inrätta ett tillsynskollegium enligt 65 b § i lagen om Finansinspektionen enligt följande:

1) om ett tillsynskollegium har inrättats i förhållande till institut som verkar som dotterföretag inom en grupp kreditinstitut från tredjeland ska de filialer i klass I som ingår i samma grupp omfattas av det tillsynskollegiets tillämpningsområde,

2) om gruppen med kreditinstitut från tredjeland har filialer i klass I i mer än en medlemsstat i Europeiska unionen men inget institut som verkar som dotterföretag i Europeiska unionen som omfattas av ett tillsynskollegium, ska ett tillsynskollegium inrättas i förhållande till de filialerna i klass I,

3) om gruppen från tredjeland har filialer till tredjelands kreditinstitut i klass I i mer än en medlemsstat i Europeiska unionen eller minst en filial i klass I och ett eller flera institut som verkar som dotterföretag i Europeiska unionen som inte omfattas av ett tillsynskollegium, ska ett tillsynskollegium inrättas i förhållande till de filialerna och de institut som verkar som dotterföretag.

I de situationer som avses i 2 mom. 2 och 3 punkten ska myndigheterna säkerställa att det finns en ledande behörig myndighet som ha samma roll som det tillsynskollegium enligt 65 b § i lagen om Finansinspektionen som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen. Finansinspektionen är ledande behörig myndighet om filialen till ett

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	tredjelands kreditinstitut i Finland är det största enligt värdet på tillgångarna som tagits upp. *Tillsynskollegiet ska* *1) utarbeta en rapport om strukturen och verksamheterna för gruppen i Europeiska unionen och uppdatera den rapporten årligen,* *2) utbyta information om resultaten av den översyns- och utvärderingsprocess som avses i 14 §,* *3) sträva efter att harmonisera tillämpningen av de tillsynsåtgärder som avses i 15 §.* *Tillsynskollegiet ska när så är lämpligt säkerställa lämplig samordning och lämpligt samarbete med berörda tillsynsmyndigheter i tredjeländer.*
	17 §
	Meddelande av uppgifter till Europeiska bankmyndigheten
	Finansinspektionen ska meddela Europeiska bankmyndigheten följande uppgifter: *1) de koncessioner som beviljats filialer till tredjeländers kreditinstitut och efterföljande ändringar av sådana koncessioner,* *2) de totala tillgångar och skulder som bokförts av de filialer till tredjeländers kreditinstitut som beviljats koncession, enligt regelbundna rapporter,* *3) namnet på den grupp tredjeländers kreditinstitut som filialen till ett tredjelands kreditinstitut som beviljats koncession tillhör.* *Europeiska bankmyndigheten ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de filialer till tredjeländers kreditinstitut som har beviljats koncession att bedriva verksamhet i Europeiska unionen och uppgift om i vilka länder filialerna har koncession.*
20 kap.	20 kap.
Administrativa påföljder	**Administrativa påföljder**
1 §	1 §

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Påföljdsavgift	*Påföljdsavgift*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver vad som föreskrivs i 1 mom., dessutom	Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver vad som föreskrivs i 1 mom., dessutom
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
3) bestämmelserna om förvaltnings- och styrsystem i 7 kap. 1–5 § och 6 § 1 mom. i denna lag, bestämmelserna om ersättningar i 8 kap. 3–14 § och i 7 kap. 13 § 4 mom. och 7 a kap. 10 § 2 och 3 mom. i konsumentskyddslagen samt bestämmelserna om riskhantering i 9 kap. 2–21 § i denna lag,	3) bestämmelserna om förvaltnings- och styrsystem i 7 kap. 1*–4, 4 a–4 e och* 5 § *samt i* 6 § 1 mom. i denna lag, bestämmelserna om ersättningar i 8 kap. 3–14 § *i denna lag* och i 7 kap. 13 § 4 mom. och 7 a kap. 10 § 2 och 3 mom. i konsumentskyddslagen samt bestämmelserna om riskhantering i 9 kap. 2*–5, 5 a–5 d och 6*–21 § i denna lag,
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
7) bestämmelserna i 8 a kap. 1–3, 8 och 9 § om kreditinstituts och finansiella företagsgruppers skyldighet att upprätta och granska återhämtningsplaner enligt 3 § och 4 § 1 mom. samt om godkännande av återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper, bestämmelsen i 9 a kap. 7 § 3 mom. om meddelande av planer om tillhandahållande av finansiellt stöd till myndigheterna och bestämmelsen i 11 kap. 5 a § 3 mom. om rapportering till myndigheterna.	7) bestämmelserna i 8 a kap. 1–3, 8 och 9 § *i denna lag* om kreditinstituts och finansiella företagsgruppers skyldighet att upprätta och granska återhämtningsplaner enligt 3 § och 4 § 1 mom. samt om godkännande av återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper, bestämmelsen i 9 a kap. 7 § 3 mom. *i denna lag* om meddelande av planer om tillhandahållande av finansiellt stöd till myndigheterna och bestämmelsen i 11 kap. 5 a § 3 mom. *i denna lag* om anmälningsskyldighet,
	8) bestämmelserna i 2 a kap. i denna lag om holdingföretag,
	9) bestämmelserna i 11 kap. 6, 6a, och 6 c § i denna lag om buffertkrav enligt prövning samt i 9 § i denna lag om tilläggskrav på likviditeten,
	10) bestämmelserna i 3 a kap. i denna lag om företagsomstruktureringar, förvärv av kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder.
Påföljdsavgift enligt 1 mom. 4, 5 och 9 punkten *samt 2 mom. 4 och 6 punkten* får inte påföras andra än kreditinstitut och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut samt personer som hör till ledningen för respektive juridiska person och mot vars förpliktelser gärningen eller försummelsen strider.	Påföljdsavgift enligt 1 mom. 4, 5 och 9 punkten får inte påföras andra än kreditinstitut och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut samt personer som hör till ledningen för respektive juridiska person och mot vars förpliktelser gärningen eller försummelsen strider.
Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1 och 2 mom. i denna paragraf,	Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1 och 2 mom. i denna paragraf,

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
följande bestämmelser i EU:s tillsynsförordning:	följande bestämmelser i EU:s tillsynsförordning:
1) bestämmelsen i artikel 99.1 om *rapportering av* kapitalbaskrav,	1) bestämmelsen i artikel *92.1* om kapitalbaskrav,
2) bestämmelsen i artikel 101 om rapportering av uppgifter om nationella fastighetsmarknader,	*2) bestämmelserna i del tre avdelning III kapitel 2 om krav som gäller datainsamling och styrning och förvaltning,*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
4) bestämmelsen i artikel 395.1 och 395.3–8 om begränsning av stora exponeringar mot kunder,	*4) bestämmelserna i del fyra om stora exponeringar som gäller kunder eller en grupp kunder med inbördes anknytning,*
5) bestämmelsen i artikel 405 om överföring av kreditrisken i en värdepapperiseringsposition,	*5) bestämmelserna i artiklarna 430.1–430.3 och 430a om uppgifter som ska rapporteras,*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
8) bestämmelsen i artikel 430.1 om rapportering om bruttosoliditetsgraden,	*8) bestämmelserna i artikel 429 om beräkning av bruttosoliditetsgraden och i del sju om undantag från beräkning av bruttosoliditetsgraden,*
9) bestämmelsen i artiklarna 431.1–3 och 451.1 om kraven på offentliggörande.	9) bestämmelserna i artiklarna 431.1–*431.*3 och *artikel* 451.1 om kraven på offentliggörande,
	10) bestämmelserna i artiklarna 413 och 428b om krav på stabil finansiering,
	11) bestämmelserna om krav som gäller totala riskvägda exponeringsbelopp eller beräkning av kapitalbaskrav och bestämmelserna i del tre avdelning II–VI om förvaltnings- och styrningssystem,
	12) bestämmelserna i del sex avdelning I och avdelning IV om krav som gäller beräkning av likviditetskrav eller krav på stabil finansiering samt bestämmelserna i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut, som utfärdats med stöd av dessa bestämmelser,
	13) bestämmelserna i artiklarna 28, 52 och 63 om avgifter för innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,
	14) bestämmelserna i del tre, del fyra, del sex eller del sju om kapitaltäckningskrav för institut som verkar som moderbolag eller holdingföretag på konsoliderad basis eller på undergruppsnivå,
	15) bestämmelserna i del två om krav på sammansättning, villkor, justeringar och

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1, 2 och 4 mom. i denna paragraf, dessutom de närmare bestämmelser och föreskrifter samt förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av kreditinstitutsdirektivet, resolutionsdirektivet och EU:s tillsynsförordning *och som avses i nämnda moment.*	*avdrag som gäller kapitalbas.* Bestämmelser *och beslut* som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver vad som föreskrivs i 1, 2 och 4 mom. i denna paragraf, dessutom *1)* närmare bestämmelser och föreskrifter *om de bestämmelser som avses i de momenten,* *2) bestämmelserna i de kommissionsförordningar och kommissionsbeslut* som *har* antagit*s* med stöd av kreditinstitutsdirektivet, resolutionsdirektivet och EU:s tillsynsförordning, *3) Finansinspektionens beslut som meddelats med stöd av denna lag eller EU:s tillsynsförordning.* *Utöver det som föreskrivs i 40 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen kan påföljdsavgift i de situationer som avses i 1, 2, 4 och 5 mom. påföras en person i kreditinstitutets högsta ledning eller verkställande ledning, en nyckelperson, en person vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil eller någon annan fysisk person som har varit ansvarig för överträdelse enligt den tillämpliga lagen, eller en person i motsvarande ställning i ett holdingföretag.*
22 kap.	22 kap.
Tillsynsbefogenheter	**Tillsynsbefogenheter**
2 §	2 §
Vite	*Vite*
Finansinspektionen kan förena förbud eller beslut som avses i 1 § med vite. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/1990) .	*På vite som Finansinspektionen förelägger tillämpas med avvikelse från 33 a § i lagen om Finansinspektionen bestämmelserna i denna paragraf, om det rör sig om en i 2 mom. avsedd försummelse eller förseelse.* *Finansinspektionen kan vid vite ålägga kreditinstitutet eller holdingföretaget att fullgöra sin skyldighet, om ett kreditinstitut eller ett holdingföretag i sin verksamhet försummar att iaktta eller bryter mot bestämmelser eller beslut som avses i 20 kap. 1 § 1, 2, 4 och 5 mom. i denna lag.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Vite kan av särskilda skäl föreläggas också en person som hör till kreditinstitutets högsta ledning eller verkställande ledning, en nyckelperson, en person vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil eller någon annan fysisk person som enligt tillämplig lag har varit ansvarig för överträdelsen eller en person i motsvarande ställning i ett holdingföretag. *Det högsta vitet per dag är* *1) i fråga om en juridisk person fem procent av en sådan genomsnittlig daglig nettoomsättningen, som motsvararden årliga totala nettoomsättning som avses i 40 b § 2 mom. 1 punkten eller 40 b § 2 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen dividerad med 365, och* *2) i fråga om en fysisk person 50 000 euro.* *Vite kan dömas ut för högst sex månader.* *Vitet föreläggs i form av löpande vite. På föreläggande av vite tillämpas inte 9 § i viteslagen (1113/1990). Vitet döms ut av Finansinspektionen. På utdömande av vite tillämpas inte 10 § 2 mom. i den lagen. På föreläggande och utdömande av vite tillämpas viteslagen.*
	Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om investeringstjänster

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om investeringstjänster (747/2012) rubriken för 1 kap. 13 §, 13 § 1 mom. 11 punkten, 3 kap. 1 a § 1 mom., 6 kap. 2 b § 1 mom., 6 b kap. 1 a § 1 mom. 2 punkten samt 2 b § 1 mom. 4 punkten, 6 c kap. 2 § 1 mom. 1 punkten, det inledande stycket i 5 § 1 mom., 5 § 1 mom. 13 punkten, 15 kap. 2 § 1 mom. 3 och 4 punkten och 16 a kap. 2 §,

sådana de lyder, rubriken för 1 kap. 13 §, 3 kap. 1 a § 1 mom., 6 kap. 2 b § 1 mom., 6 b kap. 1 a § 1 mom. 2 punkten och 2 b § 1 mom. 4 punkten, 6 c kap. 2 § 1 mom. 1 punkten, det inledande stycket i 5 § 1 mom. samt 5 § 1 mom. 13 punkten i lag 523/2021, 1 kap. 13 § 1 mom. 11 punkten i lag 1069/2017, 15 kap. 2 § 1 mom. 3 och 4 punkten i lag 513/2019 och 16 a kap. 2 § i lag 623/2014, samt

fogas till 1 kap. 13 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 1069/2017, 294/2019 och 523/2021,

nya 12 och 13 punkter, till 3 kap. 1 a §, sådan den lyder i lag 523/2021, nya 4–6 mom., till 6 b kap. 2 b § 1 mom., sådant det lyder i lag 523/2021, en ny 5 punkt och till den paragrafen, sådan den lyder i lag 523/2021, ett nytt 6 mom., varvid det nuvarande 6–8 mom. blir 7–9 mom. till 6 c kap. 2 §, sådan den lyder i lag 523/2021, ett nytt 5 mom., varvid nuvarande 5 mom. blir 6 mom. och till 5 § 1 mom., sådant det lyder i lag 523/2021, en ny 14 punkt samt till 15 kap. 2 § 1 mom., sådant det lyder i lag 513/2019, en ny 5 punkt och till den paragrafen, sådan den lyder i lagarna 1069/2017, 513/2019, 523/2021, 365/2023 och 526/2025, ett nytt 10 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 kap.	1 kap.
Allmänna bestämmelser	**Allmänna bestämmelser**
13 §	13 §
Värdepappersföretag, utländska värdepappersföretag, EES-stater, tredjeländer, utländska EES-tillsynsmyndigheter, tredjeländers tillsynsmyndigheter, utländska EES-värdepappersföretag, utländska EES-kreditinstitut, tredjelandsföretag, filialer och holdingföretag med blandad verksamhet	***Definitioner som gäller tillhandahållare av investeringstjänster***
I denna lag avses med	I denna lag avses med
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
11) *filialer* ett värdepappersföretags eller ett utländskt värdepappersföretags driftsställen som är etablerade utanför hemstaten och i rättsligt hänseende utgör en del av värdepappersföretaget eller det utländska värdepappersföretaget och utifrån vilket investeringstjänster tillhandahålls eller investeringsverksamhet bedrivs samt kan tillhandahållas också sidotjänster. Alla driftsställen som har etablerats i samma medlemsstat av ett värdepappersföretag med huvudkontor i en annan medlemsstat ska betraktas som en enda filial.	11) *filialer* ett värdepappersföretags eller ett utländskt värdepappersföretags driftsställen som är etablerade utanför hemstaten och i rättsligt hänseende utgör en del av värdepappersföretaget eller det utländska värdepappersföretaget och utifrån vilket investeringstjänster tillhandahålls eller investeringsverksamhet bedrivs samt kan tillhandahållas också sidotjänster. Alla driftsställen som har etablerats i samma medlemsstat av ett värdepappersföretag med huvudkontor i en annan medlemsstat ska betraktas som en enda filial,
	12) ***central motpart*** *en central motpart som avses i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, nedan* ***EMIR-förordningen****,*
	13) ***kvalificerad central motpart*** *en central motpart som avses i artikel 4.1.88 i EU:s tillsynsförordning.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse

3 kap.

Beviljande och återkallande av verksamhetstillstånd för värdepappersföretag samt betydande ägares tillförlitlighet

1 a §

Särskild bestämmelse om verksamhetstillstånd för vissa värdepappersföretag

Ett värdepappersföretag som beviljats verksamhetstillstånd för handel för egen räkning eller garantiverksamhet för finansiella instrument som avses i 1 kap. 15 § 1 mom. 3 eller 6 punkten ska ansöka om koncession för kreditinstitut enligt 4 kap. i kreditinstitutslagen, om dess genomsnittliga samlade månatliga tillgångar, beräknat över en sammanhängande tolvmånadersperiod, åtminstone uppfyller förutsättningarna i artikel 4.1.1 b i EU:s tillsynsförordning.

— — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

3 kap.

Beviljande och återkallande av verksamhetstillstånd för värdepappersföretag samt betydande ägares tillförlitlighet

1 a §

Särskild bestämmelse om verksamhetstillstånd för vissa värdepappersföretag

Ett värdepappersföretag som beviljats verksamhetstillstånd för handel för egen räkning eller garantiverksamhet för finansiella instrument som avses i 1 kap. 15 § 1 mom. 3 eller 6 punkten ska ansöka om koncession för kreditinstitut enligt 4 kap. i kreditinstitutslagen *senast samma dag som* dess genomsnittliga samlade månatliga tillgångar, beräknat över en sammanhängande tolvmånadersperiod, uppfyller åtminstone en av de förutsättningar som anges i artikel 4.1.1 b i EU:s tillsynsförordning.

— — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen kan med avvikelse från 1 mom. på efter ansökan av ett värdepappersföretag bevilja undantag från kravet på koncession för kreditinstitut. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta Europeiska bankmyndigheten om ansökan.

Finansinspektionen ska när den fattar beslut om undantag enligt 4 mom. i fråga om den verksamhet som företaget bedriver i den medlemsstat där företaget är etablerat och i hela unionen beakta åtminstone verksamhetens art, omfattning, betydelse och komplexitet samt den systemrisk som verksamheten medför. Om företaget ingår i en grupp, ska också gruppens organisationsstruktur, bokföringspraxis och fördelningen av tillgångar mellan enheterna i gruppen beaktas vid prövningen. Finansinspektionen ska i sin prövning beakta Europeiska bankmyndighetens yttrande i ärendet.

Finansinspektionen ska meddela ett beslut om undantag enligt 4 mom. inom en månad

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	från mottagandet av Europeiska bankmyndighetens yttrande. Om Finansinspektionens beslut avviker från Europeiska bankmyndighetens yttrande, ska Finansinspektionen ange skälen till avvikelsen i sitt beslut. Finansinspektionen ska underrätta det företag som ansökt om undantag och Europeiska bankmyndigheten om sitt beslut. Europeiska bankmyndigheten ska offentliggöra beslutet på sin webbplats. Finansinspektionen ska ompröva sitt beslut vart tredje år.
6 kap.	6 kap.
Ekonomiska verksamhetsförutsättningar för tillhandahållande av investeringstjänster samt tillsyn över den ekonomiska stabiliteten	**Ekonomiska verksamhetsförutsättningar för tillhandahållande av investeringstjänster samt tillsyn över den ekonomiska stabiliteten**
2 b §	2 b §
Tillämpning av kraven i EU:s tillsynsförordning på vissa värdepappersföretag	*Tillämpning av kraven i EU:s tillsynsförordning på vissa värdepappersföretag*
Om ett värdepappersföretag uppfyller villkoren i artikel 1.2 eller 1.5 i EU:s förordning om tillsynskrav för värdepappersföretag, tillämpas i stället för kraven i 6 b kap. 1 a, 1 b, 2 a*, 2 b,* 2 c och 7–13 § samt 6 c kap. i denna lag kraven i EU:s tillsynsförordning och kreditinstitutslagen, såsom föreskrivs i 4 mom.	Om ett värdepappersföretag uppfyller villkoren i artikel 1.2 eller 1.5 i EU:s förordning om tillsynskrav för värdepappersföretag, tillämpas *på företaget* i stället för kraven i 6 b kap. 1 a, 1 b, 2 a–2 c och 7–13 § eller i 6 c kap. i denna lag kraven i EU:s tillsynsförordning och *i* kreditinstitutslagen *i enlighet med* 4 mom. *Om ett ovan avsett värdepappersföretag som uppfyller villkoren ingår i en sådan värdepappersföretagskoncern som avses i artikel 4.25 i EU:s förordning om tillsynskrav för värdepappersföretag, tillämpas på den värdepappersföretagskoncernen vad som i kreditinstitutslagen och i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om gruppbaserad tillsyn över kreditinstitut.*
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
6 b kap.	6 b kap.
Förvaltnings- och styrningssystem, insyn,	**Förvaltnings- och styrningssystem, insyn,**

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
riskhantering och ersättning	**riskhantering och ersättning**
1 a §	1 a §
Värdepappersföretagets interna förvaltnings- och styrningssystem	*Värdepappersföretagets interna förvaltnings- och styrningssystem*
Ett värdepappersföretag ska ha ändamålsenliga och tillförlitliga förvaltnings- och styrningssystem som står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i värdepappersföretagets affärsmodell och verksamhet. Dessa omfattar	Ett värdepappersföretag ska ha ändamålsenliga och tillförlitliga förvaltnings- och styrningssystem som står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i värdepappersföretagets affärsmodell och verksamhet. Dessa omfattar
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
2) effektiva rapporteringsprocesser inom riskhanteringen,	2) effektiva *processer för att identifiera, hantera och övervaka sådana risker som värdepappersföretag är eller kan bli exponerade för eller som de medför eller kan medföra för andra, inbegripet den koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter, med beaktande av villkoren i artikel 7a i EMIR-förordningen,*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
2 b §	2 b §
Riskhantering	*Riskhantering*
Ett värdepappersföretag ska införa effektiva strategier, riktlinjer, processer och system för att identifiera, mäta, hantera och övervaka följande riskfaktorer och deras effekter:	Ett värdepappersföretag ska införa effektiva strategier, riktlinjer, processer och system för att identifiera, mäta, hantera och övervaka följande riskfaktorer och deras effekter:
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
4) likviditetsrisk över lämpliga tidsspann, inbegripet intradag, för att säkerställa att värdepappersföretaget har tillräckligt med likvida medel för att bland annat ingripa i väsentliga källor till risker enligt 1–3 punkten.	4) likviditetsrisk över lämpliga tidsspann, inbegripet intradag, för att säkerställa att värdepappersföretaget har tillräckligt med likvida medel för att bland annat ingripa i väsentliga källor till risker enligt 1–3 punkten*,*
	5) väsentliga källor till och effekter av sådana koncentrationsrisker som är en följd av exponeringar mot centrala motparter och all väsentlig inverkan på kapitalbasen.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Vid tillämpningen av 1 mom. 5 punkten ska värdepappersföretagets ledningsorgan upprätta särskilda planer och fastställa kvantitativa mål i enlighet med de krav som fastställs i artikel 7a i EMIR-förordningen i

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	syfte att övervaka och hantera den koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter som tillhandahåller systemviktiga tjänster för unionen eller för en eller flera av dess medlemsstater.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
6 c kap.	6 c kap.
Tillsyn över finansiell ställning samt översyns- och utvärderingsprocessen	**Tillsyn över finansiell ställning samt översyns- och utvärderingsprocessen**
2 §	2 §
Översyn och utvärdering	*Översyn och utvärdering*
Finansinspektionen ska, med beaktande av värdepappersföretagets storlek, riskprofil och affärsmodell, se över de styrformer, strategier, processer och rutiner som ett värdepappersföretag har infört och vid behov utvärdera följande omständigheter för att säkerställa en god hantering och täckning av värdepappersföretagets risker: 1) de risker som avses i 6 b kap. 2 a §,	Finansinspektionen ska, med beaktande av värdepappersföretagets storlek, riskprofil och affärsmodell, se över de styrformer, strategier, processer och rutiner som ett värdepappersföretag har infört och vid behov utvärdera följande omständigheter för att säkerställa en god hantering och täckning av värdepappersföretagets risker: 1) de risker som avses i 6 b kap. 2 *b* §,
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
	Finansinspektionen ska för tillämpningen av 1 mom. 1 punkten bedöma och övervaka utvecklingen av institutens metoder i fråga om hanteringen av den koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot centrala motparter, inklusive de planer som upprättas i enlighet med 6 b kap. 2 b § 6 mom. samt de framsteg som instituten gör för att anpassa sina affärsmodeller till de krav som fastställs i artikel 7a i EMIR-förordningen.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
5 §	5 §
Tillsynsbefogenheter	*Tillsynsbefogenheter*
Finansinspektionen kan vid tillämpningen av 2 §, 3 § 4 och 5 mom. samt 4 §	Finansinspektionen kan vid tillämpningen av *6 b kap. 2 b § och av* 2 §, 3 § 4 och 5 mom. samt 4 § *i detta kapitel*
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
13) kräva att värdepappersföretaget minskar de risker som säkerheten i dess nätverks- och	13) kräva att värdepappersföretaget minskar de risker som säkerheten i dess nätverks- och

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
informationssystem utsätts för, i syfte att säkerställa konfidentialitet, integritet och tillgänglighet för företagets processer, uppgifter och tillgångar.	informationssystem utsätts för, i syfte att säkerställa konfidentialitet, integritet och tillgänglighet för företagets processer, uppgifter och tillgångar*,* *14) i det fall att Finansinspektionen anser att det föreligger en alltför stor koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot en central motpart, kräva att värdepappersföretagen minskar sina exponeringar mot denna centrala motpart eller omfördelar exponeringar mellan sina clearingkonton i enlighet med artikel 7a i EMIR-förordningen*.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
15 kap.	15 kap.
Administrativa påföljder	**Administrativa påföljder**
2 §	2 §
Påföljdsavgift	*Påföljdsavgift*
Påföljdsavgift påförs för försummelse att iaktta eller för överträdelse av följande bestämmelser och beslut som avses i 40 § i lagen om Finansinspektionen:	Påföljdsavgift påförs för försummelse att iaktta eller för överträdelse av följande bestämmelser och beslut som avses i 40 § i lagen om Finansinspektionen:
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
3) bestämmelserna om aktieägares identitet i 9 a kap. 2 § *1–4 mom.* i denna lag, samt	3) bestämmelserna om aktieägares identitet i 9 a kap. 2 § i denna lag,
4) bestämmelserna i 12 kap. i kreditinstitutslagen om upprättande och offentliggörande av bokslut, verksamhetsberättelse och koncernbokslut.	4) bestämmelserna i 12 kap. i kreditinstitutslagen om upprättande och offentliggörande av bokslut, verksamhetsberättelse och koncernbokslut*,*
	5) bestämmelsen i 3 kap. 1 a § 1 mom. i denna lag om koncession för kreditinstitut, om inte Finansinspektionen har beviljat undantag enligt 4 mom. i den paragrafen, samt ett beslut av Finansinspektionens beslut som meddelats med stöd av den bestämmelsen.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
	Utöver vad som föreskrivsdet som anges i 40 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen kan påföljdsavgift i de situationer som avses ovan i 1 mom. 5 punkten också påföras andra fysiska personer som enligt tillämplig lag har varit ansvariga för överträdelsen.

Gällande lydelse

16 a kap.

Tillsynsbefogenheter

2 §

Vite

Finansinspektionen kan förena förbud eller beslut som avses i 1 § med vite. *Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/1990).*

Föreslagen lydelse

16 a kap.

Tillsynsbefogenheter

2 §

Vite

På vite som Finansinspektionen förelägger tillämpas med avvikelse från 33 a § i lagen om Finansinspektionen denna paragraf, om det rör sig om en i 2 mom. avsedd försummelse eller förseelse.

Om ett värdepappersföretag i sin verksamhet försummar att iaktta eller bryter mot en bestämmelse eller ett beslut som avses i 15 kap. 2 § 1 mom. 5 punkten i denna lag, kan Finansinspektionen vid vite ålägga företaget att fullgöra sin skyldighet.

Vite kan av särskilda skäl föreläggas också en person som hör till värdepappersföretagets ledning eller verkställande ledning eller någon annan fysisk person som enligt tillämplig lag har varit ansvarig för överträdelsen.

Det högsta vitet per dag är

1) i fråga om en juridisk person fem procent av en sådan genomsnittliga daglig nettoomsättning, som motsvarar den årliga totala nettoomsättning som avses i 40 b § 2 mom. 1 punkten eller 40 b § 2 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen dividerad med 365, och

2) i fråga om en fysisk person 50 000 euro.

Vite kan dömas ut för högst sex månader.

Vitet föreläggs i form av löpande vite. På föreläggande av vite tillämpas inte 9 § i viteslagen (1113/1990). Beslut om utdömande av vite fattas av Finansinspektionen. På utdömande av vite tillämpas inte 10 § 2 mom. i den lagen. På föreläggande och utdömande av vite tillämpas i övrigt den viteslagen.

Finansinspektionen kan förena förbud eller beslut som avses i 1 § med vite.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001) 5 § 1 och 3 mom., 9 § 1 mom. och 13 § 2 mom.,

av dem 5 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1348/2022 samt 5 § 3 mom. och 9 § 1 mom. sådana de lyder i lag 404/2019, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
5 §	5 §
De kreditinstitut som deltar i fusionen eller, om det är fråga om en dotterbolagsfusion, det kreditinstitut som är moderföretag, ska göra anmälan om fusionen till Finansinspektionen. Anmälan, till vilken ska fogas fusionsplanen och det revisorsyttrande som avses i 16 kap. 4 § i aktiebolagslagen, ska tillställas Finansinspektionen innan kreditinstitutet ansöker om sådan kallelse på borgenärerna som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen. Av en revisor enligt aktiebolagslagen förutsätts behörighet enligt 12 kap. 14 § i kreditinstitutslagen. *Finansinspektionen kan efter att ha fått anmälan kräva att få också andra uppgifter som den anser vara behövliga.*	*Bestämmelser om skyldigheten för kreditinstitut som deltar i en fusion att göra anmälan till Finansinspektionen finns i 3 a kap. i kreditinstitutslagen.* Av en revisor enligt aktiebolagslagen förutsätts behörighet enligt 12 kap. 14 § i kreditinstitutslagen.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Finansinspektionen kan vid absorptionsfusion som avses i 16 kap. 2 § 1 mom. 1 punkten i aktiebolagslagen motsätta sig fusionen, om fusionen sannolikt äventyrar förutsättningarna för det övertagande kreditinstitutets koncession. Finansinspektionen ska underrätta registermyndigheten om sitt motstånd inom en månad från den dag enligt 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen *som angetts för kallelsen på borgenärerna. De kreditinstitut som deltar i fusionen ska utan dröjsmål underrättas om att Finansinspektionen motsätter sig fusionen. Fusionen får i ett sådant fall som avses ovan i detta moment registreras endast om Finansinspektionen inte motsätter sig den inom den tid som anges ovan*.	*Bestämmelser om Finansinspektionens behörighet att motsätta sig en fusion finns i 3 a kap. i kreditinstitutslagen.* Finansinspektionen ska underrätta registermyndigheten om *sin invändning mot fusionen* inom en månad *från den dag som angetts i den kallelsen på borgenärerna som avses i* 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
9 §	9 §
I fråga om det ursprungliga kreditinstitutets delningsplan, registrering av verkställandet av delningen samt tillståndet och intyget angående verkställighet tillämpas vad som i 5, 5 b, 6 och 6 a § föreskrivs om fusion. *Det som föreskrivs i 5 § 3 mom. ska emellertid inte tillämpas på sådan total delning som avses i 17 kap. 2 § 1 mom. 1 punkten i aktiebolagslagen, om delningen sker genom överlåtelse till bolag som ska bildas och som är enbart kreditinstitut.*	*På* det ursprungliga kreditinstitutets delningsplan, registreringen av verkställandet av delningen samt tillståndet och intyget angående verkställandet tillämpas vad som i 5, 5 b, 6 och 6 a § föreskrivs *om dessa i fråga* om fusion.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
13 §	13 §
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
I fråga om verkställigheten av överlåtelsen av kreditinstitutets affärsverksamhet skall dessutom i tillämpliga delar iakttas vad som i 3 kap. föreskrivs om verkställighet av delning. Det borgenärsförhörsförfarande som avses i detta moment gäller emellertid endast överlåtbara skulder.	*På* verkställigheten av överlåtelsen av kreditinstitutets affärsverksamhet *ska* dessutom *tillämpas* vad som i 3 kap. föreskrivs om verkställighet av delning. *Förfarandet för hörande av borgenärer* gäller emellertid endast överlåtbara skulder. *Överlåtelsen av affärsverksamheten ska anmälas till Finansinspektionen. På anmälningsförfarandet och innehållet i anmälan tillämpas vad som i 3 a kap. i kreditinstitutslagen föreskrivs om avyttring av betydande tillgångar och skulder, med undantag av bestämmelserna om minimiandelen i 3 § i det kapitlet. Finansinspektionen kan motsätta sig överlåtelsen av affärsverksamheten, om överlåtelsen sannolikt äventyrar förutsättningarna för det övertagande kreditinstitutets koncession. Finansinspektionen ska underrätta registermyndigheten om sin invändning mot överlåtelsen inom en månad från den dag som angetts i kallelsen på borgenärerna. De kreditinstitut som är parter i överlåtelsen av affärsverksamheten ska utan dröjsmål underrättas om att Finansinspektionen motsätter sig överlåtelsen. Överlåtelsen av affärsverksamheten får registreras endast om Finansinspektionen inte motsätter sig den inom den tid som anges ovan.*
— — — — — — — — — — — — — — —	

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013) 6 § 1 och 3 mom., 12 § 1 mom. och 16 § 3 mom.,

av dem 6 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1349/2022, som följer:

Gällande lydelse

6 §

De kreditinstitut som deltar i fusionen eller, när det är fråga om en dottersammanslutningsfusion det kreditinstitut som är moderföretag, ska göra anmälan om fusionen till Finansinspektionen. Anmälan ska lämnas till Finansinspektionen innan ansökan görs om kallelse enligt 20 kap. 6 § i lagen om andelslag. Fusionsplanen och det yttrande som avses i 20 kap. 4 § i lagen om andelslag ska fogas till anmälan. Av en revisor enligt *lagen om* andelslag förutsätts behörighet enligt 12 kap. 14 § i kreditinstitutslagen. *Finansinspektionen kan efter att ha fått anmälan kräva också andra uppgifter som den anser vara behövliga.*

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen kan vid absorptionsfusion enligt 20 kap. 2 § 1 mom. 1 punkten i lagen om andelslag motsätta sig fusionen genom att underrätta registermyndigheten om detta inom en månad från den i 20 kap. 6 § 2 mom. i lagen om andelslag *föreskrivna dagen, om fusionen sannolikt äventyrar förutsättningarna för det övertagande kreditinstitutets koncession eller, när ett i fusionen deltagande kreditinstitut hör till centralinstitutet, om fusionen skulle*

Föreslagen lydelse

6 §

Bestämmelser om skyldigheteten för kreditinstitut som deltar i en fusion att göra anmälan till Finansinspektionen finns i 3 a kap. i kreditinstitutslagen. Av en revisor enligt andelslagen förutsätts behörighet enligt 12 kap. 14 § i kreditinstitutslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

Bestämmelser om Finansinspektionens behörighet att motsätta sig en fusion finns i 3 a kap. i kreditinstitutslagen. Finansinspektionen ska underrätta registermyndigheten *om sin invändning mot fusionen* inom en månad *från den dag som angetts i kallelsen på borgenärerna som avses* i 20 kap. 6 § 2 mom. i *andelslagen.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
äventyra sammanslutningens kapitaltäckning. De kreditinstitut som deltar i fusionen ska utan dröjsmål underrättas om att Finansinspektionen motsätter sig fusionen. I de fall som avses i detta moment får fusionen registreras endast om Finansinspektionen inte motsätter sig den inom den ovannämnda tiden.	
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
12 §	12 §
På det ursprungliga kreditinstitutets delningsplan, registrering*en* av verkställandet av delning samt tillståndet och intyget angående verkställandet tillämpas 5–10 §. *Det som föreskrivs i 6 § 3 mom. ska emellertid inte tillämpas på sådan total delning som avses i 21 kap. 2 § 1 mom. 1 punkten i lagen om andelslag, om delningen sker genom överlåtelse till andelslag som ska bildas och som är enbart kreditinstitut.*	På det ursprungliga kreditinstitutets delningsplan, registrering av verkställandet av delning*en* samt tillståndet och intyget angående verkställighet tillämpas *vad som i* 5–10 § *föreskrivs om dessa i fråga om fusion*.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
16 §	16 §
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
På överlåtelsen av kreditinstitutets affärsverksamhet tillämpas dessutom vad som i 4 kap. föreskrivs om verkställande av delning. Det förfarande för hörande av borgenärer som avses ovan i detta moment gäller endast överlåtbara skulder.	På överlåtelsen av kreditinstitutets affärsverksamhet tillämpas dessutom vad som i 4 kap. föreskrivs om verkställande av delning. *Borgenärsförhörsförfarandet* gäller emellertid endast överlåtbara skulder. *Överlåtelsen av affärsverksamheten ska anmälas till Finansinspektionen. På anmälningsförfarandet och innehållet i anmälan tillämpas vad som i 3 a kap. i kreditinstitutslagen föreskrivs om avyttring av betydande tillgångar och skulder, med undantag av bestämmelserna om minimiandelen i 3 § i det kapitlet. Finansinspektionen kan motsätta sig överlåtelsen av affärsverksamheten, om överlåtelsen sannolikt äventyrar förutsättningarna för det övertagande kreditinstitutets koncession. Finansinspektionen ska underrätta registermyndigheten om sin invändning mot överlåtelsen inom en månad från den dag som angetts i kallelsen på borgenärerna. De kreditinstitut som är parter i överlåtelsen av affärsverksamheten ska utan dröjsmål underrättas om att Finansinspektionen*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
— — — — — — — — — — — — — — — —	*motsätter sig överlåtelsen. Överlåtelsen av affärsverksamheten får registreras endast om Finansinspektionen inte motsätter sig den inom den tid som anges ovan.* — — — — — — — — — — — — — — — —
	Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av sparbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sparbankslagen (1502/2001) mellanrubriken före 65 § samt 66 §, mellanrubriken före 85 § samt 86 § och 89 § 1 mom.,

av dem 66 och 86 § och 89 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1423/2007, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
*Registrering av fusionsplanen och **anmälan till Finansinspektionen samt** kallelse på borgenärerna*	*Registrering av fusionsplanen och kallelse på borgenärerna*
66 §	66 §
De sparbanker som deltar i fusionen *eller, om det är fråga om en dotterbolagsfusion, den övertagande sparbanken* ska göra anmälan om fusionen till Finansinspektionen. Anmälan, till vilken ska fogas fusionsplanen och ett sådant yttrande som avses i 64 §, ska tillställas Finansinspektionen inom den i 65 § 1 mom. föreskrivna tiden. Finansinspektionen kan efter att ha fått anmälan kräva att få också andra uppgifter som den anser vara behövliga. Finansinspektionen kan vid absorptionsfusion motsätta sig fusionen senast den dag som avses i 67 § 2 mom. genom att underrätta registermyndigheten om detta, i det fall att fusionen sannolikt äventyrar förutsättningarna för den övertagande sparbankens fortsatta koncession. Sparbanken ska utan dröjsmål underrättas om att Finansinspektionen motsätter sig fusionen.	De sparbanker som deltar i fusionen ska göra en anmälan om fusionen till Finansinspektionen *på det sätt som föreskrivs i 3 a kap. i kreditinstitutslagen. Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att motsätta sig en fusion finns i det kapitlet. Finansinspektionen ska underrätta registermyndigheten om sin invändning mot delningen inom en månad från den tidsfrist som föreskrivs i 67 § 2 mom. i denna lag. Besvär över ett beslut om invändning mot fusion ska behandlas skyndsamt.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Besvär över Finansinspektionens beslut som avses i denna paragraf ska behandlas i brådskande ordning.	
*Registrering av delningsplanen och **anmälan till Finansinspektionen samt** kallelse på borgenärerna*	*Registrering av delningsplanen och kallelse på borgenärerna*
86 §	86 §
De sparbanker som deltar i delningen ska göra anmälan om delningen till Finansinspektionen. Anmälan, till vilken delningsplanen och ett sådant yttrande som avses i 84 § ska fogas, ska tillställas Finansinspektionen inom den i 85 § 1 mom. föreskrivna tiden. Finansinspektionen kan efter att ha fått anmälan kräva att få också andra uppgifter som den anser vara behövliga. Finansinspektionen kan motsätta sig delningen senast den dag som avses i 87 § 2 mom. genom att underrätta registermyndigheten om detta, i det fall att delningen sannolikt äventyrar förutsättningarna för den i delningen deltagande sparbankens fortsatta koncession. Sparbanken ska utan dröjsmål underrättas om att Finansinspektionen motsätter sig delningen. Besvär över Finansinspektionens beslut som avses i denna paragraf ska behandlas i brådskande ordning.	De sparbanker som deltar i delningen ska göra en anmälan om delningen till Finansinspektionen *i enlighet med 3 a kap. i kreditinstitutslagen. Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att motsätta sig en delning finns i det kapitlet. Finansinspektionen ska underrätta registermyndigheten om sin invändning mot delningen inom en månad från den tidsfrist som föreskrivs i 67 § 2 mom. i denna lag. Besvär över ett beslut om invändning mot delning ska behandlas skyndsamt.*
89 §	89 §
I fråga om överlåtelse av affärsverksamheten iakttas i tillämpliga delar bestämmelserna i 83, 85 *och 86* § om delningsplan, registrering av delningsplan *och anmälan av delningsplan till Finansinspektionen och Finansinspektionens rätt att motsätta sig en delning samt* bestämmelserna i 87 § 1 och 2 mom. och 87 a § om borgenärsskydd och i 87 g och 87 h § om verkställande av delning, dock så att förfarandet för borgenärsförhör enligt 87 § 1 och 2 mom. gäller endast överförbara skulder.	*På* överlåtelse av affärsverksamheten *tillämpas* bestämmelserna i 83 *och* 85 § om delningsplan *och* registrering av delningsplan, bestämmelserna i 87 § 1 och 2 mom. och 87 a § om borgenärsskydd *samt bestämmelserna* i 87 g och 87 h § om verkställande av delning, dock så att förfarandet för borgenärsförhör enligt 87 § 1 och 2 mom. *endast* gäller överförbara skulder. *Överlåtelsen av affärsverksamheten ska anmälas till Finansinspektionen. På anmälningsförfarandet och innehållet i anmälan tillämpas vad som i 3 a kap. i kreditinstitutslagen föreskrivs om avyttring av betydande tillgångar och skulder, med undantag av bestämmelserna om*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	minimiandelen i 3 § i det kapitlet. Finansinspektionen kan motsätta sig överlåtelsen av affärsverksamheten, om överlåtelsen sannolikt äventyrar förutsättningarna för det övertagande kreditinstitutets koncession. Finansinspektionen ska underrätta registermyndigheten om sin invändning mot överlåtelsen inom en månad från den dag som angetts i kallelsen på borgenärerna. De kreditinstitut som är parter i överlåtelsen av affärsverksamheten ska utan dröjsmål underrättas om att Finansinspektionen motsätter sig överlåtelsen. Överlåtelsen av affärsverksamheten får registreras endast om Finansinspektionen inte motsätter sig den inom den tid som anges ovan.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av lagen om placeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om placeringsfonder (213/2019) 1 kap. 2 § 1 mom. 35 punkten och 3 § 16 punkten samt 13 kap. 7 § 2–4 mom.,

av dem 1 kap. 2 § 1 mom. 35 punkten och 3 § 16 punkten sådana de lyder i lag 1445/2025 , samt

fogas till 1 kap. 2 § 1 mom., sådan den lyder delvis ändrad i lag 1445/2025, en ny 36 punkt och till 1 kap. 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 527/2021, 953/2022, 987/2024 och 1445/2025, en ny 17 punkt som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 kap.	1 kap.
Allmänna bestämmelser	**Allmänna bestämmelser**
2 §	2 §
Definitioner	*Definitioner*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
I denna lag avses med	I denna lag avses med
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
35) *värdepapperscentral* en värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § 5 punkten i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017) samt en sådan i 6 punkten i den paragrafen avsedd utländsk värdepapperscentral som har fått sådan auktorisation att vara verksam som värdepapperscentral i en EES-stat eller ett tredjeland som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012.	35) *värdepapperscentral* en värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § 5 punkten i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017) samt en sådan i 6 punkten i den paragrafen avsedd utländsk värdepapperscentral som har fått sådan auktorisation att vara verksam som värdepapperscentral i en EES-stat eller ett tredjeland som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012*,*
	36) ***central motpart*** *en central motpart som avses i artikel 2.1 i den i 3 § 5 punkten nämnda EMIR-förordningen.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
3 §	3 §
Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning	*Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning*
I denna lag avses med	I denna lag avses med
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
16) *Europeiska systemrisknämnden* den europeiska systemrisknämnd som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd.	16) *Europeiska systemrisknämnden* den europeiska systemrisknämnd som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd*,*
	17) ***EMIR-förordningen*** *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.*
13 kap.	13 kap.
Placeringsfonders investeringar	**Placeringsfonders investeringar**
7 §	7 §
Placeringsfonders krav på minimal diversifiering	*Placeringsfonders krav på minimal diversifiering*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Riskexponeringen mot samma motpart får vid investering i OTC-derivatinstrument inte överstiga en tiondel av placeringsfondens tillgångar, om motparten är ett kreditinstitut som avses i 5 § och, i andra fall, en tjugondel av placeringsfondens tillgångar.	Riskexponeringen mot samma motpart får, vid investering i *sådana derivatinstrument som inte clearas av en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i EMIR-förordningen eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen,* inte överstiga en tiondel av placeringsfondens tillgångar, om motparten är ett kreditinstitut som avses i 5 § *i detta kapitel*, och, i andra fall, en tjugondel av placeringsfondens tillgångar.
Sådana investeringar i en och samma emittents värdepapper eller penningmarknadsinstrument som överstiger en tjugondel av placeringsfondens tillgångar får sammanlagt uppgå till högst två femtedelar av placeringsfondens tillgångar. Denna begränsning tillämpas inte på inlåning och inte heller på investering i sådana *OTC*-derivatinstrument i vilka motparten är ett kreditinstitut som avses i 5 §.	Sådana investeringar i en och samma emittents värdepapper eller penningmarknadsinstrument som överstiger en tjugondel av placeringsfondens tillgångar får sammanlagt uppgå till högst två femtedelar av placeringsfondens tillgångar. Denna begränsning tillämpas inte på inlåning *eller* på investering i sådana derivatinstrument*, som clearas av en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i EMIR-förordningen eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen,* i vilka motparten är ett kreditinstitut som avses i 5 § *i detta kapitel*.
Sammanlagt högst en femtedel av en placeringsfonds tillgångar får investeras i en och samma emittents värdepapper och penningmarknadsinstrument, i inlåning som mottagits av företaget eller i sådana *OTC*-derivatinstrument som för placeringsfonden innebär en riskexponering mot företaget i fråga.	Sammanlagt högst en femtedel av en placeringsfonds tillgångar får investeras i en och samma emittents värdepapper och penningmarknadsinstrument, i inlåning som mottagits av företaget eller i sådana derivatinstrument *som inte clearas av en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i EMIR-förordningen eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen och* som för placeringsfonden innebär en riskexponering mot företaget i fråga.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag

om ändring av lagen om Finlands Banks tjänstemän

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen om Finlands Banks tjänstemän (1166/1998) ett nytt 9 a kap. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	9 a kap.
	Karensavtal
	32 b §
	Finlands Bank kan före utnämningen till en tjänst eller ett tjänsteförhållande med den person som föreslås bli utnämnd eller med den tjänsteman som under pågående tjänsteförhållande övergår till ett nytt uppdrag före övergången ingå ett skriftligt avtal ***(karensavtal)*** *genom vilket tjänstemannens rätt att övergå till en annan arbetsgivare eller att inleda närings- eller yrkesutövning eller någon annan motsvarande verksamhet i de situationer som avses i 2 mom. begränsas för viss tid (karenstid).*
	Ingående av ett karensavtal förutsätter att personen i sin tjänst, uppgift eller ställning har tillgång till sådan information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten och som på ett väsentligt sätt kan utnyttjas i ett nytt anställningsförhållande eller en ny verksamhet för att skaffa sig själv eller någon annan fördel eller för att skada någon annan. Om personen har tillgång till ovan nämnd information, kan ett karensavtal ställas som villkor för utnämningen eller övergången till det nya uppdraget. Karensavtalet binder dock inte tjänstemannen, om tjänsteförhållandet har upphört av skäl som beror på myndigheten. Karenstiden får avtalas att omfatta högst sex månader efter det att anställningsförhållandet har upphört. Karenstiden får dock avtalas att omfatta högst 12 månader efter det att anställningsförhållandet har upphört, om avtalet ingås med en person som utnämnts eller föreslås bli utnämnd till en tjänst som direktionsmedlem eller direktör enligt 3 § eller till ett tjänsteförhållande.
	Karensavtalet ska innehålla ett villkor

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

enligt vilket karenstiden räknas från den dag då uppgifterna enligt den uppgift, den tjänst eller den ställning som avses i 2 mom. upphörde. Personen får inte längre under karenstiden ha tillgång till information som är sekretessbelagd eller skyddas av bestämmelser vilka i övrigt begränsar offentligheten och som är väsentlig med tanke på den karens som meddelats eller som kunde utgöra en grund för en ny karens.

Avtalsvillkoret om karenstid träder i kraft om Finlands Bank bedömer att det vid övergången eller tillhandahållandet av tjänster är fråga om en situation som avses i 2 mom. Finlands Bank ska göra en bedömning och fatta beslut i ärendet inom en månad från det att tjänstemannens anmälan har tagits emot.

Bestämmelser om rättigheterna och skyldigheterna för de myndigheter som deltar i internationella eller europeiska system för finansiell tillsyn finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010.

32 c §

Karensavtalet ska innehålla de villkor som anges i 2–5 mom.

En tjänsteman ska utan dröjsmål göra en anmälan till Finlands Bank om sin avsikt att övergå i andra uppdrag eller tillhandahålla tjänster på det sätt som avses i 32 b § 1 mom.

Anmälan ska göras under tjänsteförhållandet eller mandatperioden eller inom en tid som motsvarar den maximala

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

karenstiden, om tjänsteförhållandet eller mandatperioden redan har upphört.

Anmälan ska innehålla de kontaktuppgifter som behövs för behandlingen av ärendet samt information om en i 32 b § 1 mom. avsedd organisation, utredning om tidpunkten för övergången till det nya uppdraget och det nya uppdragets huvudsakliga innehåll.

Den som meddelats karens utifrån Finlands Banks bedömning, ska utan dröjsmål till Finlands Bank anmäla sådana väsentliga förändringar i sina förhållanden som kan påverka den karens som meddelats denne eller den ersättning som betalas för karenstiden.

32 d §

Karensavtalet ska innehålla de villkor som anges i 2 mom.

Under karenstiden ska en ersättning som motsvarar lönen betalas. Från ersättningen avdras lön för karenstiden, arvoden, förmåner eller annan ersättning som motsvarar lön.

32 e §

I ett karensavtal kan det tas in villkor om avtalsvite, varvid de villkor som anges i 2–4 mom. ska tas in i avtalet.

En bestämmelse om avtalsvite tillämpas om en tjänsteman avsiktligt eller av grov oaktsamhet underlåter att uppfylla sin anmälningsskyldighet enligt karensavtalet eller övergår i en annan arbetsgivares tjänst eller tillhandahåller tjänster genom att inleda näringsverksamhet eller yrkesutövning eller annan verksamhet i strid med karensavtalet.

Avtalsvitet får uppgå till högst två gånger det belopp som skulle betalas som ersättning till den personen.

Finlands Bank kan utifrån en helhetsbedömning sänka avtalsvitet för en tjänsteman som brutit mot avtalet. Avtalsvitet kan efterskänkas eller tas ut till ett mindre belopp än minimibeloppet, om förfarandet kan anses vara ringa eller om det med tanke på förfarandets art, planmässighet och andra omständigheter är skäligt att avtalsvitet efterskänks eller krävs ut till ett lägre belopp än minimibeloppet.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Denna lag träder i kraft den 20 .
	Finlands Bank eller en tjänsteman som har utnämnts eller som föreslås bli utnämnd vid ikraftträdandet av denna får ingå ett karensavtal med iakttagande av vad som föreskrivs i 9 a kap. i denna lag.

9.

Lag

om ändring av lagen om verkställighet av böter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om verkställighet av böter (672/2002) 1 § 2 mom. 3 punkten, sådan den lyder i lag 416/2025, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
Lagens tillämpningsområde	*Lagens tillämpningsområde*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Denna lag innehåller bestämmelser om verkställighet av följande administrativa påföljder av straffkaraktär:	Denna lag innehåller bestämmelser om verkställighet av följande administrativa påföljder av straffkaraktär:
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
3) ordningsavgift enligt 38 § i lagen om Finansinspektionen (878/2008) och påföljdsavgift enligt 40 § i den lagen,	3*) överträdelseavgift enligt 17 e § i lagen om Finansinspektionen (878/2008),* ordningsavgift enligt 38 § i *den lagen* och påföljdsavgift enligt 40 § i den lagen,
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag

om ändring av 8 kap. 7 e § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014) 8 kap. 7e § 4 mom., sådant det lyder i lag 654/2024, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
8 kap.	8 kap.
Skuldnedskrivning och konvertering av skulder till kapitalbasinstrument	**Skuldnedskrivning och konvertering av skulder till kapitalbasinstrument**
7 e §	7 e §
Minimikrav för dotterföretag	*Minimikrav för dotterföretag*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Dessutom får verket med avvikelse från 1 mom. fastställa ett minimikrav på gruppnivå för de dotterföretag som avses i det momentet, om det för dotterföretaget på gruppnivå har fastställts ett sådant buffertkrav enligt prövning som avses i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen. Fastställandet av ett minimikrav för dotterföretaget på gruppnivå får inte leda till att det belopp som behövs för rekapitalisering av en underkoncern som omfattas av konsolideringen överskattas vid tillämpningen av 7 § 4 mom. 2 punkten. I bedömningen ska då också beaktas antalet institut som enligt resolutionsplanen ska bli föremål för ett insolvensförfarande och som omfattas av konsolideringen.	Dessutom får verket med avvikelse *från vad som föreskrivs i* 1 mom. fastställa ett minimikrav på gruppnivå för de dotterföretag som avses i det momentet, om det för dotterföretaget på gruppnivå har fastställts ett sådant buffertkrav enligt prövning som avses i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen. Fastställandet av ett minimikrav för dotterföretaget på gruppnivå får inte leda till att det belopp som behövs för rekapitalisering av en underkoncern som omfattas av konsolideringen överskattas vid tillämpningen av 7 § 4 mom. 2 punkten *i denna lag*. I bedömningen ska då också beaktas antalet institut som enligt resolutionsplanen ska *försättas i likvidation eller konkurs* och som omfattas av konsolideringen *samt antalet institut som inte är resolutionsenheter och på vilka nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna med avseende på skulder inte ska tillämpas i resolutionsplanen för resolutionsgruppen*.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

Finansministeriets förordning

om tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av kvalificerat innehav samt avyttring av betydande tillgångar och skulder i anslutning till kreditinstitutsverksamhet

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 3 a kap. 1, 5–7 och 8 § i kreditinstitutslagen (610/2014):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning innehåller bestämmelser om rapporteringsskyldigheterna, förfarandet och myndighetssamarbetet i samband med tillsynen över företagsomstruktureringar, förvärv av ett kvalificerat innehav samt avyttring av betydande tillgångar eller skulder.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med:
1) *företagsomstrukturering* företagsomstrukturering enligt 3 a kap. 1 § 1 mom. 3 punkten i kreditinstitutslagen (610/2014),
2) *förvärv av ett kvalificerat innehav* ett innehav som avses i 3 a kap. 1 § 1 mom. 2 punkten i kreditinstitutslagen,
3) *avyttring av betydande tillgångar eller skulder* avyttring av tillgångar eller skulder enligt 3 a kap. 1 § 1 mom. 1 punkten i kreditinstitutslagen,
4) *holdingföretag* ett holdingföretag enligt 2 a kap. 1 § i kreditinstitutslagen som är skyldigt att ansöka om tillstånd för holdingföretag med stöd av 2 a kap. i den lagen,
5) *centralinstitut* ett centralinstitut enligt 4 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010),
6) *rapporteringsskyldig* ett kreditinstitut eller holdingföretag som är skyldigt att lämna en underrättelse enligt 3 a kap. 1 § i kreditinstitutslagen.

3 §

Förfarandet för bedömning av förvärv av ett kvalificerat innehav

Finansinspektionen ska utan dröjsmål skriftligen bekräfta mottagandet av en underrättelse enligt 3 a kap. 1 § 1 mom. 2 punkten i kreditinstitutslagen och av ytterligare uppgifter som Finansinspektionen begärt med stöd av denna paragraf, dock senast inom tio vardagar från mottagandet av underrättelsen eller de ytterligare uppgifterna.

Finansinspektionen ska göra den bedömning som avses i 3 a kap. 5 § i kreditinstitutslagen inom 60 vardagar från datumet för en i 1 mom. avsedd mottagningsbekräftelse genom vilken det konstateras att de för bedömningen föreskrivna handlingar och handlingar som Finansinspektionen särskilt kräver har lämnats in i sin helhet (*bedömningsperiod*).

När den mottagningsbekräftelse som avses i 1 mom. ges ska Finansinspektionen underrätta den rapporteringsskyldiga om den dag då bedömningsperioden löper ut.

Finansinspektionen får under bedömningsperioden vid behov, och inte senare än den

femtionde vardagen i bedömningsperioden, begära sådana ytterligare uppgifter som krävs för den bedömning som avses i 3 a kap. 5 § i kreditinstitutslagen. En sådan begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Bedömningsperioden ska avbrytas från och med det datum då Finansinspektionen begär ytterligare uppgifter till och med det datum då ett svar från den rapporteringsskyldiga med alla begärda uppgifter tas emot. Avbrytandet får dock inte vara längre än 20 vardagar. Finansinspektionen kan dessutom enligt prövning begära att uppgifter som redan lämnats kompletteras eller förtydligas, men en sådan begäran om ytterligare uppgifter avbryter inte längre bedömningsperioden.

Finansinspektionen får förlänga det avbrytande av bedömningsperioden som avses i 5 mom. till högst 30 vardagar, om

1) den enhet vars innehav förvärvet gäller är etablerad i ett tredjeland eller lagstiftningen i ett tredjeland tillämpas på enheten,

2) Finansinspektionen på det sätt som föreskrivs i 3 a kap. 5 § 2 mom. i kreditinstitutslagen ska utbyta information med den myndighet som svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism.

Om ett bedömningsförfarande enligt 3 a kap. 5 § i kreditinstitutslagen genomförs samtidigt med ett tillståndsförfarande för ett holdingföretag som avses i 2 a kap. i den lagen, ska Finansinspektionen, när den är den myndighet som ansvarar för den gruppbaserade tillsynen, vid behov samordna sin verksamhet med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där holdingföretaget är etablerat. I sådana fall ska bedömningsperioden avbrytas till dess att tillståndsförfarandet för holdingföretaget har slutförts.

4 §

Förfarandet för bedömning av företagsomstruktureringar

Finansinspektionen ska utan dröjsmål skriftligen bekräfta mottagandet av en underrättelse enligt 3 a kap. 1 § 1 mom. 3 punkten i kreditinstitutslagen och av ytterligare uppgifter som Finansinspektionen begärt med stöd av denna paragraf, dock senast inom tio vardagar från mottagandet av underrättelsen eller de ytterligare uppgifterna.

Om samtliga parter i en företagsomstrukturering hör till samma koncern eller är medlemskreditinstitut i samma sammanslutning av inlåningsbanker, ska Finansinspektionen göra den bedömning som avses i 3 a kap. 6 § i kreditinstitutslagen inom 60 vardagar från datumet för en i 1 mom. avsedd mottagningsbekräftelse genom vilken det konstateras att de för bedömningen föreskrivna handlingar och handlingar som Finansinspektionen särskilt kräver har lämnats in i sin helhet (*bedömningsperiod*).

När den mottagningsbekräftelse som avses i 1 mom. ges ska Finansinspektionen underrätta de rapporteringsskyldiga om den dag då bedömningsperioden löper ut.

Finansinspektionen får begära sådana ytterligare uppgifter av de rapporteringsskyldiga som krävs för den bedömning som avses i 3 a kap. 6 § i kreditinstitutslagen. En sådan begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs. Om alla parter i företagsomstruktureringen hör till samma koncern eller är medlemskreditinstitut i samma sammanslutning av inlåningsbanker, ska Finansinspektionen begära de ytterligare uppgifter som avses i detta moment senast den femtionde vardagen i bedömningsperioden.

Bedömningsperioden ska avbrytas från och med det datum då Finansinspektionen begär ytterligare uppgifter till och med det datum då ett svar från den rapporteringsskyldiga med alla begärda uppgifter tas emot. Avbrytandet får dock inte vara längre än 20 vardagar. Finansinspektionen kan dessutom enligt prövning begära att uppgifter som redan lämnats kompletteras eller förtydligas, men en sådan begäran om ytterligare uppgifter avbryter inte längre bedömningsperioden.

Finansinspektionen kan förlänga ett sådant avbrytande av bedömningsperioden som avses i 5

mom. till högst 30 vardagar, om

1) någon av parterna i företagsomstruktureringen är etablerad i ett tredjeland eller lagstiftningen i ett tredjeland tillämpas på parten,

2) Finansinspektionen på det sätt som föreskrivs i 3 a kap. 6 § 3 mom. i kreditinstitutslagen ska utbyta information med den myndighet som svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism.

5 §

Myndighetssamarbete vid tillsynen över förvärv av ett kvalificerat innehav

Om den rapporteringsskyldiga är ett kreditinstitut och det tröskelvärde som anges i 3 a kap. 4 § i kreditinstitutslagen överskrids endast på individuell nivå, ska Finansinspektionen underrätta den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen om det tilltänkta förvärvet inom tio vardagar från mottagandet av underrättelsen från den rapporteringsskyldiga, om inte Finansinspektionen är den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen. Finansinspektionen ska då dessutom vidarebefordra sin bedömning av förvärvet av ett kvalificerat innehav till den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen.

Om den rapporteringsskyldiga är ett holdingföretag eller ett centralinstitut och Finansinspektionen är den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen, ska Finansinspektionen inom tio vardagar från mottagandet av underrättelsen från den rapporteringsskyldiga underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det rapporteringsskyldiga kreditinstitutet är etablerat om det förvärv som underrättelsen gäller. Finansinspektionen ska dessutom vidarebefordra sin bedömning till den berörda behöriga myndigheten.

Om den rapporteringsskyldiga är ett kreditinstitut och det tröskelvärde som anges i 3 a kap. 4 § i kreditinstitutslagen överskrids både på individuell nivå och på grundval av den konsoliderade situationen för gruppen, ska den behöriga myndighet och den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen när de bedömer det tilltänkta förvärvet sträva efter att samordna sina bedömningar, särskilt när det gäller deras samråd med de myndigheter som avses i 3 a kap. 5 § i kreditinstitutslagen.

Om Finansinspektionen i egenskap av den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen ska utföra bedömningen av ett förvärv av ett kvalificerat innehåll med stöd av 3 a kap. 5 § eller artikel 27a.3 i kreditinstitutsdirektivet, ska Finansinspektionen bedriva ett nära samarbete med den myndighet som ansvarar för tillsynen över den rapporteringsskyldiga, och samarbetet ska inkludera samråd med den myndigheten om alla omständigheter som är relevanta för bedömningen. Finansinspektionen ska då göra bedömningen och vidarebefordra den till den myndighet som är behörig myndighet i fråga om den rapporteringsskyldiga.

Om ett förvärv som har rapporterats även ska bedömas av någon annan myndighet än Finansinspektionen med stöd av 3 a kap. 5 § i kreditinstitutslagen ska Finansinspektionen, då den bedömer förvärvet i egenskap av behörig myndighet i fråga om den rapporteringsskyldiga eller i egenskap av den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen, för egen del sträva efter att göra allt som står i dess makt för att nå fram till ett gemensamt beslut [med en sådan annan myndighet] inom två månader från mottagandet av en sådan bedömning från en annan myndighet. Det gemensamma beslutet ska vara skriftligt och vederbörligen motiverat. När Finansinspektionen är den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen ska den underrätta den rapporteringsskyldiga om det gemensamma beslutet.

Om ett i 5 mom. avsett gemensamt beslut inte har fattats inom två månader från mottagandet av den bedömning som gjorts av den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella

företagsgruppen, ska Finansinspektionen avstå från att fatta beslut och föra ärendet till Europeiska bankmyndigheten på det sätt som föreskrivs i artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG. Finansinspektionen ska tillsammans med de myndigheter som avses i 5 mom. anta ett gemensamt beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Finansinspektionen ska sträva efter att samordna sin bedömning med de andra myndigheter som avses i denna paragraf och säkerställa att dess beslut är konsekventa. För detta ändamål ska Finansinspektionen, när den är ansvarig för det beslut som fattas med anledning av bedömningen, i beslutet inkludera eventuella synpunkter eller reservationer som framförts av de andra myndigheter som deltar i bedömningen.

6 §

Tillämpning av bestämmelserna på holdingföretag och centralinstitut

Det som i denna förordning föreskrivs om kreditinstitut, tillämpas på motsvarande sätt på ett holdingföretag och ett centralinstitut, om inte något annat föreskrivs särskilt.

7 §

Tillämpning av bestämmelserna i den gemensamma tillsynsmekanismen

Vad som i denna förordning föreskrivs om Finansinspektionen tillämpas på Europeiska centralbanken när den sköter de uppgifter som föreskrivs i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen) och i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 2026.